

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணாசலபுராணமும்,

அருணாசலேசுரர்

மெய்யாசிரியர், நத்தியார் மடம்.

இவை

ஆர்த்தகாசி-சிமான்-ஆரமுதலியாரவர்கள் குமாரு
திருவண்ணாமலை ஆலய தர்மகர்த்தருமாகிய இராஃப்டு

ஆர்த்தகாசி - தனக்கோடீழமுதலியார்

* F. M. U., F. R. A. S., F. T. S., F. R. S. A

அவர்கள் விருப்பின்படி

முன் அச்சிடப்பட்ட பிரதிகளைப் பாராக்கினும்

அனேகவிஷயங்கள் நூதனமாகச்சேர்த்து

சென்னை:

சிதம்பரமுதலியாரவர்களது

கத்யாரத்நாகு அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1920.

Registered Copy-Right.

MAHAMAHOPADHYAYA

DR. U. V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

நைடதமுலமும் விருத்தியுரையும்.

கூடும்புராணம், இலங்கபுராணம், காசிகாண்டம்முதலிய தீர்த்த
பெரிய இலக்கியங்களையியற்றிய அரசருவசேகர புலவசிகாமணியாய்
புரீ அதிவீரராமபாண்டிய மகாராஜனால் செய்யப்பட்ட (நாட்டாட்சி
புலவர்க்கெனடதம்) என்னு முதுமொழியாற் கொண்டாடப்படுத
நாட்டதம் என்னும் காப்பியத்திற்குச் சிறந்த விரிவுரை ஒன்று
இன்றியமையாத இலக்கணக்குறிப்பு ஆகியவசனம், அலுவலர்
விளக்கம், விசேடக்குறிப்பு, நளசரிதம், ஆசிரியர் வரலாறு என்னும்
இவற்றோடு சித்திரப்படங்களும்மிட்டு மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் பலவ
ரும் உடுவஸ்ஸியனியிஷன் கலாசாலேத் தமிழ்ப்பண்டிதரும், ஆரண்
சகர சமஸ்தான வித்துவானுமாகிய யாழ்ப்பாணம் ஸ்ரீமத் நா. சி
நாவேற்பிள்ளை அவர்கள் திருத்தியும், புதுக்கியும். விளக்கியும்
சேர்த்துத்தர, கல்ல காகிதத்திற் றிருத்தமாகப் பதிப்பித்திருக்க
றோம். இதுகாறும் பதிப்பிக்கப்பட்ட புத்தகங்களைப் பார்த்து
இது எல்லாவற்றினும் விசேடித்தது என்று செந்தமிழ்ப்பல
பலர் சொட்டியிருக்கின்றனர்.

புத்தகம் ஒன்றின் விலை ரூபா 3 0

எமது கேட்லாக் தேவையானவர்கள் அரையாறு தபால், என்
ம்பு அனுப்பினால் அனுப்பப்படும்.

இப்படிக்கு,

பி. நா. சிதம்பரமுதலி

பிரம்பூர் பாசெக்ஸ் டீ

சிவமயம்.

விசேட விளம்பரம்.

இதுகாறும் அநேகர் பதிப்பித்த புத்தகங்களைப் பார்த்திலும் இப்பதிப்புப்பிழையின்றிச் சுத்தமாகப் பதிப்பிக்கப்பட்டது. சைவர்களும், அவருள்ளும் திருவண்ணாமலையைத் தரிசிக்கவரும் சிவபெயர் செல்வர்களும் முக்கியமாக அறியவேண்டிய அநேகவிஷயங்களைச் சேர்த்திருக்கிறோம். யாவரும் எளிதில் உணரும்படி சுருக்கமாகவோ, சரிதம் சிறிதும் விடாமல் செந்தமிழ் வசனகடையிற் சுருக்கவசனங்களும், கிரிப்பிரதாசுரிண விதியும், திருவண்ணாமலை மயப்பற்றிய இருக்குவேத சுலோகம், பாஸ்கர சங்கிதா சுலோகம், ஜதர்வணவேத சுலோகம், உருத்திரசங்கிதைத் தோத்திரம், தீபவிதி, தீபதத்துவம், கார்த்திகைத் தீபசிறப்பு, அண்ணாமலையார்வாணம் என்னும் விசேட விஷயங்களும், அவ்வவ்விடங்களோடும் குறிப்பு உரைகளும் எழுதி மதுரை நான்காஞ் சங்கப்புவளவரும், அத்துவித சித்தாந்த மீதாத்தாரணரும் ஆரணிநகர சமஸ்தான வித்துவானும் ஆகிய யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி முனீலநாதர் கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் எம்வேண்டுகோட்கியைய அளித்துள்ளார். அவற்றையெல்லாம் சேர்த்துப் பதிப்பித்துளோம். திருவண்ணாமலையில்வந்து தரிசனஞ் செய்வோர், தீபமிடுவோர், இடுவிப்போர், தீர்த்தமாடுவோர், கிரிப்பிரதாசுரிணஞ்செய்வோர், பூசைசெய்வோர், தோத்திரபுராயணம் செய்வோர், பிரசங்கிப்போர் யாவருக்கும் அவ்விஷயங்கள் மிக்க பயன்படுமென்பதிற்து. சுந்தேகமின்று அவற்றையிப்பதிப்பித்ததுடன் சேர்த்துளோம்.

உ
சிவமயம்.

அருணாசல விசேடக் கொத்து.

அருணகிரிபுராணம்.

அருணகிரிபென்பவரொருகாலந்தையவலவினையறந்
தருணகிரியென்பவர்பலகாலாண்டொன்றுளதிலினையந்
தருணகிரியைபகத்திருத்தியருணகிரியென்பவர்தினமு
மருணகிரியாய்கனருளான்மேலுந்தமலனடியடைவார்.

திருவண்ணாமலைத் திருநாமங்கள்.

அருணாசலம்.

முத்திபுரி.

அருணகிரி.

ஞானநகரம்.

அருணை.

தலேச்சுரம்.

வாயுநகரம்.

கௌரிநகரம்.

தேசநகரம்.

சுத்தநகரம்.

சேனகிரி.

நக்கினகயிலாயம்.

சிவலோகபுரி.

அனற்கிரி.

அருணாசல யுக விளக்கம்.

திருநாயகம்-அக்கினிமலை.

துவாபராயகம்-பொன்மலை.

திருநாயகம்-மாணிக்கமலை.

கலியுகம்-கன்மலை.

அருணாசலப் பெருமைகூறும் நூல்கள்.

இருக்குவேதம்.

தேவாரம்.

அதர்வணவேதம்.

திருவாசகம்.

பாஸ்கரசங்கிதை.

கந்தபுராணம்.

சரப உபநிஷதம்.

உத்தேசகரண்டம்.

அருணாசல விசேஷக் கொத்து

சுருத்திரசங்கிதை.
சூட்சுமகிதை.
அருணகிரிபுராணம்.
அருளுசலபுராணம்.

திருவருணைக்கலம்பகம்.
சொண்சைலமலை.
அருணகிரியந்தாதி.
பட்டினத்துப்பிள்ளையார்பாடல்.

தெய்வப் பெயர்கள்.

நுணகிரிகாத்
பராசக்தியம்மை
உடிபருணகிரிநாதர்
சுண்ணாமுலையம்மைமார
சீருவராயர்
விசுந்தராதர்.
சபாநாயகர்.
திருவருணமலைமாதர்.
புழுதிநாதர்.
யானைநினைமகொண விராயகர்.
செல்வவிநாயகர்
சிவசுப்பிரமணியர்.

அதிகாரதிறுநகர்தேவர்.
மூன்றும்பிரகாரதிருநகர்தேவர்.
துங்காதேவர்.
மகாகாளர்.
இடபதேவர்.
சுண்டேசுரநாயகர்.
சுமற்குமாரர்.
கௌதமர்.
திருநாணசம்பந்தமூர்த்தினாயகர்
திருநாவுக்கரசுநாயகர்.
சுந்தாமூர்த்திகாடஞர்.
மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

மலைகள்.

கிழக்கில்-அழகம்மலை.
தெற்கில்-தெய்வமலை
மேற்கில்-தண்டமலை.
வடக்கில்-சுவாமலை.

தென்கிழக்கில்-அக்கினிமலை.
தென்மேற்கில்-நிருதிமலை.
வடமேற்கில்-தாரகாசலம்.
வடகிழக்கில்-சிவமலை.

அருணாசல விசேட நாட்கள்.

நாடிகளெனப்படும் நதிகள்.

இடை-பெண்ணையாறு.

சுழுமுனை-கரையாறு.

பிங்கலை-செயாறு.

அருணாசலத்திற் றேன்று நதிகள்.

கடல்லை.

சிந்து.

யமுனை.

நருமதை.

சரசுவதி.

சிதேவி.

கோதாவரி.

சோணநதி.

காலேரி.

தீர்த்தங்கள்.

சிழக்கு-இரத்திரதீர்த்தம்.

வடகிழக்கு-கொழும்புதீர்த்தம்.

தென்கிழக்கு-அக்கினிதீர்த்தம்.

ஆலயத்துள்-சிவகங்கை.

தெற்கு-யமதீர்த்தம்.

சிவகங்கைக்குக்கீழ்-சக்கரதீர்த்தம்.

தென்மேற்கு-நிருதிதீர்த்தம்.

பிரமதீர்த்தம்.

மேற்கு-அருணதீர்த்தம்.

கட்கநீர்த்தம்.

புண்ணியநதி

அக்வினிடீர்த்தம்.

வடமேற்கு-வாயுதீர்த்தம்.

அக்ஷியதீர்த்தம்.

வடக்கு-குபேரதீர்த்தம்.

வசிட்டதீர்த்தம்.

சேயாறு.

விட்டுணுதீர்த்தம்.

விசேட நாட்கள்.

விடுவகாலம்.

சித்திரையபரபக்கச்சதுர்த்தி.

ஐப்பசிமாதக்கட்டை.

அக்தோதயம்.

கார்த்திகைக்கார்த்திகை.

மகோதயம்.

மேற்பழி உத்தராடம்

கிரகணகாலம்.

மார்த்திமாதம்.

மார்த்திமாதம்.

அருணைல விசேடக் கொத்து.

பஞ்சபூதத்தலம்.

பிருதிவி-காஞ்சி.

வாயு-திருக்கானத்தி.

அபய-திருவானைக்கா.

ஆகாயம்-சிதம்பரம்.

நெய்-திருவண்ணாமலை.

திருவண்ணாமலை.

பஞ்சபூதத் தலத்துள்-அக்கினி.

ஆதாரத்தலத்துள்-மணிபூரத்தலம்.

சாதனத்துள்-நீனைக்கமுத்திருத்தலம்.

பூசித்த அடியவர்.

உமையம்மையார்.

அட்டவசுக்கள்.

மார்க்கண்டேயர்.

சத்தமாதர்கள்.

லிட்டுணு.

ஆதித்தன்.

பிரமன்.

விரதத்தன்.

கௌதமமுனிவர்.

குதிரை.

திக்குப்பாலகர்.

புளகாதிபன்

வச்சிராமக்கற்பாண்டியன்.

இந்திரன்.

வல்லாளன்.

அருணகிரிநாதசுவாமிகள்.

சனகர்.

முதலாய எண்ணிலகர்.

சோதிவடிவாகிய காலம்.

மாசி மாதம், கிருட்டிண பக்கம், சதுர்த்தசி திதி, மீக நட்சத்திரம், அர்த்தராததிரிக்கு மேலே என்க.

மலைவடிவாகிய காலம்.

கார்த்திகை, மாதத்துக் கார்த்திகை நட்சத்திரத்தின், சோம வாரத்திரவு பதினேழு நாழிகைக்கு மேலதாகிய விவனிக்கோற்பன் காலமென்க.

உ
'சிவமயம்.

வேதப் பிரமாணம்.

பிரமணம் விட்டுணுவும் அன்னமும் பன்றியுமாகத்
திருவருணசலத்தைத் தேடியதற்குப்பிரமாணம்.

பிரமன் தேடியது.

இருக்குவேத சுலோகம்.

ப்ரஹ்மானை ஹம்ஸோபூத்வா; சிரோன் வேஷ்டால்ஃ;
ஸைஸ்ரம் மை1 ஆஸன் ப்ரஹ்மா அஹம் சிரோஜானே, த்வ
மேவ மாதாலி த்வமேவ பிதாலி த்வமேவம்ருதாலி, த்வ
மேவ த்ருஷ்டாலி, சிரோத்ராலி, கர்த்தாசி, காயதாசி,
ஹேன்டோலி, யயேவடிவேதா, சிவசாயுஜ்ய மார்த்நோதி.
சிவசாயுஜ்ய மார்த்நோதி.

(இதன் மொழிபெயர்ப்பு.)

பிரமன் அன்ன வடிவாகிச் சிவபெருமானுடைய திரு
முடியைத் தேடும்பொது ஆயிரம்வருடமாயின, அப்போது
பிரமர், நான் தேவரீருடைய திருமுடியை அறிந்தேனல்
வேன்; தாயும் ரீரே, தந்தையுந் தேவரீரே, உடன்பிறந்த
னரும் ரீரே, பார்க்கின்றவரும், கேட்கின்றவரும், கர்த்தா
னாக இருப்பவரும், காரியங்களைச் செய்கின்றவரும், தேவ
ரீரே; மூத்தவரும் ரீரே, உயர்த்தவருந் தேவரீரே என்று
சாதித்தனர். இங்ஙனம் யாவனறிவானோ அவன் சிவசாயுச்
சிவத்தை யடைகின்றான்; சிவசாயுச்சிவத்தை யடைகின்
ருன் என்பதாம்.

விஷ்ணு தேடியது.

இருக்குவேத சுலோகம்.

விஷ்ணுர்வை வாராஹம் ரூபமாஸ்தாய பூமின் விதா
யான் ச உஸ்ரம் ஸமா ஆசன், பாதா விஷ்ண பரோபூத்வா
ந்நெடொ மாதாவலி, நவொ வமிதாவலி, நவமேவரோ தாவலி
ந்வமோ ஜயோஸ்மேடாவலி, நவமேவ சிரேஷ்டேடாவலி, யயே
வம் மஹிமாதம், வேதாந்ருஷ்டாவலி, விக்ஞாதாவத
கந்ததாவதி, காதாநாவதி, யயேவம் வேதா சிவசாயுஜ்ய
மபநோதி, சிவசாயுஜ்ய மபநோதி.

(இதன் மொழிபெயர்ப்பு.)

விட்டுணு பன்றிவடிவாகப் பூமிமாத தெண்டிச்சே.
கையில் ஆயிரம் வகுட மாயின, சிவனுடைய பாதங்களே,
தேவோஸை விருமாமுடையவராகிய விட்டுணு வானவர்
தாயுநீர், நந்ததையும் நீர், சகோதரரும் நீர், முந்தவநுட
உயர்ந்தவரும் நீர் என்று நுகித்தனா, இந்த மகிமை
காவன் அறிவானே அவனே, காம்கின்றவனாகின்ற
அவனே பறித்தவனாகின்றான், அவனே பரந்தர ஆகின்ற
அவனே காரியங்களோச் செய்கின்றவனாகின்றான் இங்ஙன
யாவனாறிவானே அவர் சிவசாயுச்சிபந்தை யடைந்
தான்; சிவசாயுச்சிபந்தை யடை கின்றான் என்பதாம்.

பாவஸ்கர கங்கிதைச் சுலோகம், (வேதபாகம்.)

பரஸ்ரம் விட்டுணு, ரஜஸா பந்த வைரெள மதே
தயே த்ருஸ்ய திரோஷ வேதாஸ்தாணா ருத்ரஸ் திஷ்டா
நஸ்கோப்தா, த்ருஷ்டவாஸ் தாணா ரூபமயஸித்தம்.

தஸ்ததூர் தூர மசென நிறுங்க வர மென வுண்ணுர் மிமர்ஜன
பூமென பசுஹ்மொதப பாதபூமோ நிராஸும் ருத்திர.

(இதன் மொழிப்பொருள்)

பிரம விட்டுணுங்கள் இராசதருண மேலிட்டுப் போர்
செப்பா நிற்கும்பொழுது இருவருக்கும் மூலத்தில் பூருத்திரம்
வான் புலனங்களைக் காக்குமாறு அடக்கித் தம்பமாகத்
தோன்றினர் அந்நேப் பார்த்த பாதபூமில் தங்கர்
போரை நிறுத்திவிட்டுத் தூரத்தே விலகிவிட்டனர். பின்
னர் விட்டுணு பவ மிபாகிப் பூமியிற் று ஏழேழ் தேடிச்
கொண்டு சென்றா. பிரமன் அன்னபாறுவையாகப் பூமியி
லிருந்து மேலே தேடிச் சென்றான் வைணவர்கள் வேதம்
பிரமாணங்கள் இல்லையென்பதற்காகப் பரிவைநாட்டினும்

அதாவது வேத முடிபாரிய

சரப உப நித்தம்.

யத்பாதரம் போருகத்வம்நம் ருத்திர விஷ்ணு நாசஹ்
ஸ்துத்வாஸு துமயிம் மதேசாந மவாங் மனசகோசரம்
பத்தாரம் ருத்திரோ விஷ்ணோ ப்ராஸாத மகதோத்ஸிபு:

இதன் கருத்து.

யதெதாருவருடைய (சிவபெருமானது) பாததாமரை
பிரண்டும் விஷ்ணுவினாலே தேடப்பட்டன வாக்கும் மனசு
தினுக்கும் ஏட்டாத சிவபெருமானைத் தோத்திரந்து
செய்து அன்பினால் வணங்கிப் விட்டுணுவினுக்குப் பிரபுவா
கிய அருளுசலேசகர் அருள் புரிந்தனர்.

உ
சிவமயம்.

கிரிப்பிரதக்ஷிண விதி.

அருணாசலம் ஈரானுஞ் சிவமலைபா வாம் வருவேர்
பாரிகழிமாதர தெய்வங்கிசெய்தல வேண்டும். செய்யுங்
பாலத்தில நல்ல திபுதங்கலிலே முழுச்சு சத்த வஸ்திரம்
தரித்துச் சந்தியான தன முடித்து, பைசனஞ்செய்யபரம்ப
பண்ணுக. சிவபெருமானது திருவடி களை யிடைபடிது
தமது மனத்தினிற் நிதிந் திருவைநெழுந்தெனப்படுஉம்
பஞ்சாசனர மருதி புகை யச்சரித வந்தொண்டு விபூதி
உருத்திராங்கம் என்னுஞ் சிவசின்ன பங்கம் துலங்கு தமது
வைகளைக் கூப்பிட்டுப் பண்டாவது, அல்ல துமார்பினிடத்தில்
வைத்தாவது, செப்பலை தரித்தாங்கம் பூமியிலுள்ள உயிர்
கள் கோவாவண்ணா பிறைந்த காயினி சொல்வதுபோற்
பிரதக்ஷிணஞ் செய்து. இமமபநியில் ஒருநாள் ஒரு
முறை வலம் வந்தால் ஒருவரும இடைபடுது செய்த
பலத்தை யடை வார்கள். இப்பூமியில் என்ன வேண்டுமோ,
அவற்றை யாபாவித்து யுறுதியிற் சிவனோடத்தை யடை
வார் என்க. ஒரு ஊடக்கு ஆயிரம் அசுரமேதவாகபலனுண்
டாம்.* வாசபெயராத பலத்தினின்று தூறுபங்ஞ அதிக
முண்டாம் இம்மலை முழுவதையும் பிரதக்ஷிணம் செய்யும்
பெரியோர் சிவபுரஞ்சென்று விளங்குவார்.

*
தைமாதத்திலே தேவரும் முனிவரும் பணங்குழைந்து
இவ்வருணாசலமலைபத் தியர்னித்து, அரிட்டங்கடவுள்

இட்டம் பொருத்தவும் பிரதக்ஷிணஞ் செய்யுமார்கன் பண்டிதராயினும் மூர்த்தனாயினும் பாதகனாயிருந்தாலும், குலத்திலுபந்தோனாயினும், தாழ்த்தோனாயினும் தேவர்களுமவனாகாநின்ற அருளுசலத்தைய பிரதக்ஷிணஞ் செய்வானாயின் அளவில்லாத கோடி பாவங்கொல்லா மாற்றகலுமென்பது சத்தியம் பிரதக்ஷிணஞ் செய்யுமபொது மிதியடி, செருப்பு இவை நூறித்தும், குதிரை, பாணை, ஓட்டை, வண்டி, பல்லக்கு இவைகளிலேறிச்சென்றும், குடைபிடித்தும் செய்தல் பாவமாம் மாகிதன் என்னும் அரசன் அங்வரே குதிரையிலேறிப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்தாரபால் நாகத்தில் விழுந்தான் நுகிரை சிவகோகந்தாரத்தாய் அங்கே கணங்களுக்கெல்லாம் அநிபதியாம விளங்கிற்று ஆதலால் அன்பர்கள் மிதியடி முதலானவற்றை விடுத்தல் சிவபெருமானது திருவடிநீளத் தியானிக வுச் செய்யின் புத்தி, சித்தி, முத்தி எளிதில் வரகூடும்.

பிரதக்ஷிணஞ் செய்யுமபொது, ஸாடிவைத்தலால் மனத்தினுற்செய்த பாவங்கொல்லாமதலும், இரண்டடி வைத்தலாற் சொற்களானெடுத்த பாவங்கொல்லத்தீரும். மூன்றடி வைப்பினால் உடலினுற்செய்த ஸீமைகள் யாவு மோடும். பிரதத் காலத்திலே (விடயற்காலம்) வலஞ் செய்யிற் குற்றங்கள் நீங்கும். ஸந்திகாலத்திற் செய்யின் இட்டசித்திகள் விளையும் மாலேங்காலம் வலம் வரின் மிகுதியாகத் தழைத்துவளருந் தனம், தானியம் முதலாயின பெற்று வாழ்வார். ஞாயிற்றுக்கிழ்வையில் வலம்வந்தோர் பெய்யிறுற்ற கோய்க

ணீங்கிப் பூமியில் வாழ்ந்து சூரியலோகத்தை மடைந்து மகாசங்காரகாலத்திற் சிவபெருமான் நிருவடி யிற் கலப்பதிங்கட்குழமை சுற்றினோர் பாவங்களெல்லாம் நீங்கிச் சூரியலோகமடைந்துபொருமறுபித்து இறுதியின் முத்தியடைவார். மற்றையவாரங்கலிற் செய்தோரும் அவ்வாறே நினைந்தனபெற்று வாழ்ந்து அவ்வங்கோரகரி னுலகங்கலையடைந்து பொருமுற்றிப் பின்னர் அமைய செல்வார். சித்திரைமாதத்திலே அமையமுத்திலே சந்திரசு திதியிலே உதயகாலத்தில் ஸ்ரானஞ் செய்து, வெண்பா நசாத்தி, கணலிங்கப்பெருமானை அபிஷேகப்பணிந்து, இவ்வுலகப்போகத்தை விரும்பாமலும், சுவர்க்முநலிய பதவிகரி லதுபலிக்கும் பலத்தை விரும்பாமலும், அநாதிரைமுத்தராகிய சிவபெருமானாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்தோர், அகத்ததத்துவமாகிய ஆன்ம தத்துவங்களிலும், சுத்தாசுத்த தத்துவங்களாகிய விநதியா தத்துவங்களிலும், தங்காது சுத்ததத்துவமாகிய சிவாதந் தவந்தி வெஞ்ஞாலும் சிவபெருமுற்று வசழ்வார்.

பஞ்சாசுரத்தை புச்சரித்துச் சிவபிரான் நிருவடிபோயுளத்திற் பதித்துச் சூரிய உதயமுதல் அந்தமயனம் னாசயும் செய்தோர் சுத்த சிவதந்தவந்திற் துலக்து வாழ்வல் ஒருசாமம் வலம்புரிதால் அட்டமாசித்திரையடைவர்.

மலைவலஞ் செய்வது ஒருமுறை செய்தானும் மூன்று ஹைசெய்வது விசேடம். நூறு, ஆயிரம், பதினாயிரம், இலக்கம், கோடி, என்னுங் கணக்காக ஆலயங்களை வலஞ்செய்து

பலனை யளிக்கும் சீர்ப்பிரதானிணஞ் செய்தவர், தன்
உடலிற் படிந்த மண லொவ்வொன்றறதும் தேவனுடைய
ஆயிரம் வளையும் பட்டின தேலிற் பூது போகங்களை யுடைய
வித்தா மகா சங்கராநாலத்திற் சிவன் பிருவடி பட்டினிற்
அத நனித முத்கிபை யடை வு என்க.

மலை சுவரூபமாயிருந்ததலால் அதற்கண் ஏறுதல் மகா
பாவம் ஆதும். அதற்குப் பிராப்சித்தமில்லை அதலால்
ஒருவரும் ஏறற்க. மலை அககனிவடி லொவ்வொன்றறதும்
தேவனுடைய பட்டின தேலிற் பூது போகங்களை யுடைய
வித்தா மகா சங்கராநாலத்திற் சிவன் பிருவடி பட்டினிற்
அத நனித முத்கிபை யடை வு என்க.

பனித்தவ னால் வந்திற் பற்றிய மண லொவ்வொன்றறதும்
தேவனுடைய பட்டின தேலிற் பூது போகங்களை யுடைய
வித்தா மகா சங்கராநாலத்திற் சிவன் பிருவடி பட்டினிற்
அத நனித முத்கிபை யடை வு என்க.

கணபதிநூலை.

சைவசமயம்.

பிறப்பும் இறப்பும் உடையவர்கள் பசுக்கள். பசுக்கள் எண்ணிலாவர்கள்: பசுக்களாவா — தீதவர்கள் முதலாகக் கிருமிகள் ஈழாக உள்ள சீவர்கள்.

பிறப்பும் இறப்பும் இல்லாதவர் பதி பதி ஒருவரே அந்தப்பதி சிவபெருமான். சிவபெருமானுக்குப் பசுக்களெல்லாம் என்றும் அடிமைகள் சிவபெருமான் அந்தப் பசுக்கள்தோறும் நிறைந்து நின்று அவர்களை எல்லாம் ஆளத் தலைவர். ஆதலால் சிவபெருமான் ஒருவரே பசுபதி. (பசுக்களுக்குப் பதி) பசுபதி:—பசு-ஆன்மா, பதி-தலைவன்.

இந்த உண்மையை விசுவசித்தூச் சிவபெருமானை வழிபடுகிறமார்க்கஞ் சைவசமயப் பலகைப் பரம் என்று கொண்டி வணங்குகிற சாயம் சைவசமயம் அன்று; சிவபெருமானிலும் உயர்ந்தவர் உண்டு என்றாவது, சிவபெருமானுக்குச் சமத்துவம் உடையவர் உண்டு என்றாவது கொள்வது சிவத்துரோகம்.

சிவபெருமானின் வேட்காத கிருவருளோ சிவசத்தி. அந்தச் சிவசத்தியே பார்வதி தேவியாரென்று சொல்லப்படும். சிவபெருமான் ஆன்மாக்களுக்கு அருள்செய்யும் பொருட்டிக் கொண்டருளிய மூர்த்தங்கள்:—

விநாயக்கடவுள், சுப்பிரமணியக்கடவுள், வைரவக்கடவுள், வீரபத்திரக்கடவுள் இவர்களுக்குச் செய்யும் வணக்கம், சிவபெருமான் ஒருவரைக் குறித்த வணக்கமேயாம் (ரத்தி-வல்லமை.)

முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களைப் பரம என்று கொண்டு வணங்குகிறோமாய் என்று மூடர்கள் பலர் பகர்கின்றனர். மனிதர்களைப் போலவே பிறந்தும் இறந்தும் உழிவாகிற தேவர்களைப் பரம என்று கொள்வது நான் சமயத்துக்கு முற்றும் விநோதம்.

சைவசமயிகளை அஞ்ஞானிகள் என்று கிறிஸ்தவர்கள் வழங்குகிறார்கள் அஞ்ஞானி என்கிற சொல்லுக்குப் பொருள் மெய்க்கடவுளை அறிகிற அறிவு இல்லாதவன். கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் கருத்தின்படி தாங்கள் சைவசமயிகளை அஞ்ஞானிகள் என்று வழங்கலாம் என்றால், சைவசமயிகளுந் தங்கள் கருத்தின்படி தங்கள் கிறிஸ்தவர்களை அஞ்ஞானிகளென்று வழங்கலாம்.

சைவசமயிகள் என்று பெயர் இட்டுக்கொண்டு, அநேக மூடர்கள், உயிர்ப்பலி ஏற்கிற துட்டதேவதைகளையும் காடன், மாடன், சுடலைமாடன், காட்டேறி, பாதுரைவீரன், கறுப்பன், பதினெட்டாய்மிசு கறுப்பன், சங்கிலிக் கறுப்பன், பெரியதம்பிரான், முனிகண்ணகி பேய்ச்சி முதலானவர்களை யும் வணங்குகிறார்கள். இந்தியாவில் அநேக மூடர்கள் மகம்மதியர்களுடைய பள்ளிவாசலைச் சேவிக்கிறார்கள். இலங்கை யில் அநேக மூடர்கள் ரோமான் கத்தோலிக்கருடைய

மரியை கோயிலுக்குக் காணிக்கைசெலுத்துகிறார்கள். இவர்கள் எல்லாருஞ் சிவத்துரோகிகள், இவர்களே அஞ்ஞானிகள்.

சைவசமயத்தைத் தமிழ்ச்சமயம் என்றும், சைவமயக் கோயிலைத் தமிழ்க்கோயில் என்றும், அறிவிக்காத ஜனங்கள் வழங்குகிறார்கள். தமிழ் என்பது ஒருசமயத்தின் பெயரன்று ஒருபாஷையின்பெயர் (தமிழ்-இனம்),

பெறுதற்கரிய மனிதப் பிறவினைப் பெற்றும், மிகுமலாகிய சைவசமய மரபிலேபிறந்தும் சைவசமயம் இப்படிப்பட்டது, அந்தச் சமயக்கடவுள் இப்படிப்பட்டவா, அரை வழிபடுகிறமுறைமை இப்படிப்பட்டது என்று, ஆராய்ந்து அறிந்துகொண்டு ரைவமயத்தை அனுட்டிப்பாது, நேர்ந்த நேர்ந்தபடி நடப்பது, ஐயையோ தரகத்துன்பகட்குக் காரணமன்றே

சைவசமயிகள் சைவசமயத்தை அறியாது கெடுவதற்குக் காரணம், சைவசமயத்தைச் சைவசமயாசாரிகள் பிரசங்கஞ் செய்யாது விடுதலே யாதாயினும் ஒரு மதத்தை அறிந்து பிரசங்கஞ் செய்யாதவர்கள், அந்தச் சமயத்துக்குத் தாங்கள் குருமார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு நிர்வதும், அந்தக் குருத்துவத்துக்கு உரிப்பொருளாகும் மரியாதையையும் தாங்கள்பெற விரும்புவதும் என்பரிதாயம்! பரிதாபம்!!

சிவமயம்.

சைவசமயி.

—o—o—o—

விபூதி உருத்திராக்கம் தரிப்பது மாத்திரமே சைவசமயிக்கு இலக்கணம் என்று சிலர் எண்ணுகிறார்கள்

விபூதி உருத்திராக்கம் தரிப்பது மற்சமாமிசம் புசியாதுவிடுவது இந்த இரண்டுமாத்திரமே சைவசமயிக்கு இலக்கணம் என்று வெறுசிலர் எண்ணுகிறார்கள்

விபூதி உருத்திராக்கம் தரிப்பது, மற்சமாமிசம் புசியாதுவிடுவது, மற்சமாமிசம் புசிக்குவதாகக் காணுநதற்கும் பயிற்சாசனஞ்செய்வது இந்த மூன்று மாத்திரமே சைவசமயிக்கு இலக்கணம் என்று மற்றுந சிலர் எண்ணுகிறார்கள்

சைவசமயிக்குரிய

முக்கியவிதக்கணங்களாவன:—

1. கொலை, களவு, கள்ளாண்ணல், மற்சமாமிசம் புத்தல், வியபிசாரம்; பொய்முதலாகிய பாவங்களை மரணபரிபுத்தம் விலக்கி நடப்பது

2. உயிர்களுக்கு இரங்குதல், மெய்ப்பேததல், வறிவர்களுக்கு ஓடுபிடி அன்னமாவது கொடுத்தல், செய்தகன்றி அறிதல், இரத்தஞ்ருமங்களை மரணபரிபுத்தம் பாதுகாக்க நடப்பது

௩ ரிதா, மாதா, பாட்டன், பாட்டி, தமைபன், மாமன், உபாத்தியாயர், குரு, அரசன் முதலெப் பெரியோர்களை மாண்பரியந்தம் உபாசிப்பது.

௪. சிவதீகைப் பெற்றுக்கொள்வது

௫ விபூதி உருத்திராக்ஷந்தரிப்பது.

௬ சூத்தியாவதனை, (அனுஷ்டானம்) சிவசூத்தியானம் பஞ்சாக்ஷரசெபம், சிவஸ்நோத்திரம் இவைகளை மாண்பரியந்தம் ரிதமும ஒரு பததுரீமிக்ஷநேரத்திலாவது மனதை ஒடுக்கி விதிப்படி அன்புடன் செய்துமுடிப்பது

௭ நெதமுமாவது புண்ணிய காலங்களிலாவது சிவலிங்கப் பெருமானை அன்புடன் விதிப்படி வலஞ்செய்து வணங்கி, துதிப்பது.

௮. சைவவினாவிடை, சிதம்பரமான்மியம், பெரிய புராணம் முதலாகிய புத்தகங்களை வாசித்தாவது கேட்டாவது அறிவது.

௯ சிவபெருமானுடைய மகிமையையும் புண்ணிய பாவங்களையும் சிவபெருமானை வழிபடுமுறைமையையும் அறிவிக்கிற சைவப்பிரசங்கங்களைக் கேட்டுச் சிந்திப்பது.

௧௦ சிவநிறைவு, சிவசாதத்திரநிறைவு, குருநிறைவு, சிவனடியாரநிறைவு இவைகளைக்கேளாது நீங்கவிடுவது

௧௧. திருஞானசம்பந்த மூர்த்தினாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்தினாயனார், மாணிக்கவாசக சுவாமி

கள் என்னுஞ் சைவசமயகுரவர் நால்வருடைய திருநகர்த்
திரங்களிலே, அவரவருடைய சரித்திரத்தைக் கேட்டுச்சிவ
னடியா! ஒருவருக்காவது அன்னங் கொடுத்து, வீரதத்து
டன் இருப்பது.

கஉ. செய்யத்தக்காத பாவத்தைச் செய்தாலும் செய்ய
த்தக்க பண்ணியத்தைச் செய்யாதுவிட்டாலும், மனம்பதை
பதைத்து அஞ்சி நடுநடுங்கி 'குருவை அடுத்து அவர் சிவா
கமப்பிரகாரம் விதித்த பிராயச்சித்தத்தை விசுவாசத்துடன்
செய்துகொள்வது.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அ ந ர ச ர ம்.

- 1 மற்சம் மாமிசம் புசித்தல்.
- 2 கள் சாராயங் குடித்தல்.
- 3 மற்சம் மாமிசம் புசிப்பவர், கள்ளாடு சாராயங் குடிப்பவர், தாழ்ந்தசாதியர், அன்னிய சமயிகள் என்கிற இவர்களிடத்தா வது, இவர்களுடன் இருந்தாவது, இவர்கள் காணவாவது போசனம் பண்ணுதல்.
- 4 சனாநுசௌசம் மரணாநுசௌசம் உடையவரிடத்தே போசனம் பண்ணுதல்.
- 5 போசனஞ்செய்தவுடனே ஊசலில் தெளியாதுவிடுதல்.
- 6 எந்தப் பாத்திரத்தையாவது எச்சிலாக்குதல்.
- 7 பலகாரம் பழம் முதலியவைகளை எச்சில்பண்ணிப் புசித்தல்.
- 8 புகையிலைச சுருட்டுப் பிடித்தல்.
- 9 வெற்றிலைப்பாக்கு வாயிலிருக்கச் சயனித்தல்.
- 10 காலையிலே தந்தசத்தி பண்ணுமுன்னே வெற்றிலைப்பாக்கு போடுதல்.
- 11 வாயோடு கையைபுகை யோடு பாத்திரத்தையும் அணைத்து எச்சில்பண்ணித் தண்ணீர் குடித்தல்.
- 12 வீட்டுமுற்றத்திலும் கிணற்றங்கரையிலும் குளக்கரையிலும், ஆற்றங் கரையிலும், பூக்கோட்டத்திலும், திருவீதியிலும், எச் சில் உமிழ்தல், மலசலங் குழித்தல்.

- 13 ஸ்நானத்துக்குஞ் சமைமலுக்கு முடியோகப்படுகிற சலகத்
லே செளசம் பண்ணுதல்.
- 14 கிணற்றங்கரையிலே செளசம்பண்ணுதல்.
- 15 செளசத்தின் பொருட்டிப் பாத்திரகதிலே சலம் பொண்டு
வைத்துக்கொள்ளாது மலசலங் கழித்தல்.
- 16 செளசுஞ் செய்தவுடனும் வாய்கொப்பளித்துக் கால்கழுவாது
விடுதல்.
- 17 கௌரம் பண்ணுவித்துக்கொண் டாலும் துக்க வீட்டுக்குப்
போனாலும் உடுக்கவஸ்திரததுடனே முழுகாதுவிடுதல்.
- 18 முககௌரம் மாத்திரம் பண்ணுவித்துக் கொள்ளுதல்.
- 19 மத்தியானத்துக்குப்பின் கௌரம் பண்ணுவித்தல்.
- 20 தைச்சங்கிராந்தியிலும் அசௌசமுடிவிலும் பழையமட்பாண்
டங்களைத் தள்ளாது விடுதல்.
- 21 மட்பாண்டங்களை எல்லாருங் காணும்படி வெளியில் வைத்
தல்.
- 22 பாண்டங்களை நாய்காகம் முதலியவைகளால் திண்டவிடுதல்.
- 23 எசுசில் முதலியவைகளை ஓரத்திலே துப்பாது வழியிலே துப்
புதல்.
- 24 கஞ்சா அபினி உண்ணல்.

இந்த அநாசாரங்களை எல்லாரும் விலக்கித் திருத்தம் உற
டக்கக் கடவார்கள்.

உ-
சிவமயம்.

திருக்கோயிலிலும்
திருவீதியிலும் செய்யத்தகாத
குற்றங்கள்.

- 1 ஸ்நானஞ் செய்வாதுபோதல்.
- 2 கோய்ததுலராத வேட்டி தரித்துக்கொண்டுபோதல்.
- 3 கீழ் கழுவாது போதல்.
- 4 ஆசெளசக்துடனே போதல்.
- 5 தலையில் வஸ்திரம் தரித்துக்கொள்ளாதல்.
- 6 சுட்டையிட்டிக் கொள்ளாதல்.
- 7 போர்சுத்துக்கொள்ளாதல்.
- 8 மேல்வேட்டி போட்டுக்கொள்ளாதல்.
- 9 பாகரணையிட்டிக் கொள்ளாதல்.
- 10 வாகனமேறிக் கொள்ளாதல்.
- 11 குடைபிடித்துக் கொள்ளாதல்.
- 12 வெற்றிலைப்பாக்கு அருந்துதல்.
- 13 துப்புதல்.
- 14 மலசலங் கழித்தல்.
- 15 மூக்குநீர் சிந்துதல்.
- 16 மயிர்கோதி முடித்தல்.
- 17 குதாடுதல்.
- 18 சிரித்தல்.
- 19 சண்டையிடுதல்.
- 20 வீண்வார்த்தை பேசுதல்.
- 21 காமப்பற்று வைத்தல்.
- 22 காலை நீட்டிக்கொண்.

23 சுவனித்தல்.

24 ஆசனத்திருத்தல்.

25 சுவாமிக்கும் பலிபீடத்துக்கும் குறக்கேபோகுதல்.

26 சுவாமிக்கும் பலிபீடத்துக்கும் இடையிலே நமஸ்காரம் பண்ணுதல்.

27 சுவாமிக்கு நேராகக் காலேட்டி நமஸ்காரம்பண்ணுதல்.

28 சுவாமிக்குக் காலேட்டி அநகப்பிரதக்ஷணம் பண்ணுதல்.

29 நிருமாலியத்தைக் கடத்தல்.

30 நிருமாலியத்தை மிதித்தல்.

31 தூபி, துஜத்தம்பம், பலிபீடம், விக்கிரகம் இவைகளின்மீது கால் மிதித்தல்.

32 விக்கிரகத்தைத் தொடுதல்.

இவைகளை அருணகிரிபுராணம் வலம்புரிச் சுருக்கத்தில் 90-ஐச் செய்யுண முதலியவற்றில பரக்கக்காணலாம்.

இந்தக் குற்றங்களைச் செய்தவர்கள் நரகத்திலே தண்டிக்கப் படுவார்கள் என்று ஆகமங்களும் புராணங்களும் சொல்லுகின்றன. எரிக்கப்போய்ச் சேறுபூசிக் கொள்வதுபோலச் சுவாமி தரிசனமாகப் புண்ணியஞ் செய்ப்போய்ப் பாவத்தைத் தேடிக்கொள்வது புத்தியன்று. எல்லாரும் இந்தக் குற்றங்களை விட்டு விதிப்படி சுவாமி தரிசனஞ்செய்து, திருவருள் கடாசும்பெற்று உய்யக்கடவர்கள்.

இந்தியாவிலே, உத்தியோகஸ்தர்கள் அனேகச் சுவாமி சந்திராஸத்திலே, விதிக்கு விரோதமாக, சட்டை இட்டுக்கொண்டும், போர்த்துக்கொண்டும், மேல்வெட்டி போட்டுக்கொண்டும், தலையில் மூன்றாற் தரித்துக்கொண்டும், பாதாணை இட்டுக்கொண்டும், குடை பிடித்துக்கொண்டும் போகிறார்கள். அவர்கள், தங்கள் சமயத்தில் தரித்துக்கொள்ளுபவர்களுளால், இப்படிச் செய்வார்களா கிறிஸ்த

வர்களுள்ளே கவர்னர் முகலிய பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களுந் தங்கள் கோயில்களுக்குத் தங்கள் சமயக்கிரமப்படியே போவதை அவர்கள் காணவில்லையா? கங்களிற் ருழந்த மனுஷர்கள் கங்களெதிரே பாதரகைத் தூட்டுக்கொண்டாயினுங் குடைபிடித்துக் கொண்டாயினும் நின்றால், அவர்களைக் கோபிக்கிறார்களே ! இதுகுற்றம் என்று கொண்டவர்களா இந்தக் குற்றத்தைத் தாங்கள் சுவாமி சந்திரானந்தவே செய்யத்துணவது என்ன சொருகு !!

திருக்கோயிறன்னின் மலஞ்சலம்விடுத லுமிழ்தல் திருவிளக்குச்சாயை யிவிவகச்சாடைகடத்தல், ஒருக்காலாய் வலம்வருதல் ஒடி வலம்வருதல் ஒண்டொடி வேசிமாப் புணர் தலுற்றவரை நினைத்தல், மருக்கமழ் நின்மாலியகதைச் சிவன்றனைக் கோமுகையை வழிகடத்தலாடையினி மருவதல் கான்றமிழ்தல், பெருக்கீற்றணியாமை பெலிப்பற்று மிதித்தல் பெலிபீடங் குறுக்கிடுதல் பெருமான் சந்தியில்,

ஏறுடனே தூபிது கதண்டுபலிபீடம் இலிவகயிவைவசாயமிதித் தேகுதல் பொயம்பொழிதல், பேறிழவேயுசுழி பிறர்தாரத்தை விருமபல் பெரும்புனலாவிருபாதங் கழுவினம்சயனம், தேற்பாகிலை தின்றம்பலமுமிழ்தறிருடல் திருக்கோயினியுமத்தைச் செய்தவத்தோராதங்கட், காறணியுருசடைமுடியா ராகமத்திறசொலுமிவ்வர ஹைத் தோடிரண்மெற்ற தாகாவன்றே.

இக்குற்றங்கள் அபுத்தியூர்வமாகநேரின் வேதத்திலுள்ள உருசு கிரமத்திரத்தை ஆயிரமுருசுசெபிக்கின் முற்றமகலும், அவ்வேத வாக்கியம்திரங்களை உச்சரித்தற்கு அருகமல்லாதவர் அகேர மர்சிரத்தை ஆயிரமுருசுசெபிக்கக்கடவர் இக்குற்றங்களைப் புத்தியூர்வக முகவேயியற்றின் தப்பாது எரிவாய் நிரயத்தில் அழுந்துவது நினைணம், இதற்குப் பரிகாரமுமில்லை என்பது வேதாசம புராணதிக

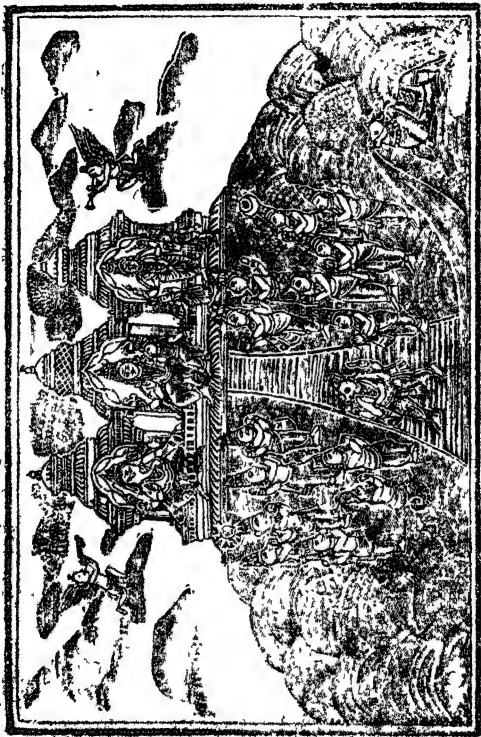
2-அ

திருக்கோயில் சூழ்நிலைகள்.

எரின் துண்பாகவின், ஆலயத்திலே அண்ணியத்தை காடிப்போய்
 - நகயசெயல்களால் பாலத்தை தேடிக்கோடல் முறையன்ற.
 ஆகையால் இவற்றுள் ஒன்றினைய வியற் றதுத் தமக்கு விதித்தவாறே
 அவ்வவ்வெல்லையினின்று சுவாமி கச்சிணஞ்செய்து திருவருடைய
 பெற்று நின்றுதே கடமைமாம். 2-பம்.

திருக்கோயில் சூழ்நிலைகள்

மூலம்.

தேவர்களுள் முனிவர்கள். சித்தர்கள் முதலிய யாவர்களும் புடைசூழ உமா மகேஸ்வரி சமேத
 ஐய பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கும் பூதீ கயிலையாகுரி—1.

உ
சிவபாயர்

திருச்சிற்றம்பலம்.

கிருவண்ணாமலையிள்

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

தேவாரத்திருப்பதிகம்

—

சுவாமிபெயர்—அருணாச்சேசுரர்.

தேவிபெயர்—உண்ணாமுலையம்மை.

—

பண்-நட்டபாடை. (முதற்றிருமுறை.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உண்ணாமுலையுமையாளொடுமுடனாகியனொருவன்
பெண்ணாகியபெருமான்மலைதிருமாமணிதிகழ
மண்ணார்ந்தனவருவித்திரண்மழலும்முழுவதிரந்
மண்ணாமலேதொழுவார்வினைவுமுழுவாவண்ணமறமே.

க)

தேமாங்கனிகடுவன்கொள்ளவிடுகொம்பொடுதீண்டித்
தூமாமழைதுறுவன்யிசைசிறுநுண்ணிளிசிறற
வாமாய்பிணையணையும்பொழிலண்ணாமுலையண்ணல்
பூமான்கழல்புனைசேவடிநனைவார்வினையிலேர.

உ)

பீலிம்மயில்பெட்டையோடுறைபொழில்குழ்கழைமுத்தஞ்
சூலிம்மணிதரைமேனிசைநீசாரியும்விரிசார
வாஸிம்மழைதவமும்பொழிலண்ணாமுலையண்ணல்
கரலாவிவிடுதொலைசெவடிதொழுவாரணபுகழே.

உ)

உதிரும்மயிரிடுவெண்டலைகலஞ்ஞவுல்கெல்லா
மெதிரும்பலியுணவாகவுமெருதேறுவதல்லான்
முதிருஞ்சடையினவெண்பிறைமுடிமேல்கொளவடிமே
லதிருங்கழவடிகட்கிடமண் னுமலையதுவே.

(ச.)

மரவஞ்சிலைதளம்மிகுமணியுந்துவெள்ளருவி
யரவஞ்செயமுரவம்படுமண் னுமலையண்ண
லுரவஞ்சடையுலவும்புன லுடஞ்ஞதுமோரார்
சூவங்கமழ்நதுமென் குழலுமைபுல்குதல்குணமே.

(க.)

பெருகும்புனலண் னுமலையிறைசேர்கடனஞ்சைப்
பருகுந்தனை துணிவார்பொடியணிவாரதுபகுதி
கருகும்விடறுடையார்கமழ்சடையார்கழல்பரவி
யுருகும்மனமுடையார்கமக்குறுநோயடையாவே.

(சு.)

கரிகாலனகுடர்கொள்வன கழுகாடியகாட்டி
னரியாடியகருவெண்டலையுடையுண்டவையுருள
வெரியாடியவிதைவர்க்கிடமினவண்டிசைமுரல
வரியாடியகண்ணொளொடுமண் னுமலையதுவே.

(எ.)

ஒளிநுபுஷியதனாடையனுமையஞ்சுதல்பொருட்டாற்
பிளிதுருரன்மதவாரணவதனம்பிடித்தூரித்து
வெளிநுபடவினையாடியவிகிர் தன்னிராவண்ணை
யனருபடவடர்த்தானிடமண் னுமலையதுவே.

(அ.)

வினவார்த்தனிபடநூறியகடல்வண்ண னும்வேதக்
கினர்தரமஸைமலர்மேலுறைகேடில்புகழோனு
மனகரவணமழலாகியவண் னுமலையண்ண
தளராமுலேமுறுவல்லுணந்தலேவண்ணடிசரணை.

(க.)

தேவாரத்திருப்பதிகம்.

நடந்

வேர்வந்துறமாகுந்தரவெயினின்றழல்வாரு
மார்பம்புதைமலிசீவரமறையாவருவாரு
மார்பம்பர்தமுரைகொள்ளன்மிண்ணுமலையண்ணல்
கூர்வெண்மழுப்படையானலகழல்சேர்வதுகுணமே.

(க௦)

வெம்புந்தியகதிரோனெளிகிலகும்விரிசார
லம்புந்திமூவெயிலெய்புவண்ணுமலையதனைக்
கொம்புந்துவகுயிலா லுவகுயிர்காழியுண்ணான
சம்பந்தனதமிழ்வல்லவாடிபேணுதநவமே.

(கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பண்-தக்கேகி. (முதற்றிருமுறை.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

பூவார்மலர்கொண்டடியார்தொழுவார்புகழ்வார்வானோர்கண்
மூவார்பூரங்கனெரித்தவன்று மூவர்க்கருள்செய்தார்
தூமாமழைநின்றதிருவெருவித்தொறுவின்னிரையோடு
மாமாம்பிணைவந்தணையுஞ்சாரலண்ணுமலையாரே.

(க)

மஞ்சைப்போழிந்தமதியஞ்சூழும்வானோர்பெருமானார்
நஞ்சைக்கண்டத்தடக்குமதுவுநன்மைப்பொருள்போலும்
வெஞ்சொற்பேசும்வேடர்மடவாரிதணுமதுவேறி
யஞ்சொற்கிளிகளாயோவெண்ணுமண்ணுமலையாரே.

(உ)

நூனத்திரளாய்நின்றபெருமானல்லவடியார்மே
லூனத்திரளோடீக்குமதுவுமுண்மைப்பொருள்போலும்
மேனத்திரளோடினாமான் கரடியிழியுமிரவின்ச
னோனத்திரள்வந்தணையுஞ்சாரலண்ணுமலையாரே.

(ங)

நட்ச

திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள்

ஹழைத்தவடையா ஹழையான்பவகரிமையோர்பெருமானார்
தழைத்தசடையார்விடையொன்றேறித்தரியார்புரமெய்தார்
பிழைத்தபிடியைக்காணுதோடிப்பெருவகைமதவேழ
மழைத்துத்திரிந்தவகுறவகுஞ்சாரலண ஹமலையாரே.

(ச)

உருவீற்றிகமுமுமையான்பவகரிமையோர்பெருமானார்
செருவிலொருகால்வளையவூன்றிசசெந்தீயெழுவீத்தார்
பருவிக்குறவார்புணத்திற்குவித்தபருமா மணிமுத்த
மருவித்திரனோடிழியுஞ்சாரலண ஹமலையாரே.

(சு)

எனைத்தோருழியடியாரேத்தலிமையோர்பெருமானார்
பாவந்தீர்க்குரிமலருரைகோரில்
கனைத்தமேதிகா ஹதாயன்கைம்மேற்குமுலூத
வனைத்துஞ்சென்முதிராஞ்சாரலண ஹமலையாரே.

(சு)

மறந்தான் கருதிவலியைரினைந்து மாறயெடுத்தான்ரு
ணிந்தான் முரியநெரியவூன்றிந்றையவருள்செய்தார்
இறந்தான் காட்டியருளாயென்றுதேவரவரவேண்ட
வறந்தான் காட்டியருளிசெய்தாரண ஹமலையாரே.

(சு)

மறந்தான் கருதிவலியைரினைந்து மாறயெடுத்தான்ரு
ணிந்தான் முரியநெரியவூன்றிந்றையவருள்செய்தார்
இறந்தான் காட்டியருளாயென்றுதேவரவரவேண்ட
வறந்தான் காட்டியருளிசெய்தாரண ஹமலையாரே.

(அ)

தெடிக்காணுந்திருமால்பிரமன்றேவர்பெருமானை
முடியோங்கிமுதுவேபுகுத்தமுத்தம்பலகொண்டு
உடிக்குறவர்மடவார்குவித்துக்கொள்ளவம்மினென்
றடிப்பாடியன்குஞ்சாரலண ஹமலையாரே.

(சு)

தட்டையிடுக்கித்தலையப்பறித்துச்சமணேநின் னுண் னும்
பிட்டர்சொல்லக்கொள்ளவேண்டாபேணித்தொழுமின்கள்
வட்டமுலையாளுமையால்பங்கர்மன்னியுறைகோயி
லட்டமாளித்திரள்வந்தணையுமண்ணுமலையாரே. (௧௦)

அல்லாடரவமியங்குஞ்சாரலண்ணுமலையாரை
நல்லார்பரவப்படுவான் காழிஞானசம்பந்தன்
சொல்லான்மலிந்தபாடலானபத்துமிவைகற்று
வல்லாரெல்லாம்வாளுர்வணங்கமன்னிவாழ்வரே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ணாமலையில்
திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் அருளிச்செய்த
திருநேரிசை. (ச-ம் திருமுறை.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஓதிமாமலர்கலையுமையவள்பங்காமிக்க
சோதியே துளங்குமெண்டோட்சுடர்மழுப்படையினுணை
யாதியேயமரர்கோவையணியனுமலையுளானே
நீதியானின்னையல்லானினையுமாநினைவிலேனே. (௧)

பண்டனைவென்றவின்சொற்பாவையோர்பங்கலீல
கண்டனேகார்கொள்கொன்றைக்கடவுளேகமலபாதா
வண்டனேயமரர்கோவையணியனுமலையுளானே
தொண்டனே னுன்னையல்லாற்சொல்லுமாசொல்லிலேனே. (௨)

உருவமுமுபிருமாகியோதியவுலகுக்கெல்லாம்
பெருவினைப்பிறப்புவிடாய்நின்றவெம்பெருமான்மிக்க
வருவிப்பொன்சொரியுமண்ணுமலையுளாயன்டர்கோவே
மருவியின் பூதமல்லான் மற்றொருமாடிலேனே. (௩)

பைம்பொனே பவளக்குன்றே பரமனே பால்வெண்ணீர் டுப
செம்பொனே மலர்செய்பா தாசீர்தருமணியே மிக்க
வம்பொனே கொழித்தவீழ்மணியனாமலையுளானே
யென்பொனே யுன்னையல்லாலே துநானினை விலேனே (ச)

பிறையன் முடியினே பிஞ்ஞகாபெண்ணைப் பாகா
மறைவல்லி நைவாவண்டாகொன்றையாய்வாமதேவா
வறைதழை மரேர்த்துமணியனாமலையுளானே
யிறைவனே புன்னையல்லாலிபா துநானினை விலேனே (ரு)

புரிசடைமுடியின்மேலோர் பொருபுனல்கங்கைகளை உதி
கரியுரிபோர்வையாகக்கருதியகாலகாலா
வசிருலமலர் நவணனாமலையுளாயலரின் மிக்க
வரிமிருகணபென செய்பா நநான்மறப்பிலேனே. (க)

இரவியுமதியும்விண்ணுமிருநிலம்புனலிவகாற்று
முரகமா பவனமெடுத்திசையொளியுருவமான
யரவுமிழ்மணிகொன்சொதியணியனாமலையுளானே
பரவுநின்புதமல்லாதபரமகான்பறநிலேனே. (எ)

பார்த்துணுகுநாறநல்கிப்பாசுபத்தையிந்தாய்
கீர்த்ததுமபொவுகங்கைநெடுமுடிநிலாவவைத்தா
யார்த்தவாசீனமிகொண்டவணியனாமலையுளானே
தீர்த்தனேன் நனபாதத்திறமலாற்றி நமிலேனே. (அ)

பாலுநெட் முகலாய்மிக்கபசுவினைந்தாவிரனே
மாலுநான் முகனுக்கடிக் காண்கிலாவகையுணின்ரு
யாலுநீர்கொண்டல்கமணியனாமலையுளானே
னாலுடைவினடயா புண்ணன்மலாடிமறப்பிலேனே. (இ)

இரக்கமொன்றியாதுயில்லாக்காலனைக்கடத்தவெம்மா
ஹரத்தினுல்வரையையுக்கவொருவிரனுதியினிலே
யரக்கனைநெரித்தவண்ணமலையுளாயமரரேதே
சிரத்தினுல்வணங்கியேத்தத்திருவடிமறப்பிவேனே.

(௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இதுவுமது.

திருக்குறுந்தொகை. (நி-ம் திருமுறை.)

திருச்சிற்றம்பலம்.

வட்டனைமதிசூடியைவானவர்
சிட்டனைத்திருவண்ணமலையனை
யிட்டனையிகழ்ந்தார்புரமூன்றையு
மட்டனையடியேன்மறந்துய்வனே.

(௧)

வானனைமதிசூடியமைந்தனைத்
தேனைத்திருவண்ணமலையனை
யேனையிகழ்ந்தார்புரமூன்றெய்த
வானனையடியேன்மறந்துய்வனே.

(௨)

மத்தனைமதயானையுரித்தவெஞ்
சித்தனைத்திருவண்ணமலையனை
முத்தனைமுனிந்தார்புரமூன்றெய்த
வத்தனையடியேன்மறந்துய்வனே.

(௩)

காற்றனைதலக்கும்வினைபோயதத்
றேற்றனைத்திருவண்ணமலையனைக்
கூற்றனைக்கொடியார்புரமூன்றெய்த
வாற்றனையடியேன்மறந்துய்வனே.

(௪)

மின்னனைவினை தீர்த்தென்னையாட்கொண்ட
தென்னனைத்திருவண்ணாமலையனை
யென்னனையிகழ்த்தார்புரமூன்றெய்த
வன்னனையடியேன்மறந் துய்வனே. (௫)

மன்றனைமதியாதவன்வேள்விமேற்
சென்றனைத்திருவண்ணாமலையனை
வென்றனைவெருண்டார்புரமூன்றையுந
கொன்றனைக்கொடியேன்மறந் துய்வனே. (௬)

வீரனைவிடமுண்டனைவிண்ணவர்
தீரனைத்திருவண்ணாமலையனை
பூரனையுணரார்புரமூன்றெய்த
வாரனையடியேன்மறந் துய்வனே. (௭)

கருவினைக்கடல்வாய்விடமுண்டவெந்

யுருவினையுணரார்புரமூன்றெய்த
வருவினையடியேன்மறந் துய்வனே. (௮)

அருத்தனையரவைந்தலைநாகத்தைத்

கருத்தனைக்கடியார்புரமூன்றெய்த
வருத்தனையடியேன்மறந் துய்வனே. (௯)

அரக்கனையலறவீரலுன்றிய
திருத்தனைத்திருவண்ணாமலையனை
யிரக்கமாடுமன்னுடலுறுநோக்கனைத்
துரக்கனைத்தொண்டனைன்மறந் துய்வனே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

இதுவுமது.

திருக்குருந்தொகை (நூம் திருமுறை.)

திருசசிற்றம்பலம்.

பட்டியேறுகத்தேறிப்பலவில
மிட்டமாகவிரந்துணடிழிதரு
மட்டமாததியண்ணுமலைகைதொழங்
கெட்டுப்போமவினேகேடில்லைகாணமினே. (க)

பெற்றமேறுவர்பெப்பலிக்கென்றவா
சுற்றமாமிருதொல்குழலானொடு
மற்றந்தீர்க்குமண்ணுமலைகைதொழ
நற்றவத்கொடுஞானத்திருப்பரே. (உ)

பல்லிலோடுகையேநதிப்பலவில
மொல்லேசென்றுணங்கலகவாவாரவ
ரல்லநீர்க்குமண்ணுமலைகைதொழ
நல்லவாயினநம்மையடையுமே. (ங)

பாடிசென்றுபலிக்கென்றநின்றவ
ரோடிப்போயினாசெய்வதொன்றென்கொலோ
வாடிப்பாடியண்ணுமலைகைதொழ
வோடிப்போகும்நமமேலைவினேகனே. (ச)

தேடிசென்றுதிருந்தடியேத்துமி
னாடிவந்தவநம்மையுமாட்டுநாள்வ
ராடிப்பாடியண்ணுமலைகைதொழ
வோடிப்போகும்நமதுள்ளவினேகனே. (ஊ)

சு0 திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள் தேவாரத்தி ருப்பதிகம்.

கட்டியெரீக்குங்கரும்பி னிடைக்துணி
வெட்டிலீணை கன்பாடி ம்வி கிர்தனா
ரட்டமூர்த்தியண்ணாமலைமேலிய
நட்டமாடியைண்ணநன் காருமே.

(சு)

கோணிக்கொண்டையர்வேடமுன் கொண்டவர்
பாணிநட்டங்களாடிம்பு மனா
ராணிப்பொன் னினண்ணாமலைகைதொழப்
பேணிநின்றபெருவினேபோருமே.

(எ)

கண்டந்தான்க றுத்தான் காலனாருபிர்
பண்டிகால்கொடுபாயந் தபரமனா
ரண்டதேதோங்குமண்ணா மலைகைதொழ
விண்டிபோருநம்மேலேவினேகளே.

முந்திச்சென்றுமுப்போ தும்வாணகருமி
னந்திவாயொளிபான் றனண்ணாமலை
சிந்தியாவெழுவார்வினே தீர்த்திடுங்
கந்தமாமலர்கூடுங்கருகவேனே.

(ஈ)

மறையினொருமாலவன் காண்கிலா
ரிறையுநீர்மையுணின் றருள்செய்தவ
னுறையுமாண்பினண்ணாமலைகைதொழப்
பறையுநாஞ்செய்தபாவங்களானவே.

(சு0)

கிருசசிறம்மப்பலம்.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவசமயாசாரியராகிய

திருவாதவூர் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

திருவண்ணாமலையில் அருளிச்செய்த

திரு வெப்பாவை.

[சுததியைவியந்தது]

வெண்டளையான்வந்த இயற்றாவினைக் கொச்சகக்கவிப்பா.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆகியு மந்தமு மில்லா வருண்பெருஞ்

சோதியை யாமபாடக் கேட்டேயும் காட்டடங்கண்

மாநே வளருதியோ வன்செலியோ நின்செவிதான்

மாநேவன் வார்தழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய்

வீதிவாய்க் கேட்டலுமே விமயிவிம்மி மெய்ம்மறந்து

போதா ரமனியின்மே னினனும் புரண்டுகவ

னேதேனு மாகாள் கிடந்தாளென் னெயென்னே

மீதேயெந் தோழி பரிசேலோ ரெம்பாவாய்.

(அ)

பாசம் பரஞ்சோதித் கெணபா யிராப்பகனும்

பேசும்போ தெப்போதிப் போதா ரமனிக்கே

நேசமும் வைத்தனையோ நேரிழையாய் நேரிழையீர்

சீச யிவைபுஞ் சிலவோ வினையாடி

யேசுமிட மீதோ விண்ணோர்க ளேத்துதற்குக்

கூசுமலர்ப் பாதந் தந்தருள வந்தருளுந்

நீதேசன் சிலலோகன் றிவ்லைச்சிற் றம்பலத்து

நீசனூர்க் கன்பார்யா மாறேலோ ரெம்பாவாய்.

(ஆ)

திருவாசகம்

முத்தன்ன வெண்ணகையாய் முன்வந் தெதிரெழுந்தென்
 னத்தனா னந்த னமுதனென் றள்ளறித்
 தித்திக்கப் பேசுவாய் வந்துன் கடைதிறவாய்
 பத்துடையீ ரீசன் பழவடியீர் பாங்குடையீர்
 புத்தடியோம் புன்மைதீர்த் தாட்கொண்டாற் பொல்லாதோ
 வெத்தோரின் னன்புடைமை யெல்லோ மறியோமே
 சித்த மழகியார் பாடாரோ நஞ்சிவனை
 வித்தனையும் வேண்டு மெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். (௬)

ஒண்ணித் திலககையா யின்னம் புலர்ந்தின்றோ
 வண்ணக் கிளிமொழியா ரெல்லாரும் வந்தாரோ
 வெண்ணிக்கொ டுள்ளவா சொல்லுகோ மவ்வளவுங்
 கண்ணைத் துயின்றவமேகாலத்தைப் போக்காதே
 விண்ணுக் கொருமருந்தை வேத விழும்பொருளைக்
 கண்ணுக் கினியானைப் பாடிச் சசிந்துள்ள
 மூண்ணெக்கு நின்றருக யாமாட்டோ ரீயேனை
 . தெண்ணிக் குறையிற் றுயிலேலோ ரெம்பாவாய். (௭)

மாவறியா நான்முகனுங் க னு மலையினோநாம்
 போலுறியோ மென்றள்ள பொக்கங்க ளேபேசும்
 பாணாறு தேன்வாய்ப் படிநீ கடைதிறவாய்
 ஞாலமே வீண்ணே பிறவே யறிவரியான்
 கோலமு நம்மையாட் கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்
 சீவமும் பாடிச் சிவனே சிவனெயென்
 றோவயிடினு முணரா யுணராய்கா
 ணேலக் குழலி பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (௮)

மாளேநீ சென்னலை நாளை வந்துங்களை
 காளே யெழுப்புவ னென்றலு நாணமே

கிருவெம்பாவை

போன திசைபகராயின்னம் புலர்ந்தின்றே

வானே நிலனே பிறவே யறிவரியான்

ரானேவந் தெம்மைத் தலையளித்தாட் கொண்டருளும்

வாண்வார் கழல்பாடி வந்தோர்க்குன் வாய்திறவா

யூனே யுருகா யுனக்கே யுறுமெமக்கு

மேனோர்க்குந் தங்கோனைப் பாடேலோ ரெம்பாவாய். (ச)

அன்னே யிணையுஞ் சிலவோ பலவமா

ருன்னற் கரியா னொருவ னிருஞ்சீரான்

சின்னங்கள் கேட்பச் சிலனென்றே வாய்திறப்பாய்

தென்னு வென்னமுன்னந் தீசேர் மெழுகொப்பா

யென்னுனை யென்னரைய னின்னமுதென் நெல்லோமுஞ்

சொன்னோங்கேள் வெவ்வேறு யின்னந் றயிலுதியோ

வன்னெஞ்சப் பேதையர்போல் வானா கிடத்தியா

லென்னே துயிலின் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (ச)

கோழி சிலம்பச் சிலம்புங் குருகெங்கு

மேழி லியம்ப வியம்பும்வெணை சங்கெங்கும்

கேழில் பரஞ்சோதி கேழில் பரங்கருணை

கேழில் விழுப்பொருள்கள் பாடினோங் கேட்டிலையோ

வாழியீ தென்ன வுறக்கமோ வாய்திறவா

யாழியா னண்புடைமை யாமாறு மிவ்வாரே

ஆழி முதல்வனாய் நின்ற வொருவனை

யேழைபங் கானையே பாடேலோ ரெம்பாவாய். (அ)

முண்ணப் பழம்பொருட்கு முண்ணப் பழம்பொருளே

பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்துமப் பெற்றியனே

யுண்ணப் பிரானாகப் பெற்றவுன் சீரடியோ

முண்ணடியார் தாள்பணியோ மாங்குலர்க்கே பாங்காவோ

திருவாசகம்.

மன்னவரே யெங்கணவ ராவா ரவருகந்து

சொன்ன பரிசே தொழும்பாய்ப் பணிசெய்வோ
மின்ன வகையே யெமக்கெனகோ னல்குதியே

லென்ன குறையு மிலோமேலோ ரெம்பாவாய். (க)

பாதாள மேழினுங்கீழ் சொற்கழிவு பாதமலர்

போதார் புனைமுடியு மெல்லாப் பொருணமுடிவே

பேதை யொருபாற் றிருமேனி யொன்றல்லன்

வேதமுதல் விண்ணோரு மண்ணுந் துதித்தாலு

மோத வுலவா வொருதோழன் ரெண்டருளன்

கோதில் குலதகரன்றன் கோயிற் பிணப்பிள்ளைகா

ளேதவனா ரேதவன்பே ராருற்ற ராரயலா

ரேதவினைப் பாடும் பரிசேலோ ரெம்பாவாய். (க௦)

மொய்யார் தடம்பொய்கை புக்குமுகே ரென்னக்

கையாற் குடைந்து குடைந்துன் கழல்பாடி

யையா வழியடியோம் வாழ்ந்தோங்கா னாரழல்போற்

செய்யாவெண் ணீரூடி செல்வா சிறுமருங்குன்

மையார் தடங்கண் மடந்தை மணவாளா

வையாரீ யாட்கொண டருளும் விளையாட்டி

னுய்வார்க ளாய்யும் வகையெல்லா முய்ந்தொழிந்தோ

மெய்யாமற் காப்பா யெமையேலோ ரெம்பாவாய். (க௧)

ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநா மார்த்தாடுந்

தீர்த்தனற் றில்லைச்சிற் றம்பலத்தே தீயாடுங்

கூத்தனில் வானுங் குவலயமூ மெல்லோமும்

காத்தும் படைத்துங் கரந்தும் விளையாடி

வார்த்தையும் பேசி விளைசிலம்ப வார்சலை

ளார்ப்பரவரு செய்ய வணிகுழன்மேல் ஊண்டார்ப்புப்

பூத்திகழும் பொய்கை குடைந்துடையான் பொற்பாத
மேத்தி யிருஞ்சுணை ராடேலோ ரெம்பாவாய். (கஉ)

பைங்குவளைக் கார்மலரார் செங்கமலப் பைம்போதா
லங்கவ குருகினத்தாற் பின்னு மாவத்தாற்
றங்குண மலங்கழுவு வார்வந்து சார்தலினு
லெங்குள் பிராட்டியு மெங்கோனும் போன்றிசைந்த
பொங்கு மடுவிற்புகப்பாய்ந்து பாய்ந்து நஞ்
சங்குஞ் சிலம்பச சிலம்பு கலத்தார்ப்பக்
கொங்கைகள் பொங்கக் குடையும் புனல்பொங்கப்
பங்கயப் பூம்புனல்பாய்த் தாடேலோ ரெம்பாவாய். (கங)

காதார் குழையாடப் பைம்பூண் கலனாடக்
கோதை குழலாட வண்டின் குழாமாடச
சேதப் புனலாடிச சிற்றம் பலம்பாடி.
வேதப் பொருளாபாடி யப்பொருளா மாபாடிச
சோதி திறம்பாடிச சூழ்கொன்றைத் தார்பாடி
யாதி திறம்பாடி யந்தமா மாபாடிப்
பேதித்து நம்மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளைதன்
பாதத் திறம்பாடி யாடேலோ ரெம்பாவாய். (கச)

ஓ ரொருகா லெம்பெருமா னென்றென்றே நம்பெருமான்
சீரொருகால் வாயோவான் சித்தங் களிகூர
நீரொருகா லோவா நெடுந்தாரை கணபணிப்பப்
பாரொருகால்வந்தனையான் விண்ணோரைத்தான் பணியான்
பேரறையாற் கிங்ஙனே பித்தொருவ ராமரறு
மாரொருவ ரிவ்வண்ண மாட்கொள்ளும் வித்தகர்தான்
வர்குருவப் பூண்முலையிர் வாயார நாம்பாடி
யேருருவப் பூம்புனல்பாய்த் தாடேலோ ரெம்பாவாய். (கரு)

முன்னிக் கடலைச் சுருக்கி யெழுத்துடையா

ளென்னத் திகழ்த்தெம்மை யாளுடையா எரிட்டிடையின்

மின்னிப் பொலிந்தெம் பிராட்டி திருவடிமேற்

பொன்னஞ் சிலம்பிற் சிலம்பித் திருப்புருவ

மென்னச் சிலைகுலவி நத்தம்மை யாளுடையா

டன்னிற் பிரிவிலா மெனகோமா னன்பர்க்கு

முன்னி யவணமக்கு முன்சுரக்கு மின்னருளே

யென்னப் பொழியாய் மறையேலோ ரெம்பாவாய். (தக)

செங்கணவன்பாற் நிசைமுதன்பாற் தேவர்களபா

லெவகு மிலாததோ ரின்பகம் பாலதாச்

கொக்குண கருங்குழலி நத்தம்மைக் கோதாட்டி

யிவகுநம் மில்லங்க டோறு மெழுந்தருளிச்

செங்கமலப் பொற்பாகந் தந்தருளுஞ் சேவகனை

யங்க ணைசை யடிபோங்கட் காரமுதை

நங்கன் பெருமானைப் பாடி நலந்திகழ்ப்

பங்கயப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய். (தள)

அண்ண மலையா னடிக்கமலஞ் சென்றிரைஞ்சம்

விண்ணோர் முடியின் மணித்தொகைவீ தற்றூற்போற்

கண்ண ரிரவி கதிர்வந்து கார்கரப்பத்

தண்ண ரொளிமழுங்கித் தாரகைக டாமகலப்

பெண்ணகி யாண யலியாய்ப் பிறநகொளிசேர்

விண்ணகி மண்ணகி யித்தனைபும் வேறுகிக்

கண்ண ரமுதமுமாய் நின்றான் கழல்பாடிப்

பெண்ணேயிப் பூம்புனல்பாய்ந் தாடேலோ ரெம்பாவாய்.

உங்கையிற் பின்னை யுனக்கே யடைக்கல்லுமென்

றுங்குப் பழஞ்சொற் புதுக்குமெம் மச்சத்தா

வெங்கள் பெருமா னுனக்கொன் றுரைப்போங்கே
 னென்கொங்கை நின்னனப ரல்லாதோள் சேரற்க
 வெங்கை யுனக்கல்லா தெப்பணியுஞ் செயயறக
 கங்குல்பக வெங்கண மறறொன்று காணறக
 விங்கிப் பரிசே யெமக்கெங்கோ னல்குதியே
 வெங்கெழிலென் ஞாயி தெமக்கேலோ ரெம்பாவாய். (கக)
 போற்றி யருளுகின் னாதியாம பாதமலா
 போற்றி யருளுகின் னந்தமாஞ் செநகளிர்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிரகருந தோற்றமாம பொற்பாதம்
 போற்றியெல் லாவுயிரகரும் போகமாம் பூங்கழல்கள்
 போற்றியெல் லாவுயிரகரு மீரு மிணையடிகள்
 போற்றிமா னுன முகனுங் காணாத புண்டரிகம்
 போற்றியா முயயவாட் கொண்டருளும் பொன்மலர்கள்
 போற்றியா மார்கழிநீ ராடேலோ ரெம்பாவாய். (உ௦)

திருச்சிற்றமபலம்.

இஃது

ஷெ சுவாமிகள்

திருவண்ணாமலைமிலருளிச்செய்க

திருவம்மாவணம்

—o—o—o—

ஆனந்தக்களிப்பு-

[ஒப்புமைப்பற்றிவந்த வாரடிததரவு கொச்சகக்கலிப்பா.]

செங்க ணெமொலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய
 பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி

யெங்கள் பிறப்பறித்திட் டெந்தரமு மாட்கொண்டு
தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையா
னங்கண் னந்தன்னு யறைகூவி வீட்டுரு
மங்கருணை வார்கழலே பாடுதுங்கா ணம்மானாய்.

(௧)

பாரார் விசம்புள்ளார் பாதாளத் தார்புரத்தா
ராராலுங் காண்டற் கரியா னெமக்கெளிய
பேரானன் றென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றி
வாரா வழியருளி வந்தென் னுனம்புகுந்த
வாரா வழிதா யலகடல்வாய் மீன்விசிறும்
பேராசை வாரியனைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய்.

(௨)

இந்திரனு மாலயனு மேனோரும் வானோரு
மந்தரமே நிற்கச் சிவனவனி வந்தருளி
யெந்தரமு மாட்கொண்டு தோட்கொண்டீற்றனாய்ச்
சிந்தனையை வந்துருக்குஞ் சீரார பெறுந்துறையான்
பந்தம் பறியப் பரிமேற்கொண்டான் மந்த
வந்தமிலா வானந்தம் பாடுதுங்கா ணம்மானாய்.

(௩)

வான்வந்த தேவர்களு மாலயனே டிந்திரனுங்
கானின் று வற்றியும் புற்றெழுந்துங் காண்பரிய
தான்வந்து நாயேனைத் தாய்போற் றலையளித்திட்
டேன்வந்து ரோமங்க ளுள்ளே யுயிர்ப்பெய்து
தேன்வந் தமுதின் றெளிவி றொளிவந்த
வான்வந்த வார்கழலே பாடுதுங்கா ணம்மானாய்.

(௪)

கல்லார் மனத்துக் கடைப்பட்ட நாயேனை
வல்லானன் றென்னன் பெருந்துறையான் பிச்சேற்றிக்
கல்லைப் பிணசந்து கனியாக்கித் தன்கருணை
வென்னத் தழுத்தி னுனைகடிந்த வேதியனைத்

தில்லாகர் புக்குச் சிற்றம் பலமன்னு

மொல்லை விடையானைப் பாடிதுவகா ணம்மானாய்.

(௫)

கேட்டாயோ தோழி கிளியெய்த வாறெருவன்
நீட்டார் மதில்புடைகுழ் தென்னன் பெருந்துறையான்
காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித்
தாட்டா மரைகாட்டித் தன்கருணைக் தேன்காட்டி
நாட்டார் நகைசெய்ய நாமேலை வீடெய்த

வாட்டான் கொண்டாண்டவா பாடிதுவகா ணம்மானாய்.

(௬)

ஆராதே யுள்குவா நுள்ளிருககு முள்ளானைச்
சேயானைச் சேவகனைத் தென்னன் பெருந்துறையின்
மேயுனை வேதியனை மாதிருக்கும் பாதியனை
நாயான நந்தமமை யாட்கொண்ட நாயகனைத்
தாயான தத்துவனைத் தானே யுலகேழு
மாயானை யாள்வானைப் பாடிதுவகா ணம்மானாய்.

பண்சுமந்த பாடற் பரிசு படைத்தருளும்
பெண்சுமந்த பாகத்தன் பெமமான் பெருந்துறையான்
விண்சுமந்த கீர்த்தி வியன்மணட லசதீசன்
கண்சுமந்த நெற்றிக் கடவுள் கலிமதுரை
மண்சுமந்து கூலிகொண்டக்கோமான் மொத்துண்டு
புண்சுமந்த பொன்மேனி பாடிதுவகா ணம்மானாய்.

(௮)

துண்டப் பிறையான் மறையான் பெருந்துறையான்
கொண்டபுரி நூலான் கோலமா ஆர்தியான்
கண்டன் கரியான்செம் மேனியான் வெண்ணீற்று
னண்டமுத லாயினு னந்தமிலா வர்னந்தம்
பண்டைப் பீரிசே பழவடியார்க் கீர்த்தருள
மண்டம் வியப்புறுமா பாடிதுங்கா ணம்மானாய்.

(௯)

விண்ணாளுந் தேவர்க்கு மேலாய வேதியனை
மண்ணாளு மன்னவர்க்கு மீரண்பாதி நின்றானைத்
தண்ணூர் தமிழளிக்குந் தன்பாண்டி காட்டானைப்
பெண்ணாளுந் பாகனைப் பேணு பெருந் துறையிற்
கண்ணூர் கழல்காட்டி நாயேனை யாட்கொண்ட
வண்ணு மலையானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய்.

(30)

செப்பார் மூலைபங்கன் நென்னன் பெருந் துறையான்
தப்பாமே தாளடைந்தார் நெஞ்சுருக்குந் தன்மையினு
னப்பாண்டி நாட்டைச் சிவலோக மாக்குவித்த
வப்பார் சடையப்ப னானந்த வாரகமூலே
யொப்பாக யொப்புவித்த வுள்ளத்தா ருள்ளிருக்கும்
மப்பாலேக் கப்பலைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய்.

(31)

மைப்பொலியுங் கண்ணிகேண் மாலயனே டிந்திரனு
மெய்பிறவி யுந்தேட வெண்ணையுந் தன் னின்னருளா
விப்பிறவி யாட்கொண் டினிப்பிறவா மேகாத்து
மெய்ப்பொருட்கட் டோற்றமாய் மெய்யே ிலைபெரு
மெய்ப்பொருட்குந் தானேயா யாவைக்கும் வீடாகு
மற்பொருளா நஞ்சிவனைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய்.

(32)

கையார் வளைசிலம்பக் காதார் குழையாட
மையார் குழல்புரளத் தேன்பாய வண்டொலிப்பச
செய்யானை வெண்ணீ றணிந்தானே + செந்தறியாக்
கையானை யெங்குஞ் செறிந்தானே யன்பர்க்கு
மெய்யானை யல்லாதார்க் கல்லாத வேதியனை
யையா நமர்ந்தானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய்.

(33)

ஆனையாய்க் கீடமாய் மானுடராய்த் தேவரா
யேனைப் பிறவாய்ப் பிறந்திறந் தெய்தேனே

பூனையு மின் றுக்கி யென்வினையை யோட்டுகத் து
தேனையும் பாலையுங் கன்னலையு மொத்தினிய
கோனவன்போல் வந்தென்னைத் தன்றொழும்பிற் கொண்டருளும்
வானவன் பூங்கழலே பாடுதுவகா ணம்மானாய். (௨௪)

சந்திரனைத் தேய்த்தருளித் தக்கன்றன் வேள்வியினி
லிந்திரனைத் தோணெரித்திட் டெச்சன் றலையரிச்
தந்திரமே செல்லு மலர்க்கிதிரோன் பற்றகர்த்துச
சிந்தித் திசைதிசையே தேவர்களை யோட்டுகத் து
செந்தார்ப் பொழில்புடைசூழ் தென்னன் பெருந்துறைமான்
ஊந்தார மாலையே பாடுதுவகா ணம்மானாய். (௨௫)

ஊனா யுயிரா யுணர்வாயென் னூட்கலர்து
தேனா யமுதமுமாய்த் தீங்கரும்பின் கட்டியுமாய்
வானோ ரறியா வழியெமக்குத் தந்தருளச்
தேனார் மலர்க்கொன்றைச சேவகனார் சீரொளியே
வானா வறியா யளவிறந்த பல்லுயிர்கருவ
கோளாகி நின்றவா கூறுதுவகா ணம்மானாய். (௨௬)

சூடுவேன் பூங்கொன்றை சூழச் சிவனறிரடோள்
கூடுவேன் கூடி முயங்கி மயங்கின்
றாடுவேன் செவ்வாய்க் குருகுவே னுள்ளருகித்
தேடுவேன் தேடிச் சிவன்கழலே சிந்திப்பேன்
வாடுவேன் பேர்தது மலர்வே னன்னலேத்தி
யாடுவேன் சேவடியே பாடுதுவகா ணம்மானாய். (௨௭)

கிளிவந்த மென்மொழியான் கேழ்கிளரும் பாதிபனை
வெளிவந்த மாலயனுங் காண்புரிய வித்தகனைத்
தெளிவந்த தேறலைச சீரார் பெருந்துறையி
வெளிவந்த திருந்திரங்கி பெண்ணரிய விண்ணுளா

௫௨.

திருவாசகம் திருவம்மாளை.

லொளிவந்தெ னுள்ளத்தி னுள்ளே யொளிதிகழ
வளிவந்த வந்தணைப் பாடுதுங்காணம்மாறாய்.

(௫௨)

முன்னாளை மூவாக்கு முற்றுமாய் முற்றுக்கும்
பின்னாளைப் பிஞ்சக்களைப் பேணு பெருந்துறையின்
மன்னாளை வானவனை மாதியலும் பாதியனைத்
தென்னாளைக் காவாளைத் தென்பாண்டி நாட்டாளை
யென்னாளை யென்னப்ப நென்பாக்கட் கின்னமுலத்
யன்னாளை யம்மாளைப் பாடுதுங்கா ணம்மாறாய்.

(௫௩)

பெற்றி பிறர்க்கரிய பெம்மான் பெருந்துறையான்
கொற்றக் குதிரையின்மேல் வந்தருளித் தன்னடியா
குற்றமக ணீக்கிக் குணங்கொண்டு கோதாட்டிசு
சுற்றிய சுற்றத் தொடர்வறுப்பான் ரொல்புகழே
பற்றியிப் பாசத்தைப் பற்றறநாம் பற்றுவான்
பற்றியபே ரானந்தம் பாடுதுங்கா ணம்மாறாய்.

(௫௪)

திருசுசிற்றம்பலம்.

சுப்பிரமணியக்கடவுள் வரப்பிரசாதியாய்த்
திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியிருந்த
அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த

திருப்புகழ்.

தனனாதுனனத் தனனாதுனனத்
தனனாதுனனத்—தனநான.

அருமாமதனைப் பொருவான் கயல்குத்
தயிலார்நயனத்

புழுதனநத் புழுதனநக் கயிலத்
தனனாதுனனத்

கொடியார்த்

கேடத்தாழ

விருமாநடைபுக் குரைபோயுணர்வற் நினை யாவுளமுட்	தூயர்சோர
வெறிவாய்நாகிற் புகுதாதபடிச் கிருபாதமெனக்	கருள்வாளே
பொருமால்வரைபட் டிருகூறிடவுற் றெருவேரணைவிட்	டெறிவோனே
றமான்மறவக் குறமாமகளுக் குருகாவிருபொற்	புயவீரா
திருமால்கமலப் பிரமாவிழியிற் றெரியாநவனுக்	காரியோனே
செழுதீர்வயல்சுற் றருணாபுரியிற் நிருவீதியினிற்	டெருமாளே.

தான தத்த தத்த தான தத்த தந்த
தான தத்த தந்த—தனதான.

தோத கப்பெ ரும்ப யோத ரத்தி யங்கு தோகை யர்க்கு கெஞ்ச	உழியாதே
சூலை வெப் படர்ந்த வாத பித்த மென்று சூழ்பி ணிக்கு ணைக	என்னு காதே
பாத கச்ச மன்றன் மேகி யிற்புகுந்து பாசம் விட் டெறிந்து	பிடிமாதே
பாவ லர்க்கி ரவகி நாவீனுக் கிசைந்த பாடன் மிக்க செஞ்சொ	றாவேனும்
வேத மிக்க விந்து காத மெய்க் கடம்ப வீர பத்ர கந்த	முககோனே
மேரு வைப் பினந்து குரணைக் கடிந் வேலை யிற்று னோர்	

கோதை பொற்கு நிருஞ்சி மாதா கச்சணிந்த
கோம ள்க்கு ரும்பை புணர்வோனே
கோல முற்று யர்ந்த சோண வெற்பி லங்கு
கோபு ரத்த மர்ந்த பெருமானே.

கனதனத் தானனத் தனதனத் தானனத்
தனதனத் தானனத்—தனதான.
கயல்விழித் தேனெனைச செயலொழித் தாயெனக்
கணவெகட் டேனெனப் பெறுமானு
கருதுபத் தாவெனப் புதல்வர் பாவெனக்
கதறிடப் பாடையிற் தலைமீதே.
பயில்கூட தாரழம் பழையநட் பாரழப்
படைகள் கொட் டாவரச் சமனாகும்
பரியகைப பாசம்விட் டெறியும்ப் போதனைப்
பரிகர்த் தாடையைத் தாவேணு
மயில்டைச சேவல்கைப் பரிதரத் தோகையுற்
தருணையிற் கோபுரத் துறைவோனே
யமரர்த் தாசிறுக் குமரிநட் பாகனத்
தரியசொற் பாவலர்க் கெளியோனே
புயல்கூப் பாறுபொற் சயிலமெய்ச் சராலிற்
புனமுடப் பாவையைப் புணர்வோனே
பொடிபடப் பூதரத் தொகெடற் குரணைப்
பொருமுழுச் சேவகப் பெருமானே.

தானதன தானத்த தனதன தானத்த
தானதன தானத்த—தனதான.

ஆலுமயில் போலொத்த தோகையர்க ளேமெத்த

வாரவட மேலிட்ட

முலைமீதே

யானதுகி லேயிட்டி வீதிதனி லேறிற்ரு

மாமைநடை யாரிக்கு

மொழியா ிபான்

மாலொடவர் போகத்தி லேருலவி யேசித்தம்

வாடுமெனை சீசித்த

மகிழ்வாகி

மாகமுத டாருக்க வேகமயி லேயுற்று

வாழ்வுபெற வேழுத்தி

தருவாயே

நாலுமுக வேகற்கு மாலிலையின் மாயற்கு

நாடவரி யார்பெற்ற

வொருபாலா

நாகமுடி மீதுற்ற ஞானமதி லேபத்தர்

ஞானமுனி வொர்கட்கு

மிறையோனே

வேலைவிழி வேடிசசி யோடமரர் மாதொக்க

வீறருணை மால்வெற்பி

னுறைவோனே

வீரமுட னேயுற்ற சூரர்கிளை வீழ்விக்க

வேலைமிக வேவிட்ட

பெருமானே

தானதன தானத் தானதன தானத்

தானதன தானத்—தந்ததான.

ஆலவிழிநிலத் தாலதரபானத்

தாலளகபாரக்

கொண்டலாலே

யாரநகையால்விற் போலுநுதலால்விற்

தாரநடையால்விற்

கொங்கையாலே

யாலமயலாகிக் காலதிரிகுலத்

தாலிறுபாசத்

தும்பினாலே

தாழ்வினியர்பாழ்பட் தேவனைவிடாமற	
சாகுமுனினேவற்	கொண்டிடாதோ
சோலைதருகாளிற் கோலமறவானைத்	
தோளிலுறவாகக்	கொண்டவாழ்வே
சோதிமுருகாசித் தாபழபஞாலச்	
சோணகிரிவீதித்	கந்தவேலே
பாலககலாபக் கோமளமயூரப்	
பாகவுமைபாகத்	தன்குமாரா
பாதமலர்மீதிற் போதமலர் தூவிப்	
பாமெவர்தாழ்நற்	றம்பிரானே

தன்னதன தானதத்த தன்னதன தானதத்த
தன்னதன தானதத்த--தனதான.

முழுவிவட வாழ்கத்தி லெழுநலி லேப்பிறக்கு
முழுமதிநி லாவனிரகும் வசையாலும்

மொழியுமட மாதருக்கு மினியதனி வேயிசைக்கு
முதியமத ராசனுக்கு மழியாகே

புழுகுதிகழ் நீபமத்தி லழகியகு ராரிரைந்த
புதுமையினி லாறிரட்டி புயமீதே

புணரும்வகை தானினைத்த துணரும்வகை லேசித்ர
பொருமயிலி லேறிரித்தம் வரவேணும்

எழுமகர வாழிசுற்று பொழிலருணை மாநகர்க்கு
எழுதரிய கோபுரத்தி லுறைவோனே

யீடைதுவன வேடுவசெ பவளவித மேதுடிப்ப
விளமுலைவி டாதசித்ர மணிமாப்பா

செழுமதிய நாகமொய்த்த மொழுகுபுனல் வேணியைத்த
சிவனைமுத லேரதுவித்த குருநாதர்

திசைமுகன் முராரிமறழ் மரியபல தேவருற்ற
சிறையடைய மீளவிட்ட

பெருமானே.

தன்ன தனதன தன்ன தனதன
தன்ன தனதன—தனதான.

இறகு மணிமுலை மருவு தரளமு

மெரியு மெழுமதி

சிவவாலே

யிரவி லெனதுயிர கவரவருருயி

லிசையு முறுகட

வலையாலே

தருக ணதிபதி மதனன் விடுகொடி

சரமு மினியெனே

யணுகாதே

தருண மணிபொழி லருணை நகருறை

சயில மிசையினில்

வரவேணு

முறகு திரிபுர மறகு கனலெழ

முறுவ லுடையவர்

குருகாதா

முடிய கொடுமுடி யசுரா பொடிபட

முடுகு மரகத

மயில்வீரா

குறவர் மடமக ளமிர்த கனதன

குலடி படுமொரு

திருமார்பா

கொடிய சுடரிலை தனையு மெழுக்கடல்

குறுக விடவல

பெருமானே

தன்ன தத்தத தத்ததத்தத் தனதன

தன்ன தத்தத் தத்ததத்தத் தனதன

தன்ன தத்தத் தத்ததத்தத் தனதன—தனதான.

கமலமொட்டைக் கட்டழித்துக்குமிழியை

நிலைஞலைத்தும் பொறகுடத்தைத் தமனிய

சுலசவர்க்கத் தைத்தகர்த்துத் தலையற

வினதிரைக்

10-4 அருணகிரிநாதர் அருளிச்செய்த திருப்புகழ்.

சருவீவட்டைப் பிற்றாத்திப் பொருது
 சயம்விளைத்துச் செப்படிப்பித் துலவிய
 கரிமருப்பைப் புக்கொடித்துத் திதன்மத னபிடேக
 மமவநெற்றிக் கட்டழற்குட் பொடிசெய்து
 வதிகசக்ரப் புட்பரக்கக் கொடுமையி
 னடனமிட்டச சப்படுத்திச் சபதமொ டிருதாள
 மறைதல்கற்பித் துப்பொருப்பைக் குலவிய
 சிறக றுப்பித் துக்கதித்துப் புடைபடு
 மயினவச்சித் தத்தனத்துத் திருடிக னுறவாமோ
 தமரயிக்குந் றுக்கலக்கப் பலபறை
 தொகுதொகுத்தொக் குத்தொகுக்கத் தொகுதொகு
 தனிகிடத்தத்தத் தத்தரிக்கத் தனிகிட வெனவோதி
 சடவுடற்பக் கப்பழுத்துப் புகையெழு
 விழிகளுட்செக் கச்சிவத்துக் குறளிகள்
 தசைகன்பட்சித் துக்களித்துக் கழுக்கொடு கழுகாட
 னமரில்மெத்தக் கொக்கரித்துப் பொருதிடு
 மசுரரத்தத் திற்குளித்துத் திமியென
 வடிசடித்திட் டிக்கைகொட்டிச் சமர்செயு மயிலான
 வழுவுநிக்குச் சித்திரப்பொற் புரவியி
 னுவலுநிர்ந்தத் கொற்ற சித்துக்குருபர
 வருணையிற்சித் தத்தெனக்குத் தெளிவருட் பெருமானே-
 முற்றிற்று.

திருவண்ணாமலை சேஷத்திரவெண்பா.

வேதச் சிரத்தும் வியன் கயிலைத் தடத்து
 மோதித் தெளிந்தார்த் துள்ளத்தும்—நாதிக்கும்
 தண்ணு ரமுதமழைத் தாழ்பொழில்வழி தென்னருணைக்
 கண்ணு ரமுதன் கழல்.

உ

சிவமயம்

திருவண்ணாமலை

குருநாமச்சிவாயர் உபதேசம்பெற்றுச்

சிதம்பரத்திருப்பணிசெய்த

குருநாமச்சிவாயர் சரித்திரம்.

தலைசகரமென்னுந் திருநாமம்பெற்ற திருவண்ணாமலை யில் நமச்சிவாயமூர்த்தியென்றொரு சித்தர் எழுந்தருளி இருந்தனர் அவர் மேற்படியூர் மலையின்மேற் குகைசெய்து நிஷ்டைபுரிநதுவந்தமையால், குகை நமச்சிவாயமூர்த்தியெனக் கூறப்பட்டனா. அவர் அக்குகையின் சமீபத்தில் வளராதோங்கிநின்ற ஓர் ஆலவிருட்சத்தின்மீது தூங்கும் ஊஞ்சலிட்டு, அதில்யோகநித்திரை கொள்வதுவழக்கம். அவருக்கு நமச்சிவாயமூர்த்தி யென்றொரு சீடரிருந்தனர், அவர் அருகேயிருந்து அதிபக்தியுடன் பணிவிடை செய்துகொண்டிருக்கும்போது ஒருநாள் குலுக்கென்று நகைத்தாரா; நமச்சிவாயம்? என்ன வதிசயங்கண்டு நகைத்தாயென்று கேட்டார். உடல், பொருள், ஆவி மூன்றுந் தத்தஞ்செய்ய, அவைகளை பேற்றுக்கொண்டு அடிமையை யாள விருப்புற்ற தென்தையனே!

திருவாருரின் கண் தியாகராஜசுவாமிகள் எழுந்தருளச் செய்து தெருவிதி வரும்போது அப்ஸரப்பெண்களுக் கொப்பற்ற நடன நாட்டியப்பெண்கள் ஆடிக்கொண்டுவர, அநிலாரு தேவதாசி கால்தடக்கி விழுந்தாள். அங்குநின்றவர் லெல்லாம் நகைத்தார்கள், அடிமையும் நகைத்தேன். அதுவே தவிர மற்றொன்று மில்லையென்றார்.

இது நிற்க, மற்றொருநாள் வஸ்திரத்தைப் பிடித்துத் தேய்த்தார், அல்தேதுக்காகத் தேய்த்தது என்று குகை நமச்சிவாயமூர்த்தி கேட்க; சிதம்பரத்திலே கனகசபைக்குக் கூறப்படுத்திரை யிட்டிருந்தது, அதற்கருகே குத்து விளக்கிலே நெய்விட்டுத் திரிபோட்டெரிய, அல்தேது ஒரெலியிழுத்துக்கொண்டுபோக, அத்திரை பற்றிக்கொண்டது. அங்கிருந்தபேர் அதைத்தேய்த்தார்கள்; அடியேனும் மேன்மேலும் நரியாவண்ணம் தேய்த்தேன் சுவாமி யென்றார்.

பின்பொருநாள், குகை நமச்சிவாயமூர்த்தி சிலகாரணத்தினால் சோதனை நிமித்தம் வார்த்திசெய்து, அந்நேரத் திருவோட்டிற் பிடித்து இதைமனிதர் அடிபடாத இடத்திற்கொண்டுபோய்விடென்று கட்டளையிட்டனர்; அதை நமச்சிவாயர் மனிதர் சஞ்சரிக்கப்படாத விடமெதுவெனவறிந்து தானேவாங்கி உட்கொண்டனர்.

ஆசாரியர் இவ்வற்புதச்செய்கையையறிந்து சிஷ்யரைப் பார்த்து அப்பா நமச்சிவாயம், அடிபடாதவிடத்தில் வை

த்தாயாவென்றுகேட்டார் சிஷ்யா வைக்குதானந்தநிலவை
த்தேனென்று தலைவணங்கிக் கூறினர். இதற்குமேல் இந்த
மூன்று அதிகாரமும் பார்த்து, நமமினின்றிச் சிஷ்யனுக்கு
வர வர ஞான உதயம் அதிகமாகிறது இவ்விடத்திலாவது
திருக்கக்கூடாது இன்னும் ௨௪ அதிகாரமபார்த்துச் சீடனை
அதற்கேற்ற இடத்திற்கு அனுப்பவேண்டுமென்று ஆலோசனை
செய்து, ஒரு வெண்பாவி லரைவெண்பா எடுத்துக் குகை
நமச்சிவாயமுதாதி கூறினா; அது வருமாறு:—

நேரிசை வெண்பா

ஆல்பரு கதாப பகிமினாக காகாரமானதென
வேல்பழகுது னநர் லேவீனிலெனச—

என்றவா—அருகே இருந்தசீடா ஏன் அவாமி! குறை
வெண்பாவையுமுடிககலாமே எனறுசொன்னா ஆசாரியர்,
அப்பா நமச்சிவாயம்! குறைவெண்பாவும் நீ முடிக்கலாமே
என்றுரைத்துச் சிஷ்யா சுவாமி! குருவாக்குக கெதிரவாக்
கடியேவர் சொல்லக்கூடாது; இதுசிஷ்யனுக்கடுத்ததல்லவே
என்றுரைநாது. நீ ஞானபூமியானே யானபடியினாலே சொ
ல்லுகவென்று குருவாக்குவதது. நமச்சிவாயர் அதைச்சிர
சில்வகித்து அநகுறை வெண்பாவையு முடித்தனா அஃ
தெப்படி பெண்ணில:—

செய்யா கொருத்தருடன் சேர்த்து மிருப்பீரோ
வைபா மசசி வாயா.

என்று முடித்தார்

அதற்குமேல் குகை நமச்சிவாயமூர்த்தி யோக நித்தி
ரைச்செய்யும் மஞ்சம்விட்டிற்றங்கி, அப்பா என் இருகண்ம
ணியே ! இன்றன்றோ நீ மெய்ஞ்ஞானத்தை யடைந்தாய் !
ஆச்சரியம் ! ஆச்சரியம் ! உன்னைப்போலவுட்பன் யாருக்கு
க்கிடைப்பான் ! ஆகையால் இன்றுதொட்டு நீ குருநமச்சிவா
யமூர்த்தி எனத் திருநாமம்பெறப்பட்டாய் என்று தழுவிக்கொண்டு,
ஒருகம்பக்திலே இரண்டிபாணை சட்டக்கூடாது;
இதுவே போகஸ்தலம், அஞ்ஞானத்தை நீங்க மெய்ஞ்ஞா
னத்தைத் தரநின்ற அமபலவாண ! எழுந்தருளியிருக்கும்
திவ்விய கேஷத்திரமாகிய சிதம்பரம் என்னுதலம் ஒன்றுள
து அதலம் உம்மால் இன்னுந் திருப்பணிபுதலைய காணிக
ள் நடக்கவேண்டியிருப்பகால், அங்கேபோய்ச் செருமென்
று கட்டளையிட்டனர். சிஷ்யர், சுவாமீ அடியேன்கு நதரிச
னம் மொய்துகொண்டு, இவ்விடம்கு நபாதீம சோவானேயல்
லாமல், வேறொரு ஸ்தலத்திற்குப் போவதில்லை என்றும் !
பின்னும் அடியேன் நித்தியம் குருதரிசனமில்லாமல் இருப்
பதில்லை என்றுங்கூறினர். குகைநமச்சிவாயர் நீர் சிதம்பரம்
போய் கணகசபையை தரிசநம்செய், அங்கே நம்மைப்போ
ல் தரிசநங் கொடுத்தாலிரும், அல்லாவிடில் இவ்விடம்வரு
விடம் என்றுசொல்ல; சிஷ்யர் நல்லடித்தி தந்தீர் என்று கு
ருவுக்குத் தோத்திரம் செய்கவிபரம்.

குருநமச்சிவாயர் சரித்திரம்.

சுரு.

அறுசீரடியாகிரிய விருத்தம்.

வாக்காலே தியானத் தாலே மனமகிழ் கருபையாலே
நோக்காலே பரிசுத்தாலே நுண்ணிய பிறவி தீர்க்கு
தாக்கான நமச்சிவாய சலங்கமெய் யாடுகின்ற
நாற்காலி காலதானா னன் முத்தி பெறலுமாமே.

என் றிர்தபிரகாரம் அடிமைக்கிரமமாய்ப் பத்து பர
டல் தோத்திரம் செய்தனர், “நடக்கலாம்” என்று குரு
வாக்குவந்தது.

உடனே குருநமச்சிவாயர்தனியராய் பாயங்காலம் புற
ப்பட்டுக் கிழக்குநோக்கிக் காதவழிவந்தார். இருட்டிப்போ
யிற்று; அவ்விடத்தில் ஒரு இடம்பார்த்து ஒர்விருகத்தைக் கின்
சீழேநிலையிடையிலிருந்தார், ஒருசாமத்திற்கு மேற்பசிப்பிணி
யால் நொந்து அர்ப்போது உண்ணமுலை யம்மையானை நோ
க்கி ஒரு வெண்பா இயற்றினர்.

நேரிசை வெண்பா

அண்ண மலையா ரகத்துக் கினியாளே
புண்ண முலையே யுமையாளே—நண்ண
நினைதோறும் போற்றிசெய் நிண்ணடிய ருண்ண
மனைதோறஞ் சோறுகொண்டு வா.

இவ்வெண்பா இயற்றியசமயத்தில், அண்ணாமலையா ந
க்குச் சர்க்கரைப் பொங்கல்செய்து, பொற்றும்பாளத்தில்
வைத்து, நைவேதிக் துக் கோயிலிலே வைத்துத் திருக்கரப்

பிட்டு அர்ச்சகர் முதலியோர் மறந்துபோய் அவரவர் வீடுவந்து சேர்ந்தார்கள். பின்பு அதையறிந்த உண்ணாமுலைத்தாயார்கொண்டுவந்து குருநமச்சிவாயமூர்த்திக்குக் கொடுத்து விட்டுக் கோவிலுக்குட் போய்விட்டார். விடிந்தபின் அர்ச்சகர் முதலானவர்கள் கோவிலுக்குவந்து கதவைத்திறந்து பொற்றும்பாளத்தைப்பார்த்தார்கள். பொற்றும்பாளம் எங்குங்கானோம் யாரோ கள்வன்வந்துகொண்டுபோய் விட்டானென்று கோவிற் குருக்கள் முதலானோரும், பட்டினத்திலுள்ளவர்களும், இஃதென்ன அதிசயமோ ! தெரியவில்லை யென்று அவரவர் ஆலோசனைசெய்ததிடீர், இருபதுநாழிகை மட்டும் பூசையில்லாமல் இருந்தது. அப்போது ஒரு பிராமணப்பிள்ளையின்மீது ஆவேசமவந்து குருநமச்சிவாயமூர்த்தி சிதம்பர தலத்துக்குப் போகின்ற வழியில் ஆலவிறுஷத்தின்கீழே இருக்கிறார். அவருக்கு அமுதுகொண்டுபோய் அம்மையார் கொடுத்தார். அங்கே தாம்பாளங்கடக்கிறது. எடுத்துக்கொண்டு வாருங்கென்று சொன்னார். அதைக் கேட்டு ஆச்சரியமுற்று அணிபண்ணைமையாரையும் உண்ணாமுலையம்மையாரையும் தோத்திரஞ்செய்து, அதற்குமேல் குருக்கள் முதலிய யாவரும் அவ்விடம் சென்று தாம்பாளத்தைக்கண்டு எடுத்துக்கொண்டு அருணாசலப்புதிக்கு வந்து விட்டார்கள்.

பிறகு மறுநா ளருந்நேதயத்தில் குருநமச்சிவாய மூர்த்தியெழுந்து நித்திய கடனை முடித்துக் குருவைத் துதி

குருமச்சிவாயர் சரித்திரம்.

சுரு

செய்து கிழக்குநோக்கி வரும்வழியில் இருடிவந்தனம் என்றொரு திவ்விய ஸ்தலத்தைக்கண்டனர். அத்தலத்தில் அம்மையாரும் சுவாமியும் அர்த்தபாகம் பிரியாமலிருக்கிறது. முனிவர்களுக்கரசுகளைய அகத்திய மகாமுனிவரால் பூசிக்கப்பட்டது. அங்கு ஐயாயிரம்கொண்டான் என்றோர் திவ்விய தீர்த்தமுமுண்டு. அதில் ஸ்கானம் பண்ணிப் பூசைமுடித்துத் திரிகுண சுத்தியுடன் சுவாமியைத் துதித்துத் தரிசனஞ் செய்துகொண்ட பின்னர் தீர்த்தக்கரையில் நிஷ்டையி லிருக்கும்போது பசுரேயம் வந்தனாக, அப்போதியற்றிய:—

தேசிகை வெண்பா.

தாயிருக்கப் பிள்ளை தளருமோ தாரணியி
னீயிருக்க யான் ஈனா நிதியோ—வேயிருக்குந்
தோளியே விண்ணோர் துதிக்குந் திருமுத்து
வாளியே சோறு கொண்டுவா.

இவ்வாறு சொன்ன மாதிரத்தில் அம்மையார் செவியில் அம்முறை கேட்டவளவில் வந்து என்னப்பா! நான் அர்த்தபாகம் பிரியாம லிருக்கவும் நீ பிரிந்துப் பாடினது சரியா? இப்போது உன் வாக்கினாலே சேர்த்துப் பாடவேண்டுமென்று கூற, அவ்வாறே குருமச்சிவாயமுர்த்தி சேர்த்துப்பாடிய:—

தேசிகை வெண்பா.

மின்னும் படிவந்த மேககளத் தீசருடன்
மன்னுந் திருமுத்து வாளியே—பொன்னின்

களையாளே தாயேயென் கண்மண்கீத ரின்ற
மலையாளே சோறு கொண்டு வா.

என்று இவ்வெண்பாவைச் சொன்னவுடனே. அம்மையார் அழுதுகொண்டுவந்து கொடுத்தாள். உதை யுட்கொண்டு அங்கு நின்று புறப்பட்டு விருத்த சைலம் வந்து மணிமுத்தா நதியிலே ஸ்நானஞ்செய்து, பழமலை நாயகியும் பெரியநாயகி யம்மையாரையும் தரிசித்து ஒரு குளக்கரையில் விக்கடையி லிருக்கும்போது பசி வந்தது. அப்போது சொல்லிய —

நேரிசை வெண்டா.

நன்றியுனை யும்பெரிய நாயகியே உ கிழத்தி
யென்றுஞ் சிவன்பா லிடக்கிழத்தி
நிலைக்கிழத்தி மேனிமுடி லிலக் கிழத்தி
மலைக்கிழத்தி சோறு கொண்டு வா.

இவ்வெண்பாவைச் சொன்னவுடனே. அம்மையார் தண்ணீர் றிக்கொண்டு விருத்தாம்பிகையாய் வந்து குரு நமச்சிவாய மூர்த்தியைப் பார்த்து என்னப்பா! உன்னுடைய வர்க்கினாலே என்னைக்கிழத்தி கிழத்தி என்று பாடுதல் நலமா? கிழவிக்கு உட்கவியலுமா! ஜலமெடுக்கத் தள்ளுமா! அழுது கொண்டுவர முடியுமா! என்று சொல்லி. குரு நமச்சிவாயமூர்த்தி அம்மா! பால காகியிற் பாலாம்பிகை, இது விருத்தகாகி, நீரும் பெரியனாகி. உம்முடைய சுவாமிபும் பழமலைநாதர், அதற்காகநான் அப்படிச் சொன்னேனென்று சொன்னார். அம்மையார் உன்னுடைய வர்க்கினாலே இளமை

யாய்ச் சொல்லவேண்டிமென்று கேட்க குருநமச்சிவாயர் இரண்டு அம்மையார் ஆகிறதே என்று சொல்ல, அம்மையார் ஆனால் ஆகடும், இளமையாய்ச் சொல்லவேண்டிமென்று சொன்னா! அகர்குமேற்சொன்ன—

கேரிசை வெண்பா.

முத்தநதி சூழு முதுகுன்று நறவாளே
பத்தர் பணியும் பதத்தாளே—பதத
ரிடத்தாளே மூவா முலைமே லேரார
வடத்தாளே சோறு கொண்டு வா.

இவ்வெண்பாவைச் சொன்னவுடனே, அம்மையார் வாலும் பிகையாய்ச் சோறுகொண்டுவந்து கொடுத்தார். அந்த உட்கொண்டு அதற்குமேல் நடந்து டவநகிரிக்குவந்து நாலுகோபுரமும் தரிசனைசெய்து சொல்லிய—

கேரிசை வெண்பா.

கோபுரங்க ணன்கிளையுங் கண்டமட்டிற் குற்றமெலாந்
தீபரந்த பஞ்சதுபோற சென்றதே—தூபுரங்க
ளார்க்கின்ற செஞ்சரண வம்பலவா நின்பாதம்
பார்க்கின்றாரக் கென்றோ பலன்.

இவ் வெண்பாக் கூறிக்கொண்டே சிதம்பரம்வந்து கோவிலி லேபேராய்ச் சிவதக்கா ஸ்நானஞ்செய்து சொல்லிய—

நேரிசை வெண்பா

கண்டமட்டிற்கண்டவினை காத்தம்போங்கையிலள்ளிக்
கொண்டமட்டிற்கொண்டவினை கொள்ளேபோம்—வண்டமிட்டிசர்
வாயாரவேபுகழும் வண்ணச் சிவதாமித்
தாயார் திருமஞ்சனம்.

இவ் வெண்பா சொன்னவுடனே கனக சபைக்குப்போய் சு
வாமி தரிசனஞ் செய்யும்போது, ஈபாநாதர் மலையின் டொல்லிருந்த
குகைநமச்சிவாயரைப் போலவே தரிசனக கொடுத்தார் உப்போ
து தோத்திரஞ்செய்தார்—

எழுசீர்க்கழிநெடிவடி ஆசிரியவிருத்தம்.

திருவனா மலையிற் குகைநமச சிவாய
தேசிக வடிவமாயிருந்து
கரவனா மடியேன் சென்னிம லுனது
கழல்போ வைத்தவா றுனோன்
விரகஞ ரியமைப் புதல்வரைப் பொருளை
வேண்டிய வேண்டிய துனைததும்
பரவினாப் புகழ்வார்க் களித்திடும் பொன்னம்
பலகனை பரமரா சியனை.

என்று இந்தப்படி துறபாடல் ஒரு நாழிகையில் நின்றபடி
யே பரிபதி தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு, அதற்குமேல் ஒரு அ
றையில் யோசக கிஷ்டடையி விருத்தனர்; அப்போது தில்லை மூவாயி
ரவாரிலே மூன்றுபேர் குருக்கன்மார் பல்லக்கு ஏறுகிறவர்கள்; அ

வர்கள் பேர் சீவமுத்தர், ஜடாமுத்தர், மகாமுத்தர், அம்மாவரீடம் சென்று திருவண்ணாமலையிலிருந்து, ஒரு சந்தியாசி நம்மன்பன் நந்திருக்கின்றனன். அவன் யோகத்திலே அதிகமாயிருப்பவன் அவனுக்குத் தனித்து இஃ வகொடுக்கவேணும். அவனாலே நமக்கு அநேக திருப்பணிகளாகக் காத்திருக்கின்றன. அதற்கெவனே இடம் என்றால் நம்முடைய கோவிலுக்கு வடபுறத்தின் எல்லைக்கப் புரம் இடமிருக்கிறது அங்கே நாம்போய் இரண்டிராம் பாதம்வைத்திருக்கிறோம். அஃது எதற்காகவெனில், மாணிக்கவாசகருக்குத் திருவாசகம் எழுதுவதற்காகவும், உபமன்னியருக்குத் திருப்பாற்கடல் அழைப்பிததுக் கொடுப்பதற்காகவும் போயிருந்தோம் அவ்விடத்தில் இவரைக்கொண்டுபோய் விடுங்கனென்று வாக்களித்தன. அந்தப்படியே குருக்கள மூவரும் குரு நமச்சிவாயமூர்த்தியைக் கொண்டுபோய் அவ்விடத்திலிருக்கச் செய்து, கோவிலுக்கு வந்துவிட்டார்கள். அகந்தமேல் சிவநடையிலிருக்கும்போது பசி வந்தது அப்போது சொல்லிய:—

வெண்பா.

சூன்பயிலும் காய முலராம் லுன்றனது
வூன்பயிலும் பொன்னடியை வாழ்த்துவேன்—தேன்பயிலுஞ்
சொல்லிய னல்லார் துதிக்குஞ் சிவகாம
வல்லிகே சேரது கொண்டு வா.

இஃ வெண்பாவைச் சொன்னவுடனே, சிவகாமியம்மையார் அழுதுகொண்டுவந்து சொன்ன:—

நேரிசை வெண்பா.

பிராட்டியார் திருவாக்கு.

கொண்டுவந் தேன்சோறு குகைநமச்சிவாயரது
தொண்ட ரடியார் சுகிக்கவே—பண்டெந்த
பேட்சசிமூலை யுண்ட பெருமா னுடன்பிறந்த
நாச்சி சிககாமி நான்.

இவ்வாறு அம்மையார் சொல்லி நித்தியமும் அன்னம் கொண்டு வந்து கொடுக்கக் குரு நமச்சிவாயமூர்த்தி யோகத்திலிருந்து வந்துள்ளார்.

இப்படி இருக்க, வருவார் போவார் அநேகர் பார்த்து மகிழ் பெரியவரோடு பணவகளை எதிரில் வைத்துவிட்டுப் போவார்கள்; அவை அநேகமாய் குவிந்து கிடக்க. அவைகளை குரு நமச்சிவாயர் பார்த்து, இது ஆட்கொல்லி, இவ்விடம் வருவானென்று அந் நேரம் யா முன்னே நிற்றிருக்கலாம் அவர்களை வாரிக்கொண்டு போகக் கட்டளையிட, அவரவர்கள் வாரிக்கொண்டு போவார்கள், அப்படி நடத்துவதைத் தில்லை மூவாயிரவர் பார்த்து. இப்படி வீணாக அநேக திரவியம் பேரகிறதென்று யேர்சித்துக் குரு நமச்சிவாயமூர்த்தியினிடத்திற்போய், தேவர் இவ்விடத்தி லிருக்கிறபடி யினால் கண்டபேர் திரவியங்களை வாரிக்கொண்டு போகிறார்கள்; கோலிலுக்குள்ளே வந்தால். அநேகதிருப்பணிகள் நடக்கும், அநேக கட்டளைகள் நடந்துவரும் உள்ளே வீரவேண்டிமென்று சொன்னார்கள். நாம் சபாநாயகர் உத்திரவின்மேல் வந்துவிட்டோம்; நம

ககங்கே வரவேண்டிய தென்னவீருக்கிறது என்ற சொல்ல: இவர் நாம் அழைத்தால் வரமாட்டாமென்று இவர்களிற்சிறந்த மூவரும் சபாநாயகரிடஞ் சென்ற குரு நமச்சிவாய மூர்த்தி கோயிலுக்குள்ளே வந்தால், அநேக சீருப்பண்கள் அநேக கட்டளைகள் நடந்து வருமென்று சொன்னார்கள்? சபாநாதர் நல்லது உகைளுக்குவரமாட்டார், நாமேபோய் அழைத்து வருகிறோமென்று ஜங்கமரூபவீரு தகராய்த் தணடி கமண்டல மீட்டி, துகுகொண்டி, திருப்பாற்கடனு கருவந்து குருநமச்சிவாய பாதி நீட்டையிலிருக்க எதிரேநீன்றார்; குருநமச்சிவாயா உபாபாத்தார், பெரியவராய் இதரில்

பபகக் கண்ணுற்று: சாஸ்திரி மென்றுசொன்னார்; வந்தவரும் சாஸ்திரத்தியென்றார். சாஸ்திரி ரூபபது எந்த வுமென்று கேட்டார். நாம் இருப்பது தில்லைவென்றார், உம்முடைய பெயர் என்னவென்று கேட்டார் உம்முடைய பெயர் அம்பலத்தாடுவார் என்று சொல்: இவ்விடத்தில் வந்தகாரியம் என்னவென்று கேட்டார். அனைத் தேவையாயிருக்கிறது, இவ்வூர் முழுதுஞ் சென்றேன். இவ்ருபமாஸால் அகப்படுமென்று சொன்னார்கள். வந்தேனென்று சொன்னார். அதற்குக் குரு நமச்சிவாய மூர்த்தி நமக்கு தேவி கொல்கிறவனது அன்னம் கொடுக்கிறது. நம்மிடத்தில் பாத்திரங்கூட இல்லையென்று சொன்னார், சுவாமி! இதோ பாத்திர மிருக்கிறது என்று சத்திரனைப் பாத்நிரமாய வைத்தார். குரு நமச்சிவாயா கேவியை நோக்கினார், அன்னம் வந்தது இதைத் கொள்ளுமென்றார். அம்பலத்தாடுவார் நாம் கொள்ளுகி

ததில்லை யென்று சொன்னார். குரு நமச்சிவாயர் எதற்காக வென்றார்; இந்தப்பிரகாரம் சித்தியும் அன்னவகொடுத்தால் கொள்ருவோம். இல்லாவிடில் கொள்ளுகிறதில்லை யென்றார். ஈரோமி கவும் பெரிமவராம் விருத்தரா யிருக்கின்றீர். நாறோ காசியோ ராமேசுவரமோ, உமக்கெப்படி ததரியம் அன்னங் கொடுக்கிறோமென்று நாம் சொல்லுகிறது எனரா. உமக்கு முன்னே நடத்தால் அன்னங் கொடும். பின்னால் இருந்தால் அன்னம் வேண்டாமென்று சொன்னார். நீர் முன்னே சின்னால் அன்னங் கொடுக்கிறேன், அல்லாவிடில் கூடாதென்றார். சுவாமி, நாம் முன்னிற்கிறோமென்றார். அதற்குமேல் குருநமச்சிவாயா சுவாமியை அமுது கொள்ளுமென்றார். வீழுகி டிகாவிலும், உருதநிராகமும் தொட்டுக் கொடுத்தால் கொள்வோமென்றார், நீர் முன்னின வ கொடுக்கிறே னென்றார். நல்லது முன்னிற்கிறோம் என்றா அப்படியே படைக்கிறோம் என்றா. அமுதைக் கொள்ளும் பாவணையாய்க் கொள்ளும்போது. தாகத்துக்குத் தீர்த்தும் வேண்டிமென்றார் அதோ திருப்பாற்கட லிருக்கிறது ஜலம் கொள்ளுமென்றார் அப்படியே கொள்ளப்போய் மறைந்து கோவிலுக்குப்போய், தில்லை மூவாயிரபேரை யழைத்து நாம்போய்த் திட்டஞ்செய்து வந்திருக்கிறோம். சிங்கன் அணைவருங்கூடி நமக்குண்டான விருதுகளை யும் நாம் ஏறுகிற சிலிகையையும் எடுத்துக்கொண்டுபோய். அவரை அச்சிலிகையிலேற்றி விருதுகளுடன் வீதிப்பிரகாரஞ்செய்து நம்மிடத்திற்குக் கொண்டுவந்துவிடுங்க ளென்று சொன்னார். அப்படியே தில்லை மூவாயிரவர் எடுத்துக் கொண்டுபோய் இனிமேலாவது வரலாமே! இந்நிபு பல்லக்கின் பேரில் ஏறவேண்டு மென்று

சொன்னார்கள். நமக்கேன் பல்லக்கு தேவையில்லையென்று சொன்னார். இது பல்லக்கு அல்ல சூர்யசிங்காசனம் என்றார்கள் கூடாது யென்றார். அதற்குமேல் நேற்று மத்தியானம் எங்கள் சுவாமி தங்க ளிடத்திற்கு வந்தாரே, நீங்களென்ன சொன்னீர்கள் என்றார்கள். குருநமச்சிவாயர் நிஷ்டையிலே பார்த்தார். சபாபதி தரிசனமாபி ற்று இவ்விடத்திற்கும் வந்து அங்கும்போய்ச் சொன்னாராவென்று அப்போது சொன்ன:—

நேரிசை வெண்பா.

சங்கமரா யம்பலவர் தாமே யெழுந்தருளி
யிங்கெமக்குப் பிச்சை யிடுவென்ன—வங்கமுது
திட்டமுட னமக்கு நினைமு மேசர்வ
கட்டளையுண் டாக்குகென்றார் காண்.

இவ்விதமாய்ச் சொல்லிக்கொண்டே பல்லக்கிலேறி வீதிப்பி ரு காரம் போகும்போது சொன்ன:—

அறுசீரடியாகிரிய விருத்தம்.

அல்லலாகிய வருவினை தனையறுத் தடியினை தருவாரோ
மல்லனீடிய புலியன்மே லின்னமும் வரும்பிறப் பறுப்பாரோ
சல்லமாமுலை மாதுமை நாயகர் நானித நவின் தேற்றுத்
திவ்வேநாயக ரம்பலத் தாடுவர் திருவுளந் தெரியாதே.

இவ்வாறு சொல்லிக்கொண்டு கோவிலிலேபோய்க் கொடிச் சம்பத்தருடிகே பல்லக்கிறக்கி பஞ்சாக்கர மதிம்மட்டிம் பாதக்குறமி

இட்டுக்கொண்டு போய், அதற்குமேல் கனகசபையிற் சென்று சு
காமி தரிசனம்செய்து, தில்லை மூவாயிரவரைப்பார்த்து இப்போது
நாம் என்னகட்டளை நடப்பிலிப்போமென்று யோசனைசெய்ய, சபா
நாயகர் அசீரிவாக்ஷியமாப் சர்வஜனத்துக்கும் சர்வகட்டளையென்
து தொடும் என்று வாக்கியமவந்தது நாம் சர்வகட்டளை யென்று
தொடுவதற்கு இப்போது இவ்வளவு அன்பர்களும் பார்த்திருக்கும்
பொது சபாநாயகர் பசுசைகொடுத்தால் எப்போதும் நடக்குமென்று
பொற்றும்பாளத்தை யேந்திசொல்லிய —

சேரிசை வெண்பா.

காதலுடன் சர்வ கட்டளையா யுன்னுடைய
பாத மலர்ப்பூசை பண்ணவே—யோது
குருவா யெனையாண்டு கொண்டவனே பிச்சை
தருவாய் சிதம்பர — 31.

இத்தப்பிரகாரம் சென்னவுடனே, சபாநாயகர்முன் ஆகாச
மார்க்கமாய்ச் சகலஜனமும் பார்க்கததக்கதாக ஒருநங்கக்காச விழுந்
தது. சுவாமியே பிசை கொடுத்தார் என்று சகலஜனமும் பொன்
முத்து முதலியன அநேகமாய்ப்போட்டார்கள். குரு நமச்சிவாயர்
இதைத் தில்லை மூவாயிரவர் கையிற்கொடுத்துச் சிறிது நடந்தார்,
சற்றுத்தாங்கிற்று; எது தாங்குகிறதென்று மூவாயிரவரைக் கேட்
டார், அது எங்களுக்குத் தெரியுமாவென்று சொன்னார்கள் குருநம

சுவாயர் தியானத்திலே பார்த்துச் சுவாமிக்கு ஆபரணங்கொடுந்த துண்டாவென்று கேட்டார். ஆபரணம் எதென்று சொல்லி அதற்கு மேல் ஆலோசனை செய்து பதஞ்சலி வியாக்கரபாதர் கடனம்பார்க்க பாசசிலம்பும் கிண்கணியும் இருந்ததுண்டென்பர் அது நாங்களறி னோம்; மற்றபடி ஆபரணம் கொடுக்க எரிருந்ததில்லையென்று சொன்னார் கள் அதற்குமேல் குருநமச்சுவாயர் சிற்சீராக யழைப்பித்துப்பா தச்சிலம்பும் கிண்கணியும் உரகண்டாமணியும் செய்யவேண்டும் எ ன்ன வேண்டிமேன்று கேட்க. சிற்பர் அதற்கு ஐம்பதினாயிரம் பொ ன் செல்லுமென்று சொன்னார். வந்திருக்கிற திரவியத்தை யெடுத்துக் கொடுத்துத் திருவாபரணம் செய்யசொல்லி யனுப்பிவைத்து அமைக்கு எழுந்தருளியிருக்க. தில்லையாவாயிரவர் கூடிக்கொண்டு நாமனைவரும் இவ்வாலை பிடிக்கவாமென்றிருந்தோமே! திரவியத் தைக் கொடுத்துச் சிலம்பும் கிண்கணியும் இயற்றச்சொன்னாரே! அதுதரித்தால் நடனஞ் செய்யவேண்டிமே! இவருக்கு சுவாமி கட னம் செய்யப்போகிறோ என்று பரிசாசஞ் செய்யத்தலைப்பட்டார் கள்.

அந்தச்சொல் இவர் செவியிலே விழுந்துகொண்டிருந்தது. இ ப்படியிருக்க, நாற்பதுநாள் சிலம்பும் கிண்கணியும் செய்துவந்தன. மூவாயிரவரையும் மற்றையாவரையும் அழைப்பித்து இப்போது சபாநாயகர் நடனம்பண்ணினால் அனைவரும் பார்ப்பீர்களா வென்று கேட்டார். நாற்தான் எத்தனை புண்ணியஞ் செய்தோமோ! எங்கள் மூவேழ்விடமும் கரையேறிப் போகும்படி சொன்னார்கள். குரு

என்

குருநாமர் சிவாயர் சரித்திரம்.

மீமச்சிவாயர் ஆனால் ஒருவேளை காற்றுவந்து அசைந்தார் என்று சொல்வார்கள். பலகணி வாயில்களெல்லாம் அடைக்கவெண்டுமென்று திட்டஞ்செய்து சிலம்பும் கிண்கிணியும் சபாநாயகர் பாதத்திலே தரிக்கச்சொல்லித் தாம் நடனதரிசனம் விருமபிச்சொன்ன —

நேரிசை வெண்பா

அம்பலவா வேரார் லாடினாற் ருழ்வாமோ
வும்பரெலா ய கண்டகெனக் கொப்பாமோ—சம்புவே
வெற்றிப் பதஞ்சலிக்கும் வெம்பலிகருத் திபதிமென
வொத்துப் பதஞ்சலிக்கு மோ.

இத்தப் பிரகாரம் சொன்னவுடனே, கலகலென நடனமாயிற்று திருநடனமாக குருநாமர் சிவாயமூர்த்தி சொன்ன —

விருத்தம்.

மிதித்தபொற் பதமு மெடுத்தபா தார்,

விந்தமுஞ் சந்தவெம் புவித்தோல்

விளங்கிய விடையு முந்தியுஞ் சுழியு

மேனிவெண் ணீற்றின தோளியுங்

கதித்தந் கனக மேருநான் கனைய

கனத்தார்ப்பு யுங்களுங் காண்

செய்தார் முழுஞ் சென்னியும் சரியே

தனக்கென் கனிக்கா னானகோ.

துகித்துக் கொடுக்க பலர்புகழ்த் தேத்தத்

தும்புரு காரநர் பாடத்

துங்கமா மாயன் மதநு மிடைமேற்

சுமந்துந் தோமென முழுகத்

திதித்திந் தருவன் றம்பிகை கெளரி

திருச்சிவ காளமொத திசைபபத

தில்லையா பலகதே திருமட புரியுந

தேவனே சிதம்பரே சுரனே.

என்று குருமச்சிவாயமூர்த்தி தோததிரம்செய்யவே சபாபதி யார் நடனஞ்செய்யக்கொடங்கினா சரவரும் கீழேவிழுந்து நமஸ் கரித்து அசைவறியுநகார்க்கு, தில்லையவாயிரவாரில் மூன்றுபோ கீழேவிழுந்து கண்ணு விழித்துக்கொண்டு வெகுநாழிகை நடனமா ள்றதே ஆடுகிற குருமச்சிவாயமூர்த்தியும் அசைவற்றாடுகிறவர் அம்பலவாணரும், உட்கார் மதமதுவம் பெரியவரானாது நடனத்தை நி றத்தவேண்டிமென்று சொன்னார்கள் குருமச்சிவாயர் ஆடசொல்ல லுகிறது எவ்வா ! உட்காடசொல்லுகிறது எவ்வா ! என்றுசொன்னார். சுவாமீ தாளம் போடிகிறவர்கள் நிற்கவேண்டிமென்று சொன்னார் கள். அப்போது குருமச்சிவாயமூர்த்தி சொன்ன —

நேரிசை வெண்பா.

நாக்கியகா நேகாதோ துட்டன் முயலகன்மேற்

நாக்கியகா நுணுஞ் சலியாதோ—வாக்கா

தினவாதா தில்லைத் திருத்தாண்ட வார்த்

மூன்றுநூறு கூத்தாட்டி **MAHAMAHORI**

இவ்வெண்பாச் சொல்லியவடனே, மிகவும் நடனமாயிற்று. ஆகவே தில்லைமூவாயிரவாக்கடிச் சபாபதியினா஁து குருநமச்சிவாய மூர்த்தி தோத்திரம் செய்கிருரே ! நாம் அவ ஁து தோத்திரஞ் சொ ல்வோமென்று தோத்திரம்செய்த தில்லை மூவாயிரவர் —

பாடல்.

வேடநெசசின் மிகவீரும்பும் வெனவன்றன் மேனிபோன்ற
வாடனித்தவ நாரியொடா டயபலவர் சநிதிக்குத்
கோடிவக்கவ கவிபாடுவ குருநமச்சி வாயாருட்
பாடன்மெசசி யம்பலவா பாநகச்சை யாடியகேத்.

இவ்வெணஞ் சொன்னவடனே குருநமச்சிவமூர்த்தி நடனம் நிற்கும்படி சொல்லிய —

நேரிசை வெண்பா.

மகுதத்தா தாததியென னாடக, திற் கேற்ற
தகுதித்தா னாஞ்சிலம்புந் தாளு—மகுதப்பா
பாரே யினியமையும் பொன்னம் பலதகாமி
வாரே திருத் தாண்டவம்.

இவ்விதமாய்சொன்னவடனே நடனம்சென்றது. “அதற்குமே ல் தில்லைமூவாயிரவாக்கடித் தேவர்பரிபூரணத்தையடைந்து இவ் வாகாசரமானால் நாங்கள் பூசிக்கிறோமென்று சொல்லிக்கொண்டார் கள். அப்படியே செய்யுலாமென்றுசொல்லி அநேக திருப்பணிகள் நடத்திவந்தனர். இன்னும் கட்டளைவித்தாருமாய் நடக்கத்தக்கதாக

எழுபத்திருவர் தம்பிரானகளுக்குப் பல்லக்குப் பிருது மற்றம் வெண்டியவைகளையுங் கொடுத்தது தேசமெங்குஞ் சஞ்சாரம் செய்வித்தனர்.

அதற்குமேல் குரு நமச்சிவாய மூர்த்தி அநேககால மிருந்து நி ருப்பெறத் துறையிலே இலங்காகாரம ஆயினா.

நேரிசை வெண்பா.

வந்தீச சுவருடம் வைகாசி தேசுவ
மிந்துநா னாழிகை யேழரைமேல்— அத்தகுரு
தானு மருணைகிரி தானுசிவ லிங்க ,து
னானு நமச்சிவாயன்.

மேல் குருநமச்சிவாயமூர்த்தி ம பில இத்தனை பட்டத்தவரென்று சொல்லுவதற்குக் காலாந்தரங்களிலே ஆதரவுகள் னைசோர்துபோ யிருக்கின்றன. அதற்குமேல் குருநமச்சிவாயமூர்த்தி பட்டத்திற்கு வந்தவக்காலத்தில் சபாநாயகா சாவகட்டளைக்கு ஸ்ரீ கா லிவாகன சகாப்தம்-ககக௭-யுவஸ்வ னைக் ௨௨௨ புலனைக வீர னாபட்டினத்து நாட்டாரனைவரும் காலாட்கள தோழரும் இதம்ப ரேஸ்வரர் சர்வகட்டளைக்குக் குரு நமச்சிவாயமூர்த்தி பணிவிடைக்கு அரகூர்ப்பத்தில் இனங்கம்பூர நான்கெல்ல யுட்படச சேர்த்த படியினாலே சந்திராதித்தர் உள்ளவரைக்கும் விவாஃப்பிதமங்கத தந்தது.

சிலாசாதனத்துப பாடல்

விருத்தம்.

தென்னருணை மருவுகளை நமச்சிவாய

தேவர் சிஷ்யன் குருநமச்சி வாயன்செய்யும்

மன்னுபணி விடையாகப் புலியூசசெம்முபான் .

மன்னுடையான் பூண்டுகொண்டி மகிழ்ந்துவாழ்க

விண்ணிலமெ லாந்தழைக்க வரஞர்ப்பத்து
 விலிநகபுர சாதனக்கல் லெழுதிநாட்டி
 நன்னெறுசேர் காலாட்க டோமுன் கின்ன
 நல்லநயி னுன்கொடுதது நடத்தினுனே.

பின்னும் ஆரியவூர்ச சீனமலையில் ஒப்பல்லாத மழவராயர்
 கட்டளை உச-கிராமம்விட்டு நடந்தது. அம்பலங் கட்டளை அரைக்
 கட்டளை என்றுபேர். அனந்தகிரிசசீமையில் சொக்கம்பட்டிலடை
 யார்சீமையில் பிச்சனூர், மானூர் இடையிடு கிராமம்விட்டது. வீரக
 நல்லூர் என்று இரண்டுகிராமம் நடப்பிவித்தது. கள்ளட குறிசசி
 யில் பரையப்பட்டிச சேலம், சேவநாதரப்பிள்ளை குரு நமச்சிவாய
 புரம் என்று ஒருகிராமம் நடப்பித்தது. மங்கலநர்சசீமையில் ஆதி
 புரமாளிகை மெயின்று இரண்டுகிராமம் நடந்தது. வேட்டவலம்
 பண்டாரத்தார் கடி பூமாரி எனது இரண்டு கிராமம் நடந்து
 இவைகளெல்லாம் சபாபதி சர்வகட்டளைக்கும் குரு நமச்சிவாயமூர்
 ததி மடத்திற்கும் நடந்துவந்தன. உடையார்பாளையம் பண்டாரத்
 தார தென்னந்தோப்புக்கு ரூபா ௪௦௦ கொடுத்துச் சிதம்பரத்தில்
 சுவாமி சர்க்கட்டளைக்கு வாங்கிவிட்டது. இவைகளெல்லாம் அநே
 கமாய் முன்னாலே நடந்தது. கலிகாலக் கொடிமையால் வரவர
 நின்று போயிருக்கின்றன.

அந்தக்கிரமத்திலிருக்கிற விபரம். சகாப்தம் ௧௧௧௬-இல் முத
 ல் குருநமச்சிவாயமூர்த்தி பட்டம்-களக்கு சகாப்தம்-களென இவ்
 துக்குச் சரியான குரோதனஞ் வரை வந்த, பட்டத்துக் குள்ளாக
 உடையார் பாலையத்திலிருக்கிற புண்டாரத்தார் அனேக வாகனமுத்
 தானதும் தருமமும் நடப்பிவித்தார். இத்தவாறு குரு நமச்சிவாய
 மூர்த்தி தேசசஞ்சார யாத்திரைசெய்து சபாநாயகர் சர்வகட்டளைக்
 கும் மடதருமத்துக்கும் பிட்சைநடத்தி வந்தது.

உடையார் பாளையம் சீமையில் ஜெயங்கொண்ட சோழபுரத் தில் சிங்காரத்தோப்பு மடம் தீர்த்தம் உண்டாக்கிக் கொடுத்து, உடையார்பாளையப் பகுதியில் பேரணிவஸ்வரா கோவிலும் கிழக்கு மடமும் தீர்த்தமும் உண்டாக்கியிருக்கின்றன.

இளங்கம்பூர் முன்னாலே சர்வமானியகிராமம். இப்போது சர், காரிலே கழிந்திருக்கிறது சாலிவாகன சகாப்தம் ௧௧௧௦-க்குமேல் செல்லும் யுகஞ் சூதையிற் ௨௦௭ இளங்கம்பூர்ச் சபாநாயகர் சர்வகட் டனைக்கு சாதனைக்கல எழுதினது காஞ்சிபுரத்திலிருந்து வந்து சின் னநல்ல காளாக்கத் தோளபடைசுதோர உடையதனு.

உ. வது, பட்டம் நல்லநாயக பண்டாரத்தார். சபாநாதருக்கு வெள்ளியானை வெள்ளியிடபம் பின்னும் சில திருப்பணிகளும் செ ய்துவைத்தனர்.

ங. வது, அவா புத்திரா நல்லநாயகபண்டாரத்தார் சபாநாயக ருக்குப் பொண்குதிரையும் அநேக சத்திமூர்த்தங்களும் உடையார் பாளையம் சீமையில்மானேரி என்னுங்கிராமமும் நடப்பிவித்தனர்.

சாலிவாகன சகாப்தம் ௧௧௧௦-க்குச் செல்லாரின்ற ஜயஞ் சூதையிற் ௨௨௭ சின்னநல்லநாயகபண்டாரத்தார் புத்திரர் நல்லநாயக பண்டாரத்தார். அவாபுத்திரா சின்னநாயகபண்டாரத்தார். பாளையம் ஆரணமனையும் ஆலயமும் மடமும் மற்றமுண்டான தருமங்களெல் லாம் செய்தனர். அவாகாலத்தில் சாலிவாகனசகாப்தம் சர்வகாண்ட மார்கழிச் ௨௨௭ மானார் பிச்சனார் இந்த இரண்டுகிராமமும் ஜயங் கொண்ட சோழபுரச் சிங்காரத்தோப்பும் செய்துவைத்தனர்.

ச. வது, பெழிய நல்லநாயகபண்டாரத்தார் காலத்திலே பூத வாகனம், மயில்வாகனம், அன்னவாகனம்செய்து உற்சவம் நடப்பி த்து மடப்புறமென்னும் கிராமமும் எங்கும்வாங்கித் தருமங்களைச் செய்துவைத்தனர்.

௨. வது, சின்னநல்லநாயக பண்டாரத்தார் காலத்திலே சிவசாமி அம்மையாருக்குக் குருமங்கிலியஞ் செய்து, கட்டளை அமைகட்டிவைத்து, மேல் கோபுரத்துக்கு மேறகே பின்னாயார் கோவிலுங் கட்டிவைத்து, திருப்பெருந்துறைக்கு குருநமச்சிவாயமூர்த்தி மடத்திற்குத் தெற்கு ௪௦௦-பொன் கொடுத்துத் தென்னந்தோப்பு வாங்கிவிட்டனர்.

௩. வது, சின்ன அம்பலநாயக பண்டாரத்தார் சிதம்பரவெண்ணுக்கு ௨௦-தனினை நைவேதனியஞ்செய்து குருநமச்சிவாயமூர்த்தி அடியார்களுக்கு பிடிசை நடப்பித்துவந்தாரா, சதாப்தனூ கடுகெ-சர்வநாரிணு மார்கழி ௨௨௨.

இந்தச் சதாப்தம் வரைக்கும் கோபுரத்தில் சாசனம் இருக்கிறது.

இவ்வாதினம் வீரசைவமடம்.

குருநமச்சிவாயர் செய்த பாடல்.

ரமராசியமால-சிதம்பரவெண்பா-அண்ணாமலைவெண்பா.

குருநமச்சிவாயர் செய்த பாடல்.

அருணகிரியந்தாதி-தனிவெண்பாமலை.

இவ்வாதினத்தார்க்கு நானதுவரையில், சிதம்பர உற்சவகாலத்தில் சுவாமிபுடன் பல்லகும் பிருதுகள் நடத்துவருகின்றன.

குருநமச்சிவாயர் சரித்திரம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருவண்ணாமலை

குணகரமச்சிவாய சுவாமிகளால் உபதேசமபெற்ற

சிதம்பரம்

குருநமச்சிவாய சுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

அண்ணாமலை வெண்பா.

காப்பு.

மன்னுதிரு வண்ண மலை மலை நாயடியேன்
பன்னுதமிழ் வெண்பாவிற பாடவே—துன்னுமலர்ச்
பாதனே மூடிகத்தின் பாலேறுச் தேவகண
நாதனே மூன் னை

வெண்பா நூல்.

ஆதிநட மாடுமலை யனறிருவா தேடுமலை
சேரதிமதி யாடரவஞ் சூடுமலை—தி
தழைக்குமலை ஞானக் தபோதணரை வாவென்
றழைக்குமலை யண்ண மலை.

(ச)

அன்பர் பிறப்பை யகற்றமலை யன்பரவல்ல
வன்பர் பிதப்பை வளாகுமலை—யன்பை
யடிக்குமலை சிவகத்தை வந்துமியு னாகி
யடிக்குமலை யண்ண மலை.

(உ)

கூற்றை யுதைத்தமலை கோமாதன் கூடல்வனை
யாற்றை யடைத்தமலை யாநாரன்—போற்றச்
சிறந்தமலை தீவினையேன் மசுத்தஞ்ஞற பெயர்வா
மறந்தமலை யண்ண மலை.

(ஈ)

எனழைக் கிரங்குமலை யேதேது தேட்டதலங்
கோணழப் படாமற் கொடுக்குமலை—தீவழ

ஆண்ணாமலை வெண்பா.

முரித்தமலை யம்மைக் கொருபாக மீந்த
மருத்துமலை யண்ணாமலை. (அ)

கண்டங் கரியமலை கண்ணுன் றுடையமலை
கண்டரெல்லாம் போற்றற் கரியமலை—கொண்டருக்குக்
தேதாறமலை நாளுந் தொழுமோ ரெழுபிறப்பை
மாறறுமலை யண்ணாமலை. (ஆ)

துன்னமுடன் சொன்ன மளிக் குடலை யாதரிப்போ
நன்னுரை மெவலர முதவுமலை—துன்னுபுகழ்
கொண்டமலை யவகிக் கொழுந்தாகி யண்டமுத
மணமலை யண்ணாமலை. (இ)

மஹா தவாமசசி வாயன் தினமொருவெ ன
பாமலை சாத்திப் பணிபுமலை—காமாதி
என்னுமலை தான்கு ந்தோ ரின்பக திருவுளதே
மன்னுமலை யண்ணாமலை. (எ)

துஞ்சக் கரமா யமர்ந்தமலை யாதரிப்போ
வஞ்சக் கருவினை யமாறறுமலை—கொஞ்சு
திருதலுமலை மெய்கொண சிந்திருந் தெய்வ
மருத்துமலை யண்ணாமலை. (அ)

தொண்டா வெமரசு ரூரமலை துழுவார்
பண்டைவினை வெவ்வாம் பறிகுடலை—யண்ட
முருவுமலை யெந்தைகுரு கோமசசி வாயன்
மருவுமலை யண்ணாமலை. (க)

கொம்பனைய பேதைக் குதமகரீர் வாகரிதுறு
மம்புலியி னோடுவினை யாடுமலை—செம்பவன
மொத்தமலை சற்குருவா யொண்கழுவென் சென்னிர்
மைத்தமலை யண்ணாமலை. (கா)

ஞான குருநாத னமச்சிவா யன்கருணை
யானபா னுகியென யாண்டமலை—வாணவர்கள்
போற்றமலை தீவினையென் யுந்திக் கவலையெல்லா
மற்றமலை யண்ணா மலை.

(கக)

சரண கமலந் தனைப்புகழத் தொண்டர்
மரண பவத்துயர மாறக்—கருணை
பொழியுமலை கட்சிப் புழுது பணிநீரே
வழியுமலை யண்ணா மலை.

(கஉ)

அன்பர் கருத்தி லனவாத மேவுமலை
துன்ப மகலக் தூசு துமலை—பின்பம்
விளைகதுமலை செம்பொன்மக மேருவினை வில்லா
விளைக்குமலை யண்ணா மலை.

(கங)

நண்பாக் குகையி னமச்சிவா யன்கருத்தில்
வெண்பாப் பயிராய் விளையுமலை—திண்பா
ரணகமலை செஞ்சுடா யன்றிருவர் தேட
வளர்ந்தமலை யண்ணா மலை.

(கச)

சிதமல ரோனெடுமா தேடுமலை யன்பருக்குப்
பாதமலர் வீடாய்ப் பலிக்குமலை—மாதவர்கண்
மொய்த்தமலை யுண்ண முலையுமையைப் பாகத்தில்
வைத்தமலை யண்ணா மலை.

(கடு)

வைத்தவிதி யோநமச்சி வாயகுரு கடோறு
மெய்த்தமிழி னாற்புகழ்ந்து மேவுமலை—யெத்திசையு
மின்னுமலை மாதானே வென்னிமலை வீடாக
மன்னுமலை யண்ணா மலை.

(கஈ)

மூக்கோண மாக முளைத்தமலை முண்டகன்மா
லக்கோடு நாக மணிந்தமலை—திக்கோடு

துன்னுமலை தன்னைத் துதிக்குமடி யாருளத்தின்
மன்னுமலை யண்ணு மலை.

(௧௭)

வண்டமுடி லோகமச்சி வாயகுரு வேத்துமலை
கண்டுதொழு வாரக்கினிய காட்சிமலை—யண்டமுத
நளுமலை போற்றி நினைக்குமடி யாருளத்தே
வாழுமலை யண்ணு மலை.

(௧௮)

அஞ்செழுததாய் வேதமா யாகமமாய் நின்றமலை
விஞ்செழுதநா யொன்றாய் விளங்குமலை—நெஞ்சகத்தே
தைத்தமலை நாயேனைத் தன்னடியார் கூட்டத்தில்
வைத்தமலை யண்ணு மலை.

(௧௯)

மண்ணு மோநமச்சி வாயகுரு செந்தமிழாற
பண்ணு மெத்திப் பண்புமலை—யெந்நாளு
மெய்க்குமலை பொவ்வா வினையேனைத் தன்னடிக்கீழ்
வைக்குமலை பண்ணு மலை

(௨௦)

எநதை குருசாத னிருக்குமலை யென்பாச
பந்தமா டாககிப் பரித்தமலை—சந்திரனைத்
தெய்த்தமலை நாயடியேன் சிந்திகுஞ் சிந்தனைக்கே
காய்த்தமலை யண்ணு மலை.

(௨௧)

அஞ்ஞானச கங்கு வகற்றமலை யன்பாக்கு
மெய்ஞ்ஞானச சோதி விளக்குமலை—துஞ்ஞானச
சந்தமலை நாயேற்குத் தந்தைதாய் சற்குருகாய்
வந்தமலை யண்ணு மலை.

(௨௨)

நிற்பை யணிந்தமலை நீள்சடராய் நின்றமலை
யேற்றைப் பரியாக னேறுமலை—கூற்றை
யுதைத்தமலை யன்றிணை யேராசிம்பு னாதி
வதைத்தமலை யண்ணு மலை.

(௨௩)

ஒலமிடுந் தேவர்குழா முய்யத் திருமிடற்றி
லாலவிடந் தன்னை யடக்குமலை—நூலுமறை
யந்தமலை நாயேனை யானக் குருவாகி
வந்தமலை யண்ண மலை.

(௨௪)

ஆதி நெடுமொ வயன்காண வன்றுபரஞ்
சோதிச் செழுஞ்சடராய்த் தோன்றமலை—கோத
முழங்குமலை சிந்திப்பார் முன்னின்ற முத்தி
வழங்குமலை யண்ண மலை.

(௨௫)

வந்துலகி லோசமச்சி வாயகுரு வாயடியேன்
சிந்தைகுடி கொண்டிருக்குந் தெய்வமலை—முந்தைவினை
நீக்குமலை சொல்லரிய நீள்பிறவித துன்பமெல்லா
பாய்க்குமலை யண்ண மலை.

(௨௬)

சத்திக் கொருபாகந் தான்கொடுத்து நின்றமலை
முத்திக்கு விந்தாய் முளைத்தமலை—யெத்திசையும்
போற்றமலை போற்றிப் புகழ்வா லொழுபிறப்ப
மாற்றமலை யண்ண மலை.

(௨௭)

வால மதியை மௌலியின்மேல் வைத்தமலை
சீலமுனி கோர்கள் செறியுமலை—காலக
கடத்தமலை சீறிவரும் காலனைக்கா லாலே
யடர்ந்தமலை யண்ண மலை.

(௨௮)

சிட்ட ரிடருஞ் சிவாரிதி யில்லாத
துட்டர் சகமுந் துடைக்குமலை—நட்டம்
பயிலுமலை யெவ்வுலகும் பாழ்படுமென் றுஷ
மயிலுமலை யண்ண மலை.

கண்ட மிருளந் கடுவிடத்தை வானவர்க்கா
வுண்டபிரா னுதி புதலுமலை—தொண்ட

அண்ணாமலைவெண்பா.

ஐண்ணாமலை தன்னைத் துதிக்குமடி யாருளத்தின்
ண்ணாமலை யண்ணாமலை. (க௭)

யண்டமிழர் லோநமச்சி வாயகுரு வேத்துமலை
எண்டுதொழு வார்க்கினிய காட்சிமலை—யண்டமுத
ஐணாமலை போற்றி நீனைக்குமடி யாருளத்தே
யாழாமலை யண்ணாமலை. (க௮)

அஞ்செழுததாய் வேதமா யாகமமாய் நின்றமலை
நிஞ்செழுததா யொன்றாய் விளங்குமலை—செஞ்சகத்தே
தைத்தமலை ஞாயேனைத் தன்னடியார் கூட்டத்தில்
வைத்தமலை யண்ணாமலை. (க௯)

மண்ணு முரநமச்சி வாயகுரு செத்தமிழாற்
பண்ணு முத்திப் பணிபுமலை—யெந்நாளு
மெய்க்குமலை பொல்லா வினையேனைத் தன்னடிக்கீழ்
வைக்குமலை யண்ணாமலை. (௧௦)

எந்நை குரு சாத னிருக்குமலை யென்பாச
பந்தமா டோக்கிப் பரித்தமலை—சந்திரனைத்
தேய்த்தமலை நாயடியேன் சிந்திக்குஞ் சித்தனைக்கே
வாய்த்தமலை யண்ணாமலை. (௧௧)

அஞ்ஞான சகங்கு வகற்றமலை யன்பர்க்கு
மெய்ஞ்ஞான சோதி விளக்குமலை—துஞ்ஞானச்
சத்தமலை ஞாயேற்குத் தன்னைதாய் சற்குருவாய்
வைத்தமலை யண்ணாமலை. (௧௨)

நின்றை யணிந்தமலை கீழ்கடராப் நின்றமலை
நேற்றைப் பரிவாக னெழுமலை—கூற்றை
யுணத்தமலை யன்றியும் யோர்சிம்பு ளாகி
வைத்தமலை யண்ணாமலை. (௧௩)

அண்ணாமலைவெண்பா.

தூலமிதிந் தேவாகுழா முய்யத் திருமிடற்றி
லாலவிடந் தன்னை யடக்குமலை—நூலுமறை
யந்தமலை நாயேனை யானக் குருவாகி
வந்தமலை யண்ணா மலை.

ஆதி நெடுமா லயன்காண வன்றுபாஞ்
சோதிச செழுஞ்சீடராய்த் தோன்றமலை—வேத
முழங்குமலை சிந்திப்பார் முன்னினறு முத்தி
வழங்குமலை யண்ணா மலை.

(உடு)

வந்துலகி லோநமச்சி வாயகுரு வாயடியேன்
சின்னதருடி கொண்டிருக்குந் தெய்வமலை—முந்தையினை
நீக்குமலை சொல்லரிய நீள்பிறவித துன்பமெல்லா
பாய்க்குமலை யண்ணா மலை.

(உசு)

சுதழிக் கொருபாகந் காண்கொடுத்த னைநமலை
முதநிக்கு வித்தாய் முளைதகமலை—யெத்திசையும்
போற்றமலை போற்றிப் புகழ்வா முழுபிறப்பை
மாற்றமலை யண்ணா மலை.

(உ௭)

வால மதியை ஓடளல் லின்மேல் வைத்தமலை
சீலமுனி வோர்கள் செறியுமலை—காலக
கடந்தமலை சீறிவருக காலனைக்கா லாலே
யடர்ந்தமலை யண்ணா மலை.

(உ௮)

சிட்ட ரிடருஞ் சிவந்தி யில்லாத
துட்டர் சுகமுந் துடைக்குமலை—நட்டம்
பயிலுமலை யெவ்வலகும் பாழ்படுமென் றுவு
மயிலுமலை யண்ணா மலை.

(உ௯)

கண்ட மிருள்த் தவிவிடத்தை நானவர்க்கா
வண்ணியா னகி யகவமலை—கொண்ட

ரிணங்குமலை வாறோரு மேனோரும் போற்றி
வணங்குமலை யண்ணாமலை.

(௩௦)

துன்பப் பசிதிர்க்குஞ் சுத்தசிவ ஞான
வின்பப் பசுந்தே னிருக்குமலை—யன்பர்க்
கிருளுமலை வாராம லெப்போதுவ காட்சி
யருளுமலை யண்ணாமலை.

(௩௧)

செகமருவு மைம்புலனிற் சேராமன் ஞானச்
சுகமருவ மேன்மைபுனை தொண்ட—ரகமருவுந்
துயமலை வாஞ்சகர்க்குத் தோனரும லெயொளிக்கு
மாயமலை யண்ணாமலை.

(௩௨)

சுரத்தி லினிய கன்பொருளைந் தந்துஞ்
சுரத்தி லடியிணைபைச் சேர்த்தும்—பரத்து
நிகத்துமலை வாராம லென்குருவா யாண்ட
மகத்துமலை யண்ணாமலை.

(௩௩)

பற்றி யிமையோர் பகைதெறுவான் வந்தெதிர்த்த
வெற்றி மதராசன் வேகவே—பற்று
விழித்தமலை தக்கனார் வெள்விதனை முன்னி
னழித்தமலை யண்ணாமலை.

(௩௪)

பாட றனைவிரும்பிப் பாவவர்க்கா கப்பரவை
வீடுதனக் கிருகால் மேவியே—கூட
விணக்குமலை தன்புகழை யெண்டிசைக டோறு
மணக்குமலை யண்ணாமலை.

(௩௫)

சுத்திக்குந் தேமால் கனிபறித்துந் கார்க்கடுவன்
மந்திக்கு நல்கி மகிழாமலை—சுந் துக்கு
மெண்ணமலை வற்றோர்க் கினியமலை யோரஞ்ச
வண்ணமலை யண்ணாமலை.

(௩௬)

உன்னு தவம்புரியு மோநமச்சி வாயகுரு
மன்னுநு கருணைமுகில் வாழுமலை—பென்னம்
பெரியமலை மாஹம் பிரமணுந் தேடற்
கரியமலை யண்ணு மலை

(௩௭)

வேண்டு மயன்மால் விழிமனத்துக் கெட்டாம
வீண்டுதழற் பிழம்பாய் லின்றமலை—யாண்ட
கருணைமலை யொப்புரைத்துக் காண்வாரி தான
வருணைமலை யண்ணு மலை.

(௩௮)

வீடுமுதலா விரும்பும் பொரு ளனைத்தும்
பாடுமடி யார்க்கும் பலிக்குமலை—நீடுபுசுழ்
பூண்டமலை சற்குருவாய்ப் பொல்லாச் சிறியேனை
யாண்டமலை யண்ணு மலை.

(௩௯)

அனைத்துலகும் போற்றுகிரு வைந்தெழுத்தை யோதித்
தனைத்தொழுது பேணுந் தவத்தோர்—நினைத்தவர
நல்குமலை யெந்நாளு நல்லோரு நன்னெறியு
மல்குமலை யண்ணு மலை.

(௪௦)

மானனைய கண்ணார் வசமாகி நாயடியே
ஊனவினைக் காட்டி லுழலாமன்—ஞானநெறி
காட்டிமலை தன்னைக கருதுமடி யாரிடரை
வாட்டிமலை யண்ணு மலை.

(௪௧)

பின்னை யறுத்துதவும் பேரானை யுவந்து
கொள்ள வயிரவ்மெய்க் கோலமாய்—மெள்ள
நடந்தமலை சிம்புளாய் நாரசின்க ருபை
வடந்தமலை யண்ணு மலை.

(௪௨)

நீ தந்தருளு மோநமச்சி வாயகுரு
வையமுழு துத்திக்க வாழுமலை—துய்யவரந்

தேக்கு மலை எல்லோர் செறியமலை பெண்ணையா
னாக்குமலை யண்ணா மலை.

(௧௩)

உண்ண முலையா னொருபாக மானமலை
கண்ண முத்தாய காட்சிமலை—விண்ணோர்
துதிக்குமலை யன்பர் தொழுதேத்தி நாள்
மதிக்குமலை யண்ணா மலை.

(௧௪)

நாதனரு ளான னமச்சிவா யன்கனிவா
யோதுதமிழ் மலை யுந்தமலை—பாதிமதி
குமலை பத்திசெயுந் தொண்டருடன் கூடிவினா
யாமலை யண்ணா மலை.

(௧௫)

தேவரையுந் தேவருககுத் தேவராச செப்புமொரு
மூவரையு மண்ணோ முனிவரையும்—யாவரையும்
பெற்றமலை தன்பெருமை பேசுககாற் றாய்தந்தை
யற்றமலை யண்ணா மலை.

(௧௬)

கேசிக்கு மன்பர் வினைவுகொடு பாவித்துப்
பூசிக்கும் பூசை பொருந்துமலை—யாசைக்குள்
கீழுமலை பற்றொழிந்த மெய்யடியார் கெஞ்சுகத்தில்
வாழுமலை யண்ணா மலை.

(௧௭)

என்றிபுனை கண்ப னமச்சிவா யன்றினமுந்
துன்ற மவர் துவித் துதிக்கும்லை—யன்றிருவர்
தேமலை சந்ததமும் தில்லைசுந்நம்பலத்தே
யாழிமலை யண்ணா மலை.

(௧௮)

கெஞ்சுகத்தி லென்று வினைப்பார்க்கு மாலறியாக்
கஞ்சுமொத்த பான்னடியைக் காட்டுமலை—யஞ்செழு
துமலை யும்பிகையுண் ணுமுலையம் மைக்குகந்த
வாய்மலை யண்ணா மலை.

புன்றலையின் மாயன் புலியிடத்துங் காணரிய
நன்றிதரும் பொன்னடியை நாடியே—யென்றுமொரு
நாளுமலை வாராம னுயேனைச சற்குருவா
யாளுமலை யண்ணா மலை.

(௯௦)

கண்ட விடத்தைச சகமிந்ந்து போகாமந்
கொண்ட திறம்பாடிக கொண்டாடித்—தொண்டர்
பணிபுமலை மெய்ம்முழுதும் பால்வெள்ளை நீற்றை
யணிபுமலை யண்ணா மலை.

(௯௧)

தில்லைவளை காசி திருவாரூர் தெனமதுரை
செல்லையினும் பேடு ளளியாய் நின்றமலை—தொல்லைமறை
பாடிமலை சந்ததமுய பகரக மேவிரட
பாடிமலை யண்ணா மலை

(௯௨)

முலமுத லுண்ண முலையென்று மனபருகஞ்சு
சாலவா டிந்தருளுந் தாயென்று—நாலுமறை
பேசுமலை பாகம் பிரியாச சிவஞான
வாசுமலை யண்ணா மலை.

(௯௩)

தொன்மதுரைச் சுந்தரந்தாச னுதுபோய வந்தமலை
நன்மைதரத் தொண்டருக்கு நல்குமலை—மன்மதனைக்
காய்ந்தமலை கூடலிற்சங் கததா ருடன்றமிழை
யாய்ந்தமலை யண்ணா மலை.

(௯௪)

புண்டரிகன் மாறேடிப் பொன்முடியும் பொன்னடியும்
கண்டறிய வொண்ணாக காட்சிமலை—தொண்டருடை
யுணர்மலை பற்றறுக்க வொளமச்சி வாயருந்
வாணமலை யண்ணா மலை.

(௯௫)

சோலைதொறுஞ் சூழமலைச் சோலையென
நீழ மதுமாரி—யென்றும்

பொழியுமலை மாறாமற பூஞ்சுனைநீர் பொங்கி
வழியுமலை யண்ணு மலை,

(௧௧)

வேட்ட வடியார விளக்குரு சிவஞான
நாட்டம பொழிபேரா னந்தநீ—ராட்டக
குளிகுமலை காளுங் குறைவிலாச செல்வ
மளிக் குமலை யண்ணு மலை

(௧௨)

கீலமலை தேடரிதாய் நின்றமலை நின்றதழற
கோலமலை மன்றிற குளிகுமலை—மூலமலை
யந்தமலை சுந்தரநகர யனபிரவீற ஹதுபோய
வந்தமலை யண்ணு மலை

(௧௩)

தரையெலா முய்பக தனிககிருநது செய்யுங்
கரையிலா மாநவதனைக் கண்டு—விரவியொரு
பாகமலை மாதுபெறப் பாலிநது நின்றருளு
மாகமலை யண்ணு மலை

(௧௪)

கள்ளப் புலவேடர் கைவசமா கககநிகது
தெள்ளித தெளிநொர் செறிவாக வுள்ளக்
கருத்துமலை யாதிருக்கக் காட்சிதருந் தெயவ
மருத்துமலை யண்ணு மலை

(௧௫)

முககுணமு மைமபலனு மூளா வகையடக்கி
யொககு முணர் வாரிருபபோ ருள்ளததே—புக்குலவும்
பாதமலை தாய்வயிற்றிற பார்மீதில் வந்துபிற
வாதமலை யண்ணு மலை.

பண்ணித்த கூடற பழம்பதியிற்பிட்டமுதை
புண்ணித்து வகைக யுடையாமன்
போமேலை சுந்ததமும் பொன்னம்பலத்தினட
மாமேலை யண்ணு மலை.

அண்டமுழு தும்பறந்தே யன்னவரு வாய்த்தேடி
மண்டலமெ லாகுகோல மாய்த்தேடிப்—புண்டரிதன்
சீர்க்கமலை கோனறியாத தெய்வச் சிவஞான
மார்க்கமலை யண்ணா மலை

(௯௩)

கூனற சிறுபிறை நடக கோளாவுக கஞ்சாமல்
வானப் பண்சடைமே லவ வுத்தமலை—ஞானச்
சரதமலை யானந்தத் தாண்டவத்துக் கேற்ற
வரதமலை யண்ணா மலை

(௯௪)

பொருத்துதலைச் சங்கப் புலவாதம்மைப் போலே
விரிந்தபுகழ்க் கூடலிலே மேவி —யருநகமிழை
யாழ்ந்தமலை பார்மிதி லலைநகெழுந்த னுகிவந்து
வாய்ந்தமலை யண்ணா மலை.

(௯௫)

ஆதிமலை யாதி யநாதிமலை யம்மையொரு
பாதிமலை யோதிமலை பாதிதலை—நீதிமலை
தந்தரமலை யந்தரமலை சாற்றியபஞ் சாககம் ம"
மந்தரமலை யண்ணா மலை.

(௯௬)

அஞ்சு புலனு மடக்கி யறிவுடையோர்
வஞ்ச வினைப்பிறவி மாயலே—நெஞ்சி
வழுத்தமலை யன்ப ரனவாதம் போற்றி
வழுத்தமலை யண்ணா மலை.

(௯௭)

கதிததமுனி பாலகன்மார்க் கண்டனையே சீறிப்
பதைத்துவருவ காலன் படவே—யுதைத்ததொரு
வீரமலை சற்குருவாய் மேவியெனை யாண்டபட்ச
வாரமலை யண்ணா மலை.

(௯௮)

இமயவரும் பத்தருமா தேசுரரும் காணச்
சமயஞ்ஞ வாந்நி தாதுத—வுமையொருபவ

கானமலை வாக்குமனங் காய்த்த சமக்காப்
வானமலை யண்ண மலை.

(௧௬)

ஆத்தி கடுக்கமுத லானமல ரைந்தெழு சகாற்
சாத்தி யடியவருந் தக்கோரு—மேத்திப்
புகழுமலை யாவகவரைப் பொற்கொடியோ மெய்தி
மகிழுமலை யண்ண மலை.

(௧௭)

மாலுன்றிச் செய்யு மணர்ந்தனாகத்து சுக்கரனைக்
காலுன்றி யாளக் கருணையாய்—கோத்தனற்
தந்த விருதத சதாவே தியநாக
வந்தமலை யண்ண மலை.

(௧௮)

அறுகு மதியு மணிமுடிமேற கூடன
மறுகுதனி லடியார வாடி—வீரகு
சுமந்தமலை போற்றிசெயுந் தொண்ட ரகம்மோறு
மமரந்தமலை யண்ண மலை.

(௧௯)

மட்டிலவு கஞ்சமலரோணு மாடோணு
திட்டமுடன் தேடித திகைத்தாலு—மெட்டரிய
ஞானமலை பார்மிது நாலுகத்தி னாலுவஉ
வானமலை யண்ண மலை.

(௨௦)

மறைவடிவாஞ் சோமாசி மாறன மகடனனி
லுறைவடிவாம பவகிலுமை யோடி—நிறைவடிவாய்ச்
சென்றமலை யந்தணர்கூழ் தெய்வக் கனகமணி
மன்றமலை யண்ண மலை.

(௨௧)

தப்பொருளு மாகி யிருசுடர்பா ராக
மெய்ப்பொருளு மாகி வினங்குமலை—தைப்பொருள்
மெய்தமலை யென்றலைமே லோநமச்சி ளாவனமு
வந்தமலை யண்ண மலை.

(௨௨)

பல்லுயிருங் கேட்டறியப் பார்த்தன்கை யாலடித்த
வில்லடியும் புத்தன் மிகவெறிந்த—கல்லெறியும்
பட்டமலை மன்மதனைப் பார்வையினால் வெந்துவிழ
வட்டமலை யண்ணா மலை.

(௪௬)

வானை யுருவ வளர்ந்தமலை வாமபசசைத
தேனையொரு பாகத்திற் சேர்த்தமலை—யானை
யணித்திரள்சேர், சார லதில்வேய்க ளீன்ற
மணித்திரள்சே ரண்ணா மலை.

(௪௭)

அன்று கயிலை யரக்க னெடுத்த னப்போ
நின்றவனைக் காலா னெரித்தமலை—யென்று
மருத்துமலை யெவ்வுலகு மன்பரிடர் கோக்கு
மருத்துமலை மண்ணா மலை.

(௪௮)

அன்றுபதி னுறுவய தாணமார்ச் கண்டர் தமக்
கென்றுமீ ரெண்வயதே யென்றமலை—நின்று
நிறக்குமலை தன்னடியார் செய்தகுறை யெல்லா
மறக்குமலை யண்ணா மலை.

(௪௯)

அன்றிருவர் தேட வனல்வடியாய் நின்றமலை
நின்றருகுந் தொண்டருக்கு நேயமலை—யென்று
நடிக்குமலை வேள்வியிலே காரணனையோட
நடிக்குமலை யண்ணா மலை.

(௫௦)

நஞ்சணியுங் கண்டமலை நாளாமடியவர்தம்
பஞ்சலினை தானறுக்க வந்தமலை—நெஞ்சை
நிளக்குமலை யன்பர்க் கினியபே ரின்பம்
நளக்குமலை யண்ணா மலை.

(௫௧)

நயம்பலகு நுழைமலை பத்தர்பணிந் தேத்துமலை
நயிப்பினுந் தாண்டறித்த காட்டிமலை—கய்யம்

கதியணியும் வேணியின்மே னுறுமலர்க் கொன்றை
மதியணி யு மண்ணு மலை

(அஉ)

மயிலரவஞ் சேருமலை மான்புலிகள் கூடிப்
பயிலுமலை வாறோ பரவுங்—கயிலை
பொருந்துமலை யெந்நாளும் போற்றுமன்பா நாவா
வருந்துமலை யண்ணு மலை.

(அங)

உற்றுப் புரததி லொருமூவா தம்மைவைத்துப்
பற்றி யெரிந்துவிழப் பாராகதமலை—நகதியே
நாளுந் தனைத்தேடி நமபுமடி யார்தமையே
யாளுமலை யண்ணு மலை

(அச)

உள்ளும புறமபு மொருசெயலா மனபருள
கொளளுமலை நாட்டங் குளிக்குமலை—துள்ளு
மெருததின்மே லேறுமலை யென்பிறவி நோய்ச்சு
மருத்துமலை யண்ணு மலை

(அரு)

துன்ப மகற்றுமலை தொல்வினையை நீங்குமலை
யன்பர்தமை வாவென றழைக்குமலை—தன்பகத்தைக்
காட்டுமலை தன்னைக் கருத்திலுனு மன்பரிடா
வாட்டுமலை யண்ணு மலை.

(அக)

போதமுறத மெய்யடியாரா புநதியிலே வேரோட்டிப்
பாதமுசரி மட்டாயப் படாநதமலை—நாதந்
தழைக்குமலை யன்பா தபோதனரை வாவென்
றழைக்குமலை யண்ணு மலை.

(அள)

முப்போதும் பூசிதது மோகித்துப் போற்றுமவர்க்
கப்போது முன்னின் றருளுமலை—யெப்போதுந்
தாய்ப்புயினி தானமலை சற்குருவாய் நாயேற்கு
கூய்ப்புமலை யண்ணு மலை.

(அஅ)

காலே யுதைத்தமலை கையின்மான் சூலமலை
வேலை விடமருநதும் வெற்றிமலை—மாவை
யணிசேரு நீணமுடிமே லககரவு மீன்ற
மணிசேரு மண்ணு மலை.

(அக)

மாறுபட்ட தக்கனுயிர் மாயுத்தமலை மாலயர்க்கு
நீறுபட்ட செந்தழலாய நின்றமலை—கூறுங்கா
லொப்பனைக் களிலலா துயாததமலை நீணமுடிமே
லப்பன்யு மண்ணு மலை.

(கஉ)

பசுசைநீரந தானாகிப் பாதிலடி வானமலை
கசுசையெனந கடசெவியைக் கட்டுமலை—நிட்சயமாய
மானமுடியேனை மானா வகையருளி
யானுமலை மண்ணு மலை.

(கக)

மாறொருகை வெற்றி மழுறொருகை யானமலை
யானமுனி வோரகண் தத நாடுமலை—யானை
யுரித்தமலை யமமை யுமையாலே யார்ககு
மருத்தமலை யண்ணு மலை

(கஉ)

மூலலைமலர்க் கொன்றை முடிமே லணந்தமலை
யெல்லையிலா மாதவாக னேத்தமலை—திலையிலே
நட்டமலை முப்புரத்தை நாடுமனபா மூவரைவிட்
பட்டமலை யண்ணு மலை.

(காஉ)

எல்லாருங் காணற் கினியமலை யென்னுடைய
பொல்லா வினையறுக்கப் போந்தமலை—சொல்லாரும்
நல்லமலை பொல்லாரை நாசமுறப் பாரக்கைக்கு
வல்லமலை யண்ணு மலை.

(கச)

ஆழி நெடுமா லயர்க்குமரி தானமலை
ஆழின்வினை யன்பர்க் கொழிக்குமலை—யாழியிலே
கஞ்சழலைக் கண்டு நடுகுகினரைக் காக்குமலை
யஞ்சு முகத் தண்ணு மலை.

(கடு)

எத்திசையுந் தோற்றுமலை யேறுகந்து நின்றமலை
சித்திவர மீந்தருளிசெய்யுமலை—முத்தர்மனம்
பூணுமலை யண்டர் புகழுமலை நீண்டதொரு
மாணுமலை யண்ணு மலை.

(௧௧)

வண்மைக் குணத்தவரை மாதவரை வந்தடைந்தோர்
தம்மைத் தளராமற் றாங்குமலை—யுணமை
பொருந்துமலை விண்ணவர்கள் போகாம லால
மருந்துமலை யண்ணு மலை.

(௧௨)

வானத்துப் பூந்தருவை வாங்கிக் களிநுபிடி
யானைக்கு நீட்டி யணையுமலை—ஞானசக
குன்னுமலை யெந்நாளு மோநமச்சி வாயகுரு
மன்னுமலை யண்ணு மலை.

(௧௩)

அழியாத முத்தி யளிக்குமலை யன்பர்க்
கொழியா வினையை யொழிந்துக்—கழியாத
வேற்றுப் பிறப்பை யினியமையு மென்றருளி
மாற்றுமலை யண்ணு மலை.

(௧௪)

பெற்றந் தனிற்றேன்றிப் பெய்வளையுந் தாணுமென்றன்
குற்றங் கனோந்தருளிக் கொண்டமலை—சித்தம
புதியமலை கங்கையணி பொற்சடைமேல்வைத்த
மதியமலை யண்ணு மலை.

(௧௦௦)

அண்ணு மலைமலை யானதமிழ் வெண்பாவாற்
தண்ணுரு வைந்தெழுத்தைச் சாற்றியதூற்-பண்ணாகக்
கற்றவர்கள் கேட்டவர்கள் காசினியிற பேரீன்ப
முற்றலகை யான்வ ருவந்து.

(௧௦௧)

மன்னுதிரு வண்ணு மலையையவ மாகவந்துன்
யுன்னுதிரு வைந்தெழுத்தை யோதினேன்-மெண்ணுனை
நாயகத்தைக் கோவிலிலே நான்கண்டேன் பேமெடுத்தற்
நாயகத்தைக் கண்டவர்பொற் றுன்.

அண்ணாமலைவெண்பா

முத்திற்று.

சிவமயம்.

யாழ்ப்பாணத்து கல்லூர்

மகாவித்வசிரோமணி

கா. தியாகராசபிள்ளை அவர்கள் இயற்றிய

அண்ணாமலையார் வண்ணம்.

முதரிதென்றல்,

தனத்தான தன்னதன தனத்தான தன்னதன
தனத்தான தன்னதன தந்த தன்ன
தன்னதன தானதான தன்ன.

சிலைக்காம னுடலெரிய விழித்தாடல் புரிபரமர்

செருக்கோவ நமனுயிரை யுண்ட சரணர்

மலர்ப்பாவை வருசகல கலைப்பாவை தொழுபசிய

மலைப்பாவை கவுரியொரு பங்கிலுறைவார்

சினத்தாலு மிகவுமெதிர விழித்தானு முனிவினொடு

சிரித்தாலு மழல்வடிவு கொண்ட பரணர்—

அரவு குடியேற நீடுருழையார்,

திருக்கோயி நிருவதிகை திருச்சேய்ஞ நிருமருக

திருத்தோணி திருவரதை வஞ்சி பணையர்

திருச்சேறை தருமபுர மறைக்காடு திருமயிலை

திருக்கோவ நினைநகர மன்பில் கடலூர்

திருக்காவை பொதியமலை கழிப்பாலை கயிலைமலை

தெளிச்சேரி யிடைமருது தஞ்சை வழுதூர்—

சுழியல் பனைவாயில் கடலுறைவார்,

புலித்தேவன் னுடையழகர் புலிக்கேடு நுடையழகர்

பெருநெய்தல் துதலழகர் செங்கை மருவார்

நெருப்பாறு வரும்விழியின் மயிர்ப்பால மெனுமனதி
நினைப்பார்கள் வினைகளை யு மெங்கன் பரனார்
புயத்தோடு கெடியவரை யெடுத்தானே வெகுளியொடு
புடைத்தானே புரியையணி கொண்டதிறவார்—

குமுதமலர் மாலே குடுவிடையா

புகைப்போல வேழுபடன் முகிர்கூட மிடறிவிழு
பொழிர்கூடு வனர்கமுரு நின்ற நிலையே
குருத்தோடு மிடறெடிய முடத்தாழை விரியவெதிர்
குதித்தோடி வருகயல்க டின் று வயல்கூழ்
புகழ்ச்சோண கிரியிறைவர் விடைப்பாக ரமர்விழி
புதைத்தேயி னிருகைதொழு மகருவடிவா—

தடவரையெனுவீபோலுமயிலார

மலைப்பார மெனவனரு தனப்பா மெழுதிடினு
வனத்தோடு பெறுகுணம் ரண்டும் வருமோ
வீருப்பான கரியகுழ வீருட்போல வெழுதிடினு
மிருத்தேறு வரியனிம ரன் று வருமோ
மதர்ப்பான வினைகழிகள் வடுப்போல வெழுதிடினு
மடப்பார்வை யிருகுழைக டா துவருமோ—

குழையெழுதினாசலாடிவருமோ,

மலர்த்தானே வனசமலர் தனைப்போல வெழுதிடினு
மலர்ப்பாடி வனமெனக டா துவருமோ
வறுப்பான திலகநாதல் விதுப்போல வெழுதிடினு
முடிப்பான குறவியா வரும்பி வருமோ
வனிக்கோல மிடறுகழு கினைப்போல வெழுதிடினு
மரப்பாலை யுருகுமிசை யின்பம் வருமோ—

வீரவெழுதின வீணைபேசுவருமோ,

இலைப்பாதி யிழையுமென றுசப்பாக வெழுதிடினு
மிதைப்போல வொசுவொடுத னர்ந்து வருமோ
வணப்பேறு திகிரியென மணித்தோன்க னெழுதிடினு
மயிர்க்கால்கள் புனகித மெறிந்து வருமோ
விதழ்ககோவை யத்னைமிரு சிவப்பாக வெழுதிடினு
மிளைப்பான பொழுதமுது விந்து தருமோ—

உகிரெழுதின் மீதுலாவி வருமோ,

எழுககோடு முறுவன்முலை நகைக்காக வெழுதிடினு
மெதிர்த்தாடு புலவிநகை யிவ்ரு வருமோ
மதிப்பான வுடலைபொரு கொடிப்போல வெழுதிடினு
மயிற்சாய லொரு சிறிது கனகிவருமோ
எடுத்தாடு படமெனவல குலைப்பேணி யெழுதிடினும்
இத்ததோடு மழுதுகுதி கொண்டி வருமோ
கிழியெழுதி னேதுலாப முரையீர்.

(க)

ஆவ மொழியுரை.

கருடனோட மற்சமாமை கமலமோட முற்கரங்
காட்டிலோட மூன்றிராமர் காறடக்கி யோடவே
மருளினந்த சிவகமோட வாமன்வெண்ணை பாறவே
வஞ்சமான கண்ணனோட மாரனீதச் சேன்னு
மிருவினோட முண்டகந்த னேக்கியோட வென்றவர்
கீறிலாது சேவன்வைத்த வேந்தவ்யாவன் வேதமே
யருளுமந்த முதல்வன்யாவ னருணைகண்டி வாழ்மினோ
வாசனாதி மூலமென்ப தறிவிவாத முக்கனே.

உ

சிவமயம்

தெய்வீகம் வினங்கிய ருதை கமச்சிவாயதேவர்

அருளிச்செய்த

அருணகிரியந்தாதி.

—o—o—o—

காப்பு.

சித்திரமும் புத்திரருஞ்செந்திருவைச் சேர்விக்கும்
பத்திரரு மெய்ஞ்ஞானம் பாலிக்கும்—கொத்தி
யரிமுகனைக் காய்ந்த வருணைசர் தந்த
கரிமுகனைக் கைதொழுதக் கால்.

நூல்.

கார்கொண்ட மேனியனுங் கஞ்சனுங்கா ணப்பெருமை
யார்கொண் டிரைசெய்வா ரம்புவியிற்—சீர்கொண்
டருணகிரி மேவுகின்ற வையாநீ வேண்டிக்
கருணைபுரி யாதிருந்தக் கால்.

(க)

காலமலர் தூவக் கருத்தறியா நாயேற்கு
வேலைவிட முண்ட விமலனே—மேலாய
வாகிகனே கண்பலித்து வாழ்விக்குஞ் சோணகிரித்
தேசிகனே நிகண்டாய் திக்கு.

(உ)

திக்குவே றில்லை திருவுனமே யல்லாம
லிக்குவே னைக்காய்ந்த வீசனே—மித்தவிடந்
தன்னைபுண்ட சோணகிரித் தானுவே நாயேற்குப்
பின்னைபுண்டோ நீயல்லாற் பேசு.

(ங)

பேசுமலர் வஞ்சப் பிறப்பறுக்கு மென்றுலகின்
வீசபுதழ்ச் சோணகிரி வித்தகா—மரசிவா
னனானு மலையானே வின்னைவயிற் தென்குறு
புறத்து மலையாகை பாசு.

பர்ராம னீயிருந்தாற் பார்மீதி னுயேனுக்
காராவார் சோண்கிரி யண்ணலே—தீரப்
பிறப்பை யகற்றுதற்கும் பிஞ்ஞகனே சூழ்ந்த
விறப்பை யகற்றுதற்கு யின்று.

(௭)

இன்றுபோ காவோ விருவினையு மும்மலமு
நின்றுதமி பேனை செருக்காம—னன்றிதரு
மாரணனே சோண்கிரி யத்தனே மாறேடுங்
காரணனே நினினைந்தக் கால்.

(௮)

காலன் றனக்கஞ்சக் காரணமென் னெஞ்சமே
யாலமுகந்த வருணேசன்—கோலத்தை
நேசமுற்று நீகருதி னீங்கர்ம னின்றிலைக்கும்
பாசமுற்று நீக்கும பரன்.

(௯)

பரமனீ யென்று பணிந்துருகிப் பாடிக்
கரஞ்சேர்த்து நீர்சோரக் கண்கன்—வராகதேட்ட
வென்னவா விற்படியே யீந்தா யிதற்கருணை
மன்னவா கானேன்கைம் மாறு.

(௧௦)

மாறுகொண்ட தக்கன் மனோரதமெல் லாந்தவிர்த்து
வீறுகொண்ட சோண்கிரி வித்தகா—வாறுகொண்ட
செஞ்சடையாய் நின்னைத் தெரிசித்தல் வேண்டுமென்கண்
பஞ்சடையா முன்னே பரிந்து.

(௧௧)

பரிந்தணிந்த வெண்ணீ றும் பாம்புந்திக் கண்ணு
மரிந்தகிர மாலையழகுந்—தெரிந்து
செருக்குமாம் வல்வினையை நீக்குமரு ணைகற்
கிருக்குமான் கோலகக ணேத்து.

(௧௨)

தொலமுதற் தேடிசெஞ்சே கூப்பிட்டினை காணாத
கேரலக் குருவடிவு கொண்டேதா—ஞாலம்

உ

சிவமயம்

தெய்வீகம் விளங்கிய குகை நடிச்சிவாயதேவர்

அருளிச்செய்த

அருணகிரியந்தாதி.

—o—o—o—

காப்பு.

சித்திரமும் புத்திரருஞ் செத்திருவைச சேர்விக்கும்
பத்திரரு மெய்ஞ்ஞானம் பாலிக்குவ—கொத்தி
யரிமுகனைக் காய்ந்த வருணைசர் தந்த
கரிமுகனைக் கைதொழுதக் கால்.

தூ ல்.

கார்கொண்ட மேனியனுங் கஞ்சனுககா ணப்பெருமை
யார்கொண றெரசெய்வா ரம்புவியிற—சீர்கொண
டருணகிரி மேவுகின்ற வையாநீ வேண்டிக்
கருணைபுரி யாதிருந்தக் கால்.

(க)

காலமலர் துவக் கருத்தறியா நாயேற்கு
வேலைவிட முண்ட விமலனே—மேலாய
வாசிகனே கண்பலித்து வாழ்விக்குஞ் சோணகிரித்
தேசிகனே நீகண்டாய் திக்கு.

(உ)

திக்குவே றில்லை திருவுளமே யல்லாம
லிக்குவே னைக்காய்ந்த வீசனே—மிக்கவிடம்
தன்னையுண்ட சோணகிரித் தானுலே நாயேற்குப்
பின்னையுண்டோ நீயல்லாத பேசு.

(ங)

பேசுமலர் வஞ்சப் பிறப்பதற்கு மென்றலகில்
நீதபுகழ்ச் சோணகிரி வித்தகா—முரசிலா
வஞ்சனா மிலையானே யின்னையுயிற் தென்னையு
பன்னா முலையாதான் பாள்.

(ச)

பாராம னீயிருந்தாற் பார்மீதி னுயேனுக்
காராவார் சோண்கிரி யண்ணலே—தீரப்
பிறப்பை யகற்றுதற்கும் பிஞ்ஞகனே சூழ்ந்த
விறப்பை யகற்றுதற்கு மின்று.

(இ)

இன்றுபோ காவோ விருவினையு மும்மலமு
நின்றதயி பேனை நெருக்காம—னன்றிதரு
மாரணனே சோண்கிரி யத்தனே மாறேடுவ
காரணனே நீறினேந்தக கால்.

(ஈ)

காலன் றனக்கஞ்சக் காரணமென் னெஞ்சமே
யாலமுதந்த வருணேசன்—கோலத்தை
நேசமுற்று நீகருதி னீங்கரீம னீன்றலைக்கும்
பாசமுற்று நீக்கும பரன்.

(ஏ)

பரமனீ யென்று பணந்துருகிப் பாடிக்
கரஞ்சேர்த்து னோசோரக் கணகன்—வரங்கேட்ட
வென்னவா விற்படியே யீந்தா யிதற்கருணை
மன்னவா கானேனகைம மாறு.

(அ)

மாறுகொண்ட தக்கன் மனோரதமெல் லாந்தவிர்த்து
வீறுகொண்ட சோண்கிரி வித்தகா—வாறுகொண்ட
செஞ்சடையாய் நின்னைத் தெரிசித்தல் வேண்டிமென்கண்
பஞ்சடையா முன்னே பரிந்து.

(க)

பரிந்தனீந்த வெண்ணீ றும் பாம்புந்தீக் கண்ணு
மரிந்திர மாலையழகுந்—தெரிந்து
நெருக்குமாம் வல்வினையை நீக்குமரு ணேசந்
கிருக்குமான் கோலகக் கனத்து.

(க0)

கோலமுதற் றேடிநெஞ்சே கூப்பிட்டினிற் கணுத
கோலங் குறுவடிவு கொண்டேதா—நூலந்

தரித்தபிரான் சோணேசன் றான்முனிந்து வேளை
யெரித்தபிரான் வந்தா னரிதென்.

(கக)

என்ன தவப்பயனோ வேழையேற் கென்ற ரியேன்
முன்னமறை காணாத முக்கண்ணா—நின்னையே
தேடுகைக்குஞ் சோணகிரித் தேசிகனே நின்புகழைப்
பாடுகைக்கும் பெற்ற பயன்.

(கஉ)

பெற்றோம் பலனைப் பிறத்ததனெ னெஞ்சமே
யற்றோ மனத்தி லநவராதம்—பறறுவா
ருன்னலைக்குக் தீவினையை யோட்டு மருணகிரி
வன்னலைக் கொண்டாட வரம.

(கங)

வரம்பலிக்கு மெய்ஞ்ஞான வாழ்வே பலிக்குச்
திறம்பலிகுஞ் செல்வம் பலிககு—முரம்பலிக்குஞ்
சோண சலனேச சுவாமிதனை யுள்ளதே
காணர் கருத்தென் கருதது.

(கச)

கருதி வருணேசன் கஞ்சமலர்த் தானே
யிருத்தி நினைப்பாரை யென்றும்—வருந்துமோ
நாட்டும் பலவுபிரை நாடோறும் பின்றொடர்ந்து
வாட்டும் பிறவிநோய் வன்பு.

(கரு)

வன்பெருக்கிற் கண்மிதக்கும் வாய்முகலை பின்னைதரு
மென்புருக்கொள் பெண்ணா யிருக்குமே—யன்பருக்கு
நாட்டுகுரு சோணகிரி நாதனடி யார்மூவர்
பாட்டினிசை கேட்ட பரம்.

(கக)

பரம னருணேசன் பதம்பணியார்க் கென்றும்
தருமஞ் சிதைபுமெனல் கண்டோ—மருமந்த
கூட்டுத் தலைபோய்க் கொடியறத்கண் வென்லியிலே
யாட்டுத் தலைபுகை யாலை.

(கங)

ஆலம்—வருவதுகண் டஞ்சி யமரர்குழாஞ்
சாலவெருண் டோடுஞ் சமயத்தி—லோலமென
நின்ற னுலகறிய நெசமடி யாரிடத்துக்
குன்றாத சோணகிரிக் கோ.

(௧௮)

கோடிவிதி மாளிற் குலாவுகம வக்கண்ண
னோடி வடவா லுறககுமே—நாடுநகா
லக்கண்ணர் கோடி யழியி னருணகிரி
நக்கனருள் சற்றே நகும்.

(௧௯)

நகுமானை யேந்தருளை நம்பா பிறப்பிற்
புகுவேனைக் காக்கும் புனிதா—தருமேனைப்
பெற்றதுனை கீயல்லாற் பேருலகி னுயேனுக்
குற்றதுனை மற்றியாவ ரோது.

(௨௦)

ஒதக் கடனஞ்சை யுண்டசோ னாசலனை
யோதக் கடனெஞ்சே யோதினற—பாதம்
பெறலா நமது பிணிமூப்புச சாக்கா
டதலாந கரையேற லாம்.

(௨௧)

ஆமென்று நம்பி யனுதினமும் போதறினா
னாமென்று பற்றி நலமாகக்—காமித்துச்
சிட்டாகு சோணகிரி சிந்தித்தா னெஞ்சமே
விட்டேகும் வெய்ய வினை.

(௨௨)

வெய்ய பிறவினை வேரறுக்குஞ் சோணகிரி
னையராடி யார்பாட்டிற் கல்லாமற்—றுய்யகரா
வாய்க்குமோ பின்னையுந்தண் வாரிதியிற் கண்மிதந்து
காய்க்குமோ வாண்பணியுக் காய்.

(௨௩)

காய நெகிழாமுன் கண்க ளிருளாமுன்
வாயிதுள்ள பல்லும் வழுவாமுன்—காயம்பார்த்

தேவதாமவ வாரமுன் னுள்ளேநீ சோணகிரி
நாடிம வென்றே நட. (உச)

கடக்கும் குலங்கல்வி கம்மவென்பா ராசை
யடக்கும் வகைசற் றரியார்—தொடுக்குதல்
காட்டுமோ சோணேசன் கஞ்சமலர்த் தாளிணையைக்
காட்டுமோ சொல்லீர் குலம். (உடு)

குலயில்லார் வணமைக் குணயில்லா கல்வி
கலயில்லா ரானு நன்றே—வலம்வந்
தரிய திருவருணை யண்ணலுக்கா னாவார்
பெரியவாக்கு மேலான பேர். (உசு)

பேரும் பெருவாழ்வும் பிள்ளைகளும் வேண்டுவா
ராரும் பாவு மருணேசன—சீரை
புறக்கத் திலுமறக்க வொண்ணா துரைக்கிற
பிறக்கக் கிடையாது பின். (உஎ)

பின்னறியேன் முன்னறியேன் பேதைபேன் பாமாலை
வெண்ணறியேன் சோணகிரி யீசனே—நின்னருளைக்
கொண்டிரையா நிற்குந குறியுந் குறிதேடுவ
கண்டிரையா தென்றன் கருத்து. (உஅ)

கருத்தறிந்த மெய்யடியுந் கணகாண வெள்ளை
வெருத்திலவருஞ் சோணகிரி யீசா—பருத்த
வலங்கார நால்வேத னைந்தலையு னெண்ணைக்
கலங்காம னியறத்தசய் கண்டு. (உக)

யென்பார் கருத்துநா லும்வாழி
யென்பாரோ வேயருணை யண்ணலே—விண்ணொரு
கண்ணெயெனத் தோன்றன் தாண்டித் சாந்துமுன்மன்
பெருகையென வேதன் கிடம். (உஃ)

சிரமூலை தானணிந்து சேவிலுக்கத் தேறி
யருமா மறைதேடு மண்ணல்—வருமா
முனிக்கூட்டம் போற்று முதல்வனரு ணேச
னினிக்கூட்டான் றுன்பத் தெமை.

(௩௧)

எமையானுஞ் சோணகிரி யீசரின் பாகத
துமையானு நீயு முகந்த—சமயத
திருக்கின்ற கோலகதை யான்காண வேண்டி
யிருக்குங் கருணை செயவா யென்று.

(௩௨)

என் றுமரு ணேச னிருபதத்தை நம்பாதார
குன்றில் வனத்திற குகையதனிட—சென்று
கிரிந்தென் பலமருந்து தின் றுகில கால
யிருந்தெ னிராமலிருந் தென.

(௩௩)

ஏனமனந் தேட வினையடியுஞ் சோமுடியுந்
தானவறறிந் கெட்டாத தானுவா—ஞானத்
தழல்கண்ட மேனித் தலைவனரு ணேசன்
கழல்கண்டார் காணா கரு.

(௩௪)

கருமா முகில்வண்ணன் கஞ்சனுக்கு மெட்டார்ப்
பெருமான் விடையேறும் பெம்மா—ஒருமான்
மழுவேற்குஞ் சோணகிரி மன்னனடி யாரைத்
தொழுவேற்கு முண்டோ துயா.

(௩௫)

துயர்கொண்டு நானுந் தொலையாப் பிறப்பி
லயர்கின்ற நாயேற்கு மாமோ—வயர்தவத்தோ
ராரும் பரவு மருணைச ரம்புயத்தான்
சேருங் கருத்தொருக்கந் செப்பு.

(௩௬)

செப்பியு மால்பிரமர் சிந்தைதண்க் கெட்டாத
வப்பிரித் சோணகிரி யப்பனை—யெப்பொழுதும்

பெண்ணைவிட்டு லீலகாரின் பேரழகு சந்ததமென்
கண்ணைவிட்டு லீலகாது காண.

(௩௭)

காணு ரரிபிரமா கஞ்சமலர் தாள்வினையை
நாணுமற் றுன்காண நாடியே—சேனாட
ராயம் புகழருணை யணனு மலையானே
மாபுநதமியேன் மனம்.

(௩௮)

மனத்திற் பயமறிந்து மாமுனிவாக் காகச
சினத்திற் புரமெரித்த சீமா—னனத்தனரு
டக்கன் தலையறுத்த தாணு வருணகிரி
நக்கன் றனமனமே நம்பு

(௩௯)

நம்பியிரு நெஞ்சமே நாளு மருணகிரி
பூம்பாகோ னன்றுரைகத வுண்மையை—நம்பிக
கெடுத்தாலுஞ் சோணைசன கேடுபடா தெம்மை
யெடுத்தாலுஞ் சோணைச னென்று.

(௪௦)

என்றுதரு வாய்மகிழ்ந்தே யான்பெறவா தெத்தார
லின்று தமியேற் கியம்பிடாய்—நன்றிதரு
மேகனே சோணகிரி யீசனே சேவேறும்
வரகனே சாகா வரம

(௪௧)

சாகாவரம்பெறலாஞ் சந்ததமுஞ் சோணகிரி
நாகா பரணன்று னாடியே—யேகாந்த
நண்ணுமக்க மாலேகொடு நாவார வைந்தெழுததை
யெண்ணு மறவா தெடுத்து.

(௪௨)

எடுத்த பயனை யிருவினையை யெண்ணு
ரடுத்தலெ பூசை யறியார்—தொடுத்த
நெறியாருஞ் சோணகிரி கீத்தரடியாரை
யரியாத் தாணிடி வீரசசு.

அச்செல்லா மொன்றா வதிலே யிருவகையா
வைசச தென்ன சோணகிரி வள்ளலே—யிசசையிலே
வாய்ந்துசில பேரிருக்க வாய்புதைத்துக் கைகட்டித்
தாய்ந்துசில பேரிருக்கத் தான்.

(௪௪)

தானே யுலகுடையோன் றன்னசைவே பல்லுயிர்க்குந்
தானே யனைவர்க்குந் தாதையாய்—தானே
யனைத்துயிருங் காக்கு மருணைச னென்றான்
மனத்துயரம் போவந்த மாணடு.

(௪௫)

மாணடு பிறந்துழலு மாப்பிணியை நீக்குதற்கு
வேணடு மருந்துனக்கு வேணடினா லீனடுலகில்
வீணைசர் சொல்ல விரும்பாம னெஞ்சமே
சோணைச னென்றொருக்காற சொல.

(௪௬)

சொல்லரிய நால்வேதஞ் சொன்னபடி யேகருதி
நில்லரிய பூசையிலே நேசமா—வெல்லரிய
நஞ்சே தரித்தருளு நாதரடித் தாமரைமே
நெஞ்சே மறவாம னீ.

(௪௭)

நீயே வால்வேணடும் நின்னைப்போ லானதுனை
நாயேனுக் காருணடு நாடுவகாற்—ரயகமா
மண்ணு மலைமேவு மப்பனே யென்பிறவிப்
புண்ணு மலையகற்றும் போது.

(௪௮)

போது மதிசூடும் புனிதர் புவிவீன்ற
மாதுபங்க ரண்ணு மலைநாதர்—பாத
மிறுகப் பிடிமனமே யெந்நாளு நின்னைக்
குறுகப் பயப்படுமே கூற்று.

(௪௯)

கூற்றிருக்கு முன்காலிற் கூறு புறக்காலி
வேற்றிருக்கு மாயவன்க னெப்பொழுதுஞ்—சாற்றுகையி

வம்புயத்தோன் கம்மிருக்கு மண்ணு மலைநாதன்
செம்புயத்திற் காரிணையாஞ் செப்பு.

(100)

செப்பரிய ஞானச் செழுஞ்சுடரே சோணகிரி
யப்பனே நன்னு லறிந்தாலு—மிப்புலியிற்
கொண்டருந் வைப்பொருளாக் கொள்ளார் பயனேது
கண்டவெல்லாம் வீணிலே கற்று

(101)

கற்றறனாற் றெல்லேவினைக் கட்டறுமோ நல்லகுலம்
பெற்றதனாற் போமோ பிறவினோ—யுற்றகட
னஞ்சுகந்து கொண்டருணை நாதரடித்தாமரையை
கெஞ்சுகந்து கொள்ளா நெறி.

(102)

கெறியுண்டா நல்ல நிலையுண்டா ஞானக்
குறியுண்டா மெண்ணமெலாவ கூடுஞ்—செறியுண்டா
மரதி யருணகிரி யண்ணலா ரைந்தெழுத்தை
யோதிமட கெஞ்சமே யுன்

(103)

உன்னக் கருத்தினுண் டிரைப்பதற்கு நாவுண்டி
பன்னச் சிவநூல் பலவுண்டி—முன்னமறைக்
கெட்டாத சோணகிரி யீசரிந் தான்பனிய
வொட்டாது பாவ முபரந்து.

(104)

உயர்ந்தவர்க்கு னெல்லா முயர்ந்திருக்கும் கோவே
நயந்தபுகழ் சோணகிரி நாதா—பயந்தமர
ருண்ணப் படாநஞ்சை புண்டவுண்ணைச் சாமவரோ
பெண்ணப் படுவா ரிதென்.

(105)

என்ன சனை மெடுத்தார் புவிமீதி
என்னமிடா ரின்சொல் லறிநிலை—முன்னமே
பெண்ணார் புரமெரித்த வுண்ணு முலைபாக
வெண்ணார் திரிநீரிடார்.

(106)

நீறிடே னெந்தெழுத்தை நேசமுட னேகருதித்
கூறிடே னென்னையுமாட் கொள்வதனுக்—காறணிந்த
வேணியார் சோணகிரி வித்தகனார் வெற்றிமழப்
பாணியர்க் கன்றோ பரம்.

(௭௭)

பரசுதிக்கு வித்தாமுன் பஞ்சாக்கரத்தைப்
பரபரப்ப வெண்ணுத பாவ—நாகப்
பிறப்பிற்கு மீடாப் பிறந்தருணை யீசா
விறப்பிறகு மீடாயி னேன்.

(௭௮)

வனிருந்து நெஞ்சே யிரவுபக லாயுடலைத்
தானொறுப்பாய் சோணகிரித் தானுனவா—மானுகத்த
வெந்தையா னீவரு மிருவினேனோய் சிந்திக்குஞ்
சிந்தையால் வேறென் செயல்.

(௭௯)

என்செயலாஞ் சோணேச ரிட்டபடியே யொழிய
நெஞ்சையெலாம் புண்ணு நினேந்தாலும்—வீஞ்ச
வருமோ பெருவாழ்வு வல்லமையா னெஞ்சந்
தருமோகம் பேராசை தான்.

(௮௦)

தானே யெனக்குத் தவமாய்த் தவப்பயனாய்த்
தானே யெனக்கன்னை தாதைதாய்த்—தானெண்ணைச்
செப்பரிய நின்பாதஞ் சேர்விக்குஞ் சோணகிரி
யப்பனே நீயேறு மான்.

(௮௧)

ஆனவர நல்குநதி யாரிரஞ்சென் றுகெடுவென்
ருனம் பதினாறுத் தான்செயினெ—நுண்ணகல்
னஞ்சுடையான் சோணகிரி யண்ணநனை யெண்ணுத
நெஞ்சுடையார் பூதலத்தே நின்றது.

(௮௨)

நின்றது தவம்புரியாய் நெஞ்சே திருக்கையால்
நெண்ணிய பூசையறஞ் செய்திடால்—நெண்ணிதல்

மம்மான் கரத்த னருணேச னம்புயத்தாள்
சம்மா கிடைக்குமோ சொல்.

(க௭)

சம்மா கிடைக்குமோ சோணு சலன்பாக
மம்மால் விரிஞ்ச னறிவினா—சம்மா

விருந்துகதை சொன்னக்கா வென்னாது பெஞ்சே
பொருந்த நினையாத போது.

(க௮)

பேதையிரு பல்லுக்குத்துப் புண்டரிகன் நேவியெனு
மாதையென்று மூக்கரிந்த மாவீரன்—ருதை
விருப்பா மதிசூடி வெண்டலையோ தேந்தி
விருப்பா னருணேச னின்ற.

(க௯)

இன்றைக்கு நாளைக் கிரவிக கெணுந்துயர்
மென்றைக்குப் போமருணை ய்சனே—கொன்றைமதி
புன்னை யெருகரும் புனையுஞ் சடாடவியா
யென்னை நெருக்கு மிவை.

(க௯)

நெருக்குமிவை யென்னுயிரை நீங்காமற் சூழ்ச்சே
விருக்கும் பலபிண்கோ யெல்லா—முருககுமவகை
கண்டே னருணேசன் கஞ்சமலா,த் தான்கருத்திர
கொண்டே னெனக்கென் குறை.

(க௯)

குறையேது மில்லையினிக் கூறுங்கால் வாளுர்க்
கிறையாகுஞ் சோணேசற் கென்று—மறைபுகுந்தோம்
பற்றி நமன்றொடரான் பார்க்குவகா னெஞ்சமே
கெற்றி கமன் கைத்தலத்து வேல்

(க௯)

வேலைவிட முண்ட விமலாகு ணேற்கொன்றை
மலையுணி மார்பர் மலர்ப்பந்தத்தை—மேலமரர்
பண்ணிஞர் பூசையறம் பண்ணிப் பரகதியி
னண்ணினு தெல்லா நலம்

எல்லார் பிறப்பு மிறப்புமியா பாவலர்தஞ்
சொல்லாற் றெளிந்தேநஞ் சோணைச—ரில்லிற்
பிறந்தகதை யுக்கேளேம் பேருலகில் வாழ்ந்துண
டிந்தகதை யுக்கேட்டி லேம.

(எ௦)

எமாந்த சோணகிரி யீசரடியாரடிககே
பூமா மலாதூலிப் போற்றுதாரா—தாமெனறும்
வெஞ்ச மனதகிருக்கும் வேடராய நாடோறும்
வஞ்சநம னுக்கஞ்ச வா.

(எ௧)

வஞ்ச நமனுக்கஞ்சி வாடிந் தமிழேனை
பஞ்சவென்ற சோணகிரி யணைலே—நெஞ்சறிய
வாண்டருந் தீயென றறியாதோர செயததவ
மாண்டமரத திரக்கணைதத மண.

(எ௨)

மண்ணிற் பிறத்திசுது மாயுந்தெய வககளோ
டெண்ணப் படவருணை யீசனே—விண்ணப்ப
மொன்றுண்டடியே னுனைப்பிரியா தேயிருக்க
மென்று தருவா யெனக்கு.

(எ௩)

தருவா யெனக்குகதுன் றனனிருதா டனை
மருவார் புரமொசித்த மனஞ்—குருவாகி
மூன்னை வினைமகறபி மூாததி யருணைச
வென்னைப் பொருளா வெடுக்கு.

(எ௪)

எடுப்பாணுக காப்பாணு மேற்பாணு மேற்பக
கொடுப்பாணு மேதுக கொடாணும்—விடப்பாணும்
பண்ணியனேகா புயுககெடுத்த சோணகிரிப்
புண்ணியனே நீகாணிப் போது.

(எ௫)

இப்போது பின்னைக் கிலையென் றிரப்பிபாணா
கொப்போகக் தள்ளா திரங்கியே—முப்போதும்

பூசிப்ப தெந்நாள் புனிதனே சோணகிரி
கேசிப்ப தெந்நா நினைந்து.

(௭௬)

நினைவேன் றிருக்கோல நின் றுகண் ணீர்சோர
கணையேன் பிறப்பறுக்க நாடேன்—புனையேனின்
பொன்னடிக்குப் பூமலை போற்றி யருணைச
ரின்னடிக்கிங் காருதவும் பேர்.

(௭௭)

பேராயிரமுடைய பெம்மானைச் சோணகிரி
வாரா வமுதை யறியாமல்—வாராது
தீதுகலமுந் தெரியுங்கா னெஞ்சமே
யேதுமவ னென்றே யிரு.

(௭௮)

இருத்தநினைப் பார்த மிருவினையை நீக்கும்
பொருத் துமிழி யிம்மையினே போக்கு—மருந்தன்றோ
தம்பிரா னெவ்வுயிர்க்குந் தானு வருணகிரி
யெம்பிரா னோஞ் செழுத்து.

(௭௯)

அஞ்செழுத்தை யோதுமவர்க் கஞ்சி யவர்தலையிற
றுஞ்செழுத்தைக் கஞ்சன் றடைக்குமே—யஞ்சுதலைக்
கொன்றறத்து நாலா வொருகுறையா நின்றதலை
யின்றறுப்பான் சோணைச னென்று.

(௮௦)

என்றுகமன் றுதுவரை யேற்கவே தானழித்து
நின் றுரைக்குஞ் சோணகிரி நித்தனாக்—கின்றழிமை
யானவர்க்கு நீர்வணங்கி யப்பாலே போமென்று.
காணவர்க்குப் புத்தியாத் தான்.

(௮௧)

நீத்திருந் சோணைசன் பொன்னடியை வாழ்த்துநற்கும்
புத்திரு மெய்ஞ்ஞானம் பாவிக்கு—முத்திரும்
வாழ்த்திய தீவினையை மாற்றுவர்க்கு மைந்தெழுத்தைப்
போற்றிய னெஞ்சமே பூண்டு.

(௮௨)

பூண்டவகைக கெல்லாம் பொருந் துமணி முததிருக்க
வேண்டும் பசும்பொன விளைவிருக்கத்—தீண்டாமற
பொய்கரவுந் தோலெலும்பும் பூண்டா யிடுதென்னருணைத்
சங்கரா கங்கா தரா. (௮௩)

கங்கா கரணே கடையேனை யெந்தகா
ளங்கா தரவா வழக்குநா—ணங்காதல்
பாக்குநாள் சோணைச பார்த்துப் பரகதிபிற்
சோக்குநா ளெங்காள் செபபு. (௮௪)

செப்பரிய வாணவகைச சேதமுரு முமமலத்தை
யொப்பிலாச சஞ்சிககை யோட்டினே—னிப்போ
தருவாகி நீன்ற வருணகிரி யாணைக்
குருவாக வென்னுளதேதே கொண்டு. (௮௫)

கொண்ட நெறிசற்றுங் குலையார் மனத்திருக்கு
கிண்டர்கோ வேயருணை யண்ணலே—கொண்டர்க
கிடையாது நெஞ்ச மிருவினையா வென்று
மடையா மெழுபிறப்பா மல். (௮௬)

அல்லதொரு தெய்வ மறியே னறிந்தாலு
நல்லதென்று நெஞ்சதக்தி னுடையான்—சொல்லரி
வண்ண மலைமேவு மண்ணலையு மண்ணலிடத்
துண்ணு முலையானே யும். (௮௭)

உம்மை நினைந்தே யுருகி யருணைசர்
தம்மை நினைந்தார் தமக்கல்லா—விம்மைபி
யெல்லாருந் காண வெளிதேர புவிமீதி
எல்லார் துதிக்கு ஈடும் (௮௮)

நட்டினைத் தாணருணை நம்பனுக்கண் பில்ல
குட்டியொழுத் தாலவது துண்டோ—கட்டி...

லோதினற் பாச னொழியுமோ புற்றிலே
மோதினற் பாம்புசா மோ.

(௮௯)

மோகமறேன சோணகிரி மூத்தியே மும்மலகதின்
ருகமறே வினபெருமை தானமியேன்—காகாய்
தம்மதென்னுங் காயத்தை நானெடுத்த தாரணியி
னம்மதென்னுங் கண்டாய் நரி

(௯௦)

நரிகுப் பொதிசேறு நான்கமது நொந்தே
னரிக்கு மரிதா மாணே—நெரிசுருமறை
காணுத சோணகிரிக் கணனுதலே நன்பாததலைப்
பேணுத நாயேன் பிறந்து.

(௯௧)

பிறந்திறக்குந் தெய்வப் பிணை நோககொண டாடே
ணறைந்தழைக்குஞ் சோணகிரி யாரே —பிறந்திட வா
வும்மைப் புகழ்ந்தே புமக்கடிமையாண்போ
தமைப் புகழ்வதவ்வாற் றான்.

(௯௨)

தானவர்களை மூப்புரத்தைக் காணெரித்து நெஞ்சகந்திர
வானவர்க்காச சோணகிரி வள்ளலே—யேனம
வீருப்பா மலாகுடி வேண்டினு லீண்ட
நெருப்பா வீருந்தென்ன கீர்.

(௯௩)

நீராழி நஞ்சகந்த ரித்தனே சோணகிரி
யாரா வழுதேயென் னையனே —பாராளுந்
தாதையே பூசையறத் தானதியா மற்றிரியும்
பேந்தையேற் காராவார் பின்.

(௯௪)

பின்னை யொருவிவ்வி பேருலகிற் றஞ்சமா
தன்னன் தருமருனை வையனே—பெண்ணை
பெய்திப்பதற்குக் காப்பதற்கு மென்பிறவி கேள்வியு
பெய்திப்பதற்கு கிணைகெயர்.

நீர்கொண்டவேணி நீமலாவென் னீன்பிறப்பை
யார்தொலைப்பார் நீயல்லா தாயுங்காத்—பார்மீதிற்
பொய்யா வரங்கொடுக்கும் புண்ணியனே சோணகிரி
யையா கருண லயா

(கக)

கருண லயாநின் கழல்பணிய மரட்டே
னருண சலாவென் றழையேன்—மரணத்த
காலத்தி லோதுய கருத்தறியேன் கண்ணையுன்மன்
கோலத்தில் வையென் குறித்து.

(கங)

சூரியே னிருபதத்தைக் கூறும் வகைசற்
றறியே னறிந்தவாகுகொன றுற்றேன்—சிறியேனின்
சூயமறை தேடறிய வணனாமையானே
மாயுயிருந் கையா மனம்.

(கஉ)

நயா மரப்பாவை யாவெதுஞ் சூத்திரிதன்
வைகாசி யோபாவை கற்றதோ—வெய்யவியை
யென்னிசைச யோவருணை யீசா படைத்தனிக்
முன்னிசைச யன்றோ வரை.

(கக)

உரைக்கு மடியா ருயிர்ப்பயிர்வா டாமற்
றரைக்குளா னந்தவெள்ளத் தண்ணை—பிரைக்குமே
யெண்ணார் புரமெரித்த யெந்தை யருணகிரிக்
கண்ணா ரமுகமெனும் கார்.

கஃ

அருணகிரியந்தாதி முற்றிற்று.

இந்த அருணகிரியந்தாதியானது கன்னடசா மூர்த்தியாகிய
குண்ட சமச்சிவாயதேவர் மல்லிகார்ச்சனத்திலிருந்து “தெற்கே சிவ
தல யாத்திரைசெய்து வருகிறேன்” என்று தம் சூருவின் அனுமதி
பெற்றுக்கொண்டு சஞ்சரிக்கும்போது தன் குருவுருவாக எழுந்தரு
ளிய அண்ணாமலையார் அனுக்கிரகத்தபடி திருகண்ணாமலையிலே கு
ண்டபிண்டித்து மகிழையுடனிருந்தது அண்ணாமலையார் வரப்பிரசா
ந்திதினாலே இவ்வந்த தோத்திரஞ் செய்தது.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ணாமலைபின்கண எழுந்தருளியிருந்த

குகைநமச்சிவாயசுவாமிகள்

திருவாய்மலாநதருளிய

திருவருணைத்

தனிவெண்பா.

சொன்னந தருங்கருவே சோண சலத்தானே
யினனம் பிறந்தாலு மிப்படிநின்—சன்னிதியை
நாட்டி கிடைத்திடமோ கன்னெஞ்சே நாமவழை
கூட்டி கிடைத்திடமோ கூறு.

(க)

சம்பா வழுதுஞ் சருக்கரைதே னெய்பாலுந்
தென்காங்கு தந்தருளுந் தேசிகா—வென்பாக்கே
வருநுள் சோணேச வயதுநா றுகொடுத்தது
தந் தருள்வாய் நிற்பதமே தான.

(உ)

ஆராகக் காமே யருணேச ரேயுலகி
வீரோருத்த ரல்லாம ணேடுமகா—னீரும்
பிறவாமலே யிருந்தீர் சின்பிறந்தா ரெல்லா
மிதவாரோ மணமீ தினில்.

(ங)

வாணவரு மிந்தினு மாலொடய னுஞ்சென்று
போனவீடம் புன்முனைத்துப் போகாதேர்—தானமுதா
வந்த ருணேச ண்பாக நஞ்சுதனைப்
பத்தியுட னுண்ணுந் போது

(ச)

சோனா சலனைத் துதியாமற் றெல்லுவகில்
வீணாசை கொண்டிருந்து விட்டோமே—பூரூரம்
பெண்டிர்மக்கள் சுற்றம் பெருவாழ் வெணக்கருதி
புணடி தனக்கா யுழன்ற.

(இ)

ஒஹி யுரைத்தாலு மூணபடுக்கை யாற்றாலு
மாதரைத்தன் னெஞ்சின் மறந்தாலு—நீதி
வழுபாமற் சேணாகிரி வள்ளலே யன்பு
தழுபாம லாமோ சுவம்.

(ஈ)

அங்கனையார் மேல்வைத்த வாசையிலே தூற்றிலொரு
பங்கருணை ம்சன்மேற பற்றினார்—சங்கையற
வத்தவின் பம்பெறலா மாராயத்து நெஞ்சமே
நித்தத் தவம்பெறலா நீ.

(எ)

இந்தவரை தானே யெமக்கமைய நீருருவாய்
வந்ததிருக் கோலசுதை மாறாமற்—சிறதைதனில்
வைச்சிருக்க வச்சியிலே வைத்தபதத் தைக்கருத்திற்
றைச்சிருக்கச் சோனா சலா.

(அ)

உண்ண வுடுக்க கொருகுடைகீழ் வையமெலாம்
பண்ணப் பணநதேடப் பாவிக்க—வெண்ணியிடு
மந்தநாள் பின்னிட்டுடியே னுணைத்துதிப்ப
தெந்தநாள் சோணை சனே.

(ஆ)

மண்ணும்பொன் னாகாதோ மாற்றான் விலகாளு
பண்ணுந் தவங்கள் பலியாவோ—நண்ணுபுகழ்
வின்னும் பரவும் விமல வருணகிரி
யண்ணல் புரிந்தா லருள்.

(இ)

மானமிலி பொய்யன் மனங்கனிலி லாதபுத்தி
யின்னிலி னென்று மிகழாதே—ஞான

‘வருவே யருணகிரி யோநமச்சி வாய
குருவே யெனையாண்டு கொன். (கக)

ஆதிமறை தேடரிய வண்ணமலை யாருக்
கேதுமுடி யேதடியென் றேத்துவே—னீதி
யொளியே திருமேனி யும்பருக்கு மெட்டா
வெளியே யவரிருக்கும் வீடு. (கஉ)

ஆயாசச் தீர்க்கு மருணைச ரேதமியேன்
மாயாம லொன்றுதர மாட்டிரோ—வோயாம
லுசலுக்கு நேரா யுழலுமனத் தானொருவர்
வாசலுக்குப் போகா வாம். (கங)

பல்லுயிரைக் கொன்ற பழிநீங்கு நீங்காத
புல்லறிவு நீங்கும் புலநீங்கும்—கொல்லவந்த
கூற்றுவுனு நீங்கும் குவலயத்திற் சோணகிரிப்
போற்றந் தவத்தோர்க்கப் போது. (கச)

சிந்தையினால் வாக்கினால் செய்தொழிவுந் பார்வையினால்
வந்த பிறப்பிறப்பும் வன்பிணியும்—எந்தைருந்
காதனெனச் சோணகிரி நம்பனென மால்தேடும்
பாதனெனப் போமே பறந்து. (கஊ)

பொல்லாத வென்பிறவிப் புண்ணுக் கொருமருந்து
‘சொல்லா யருணகிரிச் சோதியே—யெல்லாரும்
போற்ற நடம்புரியும் புண்ணியா நான்மறைக
ளேற்றுஞ் சிவலோ கனே. (கஃ)

குலக் கரத்திருக்கச் சோதிமழு மாணிருக்க
கூர்முண்ட கண்டத் தழுகிருக்க—வேடி
விழித்த விழியிருக்க மெய்ப்பாடி ஶாயா
தரித்ததென்ன தாமதமோ தான். (கீ)

அடைக்கலமாச் சோணகிரி யப்பனடி சார்ந்தோன்
கடைப்பிறவி முந்நீர் கடந்தோம்—படைக்கும்பீத்
முண்டக்ளை யும்மதியோ மூரிக் கடாவேறும்
கண்டகளை யும்மதியோவ காண.

(௧௮)

இந்தப் பிறப்பி விரங்காத தேவரீ
ரெந்தப் பிறப்பி விரங்குவீர்—சுந்தைக்
கனியே யருணகிரிக் கண்ணுதலே பொல்லாத்
தனியே னிடர்தீரத் காண்.

(௧௯)

ஆயபிணி முந்தூற் றறுபதுக்குங் கூடாகி
மாயமுட லேசசுமக்க மாட்டேனே—தோயுமதி
யப்பணியும வேணி யருணைச ரேதமியேற்
கப்பிரவி மாறநீ ரினி.

(௨௦)

பொழுது திக்கச் சாமமெனும் போதே யெழுந்து
முழுதி வெண் ணீறறினின் மூழ்கி—தொழுதுணது
பொன்னுன சேவடிபைப் போற்ற விறைஞ்சருளை
மன்னு தருவாய் வரம்.

(௨௧)

வையமுழு தும்படைத்து வாழு மருணகிரி
வைய னமைத்தபடி யல்லாம—ஒளியமனம்
தூரா யிரமாக நோக்கிடினு மெள்ளவு
மேரு ததிற்குறை யாது.

(௨௨)

ஆகா வழியா யடியேன் பிறந்திறந்து
போகா வழியருள்ப் போகாதோ—வாகா
வருணையனே யன்பர்க் கணவரத் தாண
கருணையனே கண்பார்த் தருள்.

(௨௩)

கையிலே கீழிருக்கக் கண்ணுஞ்ச் சோணகிரி
பெய்யிலே கீழ்க்கழிக் கடாவேறெனப் பெய்யிலே

கீரு ஷுனைத்துதிக்கு கேசருளத் திற்கருப்பஞ்
சாரு மருணா சலா.

(உச)

கெற்றிவிழி கண்மூன்று நித்திரையோ சோணேசா
பற்றுமழு சூலம் பற்போசசோ—சற்று
மபிமான மின்றோ வடியாராக னெல்லாரு
சபிமாண்டு போவதே தான்.

(உஊ)

ஆண்ட குருணை யறியாத மானிடர்க
கேண்டி லிடவொரு கதி தோன்றினு—னீண்டபுகழ்
திக்கெலாம் போற்றுதிரு வண்ண மலைதனில்வா
ழெக்கழா தேவி யிவள்.

(உக)

குற்ற வரிசி குறைந்தநாட் போதாதோ
கெற்றிலைக்குற கேடுவர வேணுகிமோ—ரீத்கடுத
மண்ணு மலைநாதா வைம்ப தாரைக்காசக்
கெண்ணிவிற்ற தற்குவந்த தென்.

(உஎ)

கேன சிருக்குழா கொன்றலுங் கேனாஹர்
காணையரே நின்று ககறுமூர்—நானும்
பழியே சுமக்குமூர் பாதகரே வாழுமூ
ரழியாஹு ரண்ணு மலை.

(உௌ)

கீதருஞ் சோணகிரி லித்தகனார் சத்தியுட
கீதே ரேறியவர் நிற்றினு—ரோடி
கூடம்பிடிக்க காராங்கன் லந்தவர்க்கு முத்தி
விடக்கிடைக்கும் பாருங்க ளின்று.

(உக)

பூமலை சாத்திரி புலிபுகழ்சோ னாசலற்குப்
பாணலை சூழ்நய் பலகாஹு—காமாலை
புத்திரன் புகழ்நய் பாருங்க ளின்று.

(உ௦)

எனக்குத் தனக்கென் றிகலியைந்து பூதந்
தனக்குத் தனக்கே தலையாய்—மனக்குவச
மாவதில்லை சோணகிரி யையா விதைநீக்கப்
போவதில்லை போகாப் பொறி.

(௩௧)

போகாப் பொறியாய்ப் புலனைத் துங் கூடியவித்
தேகாதி தள்ளுகைக்குந் தேட்டமா—யோகா
விரிக்கு மருணகிரி யீசா விதனை
புருக்கும் வகையே துரை.

(௩௨)

தாயினுநல் லாரினிய தானையினுந் தானல்லா
ராயிலரு ணேச ரடியேற்கு—மாயவுட
ரேகம் பொருந்துவோ தூறு வயதிருந்துஞ்
சாகப் பொருந்துவோ சாற்ற.

(௩௩)

பத்தர்களை வாவென்றும் பாலிகளைப் போவென்று
முத்திவாழி யீடுதென்று மூதலிக்குஞ்—சத்தியமே
யன்னவயல் குழருணை பண்ணு மலைநாடர்
சன்னிதியி லுதுதிருச் சங்கு.

(௩௪)

நச்சரவம் பூண்டானை நன்றாய்த் தொழுகவன்ற
னிச்சையிலே தானு மிருப்பதுவும்—பிச்சைதனை
வாங்குவது முண்பதுவும் வந்துதிரு வாசலிலே
தூங்குவதுத் தானே சுகம்.

(௩௫)

திருவருணைத் தனிவெண்பா.

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ணாமலைத்

தீபதரிசனச் சரித்திரச் சுருக்கம்.

ஸ்ரீ அகண்டாகார சச்சிதானந்த பரிபூரணசுயம்பிரகாசப் பொருளாளிளவரும் ஸ்ரீ கைலாயபதிபானவர் இந்த உலகின்கண் ஆங்காங்கு வசிகம ஆகமோதாபு ந ளொவ்வொன்று முய்யுமபொருட்டுத் திருவருட்கண்காபு திருக்கோயில்கொண்டிருக்கின்ற பல்ஸ்தலவகளு ளொன்றாகியும், ஆளுடையபிள்ளையாராகிய திருஞான சம்பந்த சுவாமிகளானும், ஆளுடையவரசுகளாகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளாலும், பதிகம்பெற்றுள்ளதும், ஆளுடைய அடிகளாகிய மாணிக்கவாசக சுவாமிகளால் திருவொம்பாவை; திருவமமாரீரப்பாடியருளியதும், பட்டினத்துச் சுவாமிகளது அமிசத்தாற் திருவவதாரஞ்செய்தருளிய அருணகிராதர் திருப்பரங் குன்றின்கண்ணே எழுந்தருளியிருப்பவரும், திருச்செந்துரின் கண்ணே எழுந்தருளியிருப்பவரும், திருவாவின்ன் குடியின்கண்ணே எழுந்தருளியிருப்பவரும், திருவேரகத்தின்கண்ணே எழுந்தருளியிருப்பவரும், இதுவன்றி மலைகடோறும் விளையாடுதலை நிலைபெற்ற குணததையுடைய முருகப்பிராணிடத்து அன்புடையோராய்த் திருப்புக்கழ் முதலிய அநேகப்பிரபந்தங்கள் பாடியருளப்பெற்றதும், சோழதேசமுதலான இடங்களில் இன்ன இன்னநாட்டில் இத்தனை இத்தனை தலங்களைன்று முன்னோராகிய அறிவுடையோர்க ளேற்படுத்திவிட்டதையுமுடைய மகத்தாடு அன்று நிரூபிக்கும்படிருக்கும் அந்நிலைகளுள் விசேஷமாகிய திருவண்ணாமலையே

ன னுந் திவ்வியசேஷத்திரமானது கிருதாயுகத்தில் அக்கினி மலையாகவும், திரேதாயுகத்தில் சுவர்ணமலையாகவும், துவாப யுகத்தில் தாமபிரமலையாகவும், கலியுகத்தில் கன்மலையாக வும், திருவுருக்கொண்டு, அருணாசலம், சோணாசலம், கௌ ரிகரம், தேசுகரம், முததிகரம், ஞானாகரம், சிவலோக ம், என்று இவ்வாறு பலதிருநாமங்க ளுடையதும்: ஆன்ம கோடிகளை இடைவிடாது இரட்சிக்குஞ் சிவபெருமானே ளிரிபுமாயிருப்பதும்: பார்வதிதேவியா திருவவதாரமான தும்: திருககண்புதைத்ததும்: மகிடாசுரமர்த்தனஞ் செய்த தும்: இடப்பாசம பெற்றதும் சந்திரவம்சத்தனாகிய வச்சி ராங்கத பாண்டியன் பிறுபெற்றதும்: கலாதரன், காந்தி சாலி, தவஞ்செய்து பேறுபெற்றதும். அக்கினி வம்சத்தனாகிய வல்லாளராஜன் புத்திசோகந தீராததும்: இந்திர தீராத முதலாகிய அநேக தீரத்தங்களும்: அன்பர்கள் திரும லை வலம்புரிதலும ஆதிதருனுக்கு தரிசனங் கொடுத்ததும், சூரியவம்சத்தனாகிய பிரதத்தராஜனால் அநேககாணிக்கைகள தரப்பெற்றதும், அஷ்டாவசக்களும் பிரமன முதலானவர்கள் பாவநதீராததும்: புளகாதிபன பேறுபெற்றதும்; நினைக்க முத்திதரும் தலமென்பதும் ஆகிய புராணத்திற் சொல்லப்படுகின்றன.

பரமசிவம்:—மலையுருவமானதற்குக் காரணமியாதேவன், ஒருகற்பத்தில் மகாவிஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் தாம் தாம் பிரமமென்றுவாதித்துப் போரிட்டதைத் தீர்க்கும்பொருட்டுச் சிவபெருமான் அழற்றுண யவர்கள் மத்தியில்நின்ற கலகத்தைத் தீர்த்து அறுக்கிக் கொடுத்து அவர்கள் வேண்டுகவினால் ஒரு சிறியமலையா யுருக்கொள்ள, அந்தக்கண்ட பிரமதேவனும், மகாவிஷ்ணுவும், சுவாமியையநோக்கி இம்மலையி னைச்சுமில் ஒருஜோதி எந்நாளுந் தெரியும்படிக்குக் கிருபை

செய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தாள். அதற்குச் சிவபெருமானவா வா! பிரமவிஷ்ணுக்களை? நீர் கருகைமாதத்தில் வரும் கார்த்திகைநக்சுத்திரத்தில் இம்மலையினுச்சியின்கண் ஒருஜோதி காண்பிப்போம்; அச்சோதியைத் தரிசித்தவர்கள் மிடிபும் விபாதியும், நீங்கி இவ்வுடகாபியங்களைப் பெற்றுவாழ்வார்கள். இவையல்லாமல் அரசர்களும் தவத்தாகளும் தரிசிப்பார்களாகில் இடையூறின்றி வாழ்வார்கள். அன்றியும், இதைத் தொழுவார்களுக்கும், தரிசித்தவர்களுக்கும், அவாமட்டில்லாமல், அவாகடநூலைய மீகாத்திரத்தில் இருபத்தொரு தலைமுறைகளும் மோசூரக் கொடுப்போம் என்று திருநாய் மலாதருவினார்.

மேலும் இம்மலையினுள் மரணமென்னும் வியாதிக்கு மருந்து போல இருபாதலை மலைமருகென்றும், அழல்வண்ணமாய் இருபாதலை அருணை மென்றும் பெயர்ந்து; இதை ஒருநாள் சொன்னவர்களுக்கும் பஞ்சுக்காதத்தைமூன்றுகோடி காமச் சிந்தை பலன்வருமென்பது அருளிச் செய்தார்.

அதற்குப் பின்பு மகாலிகைணுவும், ஆரத்தமடைந்து சிவபெருமானைப் பார்த்துத் தேவரீர் இவ்வாறு மலைக்காலமாய் நுதலால் அடியங்களை எப்படிப்பழிசை செய்வார்களும்; ஆகையால் இந்தமலையின்கீழ் ஒரு சிவலிங்கமூர்த்திபா பெழுந்தருள் வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டார்கள். சிவபெருமான் அப்படியே சிவலிங்கமூர்த்தி மாகிண்டு மென்று அந்தமலையினுள்ளேமறைய, உட்கண் அமலையினிடத்திற் சிவலிங்கந்தோன்றியது. அதைக்கண்டு பாமனத்தமாய் மயமென்னுந் தேவதாசனால் ஓரால்பங்கட்டுவித்தார்கள். அப்போ தவிடத்தில் வளப்பம் பொருந்திய

நகரமும், முந்நாறுதீர்த்தங்களும் உண்டாயின. அல்லாஹும் ஆகாயங்களை கிணறுகளாகவும் கற்பக விருகூடங்களாகவும் வந்திருந்தன தேவர்களும், இருஷிகளும், மனிதர்களாகவரது பிரந்தார்கள் அரம்பாஸ்தீர்கள் தாசிகளாகப் பிறந்தார்கள். ஆகையால் எல்லா ஸ்தலங்களும் உடலென்றும், அருணாசலஸ்தலம் முகமென்றும் அதில் சிவபெருமான் கண்ணென்றும், இதலத்தின் பெருமையை அளவிட்டுச் சொல்லுதற்கருமையென்றும், நமது பெருமானாகிய நந்தி கைச்சுரர் மார்க்கண்டேயமுனிவருக்கு அனுக்கிரகஞ் செய்தாரா. அக்காலத்தில் சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்த நாளியடிகாரம் அம்மலையின்மேல் காந்ததிகைமாநத்தில் வருகின்ற காந்ததிகை நகூததிரத்தில் ஜோதிதரிசனமாகிக் கொண்டுவரத பாவனையாக இப்போதும் அகமலையின்மேல் தீபதரிசனமாகின்ற மையால், அதிவித்திவ் இரகூதீர்த்தத் தலாகிய தீர்த்தங்களில் ஸ்ரானஞ்செய்து கிரியைவல்லவர்புதங்கடங்கள் சந்திக்குநர்க்குபடி அதிபத்தியுடன் தர்மங்களை யுஞ்செய்து அருணாசலேசுரரைத் தொழுது தீபதரிசன முஞ்செய்து உள்ளன்போடு துதிப்பவாகன அளவிலாச்சும் பத்தையும் மோகூததையு மடைவார்கள.

இதன்றியும், ஆதிவாரத்தில் திரிகரணசத்தியுடன் தீர்த்தமாடி அந்தமலையையாதொரு சிந்தனையுமில்லாமல் கிரமலமாய்வுலஞ்செய்து தம்மாலியன்றவளவில் தர்மங்கள் செய்தவர்கள் சூரியமண்டலத்தைப்பிளந்து சிவபதத்தைத் தமக்கு இடமாகச்சேர்த்துக்கொள்வார்கள் சோமவாரத்தில் அருணோதயத்திற்குமுன் தீர்த்தமாடி ஈரவஸ்திரத்துடன் வலமவந்தவர்கள் தேவேந்திரனைப்போல் ஏழுலகத்தையும் ஆண்டு சிவசுரனுப்பியத்தை அடைவார்கள்; மங்களவாரத்தில் தீர்த்தமாடி, பாருடனும் வாய்பேசாமல் சித்தத்தைச் சிவன்

பாவிருத்தி வலஞ்செய்பவர்கள் தங்கள்வறுமையும் சங்கிலித் தொடர்போல் வருகின்ற ஏழுபிறப்பையும் நீங்குவார்கள்; புதவரத்தில சிவபெருமானை பிரதக்கிணஞ் செய்தவர்கள் நான்குவேதங்களையும் ஆறுசாஸ்திரங்களையும், அறுபத்து நான்கு கலைகளையும் தெளிந்து முத்திக்கு நெருங்கினவராய்த் தேவர்களாவார்கள்; குருவாரத்தில் வலமவந்தவர்கள், திரிமூர்த்திகளும் புகழ்த் தேவர்களுக்கும் முனிவர்களுக்கும் மேலாவார்கள்; சுக்கிரவாரத்தில் வலஞ்செய்தவர்கள், விஷ்ணுபதத்திற்சேரவார்கள்; சனிவாரயுதயகதில் வலம்வந்தவர்களுக்கு நவக்கிரகங்களும் பதினொராபிடத்தில நற்பலனைக் கொடுக்கும்; சிவராததிரியிலும் வருஷப்பிறப்பிலும், ஐப்பசி முதலாகிய மூன்றுமாதங்களிலும், வலம் வந்தவர்களுக்கு மேற்சொன்ன பலன்களிலும் அதிகமான பலன்சிறிதிலும்.

உருவநதெரியாமல் சித்தரும் தேவரும் இத்திருமலை ஸ்தல உள்ளன்புடன் வலஞ்செய்வதால் மற்றவர்கள் கிரிபிரதட்சணஞ்செய்யும்போது வாசனத்தின்மே லேறிக்கொண்டு வராமலும், போர்வை போர்த்துக்கொள்ளாமலும்; குடை பிடித்துக்கொள்ளாமலும், பாதரட்சை தொடுத்துக்கொள்ளாமலும், தாம்பூல நரியாமலும், வேறொரு சிறுதனையில்லாமலும், மனத்தினால் வந்தனஞ்செய்து அருணைசேகரரையே சிந்தித்துக்கொண்டு மிகுந்த பயபகதி யுள்ளவர்களாயிருத்தல்வேண்டுமென்றும், அந்நாளில விரதமிருந்து சிவதரிசனஞ்செய்து ஆலயத்திற்குள்ளேபோகின்றவர்களுள் அனுக்கரலஸாதவர்கள் அவ்விடத்திலிருக்கும் ஆதி ஸைவாகாசியர்களைக் கொண்டு வில்வாரச்சனை முதலானவைகளைச் செய்த வித்தால் தங்கள் கையினுஞ்செய்த பேறு கிடைக்குமென்றும் பிரம்மதேவர் சனகரிஷிக்குச் சொன்னார்.

[சர்வாலய தீபதரினச் சரித்திரச் சுருக்கம்.]

ஸ்ரீகைலாயத்தில் உலகமாதாவாகிய பார்வதியாரோடு சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும்போது, அவ்விடத்திலுள்ள ஏரற்றிருந்த நெய்தீபங்களில் ஒருதீபம் அணையுந்தருணத்தில் ஒரெலியானது அதிலிருந்த நெய்யை உண்ணப்போனபோது, அவ்வெலியின் முகமானது அணைந்துபோகிற வர்த்தியைத் துண்டியமாத்திரத்தில், பிரகாசம் அதிகரித்ததனால் சிவபெருமானைவாகிருபை கூர்ந்து அவ்வெலிக்குமானிட சரீரமும், அரசும், மரபுமேறந் தந்து பூமியில் பிறங்கும்படி கட்டலாயிட்டனர். அவ்வெலியானது மீட்டிச் சக்ரவர்த்தியாட்பபிரந்து சகலலுகவரியத்தையும் அனுபவித்திருக்கும் காலத்தில் ஒருநாள் சிவதரிசனத்துக்குப் போக எத்தனித்தது. தன இராசசின்னமுதலிய சசல ஆடம்பர விபவத்துடன் சிவாலயத்திற்குட் பிரவேசித்தது. பிரதட்சணம் வருகையில், அவ்விடத்தில் ஏற்றியிருந்த தீபநெய்யின் ஒள்துளி இந்நகரசகரவர்த்தியின் தேசத்தில் ஒழுங்கினவுடன், அந்தச்சகரவர்த்தியின் தேசமுமுமையும் இரணங்கண்டு வெகுகாலம் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது, ஒருநாள் சிவபெருமான் கிருபைகூர்ந்து சக்கிரவர்த்தியேர் நீ மிகவும் அலங்காரியாகையால் மும்மாலுனக் கிதான் பழுண்டாயிற்று நீ இன்றுமுதல் உணர்ந்து, நெய் முதலிய பொருள்களால் ஆவயங்களுக்குத் தீபமேற்றுவை. வர்த்தில் உனக்கு இந்த விரணத்தினால் சாயுச்சியபதவி கிடைக்குமென்று அசரீரியாய்த் திருவுளம் பற்றியதைக்கேள்விபுர்த அச்ச சக்கிரவர்த்தியானவர் ஆனந்தமடைந்து அந்தக்கட்டலாயின் படியே அன்றுமுதல் சிவாலயங்களிலும், மற்ற இருவாழ்ந்த ஆரணியங்களிலும், தீபம் ஏற்றிக்கொண்டு வருக

காலங்களில், ஒருநாள் ஸ்ரீகைலாசபதியாகிய சிவபெருமானு னவர் திருவுளமிரங்கிக் கார்த்திகைமாதம் பூர்வபக்ஷம் கார்திகை நக்ஷத்திரத்தில், தேஜோமயமா யெழுந்தருளி அச் சக்கிரவர்த்திக்குச் சாயுச்சியபத மளித்தருளினார்.

அக்காலத்தில் சிவதரிசனத்துக்கு வந்திருந்த தேவர்க ளெல்லாரும் அச்சோதியைக்கண்டு பயந்து துதிசெய்து, ச வரமயினுடைய உஷ்ணந் தணியும்பொருட்டும் பொரி, அவ ல், நிவேதனம் செய்தார்கள். இவ்வாறு கைலாசபதியான சிவபெருமான் மாபலிச்சக்கிரவர்த்திக்குச் சோதிருபமாய்த் தரிசனங்கொடுத்த காரணமாக இன்றும் சிவாலயங்கடோ றும் கார்த்திகைமாதம் பூர்வபக்ஷம் கார்த்திகை நக்ஷத்திரத் தில் தீபம்வைக்கவும் * சுட்கப்பனை கட்டவும் ஆயிற்று.

கார்த்திகை நக்ஷத்திரத்துக்கு முன்னால் பாணி நக்ஷத் திரஞ் சாயுங்காலை அதிவாசதீபத்தில் அக்கினிகாரிய முத லியவைகளின் மூலமாய் மகாலிங்க மூர்த்தியை ஆவாகனஞ் செய்து அந்தத்தீபத்தைச் சுவாமி சந்நிதானத்திற்குள்ளே பூ சித்து வைக்கவேண்டும்.

மறுநாள் சாயங்காலை அந்தத் சூரியமண்டலத்தில் தெ ண்ணை, பனை, கமுது, வாழை, மூங்கில் என்னும் இந்த மாங் களில் ஒர்விதமாதத்தை ஆலயத்திற்கும் இந்திரத்திக்குக்கு மத்தியஸ்தானமாகிய பிரமஸ்தானத்தில் நாட்டவேண்டும். இந்த மரத்துக்குத் தீபதண்டமென்று பெயராம்.

தண்டவுன்னதப் பிரமாணம்.

சுவாமி கர்ப்பக்கரகத்து விமானம் எவ்வளவு உயரமோ அவ்வளவு உயரமாவது, அந்த விமானக்கழுத்தினளவாவது. இருக்கவேண்டும். இவ்விதமான தீபதண்டத்துடன் உலர்

சுட்கப்பனை யென்பது - செரக்கப்பனை.

ந்த தென்னோலையாவது பனையோலையாவது பாக்கோலையா
வது வாழைச்சருகாவது தாழஞ்சருகாவது அசோகச் சரு
காவது சேர்த்து விமானம்போல் கட்டவேண்டும்.

மேற்சொன்ன பரணிக்ஷத்திர மறுநாளாகிய கார்த்தி
கை நட்சத்திரத்தில் பஞ்சமூர்த்த சமேதமாய்ச் சோமாஸ்
கந்த மூர்த்தியை உற்சவாலங்காரத்துடன் எழுந்தருளப்ப
ண்ணி மேற்படி தீபம் சுவாமிக்ஞமுன்னே வரும்படியாகச்
செய்து தீபதண்டத்தைச் சமஸ்காரப்படுத்திக்கொண்டு ஆ
த்தீபத்தை அர்த்தத் தண்டத்தின்மேல்வைத்துச் சருகுகளை
கொளுத்திவிட்டு அர்த்தச் சருகுகள் எரிந்தபின்பு மேற்படி
தண்டத்தைச் சோதித்துவிடவேண்டும். அச்சோதியைச்
சிவபெருமானாகப் பாவனைசெய்து தரிசிப்பவர்கட்கு இம்
மையிற் செல்வமும், மறுமையில் மோக்ஷமும் கிடைக்குமெ
ன்று ஆகமங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

தண்ட விதி.

உத்தமம் தென்னமரம், மத்திமம் பனைமரம், அதமம்
பாக்கு மரம், அதமாதமம் வாழையும் மூங்கிலுமாம்.

தண்டவுன்னதப் பிரமாணம்.

உத்தமம் உயர்வு, மத்திமம் அதன் கழுத்தளவு.

மலையாசசேர்ந்த ஸ்தலங்களில் க்ஷத்திரம் பிரதான
மாகவும் சமுத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஸ்தலங்களில் பெளர்ணி
மித்தி பிரதானமாகவும், தீபம் வைக்க வேண்டியதென்று
ஆகமங்களிற் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

தீபதரிசனச் சரித்திரச் சுருக்கம்.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தீ ப வி தி.

ஆலயம்முதலிய சிவசக்திதானங்களினும். பூசையினும், யாகா
கொளினும் விளக்கிடுதல் சிறந்த புண்ணியமாகும். பதினாறுவகை
உபசாரங்களுள் விளக்கிடுதலும் ஒன்று. சரியைத் தொழில்களுள்
ஈது விசேடித்ததாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. விளக்கில்லாத ஏகா
ரியங்களும் பயன்படா. விளக்கிலா இடம் உயிரில்லாத உடம்பை
நீகர்க்குமென்று சிவாகமங்கள் கூறுகின்றன சிவபெருமானாகரு
முப்பத்திரண்டு உபசாரங்களுடன் பூசையெய்க. அவை யியலாதா
பின் பதினாறுவகை யுபசாரங்களிற் பூசிக்க. அவையு யியலாதவர்
நீகத்தனம் புட்பம் நைவேத்தியம் தூபம் தீபம் என்னும் ஐந்துவித
உபசாரங்களினாலாவது செய்க. அவையீற்றுணாஞ் செய்ய வியலா
கவர் முடிவிறசெய்யப்படும் தீபமாததிரம் ஏற்றித் தலைபார்க்கு
யுடிக் கூத்துமாடிச் சங்கரா சயபோற்றி யென்னக்கடவர் என்று
நாடிக் ஆகமம் இலளிச ஆகமம், தமிழ்கேதம் என்பன முழங்கா நிற்
தும் இதனாற் நீங்கத்தின் பெருமை யித்துணைதது என்பது தெற்
றென்ப புலப்படும் புலனங்கள் யாவற்றையும் பொதுவறப் புரந்த
மாவலிச்சக்கிரவார்த்தி யென்பான் யாவன்? அவன் முற்பிறப்பில்
எலியாகப்பிறந்து சிவாவயத்தினுள்ள விளக்கிலிட்டுவைத்த நெய்
யை யுண்ணுதற்குச்சென்றான். அக்காலத்து மங்கியிருந்த தீபச்ச
டர் தன்முகத்திற்கு உதறியதனால் அது ஒங்கியெரிந்தது. அதனா
ல் தத்துவாதீத தனிப்புகுந்தாராயி தற்பாசிவனார் அன்னுக்கு மு
வுலகும் எவல்கேடப ஆளும் பேற்றினாயும், அட்ட ஐசவரியும், அ
ட்டபொக்திய சம்பன்னம், சந்த சந்தானம், சதூர்விதோபாயம், சட்
னா சமேதம், பஞ்ச தந்திரப் பிரவீணம், வர்க்கத்திரவிய, வீசி

டம். சதுரவகபலம் முதலிய சகல நியோக சகிதமாக வாழும் வாழ்க்கையினையும் அருளிஞர் என்று புராணங்கள் உரைத்தன. சிவ திரவியமாகிய நெய்யைத் தன்பசிக்காக வுண்டமையினாலும், டிவகிய தீபத்தைத் தூண்டவேண்டுமென்று நினைத்துச் செய்யாமையினாலும், சிறிது குற்றமுற்றவ னுனபடியால் திருமாலது படிற்றுச் செய்கையி னகப்பட்டான். இவ்வனமாயின் மெய்யன்புடன் தீபமிடுகின்றவர் அடையும் பலன் இவ்வளவினை தென்று உலகமறிந்து ஏற்றியுங்க.

தீபமாலே, தீபம் என்னும் இவற்றாற் பிரகாசிப்பித்தல் இவ்வழிபாட்டிற்கு இன்றியமையாததாகும். தீபமாலையாவது கயிற் றிறப்பசுவின் நெய்யினால் நிறைக்கப்பட்டதும், கர்ப்பூரம், அகில் என்னு மிவற்றோடு சம்பந்தமாகத் திரிக்கப்பட்ட இழைகளையுடையதும், அவியாததும், வட்டவடிவாகிய தோரணம் முன்னர்த் தூங்கப்பெற்றதும், திரிகுல் வடிவாகச் செய்யப்பட்டதுமாயுள்ளது. தீபங்கள் ஒருமுகம். இருமுகம், மும்முகம், நான்குமுகம், ஐம்முகம் என்பனவும், புருட்தீபம், நட்சத்திரதீபம், மயூரதீபம், இடயதீபம், நந்திதீபம், கும்பதீபம் எனப் பலவகையவாக விளங்கும். பூசையின் மூலகையுள் தீபம்வரையும் அருச்சனை யெனவும், கைவேத்தியம் வரையும் பூசை எனவும், பலிபிடுமெனவும் சாந்திகருமம் எனவும் சொல்லப்படும். ஆகவே தீபமில்லையேல் அருச்சனையென்பதுமில்லையாம். ஆலயங்களில் தீபமிடும்போது, ஒன்றுமுதல் பத்துவரையில் இடுதல் அதமாதமாம். பத்துமுதல் தூறு வரையில் இடுதல் அதமம். தூறுமுதல் பதினாயிரம் அளவும் இடுதல் மத்திமம் எனப்படும். பதினாயிரமுதல் ஒரிலக்கம் வரையும் இடுதல் உத்தமமாகும். இலக்கத்திற்குமேல் இடப்படுவென்பெவ்வரம் உத்தமோத்தமமாகும்.

பசுநகரத்தே யிடப்படும் தீபங்களில், இரட்டிப்பாக இராக் காலத்திலிடுக. முதலாண்டு சாமம், நான்காண்டு சாமங்களில் இடப்ப

மேனவற்றினும் இடைச்சாமங்களில் இருமடங்கு அதிகமாக ஏற்றுக. இன்னும் தீபங்கள் காங்கு வகைப்படும். குற்ற மில்லாத நற்புகங்களின் நெய்கொண்டு இடுவது சாத்துவிக தீபம். வெள்ளாட்டி நெய், நல்லெண்ணெய்கொண்டு இடுவது இராசத தீபம். எருமை நெய்யாலிடுவது தாமத தீபமாகும். விருகங்களின் விதைகளில் உற்பத்தியான ஆமணக்கெண்ணெய், இருப்பை நெய், கடலையெண்ணெய் முதலியன கொண்டு இடுவது பைசாச தீபமென்க. தாமத தீபத்தைப் பார்க்கிலும் பைசாச தீபம் இழிந்ததும் யோக்கிய மில்லாததும் என்று சிவாகமங்களால் இழித்துக் கூறப்பட்டன. திரிசன் தாமரைநூல், பருத்தினூல் கொண்டசெய்க. இவ்வாறு பட்சிவனாரது திருமுருகங்களினின்றும் தோன்றிய சிவாகமங்கள் முறையிடவும். சிலர் அதனையெட்டுணையேனும் மதிக்காது, குளிக்கப்போய்ச் சேறுபூசுவார்போலச் சிவாலயங்களிலே கெட்ட நாற்றமுள்ள மண்ணெண்ணெய் கொண்டும், மெழுகுவர்த்தி யென்னும் அநாசாரப் பொருள்கொண்டும் தீபமிடுகின்றனர். உற்சவ காலங்களிலே ஏண்ணெய்ச்செவலிற்குப் பயந்து சாணவாட்டியிலே முண்ணெண்ணெயைத்தோய்த்துக் கொளுத்திப் பிடிக்கின்றனர். தருமகர்த்தர்களும் அதனைக் கண்டித்தல் கிடையாது. அருச்சுக்களும் அவர்வழியே செல்கின்றார். அதனால் அவர்க்கு நாகப்பி ராப்தியன்றி நற்பலன் அடையாது. தீபமிடுங்கால் அது ஓரங்குலம் வளர்ந்து எரிவது அத்தமமென்க. இரண்டுமூன்று அங்குலம் மீத்திமமாம். அவற்றின் மேற்பட்டெரிவன உத்தமம்.

காலை உச்சி மாலை என்னும் முக்காலங்களினும் தீபங்கள் நற்காலங்குடன் பூசிப்பது அத்தமத்தினதமம். காலை உச்சிகளில் காங்கு தீபங்களும், மாலைக்காலத்தில் எட்டுத்தீபங்களும் இட்டுப் பூசித்தல் அத்தமம். முக்காலங்களினும் பன்னிரண்டு இடுவது மத்திமத்திவதமம், இவ்வாறுகாங்கிடுவது மத்திமத்தின் மத்தியமும், சங்குகளைத்

தொனிகளோடும். அருக்கிய புட்பங்களோடும் முப்பத்தாறு தீபங்க
ளிலிவது மத்திமத்திலுத்தமுமாகும். எழுபது தீபங்களேற்றிப் பூசி
த்கல் உத்தமத்திலுத்தமம். முக்காலங்களினும் இரண்டு மரக்கால் அரி
சிகொண்டு செய்யப்பட்ட அவிசு பாயசம், சித்திரான்னம் என்பவற்
றையும், அவ்வளவு சுத்த அன்னத்தையும் படைத்து அர்த்தசாமத்
தும் அவ்வாறு நைவேததியஞ்செய்து, முப்பத்தாறாண்டு வாத்தியங்
கள் முழங்க, இருநூறு தீபங்களிட்டுப் பூசிப்பது உத்தமத்தில் மத்
திமமாம். பத்துமரக்கால் அரிசிகொண்டு செய்த நைவேத்தியம்படை
த்து, ஐம்பது வாத்தியங்களும் முப்பத்திரண்டு உபசாரமும். ஐம்பு
து உருத்திர கனிகையா நிருத்தங்களும்மையக் காலை உசசி மாலை
என்னு முக்காலங்களினும் ஐந்நூறு, ஆயிரம், பதினாயிரம் தீபங்க
ளேற்றிப் பூசிப்பது உத்தமோத்தமம் ஆகும். இவ்வனம் சிவாகமவிதி
ப்படி சிவாலயங்களிலே எண்ணிறந்த தீபங்களை யேற்றிப் பூசித்த
தஞ் ஹண்டாரும் பலன் திருவருளுசலத்தில் கார்த்திகைமாதத்தில்
இடப்படுந் தீபதரிசனமாததிரையே யுண்டாகும். கார்த்திகைத் தீ
பத்திரகு நெய். திரி முடலியன உபகரித்தேரர் பெரும்பயனை எவ
ருஞ் சொல்லுதல் இயலாது.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தீபத்துவம்.

ஆல யாதிகளிலே திருவிளக்கிலுதின உண்மையை யாராய்
வரம். தீபம் ஆக்கினெழு உபசாரத்துளொன்று அக்கினி அருவாக
வும் உருவாகவும் இருத்தல்பேரலச் சந்திப்புகளினும் அருவாகவும்
உருவாகவும் இருக்கின்றார் என்பது உணரப்படும். அக்கினியெயின்

தைர்ப்பற்றித்தோன் றதல்போலப் பாம்பதியும் அன்புமுறுகிய விட
ததுத் தோன் றுவார் என்பதும் போதரும். ஒரு விளக்கினிருந்து
வேறொரு விளக்கும், அதிலிருந்து பலவிளக்குகளும் தோன் றுவது
போலத் தத்துவம் கடங்க தனிப்பரம் பொருள் ஆகிய சிவபெருமா
னும் ஆன்மாக்களை அநாதியே பந்தித்த ஆணவாதிமும்மலங்களையும்
நீக்கி யஷ்வகட்டு அத்துவித இன்பமாகிய சிவசாயுச்சியத்தை யளித்
தற்குச் சிவமாகியும் சத்தியாகியும். நாதீவித்துக்களாகியும், சதாசிவ
ன், மகேசுரன், உருத்திரன் முகலிய அளவிறந்து உருவங்களைக்கொ
ண்டும் பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் இயற்றுகின்றார் என்பது பெறப்
ப்டும். அவ்வுண்மை ஒருமுகதீபம், இருமுகதீபம், மும்முக தீபம்,
நகன்முக தீபம் ஐம்முக தீபம், பலவடிக்குத் தீபங்களாலும் உணர்க்
தப்படுமென்க. தீபம் என்பது சிவபெருமானது திருவருள் வடி
வாகிய சிவசத்திக்குரியாம். இன்னும் இத்தீப மிதிலை ஆராயுங்
கால் தீபம் இருளை நீக்குவதுபோல அஞ்ஞான விருலை நீக்குவது
ஞானம் என்று அறிதல் சரன்றோர்க் குரிமையாம் ஆலயம் தேச
மாகவும், ஆங்குள்ள தகழிபோல இருப்பது தேசத்தினுள்ள மனம்
ஆகவும். அத்தகழியில் நெய்யை நிரைத்தல்போல இம்மனத் தகழி
யும் உண்மை யுணர்வாகிய நெய்யை நிரைத்து, தாமரை நூல்,
திரிபிரதல்போல உயிர் என்னுந் திரியையிட்டி, பிராணனை என்னுங்
காற்றை நிறத்தி, அன் பெண்ணுந் தூண்டிகேடங்கொண்டு சிவஞா
னம் என்னுந் தீபத்தை யேற்றின் ஆணவமாதி மலவிருள்கன்றி பீ
ரஞ்சோதியாகிய சிவ தரிசனம் உண்டாகும் என்பதற்கு அரிகுமியா
கினைப்பதும். கார்த்திகைத்தீபமும் அதனைத் தரிசிக்கும் கண்க
ளின் ஒளியும் இரண்டற அத்துவிதமாக விளங்கல்போலச் சிவபெ
ருமானாகிய பசுபதியும், ஆன்மக்களும் “விண்ணினிலமுடையிர்”
நன்றின்னாப்போல அத்துவிதமாக விளங்குகின்றனர் என்னுந் தத்
துவமுந் பேசுகின்ற கிங்கம் பெருமையாக.

கார்த்திகைத் தீபச் சிறப்பு.

கூடல்

தேவாரம்.

உடம்பெனு மனையுதத் துளுன்னமே தகழியாத
மடம்படு முணர்நெய்யட்டி யுயிரெனுந் திரிமயக்கி
யிடம்படு ஞானத் தீயா லெலிகொள விருந்து நோக்கித்
கடம்பமர் காலை தாதை கழலடி கண்ண லரமே.

சுடி

ஊனி லுயிர்ப்பை யொடுக்கி யொண்டுகூர்
ஞான விளக்கினே யேறநி.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கார்த்திகைத் தீபச் சிறப்பு.

திருவண்ணாமலைவிலே கார்த்திகை மாதங்கடேசுதும் இடப்
படிக் தீபத்திற்குச் சர்வாலய தீபம் எனவும், கார்த்திகைவினக் கீடு
எனவும், ஞான தீபம் எனவும், சிவமீசாதி, பரஞ்சுடர் எனவும் பெ
யர்கள் வழங்கப்படும். கார்த்திகைத் தீபக்காட்சியைக்கண்டு ஆணந்
தித்தவரதுகண்களே கண்களெனப்படும். அல்லாதார் கண்களெல்
லாம் புண்கண், மரீக்கண், பீலிக்கண், மட்பாண்டக்கண் எனப்பட்டு
ஒரு சிறிதும் பயனிலவாம். அதனை மதுரைச் சுவகப்புலவருளொரு
வராம் பொய்கைப்பாறும்.

மட நடைப் பறவையு மாய விலங்கு
மடிமலர் முடிக்கா டவைமுறை போகா
முறமுடி காண்குமென் னறஇத் திரிந்து
தேவபரன் டாயிர தோடி முணரர்ப்
பரஞ்சுடர் மலைக்கட் கருத்துடன் கண்ணி
கண்ணடி விளைக்குந் கார்த்திகை விளக்குந்

மாணப் பெர்ஜியவீர் மணக்கோ வீழியே
யல்லன மரங்கற் றீலி யேனம்
நிலமிவற் றுழைபோ மாசின வாகலிற்
பல்கான் றீரே பல்கான் றீரே
வீழ்நாட் படாமை வியற்பய னுறுவான்
சென்மின் காணமின் றிருவிளக் கருளே.

என்று அவ்வுணமை தெரித்தார். இவ்விளக்கீடு, சிலபெருமா
ள் உலகமுழுதும் சோதி வடிவாய் விளங்குகின்றதற்கு அறிஞரியாக
எவ்விடத்துத் தீபமிட்டித் துரிசிக்கு மதுவாம். வைணவர்க்கு ஐப்ப
சியில் தீபாவளி வருதல்போல, சைவ சித்தாந்திகளாகிய எம்மனோர்
யாவருக்கும் உரிய தீபாவளி கார்த்திகைத் தீபமேயாம். இதனைப் பு
துச்சமயிகளும் ஏற்றுக் கொண்டாடி வருகின்றார். சமணர் முதலா
ய புறப்புறச் சமயிகளும் இதன் பெருமையை யாங்காங்கு எடுத்துவி
யந்துள்ளார். சமண நூலாகிய சீவக சிந்தாமணியினும்,

(நாம்களிலம்பகம்-உஉஎ-செய்யுள்.)

தார்ப்பொலி தீரும தீர்தன் நக்கவா றுரைப்பத் குன்றிற்
கார்த்திகை விளக்கிட் டன்ன கடிகயழ் குவளைப் பைந்தார்
பேர்த்ததன் னகலு மெல்லாம் பொள்ளென வியர்த்துப் பொங்கி
நீர்க்கடன் மகரப் பேழ்வாய் மதனன்மற் றிதனைச் சொன்னான்.

என்று சிறப்பித்துப் பேசப்பட்டிருக்கின்றது. ஒல்காப்பெரும்
புழைத் தொல்காப்பியனாரும் புறத்திணையியலின் மக்கட்பாடாண்டி
யான கூறியவிடத்து, “வேலி னோக்கிய விளக்கு நிலைவும்” என்றது
ளி இதன் பெருமை குறிக்கவைத்தார். இதற்கு உரை செய்த புத்தி
மேற் புலவர் கொளும் ஆசிரியர் நச்சினார் உனியரும், “இதுகார்த்த
ிகைத் தீபத்திற் கார்த்திகை நாளின் ஏற்றிய விளக்குக் கிழியமே
லும் வணங்கியும் தீரிப்பாந்து சுடர் துங்கிச் சொழுவதுவிட்டெழுந்த

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
கார்த்திகைத் திபுச் சிறப்பு. கங்.உ

ததென்று அரிவோராக்கக் கூறப்படுவதாம்” என்றுரைத்தார். அவ்
வாறே சங்கப்புலவர்களும்,

(தொல்காப்பியம்-புறத்திணையியல் - நடு-குத்திரத்து
உரைச் செய்யுள்கள்.)

மைம்மிசை யின்றி மலை விளக்குப் போலோங்கிச்
செம்மையி னினநிலைஞர் தீபிகை—தெமமுனையுள்
வேலினுங் கோடாது வேந்தன் மனைவிளவக்க
கோலினுங் கோடா கொழுந்து.

வளிதுரர்மக் கணனும் வலந்திரியா பொங்கி
யொளிசிறர் தோங்கி வரலா—னளிசிறந்து
நன்னெறியே காட்டு நயந்தெரி கோலாற்கு
மெய்கநெறி காட்டிம் விளக்கு.

என்று சாகசரிகைத் தீபத்தின் பெருமையை நன்கு எடுத்த
க்காட்டினர். ஆகவே யித்திபக் காட்சி உலகச் தோன்றிய காலா
தொடங்கி நிகழுகிற தென்பது உண்மையாயிற்று. முன்னர்
காலத்திற் கார்த்திகை மாகத்திலே கார்த்திகை நட்சத்திரத்திற்
சிவபெருமானைப்புகித்து விளக்கு ஏற்றியபோது, அது எத்துணை
காற்றடித்தபோதும் சாயாது மேலோங்கி யெரியுமாயின் மிகவு
நல்லதென்றும், வலப்பக்கத்தாயினும், இடப்பக்கத்தாயினும், கீட்
லாயினும் சாய்ந்து எரியுமாயின் இன்னின்ன பலாபலமென்று
அறிந்துகொள்ளும் வழக்கம் இருந்தது இக்காலத்தும் அதுகொ
ளப்படுகின்றது. உலகரும் “மலையிலிட்ட விளக்கு, குன்றின் டே
ட்ட விளக்கு” எனக்கூறுதல் காணப்பட்டுவருதலால் திருவண்ண
மையின் கண்டிப்பும் கார்த்திகைத் தீபத்தின் சிறப்பு விளங்கும்.
திருவண்ணமலையென்பது தொண்டைகாட்டு முப்பத்திரண்டு சிவத
ிகைஞன் ஒன்று. முப்பத்திரண்டு தலம் வந்ததற்குக் காரணம் எ
னவென்று ஆராயற்கால், இஃதவியாகிய பரமேசுவரி திருக்கயி
யிரிவந்தும் இவ்வுலகில் வந்து முப்பத்திரண்டு அநங்கலையும் வ

த்தருளினன் என்னலால் அதற்கு அறிகுறியாகத் தலங்களும் மூப்பத்திரண்டாயின வென்பர் பெரியோர். உலகத்திலுள்ள தலங்கள் வெற்றிலும் நினைத்த மாத்திரையே அத்துவித முத்தியாகிய திருவடிப்பேற்றை யளித்தலால் திருவருணைசலத்திற்கு ஒப்பானவும் மிக்கவுமான தலங்கள் எவருமில்லை. பரசிவமே மலையாக விளங்குவாராயின் அதன் பெருமையை யாவரே புணராவல்லா.

இத் திருவண்ணாமலையின் பெருமை தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, பெரியபுராணம், கந்தபுராணம், குதசங்கிதை, பிரமாண்டபுராணம் சரப உபநிடதம். இருக்குவேதம், பாஸ்கரசங்கிதை, அருணாசலபுராணம், அருணகிரிபுராணம், திருவருணைக் கமலம்பகம், அருணையந்தாதி, அருணகிரியந்தாதி. சிவரகசியம், முகலிய பலதூலங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. விட்டுணுதன்பின்னையுடன் சண்டைபிட்டு மிருகமாடிகவும், புத்திரன் பறவையாகவும் உருவெடுத்து அடிதலை தெரியாது மங்கிக் கருவமொழிந்த பின்னர் துதிக்க, சோதிவடிவாய சிவபெருமான் மலையாக விளங்கினார். அம்மலையினால் உலகமெல்லாருந் சிவந்த நிறமாக விளங்கினமையால் அருணாசலம் எனப் பெயர் பெற்றது. அருணம்—சிவப்பு. அசலம்—மலை சோணகிரி என்பதற்கும்பொருள் அதவே. சோணம்—சிவப்பு. இனி அருணம் என்பதனை ந-ருணம் என்னும் வடமொழிகளாகக் கொண்டு, ருணசம்பந்தங்களை யொழிப்பது எனவும் பொருள் கூறுவர் அருணகிரி புராணத்தார். நிற்க, சிவ பிபாலிவைணவர்கள் திருவண்ணாமலை சுதரிசனகிரி எனப் பெயர்பெற்ற வைணவதலம் என்று கூட்டுரலிடுகின்றார். அவ்வாறே இராமாருசன் என்னும் புதுவை வைணவனொருவன் சுதரிசனகிரிபுராணம் என்று ஒருபேரலிப் புராணம்பாடிச் சிவதூட்டணங்களும் புரிந்தான். அதற்குச்சுவர்கள் மறுப்புக்கள் எழுதி வெளியிட வாயுடங்கி காவுலர்த்து காளுலத்து தென்றிசை யொடி

னன். அதுநிங்க, விட்டுணுவும் பிரமணும் அடிமுடிசனைத் தேடிய யரியாது துதிக்க. அக்கினி யுருவாய் நின்றருளிய பெருமான் அடியையும் முடியையுங் காட்டாது இலிங்கோற்பவ மூர்த்தியாய் இலிங்கோற்பவ காலமாகிய மகாநிசியிலே ஒரு முகூர்த்தகாலங் காட்சி கொடுத்தருளிபதுமன்றிக் கார்த்திகை மாதத்திலே கார்த்திகை நட்சத்திரத்திலே இதுபோல ஓர சோதி காட்டுவேம. அந்நேரத் தரிசிப்பவா யாவராயினும் அவர்பாசமாகிய இருட்டடலத்தினின்றும் விடுகிச சிவஞானவொளியையடைந்து நமச்சுலடி யுதவா³ என்றும் பரமா அருளினமையால் அந்த ஐதிகப்படியே இப்போது மலேயிங் கார்த்திகைக் கார்த்திகையில் தீபமேற்றித் திருவிழா⁴ கொண்டாடப் படுகின்றது விட்டுணுவுக்கும் பிரமணுக்கும் நடுவிற் சோதி வடிவாகத் தோன்றியது மாசிமாதத்தில் கிஷ்டணபக்ஷ⁵ சதுர்த்தசி கிதியும் சோமவாரமுங் திருவோண நட்சத்திரமுங் கூடிய மகாநிசிக்காலமன்றோ? தீபமிடல் மாசிமாதநிலைநிக் கார்த்திகையி லிடுதல் யாதுகாரணம் என வினவி கூறுவாம்

இறைவன் சோதியுருவாக முதலிற றேன்றியது மாசிச 6 ராத்திரியிலேயே இலிங்கோற்பவ மூர்த்தியாயப் பிணனாக காட்டுகொடுக்கது மகாநிசிக் காலமாகிய இரவு இருபத்தேழு நாழினை குள்ளாய். அக்காலத் தேவநாளாதலின அககண்களின்படி பாகின் மாஸ்டகினைக் கார்த்திகை மாதமே தேவார்க்கு மகாநிசிக் கமாகும் அது பற்றியே கார்த்திகையில் விளக்குவிழாச செய்படுமென்றாக. இதுவன்றி வரன் என்னுமொரு சித்தன் முவர் சாபத்தால், மகிடாசுரனாகப் பிரந்திருக்க, சங்கரி அவர்கொண்ட அவன் கழுத்திற் சிவலிங்கக் தோன்றியெடுக்க, கைகரினின்றும் நீங்காதுறைய அப்பாவத்தை விலக்கித் கொண்காந், அம்மையார் இத்கிரு வருணசலத்தை யடைத்து, ஐம் மாதத்திற் தேட்டை நட்சத்திரத்திற் பூசித்து, கடக சாத்தத்,

முழுதி அருச்சித்தமையால் சிவலிங்கங் கையினின்றும் கீதப்பெற்று, கார்த்திகைக் கார்த்திகையிலே சிவாகம விதிப்படி உடனடி நடத்துவித்துத் தீபங்களையும் எவ்விடத்தும் எழுவித்து, தாம் கிணந்தனவெல்லாம் பெற்றார் என்று அருணகிரிபுராணங் கூறுதலால் அவ்விதிப்படி யிக்காலத்துந் தீபமேற்றதலுமாம். இத்தீப தரிசனஞ்செய்தோர் சிவபெருமானைத் தரிசிச்சுவராவர்.

சிவபெருமான் ஒளிவடிவா யிருக்கின்றா என்பது தோன்றத் திருநெறித் தமிழ்வேதமும் “சோதியே சுடரே குழொளி விளக்கே” என அடுக்கிக் கூறுகின்றது இதற்குமேலே சிவனையாதலால் இதன்கண் கால்வைத்து ஏறுதல் ழகாபாதகமாம். இம்மலையை வலம் வந்தோர் தம்பாவங்க னெல்லாம் கீங்கி முத்திபெறுவர். வலம் வருவோர் பாதரட்சையிட்டும் குடைபிடித்தும், வாகனத்து ஏறியும் செய்தல் ஆகாது முன்னர் மாகுண என்னும் அரசன் குதிரையிலேறி வலஞ்செய்தான். உதலால் அவன் கரகத்தில் வீழ்ந்தான். குதிரை சிவலோகஞ் சென்று சிவகணத்தலைவனாய் வாழ்க்ததென்று உணமைநூல்கள் கூறுகின்றன. ஆதலால் நமராகான்! குளிக்கப்போய்ச் சேறுபூசுவார்போலப் பாவந்தேடிக்கொள்ளாது விதிப்படி தீபதரிசனமும் பிரதிக் கிணமுஞ் செய்து சிவஞானபலததால் அருணகிரிப் பெருமானது திருவடிப் பேராகிய அததுவித சிவசாயுச்சிய முத்தியை யடைந்து செம்மாந்து வாழ்வீராக.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணாசலபுரணம்

மூலமும் உரையும்.

பாயிரம்.

விநாயகர் காப்பு.

கவி விருத்தம்.

மிக்க வேத வியாசர் விளம்பிய
விக்க தைக்கியை யின்றாள் செய்தி
முக்கண் வெற்பினை மும்மத வாரிடை
கைக்க ளிற்றினை கைதொழுதேத்த

இ-ன். அநேக வேதங்களை இயல்பாகவே உணர்ந்த வியாசரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட ஸ்காந்த புராணத்தில் உருத்திர சக்தியை யிலிருக்கும் இந்த அருணாசல மான்மியத்தை யிக்காலத்தில் தமிழி னுற்செய்ய (இதற்கு இணையிலையென்று சொல்லும்படி) அனுக்கிரகஞ் செய்வதற்கு மூன்று கண்களையுடைய மலைபோன்றவரைச் சமுத்திரம்போன்ற * மும்மதத்தையும் தூமபிகையினை யு முடைய யானைமுகம்பொருந்திய விநாயகரைக கையிற்றெழுமுது எடுத்தநூ ல் இடையூரின் றி இனிது முடித்தற்பொருட்டுத் தோத்திராஞ் செய்வாம். ஏ-று.

(க)

நடேசர் துதி

முதிருஞ்சுவை மதுரமபெற
மொழியுநதமிழ் விரகனபுகழ்
பதிகமபுனை பவனமரீனா
பவபஞ்சன நமலன்கதி
ருதிரும்படி பகிரண்டமு
முடையுமபடி யிலகும்படி
யதிரும்படி நடனமபுரி
யதிருங்கழ லதிருங்கழல்

இ-ன். யிருந்த மதுரச சுவையு முண்டாகப் பாடுகின்ற திரு ஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளால் தோத்திரம் பண்ணப்பட்டபதி கும்மிய மாலைபைத் தரிக்கின்றவராகியும், தம்மையடைத்தவர் கள து பிறவியைக் கெடுப்பவராகியும், மலரகிதராகியும் விளங்கி, சூரி, யனுதிரவும், பகிரண்டமுடையவும், விளங்குகின்ற பூமியுதிர்வுத் த

மும்மதமாவன—கன்னமதம், கபோலமதம், பீஜமதம்.

.டனத்தைச் செய்யாரின்ற மிகவுஞ் சப்திக்கின்ற லீரகண்டாமணி
யைத்தரித்த நடேசரது பாதத்தை வணங்குவோம். எ-று. இச்செய்
புளுக்குப் பயனிலைவருவிக்கப்பட்டது. (2)

தலமகிமை.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

இரவிக்ஞ்சந்திரர் வயிரவர்விஞ்சைய

ரிநாபயவ ரெண்டிசையோ

ருரகரருந்தவர் முனிவரர்பங்கய

ருவணநெடுங் கொடியோர்

பரவிநெருங்கலி லுலகநிறைந்தவர்

பணியு மிடங்கிடையா

தரகரவென்பது கடலின்முழங்கிய .

தருணை வளம்பதியே.

இ-ள். சூரியர்களும், சந்திரரும், வயிரவரும், வித்தியாதாரும்,
தேவரும், அட்டதிக்குப் பாலகரும், நாகலோகத்தாரும், அரியதபசி
களும், முனிவர்களும், பிரமர்களும், கருடக் கொடியையுடைய வி
ட்டுணுக்களும்பரந்து நெருங்குதலினால் உலகநிறைந்து அவர்கள்வ
ணங்குதற்கு இடங்கிடையாததாய் அவர்களாலே சொல்லப்பட்ட அ
ரகரவென்கிற சப்தமானது சமுத்திரத்திலும் அதிகமாக முழங்கும்வ
ளப்பத்தையுடையது அருணாசலமென்னுந் தலமாம். எ-று. (ங.)

இளமுலைமங்கையர் முகமுநெருங்கிய

விருகுழையும்பகலே

யொளிரொருசந்திர னுடனிருசெங்கதி

ருதையமெ னுந்தனியூர்

தனையவிழுந்தொடை மகபதிதன்பதி
தனபதி தன்பதியா
மளகைவளம்பதி தனி லும்வளமபதி
யருணைவளம் பதியே

இ-ள். இளமையாகிய தனவகளையுடைய பெண்கள் முகங்களு
ம், அவர்களணிந்த இரண்டு இரத்தினக்குண்டலங்களும், பகலிலே
பிரகாசிக்கின்ற ஒரு சந்திரனுடனே இரண்டுசூரியர் உதயமானூர்க
ளென்றுசொல்லும்படியாகிய ஒப்பற்ற ஊர, முறுக்கவிழ்ந்த கற்பக
மாலையைத்தரித்த தேவேந்திரனுடைய பட்டினமாகிய அமராவதி
யையும், குபேரனுடைய நகரமாகிய அளகாபுரியையும் பார்க்கிலும்
வளப்பதையுடையது அருணாசலமென்னுந் தலமாம் எ-று. (ச)

காலனெதிர்த்திட மார்பி லுதைத்தவா
காமனுருப் பொடியா
ராலமிடற்றினர் மலைமதிசுகுறை
யாடரவா பணியா
ராலுமுகத்தவன் ரூரலமளிப்பவ
னடுமதற் கரியார்
சூலமெடுப்பவர் மேவுதிருப்பதி
சேரண கிரிப்பதியே

இ-ள். இமயனெதிர்க்க மார்பில் உதைத்தவராகியும், மன்மத
னுடைய தேசத்தைப் பொடியாகச் செய்தவராகியும். விடத்தைக்க
ண்டத்தில் தரித்தவராகியும், இளம்பிறையைத்தரித்தவராகியும். ஆ
டுகின்ற சர்ப்பத்தை ஆபரணமாகப் பூண்டவராகியும், பிரமாவும் வி
ஷ்ணுவும் தேடுதற்கரியவராகியும் சூலத்தைக் கையிலெடுத்தவராகி
யும் விளங்குகின்ற பாடினவன் வாசஞ்செய்கின்ற அழகாகியபதி அ
ருணாசலமென்னுந் தலமாம். எ-று. (டு)

பரசிவ வணக்கம்.

சந்தக்கலிவிருத்தம்.

உறவொடு பகையறு மொருமுத லவனெவ
னிறுதியி லுலகரு ளிறையவ னவனெவன்
மறைமுடி வினினடம் வளர்கவ னெவனவ
னறிவினி லறிவ னடியினை நொழுதனம்.

இ-ள். உறவும் பகையும் இல்லாத ஒப்பற்ற முதன்மையானவ
'னவன்? சருவசபகார மானபின்பு உலகத்தை உண்டாக்குகிறவ
'னவன்? வேதமுடிவிலே சகலத்தை யறிகிறவனெவன்? தன்
ரியற்கையறிவினாலே சகலத்தை யறிகிறவனெவன்? (பரமசிவம்
அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய பரமசிவன துதிருவடிகளை யாப
வணங்கினோம். எ-று. (ச

அந்நாசலேகர்துதி.

கலிவிருத்தமுறை.

மணிகொண்ட நெடுங்கடலில் விழிவளருந்

திருமாலு மறையி னானும்

பணிகொண்ட பாதலத்தும் பூதலத்து

மீதலத்தும் பரிந்து தேட

வணிகொண்ட பிரமாண்ட கோளகைபொற்

கோளகையா யழகு காட்டக்

கணிகொண்ட வொருவரையா மொருவரையா

மகலாது கருத்துட் சேர்ப்பாம்.

இ-ள். இரத்தினங்களுக் கிருப்பிடமாகிய நீண்டகடலிலே

சஞ்செய்கின்ற பாதாணத்திலும் பூயிரிலும் மேலுலகத்திலும் வருச்
தித்தேட அவர்களாலெட்டப்படாமல் அழகாகிய பிரமாண்ட கோள
கையானது பொண்ணுச் செய்யப்பட்ட கோளகைபோலாகி அழகு
காண்பிக்க எண்ணங்கொண்ட ஒப்பற்ற அக்கினிமலையாகிய பாம
சிவத்தை நீங்காது இருதயகமலத்திற் சேர்த்துக்கொள்வோம். (எ)

ஒருமாணக் கரத்தினில்வைத் தொருமாணச்
சிரத்தினில்வைத் துலகமேழந்
தருமாண யிடத்தினில்வைத் தருள்வாணப்
பவளமெடுஞ் சயிலமபோல
வருமாண முகத்தாணை யளித்தாணைப்
பெருமாண மகிழவேறும்
பெருமாண யருணகிரிப் பெம்மாணை
படிபணிந்து பிறவித்தீர்ப்பாம்

இ-ள். தாருகவண இருடிகள் வரவிட்டமாணக் கீதயிலேவைத்
தும், ஒரு மாண்போன்ற கங்கையை முடியில்வைத்தும், எழுலகத்
தையும்பெற்ற உமாதேவியை வாமபாகத்தில்வைத்தும், அடியார்க்
கருள்செய்கின்றவரும், பவளம்போல்வருகின்ற ஆணைமுகத்தையு
டைய கணபதியைப்பெற்றவரும், பேர்ச்செய்கிற இடபவாகனத்தி
லெழுந்தருளுகின்ற ஆண்டவருமாகிய (அருணாசலதலத்தில் வீற்றி
ருக்கின்ற) பாமசிவனுடைய திருவடிகளை-வணங்கி இனிவரும் பிற
ப்பைத் தீர்த்துக்கொள்ளுவோம். எ-று. (அ)

உண்ணுழையம்மைதுதி.

காரொழுகுங் குழலாளைக் கருணைவழிந்
தொழுகுமிரு கடைக்கண்ணுளை
மூரலின் நிலவொழுகப் புழுக்கொழுக
வழக்கொழுக முகத்தினை

வாரொழுஞர் தனததானை வடிவொழுநித்
தெரியாத மருங்கு லானைச்
சீரொழுஞும் பதததானை யருணையுண்ணு
முலையா னைச் சிந்தை சோப்பாம்.

இ-ள். மேகம்போன்ற கூடதலையும், கிருபைவழிற் தொழுதுகி
ன்ற இரண்டு கடைக்கணகளையும். தந்தைகளினகாந்தி இனமையா
கிய சந்திரிகைபோற்பிரகாசிக்கப் புழுதுவசிக்கின்ற அழகுபொருந்
திய முகத்தையும், கச்சணீந்த தனங்களையும், அதிகவழகையுடைய
தா யொருவருக்குந்தெரியாத இடையையும் சிறப்புப் பொருந்திய
பாதங்களையுமுடைய அருணாசலத்தலத்தில் வீற்றிராநின்ற உண்ணு
முலையம்மையை மனத்தில வினைந்துகொள்ளுவோம். எ-று. (க)

யானைதிரைகொண்ட விநாயகர்துதி.

மதமூன்று மாடுக வருங்களிறறு
முகத்தானை மனத்தி லேதான்
பதமூன்று மருந்தவாகுப் பதமூன்றுங்
கடந்தபதம் பாடிப் பாளை
விதமூன்று புரங்கடி நதா ரளித்தருளு
மொருமுதலை வேரோ டேசஞ்
சிதமூன்று பிறப்பொழிக்கு யானை திறை
கொண்டவனைச் சிந்தைசோப்பாம்.

இ-ள் மும்மதங்களும் ஆரூகி ஒடிவருகின்ற யானைமூன்றுள்ள
வரும். மனதில் தம்முடைய திருவடிகளைச் சிந்திக்கின்ற ஆரிய
தனத்தை யுடையவர்களுக்கு நான்காழ்ப்பதமாகிய சாயுச்சியத்தைச்
கொடுப்பவரும், மும்புரத்தை நீறுசெய்த சிவபிரானுரை வளிக்கப்
பட்டவரும் ஒப்பற்ற முதலாகியவோர் ஒடுகிற கஞ்சித (ஆனாயியம் பி
ரரசத்தம்) வினைவையுடைய பிறப்பைப் கொடுக்கின்றவருமாகிய புர

கஞ்ச

அருணாசலபுராணம்.

ஓ திறைகொண்டவரென்னும் விராயகரை மனத்திற் சேர்த்துக்
கொள்வாம். எ-று. (௧௦)

சிவசுப்பிரமணியர் துதி.

கொந்தாரு மலாச்சோலை யருணைநெடுங்

கோபுரத்திற் குமர வேளை

வந்தாரை வாழ்விக்க வடவிதி

தனிலுறையு மயிலி னுனைக

கந்தாருங் கடககளிற்று மகவாறகுத

தருநிழலுங் கனக நாடு

தந்தாண யலர்கடப்பந தாராணை பணிபவர்தா

டலை மேற் கொள்வாம்

இ-ள். பூங் கொத்துகளையுடைய சோலைகுழந்த அருணாசலத்
துக்குக் கிழக்குக் கோபுரவாயிலுக்கதெதமேற்புற மண்டபத்திலிருக்
கின்றவரும், தம்மையடைந்தவர்களைப் பிழைப்பிக்கச்செய்ய வட
வீதியிலே வாசஞ்செய்கின்ற மயில்வாகனத்தை யுடையவரும், தரி
யிற் கட்டப்பட்ட மதமபொருந்திய ஐராவதத்திலேறுகின்ற தேவேச்
த்ராணுக்குத் தேவலோகத்தையும், கற்பக விருகத்தினிழையுந்
கொடுத்தவரும், கடப்பமாலையைத் தரிசுத்தவருமாகிய சிவசுப்பிர
மணியக்கடவுளை வணங்குகின்ற அடியார்களுடைய பாத்தங்களைத்
தலைமேல் வைத்துக்கொள்ளுவோம். எ-று. (௧௧)

ழவரீழதலிகள் துதி.

வாதுகொண்ட பரசமய கோளரியை

யடிவணங்கி வண்கற் றாணை

திதுகொண்ட கருங்கட்டலைக் கடந்தசெழுந்

தமிழ்க்கடலின் திருத்தாள் போற்றி

காதுகொண்ட விழிப்பரவை திருமனைக்கெம்

பெருமானைக் கால்க னோவத்

தூதுகொண்ட சுந்தரனைத் தம்பிரான்

நேழனையார் துதிசெய்வோமே

இ-ள். வாதுகொண்டு செயிக்கவந்த சமணர்களாகிய யானைக ளுக்குச் சிங்கமாகிய திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகளது திரு ப்பாதத்தை வணங்கி, வலியகருங்கல்லோடு பிணித்துச் சமணர்கள் மூத்திரத்திற்போட அக்கல்லையே தெப்பமாகச் சழுத்திரத்தைக் கட்டித் தெந்த செந்தமிழ்க்கடவென்று சொல்லப்பட்ட அப்பர் சுவாமிக ளது பாதத்தைவணங்கி, காதனவுந்தரவிய கண்களையுடைய பர னவநாயகியாருடைய திருமனைக்கு இரண்டு பாதங்களும் நோக ரமதாண்டவரைத் தூதாகவனுப்பிய தம்பிரான் நேழமாகிய சுந் தரமூர்த்தி சுவாமிகளை வணங்குவோம்-எ-று. (கஉ)

நீருவாதவூரடிகள் துதி.

தரவு கொச்சகக் கவிப்பா.

அத்தனார் பெருந்துறைபுக் கரியவினைக் கடல்கடந்து

புத்தனார் மதங்கடிந்து புனிதமா கியசீவன்

முத்தனார் மாணிக்க வாசகனார் மூத்திக்கு

வித்தனார் வாதவூர் வித்தகனார் தாள்போற்றி.

இ-ள். பரமசிவன் குருமூர்த்தமாக எழுந்தருளியிருந்த திருப் புருந்துறைக்குப்போய் அச்சுவாமியினுடைய அநுக்கிரகம் பெற் றுஅரிதாகிய தீவினைக்கடலைத்தாண்டி அக்காலத்தில் வியாபித்தி ன்ந்த பெயுளத்தர்களுடைய மதத்தைக் கண்டன்னுசெய்து பரிசுத் தவாகிய சிவன்மூத்த தசையடைந்தவரும், அம்முத்தியாகிய சிவன்

கதிஅ

அருணாசலபுராணம்.

திற்கு விதையாகியும் * திருவாதவூரிற்பிறந்த ஞான சொருபியா
பும், (அரிமாதன பாண்டியனுக்கு முதன்மந்திரியாகியும்) இரு
ந்த மாணக்கவாசக சுவாமிகளுடைய பாதத்திற்கு வந்தனம். எ-று.

தீருத்தோண்டர் துதி.

அழகீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருததம

மனை பாளை யரற்களித்து மனங்கலிசத

வியறபகையா மலாததாள் போற்றி

தனையாளும பெருமானுக் கெசகிலிடுந

கண்ணப்பா சரணம் போற்றி

வினையாள ரறியாத திருநீல

கண்டரடி விருமபிப போற்றி

பெனையாளு மினையானநன் குடிமாற

ரினையடிபை யிறைஞ்சு வீரமே

இ-ள். பரமசிவன் அடியாராவேடம் பூண்டுவநது மனைவியை
யெனக்குக கொடுவென்று கேட்க அதற்காக அதிக சந்தோஷத்
தையடைநது. அவாக்குத் தம்மனையாளாக கொடுத்தது அதனால்
அதிக மகிழ்ச்சியடைந்த இயற்பகைநாயனாருடைய மலர்போன்று
பாதங்களுக்கு வந்தனம், தனனையாட்கொண்ட சுவாமிக்குத்தான்
தின்று உருசிப்பாதத எசுசிலைக்கொடுத்த கண்ணப்ப சுவாமி
ளது பாதத்திற்கு வந்தனம், வினையையுடையவர்கள் அறியாத
திருநீலகண்ட நாயனாருடைய பாதத்தைமகிழ்ந்துவணங்கி. ஆ
யேனை ஆட்கொண்டருளும் இனையான்நன் குடிமாறனாயனாருடைய
பாதத்தை வணங்குவாம்-எ-று.

(சு)

திருவாதவூர் என்பது வைகையாற்றின் கரையிலுள்ளது

ஐயடிகள் காடவர்கோ வீரடியை
 வணங்கிமக வறுத்தெம் மாற்கு
 நெய்யடிசி லுடன்படைத்தார் திருவடியைத்
 தொழுதுதிரு நீற்றுச் சோழன்
 மெய்யடியைப் புகழ்ந்துதெய்வ வுலாச்சொன்ன
 சேரனடி விரும்பி யேந்திப்
 பொய்யடிமையில்லாத புலவர்முத
 லனைவரையும் போற்றுவோமே

இ-ள். ஐயடிகள் காடவர்கோ ஞாய்னரது இரண்டு பாதத்தை
 வணங்கி. எமது சுவாமிக்குப் பிள்ளையை அழத்துச் சமைத்த
 நெய்விட்ட அன்னத்துடன் படைத்த சிறுத்தொண்ட
 றருடைய மெய்ம்மையாகிய பாதத்தை வந்தித்து, தெய்வீகம்
 நந்திய திருவுலாப் பிரபந்தம் பாடிய சேரமான் பெருமான
 றுடைய பாதத்தையும் ஆசையுற்றுப் பணிந்து, மெய்யடிமை
 றுடைய புலவர்கள் முதலாகிய யாவரையும் வணங்குவோம்.

நத்திதேவர், துர்க்கை, கோதமர், சண்டேசுவரர் துதி.

நந்திதிரு வடியிறைஞ்சி விரந்தையடி
 புகழ்ந்துமறை நான்கிற் கைந்தாய்
 வந்தருளுங் கோதமனார் மலரடியென்
 முடிக்குமுடி மாலையாக்கித்
 நந்தையிரு பதஞ்சிதைத்துச் சிதையாத
 பதத்திருந்த தண்டி தானைச்
 நந்தையிசைக் குடியிருத்தி யருணகிரி
 விழைப்பவர்தான் சென்னி சேர்ப்பரம்.

இ-ன். நந்திதேவருடைய அழகிய பாதங்களைத் தொழுது நிற்காதேவியினுடைய பாதத்தை வணங்கி, நான்கு வேதங்களின் ஐந்தாம்வேத சொரூபமென்று சொல்லப்பட்ட கௌமருடைய தாமரைபோன்ற பாதத்தை என் சிரததுககுத் தகப்பட்ட மாலையாகச்செய்து. தம்முடைய தகப்பனாது இரப்பாதங்களையும் வெட்டி அதனால் கெடாத மோகப்பதத்திலிருக்கணடேசரருடைய பாதத்தை இருதயத்திற் குடியிருக்கச்செய்த அருஞ்சலத் தலத்தை நினைப்பவருடைய பாதத்தையுஞ் சிரத, சேர்த்துக்கொள்ளுவோம். ஏ-று.

அவையடக்கம்.

தேறுகின்ற பலகலையுந் தெளிந்தகலை
யிருநான்கு திகழுமபாடல
கூறுகின்ற புலவா முன்னே தமிழேனுரு
சிலபுகல்சொற் குறித்த வாறு
வீறுகின்ற மறைவிரிஞ்ச நேறிவரு
முனத்தின் முன்னும விரிஞ்சன்றதை
யேறுகின்ற கருடன்முன்னு மொருமசகம
புறவை கொடுத்திடுதல் போலும்.

இ-ன். பலதூங்கியுங் குறைவறக்கற்று * எட்டுச் சுண்ட பொருத்திய தமிழ்ப்பாடல்களைச் சொல்லுகின்றவித்துவான்கள் ன்னே ஒன்றிமறியாத யானுஞ் சிலபாடல்களைப் பாடநினைத்த வினங்கிய நானுவேதங்களையுடைய பிரமணேறிகடத்தும் அத்தின் முன்னும் அவன் தகப்பனாகிய விட்டுனு ஏறம்படியா

* எட்டுச்சுண்டையாவன:—சிருக்கிரம், வீரம், பெருகன், இரெனத்திரம், குறச்சு, அதுபுதம் பயம் என்பனவற்றாம்.

டன் முன்னும் ஒரு சிறியகொசு பறந்திடுதலைக் காண்பித்தது போ
லும். எ-று. (கஎ)

நீரிருக்கு தெனப்பழித்து விடுவரோ
வதுபாலி னிகழு மாநா
னரிருக்கு தெனக்கழித்து விடுவரோ
வதுமலரி னண்ணு மாநா
லாரிருக்குஞ் சடைமுடியார் விடமிருக்குந்
திருமிடற்று ரருணை நாநர்
பேரிருக்குந் தகைமையினு லெனதுரையை
யிகழுவரோ பெருமை பொரே.

இ-ள். பாலொடு கலந்திருக்கின்ற நீரைச் சகவாசயோக்கியத்
தால் தள்ளாம லெடுத்துக்கொள்ளுவார்கள், புட்பமாலையோடு சேர்
ந்த நாரையும் அப்படியே கொள்ளுவார்கள், ஆத்திமாலையைச் சூடி
ய சடைமுடியையும் ஆலகாலமிருக்குங் கண்டதையுமுடைய அரு
ணைசேவரருடைய நாமமிருக்கிற பெருமையினாலே என்னாற்செய்
யப்பட்ட புன்பாடல்களையும் பெரியோர்கள் ஒப்புக்கொள்வார்களே
ஆன்றி இகழார்கள். எ-று. (கஅ)

அழகுதரக் கனிந்தரசு மரம்பழைய
தெனினுமதி னமுதுண் டாமோ
விழைவுதரு சுவைக்கரும்பு புதியதுவே
யெனினுமது விரதம் போமோ
விழிவுறுபா டலுமுயர்வு தங்கியசெய்
யுளுமவைபோ லிருக்கு மாயிற்
பழமையென நலந்தருமோ புதுமையென
விதம்படுமோ பயன்கொள் வோர்க்கே.

இ-ள். அழகிய சிவப்புநிறம்பொருந்தப் பழமபழுத்த எட்டிமர
ம் வெகுநாளைய மரமாயிருந்தபோதிலும், அதில் மாதூரியமுண்டா
காது; யாவராலும் இசைக்கப்பட்ட இனிப்பாகிய கரும்பு கொஞ்ச
காளையதாயிருந்தாலும், அதில் கசப்புண்டாகாது; அதுபோற் பிர
யோசனத்தைக் கொள்ளுவோர்களுக்கு, குற்றத்தோடுகூடிய செய
யுள் பழமையா யிருத்ததினாலேயே ஒரு நன்மையைத் தராது; யார்,
தொரு தோஷமில்லாத உயர்வானபாடல் சிலகாளாககுமுன் உண்
டாயிருத்ததினாலேயே இகழப்பட்டாது. எ-று (௧)

தினையளவுத் தமிழ்மிடியுந் திமிதுரம்

பிறந்தகல்வித் திறமை யோரு

நினையுமிடற் சுவையறியா மூடாபருட

வறினின் முன்னே நிற்கலாமோ

வினையடரும் சுவனாவியி யனிசசமல

ரனையதிரு மேனி மாளு

புனைவின்மதன் மலர்க்கணையைப் பொறுப்பதெல்லா

லமரின்மடி பொறுத்திடாநே

இ-ள். கொல்லுத் தொழிலடைகின்ற லோற்பலம் போன்ற
கண்களையும் அனிசசப்புவொத்த உடம்பினையுமுடைய பெண்கள்
கருப்புலில்லைத் தரிக்கின்ற மன்மதஞ்ஞலேவிடப்பட்ட புஷ்பபாண
தைப் பொறுப்பார்களே யல்லாமல் கொடிதாங்கிய யுத்தத்தில் வி
கிற் அம்பைப் பொறுக்கார்கள். அதுபோலத் தினையளவுகூட
செந்தமிழ்த் தரித்திரம் இன்றி அதிக மதாரம்பிறத்த கல்வி வல்லவ
களும் இலக்கணரசமே யறியாத மூடர்களுடைய யிருத்த அறி
வுடைய கல்விப்பிரசங்கத்தின் முன்னிற்கார்கள். எ-று.

நூல் வரலாறு.

கருத்துருக விறைவனர்திக் கருள்புரிய
கந்தியுமாக கண்டற் கோத
விருத்திமறை வியாதமுனிக கவனுரைக்கச்
சூதறுபுது வியாதன் சொல்லப
பொருத்தமன் விருப்பருக் கருடருதன்
மொடிரக சிவபுராணங் கோடி
யுருத்திரசப கிடைபுரைந்த வநுணகி
வளத்தினையா னுரைக்க லுத்தின.

இ-ள். மனமுருகப் பரமசிவன் நந்திகேசரருக்கு அருள்புரிய, கந்திகேசரரும் மராககண்டேபருக கருள்செய்ய. மராககண்டேயா வேதங்களை யொழுங்குசெய்த வியாசருக்கருள்செய்ய, வியாசா ருக் முனிவருக்குச் சொல்ல. ஆகா ஒருவழிப்பட்ட மனமுடைய செளனகாமுதலிய முனிவர்களுக் கருளசெய்க, சிவபுராணங் கோடியாகும் அவைகளில் முக்கியமாகிய கார்த்ததில் உருத்திர சங்கிதையிற் சொல்லிய அருணாசலத் தலமகிமையைச் சொல்லித் தொடங்கினேன். எ-று. (உக)

அருணைநகர் வளமையுமா லயனகநதை
விடவழல வெற் பாணவாறும்
பொருவின்க மழித்ததுவு மநுமைபை
மணந்ததுங்கண் புதைத்த வாறும்
வருமகிடற் றெலைத்ததுவு மிறைவியிடங்
கலந்ததுவும் வயிரப் பூணை
னிருவினையை யகற்றியது மற்றுமுள
சரிதையெலா மியம்பு வேணே.

இ-ள். அருணாசலத்தலமகிமையும், பிரம் விட்டுணுக்களுடைய கர்வமடங்க அக்கினிமலையான வரலாறும், ஒப்பில்லாத கக்கனூ

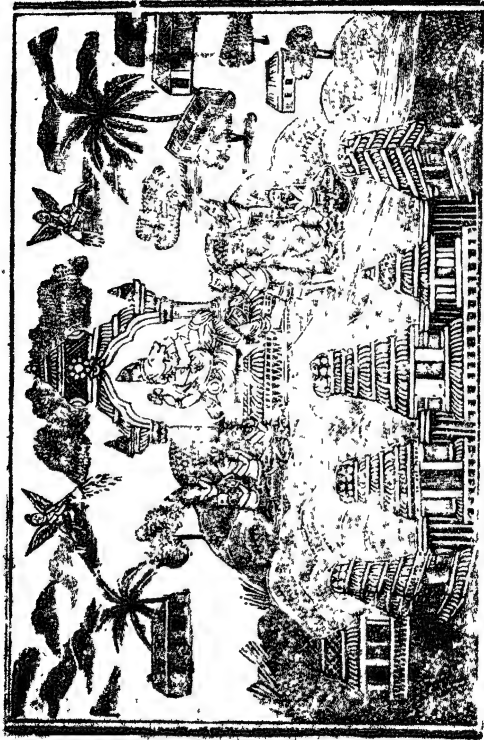
டைய யாகத்தை அழித்ததும், பரமசிவன் பார்வதி தேவியாரை மணஞ்செய்ததும், அப்பார்வதிதேவியார் சுவாமியினுடைய திருக் கண்களை மூடியதும், மகிடாசுரனை உமாதேவி கொன்றதும், அப் பார்வதி தேவியார் வாமபாகத்திற் சேர்ந்ததும், வச்சிராங்கத பாண்டியனுடைய பாவத்தை நீக்கினதும் மற்று முள்ளவுஞ் சொல் வேன். ஏ-று. (௨௨)

அங்கிசுல மோங்கவரு வல்லாள
பூபன்ற னரிய தொண்டுந்
துங்கமிசுந் தீர்த்தமுடன் நிருமலையை
வலம்புரியுஞ் சுடரோன் பேறும்
பொங்குபிர தத்தனெடு வினைதீர்த்த
வாறுபுள காதி யாவு
மிங்கிதஞ்சேர் வடகலையி லிருந்ததனைத்
தென்கலையா லியம்ப லுற்றேன்.

இ-ள். உலகின்கண் ஒங்குமுக்குலவேந்தருள் அக்கினி குலோ த்துங்கனென்று வழங்குஞ் சேரகுலாதிபனாகிய வல்லாளமகாராஜ னுக்குப் பிள்ளைகலிநீக்கி முத்தியளித்ததும், அத்தலத்தி லோங்குந் தீர்த்தங்களின் பெருமையும், அவ்வருணாசலத்தை வலஞ்செய்பவர் கள் பெறும் பேறும், கதிரவனுடைய கர்வத்தையடக்கி முத்தி யளித்தவாறும், பிரதாபம்பொருந்திய பிரதத்தனென்னும் வேந்தனது சரிதையும், பாவந்தீர்த்த சரிதையும், புழுகு பூனையாக வீருந்து மூன்று லோகங்களினுஞ் சஞ்சரித்துவந்த புளகாதிபனென்னு மரக் கனுடைய சரிதமும், இங்கித மிகுந்த வடமொழியி லிருந்ததைத் தென்மொழியாகிய தமிழினுற் சொல்லத் தொடங்கினேன் ஏ-று. (௨௩.)

பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் - ௨௩.

கைலாசபதிக்குத் தொண்டிபூண்டொழுகும் நந்திகேசரர், மார்க்கண்டேய மகாமுனி வருக்
கு அருணாசலத்திலுற்பவரும், அதன் மகிமையையும், தரிசிக்கவேண்டிய விதிமுதலியவைகளே
யு முபதேசித்தல்—6.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருநகரச் சருக்க வசனம்.

உயர்வாகிய மழு மான் பிரம்பு உடைவான் என்னும் இளைசு
ளேத் தாவகி. விபூதியை உத்தாளனமாகத் தரித்து, சடைமூடி,
திரிநேத்திரம், புலித்தோல். உபவீதம் என்பவற்றை யுடையவ
ராய், சிவபெருமானது ஆணைப்படி வெள்ளிமயமாகிய கயிலை மலே
யைக் காத்தருளுவோர் திருநந்திதேவர். அனச் முழுமுதற் கடவு
ளாகிய சிவபெருமானாலே திருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்ட சைவசித்
தாந்தமென்னும் பயிர்தழைப்ப, கருணையாகிய மழையைப் பொழி
யும் இயல்பினையுடையவர் சிவாதர முனிவர்க்குப் புத்திரராயவ
தரித்தவர். விட்டுனுமுதலிய தேவர்கள் யாவரும் வணங்கும் திரு
வடிகளை யுடையவர் திருக்கயிலாய மலையிலே நவரத்தினங்களா
லுஞ் செய்யப்பட்ட ஒருமண்டபமுளது. அதன் நடுவேயிடப்ப
ட்ட சிங்கரதனத்தின்மேல் கணத்தவர்களும், குற்சன், உரோம
சன், குமுதன், குமுதாக்கன் முதலிய முனிவர்கள் பலருஞ்சூழ்
ந்து துதிக்கத் திருநந்திதேவர் பரமசிவனைப்போல வீற்றிருந்தார்.
அப்போது, யிருகண்டேயு முனிவரின் புத்திரரான மார்க்கண்டேய
முனிவர் அங்குவந்து திருநந்தி தேவரின் பாதார விந்தங்களைப்
பணிந்து துதித்து, தனிமுதற் பொருளே! சிவசாயுச்சிய முத்தி
யை யுடையும் வழியை யடியேங்கள் அறியும்படி உபதேசித் தருள்
வேண்டிமென்று விண்ணப்பித்தார்.

கந்தியம்பெருமான் மகிழ்ச்சியுற்று, சிவபிரானுக்கு அன்புடை
யீர்! கம்பைநதி, கும்பநதி, காவிரி, கோதாவிரி, கிருட்டிணை,
வேகவதி, நேத்வதி, சீரடி, கங்கை, தாமிரபர்ணி, பொன்முகலி
யமுனை, நகுமதை, சேரணை முதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்கள் பூவு
லகில் அனல்விவ்வுலகங்களில் அலைகளில் மூழ்கினும் பாவத்தைப்

பேசுக்கும் அன்றியும், காசி, திருவாரூர், சிதம்பரம், வீட்டுணு பூசித்த வீரபத்தாசலம், திருக்கேதாரம், மல்லிகார்ச்சுனம், திருக்காளத்தி, காஞ்சிநகர், சிவசுருமா என்னும் ஆதிசைவப் பிராமணர்க்குத் திருவருள்புரிந்த விரிஞ்சிபுரம், சீகாழி, திருவையாறு, சூழங்கோணம், திருவானைக்கா, திருவிடைமருதூர், மதுரை, இராமர் பூசித்த இராமேசுவரம் என்னும் இத்தலங்களிலே இறந்தாலும், பிறந்தாலும், தரிசித்தாலும், அபிடேகஞ் செய்தாலும், சிவாலயம், நடந்தவனம், மடம் முதலியபணிகளை மெய்யன்புடன் இயற்றினாலும் பரகதியடைவார்கள் என்றுரைக்க, மாரககண்டேயமுனிவர் கூறுவார்.

ஐயனே ! இத்தலங்களினும் தீர்த்தங்களினும் சென்று சென்று அவ்வாறுசெய்தல் தேவர்கள் முதலாயினாக்கும் முடியாது அக்ஷாறாயின் அற்ப அறிவினையும், சிறு ஆயுளையும் உடைய விலங்கு பறவை முதலியவற்றிற்கு முடியுமோ? அன்றியும் மனிதர்களிலும் கைகால் முதலிய அங்கவீனர்களுக்கும், பொருளிலாதவர், நோயாளர் முதலாயினோர்க்கும் இயலுமோ? யாவர்க்கும் எண்கூடும் இலகுவில் பரகதியளிக்கும் தலமொன்றை அருளிச் செய்யவேண்டுமென்று பணிந்திரக்க, திருநந்திதேவர் திருவாய்மலர்ந்தருளுவார் ஆயினார்.

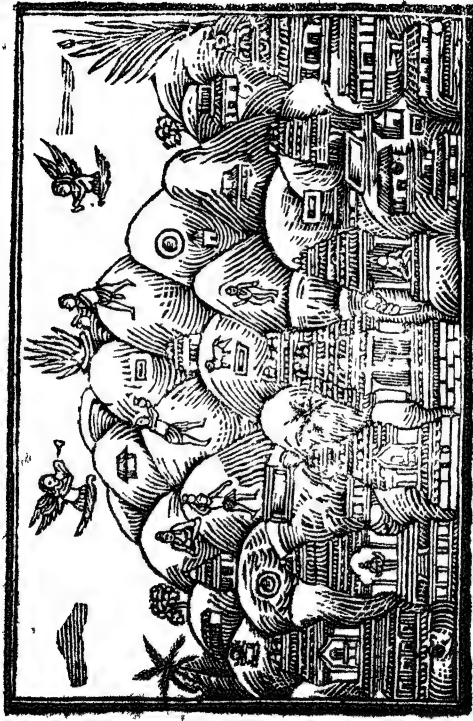
மாரக்கண்டேயரே ? அவ்வணம் கொடுக்கும் ஒருதலம் உளது அதன்பெருமை சொல்லவல்லவர் யாவர். ஆயினும் ஒருநாறு கூறுகின்றேம் என்று பரவசமுற்று, சிவபெருமானை உள்நினைத்து துதித்து, நடு ஊட்டிலிருக்கத் திருவண்ணாமலையே அதுவாரும் அத்தத் தலத்திற்கு வாயு நகரம், கௌரிநகரம், தேசநகரம், அருணாசலம், சோணகிரி, சிவலோகபுரி, முத்திபுரி, ஞானநகரம், தலைச்சரம், சுத்தநகர், தக்கிணகயிலாயம் முதலாக அநேகபெயர்கள் உள்ளன. அதுவொன்றே மெய்யன்புடன் தன்னை நினைத்தவர்க்குச் சிவசாயுசெய்முத்தியையளிக்கும், இது சத்தியம், சத்தியம் முக்காலஞ் சத்தியமேயாம். பிரமன் முன்னர் தூலத்துப்

பூவுலகிலுள்ள தலங்களெல்லாவற்றையும் ஒருதட்டிலும் இவ்வருணசலத்தை ஒருதட்டிலும் நிறுத்திப் பார்க்கும்போது அருணசலத் தட்டே மிக்க கனமுடைத்தாகக் காணப்பட்டதென்று வேத வேதாந்தங்கள் முழங்குகின்றன. அருணசலம் என்னும் அத்தலமோ எக்காலத்தும் அழியாது விளங்குவது. எழு மேகங்களாலும் வேதனையடையாதது. பிணி, கோய், பசி, இடைபூற முதலிய தீமைகள் அணுகப்பெறாது இதுகாறம் விட்டுணுவின் உந்தியினின்றும் பிறத்திற்குத் தொண்ணூற்றாறு பிரமாகளாற் பூசிக்கப்பட்டது. உலகம் எந்தக்காலமும் உண்டாயிராது அந்தக் காலத்துத்தானே இத்தலமும் உண்டாயிற்று. வேதவேதாந்தங்களும் அதன்பெருமையை யெடுத்துக் கூறநிற்கும். இவ்வருணசலப்பதியில் எக்காலத்தும் அழிதல்லலாத ஒருமலை இருக்கின்றது.

அதன்பெயர் திருவண்ணாமலை. அருணசலம் என்பர். அது அத்தலத்தின் தெற்குத் திசையிலே விளங்கிப் பிரமாண்ட கோளகையை யூடுருவிநிற்கும். மறறைத் தலங்களிற பலவகையிலிங்குகள் ஆவகாங்குப் பிரகாசிக்கும் இததிருநகரிலோ பராபரலிங்கமாகிய பரசிவப்பிரபுவே இலங்கவடிவுள்ள மலையாகப் பிரகாசித்து விளங்குகின்றார் திருவண்ணாமலை முதலாவது யுகமாகிய கிருதயுகத்தில் அக்கினிமலையாவும், இரண்டாவது யுகமாகிய திரேதயுகத்தில் மாணிக்க மலையாகவும், மூன்றாவது யுகமாகிய துவாபரயுகத்திற பொன் மலையாகவும், நாலாவது யுகம் கலியுகத்திற கன்மலையாக இலங்காநிற்கும். எழு மேகங்களும் பறங்கோடியூகி எண்ணில் லாதகாலம் பனைபோன்ற துளிகளைக்கொண்டு ஓயாமற் பெய்தாலும் மலைபின்மேல் விழுந்தசலம் சிறிதாயினுங் கீழிறங்காது. இதுவொன்றே அண்ணாமலை அக்கினிமலை யென்பதற்கு அத்தாட்சியாகும். விட்டுணுக்கள் பலந் பூசித்தார்கள். ஒரு காலத்து ஒருவிட்டுணு தன்மகனாகிய பிரமனுடன் சண்டையிட்டுப் பன்றியாகத்தேட. பிரமன் அண்ணமாந்தேடி. ஆயிரத் தேவாருடும் ஆராய்ந்தும் அடி

முடிதெரியாமல் அலைந்துவருந்திப் பணிந்து அருள்பெற்ற கலம். காந்திகைமாதத்தில் அம்மலையின்மீது தீபமேற்றுதல் பூமிதேவியின் கிரிடத்திற்பதித்த மாணிக்கரத்தினத்தைப்போற் றேறும்.

அருணாசலத்திற்குச் சீழ்த்திசையிலுள்ள அர்க்கமலையில் இக் திரனும், தென்பாகத்திலுள்ள தெய்வமலையில் இயமனும், மேற்பக் கத்துள்ள தண்டமலையில் வருணாதேவனும், வடதிசைக்கண்ணுள்ள சூலமலையில் குபேரனும், மற்றையதென்கிழக்கு, தென்மேற்கு, வடமேற்கு, வடகிழக்கு என்னுத்திசைகளிலுள்ள மலைகளினிடத்து அக்கினி, நிருதி, வாயு, ஈசானன் என்னுந் திருப்பாடகர்களும் இருந்து நாடோறும் பூசித்தின்றார். அவைகரின் பின்னருள்ள கிரிகளில் ஏனையதேவர்களும் முனிவர்களும்சி, ர்களும் இனமான சகலகணர்களும் இருந்துவாழ்பவர்கள். பாவாதிதேவியார அவ குத்தவம்புரிந்து இடப்பாகம் பெற்றனர். விட்டுண்டு பிழைகள் பங் கள் அவகாரமொழிந்து சிவபெருமானே பரமபதியென்றயந்தனர். வச்சிராங்கத பாண்டியன் வலம்வந்து தன் பாவகளையெல்லாம் போக்கினன். கலாதான் காந்திசாலி என்னுமிருவரும் வலம்புரிந்து முத்தியடைந்தார். இவ்வாறு எண்ணிலார் முதறியடைந்தார். அவ் வருணா சலத்திற்குப் பெண்ணை நதியும் செய்யாறும், கமலேந்தியும் முறையே இடை, பிங்கலை சுழுமுனையென்னு நாடிகளாகும் அந் நதி ஸ்கானம் ஒன்றுக்கு ஆயிரமடவகுபலம் உண்டாம் திருவாளர்ப் பிறத்தலும். காசியில் இறத்தலும். சிதம்பரத்திற்பரிசித்தலும் கல்கட் மாகலால், இவ்வண்ணமலையை, நினைத்தவுடன் சிவசாயுச்சியமுத்தி கிடைக்கும். இதுதிண்ணம் திண்ணம். உலகத்திலுள்ள தலங்கள் யாவும் உடலாகவும், அருணாசலம் முகமாகவும், சோணகிரிப்பெரு மான் கண்ணாகவும் வேதாகமங்கள் உரைத்தன. இத்தற்கு ஒப்பான தலம் வேறுண்டென்று சொல்வோர் மீளா நரகத்தையடைவர். இதன்பெயரை நினைத்தாலே முத்தியெனின் சொல்வோர்க்கும் தரி சிப்போர்க்கும், அங்குத்திருப்பணி, வழிபாடுசெய்வோர்க்கும் வரும் பலம் யாவரேசொல்ல வல்லவர் என்றார் நத்தியம் பெருமானார். மார்க்கண்டேயர் முதலாயினோர் யாவரும் தம்மை மறந்து பரவச மாய் ஆனந்த முற்றனர்.

ஒரு கற்பகத்தில் பிரம விட்டுணுக்கள் தாம் தாம் பிரமம் எனவாதிட்டுப் போரிடுந்திராத
 னைத்தீர்த்தாளா சிவபெருமான அவர்கள் மூத்திரி லக்கினிமலையாய் சின்ன அல்லிருவருடை
 ய வெண்ணகலை மாற்றியருளியது—7.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது,

திருநகரச் சருக்கம்.

அறசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கூங்கமழு வுழைபிரம்பு சுரிகையக
லாதகையான் றுகிர்க்குன் றூடே
திங்களுமிழ் நிலவனைய வெண்பொடியான்
சடைமுடியான் செறிமுகக் கண்ணான்
பொங்குதிரு வரையகலாப் புலித்தோலான்
புயநாலான் புரிமுந் றூலான்
கங்கைமதி தவழ்சடையான் றிருவாணை
செலுத்தி வெள்ளிக் கயிலைகாப்பான்.

இ-ன், உயர்வாடிய மழவும்; மாணும், பிரம்பும், உடைவாடும்,
நீங்காத கையையுடையவர்; பவனமலையில் சந்திரன் பொழிகின்ற

களச்

அருஞ்சல புராணம்.

[முத

நிலவுபோலத் தேகத்தில் அணிந்த விபூதியை யுடையவர் ; சடை
முடியை யுடையவர் ; நெருங்கிய மூன்று கண்களையுடையவர் ;
விளங்குகின்ற இடிப்பில நின்ற நேகாத புலித்தோலை யுடையவர்,
நான்கு புயங்கலையுடையவர் ; மூன்றுபுரியாகிய பூணூலையுடைய
வர். கைகளையும், சந்திரனும் கவழ்கின்ற சடையையுடைய பரமசிவ
னது சுட்டளையைச் செலுத்திக்கொண்டு வெள்ளி மயமாகிய கைலா
சகிரியைக் காக்கின்றவர். எ-று.

(க)

தொய்வனசு மலாநிநகதான் மைவளநுந

திருமிடற டுன குலவெள னேற டுன

சைவமெனும் பயிரகழைக்க கருணைமழை

பொழிமேகந தனனை பொப்பா

வைவறையு மரகதடகருளு சிலாதரந துப

புறததுவு மாவி போலவான்

றெயவமெல்லாத தொழ்சிவந மலாப்பதத்தா

னந்தியெனும் திருநா மத்தான்

இ-ள். கொய்யப்பட்ட தாமரை மலரொருந் நிறத்தையும், வி
ஷம் பொருந்திய கண்டத்தையும், நல்ல வெண்மையாகிய இடப
வாகனத்தையுமுடைய பரமசிவன் சமநதமாகிய சைவ சமயமென்
னும் பயிர தழைப்பக் கருணையாகிய மழையைப் பொழிகின்ற மே
கம் போன்றவர் ; பஞ்சேந்திரியங்களையும் அதத்தில் நின்றும் புறத்
தில் தீமையாகிய பொருள்களிற் போகவொட்டாமல் அடக்கிய
சிலாதரிஷிக்குப் புறத்திற் சஞ்சரிக்கின்ற ஓயிர்போன்றவர் ;
விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களெல்லாம் வணங்க அதனால் சிவப்பே
றிய தாமரை மலரையொத்த பாதங்களை யுடையவர் ; இப்படிப்
பட்ட தன்மையையுடைய நந்திகேசர ரென்கிற அழகிய திருநா
மத்தைப் பெற்றவர். எ-று.

(உ)

சசனணி நதிமதியுந் திருவுருவர்
 திருவுருவி லிசைந்த நீறும்
 தேசுவென விளங்குமொரு கயிலாபச்
 சிலம்புளதச் சிலம்பின் மீதே
 வாசவனே முதலிமையோர் நெருங்குதலான்
 மகுடமொடு மகுடந் தாக்கி
 யோசையுடன் கனகமணிப் பொடியுதிந்து
 கனகமலைக் குவமையாகும்.

இ-ள். பரமசிவன் தரிக்கின்ற கங்கையஞ் சந்திரனும் அவரது
 வெண்மையாகிய திருவுருவமும் அவ்வுருவத்திலுணர்ந்த திருநீறுமா
 கிய இந்நான்கினுடைய காந்திபோலப் பிரகாசிக்குந் கயிலாயமென்
 னும் ஒப்பற்ற திருமலையுண்டு அத்திருமலையேல் வணக்குகிறதற்
 காகத் தேவேந்திரன் முதலாகிய தேவர்கள் நெருங்குகிறபடியால்
 கிரீடத்தோடு கிரீடம் இடிபட்டுச் சத்தத்துடனே பொற்பொடிக
 ளும் இரத்தினப்பொடிகளும் உதிர்ந்து மகம்மேருகிரிக்குச் சமான
 மாகக் குவியும். ஏ-று. (௩)

இந்திரநீ லச்சிலைபா * லிசைத்தகடர்
 தெரியாம லெழுதிச் சேர்த்து
 மந்தரமா மெனவயிரத் தூணிறுத்தி
 மாணிக்க மதலை கூட்டிச்
 செந்துகிராற் † போதிகையு மரகதத்தா
 லுத்திரமுஞ் செறித்து மீதே
 சந்திரகாந் தத்தக்கி பரப்பியம்ண்
 டபமுளதச் சயில மீதே.

* டீடம் - அருநெறி. † போதிகை - நிகுழந்த.

இ-ள். இந்திரநீலக் கல்லினாலே ஒன்றோடொன்று சோதத சந்துதெரியாமற் சித்திரமெழுதிச் சுவர்வைத்து மந்தரகிரிபோல் வயிரத்துண்களேரிறுத்தி மாணிக்கத்தினுற்செய்த கொடுங்கை சோத்துச் சிவப்பாகிய பவளத்தினுற் போதிகையும மரகதத்தினுல் உத்திரமுஞ்சேர்த்து அதன்மேல் சந்திரகாந்தக தகடு பரப்பிய மண்டபம் ஒன்று அந்த மலையின்மேலுளது. எ-று. (ச)

இருமருங்குந் தாளமணி விழைததவரி
யாசனத்தி விருநது நீலப
பருமணியா விழைததழொரு பாதபீடிகை
யின்மலாப பத்ததை யூன்றி
மருவுபெருங் கயிலையினமீ திருநதுமுய
லகன்முதுகில் வலத்தர் னூன்றி
யருமறைய முனிவரருக குரைகுமிறை
பென விருநதா னந்தவேளை.

இ-ள். நந்திகேசரர் அந்த மண்டபத்தில் இரண்டு பக்கமும முதலுளியிழைத்த சிவகாதனத்திலிருந்து பருத்த லோரத்தினத்தினு லிழைக்கப்பட்டிருக்கிற பாத குறட்டின்மேலே மலாபோனற பா தங்களை வைத்துக்கொண்டு சிவகணங்களால் மருவப்பட்ட பெரு மையாகிய கயிலாயகிரியில் எழுந்தருளியிருந்து முயலகன்மேல் லுலப்பாதத்தை வைத்து அரிதாகிய சித்தாந்தப்பொருளை * முனி வரர்களுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய பரமசிவம்போல் இருக்கார் அந்தவேளையில். எ-று. (ரு)

* முனிவர்—சனகர், சனகதனர், சனந்தனன், சனதருமார் என்பார்.

குற்சனு ரோமசன் குமுதன் குமுதாக்கன்
 சகடாயன் கும்ப சாதன்
 வற்சர்வைசம் பாபனர்கணசி முனி
 புலிக்காலன் வாம தேவன்
 நற்சனகன் சனற்குமரன் வாதரா
 பணன் மதங்க னடனத்தானை
 யர்ச்சனைசெய் டனந்தமுனி முதலனந்த
 முனிவர்தம மருங்கிற் குமு.

இ-ள். குற்சர், உரோமசர், குமுதர், குமுதாட்சர், சகடாயர், அகத்தியர், வற்சர், வைசம்பாயனர், கணசிமுனி, வியாக்கிரபாதர், வாமதேவர், சனகா, சனற்குமாரர், வியாசர், மதங்கர், சுவாமி யினுடைய நடனம்பொருத்திப் திருவடிகளில் அருச்சுனை செய்கின்ற பதஞ்சலி முதலாகிய அனந்த முனிவர்கள் தம்முடைய புகழ் திற்குழ ன-று.

மன்னிபமார்த் கண்டமுனியுடனெழுத்து
 பணிநதுயிர்கண் மழையின் போல
 விந்நிலத்திற் பிறப்பதுவு மிறப்பதுவு
 மிருவீனையு மெமக்குத் தோன்றச்
 சொன்னவொரு தனிமுதலே முத்திபெறுங்
 பரிசெமக்குச் சொல்வா பென்றா
 னன்னவுரை செவிப்புகலு நந்தியருள்
 சுரந்துமுனிக் கருள்வ தானான்.

இ-ள். நிலைபெற்ற உயதினையுடைய மார்த்தண்டைய முனிவர் சீக்கிரத்திலே எழுந்திருந்து நந்திதேவரை வந்தனஞ்செய்து சுவாமி

மேகத்தில் தோன்றி அதிசீக்கிரத்தில் அழியுமின்னல்போல் உயிர்கள் இவ்வுலகத்தில் பிறப்பதும் இறப்பதும் இவைகளுக்குக் காரணமாகிய நல்வினை தீவினைகளாகிய இரணமென எங்களுக்கு விளங்கும் படியாக அருளிச்செய்த ஒப்பற்ற கடவுளே! நாங்கள் மோகத்தையடைவதற்குத் தக்கவழியை கிருபைசெய்ய வேண்டிமென்று கேட்க; அந்தவாசனையைக் கேட்டவுடனே மிகுந்த கிருபையுடையவாகி நந்திதேவா மார்க்கண்டேயருக்கு அருளிச்செய்யத் தொடங்கினா. ஏ-று

(எ)

கம்பைநதி கும்பைநதி காலிரி
தாவரியே கண்ண வேணி
பம்பைநதி வேகவதி வேதவதி
சாயுநதி பரமசிவ கங்கை
செம்புநதி பொன்முகரி யமுனைநதி
நருமதைமேற செப்புரு சோணை
பம்புலியில மிகவளவங் காடினாதா
வினையகர அனுதவல் லாமல்

இ-ள். கம்பைநதி, கும்பைநதி, காலிரி, கோதாலிரி கிருஷ்ண வேணி, பம்பைநதி, வேகவதி, வேதவதி, சாயுநதி, எல்லாநதிகளுக்கு மேலாகிய கங்கைநதி, தாமிரபருணி, பொன்முகரி, யமுனைநதி, நருமநதி, மேன்மையாகச் சொல்லப்பட்ட சோணை நதியென்று அழகான பூவுலகத்தில் அனேக நதிகளுண்டு. அவைகள் தம் மீடத்தில் ஸ்நானஞ்செய்தவர்களுடைய பாவத்தை நீக்கும் அனுதவலையால். ஏ-று.

(அ)

காசியெனு மொழுதலமிக் கயிலையி லூஞ்
சிறப்புளது கங்கை நீத்தம்

வீசுதிரைக் கொழுந்தோட்டிப் பரகதிக்கு
வேரோட்டும விபத்து மூழ்கின்
மாசினுட லதிலிறந்தான் மரமேனும்
விலங்கேனு மனித ரேனு
மீசனரு ளுபகேசஞ செவிப்புகலா
லிழைவனென விருக்க லாமே.

இ-ள் காசியென்கிற ஒருநிலவியகலம் இரக்கைலாயசைத்
பார்க்கிலும் சிறப்புள்ளது. அக்காசியில் வருகின்ற கங்காப்பிரவா
கம் எறிவினற அலைகளேகொழுந்தாக ஓடச்செய்து கண்ணிடத்தில்
விரும்பி (நிரிகாணசகதியடன) முழுநிலை அவர்களுக்கு மோட்
சததுக்கு வழிகாட்டும களங்கமென்னதேகம் அவ்வூரில் விட்டால்
மரமாவது மிருகமாவது மனிதராவது பரமசிவனுடைய தாரகப்
பிரமோபதேசம் செவியிற சேர்தலாலே சிவானுபபியத்தை யடைந்
திருக்கலாம் எ-று

• (க)

போகியொரு புற்றிடங்கொண் டிருப்பதுகண்
டிதெல்லலாற புனிதர் போற்றும்
போகியொரு புற்றிடங்கொண் டிருத்தலங்
கண்டதுண்டோ வுரைப்பக் கேளு
நாகமிசை நடித்தவருந் குயிர்வேண்டித்
திருத்தவஞ்செய் நளினக் கோயில்
சேகுமனத் தவரான மருவாரூர்
தனைபெரித்தார் திருவாரூரே.

இ-ள். சர்ப்பப் புற்றை விடமாகக் கொண்டிருந்ததைப் பாரத்
ததேயல்லாமல் ஞானிகள் போற்றுகின்றயோகி புற்றினிடத்திலே
யிருந்த தலத்தைப் பார்த்ததுண்டோ? அது யாதெனில் சொல்லக்

கேளுங்கள், காளீங்கனென்னும் டாம்பின்மேலேறி நடனஞ்செய்த
விஷ்ணுவுக்கு உயிர்ப்பிச்சை வேண்டி இலட்சுமி பூசை செய்துக்
கொண்டிருந்த கமலாவயமென்னும் தலமாகி வஞ்சம் பொருந்திய
மனமுடைய திரிபுராதிசையெரித்த கிவபிரான் வாசஞ்செய்கின்ற
ஊராகிய திருவாரூர் என்னுந் திவ்யஸ்தலந்தான். எ-று. (க௦)

தக்கவிராட் புருடன்மனத் தலமெனுமோர்

தலமுளதத் தலத்தின் பீதே

முக்கணனார் நடிப்பரவர் மூர்த்தியிலா

பிரத்திலொரு மூர்த்தி தானே

யி க்கயிலை யிடத்துறைவ தென்னிவதின்

பெருமைநம்மா லிசைக்க லாமோ

வக்கனக சபைகண்டா ரரியயன்

காணாத முத்தி யடைகுவாரே.

இ-ள். பெருமை பொருந்திய விராட்புருடனுடைய * இதய
தலமாகிய சிதம்பரமென்று ஒருதலமுண்டு அஃதி லுளதாகிய கன
கசபையில் மூன்று கண்களையுடைய பரமசிவன் ஆனந்தத் தாண்ட
வஞ்செய்வார்! அவருடைய மூர்த்திகரத்தில் ஆயிரத்திலொன்று
தான் இக்கைலாச பதத்தி லிருக்குமென்றால் அத்தலத்தின் பெரு
மையை நம்மாற் சொல்லக்கூடுமோ! அப்புடிப்பட்ட அழகுபொருந்
திய கனகசபையை (உன்னன்புடன்) கண்டு தரிசித்தவர்கள் விஷ்
ணுவினாலும் பிரமாவினாலும் காணப்படாத முத்தியை யடைவார்
தன். எ-று. (க௧)

ஆரீபர்வஞ் சிரஸ்தானே கேதாரத் தூல்லாடவே' எனவ
ருஉம் உபநிடதக் காலோகத்தால் சிதம்பரம் இதயதல மாதல்
காண்க.

தாங்காழி யவன்சிவனை வழிபடுமு
 துவரையந்தத் தலத்தைப் பார்க்கி.
 லோங்கார வடிவதிலே யுயிரிழந்தா
 டி லுடலநீயா தொளி கெடாது
 வீங்காது நெகிழாது பிறவுயிரால்
 வருந்தாது வெடித் திடாது
 தீங்கான மணங்கிருமி பிறவாது
 கிடைக்கும்வலச் செனி மேலாக.

இ-ள். சக்கரத்தைக் கையில் தரிக்கின்ற விஷ்ணுமூர்த்தி பரம
 சிவனைப் பூசைபண்ணிய விருத்தாசலமென்று ஒருதல முண்டி; அந்
 தத் தலத்தைப் பார்க்குமிடத்தில் அது பிரணவ சொரூபமாயிருக்
 கும், அந்தத் தலத்தில் உயிர்விட்டால் தேகமழியாது, நீரங்குன்றா
 து. வீக்கமாட்டாது. சுட்டு நழுவாது, மற்றப்பட்சி மிருகங்களால்
 பின்னமாகாது, வெடிபடாது. அதில் தூர்க்கந்தமும் புழுவும் உண்
 டாகாமல் வலதுகாது மேலாகக் கிடைக்கும். ஏ-று. (௧௨)

பொய்ம்கிட முகனைவென்ற வம்மையிட
 மகலாத புனித மூர்த்தி
 செம்மையிட மென்றிருந்த கருமகிட
 முகமாகச் சேறிகே தாரம்
 இம்மையிடர் மறுமையிடர் ஞானமில்லாச்
 சிறுமையிட ரெல்லாந் தீர்க்கும்
 மும்மையிடம் பெறுமுலகுக் கெனிதாகத்
 தீனிபிருந்த முத்தி போலும்.

கஞ்ச

அருணாசலபுராணம்.

[முத

இன். பொய்ம்மையாகிய எருமை முகத்தினையுடைய மகிடா
சுரணைசெயித்த யார்வதி வாமபாகத்தில் நீங்காத பரிசுத்தராகிய
பரமசிவன் செம்மையாகிய இடம் இதுதானென்று எழுந்தருளியி
ருக்கிற கறுப்பாகிய எருமையினது முகம்போல் விளங்கிய திருக்
கேதார மென்னும் தலம்; இந்தச் சென்மத்தில் வருகிற துக்கமும்
மறமையில் வருகிற துக்கமும் ஞானமில்லாததனாலே உண்டாகின்ற
துக்கமுமாகிய எல்லாத்துயரத்தையும் தீர்ப்பதற்கு மூன்றுலகத்தா
ருக்கும் எளிதாகித் தனியேயிருந்த முதலித்தானம்போல் இருக்கின்
றது. எ-று.

(கங்)

இருப்பனத்தன் புருப்பதத்திற் பிரமராம்
பிகையுடனென் றிரண்டு போதும்
விருப்பனத்தன் பணிந்திமையோ ருலகுமுத
லனைத்துலகும் விதித்தான் மற்றைத்
திருப்பதிக்கே யிருப்பவனுந் தேவர்களுஞ்
சராசரமாய்ச் செனித்தல் ஷுரி
யிருப்பதற்கு முயல்வரென்ற லெத்தலமு
மத்தலத்துக் கிணைய தாமோ.

இ-ள். மல்லிகார்ச்சுனமென்னும் பர்வதத்தில் பிரமராம்பிகை
புடனே பரமசிவன் எழுந்தருளி யிருக்கின்றவென்று அன்னவா
சுணத்தையுடைய பிரமன் வந்து பத்தியேசுடி இரண்டுவேளையும்
வணங்கி அவருடைய அருள்பெற்றுத் தேவலோகமுதல் எவ்வா
லோகத்தையும் படைத்தாா; மற்றைத் திருப்பதியிலிருக்கிற வேங்
கடாசலபதியும் தேவர்களும், அந்தத் தூதத்தில் சுரமாவும், அசுரமா

லாவது.]

திருக்கரச் சருக்கம்.

கஅதி

கவும் பிறந்திருப்பதற்குத் தவஞ்செய்வார்களென்றால் எப்படிப்பட்ட தலங்களும் அந்தக் கோத்திரத்திற்குச் சமானமாகுமோ. ஏ-று. (கச)

விநுப்படியார் சொரிந்தவறு கலருடனே

விநியிடநத வேடா காலிற்

செநுப்படியு முகந்திரான் காளத்தி

ககரமெனுந் தெய்வ பூமி

பருப்பதமா கியுமவிளங்குந் தண்ணறாக்

கொழிக்கு மலர்ப் பதுமையோடு

மருப்படியுந் துழாய்மார்பன் வடமலைமே

விருந்துகண்டு வணங்க மாதோ.

இ-ள். திருக்காளத்தி யென் னைத் தெய்வீகம்பொருந்திய நிலத்தில் ஆதினையப் பிராமணராகிய சிவகோசரியார் பக்தியோடு மிகுந்த யாக அருசசனைசெய்த அறுகுபுட்பங்கள் இவையுடனே கண்ணைப் பிடுங்கிப் பதித்த கண்ணப்பதேவரது காற்செருப்பையும் விருப்பமாக ஏற்றுக்கொண்ட இலிங்கசொருபமாகிய சிவபெருமான் தனே குளிர்ச்சிபொருந்திய தேனைச்சொரிக்கின்ற தாமரைமலரி விரும்புகின்ற இலக்குமியோடு வாசனையுள்ள துளபமாலையையணிந்த மர்பினையுடைய விட்டுணுமூர்த்தி திருவேங்கடமென்னுந் திருப்பதியில் நின்றுகொண்டு தரிசனஞ்செய்து வணங்கும்பொருட்டு அந்தக் காளத்தியில் மலையாகியும் விளங்குகின்றார். ஏ-று. (கச)

தேக்குநா விருதினையும் புகழ்ந்ததொண்டை

நாடேனுமோர் தெய்வ நாட்டி

வேக்கினார் வினையகற்று மொருதலமுண்

டக்கனெய்யரை நவலக் கேளும்

வாக்குநா யுகிகணவன் படைத்தபுவி
தழைக்கவறம் வளர்த்தெந்நாளுந்
காக்குநா யகியுடனே கம்பநா
வகருறையுங் கச்சி மூதூர்.

இ-ன். அகன்ற எட்டுத்திண்கிலுள்ளவர்களும் புகழ்ந்துகொண்டிருக்கின்ற * தொண்டை மண்டலமென்னுந் தெய்வீகம் பொருந்தியநாட்டில் தரிசனஞ் செய்தவர்களுடைய பாவத்தைப் போக்குகின்ற ஒருதலமுண்டு; அதன்பெயரைச் சொல்லக் கேளுவதன் சரஸ்வதியின் கணவனாகிய நான்முகன்படைத்த உலகத்தினுள்ள உயிர்கள் பிழைக்கும்படி முப்பத்திரண்டு தருமத்தையும் பரிபாலனஞ் செய்து எந்நாளும் கார்க்கின்ற காமாட்சியம்மையுடனே ஏகாம்பரேசர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பூநீகாஞ்சிபுரமாகும். எ-று. (௧௬)

பழுதறவே யெழுசுடலு மெழுசிரியு
மெழுதலமும் படைத்த வேதக்
கிழவனறி யாமுடியை யொருபால
னறிந்தபதி கிளத்தக் கேளு
மழகுதரு நடம்புரியு மிறைவருக்கம்
பிகைபூசை யயனார் பூசை
விழைவுதரு மரிபூசை கரன்பூசை
புரிந்ததிரு விரிஞ்சை மூதூர்.

* தொண்டைமான என்னும் அரசனுலாநப்பட்ட மண்டலம் சலின் தொண்டையுமண்டலம் என்னும் பெயர்த்து. இவ்வுண்மை யறிந்துத் தொண்டைமண்டலம் எனக்கொண்டு இடர்ப்படுவர்.

லாவது.]

திருநகரச் சருக்கம்.

கஅஎ

இ-ள். யாதொரு பழுதாயில்லாமல் ஏழுசமுத்திரத்தையும் ஏழுமலையையும் ஏழுலகத்தையும்படைத்த பிரமனால் அறியக்கூடாத * சிரத்தை ஓர் ஆதிசைவப் பிராமணப்பிள்ளை அறிந்த தலத்தைச் சொல்லக்கேளுங்கள் : ஆநந்தத்தாண்டவஞ்செய்த சுவாமிக்குப் பார்வதியாரும் பிரமனும் சிவநேசமிருந்த விஷ்ணுவும் கரணமபூசித்த வீரஞ்சிபுரமென்னும் தலமாம் எ-று.

(கஎ)

* சுவாமி சிரத்தைப் பாலன் அறிந்ததாவது — ‘பயனரும்பதி பசுபாசம்புகல் பலநூலுந்தெளிவோ, னியலாகுமபெயர் சிவநாதன் றின மிவனோடின்புறுமா, னயனானநதினி வடமீனும்பொழு நல மார்பண்புடையா, டயவாமகவ டருபாலன்சிவ சருமாவென்ப னேன.’—

இ-ள். பயனுள்ள பதி பசு பாசகளைச் சொல்லுகின்ற ஆகம முதலிய பலசாததிரகளைப் முணர்ந்தவன், சிவநாதன் என்னுமி யற்பெயரையுடையவன், நாடோறியிலுட னின்பமுற்றிருக்கு ம னைவி நயனாந்தினி அருந்ததியுந தொழதக்க கற்புடையவன். அ ன்புள்ள அவன்பெற்றபுத்திரன் சிவசருமா எனப் பெயருள்ளவன். (அப்போர்க்கொத்த சிறுபாலன் அய்வேக முதலியவை செய்கிறத றகு மார்க்கசகாயா சந்திதிக்குட்சென்று பார்சுருமளவில். அாதோ? பூசாகாலத்தவறுகின்றதே!)—‘இருகரத்தினாலிவா முடிதொட வரி தென்றே, கருதியெய்த்துநொந் தினியென்கொல் செயலெனக் கவ னறன், பரகதிக்குவந்தருள்புரி பதவிசகாயன, மரகதக்கொடியிடத் தினுன் றிருமுடிவொநதான்.’—(இ-ள்.) நம்முடைய இரண்டே கை களாங் இம்மார்க்க சகாயருடைய திருமுடியைத் தொடுவது நமக்கு அரிதென்றாகருதி மனமிளைத்துவருந்தி இனியாது செய்வதென்று துயரமடைந்தான்; அப்போது பரகதிக்குவந்தருள்செய்த மரகதவல் லியம்மையை யிடப்பாவித்திலுடைய மார்க்கசகாயராகிய பரமசிவம் தன்றிருமுடியை வளைத்தார்:—(இவ்வாறலாற்றை திருவிரிஞ்சைப்பு ராணம் பாண்டிநாட்டுத்திருமுடிவளைத்த சருக்கத்திற் பரக்கக்காண்க.)

பொட்பாது புனல்பெருங் காவேரி
 நதிக்கனரயிற் பூநத ராயு
 மைபாறு மிடைமருதூர் திருக்குடந் -
 வளநகரு மாணைக் காவு
 மைபாறு மிடற்றதிரி சிரமலையு
 மாணிக்க மலையுந் தோன்று
 மெப்பாக வவற்றினது பெருமைபெல்லாம்
 விரித்துரைக்கும் பேருநதானே.

இ-ள். பொய்க்காமல் பெருகிவருகின்ற காவேரி நதியினிருக
 ளையிலும் சிகாழி, திருவைபாறு, திருவிடைமருதூர், வளம்பொருந்
 திய ரூம்பகோணம், திருவாணைக்கா, விஷம்பொருந்திய கண்டத்
 தையுடைய மாதாரு பூதேசரர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திரிசிரபுரம்,
 இரத்தினகிரி இவைமுதலான தலங்களில் விளங்கிக்கொண்டிருந்
 தும் அருத்த திவ்விய ஷேஷதிரவங்களுடைய பெருமையெல்லாம் வே
 தமானதுதான் மெய்யமையாக விரித்துச்சொல்லும். எ-று (கஅ)

பருவனையார் புரிக்கும் வைகை நதிக்கனரையின்
 மதுரை யறு பதங்காலு
 திருவினையாட் டிறைவனியற் றிபதலமா
 மதன்பெருமை செப்பலாமோ
 கருவினையாட் டகற்றுமிரா மேச்சுரந்தென்
 கடற்கனரையிற் காணு மங்கை
 செருவினையாட் டிராகவனு ரிராவண்ணைத்
 தொலைத்தயழி தீர்த்திட்டாரே.

இ-ள். பெரியசங்குகள் முழங்குகின்ற வையையாற்றின் கரை
 யின் சோமசுந்தர்க்கடவுள் அறுபத்தாறு திருவினையாடல் செய்த
 பூவாகவும், ஈராகவும் சங்கநிதி பதமநிதி என்னும் இருநிதி
 னும் பூசித்தமையால் சிகாழி பூந்தராய் எனப் பெயர்பெற்றது.

லாவது]

திருநகரச் சருக்கம்.

கஅக

ருளிய மதுரை என்னும் ஒரு தலமுண்டு; உந்தத்தலத்தின் பெருமை யாவராலுஞ் சொல்லப்படாது. தென் சமூக்திரத்தின் கரையிற் சன்னதுக்கத்தைப் போக்குகின்ற இராமேசுவரமென்று ஒரு தலமுண்டு, யுத்தத்தை விளையாட்டாகச் செய்கின்ற இராமபிரான் இராவணனைக் கொன்றதனால் வந்த பிரமகத்தியை அந்தத் தலத்தில் சிவனைப்பூசித்துத் தீர்த்துக்கொண்டார். ஏ-று (கக)

அத்தையை தலங்கடமிற் பிறக்கயட
லிறக்கவிழி யமையக் காணச்
சுத்தவெளி தனிவாடுஞ் சுடரொளிகுது
மனங்களிக்கத் துய்கீ ராட்ட
வித்தமதை யெடுத்திரைத்துச் சீவாலபடும்
விரிபொழிலு மிகவுண் டாக்க
வுத்தமமா கியபரம கதியுளதென்
றுரைக்குமுனி யுரைப்பதானுன் .

இ-ள். அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய தலங்களிலே உவராநாலும், பிறந்தாலும், இறந்தாலும், போய்த்தரிசித்தாலும், பரிசுத்தமாகிய சிதாகாசத்தில் நிருத்தஞ்செய்யும் மிகுந்த பிரகாசமே சொருபமாகிய பரமசிவனுக்குத் திருவுணை களிக்கும்படி தாய்மைபாகிய நீரினால் அபிஷேகஞ்செய்தாலும் திரவியங்களைச் செலவுசெய்து சிவாலயங் கட்டுவித்தாலும், விரிந்த பூஞ்சோலை மிகவைத்தாலும், உத்தமமான பரகதியுண்டாமென்று நந்திதேவர் அருளிச் செய்யக்கூட்டு மார்க்கண்டேயர் சொல்லாததொடங்கினார். ஏ-று. (உஉ)

இந்நிகரா நதிதோறுந் தலந்தோறு
மிப்படியே யியற்ற வென்றான்
முன்னியசீ ரயராருக்குஞ் சித்தருக்கு
முனிவருக்கு முடி வருது

மின்னிகருஞ் சிறுவாழ்க்கை மனிதர்தமக்
கெளிதாமோ மேவி னாலு
மன்னியமாம் பிறவுயிர்க்கு மரத்தினுக்குங்
கிடையாதே யமல வென்றான்.

இ-ள். இப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய நதிகள் தோறும் தலங்கள் தோறும்போய்த் தேவரீர் கட்டினாயிட்டவிதமாகவே தீர்த் தமாடி வழிபாடு முதலானவைகளைச் செய்யவேண்டுமென்றால் மிரு ந்த சிறப்புப்பொருந்திய தேவர்களாலும் சித்தர்களாலும் முனிவர்க ளாலும் முடியாது. அப்படி மின்னல்போற்றேன்றி கூணத்தி லழி யுஞ் சிறியவாணையுடைய மனிதர்களுக்கு எளிதில் முடியுமோ! அப்படி முடிந்தாலும் மிருகங்களுக்கும் பட்சிகளுக்கும் விருட்சங் களுக்குங் கிடைக்கமாட்டாதே சுவாமி என்று சொன்னார் மார்க்கண் டேயர். ஏ-று.

(2க)

ஆடுமந்த நதிதோறு மினிதெனுமத்
தலந்தோறு மனநத காலந்
தேடுகின்ற பயனுதவுஞ் சிவஞானம்
வருந்தாமற் சிறிது போதி
டைகின்ற வுறுப்பிலர்க்கு மறுவிலர்க்கும்
புலையருக்கு நரகாள் வார்க்கு
மோடுகின்ற விலங்கினுக்கு மற்றவைக்குந்
தருமரொன் றுரைப்பா யென்றான்.

இ-ள். மனிதர்கள் ஆடுகின்ற அந்த நதிகள்தோறும் இனிதா கிய அத்தத்தலங்களோறும் அநேக காலமாக ஸ்ரானஞ்செய்து தரி சனமுதலியவைகளைச் செய்ததனால் உண்டாகிய பிரயோசனமாகிய சிவஞானத்தை, வருத்தப்படாமல் கொஞ்சகாலத்தில் தானே பிரதட் சனஞ்செய்தல் கும்பிதல்தரிசனஞ்செய்தல்முதலியவற்றிற்கு ஏது

வாகிய கை கால் கண்க ள்ற்றவர்களுக்கும், விவேக குணியர்களுக்
கும் நீசர்களுக்கும், நரகத்தில் வீழத் தகுந்த பாவஞ் செய்தவர்களுக்
கும், சஞ்சரிக்கிற மிருகங்களுக்கும் மற்றுமுள்ள எல்லாச் சீவராசி
களுக்கும் கொடுக்கின்ற ஒருதலம் அருளிச்செய்ய வேண்டிமென்று
கேட்டார் மார்க்கண்டேயா. எ-று. (௨௨)

இப்படியே நமனைவென்ற பெருந்தவனு
மிருந்தவரு மியம்பி யேத்திக்
கைப்பதும மலர்கொடுத்தன் காற்பதுமந்
தீண்டுதலுங் கருணை யாகி
யப்படியே முத்திதரு மொருதலமுண்
டுரைக்குதுமென் றமைததான் பின்னை
மைப்படியுங் கண்டததா னருணகிரி
நினைந்துபர வசதத னுனன்.

இ-ள். இயமனைச்சயித்த பெருமையாகிய தவத்தினை யுடைய
மார்க்கண்டேயரும் மற்றுமுள்ள முனிவர்களும் இந்தப்பிரகாரமாக
கச்சொல்லித் தோதிரஞ்செய்து காமரை மலர்போன்ற லுக்க
ளால் நந்திதேவருடைய தாமரை மலரையொத்த திருவடிக்கீழ்
பரிசித்து வரதனஞ்செய்யுமளவில் அவா கிருபையுள்ளவராகி. நீல
கள் சொன்னபடியே மோக்ஷ கொடுக்கிற தலம் ஒன்முணி.
அதைச் சொல்லுகின்றோம் என்று கையமர்த்திப் பின்பு லீலத்
தங்கிய கண்டத்தையுடைய பரமசிவம் எழுந்தருளியிருக்கிற திரு
ஞ்சலமென்னுந் தலத்தை நினைந்து பரவசமானார் நந்திதேவர். (1)

அங்கமெல்லா மயின்பொடிப்பு நடுநடுவகி
விழியிரண்டு மருனி பாயச்
செங்கையினை மலர்குணிய மெழிதளா
நெடுமீப்போது தெளிவில் லாமற்

கங்கையணி சடையானே யருணகிரிப்
பெருமானே கனற்கண் ணானே
யெங்கனையா னுடையானே பெயர்த்துதித்தது
விழித்ததற்பின் னிசைப்ப தானுன்

இ-ன். தேகமெல்லா மயிரகசுசெறிய நடு நடுங்குககொண்டு
இரண்டு கண்களிலும் நின்று அருவிபோல் ஆனந்த பாவப்பம் வர,
மலர்போன்ற இரண்டு கைகளும் ஒன்றாய்கருவிய வார்த்தை தடு
மாற அநேகநாழிகை தம் வயயிலலாமல கைகையைத் தரித்திருந்
தின்ற சடையை யுடையவரே! அருணகிரியில் எழுந்தருளியவரே!
அக்கினிக கண்களை யுடையவரே! எங்கனா யாட்கொண்டவரே!
என்று தோத்திரஞ்செய்து விழித்துக்கொண்டு அகன்பினபு சொல்
லத்தொடங்கினா நந்திசேசரா எ-று. (௨௪)

சத்தியா தாமொழிவன முத்திதருமூர,
தனகசூரிய நாமமிக வுண்
டத்தனையு நான்மொழிய வெததனை விலைநதினோ
ரற்பவன வேபுகலு வேன்
சித்தியுதவுங்கபூரி தேசநக ரென்றுபெயர்
தென்னருணை யென்று பெயர்ச்சர்
வைத்தசிவ லோகநக ரென்றுபெயர்நிடுசுதர்
வாயுநக ரென்று பெயரே.

இ-ன். அப்படி தோத்திரஞ் செய்தபின்பு நந்திதேவர் சொல
வார், கேளும் மார்க்கண்டேயரே? சத்தியமாகச சொல்லுகின்றே
ன், மேகசுத்தைக்கொடுக்கிற தலமென்னுண்டு. அதற்குரிய நாம
ங்களோ அநேகம். அத்தனைபெயரையுஞ் சொல்லுகிறதற்கு நான்

லாவது.]

திருநகராச் சருக்கம்.

ககந

எவ்வளவுசத்தியுடையவன், ஆனாலும் அவைகளில் சிலநாம மாத்திரம் சொல்லுகின்றேன். சித்திகளைக் கொடுக்கிற கவுரிநகரமென்றும், தேசநகரமென்றும். அழகிய அருணாசலமென்றும், சிரப்பப் பொருத்திய சிவலோகநகரமென்றும். நாகரிகமிருந்த வாபுநகரமென்றும். தூல்களிற்சொல்லப்பட்ட திருநாமங்களை யுடையது. ஏ-று.

சுததபுரி யேழுமுத லெடுத்தலம் யாவுமொரு

தட்டுமொரு தூட்ட தனிலே

யத்தலமு மிட்டெதிர் நிறுக்கவவை கடகதிக

மானதொளி ரந்த நகர

முத்திரக ரென்றுபெயர் ஞானநக ரென்றுபெயர்

முந்தியத லேச்சர மெனுஞ்

சுத்தநக ரென்றுபெயர் தென்கயிலை பென்றுபெயர்

சோணகிரி பென்று பெயரே.

இ-ள். பின்னும் நந்திதேவர் சொல்வார்; சுத்தபுரிகளென்கிற அயோத்தி, மதுரை, மாயாபுரி, காசி, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை முதலாகிய எல்லாத் தலங்களையும் ஒருதட்டிலும், அந்த அருணாசலத்தை ஒருதட்டிலும்வைத்து நிறுக்க அந்தத் தலங்களுக்கெல்லாம் அதிக கனத்தையுடைத்தாயிருந்து பிரகாசிக்கின்ற அந்தத்தலத்துக்கு முத்திரகரமென்றும், ஞானநகரமென்றும் முதன்மையாகிய தலைச்சரமென்றும். சுத்தநகரமென்றும், தக்ஷணகையாயமென்றும், சோணகிரியென்றும் பெயராம். ஏ-று. (உக)

வாதியிரு காலவழி லாழியலை யேழுபுயல்

வாழைபுரி யாத நகரஞ்

முத லானபிணி தீமையிடை யூறுபசி

தூவரி தான நகரம்

மாதவர்கண் மாதவர்கள் பூசைபுரி மாநகர

மாதவர்க னாயி மலராம்

போதிலுறை வேதியர்தொ ணுறுபெய

ரோடறுவர் பூசைபுரி தேவநகரம்.

இ-ள். இறுதிக்காலத்திலுண்டாகிய பிரசண்ட வாயுவினாலும், ஊழித்தீயாகிய வடவாமுகாக்கினியினாலும், சமுத்திர பிரளயத்தினாலும், யுகமுடிவில் பொழிகின்ற ஏழுமேகககளினாலும், யாதொரு வேதனையும் அடையாததலம்; சைத்தியமுதலான பிணிகள் தீமையாகிய இடையூறுகள் பசி இவைகள் சேராததலம்; மகத்தாகிய தவசிகள் அனேக விட்டுணுக்கள் பூசைசெய்ததலம்; அப்படிப்பட்டவிட்டுணுக்களுடைய நாபிகளாகிய தாமரைமலர்களில் உண்டாகிய தொண்ணூற்றுறு பிரமர்கள்பூசித்த தெய்வீகம்பொருந்திய தலம் அருஞ்சலமென்னுந் தலமாம். ஏ-று. (௧௭)

ஒன்றுளது பூமிதனி வீன்றுபுதி தன்றுலகு

மும்பரு முயர்ந்த வெளியு

மென்றுளதர் நாளுளது வேதமுடி மீதினி

விருப்பதக லாம லதிலோர்

குன்றுதலி லாதவொரு வெற்புளது புண்டரிக

கோளகையு முடுளுவியே

நின்றுளது தென்றிசையி லென்றுமழி யாதுநெடு

நீருலகு வாழ்வு பெறவே.

இ-ள். இப்படிப்பட்ட, தன்மையற்றதாய் தலம் ஒன்றுண்டு அத்தத்தலம் இன்றைக்குப்புகிநீர் வந்ததலம்; இந்தப் பூவுலகமும், மேலுலகங்களும், ஆகாயவெளியும் ஒன்றுண்டாயினவே அன்றே உண்டாயிருக்கின்றது. நீங்காமல் வேதத்தின் முடிபிலுள்ளது அர்

லாவது]

திருக்காச்சுருக்கம்.

ககக

தத்தலத்தில்கெடுதலில்லாத ஒருமையுண்டி; அதுநெடிய கடவுடும்
ந்த பூமியிலுள்ளவாகள் வாழும்படிக்கு தென்திசையில் என்றும் நிலை
பெற்றுப் பிரமாண்டகோளாகையே யூருவிநிற்கின்றது. எ-று. (உஅ)

கலி விருத்தம்.

ஆரிட மிராக்கத மகரந தேவதந்
தாருடை மானிடஞ் சம்பு வென்றுநாம்
பேரிடு மிளிங்கமே பிறங்கு மெங்கணு
மேருடைப பருப்பத மிலிங்க மாவது.

இ-ள். * ஆரிடமென்றும் ராக்ஷஸமென்றும், ஆசுரமென்றும்,
தைவதமென்றும், மாலையைத்தரிக்கின்ற மானிடமென்றும், நாமங்
கன்பெற்ற இலிங்கங்களை எந்ததலங்களிலும் பிரகாசிக்கும்; இம்ந்
கலத்திலேவென்றால் மலையே இலிங்கமாயிருக்கின்றது.

செவகணன் முதலபுதந் திரேதை மாமணி
பொங்கிய துவாபரம பொலிந்த பொன்னிறந்
தங்கிய கலியுகந் தன்னிலே சிலை
யங்கமா மதன்பெய ரருண பூதரம்.

இ-ள். முகலயுகமாகிய இருதயுகத்தில் சிவப்பாகிய அக்கினி
மலையாகவும், திரேதாயுகத்தில் மாணிக்கமலையாகவும், துவாபரயுக
த்தில் மிகுந்த பிரகாசதையுடைய பொன்மலையாகவும், கலியுகத்
தில் கண்மலையாகவுந் திருவுருக்கொன்றும் அந்தமலைக்கு அருணை
மென்னுந் திருநாமமாம். எ-று. (உஅ)

* இருமுகங்களே பூசைசெய்யப்பட்டது ஆரிடலிங்கம். ராக்ஷா
களாலே பூசைசெய்யப்பட்டது இராக்கதலிங்கம், தேவர்களாலே
பூசைசெய்யப்பட்டது தைவதலிங்கம், மானிடராலே பூசைசெய்யப்
பது மானிடலிங்கம் என்பர்.

கூலியா முகக்கண்ட சொரியும் காரின
முருவமே முன்றிபொவ் வொன்று கோடிய
பருவமா விரந்துளி பனையிற் பெய்யினு
பருவியா படங்குமல் வசல மீதிறில்.

இ-ள். எல்லாச்சீவராசிகளும் கருவறும்படி யுகாந்தகாலத்தில்
பொழிகின்ற மேகங்கள் எழென்கிற எண்ணிக்கையில்லாமல் ஒவ்
வொன்றுகோடியாகி ஆயிரம்வருஷம் ஒவ்வொருதுளிபனையின்கனி
போலப் பருமனாகப்பெய்தாலும் அந்தமலையின்மேல்கிறிய அருவியா
கசகவறி அடங்கிப்போமல்வாமல் புறத்தில் வரமாட்டாது.

அரியய னளவிடா தனாத காலமாய்த்
திரிதரி னாதற்களை செப்ப லாகுமோ
சுரந்தி பரவதிற் சுனையி னீருண
வீரவந்தன் புரவிமே லேறிச் செல்லுமே

இ-ள். விட்டுணு பன்றியாகியும், பிரமன் அன்னமாகியும் அ
நேககோடிகாலமாயத்தேடி அடிமுடிகாணாமல் வருந்துவார்களான
ல, அந்த அருணாசலத்துக்கு ஒன்றைச்சமானமாகச் சொல்லக்கூடு
மோ! அஃதல்லாமல் ஆகாசக்கைதன்னிலுமுக்கியமென்று துதி
செய்கின்ற அந்தமலையிலிருக்கின்றசுனையிலே நீருண்ணிசூரியன்
கேரிற்கட்டிய குதினங்கள் தாவிச்செல்லும். எ-று. (ந.உ)

வெண்மைசேர் புயலத னடியின் மேலுத
வெண்மகிழ் கயிலைமீ திருப்ப தொர்குமா
றண்மைசேர் கார்த்தினை விளக்கு சாற்றுதன்
மண்மாண் மகுடமா மணியிற் றேற்றும்மே.

இ-ள். வெள்ளைநிறமுடைய மேகங்கள் அந்தமலையடிவாரத்தில்
சேருதல் யாவராலும் எண்ணப்பட்ட கைலாயகிரிமேல் அந்த மலை

லாவது.]

திருநகரச் சருக்கம்.

ககௌ

யிருக்கிறதை ஒக்கும். குளிர்ச்சிபொருத்திய கார்த்திகை மாதத்தில்
கிர்த்திகாதீபம் அந்தமலைமேல் ஏற்றுதல் பூமிதேவியினுடைய கிரீ
டத்தில் பதித்த இரத்தினம்போற் றேன்றும். எ-று. (௩௩)

அன்றுமா நிசைமுக னளவி டாமுதன்
மன்றல்சேர்ந் திடுமலை வடிவு கொள்கையா
னன்றுநம் மருகனு நாமு மோர்குல
மென்றுள மகிழ்ந்ததே யிமைய பூநாம்

இ-ள். முற்காலத்தில் விட்டுணுவினாலும் பிரமனாலும், அறியப்
படாத பரமசிவன் கீர்த்திபொருத்திய அந்தமலை யுருவங் கொண்ட
தினில் இமயபர்வதராசனாவன் கல்லது (இத்தனைகாலம் வரைக்
கும் வேறுசாதியாபிருந்த) நம்முடைய மருமகன் இப்போது கங்குல
மேயென்று மனஞ் சந்தோஷித்தான். எ-று. (௩௪)

பன்னிரு திங்களும் பரிதி யானது
மன்னிய மதியமும் வலம தாய்வரு
மந்நிலை யுரைக்கவென் னறிவு போதுமோ
வுன்னிய வாசையா லுரைக்க லுற்றனன்.

இ-ள். பன்னிரண்டுமாதமும் சூரியசந்திரர்கள் மகாமேருணை
வலஞ்செய்தல்போலப் பிரதட்சணஞ்செய்து வருவார்களென்றால்
அந்த அருணாசலத்தின் பெருமையைச் சொல்வதற்கு அற்பமாகிய
என்னுடையபுத்தி போதுமோ! ஆனாலுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று
நினைவுகொண்ட அவாலினால் சொல்லத் தொடங்கினேன். எ-று.

அர்க்கமா மலையுள நடுத்த கீழ்த்திசை
நற்கணு பிரத்தவ னண்ணி வாழ்த்துவன்
நெற்கிலே யுளதுபுத் தேளிர் மாமலை
பொற்றையர் தகன்றினம் புகழ்த்து போற்றுவான்.

இ-ள். அருணாசலமென்னு மலைக்கு அடுத்த கீழ்ப்பக்கத்தில் அர்க்கமலையென்று ஒருமலையுண்டு; அதில் ஆயிரங்கணக்கையுடைய தேவேந்திரனிருந்துகொண்டு சுவாமியைத் தோத்திரஞ் செய்வான் அவ்வருணகிரிக்கு அடுத்ததென்பக்கத்தில் தெய்வமலையென்று ஒன்றுண்டு; அதில் சிவந்தகைகளை யுடைய இயமன் புகழ்ந்துகொண்டு வணங்குவான். எ-று. (௩௬)

மேற்றிசைத் தண்டமா விலங்க லுண்டதிற்
சேற்றிசை வருணன்முன் செங்கை கூப்புவன்
தோற்றிடம வடதிசைச் சூல மால்வரை
போற்றிய வளகையான் பொருநதி வாழ்த்துவான்

இ-ள். அந்த அருணாசலமென்னுந் திருமலைக்கு மேற்பாரிசத்தில் தண்டமலையென்று ஒருமலையுண்டு; அதில் மகாவாகனத்திலே யுகின்ற வருணராஜன் சிவந்தகையைக்கூப்பி அந்தமலையை வணங்குவான். வடபாரிசத்தில் சூலமலையென்று ஒருமலையுண்டு, அதில் எல்லாராலும் போற்றப்பட்ட குபேரன் இருந்துகொண்டு துதிசெய்வான். எ-று. (௩௭)

மற்றுநால் வரைகளில் வாயு தீயவ
னெற்றிசேர் விழியவ னிருதி போற்றுவன்
சுற்றுள மலைதொறுஞ் சுரருளு சித்தரு
முற்றசீர் வசுக்களு முறைந்து போற்றுவார்.

இ-ள். மற்ற நான்குதிக்குகளிலும் இருக்கிறமலைகள் நான்கிலு யிருந்துகொண்டு வாயு, அக்கினி, சுசானன். நீருதி இந்நால்வர்களு ம் வணங்குவார்கள். அவைகளைச்சுற்றியிருக்கிற மலைகளிலெல்லாம் தேவர்களும், சித்தர்களும், சிறப்புப்பொருந்திய அவுடவசுக்களும் இருந்துகொண்டு வணங்குவார்கள். எ-று. (௩௮)

தன்னையே நிகருமத் தலத்திலே புவிச்
கன்னைமா தவம்புரிந் ததிக மாகவே
என்னையா ளுடையவ னிடங்க லந்தனள்
பின்னையு மதிரலம் பேச லாகுமோ.

இ-ன. தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய அத்தலத்தில் பூலோகத்துக்
குத் தாயாகிப் பார்வதியம்மை மகத்தாகிய அரியதவஞ்செய்து என்
னையாட்கொண்ட பரமசிவனுடைய இடப்பாகத்திற் .சேர்ந்தான்.
ஆனபடியினாலே அந்த அருணாசலத்தின் பெருமையைச் சொல்ல
முடியுமோ. எ-று. (௩௬)

தன்னிகர் மந்திரம புவனந தததுவம
வனனமாய் விளங்குமவ் வரையை மாலய
னனனமு மேனமு மாகி நாடினா
ரின்னமு மளவிடா திடுமபை நீங்கினார்.

இ-ன. தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய மந்திரம, புவனம், தததுவம்
இவைகளினூறுவமாய் விளங்கும் அருணாசலத்தை விட்டுணு பிரமன்
இருவரும் பன்றியும் அன்னமுமாகித்தேடி இத்தன்மையையுடைய
தென்று அறியக்கூடாமையினாலே தங்களுடைய காவத்தை நீங்கி
னார்கள். எ-று. (௪௦)

மருவிய பெருமபுகழ் வசசி ராங்கத
னருணையை வலம்புரிந் தமல னாயினான்
கருவிய கலாதரன் காரதி சாலியென்
நிருவரும் பரகதி யெய்தினா ரதில்

இ-ன. மகத்தாகிய கீர்த்திபெற்ற வசகிராஜத்த பாண்டியன்,
அருணாசலத்தைப் பிரதட்சணம் வந்ததினாலே தன்னுடைய பாவத்
தைப்போக்கி மூலமில்லாதவு னாகிக்கொண்டான்; பெருமைபொ

ருந்திய கலாதரன், சாந்திசாலி இவ்விருவரும் அந்தத் தலத்தை வலம்வந்து மோட்சத்தையடைந்தார்கள். ஏ-று. (சக)

ஆதியாமிவர்க டொடங்கியின் றளவுக்
கனேகருண் டருணையை நினைத்துங்
காதலா லுரைத்துங் கேட்டுமுன் கண்டுங்,
கால்களால் வலஞ்செய்து மதிலே
சீதியா யிருநது நெறியினை னடநது
நெடுங்கயம் படிநதறம் புரிநதுஞ்
சோதிதா டொழுதும பணிவிடை செய்துங்
துளக்கிலா முததிபெற நிருந்தா.

இ-ள். முன்சொல்லப்பட்ட இவர்கள் ஆதியாகத் தொடங்கி அன்றமுதலின் றுவரைகரும் அநேகம்பேர் அருணாசலத்தை நினைத்தும், ஆசையோடு தோத்திரஞ்செய்தும், கேள்விப்பட்டும். தரிசு' னஞ்செய்தும், கால்களாலே பிரதட்சணஞ்செய்தும், அதில் நீதி பொருந்திய வேகமார்க்கத்தை அனுசரித்துக்கொண்டிருந்தும். மகத்துவம்பொருந்திய தீர்க்கதங்களிலே முழுகியும், நருமங்களைச் செய்தும், சோதிசொரூபமாகிய சிவனுபாதங்களைக் கொழுதும். திருப்பணி செய்தும், கெடுதலில்லாத மோட்சத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள். ஏ-று. (சஉ)

அப்பதி தமிழ்நாட் ளெதிடை பெண்ணை
யாறுசெய் யாறுபிங் கலைபாஞ்
செப்பிய கமலை நகிதழி முணியாஞ்
செய்ததென றாயிரம் பலமாம்

முப்பத்து மூன்று கோடி தேவர்களு
முனிவருந் தவஞ்செய்வா ரதற்கோ
ரொப்புவே நில்லை யிம்பர் நாட்டிடத்து
மும்பர்நாட் டிடத்துமென் றுரைத்தான்.

இ-ள். அவ்வுருணைசலத்தலம் தமிழ்நாட்டிலிருக்கிறது. அபதிக்கு வலப்பக்கத்தில்வருகிற பெண்ணையாறு இடை என்னுநாயாகும்; இடப்பக்கத்தில்வருகிற செய்யாறு பிங்கலையென்னுநாயாகும்; கமலை என்கிறநதி சுழிமுனை என்னுநாயாகும்; அந்த நதிகளில் ஸ்நானஞ்செய்தால் ஒன்றுக்கு ஆயிரம்பங்கு பலன்வரும்; முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் முனிவர்களும் அத்தலத்தில் தவஞ்செய்வார்கள். அதற்கு ஒப்பு இந்த உலகத்தினும் மேலுலகத்தினும் இல்லையென்று சொன்னார் நந்திதேவர். எ-று. (சுந)

அற்றமி லவன்சொ ளருணையின் சிறப்பா
லகமகிழ்ந் துருகிய முனிவன்
மற்றுள தலத்தி லதிகமென் றுரைத்த
வாய்மையை மனங்கொளா துரைப்பான்
சிற்றறிவுடையே னாதலா லொருசொற்
தெளிந்திலே னெனசொன்னா னதனை
முற்றுள முணர்ந்தான் மொழியென மொழிந்தான்
முனிவனு மவர்க்கிவை மொழிவான்.

இ-ள். சிவபக்தியிற் சோர்வில்லாத நந்திதேவரால் சொல்லப் பட்ட அருணைசலத்தின் மான்யியத்தினாலே மனமகிழ்ந்து உருக்கத் தையடைந்த மார்க்கண்டேயர் மற்ற சிவத்தலங்களைப் பார்க்கிலும் அருணைசலத்தலம் அதிகமென்று சொன்ன வுண்மையை மனத்தில் ஒப்புக்கொள்ளாமல் சொல்வார்; சுவாமி? நான் சிறிய அறிவைபு

டையவன்தவால் நீங்கள் திருவுளம் பற்றியருளியது நன்றாய்த்
தோன்றவில்லை யென்று சொல்ல, அதுகேட்டுச் சகலத்தையும்
உன்னத்திலுணர்ந்த நந்திதேவர் உமக்குணடாண சந்தேகத்தைச்
சொல்லுமென்று கேட்க, மார்க்கண்டேயர் அவருக்குச் சொல்லு
வார். எ-று. (சச)

தில்லையைக் காணக் காசியி லிறக்கச்

சிறக்குமா ரூர்தனிற் றிறக்க

வெவ்லையில் பெருமை யருணையை நினைக்

வெய்தலா முத்தியென் றுரைத்தி

ரொல்லையி னாலு தலங்களுந் தம்மி

லொக்குமென் றுரைத்திடா தடிகே

ளல்லிசு முருணை யதிகமென் றுரைத்த

தருளென வருள் செய்வா னவனும்.

இ-ள். சிதம்பரத்தை தரிசனஞ்செய்தாலும், காசியிலே தேச
த்தை விட்டாலும், சிறப்புள்ள திருவாரூரிலே பிறந்தாலும், அங்
வ்வளவத பெருமையையுடைய அருணாசலத்தை நினைத்தாலும்,
முத்தி கிடைக்குமென்று அருளிச்செய்தீர், இந்நான்கு தலங்க
ளையும் ஒன்றுக்கொன்று ஒப்பென்று திருவுளம்பற்றாமல் சுவாமீ?
அல்லிமலர்களை யுடைய தடாகஞ்சூழ்ந்த அருணாசலத்தை மாத்தி
ரம் அதிகமென்று கட்டினாயிட்டதை அநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டு
மென்று மார்க்கண்டேயர் கேட்க அதற்கு நந்திதேவரும் அருளிச்
செய்கிறார். எ-று (சசி)

இறந்திடுந் தொழிலும் பிறந்திடுந் தொழிலும்

மெண்ணிய படியவை முடியா

பறந்திடு மவைக்குஞ் சிவவிலங் கினுக்கும்

பாதப முதலவோ ருயிர்க்கு

நிறைந்த புன்னீச ரந்தகர்தமக்கு
 நிறுத்தமண் டபந்தொழ நேரா
 தறந்திகழ் பயனாற் சிலர்சிலர்க் கெளிதா
 மல்லவர்க் கரியதா மதுவே.

இ-ள். கேளும் மார்க்கண்டேயரே, ஒருவன் இறக்குந் தொழிலும், பிறக்குந்தொழிலும் நிறைத்தபடிமுடியாது. அதிருக்கட்டும், பட்சிசாதிதருக்கும் யிருகவகளுக்கும் விருட்சமுதலாகிய ஒரறிவு யிருக்கும், புனமைநிறைந்த நீசருக்கும் குருடருக்கும் நடராசனது சிருத்தசபையைத் தரிசனஞ் செய்யக்கூடாது. பூர்வஜன்னை புண்ணியத்தினாலே அந்தச சபைக்குப்போய்க் காணத்தகுந்தவர்களாகிய சிலர்க்குமாத் திரா கிடைக்கும்; மற்றவர்களுக்கு அரியதாகும்; அந்தத் தலமாம். எ-று. (சசு)

குண்டகர் பதிதர் கோளகா புலையர்
 கொலையின ருறுப்பினிற் குறைந்தோர்
 கண்டகர் நெடுநதூ ரத்தினி விருப்போர்
 கருணைசே ரருணபூ தரத்தை
 எண்டக வொருகா னினைத்திட முத்தி
 யிவரலால் விலங்குபுண் மரங்கண்
 முண்டக முதலா யினவுமுன் காண
 முனைத்திட முத்தியே பெறுமால்

இ-ள். ஒருமாத தன் கணவனுக்கன்றி வேறொருவனுக்குப் பெறப்பட்ட குண்டகர்களுக்கும், பாவிக்குக்கும், விதவை பெறப்பட்டதோள்களுக்கும், நீசருக்கும், கொலைசெய்கிறவர்களுக்கும், அவயவ குறைந்தவர்களுக்கும், தீமை செய்கின்றவர்களுக்கும், நெடுந்தூரத்திலிருப்பவர்களுக்கும் கிருபைபொருந்திய அருணாசலத்தை

நன்றாக ஒருதாம் நினைக்க 'முத்தியுண்டாகும், இவர்களல்லாமல், மிருகங்கள் பட்சிகள் மரங்கள் தாமரை முதலிய பூண்டுகளும் அவ்வுரில் முளைத்தால் முத்தியையடையும். எ-று. (சஎ)

சிலையெலா மிலிங்க மதுசிவ லோகந்
தேவர்பா தவங்கள்பா தவங்க
ளையுலாம புனல்கள் சடையுலாங் கங்கை
யருந்துமு ணமாருண் ணமுதா
முலவியே வருதல் புவிவலம் வருத
ஓரைத்தொல சுருதியா முறங்கன்
மலைவறு சமாதி யாகுமத் தலத்தை
மானுமோ மறறொரு தலமே

இ-ள். அத்தலத்திலிருக்கிற கற்களெல்லாம் லிங்கங்களான படியினாலே அது சிவலோகமாகும். அத்தலத்திலிருக்கிற வீருட் சங்களெல்லாம் கற்பக வீருட்சங்களாகும்; அத்தலத்திலிருக்கிற அலைபொருந்திய நீரெல்லாம் சவாமியின் சடையிலிருக்கிற கங்கையாகும்; அத்தலத்திலிருக்கிறவர்கள் சாப்பிடுகிற உணவுகளெல்லாம் தேவாயிர்தமாகும்; அத்தலத்தில் சஞ்சரித்தல் பூமிப்பிரதட்சணஞ் செய்தலாகும்; அவ்வுரிற்சொல்லும் வார்த்தைகள் வேதமாகும்; அத்தலத்தில் நித்திரைசெய்தல் நிஷ்டைகூடிச் சமாதி யிருத்தலாகும்; ஆனபடியினாலே அதற்கு மறறொருஸ்தலம் சமானமாகுமோ. எ-று. (சஅ)

முத்தமல் புரிந்தோ நான்மறை தெளிந்தோ
ரைவகை வேள்விபு முடித்தோ
ரெத்தவம் புரிந்தோ ரெவ்வறஞ் செய்தோ
ரெண்வகை யோகிய ரெனினு

மத்தல நினையா தவர்க்கிலை முத்தி
யாதீலா லமரர்வா னிருந்துஞ்
சுத்தமா னிடராய்ப் பிறந்ததை நினைத்து
துளக்கிலா முததிபெற் றிருப்பார்.

இ-ள். காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தக்கிணுக்கினீயம், என்கிற
மூன்றக்கினீயை வளாததவாகளும், இருக்கு, யசர், சாமம் அதர்வ
ணம் என்னும் நான்கு வேதங்களை வுணர்ந்தவர்களும், பிரமயாகம்
தெய்வயாகம், பூதயாகம், பிதிர்யாகம், மானுடயாகம் என்கிற ஐவ
கையாகங்களையும் நிறைவேற்றினவர்களும், எத்தன்மையாகிய தவ
ஞ் செய்தவர்களும், எப்படிப்பட்ட தருமஞ்செய்தவர்களும் இயமம்,
நியமம், ஆதனம், பிராணயாமம், பிரததியாகாரம், தாரணை, தியா
னம், சமாதியெனப்படுகின்ற அவுடாகையோகஞ் செய்தவர்களு
மாகிய எப்படிப்பட்டவர்களா யிருந்தாலும் அவ்வருணசலத்தை
நினையாவிட்டால் அவர்களுக்கு முத்தியில்லை; ஆனபடியினாலே
தான் தேவர்களாய்ச் சொர்க்கலோகத்தி லிருந்தவர்களும் ஞான
முள்ளமானிடராகப் பூமியிற் பிறந்து அவ்வருணசலத்தைத் தியா
னஞ்செய்து கெடுதலில்லாதமுத்தியை அடைந்திருப்பார்கள். எ-று.

பொருவிலாச் சுவாககத் தமிழ்தமுண் டிருப்போர்

போகபூ மியைத்தனி புரப்போ

ருணைமா நகரிற் கிருமியாய்ப் பிறப்ப

ததிகமென் ருதரங் கொள்வார்

மரு யமப் பதியிற் பிறப்பது தூறு

மகம்புரிந தவர்க்கலாற் கிடையா

திருவருள் படைத்தார்க் கெளிதலான் மற்றைத்

தேவர் யாவருஞ்ஞம தரிதே.

இ-ள். ஒப்பில்லாத சொர்க்கலோகத்தில் நரை, திரை, மூப்பு, உண்டாகாதபடி அமிர்தமுண்டிருப்போர்களாகிய தேவர்களும், போகத்தை அனுபவித்தற்குரிய அந்தசொர்க்கமுதலான உலகங்களைத் தனித்தனியானுகின்ற தேவேந்திரன் முதலாகிய திக்குப் பாலகர்களும், அருணாசலதலத்தில் கிருமியாகிப் பிறக்கிறது கொர்க்கத்தின்பதத்தை அனுபவித்தலைப் பார்க்கினும், அதிகமென்று பிறப்பதற்கு ஆசைப்படுவார்கள், தெய்வத்தன்மை பொருந்திய அந்தப்பதியில் பிறக்கிறது தூறுயாகஞ் செய்கவர்களுககு அல்லாமற் கிடையாது. சுவாமியினுடைய, கிருபைப்பெற்றவர்கட்குக் கிடைக்கும், அவர்களன்றி மற்றத்தேவர்கள் முதலான மகத்துவம்பொருந்திய யாவர்க்கும் அப்படிபிறப்பது கிடைக்கமாட்டாது எ-று. (இஃ)

வெற்றிரும் பிடத்திற செம்பிலவெண் கலத்தில
வெள்ளியில வெள்ளிய பொன்னிற
குற்றமொன் றிலலாக குயிறறிய மணிபோற்
குலனிய சிவனிருந திடுவன்
மற்றைய தலத்தி லருணையென்றுரைக்கும
வளம்பதி தனிலெழுந தருளவன்
பொற்கட் டிடத்தது மணியென வுரைத்தான்
புனிதனு கிபவரு ணந்தி

இ-ள். சொற்பவிலைபெற்ற இரும்பிலும், செம்பிலும், வெண் கலத்திலும், வெள்ளியிலும், வெள்ளைப்பொன்னிலும் பதிக்கப்பட்ட யாதொரு தோஷமில்லாத மாணிக்க ரத்தினம்போல் மற்றத் தலங்களில் எவரும் நிறைந்த பரமசிவன் எழுந்தருளியிருப்பார் பொன்னாற் செய்த தகட்டில் பதிக்கப்பட்ட அந்த இரத்தினம்போல் அருணாசலமென்று சொல்லப்பட்ட வளம்பொருந்திய தலத்தில் எழுந்தருளியிருப்பாரென்று புரிந்துத்தராகிய வருணந்திதேவர் திருவுளம் பற்றினார், ஆதலால் எல்லாத் தலத்திருக்கும் இத்தலம் அதிகுளிர் எ-று.

கண்ணினால் விளங்குந் திருமுக முகத்தாற்
கரியகண் விளங்குமவ் விரண்டின்
பண்ணினால் விளங்கு முடலெலா மவைபோற்
பரமனால் விளங்குமவ் வருணை
யண்ணரான விளங்கு மருணைமா நகரா
லமலனோ டருணைமா நகரா
லெண்ணிலாப் பதிக ளெவைகளும் விளங்கு
மெவற்றினுஞ் சிறந்ததென் றிசைத்தான்.

இ-ள். கேளும் மார்க்கண்டேயரே? கணக ளிருக்கிறதினால்
முகம் பிரகாசிக்கும்; முகத்தினிடத்தி லிருப்பதால் அக்கண்கள்
விளங்கிக்கொண்டிருக்கும்; இந்த விரண்டினுடைய சேர்க்கை
அழகினாலே தேகமெல்லாம் விளங்கும்; அவைபோல் பரமசிவனா
லே அருணாசலம் சிறப்படைந்திருக்கும்; அந்த அருணாசலத்தால்
சுவாமியும் அமிசையையுடையவராய் விளங்குகிறார்; அத்தலத்தி
னாலும் அதில் எழுந்தருளியிருக்கிற சுவாமியினாலும் எண்ணிக்கை
யில்லாத எல்லா கேசுக்கிரகங்களுஞ் சிறப்பாய் விளங்கும்; ஆனதினா
லே எல்லாத்தலங்களிலும் அது சிறந்ததென்று திருவாய்மலர்க்கரு
ளினார். எ-று. (இஉ)

இதனால் எல்லாதலங்களும் உடலாகவும், அருணாசலத்தலம்
முகமாகவும், அதிற் சுவாமி கண்ணாகவும் சொல்லப்பட்டது.

வீசல ரிலைமெய் குளிரந்திடுங் கொடியின்
வேறினீர் சொரிந்திடி னதுபோற்
பூசனை பருணை நகரிலே சிறிதும்
புகையற நடக்குமே யாகிற்
காசியே முதலெத் தலமெலாம் பூசை.
கனம்பெற நடந்ததா மிலையே
சீசர்வாழ்ந்தத் தலமெலாம் பூசை
யியற்றிய னியற்றிடா திருந்தென்.

இ-ன். ஒரு கொடியினது வேரில் நீாவார்த்தால் அக்கொடியும் அதிலிருக்கிற மணம் வீசுகின்ற புஷ்பங்களும் இலைகளும் குளிர்ச்சியையடைபும். அதுபோல அருணாசலத்தலத்தில் சுவாமிகு எவ்வளவாகிலும் பூசை குற்றமில்லாமல நடக்குமானால் காசி முதலாகிய எல்லாத் தலங்களிலும் மேன்மையாகப் பூசை நடந்ததாகும். அத்திருவண்ணாமலையில் பூசை நடவாவிட்டால் மற்றத்தலங்களில் நடந்தாலென் நடவாவிட்டாலென ஒருபயனுமில்லை எ-று. (இரு.)

நிலநதொழு மருணா சலந்தனி லிருந்து
நெஞ்சினி லைபமாயப் பிரிந்தோ
தலந்தனை விருமபி நடந்தவா முன் செய்
தவங்களு மறங்களுந் தவமுந்
குலந்தனி லுதித்தோ ராயினும் புலையா
குணத்தவ ராயினுங் கொடிய
ருலத்தவ ருயிரோ டிருக்கினு மதற்கா
ருவமைசொன னவாகுமீ தொகரும

இ-ன். உலகத்தாரா போற்றுகின்ற அருணாசலத் தலத்திலிருந்து இதைவிட உயர்ந்த தலங்கள் இருக்குமென்று மனதில சந்தேகங் கொண்டி பிரிந்து ஒரு கேட்கதிரத்தை நாடி நடந்தவாக்களுக்கு அவர்கள் அதற்குமுன் செய்யப்பட்ட தலங்களும், தருமங்களும், பிரயோசனப்படமாட்டா; அவர்கள் நல்லகுலத்திற் பிறந்தவாக்களானும் நீசராவார்கள்; நல்ல குணங்களை யுடையவாக்களானும் கொடிய குணத்த ராவார்கள். அவர்கள் உயிரோடிருந்தாலும் இறந்தவர்களாவார்கள்; அந்த அருணாசலத்துக்கு வேறொரு தலங்களை ஒப்பாகச்சொன்னாலும் இந்தத் தோஷங்களெல்லாம் உண்டாகும் எ-று.

என்றுதா னருணைச் சிறப்பெலா முனிவர்க்
 கேதுவோ டெடுத்தினி தியம்பிக்
 கன்றுமான் மழுவுஞ் சரிகையுந் தரித்த
 கடவுணன் கிருந்தன னவனைச்
 சென்றுசென் றிறைஞ்சி நெக்குநெக் குருகிச்
 சென்னிமேற் செங்கைவே ரோட்டி
 யொன்றுமா னந்தப் பெருங்கட லீடைப்புக்
 குணர்ச்சியாய் முனிவன் னுரைப்பான.

இ-ள் இப்படி அருணைசலத்தின் பெருமையை யேதுவோடு
 முனிவர்களுக் கினிதாக எடுத்து அருளிச்செய்து, மான், கன்று,
 மழு, உடைவான் இவைகளைத் தரித்த நந்திதேவர் களிப்புற்றிருந்
 தார் அந்த நந்திதேவரைப் பலதரம் வந்தனஞ்செய்து டெக்குய்ட்
 டிருகிச் சரசின்மேல் சிவந்த கைகளை டெடுநேரங் கூப்பி ஒலி
 பட்டவராய் ஆனந்தசமுத்திரத்தில் முழுகித் தன்னைமறந்தவராக
 கிப் பின்பு ஞாபகம் வந்து இதனைச்சொல்லுவார் மரக்கண்டேயா
 எ-று.

(ரு)

முதலாவது,

திருநகரச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம்-எஅ.

உ
சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமவஸ்ச் சருக்க வசனம்.

நந்தியந்தேவே! திருநகரச் சிறப்புக்களை வியல்லாங் கேட்டு ஆனந்த மடைந்தேன். திருமலையின் வரலாறுகளைக்கேட்க எளிதென் மனம் பெரிதும் அவாவுகின்றதென்று மார்க்கண்டேயமுனிவர் உரைக்க, திருநந்திதேவர் திருவாய்மலர்ந் தருளுவார். மார்க்கண்டேயரே! மகாசக்தாரகாலத்திலே சராசரங்களாயவும் பிரம னரிடத்தில் ஒடுங்கும். அவ்விதியோன் மூயனிடத்தும், அவன் பருத்திரரிடத்தும், அவர் மகேசுரர் என்னும் அநந்த வேகநாயனா ரிடத்தும், அவர் சதாசிவ மூர்த்தியிடத்தும். அவர் விந்துவினித தும், அதுநாதத்துவம், அது குடிலே யென்னும் மகாமாயைனித த்தும் அதுதற்பர சிவக்தினிடத்தும் ஒடுங்க. அந்தப் பரசிவப் பரபுவே தானுவாகவிளங்கும். மீளவும் உலகந் தோன்றுககால் ன்ருத்தியவாரே தோன்றப் பிரமன் தான் ஒடுங்கிய விட்டுணுவி னிடத்துனின்றுந் தோன்றிப்பலவகைச் சிருட்டிகளையும் படைத் தான். முதலில் மரீசிமுதலிய எழு முனிவர்களும் பிரமனதுமன ஸ்தினின்றுந் தோன்றினர். தக்கன் வலக்காற் பெருவிரலினும், பருகு மார்பினும், தருமதேவதை முகத்தினும் பிறத்தனர். அவர் களினின்றும் தேவர் முனிவர், அசுரர், கருடர், சரப்பங்கள், தே வுப்பெண்கள். கந்தருவர், இராக்கதர், வானரர், கிள்ளைர், விலங் டுதர், வசுக்கள் தாவர்முதலிய யாவும் தோன்றக்கண்டு பிரமன் அக்ங்காரம் கொண்டான். விட்டுணுவினிட்டு சென்று, திருமல லே லானே பாப்பிரமம் உலகந்தெளவ்வாம் எமது படைப்பா கும் ஆங்காங்குள்ள உயிர்கள் யாவும் எம் படைப்பே. ஆதலால் எமதுப் புத்திரனாகக் கொள்ளுமீது. யாம் படைக்கா விடின்

நீ யெங்ஙனம் காப்பாய். சுவரில்லாமற் சித்திரம் எழுதுவாருண் டோ? உன் தொழிலுக்கு வேறொருவரை நியமிக்கும் வல்லமை யெமக்குண்டு என்றுபலவாறுகூற, திருமாலுங்கோபத்தினால் பற பல வீரமொழிகளைக்கூறி^ய நாமே பிரமம் என்று அகங்கரித்தார். அதனால் இருவர்க்கும் போரா முண்டுகொண்டது. உலகங்கள் பெ ருந் துன்பங்களுற்றன.

இகனையறிந்த தடங்கருணைப் பெருங்கடலாகிய சிவபெருமா ன் அக்கினிவடிவாக அவர்நடுவேதோன்றிக் கீழுமேலும் ஓங்கிப் பரந்து நின்றார். அகனால் உலகங்களெல்லாந் சிவந்துதோன்றி ன். அச்சோதிவடிவத்தைக்கண்ட பிரமனும் விட்டுணுவும்பயந்து ஒதுங்கிநின்றார். பின்னர்ச சண்டையிடுவதையொழித்து, இச்சோ தியுருவின் அடியையாவது முடியையாவது தோண்டீழும். கண்டவா யாவரோ அவரே பரப்பிரமம் ஆவார் என்று ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லியிசைந்தார். அப்போது பரம்பிற்படுத்துக்கொள்ளும் மா யவன் பன்றிவடிவெடுத்து நான் அடிதேடியறிவேன் என்று பூமி ஷை அரைக்கணத்தில் ஆயிரங்காசந் தோண்டிக் கீழேசென்றான். பிரமன் அன்னப்பறவையுருவெடுத்து நான்முடியைத் தேடிவருவே னென்று அண்டமுக்கட்டை ஓர் அரைக்கணத்து ஆயிரங்காத தீர த்தைத் தாண்டிசென்று பறந்தான். திருமாலாகிய பன்றி பூமி ஷைக் கடந்து சென்று, அதன்கீழுள்ள ஏழுலகையுந் துளைத்துப் போய், மாவலிவாழும் போகவதியென்னும் நகரத்தையிற் தாண்டி, ஆடகேசரபுவனத்தையும்பணிந்து துதித்து அப்பாலுந் சென்று அதன் அடியைக்காணப்பெறாமல் தன் இரண்டுகொம்புகளுந் தித் தயப்பெற்று, குளம்புகளும் முகத்தினுனிப்புந்தேய்ந்து வலிகுடைந்து தேயிற் ஆசையுமற்றுப்போக ஆயிரந்தேய்ந்தருந், தேடியுடையானு ம் மெலித்து, தெளிவுற்றுச் சிவன்செயவென்று பூமிக்குவந்து.

பிரமனாகிய அன்னப்பறவை ஆகையமுக்கட்டைக் கடந்து செ ன்று மேலுக்கண்ணுபெல்லார் துருவிப்போய், ஆயிரத்தேய்ந்தருந்,

ந் தேடிச்சென்றுங் காளகண்டச்சோதியின் முடியைக் காணாதாயிற்று. பின்னும் தூறியிரங் காததூரம்போய்ப் பார்த்தாலும் முதலிற் பார்த்ததுபோலவே எட்டப்படாதிருந்தது. அன்னப்பறவைக்குச் சிறகுளெல்லாம் உதிர்ந்துபோயின. விசையும் அடங்கினது. துக்கமும் பெருமூச்சுமிருத்தன. தனியே அன்னமாகிய பிரமன் ஆலோசிக்கின்றான். இச்சோதிவடிவைச் சிவபெருமானென்று அறியாதவனாயினென். விட்டுணுவையாவது நட்புகொள்ளாதுபகைத்தேன். இவை எனது புத்திக்குறைவினாலும் பாவத்தினாலும். இவ்வளவு தூரம்வந்தும் முடிவையறியாமற் போவதோ? பொய்ச்சாட்சி சொல்வதற்கும் ஒருவருமில்லையே என்கெய்வெனென்று வருந்தும்போது, தாழம்பூவென்று வருதல்கண்டு அதனைப்பிடித்தான். என்னை விட்டுவிடு என்றுகூற, பிரமன் தாழைமலரே யெங்கிருந்து வருதியென்றுகேட்க. விதியோய்! பிரமசிவனாது திருமுடியினின்றுத்தவறிவிழுந்தேன். நாற்பதினாயிரம் வருடமாகியும் இவ்வளவு தூரத்தான்வந்தேன் இன்னும் எவ்வளவுதூரம் போகவேண்டும் பூமியையடைதற்கு எனக்கேட்டது. பிரமன் சொல்வான், நான் ஆயிரம்வருடம்பறந்து இவ்வளவுதூரத்தான்வந்தேன். அதுநிற்க எனக்கு ஒருதவிசெய்யவேண்டும். விட்டுணுவும்நானும் அடிமுடிதேடுவதற்காகச் சபதஞ் செய்துகொண்டேம். நான்முடியைக் கண்டதாகச் சாட்சி சொல்லவேண்டும். அதுபாவமாகாது என்றுவேண்டிய உபாயமொழிகளைச் சொல்லீச சம்மதிக்கப்பண்ணி விரைவாகவிட்டுணு யிருக்கும் பூமியிடத்தில் வந்துசேர்ந்தான். தாழம்பூ விட்டுணுவாகிய பன்றியை நோக்கி, பிரமன் சிவனதுமுடியைப்பார்த்தான். நானும் அங்கிருந்துவருகிறேனென்று பொய்ச்சாட்சிசொல்லிற்று. அக்கணத்தில் அக்கினிமலை படரென்றுவெடித்தது. உலகத்துள்ள வுயிர்களெல்லாமொடுங்கின. சிவபெருமான்சோதியினின்றும் தோன்றிப் பிரமனை நீசொல்லியசொல் கூன்றுகொன்று என்று கதைத்தருள; பிரமன் இறந்தவர்போலாகி விழுந்தான். திருமால்வணங்கின்று பாடினான்.

துதித்தார். அவ்விட்டுணுவுக்குக் கேட்டவர்களை யெல்லாங்கொடுத்தருளி. மூர்ச்சைதெளிந்து எழுந்து நாணமும் அச்சமும் கொண்டு துதித்த பிரமனை நோக்கி, உணக்குப் பூமிபிலே பூசையுங் கோயிலுமில்லாமற் போசக் கடவன. தாழை மலரே! பொய்ச், சாட்சி கூறினமையால் இன்றுமுத லின்னைத் தீண்டேம் என்று சபித்தருளினார், பிரமன் அழுது தேம்பித் தேம்பித் துதித்தான். சிவபெருமான் திருவுளமிரங்கி, விதியோய்! அஞ்சாதே பிராமணர்க்குச் செய்யப்படும் பூசை கினதாக்கடவது. முன்போலப் பூமியைப் படைக்குதி என்று, திருவாய்மலர்ந்தருளுவார். பிரம விட்டுணுக்களே! இத்தலத்தைச்சுற்றி மூன்றுயோசனை தூரம் சுத்த ஞானத்தலமாகு. இச்சோதிமலைபாகும் இதற்கு அருணை எனப்பெயர் வழங்கப்படுக. இதனை வழிபடுவோர்யாவர்க்கு முற்றதுன்பங்களை யொழித்துப் பேரின்பமுத்தியைக் கொடுப்பேம். பூமியிற் பலபிறவி களையெடுத்துத் தவஞ்செய்தார்க்கு இத்தலத்தில் பிறக்கும் பெருமைபயளிப்பேம். இவரு ஓர் தானஞ்செய்யின் ஆயிரமாக விருத்தியாகு. இத்தலத்தில் பாவமேவிலையாது. இவற்றிற் சந்தேகமுள்ளார்க்கு முத்தி கிடைக்காது என்றார். உடனே சோதிவடிவு மலையாக குறுகி நின்றது இவ்வொளியினால் எங்கண்கள் வருந்துவதால் மலைவடிவாக இருக்க வேண்டும். அகணுச்சியில் ஒரு பிரகாசங் காட்டியருள வேண்டுமென்றார் பிரமவிட்டுணுக்கள்.

அவ்வாறே கார்த்திகை மாதத்துக் கார்த்திகை நட்சத்திரத் தினத்தில் ஒருபிரகாசங் காண்பிப்பேம் அதனைத் தரிசித்தவர்க்கு எல்லாப் பெருமையும் எல்லா விற்பமும் கிடைக்கும். அவர்களுக்கன்றி அவரது கோத்திரத்திற் பிறந்த இருபத்தொரு தலைமுறைச் சந்ததியிற் பிறந்தவர்கள் யாவர்க்கும் முத்தியளிப்பேம் இறப்பினையும் பிறப்பினையும் நீக்குதற்கு மருந்தாதலால் மலை மருந்து என்று பெயர்பெருக. சிவப்புநிற முடைமையாலும், உலகைச் சிவந்த நிற

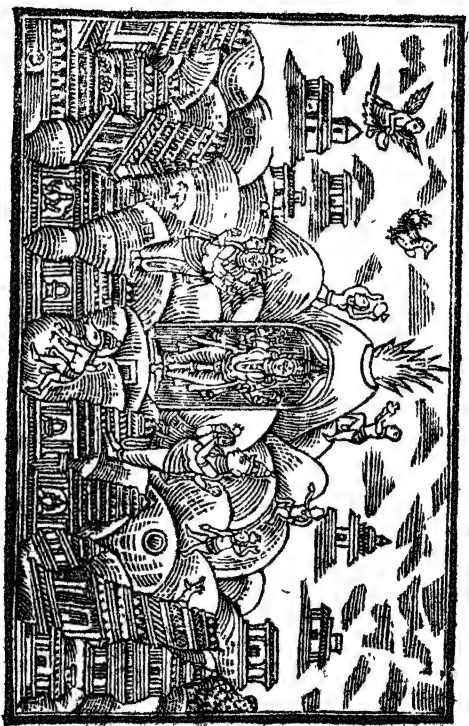
உகச

திருமலைச் சருக்க வசனம்.

மாக்கினமையாலும் அருணாசலம், அருணகிரி என்று வழங்கப்படுக. அருணாசலம் என்று ஒருதரங் கூறினால் பஞ்சாக்கர மந்திரத்தை மூன்றுகோடிதரம் உச்சரித்த பலவகிடைக்கும் என்று அருளிஞா. பிரம விட்டுணுக்கள், சுவாமி ! இவ்வாறு மலைவடிவானால் அபிடேகம், மலர்மலை. கந்தம் முகலியன கொண்டு பூசை செய்யத்தக்க வர் யாவர். ஆதலால் கீழே இலிங்கவடிவாக எழுந்தருள் வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார்கள். அவ்வாறு ஆலகண்டப் பெருமான் ஆயினர். அதுகண்டு சந்தோஷித்து தேவதாசனைக் கொண்டு கோயில், மண்டபம், தூபி, கோபுரம், மதில்களெய்வித்து முத்து தீர்த்தங்களை யு முண்டாக்கிப் பூசித்து மேலான பதவி பெற்றார்கள். சிவபெருமான் இம்மலையுருவாய பின்னாக கயிலைமலையின் விருப்பு வேகிற்று. மற்றைய தலங்களும் இகறகிடலல என்று திருநகரி தேவர் திருமலையின் சிறப்புக்காக எடுத்துரைக்கார்.

திருமலைச் சருக்க வசனம்

முதலிற்று

கிவடிகான் முடியையும், தடியையுங்காணப் பிரமன் ஆன்மாயும், வீட்டுணு வராக
 பாயுட்டேதடி யலச்சுகிர்க்க, கயிலேமி நின் றித்தவரிய கைதைப் பிரமணுக்காகப் பெரயடுசெல்லக
 கைதைககிடம பிரமணுக்கரும சாய ர் நேரிட்டது—8.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது,

திருமவஸ்ச் சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

எந்நத யேயரு ணநதியே யடியவாக செளரியாஞ்
சுநதை யானது மகிழ்நதன ன்ருணையின் சிறப்பா
வந்த மாநக ரிடத்திலே சிவனழல் வடிவாய்
வந்த வாறுட னதுழலே யாகிய வகையும்

இ-ள். அருணாசலத்தின் மகிமையைக் கேள்வியுற்ற மாக்கண்
டேயா; சொல்லுனார்; எம்முடைய ஆண்டவரே! அடியேனுக்கு
அருள் செய்த நந்திதேவரே! அடியார்க்கெளியவரே! நீர் அருளிச்
செய்த திருவண்ணாமலையென்னும் தலத்தின் மகிமையினால் மனங்
களிப்படைந்தேன்; அப்படிப்பட்ட தலத்தினிடத்திற் பாமசிவன்
அக்கினிசொருபமாய்த் திருவுருக்கொண்டதும், அதன்பின்பு மலை
யுருவமானதும். எ-று. (க)

சேடிவடிநான்சேய்நிதழ்வது கலித்துறை என்பதிலக்கணம்.

அம்ம லைச்சுட ரடிதலைத் தெரிதலா தயன்மால்,
விமமலுற்றது மவர்க்கருள் செய்ததும் விளம்பர்ய்
கைம்ம லைக்கடல் கரியுரி புனைந்திடுங் கயிலைச்
செமம லைத்தொழுஞ் செல்வனே பெனவவன் செப்பும்.

இன். அந்த அக்கிளிமலையின் அடியும் முடியும் அறியக்கூடா
மல்பிரமதேவரும், விட்டுனுமூர்ததியும், வருததப்பட்டதும், பின்பு
சுருமி அவாகளுக்கு அறுக்கிரகஞ் செய்ததும் திருவுளம்பற்றவேண
டும், கையுள்ளமலையை ஒத்ததாய் மதத்தையுடைய யானையின்தோ
லைத்தரித்தருளிய கைலாயவாசகராகிய பரமசிவனை வணங்கும்படி
யான செல்வத்தை யுடையவரேயென்றுசொல்ல, அதற்கு கந்திதே
வர் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (௨)

பஞ்ச பாதக மொருவனப் பதியிலே பண்ண
நெஞ்சி னுனினைத் திடுகினு நினைததகே பரமாய்த்
தஞ்ச மாகிய முத்தியா மெனமறை சாற்று
மஞ்சொ லாலது மொழிநதபேர்க் கென்னபே நரிதே

இன். ஒருவன் அந்த அருஞ்சலத்தலத்தில் பஞ்சபாதகங்
ளைச் செய்யவேண்டுமென்று கினைத்தாலும், அப்படி நினைத்ததே
மேற்பட்ட புண்ணியமாகி அதனால் பற்றுக்கோடாகிய முத்தியுண்
டாகுமென்று வேதங்கள் முறையிடும்; அன்பையுண்டாக்கும்; நல்ல
சொற்களினால் தோத்திரஞ் செய்தவர்களுக்கு என்னபேறுகிடைக்க
மாட்டாது. எ-று. (௩)

ஆகையா லுமக் கன்றியே யெம்க்குமுன் டதிகஞ்
சேரக மேகங்க டவிர்ப்பவ னொருபுரஞ் சுடராய்
மாகமுடுற வளர்ந்தது மாலயத்தொகைப்
போதவிந்தமென் றுணதும்பெய்து புக்கல்வேன்.

இ-ள். ஆன்புழியினாலே மார்க்கண்டேயரே ? இந்தமஹாஸ்மி யத்தைக்கேட்கின்ற ஆட்களையல்லாமல், எனக்கு அதிக பலனுண்டாம் ; துக்கத்தையும் மோகத்தையும் நீக்கிவிடுகிற சிவபெருமான் ஒப்பற்றபெரிய சோதிவடிவமாய்ப் பிரமவிட்டுணுக்காக ஆகாசம் அளவி வளர்த்தும், யாவருக்கும் போகத்தைக் கொடுக்காரின்ற இலிங்கமென்று சொல்லும்படி திருவருக்கொண்டதும் எனக்குத் தெரிந்த அளவிற் கொஞ்சம் சொல்லுகின்றேன். எ-று. (3)

ஒடுங்கு நாளினி லயனரி யுருத்திரன் மகேச
னெடுஞ்ச தாசிவன் விந்துநா தஞ்சத்தி நெறியே
யடங்கி மும்பா சிவத்திற் பரசிவ மனைத்துங்
கடந்த தத்துவ முடிவிலே நின்றது கருதி.

இ-ள். சர்வ சங்கரா காலத்திற் முறைப்படி சகல உயிர்களும் பிரமனிடத்தி லொடுங்கிப் பிரமதேவர் விஷ்ணுவினிடத்தி லொடுங்குவார் ; விஷ்ணு உருத்திரனிடத்தி லொடுங்குவார் ; உருத்திரன் மகேசுரனிடத்திலொடுங்குவார். மகேசுரன் சதா சிவனிடத்திலொடுங்குவார் ; சதாசிவன் விந்துவினிடத்தி லொடுங்குவார் ; விந்து நானிடத்திலொடுங்கும்; நாதம் சத்தியினிடத்தி லொடுங்கும் ; சத்திப்ரமசிவத்திலொடுங்கும்; அந்தப்பரமசிவம் திருவுளங்கொண்டு எல்லாக்கடந்த தத்துவமுடிவிலே நின்றது. எ-று. (4)

பரசிவத்தினில் வருயரா சத்திபாற் குடிசை
விசலி மும்பா தத்துவ மடைவிலே விரிந்த
மருவு மைவரு மொடுங்கிய முறையிலேவந்தா
ரரிம கன்படைத்திடுவது நினைந்தன எனத்திவ்.

இ-ள். அப்புழியெல்லாம் ஒடுங்கினகாலத்திவ், தனியாய்வின்ற பரமசிவம், உலக முண்டாகவேண்டிமென்று திருவுளங்கொண்ட அளவில், அந்தக் சிவத்தினிடத்திடுமுன்றிய் பரசிவத்தினிடத்திவ்.

குடிலை என்னுஞ்சத்திதோன்றியது; அதில் பெருமையமைத்த மற்
றத்தத்துவங்கள் முறையே உண்டாயின; பஞ்சகிர்த்தியங்களுக்கு
ரிய பிரமன், விஷ்ணு, உருத்திரன், மகேச்சரன், சதாசிவன்முன்
னே ஒடுங்கிய முறையே உண்டானார்கள்; விஷ்ணுவின்னுடைய புத்
திரனாகிய பிரமாவானவர் உலகத்தைச் சிருட்டிப்பதற்கு மனதில்
எண்ணினார். ஏ-று. (சு

மரீசி யங்கிரன் புலத்தியன் புலகனான் மறையோர்
கிருது, வத்திரி சனபதி யெழுவருங் கிளைத்தா
ருரிய தக்கனும் வலப்பதப் பெருவிர னுதித்தான்
பிருகு மார்பினு மறத்திறை முகத்தினும் பிறந்தார்.

இ-ள். அப்படிப் பிரமன் நினைத்தவுடனே, மரீசி, அங்கிரர்,
புலத்தியர், புலகர்; கிருது, அத்திரி, சனபதி என்கிறவிருடிகளெழு
வர்களும் பிறந்தார்கள்; தக்கன் வலக்காற் பெருவிரலிற் பிறந்த
னன்; பிருகு மார்பிடத்திற்பிறந்தான்; தருமதேவதை முகத்திற்
பிறந்தது. ஏ-று. (சு

உன்னு மைந்தரின் மரீசிபாற் காசிப னுதித்தான்
பன்னு தக்கனு * மறுபது பெண்களைப் பயந்தா
னன்ன காசிப னவர்பதின் மூவரை யணைந்தான்
முன்ன ளாகிய வதிதிபா ளிமையவர் முனைத்தார்.

இ-ள். பிரமனிடத்திற் பிறந்தபிள்ளைகளாகிய எழுவரில்மரீச்
சிவதிபினிடத்திற் காசிபசிவதிபிறந்தார்; தக்கனென்பவன் ஐம்பது
பெண்களைப்பெற்றான், அந்த ஐம்பது பெண்களில் பதின்மூன்று

* அறுபதுபெண்களுள் தருமனுக்குப் பதின்மூரையும், அக்
பார்க்குப் பதின்மூவரையும் சந்திரனுக்கு இருபத்தெழுவரையும்
அரிட்டகேசரினுக்கு ஐந்தையும், விஷ்ணு புத்திரனுக்கும், அங்கிரசு
ரும் இவ்விருவரையும், பிருசாதகனுக்கு இருவரையும் விவரிக்

பெண்களைக் காசிபர் விவாகஞ்செய்தார்; மூத்தவர்களாகிய அதிதி வயிற்றில் மூப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும் பிறந்தார்கள்.எ-று. (1)

இருமை சேர்ந்திடு மீரணிய விரணியாக் கர்களைத்
தெரிய வீன்றனள் சிறப்புறுந் திதியெனு மினையா .
டருண மைந்தரி விரணியன் பிரகலா தனனே
டருமை மைந்தர்க ணுல்வரைப் பயந்தன னவருள்.

இ-ள். அதன் பின்பு அதிதிக்கு இளையவளாகிய சிறப்புள்ள திதியென்பவள் இரணியன் இரணியாக்க னென்னும் இரண்டுபே ரையும் பிரசித்தமாகப் பெற்றாள்; இந்த இருவரில் இரணியன் பிரகலாதன், அணுகிலாதன், கிலாதன், சம்கிலாதன் என்றும் நான்கு பிள்ளைகளைப் பெற்றாள், எ-று. (௯)

பிரக லாதனன் றவத்தினுன் மூவரைப் பெற்றா
னருளு மைந்தரில் விரோசனன் மாவலி யளித்தான்
பரவு மாவலி வாணனென் றெருவனைப் பயந்தா
னரன் ருச்சனை புரிந்தவ னயன்றொழ விருந்தான்.

இ-ள். அவருட் பிரகலாதனன் தவத்தினுல் * மூன்று பிள்ளை களைப் பெற்றான்; அந்த மூவரில் விரோசன னென்பவன் மாவ லிஎன்பவனைப் பெற்றான்; மாவலி வாணசனைப் பெற்றான்; அவ்வாணசரன் பரமசிவனைப் பூசித்துப் பிரமன் னொழும்படியான வாழ்வுபெற்றிருந்தான். எ-று. (௧௦)

தனுவ ளித்தவன் சம்பரன் முதலினோர் பதின்ம .
ரணைய தானவர்ப் பெற்றனன் சிங்கிகை யணங்குட
பனியி ராகுவே முதலொரு நால்வரைப் பயந்தான்
புனைய ளாங்கொரு மூன்று **ANANAHOPADHATA**

இ-ள் மலைகளினுடைய சிறகையறுப்பதற்குத் தேவேந்திரனுக்குத் தன் முதுகெலும்பைக் கொடுத்துத் தேகத்தை விட்டவராகிய ததீசிரிஷி என்பவர் சம்பரன் முதலர்கிய பத்து அசுரர்களைப் பெற்றார்; அப்பத்துபேரில் சிவகிளை என்பவன் இராகுமுதல் நான்குப் பிள்ளைகளைப் பெற்றான்; அவளுக்கு கிளையவன் மூன்றுபே ரசுரைப் பெற்றான். ஏ-று. (௧௧)

கால தேயர்க ளாறுவரைப் பயந்தனள் காலே
சால நீர்சிறைக் கருடனு மருண்ணுந் தவிர
நாலு பாலரைப் புதல்வரா வினதையு நயந்தா
ளால நோவிழிக் கத்துரு பணியெலா மளித்தாள்.

இ-ள். காலே என்பவன் கால தேயர்கள் ஆறுபேரையும் பெற்றான்; மிகவும் நீண்டிருக்கிறசிறகினையுடைய கருடன் அருணனோடு கூட நான்குபிள்ளைகளை வினதை என்பவன் பெற்றான், விடத்தை யொத்த கண்களையுடைய கத்துரு என்பவன் பாம்புகளெல்லாவற் றையும பெற்றான். ஏ-று.

அரிட்டை யென்பவ ளிடத்திலே யாமபையே முதலா
நிரட்டி மங்கையர் பிறந்தன நிலங்கிலே முனிவ
னருட்ட வத்திலெண் ணிரட்டிகந் தருவரை யளித்தா-
ருருட்டு வாள்விழிக் கபிலைபாற் பதினமர்வா துதித்தார்.

இ-ள். அரிட்டை என்பவனிடத்தில் அரம்பை ஊவசி முதலான பெண்கள் பிறந்தார்கள்; விளங்காரின்ற இளை என்பவன் மூன்றியனுடைய கிருபையினாலே பதினாறு வகையாகிய கந்தருவர் களைப் பெற்றான்; வாள்போன்ற கண்களையுடைய கபிலையினிடத் தில் புத்தையினுடன் பிறந்தார்கள். ஏ-று. (௧௨)

சிறகையறுப்பதற்குத் தேவேந்திரனுக்குத் தன் முதுகெலும்பைக் கொடுத்துத் தேகத்தை விட்டவராகிய ததீசிரிஷி என்பவர் சம்பரன் முதலர்கிய பத்து அசுரர்களைப் பெற்றார்; அப்பத்துபேரில் சிவகிளை என்பவன் இராகுமுதல் நான்குப் பிள்ளைகளைப் பெற்றான்; அவளுக்கு கிளையவன் மூன்றுபே ரசுரைப் பெற்றான். ஏ-று.

பொங்கி ராக்கதர் வரனார் கின்னார் புலக
னங்கு மைந்தர்கிம் புருடர்பின் விலங்கையு மளித்தான்.

இ-ள். அங்கிரர் சனபதி என்கிற இருவரும் காத்தருவரைப் பெற்றார்கள்; அத்திரி என்பவர் சூரியசந்திர நிருவரையும் பெற்றார்; புலத்தியர் இராக்கதர், வானார்; கின்னார் இவர்களைப் பெற்றார்; புலகரிஷி என்பவர் கிம்புருடரையும், மிருகங்களையும் பெற்றார். எ-று. (கச)

தருண ராகிய வசுக்களைச் சனபதி தந்தான்
பிருகு வென்பவன் கவியுடன் சவுனரைப் பெற்ற
னிருவ ரோடுசெந் திருவையும் பிருகுபெற் றெடுத்தான்
பருவ மைந்தரிற் கவியுமோ வெள்ளியைப் பயந்தான்.

இ-ள். சனபதி என்பவர் பின்னும் தருணம் பொருந்திய அஷ்டவசுக்களைப் பெற்றார்; பிருகு என்பவர் கவி என்பவனையும், சவுனகரையும் பெற்றார்; இவ்விருவரைப் பெற்றதாமல்லாம். பின்ப இலக்குமியையும் பெற்றார்; அப்பருவம் பொருந்திய பிள்ளைகளில், கவி என்பவர் சுக்கிரனைப் பெற்றார். எ-று. (கரு)

பரிய தானதன் றேவிமுகக் கிரண்டினும் பரிதி
யூரிய வர்ணபரி யாகியிந் திரியத்தை யூற்ற
வரிசை பற்றிய மருத்துவ நிருவரும் வந்தார்
விரிச ரர்சரம் பிறந்தன பலபல விதமாய்

இ-ள். சூரியன் தன் மனைவியைச் சேருகிறதற்கு எத்தனப் பட்டபேர்து, அவளவிற்குப் பொருந்தாமல் பெண்குதிரையர் யோடினாள்; சூரியன் ஆண் குதிரையாய்த் தூரத்த அவன் திரும்பிப் பார்த்தான், அப்போது சூரியன் தனது பெண்சாதியின் இரண்டு மூக்கிலும் இந் திரியத்தை ஊற்றி, வரிசையாகிய அசுவினி, தேவர் கனிருவர் பிறந்தார்கள்; அதன் பின்பு, விரிந்த ௩ சரமும் அகரமும் அநேக விதமாயுண்டாயின. எ-று. (கச)

சரம்—நடைபூதின்னனும், அசரம்—நடைநிலைவாமும்.

• கலிவிருத்தம்.

கண்டிலகெ லாநமது கற்பனைகளென்றே
புண்டரிக வேதியன் மதத்தரி புரத்திற
றண்டியெதிர் கொண்டுபகை தங்கவிசை வண்டார்
வண்டுளப மாயவனை வைதுரை வழங்கும்

1 இ-ள். இப்படி எவற்றையும் உண்டாக்கிய பிரமதேவன் இந்த உலகெல்லாம் நம்முடைய சிருட்டியினு லல்லவோ உண்டாயின வென்று அகவகாரமாகொண்டு, அதனால் வைகுந்தத்தில் வுலிதிற போய் எதிர்த்துப் பகைகொள்ளும்படி சங்கீதம் பாடுகின்ற வண்டுகள் சூழ்ந்த துளபமாலையைத்தரித்த விட்டுனுவைப் பார்த்து அவமதித்துச் சிலவார்த்தைகள் சொல்லத் தொடங்கினான், ஏ-று.

எழுலக மேழுபில மேழு புயலோரே
முழிமுத லேமுகிரி யாம்வகையியற்றி
வாழுமுயிர் யாவையும் வகுத்திட மனத்தாற
பாழிகொண் மரீசிமுதன் மைந்தர்கள் படைத்தேன்.

இ-ள். விட்டுணுவோ? பதினான்கு லோகங்களையும், கறுத்த மேகங்களையும், சத்த சமுத்திரங்களையும், முதன்மையாகிய சத்த குலபருவதங்களையும் உண்டாக்கும்படி மனத்தினுற் புடைத்தது இப் பொழுதுவரங்கின்ற எல்லாவயிர்களையும் உண்டாக்க வலிமையமைந்த மரீசிமுதலிய விருடிகளைப் பெற்றேனான். (உ-று.)

மைந்தரது மைந்தர்கள் குருக்களுடன் வரீனோர்
சந்திரன் முதற்பெரிய தான்வரசு ளானோர்
கந்திருவர்க்கம்புருடர் சித்தர்க்கண் றாத
ரித்திரன் முதற்றிசைக ளெட்டி னு பிருப்போர்.

• அனவடி கான்கின் கலிவிருத்தம்மே என்றபதிகத்தம்.

இ-ள். விட்டுனுலோ? என்னுடைய பிள்ளைகளுடைய பிள்ளைகள் குருவாகிய பிரகஸ்பதியுடனே எல்லாத் தேவர்களும், சந்திரசூரியர்களும், அசுரர்களும், கந்தருவர். கிம்புருடர், சித்தர், கணநாதர்களும், தேவேந்திரன் முதலாகிய திக்குப்பாலகர் எட்டுப்பேருமாயிருக்கிறார்கள். இவர்களுடையோரும் என்னுடையவோ உண்டானார்கள் என்று பின்னுஞ்சொல்லுவார் பிரமதேவர். எ-று. (௧௬)

எஞ்சதலிலாயிறவை நென்பதனையென்பேர்
கஞ்சனெனுமைந்தனை மறந்திகொத்தா
லஞ்சலில்படைபகிபாழியி லெப்படியளிப்பாய்
செஞ்சுவரிலாதெழுது சித்திரமுமுண்டோ

இ-ள். குறையில்லாத சகலத்துக்கும் நானே கர்த்தாவெனப் பதையும். என் பிள்ளை நான் பிரமனென்பதையும் மறந்துவிடு; ௪74.11 கையினாலே உலகத்தைப் படைக்காவிட்டால், நீ எப்படிக்காப்பாடுவாய்! சுவரில்லாமலெழுதுகிற சித்திரமுமுண்டோ! வென்று சொல்லுவார் பிரமதேவர். எ-று. (17)

அளித்திடுகளிப்பினை யகத்திலில்விடாயேல
வெளிப்படவொருத்தனை யளித்திடவிதிப்பேன்
ஞானிச்சியகடற்கிடை குதித்திடதனுள்ளே
யொளித்திசைரத்திர னுனைச்சருவுமுன்னே.

இ-ள். விட்டுனுமூர்த்தியே? சகலத்தையும் இரட்சிக்கின்றோமென்கிற மத்ததைவிட்டுவிடு; நீ விடாமற்போனால், உன் உத்தியோகத்தைவிட மற்ருருவையுண்டாக்கி இரட்சிக்குக் கொழித்துக் கொடுத்தாயிப்போடுவேன்; நம்முடைய புத்திர பெளத்தியர்களாகிய தேவர்கூட்டங்களிலுக்கு உண்ணக்கொல்லும்படி வந்திருக்கென்கொண்டதற்கு முன்னே நிரூப்பிக்கவருக்குள்ளே குதித்து ஒளித்துப் போவேன். சொல்லுகிற பிரமதேவர். எ-று. (18)

விததகமுனிப்பிருகு விட்டமுனிவாலே
பததுருவெடுத்தனை பகுத்தறிகிலாயோ
வததனையுடற்கொடு மமைத்தபடியாலென்
கைத்தலமுமிப்படி கறுத்தபடிபாராய்.

இ-ள். ஞானசொருபியாகிய பிரகுரிஷியிட்ட சாபத்தினால்
பததுதரம் பூமியில் பிறந்தாய். நீ அந்த பகுத்தறியில்லையோ தீப்
படி நீ பிறந்தபோதெல்லாம் அவ்வளவு பெரியவுனது உடல்களை
யெல்லாம் படைத்துப்படைதது என்னைகள் காய்ப்பேறி இப்படிக்
கறுத்துப்போயிற்று பாரொன்ற பின்னுஞ் சொல்வாராயினார். எ-று.

உந்திமலரோனென விகழ்ச்சியுரைசாதே
முந்திமலருதூணிடை முனை ததனை யுனக்குத்
தந்தையினவோவலது தாயதெனவோசொல்
செந்தழல்பிறந்துகிளை திப்பபதறியாயோ,

இ-ள். ஒ வில்டுனுவே? நம்முடைய நாபிக்கமலத்தினால் தான
வகடாமென்று நித்தனை சொல்லாதே; முன்னாலே நீ ஒரு தூணினி
டத்தலே பிறந்தாயே, அந்தததனை உனக்குத் தகப்படுகென்று
சொல்லுமோ! அந்தத் தூண் உனக்குத் தந்தையானால் என்க்கு நீ
தந்தையாவாய்; சென்ற நம்பொருந்திய நெருப்புமூங்கிலினிடத்திலே
புடனது மூங்கிலைத்தானே கொளுத்திப்போகிறதை அறியாயோ!
அப்படி உன்னிடத்திலே நான் பிறந்தாலும் உன்னை அழித்துப்
போடுகிறதெனெனஞ்ச் பிராபிதவர் எ-று. (உ-று)

புவதனியைசொற்றன கொடும்புனைவெதுப்பிக்

காதிடைதுளைத்தனல் புதுட்டினகடுப்பிக்

கோதமொடெழுந்தபுனை கொண்டுகைகொண்டே

மூத்தவன்மதித்தனை மறுத்திவையுரைப்பான்.

இ-ள். பிரமன் இப்படிச் சொன்ன வார்த்தைகள் விட்டுனுவுக
கு இரண்டுகாசிலும் வேலாயுதத்தைப் பழக்கக்காய்ச்சித் தொனை
ககவிட்டு உள்ளே செலுத்திய நெருப்புப்போல் தகிக்க மிருந்த கோ
பன்கொண்டு புகையெழும்பும்படியாக நகைத்து இவனுக்கு இந்த
அகநகாரமவந்தது எந்தவிதத்தினாலேயென்று ஆலோசித்துச் சில
வார்த்தைகளைச் சொன்னா விட்டுனுமூர்த்தி. எ-று. (உச)

வந்தவழி தன்னை யு நினைத்திலைமனத்தென்
துந்தியுனதன்னை டென வுன்னுதலையில்லாய்
தந்தைசிறுமைநதர்பிழை தன்னை யுணராரென்
நிரதவுரை சொல்லினை யிகழ்ந்ததுபொறேனை.

இ-ள். பிரமாவே? நீ வந்தவழியையும் நினைத்தாயில்லை! என்
னுடைய நாயியை யுனதுதாயென்று ஆலோசிக்கவும் இல்லை; தந
கைகளாயிருக்கிறவாகள் பிள்ளைகளசெய்த பிழையை ஒரு குற்றமாக
நினையாகவென்று இந்தவாழ்வை சொல்லினையோ! இன்னமேல
இப்படி பொறுக்கமாட்டேனென்று பின்னுஞ் சொல்லுவார் விட்
டுனுமூர்த்தி. எ-று. (உரு)

தன்றுமதுவுங்கைட வபபகடுதானு
மென்றனை யராகவு மிழநதுயிர்குடித்தேன்
மன்றவொருநீனமசெயின் மைமந்தனை வுண்டோ
வந்நியுடனோனையு மறுத்தெரிசிலாரோ.

இ-ள். கோபத்தையுடைய மதுவும், யானைபோன்ற னகடன
னும் எனக்குப் பிள்ளைகளல்லவா! என்னைக்கழந்து எதிர்த்தபடியி
னாலே கொன்றுவிட்டேன்; நிலைபெற்ற ஒரு நீங்குசெய்தால் மக
னென்று புரிகுத்தகடுமே? அந்தல்லாமல் தேகத்திலே ஒரு கட்டி
கண்டால் அதையறுத்தெறித்து சொஸ்தப்படுத்திக்கொள்ளாமலிரு
கின்றார்களோ மனிதர்கள். எ-று. (உசு)

பித்தனுனதோர்தலை பிடுங்கியெறிபோதி
லத்தலைநமக்கென வமைக்கவிதியில்லா
யெத்தலைவனென்பதுனை யித்தகைமைகொண்டோ
பைத்தலையராமுடி கொன் பாரிடம்பிதித்தாய்.

இ-ள்: ஓபிரமனே? பயித்தியக்காரனாகிய சிவன். உன்னுடைய
தலைகளி லொன்றைப்பிடுவகி எயிர்த்தகாலத்தில், அந்தத் தலையை
மறுபடியுண்டாக்கிக்கொள்ள வகையில்லை; உன்னை எப்படித்தலைவ
னென்று சொல்லுகின்றது; இந்தத் தலையைக்கொண்டு தானோ
படத்தையுண்டய ஆதிசேடன் முடியிலிருக்கின்ற பூமியைப் படைத
தாயென்றார் விட்டுணுதேவர். எ-று. (உஎ)

மச்சவுருவங்கொடு மறைத்தொகுதிதந்தேன்
விச்சையுள தானவரை வென்றுயிர்குடித்தே
னச்சுமரமாமெனினும் வைத்தமாமொன்றே
யச்சமுறுகின்றன னழிக்கவரிதென்றே.

இ-ள். பிரமனே! சோமுகாசுரன் உன்னிடத்தில் வேதங்களைப்
பிடுவகிக்கொண்டு போனபோது. நான் மச்சாவதாரங்கொண்டு அங்கு
வசரிணைக்கொண்டு வேதங்களை வாங்கித்தந்தேன்; அஃதல்லாமல்
சாமர்த்தியமுள்ள அநேக அசுரர்களைக் கொன்று தேவர்களோடு
உன்னையும் காப்பாற்றினேன்; எட்டிமரமொன்றும் தான்வைத்த மா
மாகவிருந்தால் வெட்டார்கள்; அதைப்போல பின்னையான உன்னைக்
கொல்லக்கூடாதென்று பயப்படுகிறேனென்றார் விட்டுணு. எ-று. ()

என்றொருவருக்கொருவ ரெத்தனையுரைத்தார்.
சுன்றினர்புயத்தின்மிசை கைத்தலமடித்தார்.
நின்றலுருதித்தனார் கொருக்கணத்திமிர்ந்தார்.
துன்றியகனற்பொறி சுருக்கெழுவந்தார்.

இ-ள். இப்படி ஒருவர்க்கொருவர் எத்தனை வார்த்தைகளை யோ சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள்; கோபித்துக்கொண்டு பறந்தின்மேல் கைகளாலே அடித்துக்கொண்டார்கள்; நின்று பூலேகத்தில் குதித்தார்கள்; நெருங்கினார்கள்; நிரிந்தார்கள்; நெருப்பப்பொறி நெருக்கமாய்விழ சுறுக்கெனக் கண்களை விழித்தார்கள் எ-று. (௨௧)

வெற்புகள்பொடித்தன வெடித்ததுகடாகம்
பற்பலசுடர்க்கதிர் பனிக்கதிரொளித்த
சர்ப்பமுநெளித்தது தலைச்சுமைபொறுதே
கற்பமுடிவென்றமரர் கண்களையிமைத்தார்.

இ-ள். பிரமதேவரும், விட்டுணுமூர்த்தியும். சண்டைசெய்கிற போது மலைகளெல்லாம் பொடியாய்ப் போயின; அண்டகடாகம் பாடென்று வெடித்து, பற்பல கிரணங்களையுடைய சந்திர சூரியர்கள் ஒளித்தார்கள் ஆதிசேஷன் தலைச்சுமை பொறுக்கமாட்டாமல் உடல்- நெளித்துக்கொண்டான்; கற்பகாலம் வந்து உலகமழியப் போகின்றதென்று (இமையாசாட்டமுடைய) தேவர்கள் கண்களை இமைத்துக்கொண்டார்கள். எ-று. (௨௨)

உடிக் கணமுகிற்கண முதிர்ந்தவுலகெல்லா
பிடிக்கணில்விழுந்தன வெழுந்தனபராக
மடக்கின்பகீரதிமுன் னானநதியெல்லாந்
திமக்கொடுமுழங்கின் திசைக்கரிகளெட்டும்.

இ-ள். கஷத்திரக் கூட்டங்களும், மேகக்கூட்டங்களும் உதிர்ந்தன; உலகமெல்லாம் துன்பங்களுோடு அடுக்குக் குவிந்து விழுந்து தாளெழும்பின; கங்கை முதலான நதிகளெல்லாம் தண்ணீரில்லாமல் வற்றியபோயின; அட்டதிக்கிலு மிருக்கிற யானைகள் திடுக்கிடப்பயந்தன. எ-று. (௨௩)

மேலினிதெடுத்தெறிவர் வீழ்வர்கடிதோடிக்
கோலியெதிர்த்துகென நின்றியுலர்குத்திச்
சாலமடிதொட்டளவில் சாரிகைதிரிந்தார்
மாலையுமிருட்டிம்வல மாய்வருதன்மான.

இ-ள். ஒருவரையொருவர் மேலே யெடுத்தெறிவார்கள் கீழே
வீழுவார்கள்; மறுபடியும் எழுந்து விரைவில் ஒடிவளைந்து எதிரோ
நின்று குத்தென்று சொல்லுவார்கள்; அப்படிக் குத்திக்கொண்டு
மிகுதி மடியைப் பிடித்துச் குறைபோ ல்லோகவிசை சுழன்ற திரிந்
தார்கள்; அத்திரேமும் திருளும் வலமிடமாக வருதலை பொத்தி
ருக்கும்படி. எ-று. (௩௨)

ஊருவனதத்துவன செல்வனவின்னோடே
சேருவனநின்றன திரிந்தன திரட்டார்
தாருவனையிற்றன ரழைந்ததிருளெங்கு
மேருவனையுக்கதெழு வேலைபளராக.

இ-ள். அவ்வேளையில், உலகத்தில் ஊர்ந்து போகின்ற சேன்
களும், தவழ்கின்றவைகளும், நடக்கின்றவைகளும், பறக்குஞ் சீவ
ராசிகள்போல ஆகாயத்தில் பறந்தன; நிலையாகநின்ற விருகமும்
மலைகளுக் திரிந்தன; திரளாக நிறைந்த ஐந்துவகையாகிய தேவ
தருக்கள் பொடிப்பொடியாய்ப் போயின; எவவிடமும் அந்தகாரம்
நிறைந்தது மகாமேரு அசைத்தது; சந்த சமுத்திரங்களுஞ் “சேரு
யின. எ-று. (௩௩)

அந்தமுடிவெல்லாதனி லஞ்சிமைப்போர்தா
மிந்திரனைபெய்தினர்க ளெய்தியதுவைக்கு
முந்நியவனுற்றதுயர் யாவையுமொழிந்து
வந்தவரவேதென வருத்துகையெய்தினார்

இ-ள். சருக சங்கரகாலம் வந்ததென்று சொல்லும்படி இரு
வருஞ் சண்டையெய்யும் அந்த வேளையில், தேவர்களுவ்வாறு

டாங் து.]

திரும்பலேச் சருக்கம்.

உருக

பயப்பட்டுத் தேவேந்திரனிடத்திற் போய்ச் சேர்ந்து தங்களுடைய
துக்கத்தைச் சொல்லுவதற்கு முன்னே, தேவேந்திரன் தான் பட்ட
துன்பங்களெல்லாங் சொல்லிப் பின்பு நீங்கள் வந்தகாரியம் எந்த
ன்றுகேட்கத் தேவர்கள் சொல்லுவார்கள். எ-று. (௫௪)

ஆரணனு காரணனு மானவிருவோருந்
தாரணியிலேமிரு சமர்த்தொழில்விளைத்தா
ரோரணியவேறுகதி யில்லையெவருக்கும்
காரணனை யெதொழுதல் காரியமிதென்றார்.

இ-ள். பிரம லிட்டுணுககளாகிய இருவரும் பூமியில் மிகுந்த
யுத்தத்தைச் செய்கிறார்கள்; எவனுக்குப் பிழைக்கத்தகுந்த மார்ச்
கம் வேறேயில்லை; எல்லாருக்கும் காரணமாயிருக்கிற பரமசிவனேத
ொழுது இங்கு செய்தியைச் சொல்வதே காரியமென்று சொன்
னார்கள் தேவர்கள். எ-று. (௫௫)

நாயகினிசைந்துனோ நாகவுலகத்தோர்
நாயமலர்போலடி துதித்தநிவைபாகா
மாயமுடன்மாலயன் வருத்தமதுதீராய்
தாயலதுமைந்தர்துணை தாரணியிலுண்டோ.

இ-ள். இப்படிச் சொல்லத் தேவேந்திரனும் சம்மதித்துப்
யின்பு, அவனோடு தேவர்களெல்லாரும் போய்ச் சிவனுடைய பரி
சுத்தமாகிய தாமரை மலர்போன்ற பாதத்தைத் தொழுது, மகளை
புகழ்க்கு! மாயஞ்செய்கின்ற விட்டுணுவும், பிரமனும் சண்டை
யெய்தவதனால், வருந்துக்கத்தக்க தீர்க்கவேண்டிய பிள்ளைகளுக்கும்
தாய் துணையல்லாமல் வந்தொரு துணை! பூமியிலுண்டோ! என்று
சொன்னார்கள் தேவர்கள். எ-று. (௫௬)

உருட்படுசுகட்டைநிக ருற்றுலகின் மீதே
யுருட்படுகிறப்பினை யிறப்பினையுறாதே
பொருட்பெறவுனக்கடிமை புக்களவிலாவுன்
ளருட்கடல்குளித்திட வடைக்கலமதானோம

இ-ள். உருண்டுகொண்டிபோகின்ற ஊண்டியினுடைய சக்கரம் போல், அஞ்ஞானம் பொருந்திய பிறப்பையும் மிறப்பையும் மாறிமாறிப் படைத்து வருத்தத்தை யனுபவியாமல் மோட்சத்தைப்பெறவனக் கடிமையாகப் புகுந்து உன்னுடைய அளவில்லாத கிருபைக்கடலில் குளிக்க அடைக்கலமானோமென்றார்கள் தேவர்கள். எ-று. (௩௭)

புழுக்குடையுடற்சுமை பொறுக்கமுடியாத
விழுக்குடையவிச்சைகெட விசசையருள்வானே
முழுக்கடலிடைத்தின முழுக்குறினுமாறு
வழுக்கமலமற்றிட வடைக்கலமதானோம

இ-ள். அகேச புழுக்கள் குடைந்து கொண்டிராகின்ற உடற் பாரத்தைப் பொறுக்கமுடியாத இழுக்காகிய அஞ்ஞானகெடப் பிரியத்தினாலே கிருபைசெய்கின்ற சுவாமியே! பெரிய சுமூக்தி ரத்தினிடத்தில் நுணம்முழுகினும் போகாத மும்மலமாகிய அழக் கற்றுப்போக அடைக்கலமா யும்மைச சேர்ந்தோ மென்றார்கள். எ-று. (௩௮)

எண்ணியினிவேறிலை யெமக்கீருள்செயென்றே
கண்ணுதலைவிண்ணவர்கள் கற்றுமொழிபோதி
லண்ணலுமுணர்ந்தன னனைத்துயிரினுள்ளே
பெண்ணெயெனநிற்குமல ளீதற்கிலாநோ.

இ-ள். இனிமேலுள்ளேயே ஆவோசனை விஷய, எனக்குக்குக் கிருபை செய்யுமென்று சிவனைத் தேவர்கள் புத்தித்து நிராத்நிசஞ்

செய்கையில், சுவாமியும் அவ்விருவருக்கும் வந்தசுண்டையின் மூல
த்தையறிந்தார்; எல்லா வுயிர்களிடத்திலும் என்னினிடத்து நெய்
போல் நிற்கும் சுவாமி இது அறியமாட்டாரோ! அறிவார். எ-று. (.)

அறுசீரடியரசிரியவிருத்தம்.

நடுக்கமுறு முனிவரெலா மமரரெலாம்

பயந்தவிர நாகமீது

படுக்கைபுரி திருமாலும் பங்கயத்தி

லுறுமயனும் பகைமைதீர

வடுக்கியிடும் புவனமெலா மடுக்கழியா

திருக்கமனத் தருள்வ தாகித்

தடுக்கரிய * தழலு நுவத் தொருவரையா

யிருவரையுந் தடுப்பதானன்.

இ-ள். நடுக்கமடைந்த முனிவர்கள் தேவர்களெல்லாரும் பயம்
நீருமபடிச சர்ப்பசயனத்தில் சித்திரைசெய்கின்ற வீட்டுணுமூர்த்தி
யம தாமரைப புட்பத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவரும், ஒருவரு
க்கொருவர் பகையை நீங்கவும், அடுக்கடுக்காயிருக்கும் அண்டங்க
ளெல்லாம் அடுக்கழியாம விருக்கவும் கிருபை செய்வதாய்த் தடுத்த
தகரிய, அகலினி சொருபக்கீதாடி கடைய ஒருமலையாகி இவ்விருவ
ரையுந் தடுக்கும்படி எழுந்தருளினார் பரமசிவன். எ-று. (சு௦)

பாதலத்திற் பணிகளெலாம் விழுதாக

வதன்ஈழிற் பருவே ரோடிப்

பூதலத்திற் கிளைத்திமையோ ருலகெல்லா

மலர்ந்து மலர்ப் புண்டரீகன்

* மச்சிமாத்தத்திலே அமரபத்தத்துச் சதுர்த்தத்திலே திதியிலே இரவு,
மகா சிங்காலத்திலே சோதியாகத் தோன்றினர்.

மீதலத்து முகமுடைத்துக் கடாகவெளி

கடந்துபெரு வெளிக்கு மேலா

மாதலத்துக் கிதுவுமொரு கணன்மேரு

வடுத்ததென வளர்ந்த மாதோ

இ-ள். பாதாள லோகத்திலிருக்கிற பரம்புகளெல்லாம் அம்மலைக்குச் சல்லிவேராகவும், அதின்கீழ் பருத்த வேரோடி பூமியிற்பெரிதாய் கிளைத்துத் தேவ லோகங்களெல்லாம் தாண்டி பிரமலோகத்து முகட்டையுடைத்து அண்டகடாக வெளியைக் கடந்து அதற்கப்பாவிருக்கும் பெரியவெளிக்கு மேலாயிருக்கிற இடத்துக்கும் அக்கிளிச சொரூபமாகிய மகாமேரு அடுத்ததென்று சொல்ல வளர்ந்தது. (1)

முளைக்குநெடுஞ் சுடரினி புரவியுல்

வாவுலக முழுது மோடிச்

கிளைக்குமணி யிருளாகற்ற வேற்றியைத்த

விளக்கெனவே கிளர்கை யாலே

யளக்கரெலா மளப்பரிய வடவையழல்

பரந்ததென வரத்த மானத்

திளைக்குமெழு கிரிகளெல்லா மதுசொரிந்த

சிறுபொறிபோற் சிவந்த மாதோ

இ-ள். உதயமாகி நெடுந்தூரம் கிரணங்களை வீசுகின்ற சூரியனுடைய தேறிநகட்டிய குதிரைகள் சஞ்சரிக்கக்கூடாத உலகமெல்லாம் ஒடி கிளைத்த கீலமணிபோலும் கரிய இருளை யோட்டிவதற்கு ஏற்றிவைத்த விளக்குபோல் பிரகாசிப்பதனால், சமுத்திரமெல்லாம் கொலுலுவதற்கரிய வடவாழகாக்கினிப் பரந்ததுபோலச் சிவப்பதிறம் பொருத்த சங்குல பரவதங்களெல்லாம் அந்தப் பிரகாசத்தினால் அந்த அக்கினிமலைசெழிந்த அக்கினிப் பொறிகள் போலச் சிவந்தன. எ-று.

கவி நிலைத்துறை.

வானக்கண்ணழ வாயதுகண்ட மலரோணும்
கானக்கண்ணனு மஞ்சியகன்றார் கரைகாணார்
ஞானக்கண்ணினர் காணுமதல்லா னவைசேரு
மீனக்கண்ணின ருக்கெளியானே வெம்மானே.

இ-ள். இப்படி ஆகாச பரியந்தம் அக்கினி சொரூபத்தைக், கண்ட பிரமணும், வேணு நாதத்தைச் செய்கின்ற கிருஷ்ணஞ்சிய விட்டுணுவும், பயப்பட்டு ஒதுங்கி நின்றார்கள்; ஞர்னக் கணகளை புடையவர்கள் காணுவதல்லாமல் குற்றம் பொருந்திய ஈனமாகிய முசத்திர கண்ணுடையவர் காணுகிறதற்கு எளியவரோ! நம்முடைய பரமசிவன். ஏ-று. (சுரு.)

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

கண்ணிலள விடவரிய சுடரினைக்கண்

டிருவ நுமாய்க் கவலைபாளு

ரெண்ணிலிதி னடிமுடியை யறிபவரே

பெரிபவரென் றிசைத்தா ரிந்த

மண்ணினடி யறிவனெனப் பணவிடை யிற்

றாககமிக்கோன் வராக மாணன்

விண்ணின்முடி யறிவனென வெகினவடி

வெடுத்தயனும் விரைந்து போனான்.

இ-ள். கணகளாலே இவ்வளவுதூரம் இந்த மலை போயிருக்கிறதென்று. அறியக்கூடாத பிரகாசமான மலையைப்பார்த்து, இரண்டுபேரும் துன்பத்தையுடையவராய் இந்த மலையினது அடியை யாடிது முடியையாடிவது அறிகிறவரே பெரியவரென்று ஒருவருக் கொருவர் சொல்லிக் கொண்டார்கள்; அப்பொழுது சர்ப்பத்தின

ரித்திரை செய்கிறவராகிய வீட்டுணுமூர்த்தி இந்த மலையினடியை
நாணயிந்து வருகின்றேனென்று வராகவடிவானான் ; இந்த மலே
யின் சிகரத்தைக் காணுகின்றேனென்று பிரமனும அனனப்பபட்சி
யாகி ஆகாயத்திற் பறந்தான். ஏ-று. (௪௪)

மெத்துமரைக் கணத்தினுக்கா யிரங்காதம்
பறந்தயனார் விரைந்து போனார்
துத்தியரா வெடுத்தபுவி கணத்தினுக்கா
யிரங்காதத் துளைத்துப் போனார்
ரத்தையோர் செயலுரைக்கிற் கணகமணி
நெடும்பூட்டுக் கருகி லோடு
நித்திலப்பொற் குண்டுகையு நீலமணி
குண்டுகையு நிகர்த்த மாதோ.

இ-ன். சொல்லப்பட்ட அரைக் கணத்தில் பிரமதேவா ஆயிரங்
காதவழி பறந்து மேலாகப்போனார் ; படந்தையுடைய ஆதிச்ச
டன சுமந்த பூமியை அரைநொடியில் ஆயிரங் காததூரம் தொலைத
துக்கொண்டு வீட்டுணு கீழாகப் போனார் ; அஃதெப்படி யிருந்த
சென்றால், அம்மலை தகையமாயாகிய ராட்டணப் பூட்டைப் போல
வும், அதில் இறைக்கிறதற்குக் கட்டிவிட்டிருக்கின்ற நீலரத்தினச்
தோண்டிபோலவும் முத்துக்களிறைத்திருக்கிற அழகிய தோண்டி
போலவு யிருந்தது. ஏ-று. (௪௫)

பூவுலகையரியகன்று கீழுலகின்
முறைமுறையே புகுந்து போந்து
காவலுறு மாவுலகின் போகலதி
யெனும்புரமுந் கடந்து மேலித்

தேவர்தொழும் பரஞ்சடர்வாழாடகே

சுரங்கரத்துஞ் சிரத்தும் போற்றி

மூவுலகை முதலளந்தோனே மூலக

மளந்துமதன் முடிவு காணன்.

இ-ள். வராகவடிவமெடுத்த விட்டுணுவானவர் பூலோகத்தைக் கடந்து, அதின்மீழிருக்கிற ஏழுலகத்தையும் முறையே தொளைத்துக்கடந்துபோய் மாவலிசசக்கிரவர்த்தி காவலிலிருக்கிற போகவதி பட்டினத்தைத்தாண்டி, அப்புறம் தேவாகள்வணங்கும் பிரமசொருபமாய் விளங்குகின்ற ஆடகேசுரத்தைக்கண்டு வைக்களிஞ்ஞாய சிவத்திஞ்ஞாய வணங்கி முன்னே மூன்றலகத்தையு மளந்தவர் இப்போதே மூலகவகளை அளந்தும் அந்தமலையினடியைக் காணுமற்போனார் என.

(சசு)

வளர்ப்புடைய பிறைபோல வளர்மருப்புந்

தேய்பிறைபோல் மழுங்கிப்போகக்

குளப்படியு முகநுனியும் பினைத்தேடி

மாசையைப்போற் குறைந்துபோக

வளப்பரிய துயரளவிப் பத்துநூறுண்

டகன்றதற்பினைநனை வாழ்த்தி

யினைப்பதுவுஞ் சலிப்பதும்

நெழுதலமு மிடர்க்கடனுமேறினனே.

இ-ள். அப்படி மகாலிட்டுணு வராகவடிவங்கொண்டு தேடுகிற போது வளர்பிறைபோல் நானுக்குள்ள வளர்ச்சியுற்ற இரண்டுகொம்புகளும் தேய்பிறைபோல்குறைந்து மழுங்கிப்போகவும், குளம்புசனும் முகத்தினுனியும் தேடுமாசை பின்பு எப்படி குறைந்துபோயிற்றோ ! அப்படித்தேய்த்து குறைய எண்ணக்கூடாத துக்கமுத் திரத்திலுவிழ்ந்து ஆயிரத்தேவருஷகாலந் தேடியுங்காணாமல் பின்

புதெளிவுவந்து இது சிவனுடையசெயலென்றறிந்து அவரைத்தியா
னஞ்செய்து இளைப்புஞ்சலிப்பும் நீகித் தன்னுடைய துக்கசமுத
கிரத்தையும் எழுதலத்தையும் தாண்டிவந்தார். எ-று. (சஎ)

தம்போரை முதற்றடுக்கத் தழற்பிழம்பா
யெழுந்துவந்தத் தலத்தைச் சார்ந்தா
னம்போத னிதன்முடியி னளவறியா
னெனமனத்தி லையந் தீர்ந்தா
னம்போருக் கரியாணைச் சேயாணைத்
தனதுவிழி நயனத்த தோடே
பைம்போதைப் புனைவாணைப் பலகாலும்
பணிந்துருகிப் பரவிநின்றான்.

இ-ள். தனக்குமபிரமனுக்கும் வந்தகலகத்தைநீக்கும்படி. அக்
கினிசொருபமாக எழுந்ததலத்தைசேர்ந்து அழகியகாமரைப் பூவி
லிருக்கிறபிரமன் இந்த மலையினமுடியை அறியமாட்டானென்று
நிச்சயஞ்செய்துகொண்டு, நமபாதமணிதா கருக்கு அரியவரை எப்
படிப்பட்டவர்களுக்கும் தூரமாகவிருக்கிறவரைத் தம்முடைய கண
னாகப் புட்பத்தோடு அழகியபுட்பங்களைத் தரிக்கின்றவரைப் பலத
ரமும் வந்தனஞ்செய்து உள்ளமுருகிப்பரவினா விட்டுணுமூர்த்தி.
எ-று. (சஅ)

கலி யிருத்தம்.

இன்னதா மிவன்செய லிருக்க விக்விதன்
முன்னமே யழற்கிரி முடியைத் தேடவே
யன்னமாய்ப் பறந்தவ னரைக்க ணத்திலே
மன்னுமோ ராயிரக் காத்தம் வாவினான்.

இ-ள். இந்தப்பிரகாரம் இந்தவிட்டுணுவிருக்க, இத்தற்கு முன்
னே அக்கினிமலையின்முடியைத்தேட அன்னப்பட்டசியாகிப் பறந்த
பிரமன் அரைக்கணத்திலே ஆயிரக்காதவழிதாண்டினார். எ-று. (சக)

கீழியே யண்டகோ ளசையுங் கீழூற
வேறி ட யோ ராயிர மாண்டுமெனினு
ணாறுதா றுயிரங் காத நோக்கினு
மீறிலா திருந்ததங் வெரியின் றாணமே.

இ-ள். அண்டகோளையுங் கிழிபடக்கிழிததுப்பறந்து ஆயிர
வருடந்தேடினார் ; அப்படி அநேக தூறுயிரங்காதந் காண்டிப்போ
ப்பபாத்தாலும் முதல்பார்த்ததுபோலவே முடிவில்லா திருந்தது
அநக அக்கினித்தூண். எ-று. (இஃ)

சிறையெலா முதிர்ந்தன விசையுந் தீர்ந்தன
நிறையதா மிடுக்கனு முயிர்ப்பு நீண்டன
குறையெலாம் வளாநதிடத் தனிமை கூர்ந்தலான்
மறையினு னிவையிவை மனத்தி னெண்ணினான்.

இ-ள் அப்படி பிரமன் அன்னமாய்ப் பறந்து போம்போது,
சிறகெல்லா முதிர்ந்துபோயின ; விசையும் அடங்கிற்று ; குறை
வில்லாததுக்கமும் பெருமச்சம அகிகப்பட்டன ; மனக்குறைவள
ர ஒருவருயில்லாமல கான ஒன்றியானபடியினாலே பிரமா சிலவற
ரை மனத்திலெண்ணினார். எ-று. (இது)

அரியமா விதனடி யறிந்து மீளுமோ
தெரிவரு திடையிலே திருப்புமோ வென
வரியதா கியதுய ருச லாடின
வெரியுறு மெழுகுபோ லிளகுஞ் சிநுதையான்.

இ-ள் அரியமகாவிட்டுணு இந்த அக்கினிமலைபினுடைய அடி
பையறித்து திரும்புவானோ! கொஞ்சஞ்ஞாரந்தேடி இனிமேல்தேட
க்கடாதென்று திரும்பிவருவானோ! என்கிறதுக்கமாகிய ஊசலி

* விட்டுணுவும் பிரமனும் பன்றியும் அன்னமூலாகத் தேடினார்
என்பதை “விஷ்ணுர்வை வாராகம் ரூபமாஸ்தாய ஏனவும், ப்ரண்
மாலை ஹம்சோபூத்வா” எனவும் வருடும் இருக்குவேத மகாமந்திர
வசன மகளால் தெளிக.

விருத்தாடினார். நெருப்பிலேயிட்ட மெழுக்குபோல் இளகிய மனமு
டையவனாகிய பிரமதேவன். ஏ-று. (ருஉ)

மற்றிது சிவனென மனத்தி னெண்ணிலே
ஹற்றரி கன்னை யு முறவு கொண்டிலே
ளிறறைநாள் வரைக்குமில் விடர்க்குண் மூழ்கினேன்
சிற்றறி யுடைமையோ செய்த தீமையோ.

இ-ள். இந்நமஸையைச் சிவனென்று அறியாமற் போனேன்
பகைத்துக்கொள்ளப்பட்ட விட்டு னுனையாவது உறவுகொள்ளாமற்
போனேன் ! அன்று முத லின்றுவரையிலும் வெறுகாலமாய்த் துக்க
சமுத்திரதநிலம் மூழ்கினேன் ! என்னுடைய சிறியபுத்தியினாலே
யோ ! பூர்வம் நான்செய்த பாவத்தினாலேயோ ! என்று விசனாத
தையடைந்தான் பிரமன். ஏ-று. (ருஉ)

எய்கினேன் முடியறிந் தேகிலே னெனும்
பொய்களை யுரைக்கினும் பொருந்தவே யுரை
செய்துனை பிறிதிலே யென்று தேம்பினான்
஁ கைதழின் மடல்வரப் பின்பு கண்டனன்.

இ-ள். இவ்வளவுதூரத் தேடிவந்தும் முடியையறியாமற் போ
னேன் ! ஆளுந் இனிமேற்போய் விட்டு னுவினிடத்திற் பாத
தேனென்று பொய்சொன்னாலும், ஒத்தாசையாகப் பார்த்தானென்
று பொய்ச்சாட்சிகொவ்வதற்கு ஒருதுணையுமில்லையென்று விச
னப்பட்டான் ; அச்சமயத்தில் தாழம்பூமடல் ஒன்றுமேலே யிருந்
திறங்கப்பார்த்தான் பிரமன். ஏ-று. (ருசு)

இம்மட லென்குற்று வருவ தென்னுமுன்
னம்மட லனைந்ததங் கதனை யெற்றனன்.
செம்மறன் முடியில்வீழ் + செம்ம லானகயால்
மெய்ம்மைசே ருயிர்ப்புதாய் விடுமி னென்றதே.

஁ கைதழை சாழம்பூ. + செம்மல்-பூம்பூ.

இ-ள் இந்தத் தாழைமடல் என்கேயிருந்து வருகிறதென
ஆலோசிக்கு முன்னே, தாழம்பூ பிரமனுக்குச் சமீபத்தில் வர,
அதைக் கையினாலே பிடித்தான; அது பரமசிவனுடைய சிரத்திலிரு
ந்து தவறிவிழுந்த பழம்பூ வாகையால் மெய்மையான பெருபூச
கோடு என்னேச் சீக்கிரத்தில் விட்டு விடுவாயென்று சொல்லிற்று. எ-று. (௫௫)

ஏரணி கைதையே யிங்கு நீவருங்
காரண மேதெனக் கமலன கூறினான்
ஆரண னாரண னளவிடா முத
நாரணி முடி யினுந் தவறி வீழ்ந்தனன்.

இ-ள். அந்தத் தாழம்பூ சொல்லியதைக் கேட்டு, அழகான தா
ழம்பூவே? என்கேயிருந்து இங்குவந்தாயென்று பிரமன்கேட்க டா
மனாலும், விட்டுனுவினாலும் அறியக்கூடாத பரமசிவத்தினுடைய
சிரத்திலிருந்து தவறி விழுந்தேனென்று சொல்லிற்று. எ-று (௫௬)

தார்ப்பொலி முடியினுந் தவறி வீழ்ந்தபின்
நாற்பதி னாயிரம் வருட நண்ணினே
னேற்பது விடுகுவென றிசைப்ப வெந்தையைப்
பார்ப்பது விடுததயன் பகாவ தாயினான்.

இ-ள். கொன்றைமலை பிரகாசிக்கின்ற சுவாமியின் திருமுடி
மேல் நின்றுவிழுந்து நாற்பதினாயிரம் வருஷங்களாக வந்தேன.
இன்னும் நான் பூமியிற் போகவில்லை; வருத்தத்தோடு வருகிறேன்,
என்னைப் பிடிக்கவேண்டாம், விட்டுவிடுவென்று தாழம்பூ சொல்ல,
பிரமன் சுவாமியைத் தேடுவதை வெறுத்துச் சிலவார்த்தை சொல்
லத் தொடங்கினான். எ-று. (௫௭)

துன்னிய கைதையே துணையுமாய் நமக்
கின்னமு மலைவுறு திடுக்க ணர்க்கினு

ஓன்னிலு முயிர்த்துணை யுறவுவேறிலை
பன்னிய னல்லனா னனமு மல்லனே.

இ-ள். என் சமீபத்திலடைந்த தாழம்பூவே? நீ எனக்குத் துணையாயிருந்து நானின்னமுந் தேடி யலையாமல் என் வருத்தத்தை நீக்கினால், 'உண்ணைப் பார்க்கினும் உயிர்போன்ற துணையும் உறவும் வேறில்லை'; நானும் அன்னிய னல்லன். அன்னப் பகழியுமலவன் என்று சொன்னான் பிரமன். எ-று. (௫௮)

நாமமோ நான்முக னானு மா லுமா
யேமமா மிதற்கள விசைகக வெண்ணினோம்
பூமிகி ழிடநதவன் போயினான் மனத்
தீமையேன் றிருமுடி தேடிக காண்கிலேன்

இ-ள். என் பெயரோ பிரமன்; நானும் வீட்டுணுவுக்கு கூடி அக்கினு சொருபமாகிய இந்தமலையி னளவைத் தெரிந்துகொள்ள வெண்ணினோம்; பூமியின் கீழிடத்தைப் பிளந்துகொண்டு அடியை அகன் தேடப்போனான்; பாலியாகிய நான் முடியைக்காண் கொஞ்நான் தேடியிரு காண்கிலன். எ-று. (௫௯)

அடிதலை வரவிது வதுகொண் டென்பய
னெடியநின் வரவினா னினைத்த தெய்தினாந்
படியளந் தவனுடன் பறவை யாயிவன்
முடியநிந் தானென மொழிதல் வேண்டுமே.

இ-ள். ஆதியந்தமாக நடந்த செய்தியிது, அதைக் குறித்துப் பேசுவதினாற் பலனென்ன; பொருமை பொருந்திய உன்னுடைய நல்லுறவினாலே நினைத்தகாரிய முடிந்தால் தான் பயன்; பூமியை யுளந்த வீட்டுணுவினுடன் பறவையாய், யுருவெடுத்த இப்பிரமன்

டாவது.]

திருமலைச் சருக்கம்.

உசந்.

சிவனுடைய முடியை யறிந்தானென்று நீ சொல்லவேண்டுமென்று
பின்னுஞ் சொல்லுவான் பிரமன். எ-று. (சு௦)

வஞ்சமென் நிகழ்ந்திடேல் வருந்தி னூர்க்குயிர்த்
தஞ்சமா மெனிற் பெறும் பொய்யுஞ் சாற்றலா
மஞ்சியே சொலத்தகா மொழியு மன்றிது
நஞ்சமுண் டமைவரே நண்பு வேண்டினார்.

இ-ள். தாழம்பூவே? கேள், இது வஞ்சனைத் தொழிலென்று
களளாதே; யாதோ ஒரு துன்பத்தை யடைந்தவர்க்கு உயிர்ச்சே
தம் வருமாயின், அது பிழைத்தற்கும் பெரிதாகிய பொய்யையும்
சொல்லலாம், இது பயப்பட்டுச் சொல்லக் கூடாத வார்த்தையு
மல்ல; சினேகம் வேண்டினவர்கள் தம்முடைய நண்பன் விஷத்தை
தின் என்றாலுந் தின்று சினேகிதன் பேசுசைத் தட்டாமல் கீர்த்தி
நிலைக்கச் செய்வார்கள். எ-று. (சு௧)

[உண்ண என்னும் செய்வே நெச்சம் உண்டு எனச்செய்தெ
நெச்சமாகத் திரிந்து அங்கு இழிவு சிறப்பும்கை தொக்குமின்றது
ஏகமம் தேற்றத்தின் கண வந்தது.]

கண்ணுதன் முடியில்வாழ கைதை பேபிழி
தெண்ணுவ தொழிகென வியைந்து போந்தது
விண்ணினு மிருநதுகீழ் ளிரைந்து வேதியன்
மண்ணுல களந்தமன் மருங்கு நண்ணினான்.

இ-ள். பரமசிவனுடைய முடியில் வாழ்ந்த தாழம்பூவே?
வேறே ஓர் ஆலோசனையுஞ் செய்யவேண்டாம்; இதற்குடன்படு
ந்துசொல்லித் தாழம்பூ வுடற்கிசைந்து வந்தது; ஆகாயத்தில் நின்
றும் கீக்கிரத்தில் பிரமன் மண்ணாளந்த விட்டுணுவினிடத்தில் வந்து
சேர்ந்தான். எ-று. (சு௨)

சீதரா'கேட்டி யென் வரவின் செய்கையைக்
காதநூ றுயிரவ கணத்தி லேகடந
தாதியான் முடியறிந தணுகி னேனென
வோதினான் கைதையு முள்ள தென்றதே.

இ-ள். விட்டுணுவே? என்னுடைய நல்வரவைக் கேள், ஒரு
சொடியிலே நூறுயிரவகாதம பரந்து எல்லாருக்கும் ஆதியாகிய சிவ
னுடைய சிரமபாகது வந்தேனென்று சொன்னான்; தாழ்மபூவும்
நீஜாதான் பிரமன பாகதானென்று சொல்லிற்று. எ-று. (௬௩)

எழுசீரடி யாசிரியச சந்த விருததம்.

அக்கண மழற்கிரி வெடித்தது வெடித்தவர்
ல்தீநி லரகக ரிமையோ
நுக்கனர் திசைக்களிற் கக்கின வரக்கரை
யுருக்கிய தெனக் குருதிரீர்
செக்கரொளி மீட்கிட முருககிதழ் கறுக்குமெய்
சிவப்பொளி வெளுத்த வடிவாய்
முக்கண னதற்கிடை முளைத்தனன் முகத்திலவ
முப்புர மெரித்த நகையோ.

இ-ள். அப்படி பிரமன் சொன்ன அந்தக்ஷணமே, அக்கின
மலை பட்டுண்டு வெடித்தது; வெடித்த சததத்தில் இராட்சதர்கள்
தேவர்கள் திடுக்கிட்டு உயிர் சோர்ந்தார்கள்; திண்கில் உள்ள யானை
கள். சூரியர்களை உருக்கிச் சாய்த்தா வெப்படியோ அப்படி இரத்
ஜலததைக் கக்கின; செக்கர் வானத்துப்பிரகாசம் மழுங்கிப் போ
படியாகவும், முருக்கிப்பூவிதழ் கழக்கும்படியாகவும், சிவந்த தமது
நிறவுருவின் ஒளிவுபொருத்திய நிறம் வீழியினால் வெளுத்த,

டானது.]

திருமலைச் சருக்கம்.

உசுநி

வடிவாய்த் தோன்ற அந்த வெடிப்பில் நின்றும் ப்ரமசிவன் முப்புரத்தை எரித்த நகை அவர் முகத்தில் தோன்ற எழுந்தருளினான். (சுசு)

முண்டக வகந்தையின் மொழிந்தவுரை நன்றென

மொழிந்து நகை கொண்ட வளவே

அண்டபகி ரண்டமு நடுங்கின வொடுங்கின

வடங்கின விடுஞ்சு டரெலாங்

கொண்டலு மறைந்தன சிறந்தன விற்றந்தன

குறைந்தன நிறைந்தன குவா

லெண்டிசை திரிந்தன கரிந்தன பொரிந்தன

வெரிந்தன விரிந்த தருவே

இ-ள. ஓ பிரமனே ? உன்னுடைய அகங்காரத்தினுற் சொன்னசொல் நன்றாயிருந்தகொன்று சொல்லி நகைத்தபோது, அண்டபகிரண்டங்க ளெல்லாம் கிடுகிடுென்று நடுங்கி யொடுங்கிப்போயின, சூரிய சந்திரருடைய பிரகாச மடங்கிப் போயின; மேகங்கள் மறைந்தன; சிறந்து நிலையாயிருக்கிறவைகளெல்லாம் இறந்தன; குறைந்தவைகளெல்லாம் நிறைந்தன; கூட்டமாகிய திருக்கள் அலைந்தன; பரவியிருந்த மரங்களெல்லாம் கரிந்தும் பொரிந்தும் எரிந்தும் போயின. எ-று. (சுசு)

கலி விருத்தம்.

அழிந்தன நயனென வமர ரஞ்சினார்

குழிந்தது நிலமெனக் கொள்ளை யாமலர்

பொழிந்தனர் நெடியவற் குவகை பூத்தது

கழிந்தது மலரவற் கிடும்பைக் கங்குலே.

இ-ள். தேவாசு ளெல்லோரும் பிரமன்இன்றே அழிந்துபோனனென்று பயம்பட்டார்கள்; பூமி பள்ளமாகும்படி கொள்ளைகொள்ளை

மாகப் புட்பமாரி பொழிந்தார்கள்; நெமொலுக்குச் சந்தோடம்வந்தது; பிரமனுக்கு அகங்காரமென்கிற இருக்கைநிகிப்போயிற்று. எ-று.

பாடினான் பரவினான் பரவ சத்தின
லாடினான் னேடினான் னளவிடா முதல்
கூடினான் நெவ்வரங் கொள்ளுகே நெனத்
தேடினான் சிவனையத் தெளிந்த செங்கண்மால்.

இ-ள். அப்போது தெளிவையடைந்த விட்டுணுதேவர், அக்கினிமலையி னிடத்திலிருந்து எழுந்தருளிய பரமசிவனைப் பாடினான்; வந்தனஞ் செய்தார், பரவசம்கொண்டானந்தக் கூத்தாடினார்; நான்கு திகிலும் ஒடினார், யாவராலு மளவிடக்கூடாத இச்சுவாயியைத்தரிசித்துக் கூடினவனாகி, இனிநா நென்னவரங் கேட்பெனென னுலோசனை செய்தாரா. எ-று. (சுஎ)

ஆசையா லுருகுமவ் வரித னன்புகண்
உசனும் பலவர மினிது நல்கினான்
வாசமா மலரவ வுனக்கு மண்ணின்மேல்
பூசையுங் கோயிலும் போக வென்றான்

இ-ள். இப்படி மிகுந்த பக்தியினுற் றேகம் உருகாநின்ற விட்டுணுவனுடைய அடிமைத திறத்தைப் பார்த்துக் கேட்ட வரவர்களெல்லாரு சிவன் அருளிச்செய்து, பிரமனைப்பார்த்து உனக்குப் பூமியிலே கோயிலும் பூசையும் மில்லாமற் போகக் கடவதென்று திருவுளம் புற்றினார். எ-று. (சுஅ)

கைதையே யிவ்னெடு கரவு நீயுரை
செய்ததாற் றீண்டிலே மென்று தீர்த்தன
னெய்திய முனிவுகண் டேங்கி நர்ன்முகன்
மெய்தனை யிறப்பதம் வீழ்ந்து போற்றினு

டாவது.]

திருமலைச் சருக்கம்.

உச்சுள

இ-ள். ஒ தாழம்பூவே? இப்பிரமனோடு சேர்ந்து பொய்ச்சாட்
சி சொன்னபடியினால், உன்னை யிதுமுதற்கொண்டு தீண்டேனென
த் தள்ளினார்; அதன்பின்பு சுவாமிக்கு இப்படிப்பட்டகோபம் வந்த
தைப்பார்த்து ஏக்கமெடுத்துப் பிரமன் தன்னுடைய தேகம் பூமியில்
நன்றாய்ப் படவிழுந்து வந்தனஞ்செய்தான். எ-று. (கக)

வேறு.

பொடிமூடிய தழலேரிகர் புலையாணவ மலமாஞ்
செடிமூடுகை யாலையுமல் சிறியேனொரு பொருளோ
வடிவேடுபெரு வெளியேசதுர் மறையே சதுர்மறையின்
முடிவேதனி முதலையெனை முனியே லெனை முனியேல்.

இ-ள். நீறுபூதத கெடுப்பையொத்த சுவாமியே! சண்டாளத
துவமாகிய * ஆணவமலமென்கிற செடிமூடிக் கொண்டிருப்பதினா
ல். அவிலேகியாய்த் திரியாரின்ற சிறியேனொரு பொருளோ. உரு
வமானவரே! அகண்ட வெளியானவரே! நான்குவேதமானவரே!
நான்கு வேதத்தினுடைய அக்கதி லிருக்கின்றவரே! ஒப்பற மு
தலாகியவரே! கோபித்துக்கொள்ள வேண்டாம், கோபித்துக்கொ
ள்ளவேண்டாம். எ-று. (எடு)

எந்நீர்களு மொன்றாகிய வெழுவாரியு மறுகி
வெந்நீரது வாளுலுடன் விளாவப்பூன லுண்டோ
நின்னரீர்மைபி தென்றலுல குயிசெப்படி நிகழும்
முந்நீர்விட முண்டோயெனை முனியேலெனை முனியேல்.

இ-ள். எல்லா நதிகளி றீரும் விழுந்து ஒன்றாகிய எழுச்சுமுத்திரா
மும் காய்ந்து வெந்நீராய்ச் சுட்டால், அதையாற்றுவதற்கு வேறேச
லமுண்டோ! உமக்கே யிப்படிப்பட்ட கோபம் வந்தால் உலகத்திலி

ஆணவமென்பது செம்பிற்குக் களிம்புபோல அநாதியே யுட
ன்கலந்து, கிழந்து அதுவத்தன்மைப் படுத்தலின் ஆணவமாயிற்று,

ருக்கிற சிவராசிகள் எப்படிப் பிழைக்கும்! முன்னே சமுத்திரத்தில்
பிறங்க ஆலகால விடத்தையுண்ட மூர்த்தியே! கோபஞ்செய்ய வே
ண்டாம் கோபஞ்செய்ய வேண்டாம். எ-று. (எச)

மழை மழை மதியையுறை பெண்ணே பிறவானே
நறையேநறு மலரேயென நானாவித மாலை
பொறையேதிரு வருளேபொழி புயலேயிய லிசையே
முறையேபல முறையேயெனை முனியேலெனை முனியேல்

இ-ள். இளம்பிறையாகியும், பூரண சந்திரனாகியும், பெண்
னாகியும், ஆனாகியும். தேனாகியும், புட்பமாகியும், மலைகளாகியும்,
கிருபாவருஷத்தைப் பொழிகின்ற மேகமாகியும் சொல்லாகியும்,
நாகமாகியும், மற்றும் நானாவிதரூபமாகியு மிருக்கின்றமூர்த்தியே!
உமக்கு முறையோ முறை ஏனனை கோபிக்கவேண்டாம் கோபிக்க
வேண்டாம். எ-று. (எஉ)

வெம்மைச்சர மவராகிய வில்லிடனு வன்றே
செம்மைத்தலை மதவாறெழு கோபக்கனி றன்றே
செம்மைக்கன லன்றேகொலை செய்யுமந்தக் னன்றே
மும்மைப்புர மன்றேயொரு பொருளாயெனை முனியேல்

இ-ள். மிகுந்த வெப்பத்தைக் கொடுக்கின்ற புஷ்பபாணங்களை
யுடைய மன்மதன் தேகமல்லவே! தாருகாவனத்து ரிஷிகள்விட
எழும்பினதிலேயும் ஆறுபோன்ற மதததையு முடைய கோபமாகிய
யானையல்லவே! அந்தரிஷிகள் பின்பு விட்ட சிவப்பாகிய அக்கினி
யல்லவே! கொலைசெய்யுந் தொழிலையுடைய எமனல்லவே! திரி
புரமல்லவே! நான் எவ்வளவு! உமக்கு என்னை ஒரு பொருளாகக்
கோபஞ்செய்யவேண்டாம். எ-று. (எங)

அரிதற்கரிதாமுன்முடி யறிவேனெனுமளவே
பறவைப்படிவானேனினி மேலோவிடர்படுவேன்
சிறுமைப்படுமென்பாலருள் செய்யென்றுரைசெய்தான்
மறுகிக்குளிரனல்போலிறை மகிழ்வாயிவைமொழிவான்

இ-ள் யாவராலுமறியக்கடாத உம்முடைய முடியை யறிகி
றேனென்ற மாத்திரத்திலே பறவையுருவமானேன்; இனிமேலோ
துக்கத்தையடைவேன்; சிறுமையைடைந்த என்னிடத்தில் கிரு
பை செய்யுமென்று சொல்லி வியசனப்பட்டபோது, மறுகக்காய்ந்து
குளிரந்த ஜலம்போலச சிவபிரான் சந்தோஷமாய்த் திருவாய்மலா
ந்து சிலமொழிகளை அருளிச்செய்வார். எ-று (எசு)

அம்போருககாஞ்சேலினி பவனித்தலமறையோர்
தம்பூசனையுள் பூசனை யாகித்தபனியமாஞ்
சம்பூதரவுலகேழையும் விதியென்றருள்செய்தான்
கம்பூரகடல்விடமுண்டருள் கருணைக்கடலானான்.

இ-ள். பிரமனே? இனிமேல் நீ பயப்படாதே, பூமியில் பிராம்
ணர்களுக்குச் செய்கிற பூசை உன் பூசையாகக்கொண்டு, பொன்னு
ருவமாயுண்டாகிய மகாமேருமலை தாங்கும் ஏழுலகத்தையும் எப்
போதும்போல் படையென்று அருளிச்செய்தார்; சங்குகள் தவழ
கின்ற சமுத்திரத்தின் விஷத்தையுண்ட கிருபைக்கடலாகிய சிவ
பெருமான். எ-று. (எடு)

அறசீரடியாசிரியவிருத்தம்.

இத்தலத்தி லுமக்குவரங் கொடுத்தலினால்
யோசனைமூன் றெல்லைதூரம்
சுத்தபவித் திரளுனத் தலமாகப்
பொலிகவிந்தச் சோதிதானுஞ்

சிறுருவ மலையாகி வரமுதவக்
கடவதின்பஞ் சிறந்ததான
முத்திதனைத் துணையாம் லுதவுமிதற்
கருணைபுரி மொழியு நாமம்.

இ-ள். பிரமவிட்டுணுக்களே! உங்களுக்கு இந்தத்தலத்திலே
அருக்கிரகஞ்செய்து வரவகொடுத்தபடியினால் இதலத்தைச் சுற்றி
மூன்று யோசனை தூரம்வரைக்கும் சுத்தபவித்திரமாக விருக்கவேண்
டும்; இந்தச்செந்திலை சிறிய வருவத்தோடுகூடிய மலையாகக்கட
வது; பேரின்பஞ் சிறந்தமோட்சத்தை தடையில்லாமற் கொடுக்கும்
இந்தத்தலத்திற்கு அருணைபுரியென்று பெயராம். (எசு)

வாணைபடு மிந்திரனு மிமையவரு
நினைக்கவவர் வருத்தத் தீர்த்தோம்
ஆதலினு லித்தலத்தை நினைப்பவற்குப்
பிறப்பிடுமபை யகற்றுவோமிப்
பூதரமு மித்தலமும் பிரளயத்து
மழியாத பொற்பதாகி
மோதியகாற் றண்டீர்த்திசைச் சராசரங்க
னெவையுமுயர் முத்திசேர்க்கும்.

இ-ள். துன்பத்தையடைந்த தேவேந்திரனும், தேவர்களும் நம
மை நினைக்க அவர்களுடைய துன்பத்தைத் தீர்த்தோம், ஆனபடியா
'விந்தத் தலத்தை நினைக்கின்றவர்களுக்குப் பிறவித்துக்கத்தை நீக்கு
கோம்; இந்தப் பர்வதமும் இந்தத்தலமும் பிரளயகாலத்திலும் நாச
மடையாத லக்ஷணத்தை யுடையதாகி மோதுகின்ற வாயுசஞ்சரிக்
கின்ற திக்குகளிலுள்ள சராசரங்க னெல்லாவற்றையும் மேலான
முத்தியிலே சேர்க்கும். (எ-று.) (எசு)

வையகத்தி லரியதவம் புரிந்தவருக்
கினியமுத்தி வழங்கவேண்டிச்
செய்யவிர்த்த திருநகரி லவதரிகக
வரந்தருவோந் தெய்ததான
மெய்பெறவொன் றுயிரமாய் வளருமிதிற்
கொடும்பாவம் விளையாதீதை
யையமென வுணர்வார்க்குப் பரகதிகிட்
டாதுநம தாணைதானே.

இ-ள். பூமியிலரிதாகிய தவத்தைச் செய்தவர்களுக்கு இனிமை
யான மோட்சத்தைக் கொடுக்க விரும்பிச் சோதி வடிவமாகிய இந்
தததலத்தி லவதரிகக வரத்தைக் கொடுப்போம்; இஃதிலோர் தா
னஞ்செய்தால் ஒன்று ஆயிரமாய் விருத்தியாகும்; இந்தத் தலத்தில்
பாவமே யுன டாகாது; இதைச் சந்தேகமாக நினைப்பவர்களுக்கு
மோகக் கிடைக்கமாட்டாது; நம்முடைய ஆணைப்படியென்றா பர
மசிவன். எ-று.

(எஅ)

அண்ணலிலை மொழியளவி லழற்றாண
மதுகுறுகி யசலமாகி
வண்ணநெடுஞ் சுடர்விரிநது விளங்குதல்கண்
டயன்றிருமால் வணங்கிச் சொல்வார்
விண்ணவர்க்கு மெங்களுக்கு மிதன்சோதிக்
கெதிர்குறுகி விழிக்கப்போகா
தெண்ணரிய சுடர்களைல்லா முட்காந்த
மலைபுக விருக்க வென்றார்.

இ-ள். இந்தப்பிரகாரஞ் சுவாமியொண்ணு அளவில், அக்கினி
மலை குறுகி ஒருகிறியமலையாய் நிறம்பொருந்திய மிகுந்த பிரகாசம்

விரிந்து பிரகாசித்தலைப்பார்த்த பிரமவிட்டுணுக்களும் சுவாமியை வணங்கிச் சொல்லுவார்கள்; தேவர்களுக்கும் எவகளுக்கும் இந்தமலையின்சோதிக் கெதிராகப்போய் விழக்கக்கூடவில்லை; ஆனபடியினால எண்ணுதற்கரிய கிரணங்களுல்லா மறைந்து ஒருமலையா யிருக்க வேண்டுமென்றார்கள். எ-று. . (எக)

அன்னமிசை வருவானுங் கருடன்மிசை
வருவானு மமலமூர்த்தி
வன்னியொளி மறைத்துமற்றை மலையாக
விருத்தியென மலையாச்செய்தார்
சென்னியிலே யொருசோதி யனுதினமும்
தெரியவருள் செய்வாயென்ற
ரென்னுமந்த வடியவர்க்கா லிறையவனு
மிரங்கியிவை பியம்பனுற்றான்.

இ-ள். அன்னவாகனத்திலேறுகின்ற பிரமனும், கருடவாகனத்தில வருகின்ற விட்டுணுவும், மலரகிதராகிய சுவாமி அக்கினிப் பிரகாசத்தை மறைத்து, மற்ற மலைகள்போலிருக்கவேண்டுமென்ற கேட்க, அப்படியே மலையுருவாகச்செய்தார்; இந்த மலையினுச்சிமில ஒருபிரகாசம் எந்நாளுந் தெரியும்படியாகக் கிருபைசெய்யவேண்டுமென்றார்கள்; அப்படிச்சொன்ன தொண்டர்களுக்காக இரங்கிச் சுவாமியுந் திருவாய்மலர்ந்தார். எ-று. (அ௦)

கார்த்திகைக்குக் கார்த்திகை னொருநாள்
மலைதுனியிற் காட்டாநிற்போம
வாய்த்தவந்தச் சடர்காணிற் பசியினியில
லாதுலகில் மன்னிவாழ்வார்

திவர்க்கு மருந்தவர்க்கு மிடைபூறு
தவிருமிது பணிந்தோர் கண்டோர்
கோந்திரத்தி லிருபத்தோர் தலைமுறைக்கு
முத்திவரங் கொடுப்போ மென்றார்.

இ-ள். பிரமவிட்டுணுக்களே ? * கார்த்திகைமாதத்தில் கிருத்தி
கை நட்சத்திரத்தில் மலைபுனுகையில் ஒருபிரகாசங் காண்பிப்போம்;
அப்படி பொருந்திய சுடரைக்கண்டால் பசியும் விபாதியு மில்லாம
ல உலகத்தில் நிலைபெற்று வாழ்வார்கள் ; இந்தச் சோதியைக்கண்ட
அரசர்களுக்கும் அரியதவசிகளுக்கும் இடையூறுநீங்கும் ; இதைப்ப
ணிந்தவர்கள் தரிசித்தவர்களுடைய கோத்திரத்தில் இருபத்தொரு
தலைமுறைக்கும் முத்திவரங்கொடுப்போமென்றார் அருணாசலேசர்.
எ-று. (அக)

மரணபவ மறுக்கநல்ல மருந்தாகு
மதற் குமலை மருந்தென் றோர்பே
ரருணைவடி வாதலினு லருணகிரி
யெனுமொருபே ரதனை யோர்கால்
தரணியிலே யுரைத்தவர்க்கு முக்கோடி
யஞ்செழுத்துச் சரித்த தாமென்
றிருணிலவு மிடற்றிறைவ னிசைக்கமகிழ்ந்
திறைஞ்சியவ ரிசைப்ப தானார்.

இ-ள். இறப்பினையும் பிறப்பினையும் நீக்குதற்குமருந்தானவடி
யினாலே இந்தமலைக்கு மலைமருந்தென்றும்பெயர், இந்தமலை சிவப்ப
நிறமானபடியினாலே அருணகிரியென்றும் ஒருபெயர், அதை ஒருத
ரம் பூயியில் சொன்னவர்களுக்குப் பஞ்சரக்ஷரத்தை மூன்று கோடி
தரம் உச்சரித்ததற்குச்சமானமாகுமென்று நீலக்கண்டத்தை யுடைய

* அனல்வடிவின்னும் இலிங்கமாகக்காட்சி கொடுத்தகாலம்
மகாநிசிக்காலமாகிய அர்த்தராத்திரிக் காலமாகவின், மானுடதினப
படி கார்த்திகைமாதக் கார்த்திகை கொள்ளப்பட்டது.

சிவன் அருளிச்செய்ய, பிரமலிட்டுணுக்கள் சந்தோஷத்தை யடைந்
து சுகாழியைவணங்கிச் சொல்லுவார்கள். எ-று. (அ௨)

அடுத்தருண கிரியோனே யுனக்குவிண்ணீ
ரலதுபுன லாட்டுவா ரார்
தொடுத்தவுடுத் திரளலது திருமுடிக்கு
மணிமாலை சூட்டுவா ரார்
கடுத்திகழு மிடற்றானே கதிர்களன்றி
மணித்தீபங் காட்டுவா ரா
ரெடுத்திறஞ்சிப் பூசைசெய்ய விதன்கிழோ
ரிவிங்கவடி வெடுப்பா யென்றார்.

இ-ள். அருணாசலேசாரே? மலையாகியவுமக்கு ஆகாயத்தில் நி
ன்றும்பெய்யாநின்ற மழையேயல்லாமல் ஜலவகொண்டுவந்து அபி
ஷேகஞ்செய்கிறவர்களார்? நகரத்திற்குட்பட்டங்களே முதலுமாலையா
வதல்லது வேறேமுதலுமலை சூட்டுகிறவர்களார்? சூரியகிரணமே
தீபமாவதல்லாமல் தீபவகொண்டுவந்து வேறே காட்டுகிறவர்களார்?
ஆனபடியினாலே, நாங்கள் அபிஷேகமுதலானவைகள்செய்துபூசை
செய்வதற் கிந்தமலையின்கீழ் ஓரிவிங்கவடிவமா யெழுந்தருளவேண
டுமென்று தேட்டிக்கொண்டார்கள். எ-று. (அ௩)

அன்னதுவா யிருக்குதுரீர் காமியத்தி
லருச்சியுமென் றசலப் புக்கா
ரெநநிலமுய் புகழுவங்கோர் சிவனுருவ
முளைத்ததுகண் டினைஞ்சி யேத்தி
மன்னியபூ மழைபொழிந்து பரவசமர்ப்,
மகிழ்ந்தாடி மயனைக் கூவித்
தன்னிகரில் கோபுரமு மண்டபமு
மணிமதிலுஞ் சனமப்பீத் தார்கள்.

இ-ள். அப்படியே இலங்கமாகிறோம் பத்தியுடன் பூசியுநக
 ளென்று அந்தமலையினுள்ளே மறைவுகோலஞ்செய்தார் ; எந்தத்தே
 சமும் புதமும்படி யவ்விடத்தில் ஒரிஷிகந்தோன்றிற்று ; அதைக்க
 ணடுவணங்கித்தோத்திரஞ்செய்து. புட்பவருஷம்பொழிந்து, பரவச
 மாயசசந்தோஷமடைந்து, ஆநந்தக்கூத்தாடிமயனென்கிற தேவதச
 சனைககூப்பிட்டு ஒப்பில்லாத கோபுரங்களும் மண்டபங்களும் அழகு
 பொருந்திய மதிலுஞ் செய்வித்தார்கள் எ-று. (அச)

அழியாத வளநகருந் தீர்த்தமுந்நூத்
 றறுபதுங்கண் டழகுசெய்தார
 வழியாரீர்ச் சுரந்தியுஞ் சுரதருவுந்
 கேணிகளு மரமுமான
 வொழியாம லிமையவரு மிருடியாரு
 மனிதரென வருவங்கொண்டா
 விழியால விடமனை ய கணிகையரா
 யரமபையரு மேவினாரே

இ-ள் ஒருகாலத்துமழியாத வளப்பமுள்ளகாரமும், முத்துநற்
 றுபதுவகையாகிய தீர்த்தமும் உண்டானது கண்டழகுசெய்தார. வ
 ழியாத சலத்தையுடைய ஆகாயகவகையும, கற்பகவிருட்சமும் ; இ
 ணறகளும் மரங்களாயின ; நீங்காமல தேவர்களும் ரிஷிகளும் மனித
 வடிவங்கொண்டு பிறந்தார்கள் ; விஷம்போன்ற கணகளைபுண்டிய
 தாசிகளாக அரம்பாஸ்திரீகள் பிறந்தார்கள். எ-று. (அஇ)

காலையிலே முழுகிமச வரியுதித்துச்
 சிவந்தசடை கட்டிநீறு
 மேலணித்து கண்டிகைபூண் டணமுதலா
 மஞ்சுந் தந்தான் பிசுந்தசாந்தான்

மாலையினற் சிவபூசை புரிந்தண்ணை
மலையதனை வலங்கொண்டேத்தி
யேலவொரு பதினாலா யிரவாண்டு
கழிந்ததற்பின் னிறைவராணர்

இ-ள். பிரமவிட்டுணுக்கள் இருவரும்மாலையில்முழுதி மரவுரி தரித்துக்கொண்டு. சிவந்தசுடைகட்டி விபூதியைத் தேக்கமெல்லாக் தரித்து உருத்திராக்மமலை பூண்டுகொண்டு. அன்னமுதலாகிய திரு மஞ்சனத்தினாலும் சந்தனத்தினாலும் மாலையினாலுஞ் சிவபூசை செய் து திருவண்ணாமலையைப் பிரதட்சணஞ்செய்து வணங்கிப்பதினாலா யிரம்வருஷம் ஆனபின்பு சுவாமியினிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொ ண்டு தங்கன்பதிகுரப்போய்த் தங்கனதிகாரத்தைப் பெற்றுக்கொண் டார்கள். எ-று.

(அசு)

ஆசைதருந் திருவருணை சமைத்ததற்பின்
கயிலைமலை யாசைபோயிற்
மீசனுக்குங் கனகமலை யிதுவாயின்
வெள்ளிமலை யினிமேலென்றான்
காசிமுத லெடுத்தாரைக்குஞ் சிறப்புடைய
தலமேழங் கனகநாடி
மாசுகன்ற கதிர்நோன்ற வெள்ளியிழந்த
வுடுக்கணம்போல் வளமைதேய்ந்த.

இ-ள். சுவாமிக்கு ஆசைகொள்ளும்படி திருவருணாசலத்தலம் அமைத்தபிறகு, கயிலைமலையிலிருக்கும் ஆசைவெறுத்தது; இந்தம லையே பொன்னுருவங்கொள்ளுமாயின்; வெள்ளிமலையின்மேலாசை யுண்டாடுமா? காசிமுதலாகச் சொல்லப்பட்டது * ஏழுதலங்களும்தே விலோகமும் குற்றமற்றீங்கிய சூரியனுதயமாகப்பிரகாசமிழந்த நகரத் திரங்கன்போல ஒளிமழுவகிப்போயின. எ-று.

(அள)

* காசி, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை, மதுரை, மாயா, அயோதி
த்தி என்பன சத்தமுத்தித் தலங்களாம்.

x அரியயனு மளனிடுதற் கரியமலை
 லிலையுரைக்க வரிதென் றுலுந்
 தெரியவுண்க் கறிந்தபடி சிறிதுரைத்தே
 னினியுரைக்குந் திறமே தென்றான்
 வரிசைபெறு ட் மார்க்கண்ட முனிமகிழ்ந்து
 பணிந்துமையான் மலையிற் றேறென்றி
 யுரியசீவ னிடங்கலந்த கதையுமுரைத்
 தருளுகென வுரைப்ப காளுர்.

இ-ள். நந்திதேவர் மார்க்கண்டேய ரிஷியைப்பார்த்து, வலந்
 ணுமூர்த்தியும் பிரமதேவரும் அரிதற்கரிதாகிய திருமலையின் சிறப
 பை என்னால் சொல்லுதற்கரியதென்றாலும், எனக்குத்தெரிந்த ஆள
 வில் சிறிது உமக்குத்தெரியும்படி சொன்னேன்; இனிச் சொல்ல
 வேண்டிய தென்னவென்றால், வரிசைபெற்ற மார்க்கண்டேயரிடமி
 சந்தோஷித்து வணங்கி, சுவாமி! பார்வதியார் இமாசலத்தில் அவ
 காரஞ்செய்ததும், சுவாமியைநோக்கித் தவஞ்செய்து அவரிடப்பா
 கம் பெற்றதுவுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்கச் சொல்லத்தொ
 டங்கினார். ௭-௮.

(அஅ)

இரண்டாவது,

திருமலைச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம்-௧௬௬.

* அரி - பகைவரையழிப்பவன். அயன் - பிறத்தலில்லாதவன்
 இவை உபசாரம். † மார்க்கண்டர் - மிருகசுண்டேய முனிவரின் புத்தி
 ரர் இது வடமொழித் தத்திதாந்தபம்.

சிவமயம்.

திருச்சிறதற்பலம்.

திருவவதாரச் சருக்க வசனம்.

காலகாலன்றன் திருவருள்பெற்றுச் சீவன்முத்த நிலை
படைந்த மார்க்கண்டேயமுனிவரே! முன்னர்நாளிற் பிசமா
யினது புத்திரர்களுள் ஒருவனான தக்கனென்பவன் சிவபெ
ருமான நினைந்து பற்பலவருடம் அரிய சுவத்தைபுரிந்து,
அகில அண்டகோடிகளை யெல்லாம் பெற்றருளிய பரம மா
தாவாகிய உமாபரமேசுவரியைத் தனக்குக் குழுவியாகப்பெ
ய்து, இறைவனுக்குத் திருமணஞ்செய்து கொடுத்தான் சிவ
பெருமான் இவனது அகங்காரத்தை நோக்கி, ஆங்குத்திரு
மணகதேரலத்திருநகவாழை மறைந்தருளினார் அகனால தக்
கன் சினந்து நினைத்தான் பின் ஒருகால் கயிலைக்குப்போ
ந்து தனக்குமக்க மரிபாதை நடக்குமென்று நினைத்துச்செ
ய்தான் ஆங்கு இவன் வரவுணர்ந்த சிவகணங்கள் இவனைப்
பிடிநிற பிடித்துத்தள்ளி, நிலநிலம் போவாயாகவென்று
கூறினர். தக்கன் பின்னருங் கொடுங்கோபமுற்றுச் சிவபெ
ருமானுக்கு எதிராகச் சகலதேவர்களையும் அழைத்துவைத்
து, ஓர் யாகஞ் செய்யத்தொடங்கினான். அதுகாலை எம்பி
ரோடடியார சிவபெருமானது திருவடிகளில் வணங்கி, எந்
தைசெய்யும் யாகத்தைப்போய்ப்பார்த்துவருதற்கு விரும்பு
கின்றேனென்று கேட்டார். ஆதிபகன் அவ்வாறு பார்த்து
வகிப்பெண்ணிடைக்கொடுத்தருளினார், அம்மையார்சென்று

தமது வளர்த்ததாயெனப்படும் வேதவலலியைக்கண்டு நின்
றா அவன் யாதொன்றுமபேசாமலும் உபசரியாதும்வாளா
இருந்தான். தந்தையெனப்படும். தக்கனிடம் போயினார்.
அப்பாதகனும் யாதோர உபசரணையுமபண்ணாது வாயில்வந
தவாறு பரமபதியாகிய சிவபெருமானையும் தேவியாரையும்
நிந்தித்தான். நாராயணியாகிய அம்மையார் செவிபுதைத்து
எம்மைநிந்தித்ததைப் பொறுத்தேனம் எமதுபரமனை நிந்தித்
தனை அது மகாபாதகமாயும் அநநிகதனைகளை யெல்லாங்
கேட்டுச் சமமானி நுகர்வோ எல்லாமதிபாதகராய் அத்தண்
டனைபைய நுபவிப்போகன் இத்தயாகசாலை பிணங்கள் மலி
ந்த சுடுகாடாகத்தோன்றுக என்று சபிததுச சினத்துடன்
கயிலைவரது கண்ணுதற பணிந்தார

சிவபெருமான றேளியாரது திருவுள்ளத்தையுணர்ந்து,
சிறிதுவெஞ்ஞிகொணும் ஆயிரமுகங்களை உடைய உக்கிரவடி
வத்தை யெடுத்தக நளினா பெற்றிககண்களினின்றும் அக்கி
னிப்பொறிகள் சிதறத்தொடங்கவே, அக்கண்களினின்றும்
ஆயிரந்திருமுடிகளும், செககாவானப்போன்ற மேனியும்,
மகா உக்கிரமும், முக்கண்களும், சிவரதசடாமுடியும், நா
சின்கத்தின்றோலாகிய உததரியமும், புலேத்தோலாகிய கச்
சையும் உடையவராய், நஞ்சுகால் திருவாய்கள் இடிமுழக்
கஞ்செய்யாநிறப் நெற்றிக்கண்கள் கொதிப்ப, கூப்பியகரத்
துடன் எமது ஐயங்கைய வீரபத்திரக்கடவுள், அடியேனை
யழைத்ததென்ன? அழைத்ததென்னவென்றுதோன்றினார்.
சிவபெருமான், குமாரனே! தக்கவனாகியவனாகிய

ஐந்துதெய்வென்றுகட்டையிட்டார். வீரபத்திரக்கடவுள் மிகக்
சந்தோஷமுடையராய், தந்தையாரது திருவடிகளைவணங்கி
விடைபெற்றுப் பக்கத்தினின்ற பூதகணங்களும் பேயகளும்
சூழச்சென்றார். (பரமேஸ்வரி தமதுதிருமேனியின் கருநிறத்
தைக கையாற்றடவியெடுத்தவிசய பத்திரகாளி தோன்றி
னள் என்றும், அவளையும் இவருடனகூட்டி, அவட்குடைய
ண்டு காளிக்கூட்டங்களையும் அலகைகளையும் சோத்து
அனுப்பினராம். ஏனெனில் பாகசாலையிலேருந்த தேவப்பெ
ய்கள், முனிவபதகினிமா, தககன்மனைவியாம் வேதவல்லி
இந்திராணி சரசுவதி இலக்குமிமுதலிய பெண்களைத் தண
டிக்குமபொருட்டாக, இவ்வாறுகந்தபுராணம் உரைத்தது.)
சகலபூதங்கள் சூழ்ந்து சாமிரட்டவும், வாததியங்கள்
கொட்டவும், குடை, கொடி, ஆலவட்ட முதலியன பற்ற
வும் வீரபத்திரக்கடவுள் ஆயிரம் யானைகள் பூட்டப்பட்ட
தேரிலேறிச்சென்றார் பலப்பல பூதங்கள் பலபல வடிவங்
களைக்கொண்டு சென்றன. அப்பூதங்களின் வலலமைபைச்
சொல்லுதல் யாக்குமரிதேயாம்.

இவ்வாறு பாகசாலைக்குச்சென்றவுடன் பூதங்கள் தே
வர்களாகிய அதிதியின் மிள்ளைகளை பெடுத்தெறிந்தார்கள்.
அப்போது திக்குப்பாலகர் எண்மரும் வந்துவளைத்தார்கள்.
எட்டுப்பூதங்கள் அவர்களையும் வாகனங்களையும் எடுத்து
எறிந்தன. எறிப்பட்டவர் மீளவும் வந்து போர்பூரிதல் கண்டு
வீரபத்திரக்கடவுள் எட்டுப்பாணங்களைச்செலுத்தி அவர்
மூல் துளைப்பட்டு, இவ்வாறு குயிலாகப்பறந்தான். மற்றநீ

பேர் வீழ்ந்து மூர்ச்சிக்கலாயினர். இயமன் இறந்தான். அக்கினியின் ஏழு எனும் நாக்கள் வெட்டப்பட்டன. யாககர்த்தாவாகிய எச்சததன்றலை வெட்டப்பட்டது. வேதவல்லியின் காதுகளிரண்டையும் அறுத்தாரா. தக்கன்றலையைய அறுத்து விழுத்தினார். மற்றைய முனிவர், வசுக்கள், ஆதித்தியர் முதலாயினோர்க்குத் தக்ககண்டனைசெய்ய இறந்தனர். பகன், பூடா என்னும் இருசூரியர்களுக்கும் முறையே கண்களும் பற்களும் தகர்ப்பட்டன. சந்திரன் நிலத்தில் தேய்க்கப்பட்டான் இறந்ததேவர்கள் பசாசுகளாகி மீளவும்பேர்புரிய அவற்றையெல்லாம் அடித்துக்கொன்றார். பூதங்களை யாகசாலையிலுள்ள பொருள்களையெல்லாம் வாரிவாரியுண்டன. பிரமன் ஒளித்திருந்து இறந்தவர்களைப் படைத்துப் படைத்து வந்தான். அதுவறிந்த யாசைமுகவனுக் கிளையோராம் வீரபதகிரர் அவனுடன் போர்செய்து அவனறலைகளையும், மாணச புத்திராகளையுக்கொன்றார். விட்டுணு கருடன் மேல் வந்து பாணங்களைச் செலுத்த, அவற்றையெல்லாம் இமைக்குமுன் விளக்கி விலகியுடறுத்தார் மாயன் விற்போர் செய்ததற்கு வலிமையின்றிக் கத்தியை யெடுக்க அதனையும் தகர்த்தார். கருடனையொரு பாணத்தாற் கொன்றார். கரிசுனம் என்னுஞ் சககரத்தை வாசுதேவன் பிரயோகித்தான் அது பயந்து சுவாமியின் நிருவடிகளில் விழுந்து வணங்கிற்று. விட்டுணு பயந்து வருத்தமற்று, முன்போல வேறொரு மீன் வடிவமெடுத்துக் கடலிலேடி யொளித்தான். எல்லோரும் இறந்து யாகசாலை சுடுகாடாயிற்று. வீரபத்திராக்கடவுள்சென்று அம்மையார்க்கும் அப்பனுக்கும் அறிவிக்க, அவர் கருணையுற்றுச்சென்று அணைவரையு மெழுப்பினார், அவர்கள் எழுந்து தம்குற்றங்களை எல்லாம்பொறுத்தருள் வேண்டிமென்று அறித்துப் பங்குமுறை வணங்கு

அவர்க்கருள்புரிந்து விடையளித்து, பரமனுந் தேவியுந்
கயிலைவந்தடைந்தார்.

அப்போது பரமேசுவரி, சிவநிர்தைபுரிந்த தக்கனுக்கு,
மகளென்னும் தாக்ஷாயினி யென்னும் பெயரையும், அது
போதுகொண்ட உடலையும் வைத்திரேன் என்று சிவபெரு
மான் நிருவருளால் அவ்வுடலைவிட்டு வேறொருவருவம் எடு
த்து, மலையரசனுக்கும் மேனைக்கும் குமாரியெனத் தாமரை
மலர்மீது கிடந்தார். அதனைத் தவஞ்செய்த மலையரையனும்
மனைவியும் எடுத்து அன்புடன்வளர்க்க விருந்தனர். நாரதர்
ஒருநாள் அங்குவந்து, அம்மையாரது விசேடங்களை யறிந்
துச்சென்றார். சிவபெருமான் ஞானயோகம் புரிபாரின்றார்.
இறைவி அவரது திருத்தொண்டாகிய தவத்திலே காலக்
தைக் கழித்துவந்தார். இங்ஙன மிவ்வாறி நுக்கத் தேவர்கள்
யாவரும் பிரமனை நினைத்துத் தொழுதார்கள். அவன்றோன்
நிதும்முகம் வாட்டமுற்றதென் என்று வினாவு, எம்மை
யெல்லாம் தாரகன் என்னும் அசுரன் எதிர்த்து இவ்வாறு
பங்கஞ்செய்தான் என்றார். மலரோன் சொல்வான். தேவீர்
காள்! என்னுலாவது, விட்டுணுவினாலாவது, வேறெவராலா
வது அவனைக் கொல்லல்முடியாது. சிவபெருமானுக்கும்
உமைக்கும் குமாரர் தோன்றிறைறான் அவன் அழிவான்.
ஆதலால் அவர்களிருவருங் கூடும்படி மன்மதனை யனுப்பு
வேமென்று, அவனைப்போய் மயக்குமாறு கேட்டனர். மன்
மதன் பலவாறெடுத்து உண்மைகளைக்கூறியும் பிரமன் முத்
லினோர் சம்மதிக்காது சாபமிடுவேமென்ன, அகற்குப் பய
ந்து மன்மதன் றன் சேனைகளோடும், விருதுகளோடுஞ் செ
ன்று, விருப்பு வெறுப்பில்லாத சிவபெருமான்மீது மெல்ல
மெல்ல அம்பையேவினான். தேவராசனாகிய சங்கரன் விழித்
துப்பார்த்த அளவில் அவனுடல்களிந்து சாம்பராயிற்று.

திருவ்வதாரச் சருக்க வசனம்.

சிவபெருமான் கயிலையில் முன்போலிருந்தார். இரத்தினே புலம்ப அவனைத் திருமணக்காலங்காறும் பொறுத்திரு வென்றுகூறி, தேவர்கள் யாவரும்வந்து துதித்து இரங்குதல்கேட்டு, இறைவன் உமையைத் திருமணஞ் செய்தருளத் திருவுளங்கொண்டு, அகத்தியர் முதலாய ஏழு முனிவர்களையும் இமயமலை யரசனிடம் திருமணம் பேசும்படியனுப்ப அவர்கள்போப்ப்பேச அவ்விநாத மகிழ்ச்சியுற்றுத் தம்விருப்பத்தையறிந்து, திருமணத்திறகு அலங்காரஞ்செய்தனர் மலையரையன் யாவர்க்கும் திருமணவோலை போக்கினன் உலகத்திலுள்ள யாவரும் வந்தனர். பிரமன் முதலாயினோர் இறைவனை வணங்கி, உலகத்தவராகிய யாங்களுய்யக்கொண்ட திருவிளையாட்டன் றி வேறென்னை. அவ்வணஞ் செய்தருளந் திருவிளையாட்டலுக் கேற்பத் திருமணக்கோலங்கொண்டருள வேண்டுமென்று ஆபரணங்களை முன்கொண்டு வந்து வைத்தார். அவைகளை யடியார்க்கெளிய பெருமான இசைந்து ஏற்க, திருமணக்கோலஞ் செய்தனர். சிவபெருமான் இமயமலைக்குச் சகல கணத்தவர்களோடுஞ் சென்றருள, அங்குள்ளார் யாவரும் அரகர மகாதேவ! என்றார்ப் பொடு கரையிறந்த மகிழ்ச்சியுடன் பணிந்து துதித்தனர். இறைவனார் அவரவர்க்குத் தக்க அருள்புரிந்து, திருமணச்சாலைசென்று அரியணைமீது அமர்ந்தனர். பலபல வினோதங்கள் நிகழாநின்றன. இலக்குமி சரஸ்வதி முதலாயினோர் இறைவியை யலங்கரித்தது மணச்சாலைக்குக் கொண்டுவந்தனர். யாவரும்போற்றும்படி மலையரையன் தன்மனைவிமேனை ஏன்பாள் நீர்வார்க்கு, இறைவி திருக்கரத்தைப் பெருமான் கரமலரில் வைத்துத் தத்தஞ்செய்து கொடுத்தான். பரமேசுவர திருமணச் சடங்குகளைப் பெருமான் ஆஞ்ஞையால் பிரமன் முடித்தான். யாவரும் வணங்கினர். அதுகாலை இர

திதேவிவந்து மங்கிலியப்பிச்சை யென்றுவணங்கிநிற்ப, விட்.
மீனா முதலினேரும்போற்ற இறையவன்றிருவுளக் கருணை
யால் அவனை முன்போலத் தோன்றச்செய்து யாவார்க்கும்
உடையளித்துக் கயிலைசேர்ந்தார். ஆங்குத் தாமும் உமா
தேவியாரும் சகலவுயிர்களுக்கும் போகம் நிகழுமாறு இனி
துற்றார். பின்னர்ச் சுப்பிரமணியப்பெருமான் ஜேன்றி, தே
வர்க்கு வையாயிருந்த * தாரகன் என்னும் அசுரனுடன்
பததுநாட் போர்புரிந்து அவனைக்கொன்று தேவரைக் காத்
தருளினார், இவற்றானே பார்வதிதேவியார் இமயமலை யரச
னுக்கு மகளாகத் திருவவதாரஞ் செய்ததும், சுப்பிரமணி
டப்பெருமான் அவதரித்ததும் கூறினும்.

திருவவதாரச் சருக்க வசனம்

முற்றிற்று.

* இந்தத் தாரகன் என்பான் ரூபன்மனது தம்பியார்தாரகன்
வல்லன் திரிபுரத்து அசுரர்களாகிய தாரகாக்கள், கமலாக்கன் வித்துக்
மாலி என்னும் மூவார்க்கும் தந்தையினானும். இவன் சரித்திரலிரி
வைச் சிவரகசியம் திருக் கூவப்புராணம் என்பவற்றினும் யாழ்ப்பா
ணத்து மேலைப்புலோலி மகாவிதவான் கா-கதிரைவேற்பின்னை அவ
ர்களால் இயற்றப்பட்டு, இவ்வித்தியாரத்தாரகர அச்சியந்திர சாலைக்
காராதி யதிப்பிக்கப்பட்ட சுப்பிரமணிய பராக்ரீரம் என்னும் நூலி
னும் பதக்கக் காண்க.

தக்கன் பாமணிகித்தித்து யாகஞ்செய்யவும், அழைத்த பரமன் வீரபத்திரரால் யாக
 ன்தயழிக்கவும், பின்பு பாமணைப் பாணிக் கிரகணஞ்செய்ய பார்வதி பர்வதாராஜனுக்குப்
 ண் ஞாயவதாராஞ் செய்த துமறிக—9.

உ-
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றாவது,

பார்வதிதேவியார்

திருவவதாரச் சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்.

பன்னிருவர் பதினொருவ ரெழுவரெண்ம

திசைக்கிறைவர் பணிநாட் டெள்ளோர்

கின்னராகிம் புருடர்சித்த ரியக்கரிமை

யவர்முனிவர் கிளையி னுள்ளோர்

மன்னுமல ரவன், நிருமால் கலைமடந்தை

மலர்மடந்தை மகிழ்ந்து சூழ

முன்னவனை யிகழ்ந்து தக்கன்

முடியாத பெருவேள்வி முடிக்கவழங்கு

பூருவகதை

தேனும், மார்த்தண்டையே! முன்னுலகிலே பிரமணிடத்திற்
பிறந்த அந்தணன்மகன். அரிய கவனமென்னை உகித்தவரெனின.

பெற்றுக்கொண்டு மிகவும் பிரசித்தனாகி வாழுகிறகாலத்தில், பார்வ
திதேவியார் தன்னிடத்தில் பிறக்க அவரைச் சுவாமிக்குத் திருக்கலி
யாணஞ்செய்து கொடுத்து மாமனாராகும்படி வரம்பெற்று, அந்தப்ப
டி செய்தபின்பு, ஒருநாள் இவன் சுவாமியினுடைய சபைக்குப்போ
னான் ; அவ்விடத்தில் சுவாமி தனக்கு எழுந்து மரியாதை செய்யவீ
வ்லையென்கிற கோபங்கொண்டு தன்னுடைய வீட்டுக்குவந்து சுவா
மிபைப் பார்க்கிலும் உயர்வை மூடையவேண்டுமென்று எண்ணுக
கொண்டி.

இ-ன். பன்னிரண்டு சூரியர்கள், பதினேருருத்திரர்கள், சத்தரி
வழிகள், அஷ்டதிக்குப் பாலவர், நாகலோகத்தார், கின்னரர், கிம்புரு
டர், சித்தர், யக்ஷர், தேவர்கள் முனிவர்கள். நிலைபெற்ற பிரமன்,
விட்டுணு, சரஸ்வதி, இலக்குமி மிகவுஞ் சந்தோஷம் அடைந்து சுந
றிக்கொள்ள, எல்லோருக்கும் முதல்வராகிய பரமசிவனைநினைத்து
நிறைவேற்றாத பெரியயாருஞ் செய்யத் தொடங்கினான். ஏ-று. (க)

எந்தைசெயு மகர்பார்க்க விடையருளென்
நிறைக்கிறைவி யிசைத்தா னுந்தை
புந்தியிலா திகழ்தனனென றுரைத்தனன்
பெணைவோண்டிப் பொறுப்பா பென்று
வந்தாஞ்செய் தனளவளை நசைபுரிந்து
கடிதுசென்று வருவா யென்றான்
கந்தமலர்ச் சூழலாளுந் தந்தைமகன்
தொடங்குகன தலத்தைச் சார்ந்தான்.

இ-ன். பார்வதி தேவியானவள் தகப்பனாகிய தக்கன் யாகம் ப
ண்ணுவதைக்கேட்டு, சுவாமி ! என்னுடைய தகப்பன்செய்கிற வே
ள்வினையப் பார்த்து வருகிறதற்கு உத்தரவு கொடுமென்று கேட்கு
வதற்குள் சுவாமியானவர்கள் தகப்பன்புத்தியில்லாமல் என்னை மிகவும்
மகிழ்ந்திருக்கிறார்களே, தீயோதவராக வென்று சொல்லுகிறதற்கு

கேட்டுச் சுவாயி என் தகப்பன் செய்த இந்தக் குற்றத்தை என்னேவே
ணடிப் பொறுக்கவேண்டிமென்று நமஸ்காரஞ் செய்தபோது அந்த
அம்மையைப்பார்த்து நகைத்து நல்லது நீபோய்ச்சிக்கிரத்தின வக்
துசேரென்று சொல்லப் பாவதியும் தகப்பன் யாகஞ்செய்கிற இட
த்துக்குப்போளுள் எ-று. ௨)

தூயரைக்கண் டடிதொழுதா ளவடமுவா
திருநீ கனடன் நறதை யான
தீயவனைப் பணிந்தனளங் கவனுமிகழ்ந்
தானிகழ்ந்த செயலை நோக்கிப்
பேயிருக்குஞ் சுடலையெனப் பிழைபிறந்து
விடுக யுகள் பெருவாழ் வென்று
வாய்பிறகுங் கொடுமைசொலி மறைந்தனள்
மெயலறிந்தான் மூங்கை பூகன்

இ-ள். பாவதி தக்கன் யாகசாலைக்குப்போய்த் தன்னுடைய
தாயை வணங்கினாள், அவள இந்த அம்மையைத்தழுவி உபசாரஞ்
சொல்லாமலிருந்தாள்; அதன்பின்பு தீமைபொருத்திய கதப்பனாவ
தனஞ்செய்ய, அவனும் சித்திததான, அதைப்பார்த்துக் கோபங்
கொண்ட உன்னுடைய யாகசாலை வாழ்வு, பேயிருந்து விளையாடுஞ்
சுடலையாகப் போகக்கடவதென்று சபித்து, பிராட்டியார்மறைந்தார்.
அதனையறிந்தவர் உமாதேவி நாயகராகிய சிவபெருமான். எ-று. (1)

கவி விருத்தம்.

உண்ணிலாவு வஞ்சிசெல்ல வெருவனா னிய்யுமோ
தண்ணிலா முடிக்குணின் று தழலைமொண் டுறைக்கையா
யண்ணிலியம்பு முனிவுகொள்ளு மளவினெற்றி விழிதனில்
விண்ணிடுங்க முண்ணிடுங்க வீரன்வந்து தோன்றினான்.

இ-ன். (அக்கினியிற் குடுபோலத்) தம்முடன் அபேதமாயிருந்தேவியார் இங்ஙனம் கோபித்து வரத் தனியாய் தக்கனாயிரும் பிழைக்குமோ? சிவனது குளிர்த் தந்திரன் சிரத்திலே தானேயிருந்து நெருப்பைவாரிசு சொரிகின்ற படியினாலே அதிக தாபமடைந்து இரக்க தக்கனாகிய பாவியினால்லவோ இவ்வருத்தம் உண்டாயிற்றென்று கோபித்துக் கொள்ளும்போது, அவருடைய நெற்றிக்கண் ணலிருந்து வீரபத்திரா ஆகாயவிலகமும் பூமியும் கடுங்கும்படி தோன்றினார். எ-று. (ச)

மஞ்சுபத்தி யுடலகறுதழ மணிமயூர முடியுடன்
சஞ்சரிக்கு மேருவென்ன விடிமுழுகு தழுவின்வாய்
நஞ்சுகொப புரிக்கெறற் நயன்முங் கொடுக்கமே
வஞ்சுத்த கைபொடெங்க ளெயன்வந்து தோன்றினான்.

இ-ன். மேகந்தபபாக்கியும் உடம்புகறுத்து மயிலிந்தம்போனதம, கதரத்தினியழைக்க இடத்துடன் சஞ்சரிகின்ற மேருவுக்கு ஒப்பாகி இடிபோல் முழங்குகின்ற நெருப்பாகிய சொல்லையுடையவாய் எஞ்சைக் கொப்புரிக், நெற்றிக் கண் கொடுக்கச் சிரதமென மேல் வைத்துக் கூப்பிய கைகளோடு எம் ஐயமாகிய வீரபத்திராவது தோன்றினார் எ-று. (ரு)

நூற்றத்திங்க வுரிபுயத்தி னுததீயமாகவே, கழிந்தெறிக தவல்லியத்தி னதளிசைத்த கச்சையாய், விழித்திமைக்கு முன்னம்மிண்ணின வெளியடைத்தமேனியா, யழைத்ததென்ன வென்னவென் றெனையன்வந்து தோன்றினான்.

இ-ன். இரளியனைக்கொன்ற கரங்கத்தினுடையதோல் உத்தியுமாகவும். தாருகர்வனத்திரிவினாஸ்விடப்பட்டுச் சுவாமியால் மாண்புடைத்த புலியின் தோல் இடுப்புக் கச்சையாகவும், விழித்து யிமைப்பதற்குமுன்னே ஆகாயமெல்லாமறைத்தேகத்துடனே என்

வது]

திருவந்தாரச் சருக்கம்.

உளக

னையழைத்தது என்னகாரணம் என்னகாரணமென்று வீரபத்திரர் வந்தார். எ-று. (சு)

முக்கணத்த னீர்கொடாது கனல்கொடுக்கு முகிலெனத் தக்கனீவெள்வி யைத்தகர்ந்து மீள்தியென்று சாற்றினு னக்கணத்தி னுவகைபொங்கி யடிவணங்கி யேகிணன் பக்கரின்ற பூதநாதா பாரிடங்கள் சூழீவெ.

இ-ள். என்னையழைக்ககாரியம் என்னவென்று கேட்ட வீரபத் திரரைப்பார்த்தது. மூன்று கணகளை மடைய பரமசிவன். சலத்தைப் பொழியாமல் செருப்புக்கோக்கெஞ்ஞம் மாதமபோற்போய்த் தக்கணு டையதாகத்தை யழித்து வாவென்றா ருரிசுலபய்ய, அக்கணமேவீரப ததிரா அதிகக் கீழைமடைந்து சுவாயி னனதுதிருவடியைத்தொழு துபக்கத்தினின்ற, பூக்கூட்டவகையும் பெய்கஞ்ஞ குழப்போறார். எ-று. (எ)

ஞைகொப பாரி நாத நாடு ன்ரு ழாலேபா
யஞ்சிரட்டி புநில வால யட மவீசெய
குஞ்சாங்க ரொட்டை யுந் துமவாபாக விட்டவெண்
கருநகததா நாடு யட மவநின்று வீசுவே.

இ-ள். விஷவாகுகுகின்ற * உப்கடமா நாகப்போ மாலையாகத் தரித்துக்கொண்டு பத்துபுழுவகள் நிலவரன்மாண் அலவட்டம்வீசி க்கொண்டுவரவும். திக்கிலிருக்கும் த யானைகொட்டையுங்கூறிலே குண்டலமாகத்தரித்துக்கொண்டு, வெள்ளைச்சடையணிந்த கால்வர் பரிசுத்தமாகிய சாமரம்வீசவும்புறப்பட்டார்வீரபத்திரர். எ-று. (அ)

அஷ்டநாகங்கள்—அந்தன், வாசகி, தக்கன், கார்த்தேசுர கன், பதுமன், மகாபதுமன், சங்கபாலன், குளிகள். த யானைக ளெட்டு—ஜராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமந்தம், அஞ்சனம், பீடபதந்தம், சாகுஷ்பெளமம், சுப்பிரதீபம்.

தீயிருந்த வுதரவெமமை விண்பிழிந்து தீரத்திடும்
பேயிரண்டு நூறுநூறு காகளம் பிடிக்கவே
வரயிரண்டு போலுமலை மதியிடந்த பூதமோ
ராயிரங் கலிக்கழிந்தி னுதபத்தி ரங்களை. முடிபெட்ட

இ-ள். வடவாமுகாகவினி குடிகொண்டிருந்த வயிற்றினுடைய
பசியை மேகங்களைப்பிழிந்துகொண்டு ஆற்றித்தொள்ளுகின்ற இரண்டா
யிரம் பேய்கள் எக்காளம் பிடிக்கவும், சந்திரனை இரண்டாகப்பி
எந்து இரண்டுகடைவாழிலும் வைத்துபோல நிற்கும் ஆயிரம்பூத
ங்கள் முத்துகருடைகள் பிடிக்கவும் புறப்பட்டார். எ-று.

மாயுமாயர் தந்தசங்கு கொடி கோடி மறுகவே
தீயின்வாயி னூர்திறந்த சிங்கநாத மூதலே
சாயுமெண்ணில் காலாமேதி தந்தகொம் பிசைக்கவே
வாயிரங்க ளிற்றெருத தனைத்தேரி வெறினான்.

இ-ள். இறந்திறந்து பிறக்கிற அனேககோடி விஷ்ணுக்களு
டைய கையிலிருந்த சங்குகளை அனேக பூதங்கள் வாயில்வைத்துண
திவரவும், இறந்த அக்கினிபகவான் வாயுபகவானேறுகின்ற ஆடங்
கடா கலைமான் இவைகளுடைய கொம்புகளை வாயில் வைத்து அ
னேகபூதங்களுதவும், இறந்துபோன மமராசர்களேறிய எருமைக
கடாக்களுடையகொம்புகளைவாயில்வைத்து அனேகபூதங்களுதவும்,
ஆயிரம்பாணங்கள் கட்டியிழுக்கிற தேரிலேறினர் வீரபத்திரர். எ-று.

சிலகணங்க ளானையான சிலகணங்க டோதா
யுலவுகின்ற சிலகணங்க ளோடுகின்ற வாயியாய்
வெறுகொண்டு சிலகணங்கள் மனிதர் தேவராயின
வணங்குதலு மலகிலா தனந்தவேட மாணதே.

வது.]

திருவவதாரச் சுருக்கம்.

உளந்.

இ-ள் ஆப்படி வீரபத்திரர் தேரிலேறினபோது, சிலபூதங்கள் யானைரூபங் கொண்டன; சில பூதங்கள் தேரின்ருவங்கொண்டன சில பூதங்கள் குதிரையாயின; சில பூதங்கள் மனிதரும் தேவருமாயின; எண்ணில்லாத பேய்கள் எண்ணிறந்த ரூபங்கொண்டு புறப்பட்டன. எ-று. (கக)

வீரையே முடங்கவுண்டும் விடாய்கெடாது மீளுமே
பசுவேழு பாருமுண்டு பசிகெடாது படருமே
கூரவே லெறிந்துகால னாடுகொள்ளை கொள்ளுமே
போரையே விருமகிமுன னடந்தசென்ற பூதமே

இ-ள். வீரபத்திரர் புறப்பட்டவுடனே, யுத்தஞ்செய்ய விரும்பி அவருக்குமுன்னே நடந்த பூதங்கள் * ஏழுசமுத்திரத்து நீரடங்க லும் குடிததாலும் விடாய்தீராமல் திரும்பும்; பாரமாகிய எழுவகத் தையும் சாப்பிட்டும் பசிபோகாமல் அலைந்துகொண்டிருக்குங் கூர மைபொருத்திய வேலாயுதத்தை எறிந்து எமனுடைய நாட்டைக் கொள்ளுகொள்ளும். எ-று. (கஉ)

கொண்ட லேழை யுஞ்சிவந்த குஞ்சிமீது சுற்றுமே
புண்டரீக ரண்டமும புகைகொளுந்தி மீளுமே
யெண்டிசா முகத்தைநாடி யாகசாலை தேடுமே
சுண்டவாயு வென்னவங்கை தட்டியோடுபூதமே.

இ-ள். பூதங்கள் ஏழுமேகக்களையும் பிடித்துச் சிவந்த தலைமயி ரிலே சுற்றிக்கட்டிக்கொள்ளும்; அனேக பிரமாண்டங்களையும் புகை யுண்டாக கெருப்பினல்கொளுத்தும்; எட்டித்திக்குந்தேடி யாகசாலை யெங்கேயென்று தேடும்; பிரசண்டவாயுபூபாலக் கைகளைக் கொட்டி க்கொண்டு வீரபத்திரர் பின்னே ஓடாநிற்கும். எ-று. (கஉ)

* ஏழுசமுத்திரங்கள் - உப்பு, தேன், கருப்பஞ்சாறு, தயிர், நெய், பால், சுத்தநீர் என்பன.

வெள்ளவாழி மதுககர்த்து வீறுகின்ற சிலகணந்
துள்ளவந்து புவனமுற்றுஞ் சுற்றுகின்ற விறையையார்,
தள்ளுகின்ற பேர்களைன்று சாய்க்கநின்று நகைசெயும்
பள்ளிகொள்ளு முடனெழுந்து பரிவுகொண்டு பாடுமே.

இ-ள். வெள்ளமாகிய சமுத்திரம்போன்ற மிகுந்த மதுவைப்
பானஞ்செய்து அதனால் வீறுப்புமேலிட்டுச் சண்டைக்கு எழுந்தன;
சில பூதங்கள் துள்ளிக்கொண்டு உலகமெல்லாஞ் சுற்றிவரும், சில
பூதங்கள் எம்முடைய சவாமியைத் தள்ளுகிறவர்கள் வாடுவீன்று
கேட்டி அவர்களைக் கொல்லுகிறதற்காக நின்று வீரநகை கொள்
ளும்; சிலபூதங்கள் நிகதிரைசெய்யும்; சிலபூதங்கள் உடனேயெழு
ந்து அன்புகொண்டு சிவனைகருந்ததுப் பாடும். ஏ-று. (கச)

*வெதிர்சிலம்பு முரசுசங்கம விருதுபம்பை யதிரவே
புதியகண்ட மணிதவண்டை புரிபுதங்க மறுகநீள
கதிசுடந்த யாகசாலை கண்டுபூத கணமெலா
மதிதிமைந்த ரானபோக ளாவிவாரி வீசினா

இ-ள். வீரபத்திரர் புறப்பட்டவுடனே புள்ளாவருழல், சிலம்பு,
முரசு, சங்கங்கள், விருதாகிய உடுகை முதலான வாத்தியமுழங்க
வும், பெரியமணி, தவணடை, மிாதங்கம, சத்திககவும், வழிமுழு
தும்போய்த் தக்கனுடைய யாகசாலையைக் கண்டு எல்லாப்பூதக்கூட்
டங்களும் அதிதியினுடைய பிள்ளைகளாகிய சகல தேவர்களையும்
தாக்கி வாரிவீசினார்கள். ஏ-று. (கௌ)

காரிலேறி மையிலேறி நடாவினேறி யலகைமே
லேறினேறி மகரமேறி யிரலமேறி யுளகையாம்
பாரிலேறி மானமேறி பசுவிலேறி பெண்மருந்
கேசிலேறி னந்தவிரர் சேனைமாள மோதினார்;

இ-ன். மேகவாகனனாகிய தேவேந்திரனும், ஆட்டிக்கடாவினே
தவன்ற அக்கினியும், எருமைக்கடா வாகனனாகிய யமனும், பேய்
வாகனனாகிய சிருதியும், மகரவாகனனாகிய வருணனும், மாணவாக
னனாகிய வாயுபகவானும், அனகாபுரியையாண்டு விமானத்திலேறு
கின்ற குபேரனும் எருதுவாகனனாகிய ஈசானியனுமாகிய எட்டிப்
பேர்களுந் தேரிலேறி எதிர்த்துக் கொண்டுவந்த வீரபத்திரருடைய
பூதகணங்களை யெதிர்த்தார்கள். எ-று. (கடி)

வாணிகுலம் வேலுலக்கை வச்சிரங்க ணிச்சிவாள்
மீனச்சேனை காவலாளர் வீழுமாறு வீசினார்
கூளநா வீரண்டுசென்று கொடியவெண்மர் பரிபெலா
மாளியோ டெடுத்தெறிந்த ஃ வம்மனைக்கு நிகரவே.

இ-ன். அட்டதிக்குப் பாலரும் பாணம், சூலாயுதம். வேல்,
உலக்கை, வச்சிராயுதம், மழு, கத்தி இவைகளை வீரபத்திரருடைய
சேனைத்தலைவர்கள்விழும்படி பிரயோகஞ் செய்தார்கள்; அப்போது
எட்டிப் பூதங்கள் புதப்பட்டுத் திகுதுப்பாலவர் எட்டிப்பேரையும்,
அவர்களேறிய வாகனங்க ளெட்டையும் அம்மனைக்குச் சமானமாக
ஓடித்தெறிந்தன. எ-று. (கஎ)

அலைக்கநா வீரண்டுமவிழ மவர்செய்ப்புக மோடவே
மலைவுகண்டு திகுதுபாலர் வாணிகமலை குடினார்
நலிதல்கண்டு வீரன்வாளி நாவிரண்டை யேவினா
னுலகபால ருடல்புகுந்து ளமுதமுண் டிலாயதே.

இ-ன். முன்னே எட்டிப்பூதங்களால் எறிபட்டு விழுந்த திக்குப்
பாலக ரெண்மரும், அந்த எட்டு பூதங்களும் கீழேவிழவும், மந்தைப்
பூதங்களெல்லாம் ஒடிப்போகவும் புத்தஞ்செய்து, வெற்றிமாவே

* அம்மனை என்பது மகனாகும் ஒருவிளையாட்டு.

ருடிக்கொண்டார்கள்; அதுகூட வீரபத்திரர் எட்டுப்பாணத்தை விட்டார்; அவைகள்போய் எட்டுப்பேர்களுடைய துளைத்து அவ்வுடல்களுள் இருக்கிற அயிர்த்தத்தைப் புகித்து சஞ்சரித்தன. எ-று.

மருங்கிழிந்து குயிலதாகி வச்சிரத்த னேகினு
னெழுங்குமீச னளகையாளி நிருதிவாயு வருணனுஞ்
சுருங்கினுற் கடாவிலேறி துஞ்சினு னழற்பிரான்
பெருங்கையேழு மீசனன்பர் பிறவிபோ லறுத்தனன்.

இ-ள். தேவேந்திரன், தன் வாகனத்தைவிட்டுக் குயில் வடிவங்கொண்டு ஓடினான்; ஈசானன், குபேரன், நிருதி, வாயு, வருணன் இவர்கள் தோற்று வெட்கத்தை யடைந்தார்கள்; எமன் இறந்தான்; அக்கினிபகவானுடைய ஏழுகையையும், சுவாயி அன்பருடைய பாவங்களை அறுப்பதுபோல் அறுத்துத் தள்ளினார் வீரபத்திரர்.

சுச்சமற்ற வச்சமோடு கலைய்தான் வெச்சுது (௧௬)

சுச்சமற்ற வச்சமோடு கலைய்தான் வெச்சுது
சுச்சமற்ற வச்சமோடு கலைய்தான் வெச்சுது
சுச்சமற்ற வச்சமோடு கலைய்தான் வெச்சுது
சுச்சமற்ற வச்சமோடு கலைய்தான் வெச்சுது
சுச்சமற்ற வச்சமோடு கலைய்தான் வெச்சுது
சுச்சமற்ற வச்சமோடு கலைய்தான் வெச்சுது
சுச்சமற்ற வச்சமோடு கலைய்தான் வெச்சுது
சுச்சமற்ற வச்சமோடு கலைய்தான் வெச்சுது
சுச்சமற்ற வச்சமோடு கலைய்தான் வெச்சுது
சுச்சமற்ற வச்சமோடு கலைய்தான் வெச்சுது

இ-ள். அளவில்லாத பயங்கொண்ட யாககர்த்தாவாகிய கலைக்கோட்டு மகாவிஷி பிராணனுந் தேகமும் வேறுகக்கொண்டு உடலை உரித்து எறிந்தார்; பார்வதியின் நாயாகிய தக்கனுடைய பிழைப்புதியின் இரண்டு காதையும் அறுத்துத்தன்னி, மாமனாகிய தக்கனிடத்திற்குப் போனார் வீரபத்திரர். எ-று. (௨௦)

பித்தருந்து சோழபாணம் வீரபத்திர மாகவே
பொக்கலிற்ற யாககண்ட மொன்றுகொண்டு குன்றிப்போற்

றக்கண ரெதிர்ந்தபோது தலையிந்து தள்ளினு
ணக்கணத்தி லொன்றுசென் றரைக்கணத் தயின்றதே.

இ-ள். தேவர்கள்கூடிச் சோமபானஞ் செய்வதைக்கீகீத் கன
க்கு வீரமே பானமாகும்படி யாகசாலையிற் புருந்து, யாகத் தம்பத்
தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு எதிர்த்த தக்கனுடைய தலையை மலையோல்,
கீழேவிழ அறுத்துத் தள்ளினார்; அப்போது அந்தப் பூதகணங்களி
லொன்று அனாபொடியிறருளே அத்தக்கன் தலையைத் தின்றுவிட்
டது. எ-று. (உக)

பசுக்களே றுருத்திரப் பசுக்களாவி தன்னையும்
வசுக்களாவி தன்னையு மறித்துதேவ ராவியும்
முசுக்கள்போ லொளித்திருந்த முனிவராவி தன்னையு
மறிக்கவிரண் விட்டஞல மள்ளியள்ளி யுண்டதே.

இ-ள். மாடுகளிலேயுமின்ற பசுப்போன்ற உருத்திரக்கூட்டங்
கள் பிராணனையும்; அவ்வுடவசுக்களுயிரையும், மருத்துவர்க ளுயி
ரையும், குரங்குகள்போல் ஒளிசதுப் பதுங்கியிருந்த முனிவாரு
டைய பிராணனையும், பரியாசஞ்செய்ய வீரபத்திரர்விட்ட ஞாலாயுத
மானது எடுத்து எடுத்து * தின்றுவிட்டது. எ-று. (உஉ)

விழியினே டருக்கர்பல்லை வேரறுத்து வானிமா
வெழில்படைத்த துண்டராவி ரண்டுதுண்ட மாக்கினான்
கழலமைத்த காண்மிதிக்க வயிந்தமுண்ட கலைநிலந்
வழுவலிக்கு மாறுதாளி லப்புவெண்ணெ பொத்ததே.

இ-ள். சூரியன் பற்களும் கண்ணார் தெரித்தற்கீழேவிழ அடி
த்துச் சரசவதியைப் பிடித்து இரண்டாக எகைவயிந்தாக; இவ்

* தின்றுவிட்ட, தென்றது, இவ்வணம் பிளந்துகொண்டது என
று பொருள் கொக்க.

சூரியை மூக்கறுத்தார்; வீரகண்டாமணியைத் தரித்தகாலினால் சக்
திராணையிதிக்க, அவன்சகல்கித் தக்கனுடைய யாகசாலை நெருப்பை
மிதித்ததனால் அந்த வெப்பத்தீர அப்பிய வெண்ணெய்போலானான்.
எ-று. (௨௩)

காபமண்ணில் விட்டதேவர் கரியமேனி வலகையாய்
மாயமாகி முன்னையாகம் வந்துதோன்றி யுமர்செய்த்
தூயசேனை யாய்பேர் தொடர்ந்துசாக வுமர்செய்தார்
பேயதா யிருக்கவும் பிணக்ககன்ற தில்லையே.

இ-ள். பூதகணங்களாலே இறந்துபோன தேவர்கள், கரியதே
சத்தைபுடைய பசாசாகி. மறுபடியும் முன்யாகத்திலே மாயமாய்த்
தோன்றி எழுந்து சண்டைசெய்ய, அவர்களை வீரபத்திரசேனை
அடித்துக்கொன்றார்கள்; ஆகையால் பேயாய்ப் போகியுந் துக்கம்
நீங்கவில்லை. எ-று. (௨௪)

விதிபுனைந்த வோம குண்டம் வேறுபட்ட தென்னினும்
புதியசோறு மெள்ளினோடு பொரியும்வாய் புகட்டிமுன்
குதிகொணெய்க் கடாமெய்த் தொழுக்குபோதொர் கூளி
னுதரகுண்ட மனவெழுந்த வோமகுண்ட மாணதே.

இ-ள். பிரமனாலே விதிக்கப்பட்ட யாகசாலை சாகத்தையடைந்
தானும், அதற்குப்பேயாகமாக வைத்திருந்த சோறும், என்னும், பொ
ரியும், ஒருபூதம் வாயிற் கொட்டிக்கொண்டு, மெய்க்குடங்களை மெ
ய்த்த மடமடவென்று உட்கொள்ளும்போது, அதனுடைய வாய்தே
வமகுண்டமாகவும் உதராக்கினியே நெருப்பாகவும் இருந்தது. எ-று.

ஆட்டிதிக்கு பாலரும் வடிக்கருந் குருக்கன
முட்டிபாண முப்பதிற்று முன்றுதோடி தேவரும்

பட்டபோ தவர்தம்மெய்கள் பழுதுறுது தன்னுளே
பிட்டபூத வுதறமுண்ணை யாகசாலை பொத்ததே.

இ-ள். அஷ்டதிக்குப்பாலகரும், அஷ்டவசுக்களும் தலைவராக
வந்த ருருக்களும், முட்டுப்பட்டவராகிய முப்பத்துமூக்கோடி தேவ
ர்களும் இறந்தபோது, அவர்கள்தேகம் வீணாகப்போகாமல், வீரபத்
திரருக்கு முன்னே அவருடைய சேனைகள் சாப்பிட்டபடியினால்
அந்த பூதகணவகளுடைய வயிறு யாகசாலையையொத்தது. எ-ம. (1)

கற்பகால முங்கெடாத கணமிதிக்க வமராத
மற்பமா முடம்பிரத்த மாவிகார மொத்ததால்
பற்பலா ரியக்கர்சித்தர் பண்டிசுந்து குடற்களாற
சர்ப்பயாக மொத்ததன்று தக்கன்செய்த யாகமே.

இ-ள். கற்பகாலத்திலும் அழிவில்லாத பூதகணவகள் மிதிக்க
படியினால், தேவர்கள் அறபமாகிய உடம்பினின்றும் பிரிட்ட உதி
ரம் யாகத்துக்கு கெய்யெடுத்துச் சொரிதல்போலிருந்தது; பலபல
யட்சர்சித்தர்களுடைய வயிறு பிதுங்கப்பட்டு அவர்களுடைய குடல்
கொடிக்கொடியாகச் சிந்திக்கிடந்தது, சர்ப்பயாகஞ் செய்தலை யொத்
தது அன்று தக்கன்செய்த வேன்வி. எ-று. (உ-எ)

சிறந்ததிக்கு பாலராதி தேவர் சித்தர் முதலினே
சிறந்திறந்து போகவேத னிறையிலே மிபற்றினான்
பிறந்துவந்து வந்துபோர் பெருக்கினார் பிறந்தபேர்
மறந்துவிழ வீரன்மோதி மலரினாளை யண்டினான்.

இ-ள். சிறப்புப்பொருத்திய திக்குப்பாலகர் முதலாகிய தேவர்
கள், சித்தர்கள் முதலானோர் இறக்க இறக்கப் பிசமன் கொடிப்பொ
ருதில் அவர்களைப் பண்டித்துக்கொண்டே வந்தார், அவர்கள் மறு

படியும் புத்தஞ்செய்தார்கள்; (பிறக்கும் வரலாற்றையுணர்ந்து) அவர்கள் பின்னும் பிரக்காமவிருக்கும்படி பிரமனையடுத்து புத்தஞ்செய்யத்தொடங்கினார் வீரபத்திரர். எ-று. (௨௮)

செக்கதேவரத்தினவுஞ் செருச்செயப் படைத்திடுங்
கைத்தலங்கள் வீழுமாறு கமலனனை மோதினான்
* முத்தலைக்கொள்படையெடுத்தமுண்டகத்தார்கிந்தைசேர்
பத்துணைந்தர் சென்னியும் படிகளுளே பரப்பினான்

இ-ள். இறந்துபோனதேவர்களை மறபடியுஞ் சண்டைசெய்யப் படைக்கும் பிரமனுடைய கைகளையறுத்துத் தள்ளினார்; மூன்று தலையையுடைய ஆயுதத்தினால் அவர்மனத்தில் உண்டாகிய பத்துப் பிரமனுடைய தலைகளையும் குத்திப், பூமியில்விழத் தள்ளினார் வீரபத்திரர் எ-று. (௨௯)

அண்டகூட முண்டுபிழ்ந்த வாதிமாய னமர்செயத்
துண்டமேரு வெணவிளங்கு கருடன்மீது தோன்றியே
விண்டவாளி வருடமாக வீரன்மாப்பில் வீசினான்
தண்டதுண்ட மாகவீரன் கைபின்வாளி யேவினான்.

இ-ள். அண்டங்களை விழுங்கி உமிழ்ந்த முதல்வராகிய விட்டு
னுமூர்த்தி சண்டைசெய்ய மேருநிகராகவிளங்கிய மூக்கையுடைய
கருடன்மேல் ஏறிக்கொண்டு அநேகபாண வருஷங்கள் வீரபத்திரர்
மாப்பில் படுப்படியாகப் பொழிந்தார்; அப்படியிட்ட பாணங்களை
எல்லாம் கண்டதுண்டமாகத் தன்னைப் பாணத்தினால் அறுத்தெறிந்
தார் வீரபத்திரர். எ-று. (௩௦)

கவயமுண்ட மால்வெருண்டு வான்விதிர்த்து வீசின
கவயனங்கொர் வானியா ஸறுத்தெறிந்தோர் மாயினார்

பையரர் வருந்தியுள்ள பருகினன்மெய் கருகினன்
கையிலாழி யேவினான் பணிந்த தண்ணல் காலிலே.

இ-ள். விட்டுணு வில்புத்தம் பண்ணுகிறதற்குச் சத்தியில்லா
மல் கோபவகொண்டு, ஒருகத்தியை எடுத்தாசுற்றி வீசினார்; வீர
பத்திரர், அக்கத்தியை ஒருபாணத்தை விட்டறத்தெறிந்து ஒருபா
ணத்தினால் பாம்பைக் கொல்லுகின்ற கருடனைக் கொன்றுவிட்டார்;
அதுகண்டு துக்கத்தினால் உடம்பு கருகிப்போய்க் கையிலிருக்கிற
சக்கிரத்தை வீரபத்திராமேல் பிரயோகஞ்செய்தார்; அஃதோடி
வந்து சுவாமிகாலில் விழுந்துபணிந்தது ஏ-று. (௩௧)

எந்தைமுன் னளித்தவாளி றெநகைதாளில னீழிலே
யந்தமெய் யொழிந்துபன்றி யரியினவேட மாகிய
வந்துவிந்து போர்தொடங்கி வானினவேயின வவவினா
னுநிலேறொ சேலதாகி வாரியீ தொளித்தனன்

இ-ள். முற்காலத்தில். விட்டுணு ஆயிரம் தாமரை மலரைக்
கொண்டு பாம்பினைப்பூசித்து வருகிறபோது, இவர் பத்தியைப்
பரிசோதிக்கவேண்டி * ஆயிரமபூவிலே ஒருபூவைசுவாமியைத்தந்து
பூவததார் விட்டுணு பூசைசெய்து அருசனை பண்ணிக்கொண்டு
வருமபோது ஒரு புட்பங்குறைய அந்தருப் பதிலாகத் தண்ணுடைய
தாமரைப்பூவொத்த கண்ணைப்பிடுவகி அருசிக்கச சுவாமிக்கு மணத்
தில் சந்தோஷம்வந்து சுகிராயுதம் கொடுத்தார்! அந்தச் சக்கிரத்
தைத்தானே சுவாமியேல்விட்ட. அதுபயந்து காலில விழுவே, இனி
மேல் இந்த ரூபத்தோடே நின்றால் பிழைக்கமாட்டோமென்று
அந்த உருவத்தையொழித்துப் பன்றியாகவும், கெடாமலாவும், ரூப
மெடுத்துவந்து புத்தஞ்செய்ய அந்தந்த உருவகளை வாராயுத்ததார்

* “யோவாமபாதாச்சித் விஷ்ணுவேத்திரஸ் தஸ்மைததௌ
சக்ரமதிகிருஷ்டம்” தஸ்மை ரூத்திராயிமேர் அஸ்து என்றது வே
தம் தமிழ்வேதங்களாவை அமணர்க.

லும் வேலையுதத்தாலும், வீரபத்திரர் கொன்றார்; அதன்பின்பு மிகவும் பயந்து மீனருவமெடுத்துச் சமுத்திரத்தில் விழுந்து ஒளித்தார். எ-று. (௩௨)

அழகீர்க்கழிகெடி லாகிரியவிருத்தம்.

புனியுண்ட நெடுமாலும் பழையபடி
புனியுண்டு போனான் வேதா
தனியுண்டு தலைநாலுந் தடியுண்டா
னிமையவர்தந் தடியு னுண்டார்
கனியுண்ட கனற்குண்டம் பேயிறைச்சி
யருந்துகன கலமே யான
தனியுண்டு மனமகிழ்தற் கெய்துமுனி
வரரெல்லா மனியுண் டாரே.

இ-ன். மண்ணையுண்ட மகாவிட்டுணுவர் தோற்றமண்ணை வாவிற்போட்டுக்கொண்டு (அலகடலில்) ஒளித்துக்கொண்டார்; பிரமன் தவிர்த்து காண்கு தலையும் அறுப்பட்டிறந்தார்; தேவர்களுந் தண்டத்தாலடியுண்டு இறந்தார்கள்; பூதகணங்கள், இறைச்சி சூப்பிடுகிறதற்கு ஒமகுண்டம் பாததிரமானது அவிர்ப்பாக்கு சாப்பிட்டு மனமகிழ வந்த முனி கிரேஷ்டர்கள் எல்லாரும் வீரபத்திர சுவாமி வினா விறந்தார்கள். எ-று. (௩௩)

இங்கிலுவாய் முடிந்ததற்பின் வீரனிறை
பதம்பரவி யிசைத்த நெல்லா
மங்கண்ண முனிவாறி யருள்காரந்து
மகத்திறத்தார்க் காலி யிந்து
மங்கரிய பதங்கனெலாம் பழையபடி
புதவுதலும் வணங்கிப் போனார்
சங்கரியை முன்பெற்று நென்பெற்றுன்
தனங்காட்டுத் தலை பெற்றானே.

இ-ள். இவ்விடத்தில் இவ்வாறாக யாகசாலையோடு யாவரும்
 காசமடைத்த பிற்பாடு, வீரபத்திரர் கைலாயத்திற்குப்போய்ச் சுவா
 மியினுடைய பாதத்தில்வணங்கி அங்குசுடந்த சமாச்சாரமெல்லாங்
 சொன்னார்; அதுசேட்டருளிப் பரமசிவனுங் கோபமாறி, கிருளிப்
 பிறந்து யாகத்திலிறந்தவர்கள் அனைவரையும் பிழைப்பித்துக் கே
 டில்லாத அவரவரிடக்களை யவரவர்க்குப் பிழையபடியே அருளிச்
 செய்தலும்; அவர்கள் சுவாமீ! நாங்கள் விவேகமில்லாமையினால்
 செய்தகுற்றத்தைப் பொறுக்கவேண்டுமென்று கம்ஸகரித்து விடை
 பெற்றுக்கொண்டார்கள்; பார்வதியைப்பெற்ற தக்கனுக்கு மாத்தி
 ரம் நித்தைசெய்ததற்கு அபராத அடையாளமாக ஆட்டுத்தலையை
 அவனுடவில் வைத்துப்பொருத்தி எழுந்திருக்கும்படி செய்தார்.
 எ-று. (௩௪)

என்றாதன் றணையிகழ்ந்தோன் புதல்வியென
 வுலகுரைக்கு மிடுக்கண் டரத்
 தன்கைந் தன்யோக சாதனத்தால்
 விடுத்திமவான் றவத்தி னாலு
 முன்னாக மைநாகன் றணைப்பயந்த
 யேனையது முயற்சி யாலு
 மின்னாக வவதரித்தா ளமரரெலாங்
 கற்பகப்பூ வீசி னாரே.

இ-ள். எமக்கு காதராக இருக்கின்ற பரமசிவனை நித்தித்த தக்
 கனுடைய குமாரியென்று பழிப்பாக உலகம் சொல்லுமே கம்மை
 யென்று பார்வதி அந்தத் துக்கந்திரத் தன்னுடைய தேதத்தை யோ
 காக்கினியினாலே நிவர்த்திசெய்து, மலையாசன் தபேரமகிழ்வையினு
 லும் முன்னே மைநாக னென்கிற பிள்ளையைப்பெற்ற மேலுதேவி
 யினது தவமுயற்சியினாலும், அவர்களுக்குக் குமாரியாக அதாரை
 செய்தான். தேவர்கள் கற்பகப் புட்பகத்தை வுருஷமாகப் பெய்திக்
 தார்கள். எ-று. (௩௫)

* சித்தார்த்தத் தொன்றுசத்தி சிவத்திரண்டாய்
 ஞானமிச்சை செயலின் மூன்று
 கொத்தாகிக் குடிவைதரு நாதவிந்து
 விரண்டி னுக்குங் கொழு கொம்பாகி
 முத்தாசிச் சிவனிடத்தே யுருத்திரன்மா
 லயன்முதலே மூளைத்த மூல
 வித்தாகி நின்றவாளைப் பயந்தவர்க்கு
 முடிந்ததவம் விளமப லாமோ

இங். சித்தார்த்தமாகச் சொல்லப்பட்ட சிவனிடத்தில் ஒன்று
 பட்ட அபிஞ்சைத்தியாய்ப் பின்பு அச்சிவத்தினின்றும் பின்னாகி
 யென்று வேறுபட்டுப் பின்பு ஞானாகதி. இச்சாசத்தி கிரியாசத்தி
 யென மூன்றுவகையாகிக் குடிலையினுண்டாகிய நாதவிந்துகளுக்
 குக கொழு கொம்பாகியும், சுவாமிக்கு முத்தாகியும், பரமசிவரி
 டத்தில உருத்திரன் விட்டுனு பிரமன் முதலானவர்கள் உண்டா
 கிறதற்கு மூலமாகிய வித்தாகியும், எவருநிறைந்த பார்வையைப் பெ
 ருதவர்க்கு முடிந்ததவப் பெருமையைச் சொல்லக்கூடுமோ. ஏ-று.

கலைவளரு மதிபோன்று சிவனை வெல்ல
 மதன்வளர்க்குங் கருமபு போன்றும்
 பலகலையுந் தெளிந்துபுந்து கழங்குச
 லேயற்றியுமை பயி னு நாளில
 மலையாச னிடத்தின்மறை நாரதனை
 ரெருநாளின் மகிழ்வா யெய்தி
 யுலகமெலாங் குடியிருக்குந் கிருவயிற்று
 னிலக்கணம்பார்த் துரைக்க னுற்றார்.

சித்தார்த்தம்-நீர்த்தமுடிபு, வேதார்த்தத்தின்முடிபே சித்தார்த்த
 மென்றவாறு. "வேதார்த்தத்தெளிவாகு னாவதித்தார்த்தத்தின்கரு
 தெரிக்கலுற்றும்" என்றது சிவப்பிரகாசமும்,

வது.];

திருவவதாரச் சகுத்தம்.

உதிநி

இ-ள். பார்வதி இமாசலராசனுக்கும், மேனாதேவிக்கும் குழந்தையாகி வளர்பிறைபோல் நாளுக்குநாள்வளர்ந்து மண்மதன் சிவனோடுவல்லவில்லெண்டி அதற்குவளாந்த கரும்பையொத்துப் பல பல சாஸ்திரங்களை யுககற்றுப்பயந்து. கழங்கு; ஊசல், விளையாட்டு முதலானவை பார்வதிசெய்துக்கொண்டெவருகிறத்காலத்தில். மலையாசனிடத்தில் வேதமுணர்ந்தகாரதர் ஒருநாள்வந்து உலகவகனெல்லாம் வயிற்றில்வைகதிருந்த அம்மையுடைய இலக்ஷணம்பார்த்துச்சொல்லுவார். எ-று.

(௩௭)

நெறியிலோர் புறத்திலரை நேத்திரமுண்

டாமொருகை நெடிய சூலம்

பற்றுமொரு தனமறையு மொருபாக

மீரகதம் பாய்ப் பவள மாகும

கற்றைநறுங் குழல்பாதி சடையாகு

மொருகைவனை கழுன்றுபோகு

முற்றுவர விவைகளென மலையாசன்

மனமுருகி யுவகை யானான்.

இ-ள். பருவதராஜனே? உம்முடைய குமாரத்திக்குச் சிலபொழுதில்கெதறியில் ஒருபக்கத்தில் அரைக்கண்தோன்றும்; ஒருகையில்குண்முண்டாகும்; ஒருபக்கத்துத்தனம் மறைந்துபோகும்; பாதிசரீரம் பச்சைநிறம்போய்ப் பவளமாகும், கூந்தலிழபாதி சடைகளாகும். ஒருகையில்வளைகளில்லாமறபோகும்; இவைகள் சம்பவிக்குமென்று நாரதர்சொல்லப் பருவதராஜன் உள்ளமுருகிச சந்தோஷத்தையடைத்தான். எ-று.

(௩௮)

அறுசீர்க்கழிநெடியாசிரியவிருத்தம்.

வையநீர்க் கங்கை பாயும்

புனிவரை மருங்கி ஊக்கான்

அய்யநீரச் சடைபுரன் வந்தல்

தோர்தவந் தொடங்கக் கிகட்டு

வைபவ மனித்தா டாதை
வள்ளலைப் பணிந்து மாணீ
பையசின் றவத்துக் கேவல்
கோடியென் றளித்துப் போனான்.

இ-ன். இப்படி ஈராதர்சொன்னதைக்கேட்டுப் பார்வதியேமமக் குப் பெண்ணாகவந்தபடியினால், பரமசிவன் மருமகனாகிவரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிறநாளிலே, பூமியில் கைகையைச் செலுத்திக்கொண்டிருக்கிற அந்த இமயபர்வதத்திலொருபக்கத்தில் பரமசிவன் யாதோவொரு கிணைவினால் யோகத்திலிருக்கிற ரென்றிறவாத்தை கேள்வியாகித் தன்மகளாகிய பார்வதியையும், சிலதோழிப்பெண்களையும், அழைத்துக்கொண்டுபோய் மமஸ்காரஞ் செய்து என்னுடையபெண்ணை உம்முடையதவத்துக்காக எவல்செய்ய ஒப்புக்கொள்ளுமென்று அவரிடத்தில அம்மையை விட்டுப்போனான் பருவதராசன். எ-று. (௩௬)

ஒங்குமர லபன்மற் றுள்ளோ
ரொழிலிலாத் தவம் புரிந்தால
தாங்குபே றளிப்பான் றுனோர்
கருத்தினற் றவஞ்செய் போதிற்
சூங்குமூல் கணியும் போது
முஞ்சியும் புனலுங் கொண்டு
பாங்கியர் பலருஞ் சூழப்
பணிவிடை பலவுஞ் செய்தாள்.

இ-ன். எல்லாத்தேவரினும் முயர்ந்த விட்டுணு, பிரமாமற்றவர் கள் பெருமையொழிவில்லாத தவச்செய்தால் அவர்களுக்கு நே ண்டுபுகாரத்தைக்கொடுக்கிற சுவாமிபுராணவர் யாதோ ஒரு கருத்தி

ஹ்மவஞ் செய்கிறபோது பார்வதி, பழம், புஷ்பம், தருப்பம், மஞ்சளமுதலானவைகளைக் கொடுத்துத் தன்னுடைய பாகமிமார்களுடனே பல பணிவிடையுஞ் செய்துகொண்டிருத்தான். எ-து. (1)

இங்கிவை யிருக்கத் தேவ
 ியாவரு மிஷையோர் கோவும்
 பங்கயத் தவனை யெய்திப்
 பணிந்தனர் பதுமத் தோனு
 மங்கவாக் கிருக்கை யீந்தா
 னவரவா முகத்திற சோவுங்
 குங்குமக குழமபு நீதத
 புயங்களிற் குழைவுந கண்டான

இ-ள். இவ்விடத்தில் இப்படியிருக்க, எல்லாத் தேவர்களும் தேவேந்திரனுக்கடிப் பிரமணைசேராது தொழுதார்கள்; அதைப் பிரமணம் அவர்களுக்கிருக்க ஆணைகொடுத்துப் பின்பாடு, அவர்களுடைய முகஞ்சேராது இருப்பதையும் குவகும் பூசியிருந்ததோசை இளைத்திருப்பதையும் பார்த்தாா. எ-து. (சு)

வசகிர மொடிநீ சானன்
 கணிச்சிவாய் மடிந்துங் காலன்
 முசகிரம் வளைந்து மற்றோ
 படையெலா முறிந்துந தேவா
 மெய்ச்சிர மகுட நீத்து
 மெலிந்தமை விளம்பு மென்று
 னச்சுரர் தமக்குக் கோமான்
 ன்றாக னழித்தா னென்றான்.

இ-ன். ஊச்சிராயுதம் ஒடித்துபோயும், ஈசானன் மழுவாயுதத்தின்னாய்மழுக்கியும், எமனுடைய சூலாயுதம்பினைத்தும், மத்தவர்களுள் ஆயுதமுறித்தும். தேவர்கள் சிரத்திலிருக்கிற மருடம்பிடுவெகப்பட்டும். வருத்தததையடைத்தீர்கள்; அவ்வருத்தகைச்சொல்லுறதளென்று கேட்கத்தேவேந்திரன் தாரகாசுரன் இப்படி அவமானஞ் செய்தானென்று சொன்னான். எ-று. (௪௨)

காலையம் புயத்தோன் செகல்வான்
காலனா கனலாப காற்றான
மாலினா லென்னா லுன்னா
லவன்வலி தொலைக்க லாமோ
வாலமா மிடறறான் மேர
யசல்மா திடகதே தானும
வேலனா வெலவா ருங்கள்
சிறையெலாம விடுபபா ரென்றான்

இ-ன். அப்படி தேவேந்திரன் சொல்லக்கேட்ட பிரமன் சொல்லுவான்; இயமன், அகினி வாயு, விட்டுனு இவர்களுக்கும். என்னாலும், உன்னாலும், அந்தத் தாரகாசுரனைக் கொல்லக் கூடுமோ! சிவனுடைய பிள்ளையாய். இமாசல புத்திரியான பாவதிபிணிமாத சிவசுப்பிரமணியர் அவதரித்து அவனைக்கொன்று உறகை சிவையை மீட்பாரென்று சொன்னான். எ-று. (௪௩)

யோகத்தி லிருக்கு மீச
ஹமைக்கு நாண்டரிக்கு மாறு
வேகத்தி வியற்று மென்றே
யுயன்விடை கொடுத்தான் மீண்டு

வது. திருவருங்கோட்டை சருக்கம்.

உ.அ.சு

மாகத்தி லணுகித்தேவர்

மதனனை நினைத்தார் மாரன்

சோகத்தை யொழிக்குந் தென்றற

றேருடன் றேன் நிச் சொல்வான்.

இ-ன். யோகத்திலிருக்குஞ் சிவபிரான் பார்வதிக்கு மங்கிலிய தாரணஞ் செய்யும்படிச் சீககிரதலில் முயற்சி செய்யுங்களென்று பிரமன் சகலருக்கும் உததரவுகொடுக்கத் தேவர்களெல்லாம் அமரா பதிக்குவந்து மன்மதனை நினைத்தார்கள்; அவன் விடாய் தீர்க்கத் தருந்த தென்றலாகிய தேரிலேறிவந்து சொல்லுவான். எ-று. (ச.அ)

எவன்றவ மழித்த மாத

ரெவர்களை மயக்கி னி

கவன்றதெத் துபா செம்மை

யழைத்தகென் டரும மென்ற

னவன்றனை யிறுகாப புலவி

யமராகோ னருளி னோக்கிச்

சிவன்றவ மழிக வேண்டி

யழைத்தமை தெரியச் சொன்னான்

இ-ன். மன்மதன், தேவர்களைப்பார்த்து எவனுடைய தவத்தை அழிக்கவேணும்? எந்தப்பெண்களை மயக்கவேணும்? நீங்கள் எந்தத் துக்க நிமித்தமாக என்னை யழைத்தீர்களென்று கேட்கத் தேவேந்திரன் அந்த மன்மதனை இரண்டு கையினாலும் இடக்கக்கட்டித் தழுவி உபசாரத்துடனே பார்த்துச் சிவனுடைய தவத்தை யழிக்கும்படி உன்னைவேண்டி யழைத்ததென்று தெரியச்சொன்னான். எ-று. (1)

விண்ணிலார் மகவான் சொல்ல

வெகுண்டு வேள் பயந்து கூறும்

பெண்ணலா னலியா னல்லவ

பிறப்பிலா னிறப்பு மில்லான்

கண்ணின லளவை நூலாற்
கருத்தின லளவா வந்தத்
தண்ணிலா முடியான் செய்யுந்
தவத்தையார் தவிர்க்க வல்லார்.

இ-ள். தேவலோகத்திலிருக்கும் இந்திரன் சொல்லக் கோபித்
துசு சுவாமிக்குப் பயப்பட்டுச் சொல்லுவான்; தேவேந்திரனே?
சிவன் பெண்ணுமல்லர்; ஆணுமல்லர்; அலியுமல்லர்; பிறப்பும்
இறப்பும் இல்லாதவர்; காட்சிப் பிரமாணத்தினாலும், ஆகமப் பிர
மாணத்தினாலும், கருத்தினாலும் இப்படிப்பட்டவரென்று நிதானிக்
கக்கூடாத குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனைத்தரிக்கும், முடியை
புடைய அந்தச்சுவாமி தவத்தை யழிக்கின்றதற்கு யார் வல்லவர்.
எ-று. (சக)

கன்னிகை கவிரி யீசன்
கதமிலாப் பிரம சாரி
சந்நிதித் தன்மை யாலே
யுயிரெல்லார் தழைபா நிற்கு
முன்னிய வுயிர்கள் போல
வொடுங்கு மவன்பாற் செல்லு
மன்னிய பொருளுந் தோன்றி
மனதிலே யொடுங்கு மாபோல்.

இ-ள். அம்மனே; கன்னிகை; சிவனே! குற்றமில்லாத பிர
மசாரி, இவர்களிருவரைய சந்நிதி மகிமையினாலே சுகல உயிர்களு
முண்டாகி விருத்தியாகும்; முன் எப்படி சுவாமியிடத்திருந்து
சிவன் உண்டாயினவோ, அப்படியே அவரிடத்தில் ஒடுங்கும்;
மனதிலே தோன்றிய அனேக வஸ்துக்கள் அதிலே ஒடுங்குவது
போல். எ-று. (சஎ)

தாமத குணத்த னென்பர் சங்கரித் திட்டலா லீசன்
சேமமா முயிர்கட் கெல்லா மிளைப்பொழித் தநுள்வ தாரு
மாமல குணமொன் றில்லை வடிவமுங் கினலா மென்னைப்
பூமலர் சொரிந்தக் காலும் புகையெழப் பொரிந்து போமே.

இ-ன். உலகத்தில் சங்காரத்தொழில் செய்வதனால், சிவன்
தமோகுணத்தை புடையவரென்று சொல்வார்கள்; அப்படி அன்று;
அஃதுயிர்களுடைய இளைப்பை யொழிப்பதாகும், மற்றத் தேவர்க
ளுக்கு உண்டாயிருக்கின்ற * மும்மலகுண சம்பந்தமில்லை; இவரு
டைய சொரூபமும் நெருப்பாகும்; அவர்மேல் நான் புத்த பானத்
தைவிட்டால் அவைகள் புகையாய்க்கரித்துபோகும். ஏ-று. (சஅ)

உருவெனத் தெரியா தானே யுருவினோ உருவா வானே
யருவெனத் தெரியா தானே யமர்செயி லீதென் றஞ்சி
வெருவரப் புருதநா னந்த வேளையில் வேளை நோக்கித்
தருவனத திடையில் வாழுஞ் சதமக னுரைப்பா னான்.

இ-ன். உருவென்று யாவராலும் தெரியக்கூடாதவரை உருவ
மாகியும். அருவமாகியும். இருக்கின்ற சிவனை அருவமென்றுத் தெ
ரியாதவரை மிகவும் யுத்தஞ்செய்து செயிக்கப்படாதென்று மன்ம
தன் பயப்பட்டுத் தன்னுடைய தானத்திற்குப்போகப்பூரப்பட்டான்;
அக்காலத்தில் மன்மதனைப்பார்த்து கற்பகத்தருவி னிழவில் வாசஞ்
செய்யாநின்ற தேவேந்திரன் சொல்லத் தொடங்கினான். ஏ-று. ()

மாயவ னுரத்தின் மீது மலரவ னானின் மீது
நாயகன் சிரத்தின் மீதும் பொறுத்ததுன் னலமே யன்றோ
காயுந் சுதிரின் மேனி கடைந்தது மெனக்கு மிந்த
வாயிர நயனத் தந்த செயலு முன் னான்மை யன்றோ.

* மும்மலகுணங்களை “அஞ்ஞானப்பொ யயர்வேமோகம்பை
சாஞ்சீயமார்ச்சரியம்பயம்” எனவரும் இருபாவிருபதின் செய்யு
ளானதாக.

இ-ள். விட்டுணு, தம்முடைய மார்பினிடம் இவட்சுமியை வைத்துக் கொண்டதும், பிரமன் சரசுவதியை நாவில் வைத்துக் கொண்டதும், மகாதேவர் தலையிலே கங்கையென்கிற பெண்ணை வைத்துக்கொண்டதும், உன்னுடைய சாமர்ததியமல்லவோ! சூரியனைச் சாணையில கடையசெய்ததும். எனக்கு ஆயிரங்கண்கள் வந்ததும், உன்னுடைய ஆண்மையல்லவோ! எனருன தேவேந்திரன். எ-று.

(10)

செல்வதின் நெமககா யங்கே

தருவது தேவாககாவி

வெல்வது சிவனை வென்று

கொடுப்பது சாம வேட்கை

சொல்வது மறுகக வேண்டா

மெனசசொல் க துணைககைப் பற்றி

நலவர மிதுதா வென்ன

மதனவே னாயதது கூ றும்

இ-ள். பின்னுந் தேவேந்திரன் சொல்வான்; மன்மதனே; எனக்காக அங்கேசென்று சிவனை ஐயிசது அவருக்குக் காமலாகிரியுண்டாகும்படி செய்தால் அவருக்குப் புத்திரனுண்டாகும்; அந்தப் புத்திரன். ஆசுரர்களைக்கொண்டு தேவர்களைப் பிழைக்கும்படி செய்வார்; அதற்குரியே காரணமாயிருக்கிறாய்; நான் சொன்ன வார்த்தையை மறுக்கவேண்டாமென்று கையைப் பிடித்துக்கொண்டு எனக்கு இந்த நல்லவரச்சைக் கொடுவென்று கேட்க, மன்மதன் சந்தோஷித்துச்சொல்வான். எ-று.

(11க)

அரன்சிலை மலைபென் றாலு

மடுங்கனை யரிபென் றாலும்

வரம்புற னிசைந்த நாணும்

வாசுகி யரவென் றானும்

கரும்பெனுஞ் சிலைபா லைந்து
கணையெனு மலரா னீலச்
சுரும்பெனுங் குணத்தால் வெல்வே
ணொசுசொலித தொழுது போனான்

இ-ள். தேவேந்திரனே? சிவனுக்கு வில் மலையாகி யிருந்தாலு
ம். விட்டுனுலே பாணமாகி யிருந்தாலும். வாசகியேன்றாக ஏற்றுகி
ன்ற நாணியானாலும், என்னுடைய கருமபாகிய விலலினாலும் பஞ்ச
புட்பங்களாகிய பாணங்களாலும் நீலநிறம் பொருந்திய வண்டென்
கிற நாணியினாலும், அந்தச்சிவனை ஜயித்துப்போகுகிறேனென்றுவ
ந்தன்னஞ்செய்து சுவாமியிடத்துக்குப் போனான் மன்மதன். எ-று. (1)

ந்தனாமணமுந்தெய்வதகமிழ்ப்புதுமணமுங்கொண்டு
தததுமலையததென்றலவசு தமர்கிரியுஞ்சேர்ந்த
துக்குயிலவாமவெள்ளைவலையினையெறித்ததெங்கும்
கொந்தலரிளமாவெல்லாங்கொண்குமுழங்கிற்றன்றே

இ-ள். மன்மதன் சிவனை ஒருகும்படி புறப்படுமபோது. பொ
தியமலையிலிருந்து அவுவிடச்சிலகங்கிய சந்தனவாசனையும், திவ்ய
மான தமிழ்வாசனையுங்கொண்டு தெனறழகாற்ற வந்தது; வசந்த
குளிய மந்திரியும் வந்துசேர்ந்தான்; சந்திரனாக கிரணமாகிய வெ
ள்ளை வலையினை நான்குபக்கமும் வீசினான்; புஷ்பகொத்துகளைபு
டைய இளமைபுற்றமாமரத்திலெல்லாங் குயில்முழங்கியது. எ-று.

மல்லிகை முகையாஞ் சங்க
மதுகா முழக்கஞ் செய்ய
முல்லைசண் பகம சோகு
முளரியே முதலா யுள்ள

வெல்லையில் மலருந் தேனு
 மிறைத்தன நிரும்பைச் செம்பைக்
 கல்வினை யுருக்குஞ் சொல்லார்
 குறிஞ்சியாழ் கரத்திற் கொண்டார்.

இ-ள். மல்லிகையரும்பே சங்கமாகவும், அவ்வரும்பில் சப்திக்
 கின்றவண்டிகள் அசசுவகத்தை வாயில்வைத்து ஊதுகிறவீரனாகவும்
 விளங்க முல்லை, சண்பகம், அசோகு, தாமரை முதலாகிய கணக்கி
 ல்லாத புஷ்பங்களையும், தேனையும், நான்குபககமு மிறைத்துக்கொ
 ண்டு கடினமாகிய இரும்பு, செம்பு, கல், இவைகளுக்கட உருகும்படி
 சொல்லுகிற வார்த்தையுடைய பெண்கள் குறிஞ்சி யாமென்னும்வா
 ர்த்தியத்தைக் கையிலே கொண்டார்கள். ஏ-று. (௫௪)

பொங்கிய வடுக்க ளான
 புகரணி முகத்துச் செக்கர்
 தங்குசின் தூர மாகுந்
 தனியிருட் கரியுந் கிள்ளைப்
 பைங்குர கதமுஞ் செல்லப்
 பனைமுலைப் பவளச் செவ்வாய்
 மங்கைய ரெனுமீபோர் வீரர்
 வடிக்கண்வாள் விதித்துச் சென்றார்,

இ-ள். மிகுந்த ஈட்டத்திரங்கள் முகத்திலிருக்கிற புன்னிவளைய
 வும், செவ்வானம் ஒரு திலதப்பிபாட்டாகவும், விளக்குகின்ற ஒப்ப
 மற்ற இருட்டாகியயானையும், பகைமொபொருத்திய கிளிகாகியகுதிரை
 யும், ஈடக்கப்பருத்த முலையையும் பவளம் போன்ற வாயையுமுடைய
 விதிவீசனாகிய கத்தவீரர்கள் தங்கள் தங்கள் கண்ணாகியகத்திரை
 யை அகத்திட்டுக்கொண்டு புறப்பட்டார்கள். ஏ-று. (௫௫)

கோணிய கரும்பு மைந்து குலமலர்க் கணையுங் கொண்டு
வாணுத லிரதி செல்ல மீகரகே தனத்தினேடு [ண்டஞ்ச
தாணுமா வனத்தைச் சேர்த்தான் றவஞ்செய்வான் றனைநக
நாணினு னறுகால் வண்டு நாணினு னடுங்கி னுனை.

இ-ள். வளையாகிய கரும்புவில்லையும், புட்பங்களாகிய ஐந்த
பாணங்களையும் எடுத்துக்கொண்டு ஒளிபொருந்திய நெற்றியையடி
டைய இரத்திதேவி கூடவர மீனக்கொடியுடனே பரமசிவன் யேசு
த்திலிருக்கிற வனத்தைச்சேர்த்து அவ்விடத்தில் தவஞ்செய்கிற அந்
தச்சுவாமியைப்பார்த்து இவரை எவ்வாறு செய்யிப்போமென்று பயக்
து வெட்கத்தையடைந்து நடுங்கினான். வண்டைநாணுகவுடைய ம
ன்மதன். எ-று. (௫௬)

வெளித்தலத் தெதிர்த்தா லென்ன
விளையுமோ தனக்கென் றெண்ணி
யொளித்தனன் முன்னே பின்னே
யுமையவள் வரவு கண்டு
களித்தனன் மயக்க மாமோ
கனத்துக ளிறைத்து வில்லை
வளைத்தன னளிநாண் பூட்டி
வடிக்கனை தொடுத்தான் மாரன்.

இ-ள் கேரே வெளியாகவந்து புத்தஞ்செய்தால் என்னமேடு
சமக்ருண்டாருமோ! என்றுநினைத்து சுவாமியின்பின் தெரியாமல் ஒ
ளித்திருந்து சமயம்பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது, பார்வதி அக்க
டவுள்முன்னேபணிவிடைசெய்யவருதலைக்கண்டு, பெண்துணை கம
க்கிருக்கிறபடியினால் வெவ்வக்கூடுமென்று சந்தேகமித்து மோகத்
தை உண்டாக்கும் புஷ்பபாணத்தைஇறைத்து வில்லையனைத்து கா
ணெற்றிப் பாணங்களைத் தொடுத்தான் மன்னிதன். எ-று. (௫௭)

ஒருகரும் புருவச் சாப
 மொடியினு முலக மீன்றா
 ளிருகரும் புருவச் சாப
 முளவெனு மெழுச்சி யாலே
 பொருகனை தொடுத்தான் சென்று
 புரஞ்சுடு கணையி னுறு
 மொருகனை விடுத்தான் மார
 னுடலெலாங் கொளுத்திற் றன்றே.

இ-ள். மன்மதன், தானதிக சண்டை செய்தால் ஒருகரும்பு உருவமாகிய வில்லானது ஒடிக்காலும். உலகத்தைப்பெற்ற பார்வதியின் இரண்டு கரும்புருவமாகிய வில் உண்டா யிருக்கின்றன நமக்கு யாதொரு குறைவுமில்லை யென்கிற செருக்கினார் போய் அனைக பாணங்களைவிட்டபோது மூன்று புரகதையும் எரித்த நகையாகிய அம்பையுடைய சிவன் அந்த மன்மதனமேல் தண்டெற்றிக்கண்ணாகிய ஒருகணையைச் செலுத்தினார். அக்களை மன்மதனுடைய உடம்பையெல்லாங் கொளுத்திவிட்டது எ-று. (௫௮)

அருக்கவெண் பஞ்சு போல
 வழற்கண்ணு லனங்க னான
 திருக்குளங் கனலக் கண்டு
 தேவருந் திசையி னேரும்
 வெருக்கொள வெள்ளித்தார் பூத
 கணத்துடன் விடையி னுனும்
 பொருக்கென். மறைந்து வெள்ளிப்
 பொருப்பிடைப் புகுந்தா னன்றே.

இ-ன். நெருப்புப்பட்ட எருக்கம்பஞ்சபோல் மன்மதனாகிய மா
 றபாடுபொருந்திய மனத்தையுடையவன் எரிந்துபோகக்கண்டு தே
 வர்களும், அஷ்டதிக்குப் பாலகரும்பயப்பட்டு ஒளிந்துக்கொண்டார்
 கள் ; அதன்பின் சுவாமி பூதகணங்களுடன் சீக்கிரமாக அந்தவிடம்
 விட்டுக் கைலாயத்துக்கு எழுந்தருளினார். எ-று. (இசு)

சங்கரன் மணத்தை வேண்டி.

யுலமயுதற் றவரே செய்தா

ளங்குது புணரு மாறேழ்

முனிவருக் கமலன் சொன்னான்

மங்கல முரைக்க வேழு

முனிவரு மகிழ்வா யெய்திக்

துங்கவெற் றிறையார்க் கிந்தச்

சோபனஞ் சொல்லி னார்கள்.

இ ள். பாமசிவன் தன்னைக் கலியாணஞ்செய்துகொள்ளப்பார்
 வதிகவஞ்செய்கிறான் ; அவன்வந்துசேரசு சப்தரிஷிகளையழைத்துப்
 பருவதராஜ னிடத்திற்போய்ச் சுவாமிக்கு உன்பெண்ணைக் கலியாண
 ன்செய்துகொடுவென்று கேளுங்கனென்று அனுப்பினார் ; அந்தப்ப
 டியை அங்க எழுபேரும் பருவக ராசனிடத்திற்குப்போய் இந்தச்
 சோபனசங்கதிகொன்னார்கள். எ-று. (சுப)

மலையிறை மகிழ்ந்தா னந்த மலையிறை புதல்வன் வள்ளல்
 குலமெது பயந்தோர் நாமங் குடிப்பெய ரேது வாழும்
 தலமெது புகலுமென்றான் றவத்தவர் நகைத்துச் சொல்வா
 ரலகிலான் பிறப்பு நல்ல கிளையென வறிவித் தார்கள்.

இ-ன். இருடிகள்போய்ச்சொன்னவுடனே, பருவதராசன் ச்
 தோஷித்தான் ; அவன்பின்னையாகிய மைக்கன் ரிஷிகளைப் பார்த்

து சிவன் என்னசாதி? அவருக்குத் தாய்தகப்பன் பெயரென்ன? குடிப்பெயரென்ன? அவரிருக்கும்பூரோது? சொல்லுங்களென்று கேட்டான்; அதை முனிவர்கேட்டு நகைத்துச் சிவனோ அளவிடக் கூடாதவர், அவர் பிறந்தவிடம் மூங்கில், அவர் நல்லசாதியென்று தெரிவித்தார்கள். எ-று.

(கக)

பெருத்ததோ ருவகையாகிப்
பிறைமுடி யன்பேர் நாளிற்
பொருத்தமு நாளுந் தேர்ந்து
முனிவரைப் புகழ்ந்து போற்றி
விருத்தியார் வரவு நாளுந்
குறித்திறை விடுத்தா னன்னோர்
பரித்தகங் கையினுற் கிந்தப்
படியெலாம் பணிந்து சொன்னார்.

இ-ன். அப்படி சப்தரிஷிகள் சொன்னபிறகு பருவதராசன் மூதலானவர்களெல்லாம் மகாசந்தோஷத்தையடைந்து சந்திரனைத்தரித்தமுடியையுடைய சிவபெருமானதுபெயர் நட்சத்திரத்திற்கும், அம்மையாரதுபெயர் நட்சத்திரத்திற்குத்தகுந்த பொருத்தமுங் கலியாணஞ்செய்கிறகாலமுமறிந்து நிச்சயஞ்செய்து ரிஷிகளினுடைய பாதத்தைப் புகழ்ந்துவணங்கி விருத்தி பொருத்திய திருக்கலியாணமூகர்த்தநிலையும் எழுதிக்கொடுத்தனுப்பிவித்தான்; அந்த எழுரிஷிகளும் கங்கையைத்தரித்த சுவாமிக்கு நடந்த சங்கதிகளெல்லாம் வணங்கிச்சொன்னார்கள். எ-று.

(கஉ)

இமையவெற் பிறைவ னேலை
முகத்திலேழ் கிரிக்கு மேருச்
கிமையமால் வரைக்குஞ் செம்பொற்
றிகிரிமால் வரைக்கு மேழு.

தம்ரவான் கடற்குஞ் சித்த
சாரணர் முனிவோ ருக்கும்
அமரரா னவர்க்கும் வஞ்சி
மணத்தினை யறிவித் தார்கள்.

இ-ன். இமயபருவதராசன் பார்வதியம்மையின் திருக்கலியா
ணமுகூர்த்த ஓலையை அநேக தூதர்கள்கையிற் கொடுத்தனுப்பிவிட்
க அவர்கள் சத்தகுல பருவதங்களுக்கும், கொடுமுடிபொருந்தியமே
ருவுக்கும், சக்கிரவான்கிரிக்கும், ஒளியையுடைய சத்தசமுத்திரத்தி
ற்கும், சித்தர், சாரணர், முனிவர். தேவர் முதலானவர்களுக்கும்,
அம்மைத்திருக்கல்யாணத்தைத் தெரிவித்தார்கள். ஏ-று. (௬௩)

ஓலைகண்டளவேசேர்ந்த வுத்திகளேமும்பூமி
மாலையாய்ச்செல்லுகின்ற மகிமைசேர்திகளேமும்
நீலமேமுதலாயுள்ள கிரியெலாநெருங்கிச்சென்ற
கோலமாமுனிவோர்சித்த ரிமையவர்குழாங்கொண்டார்கள்.

இ-ன். ஓலையைக் கண்டவுடனே ஏழுசமுத்திரத்திற்கும் பூமி
தேவிக்கும் மாலையோலப் பிரகாசிக்கின்ற மகிமைபொருந்திய ஏழு
திகளுக்கும், நீலகிரி முதலாகிய சப்தகுல பருவதகளும், அதிஷ்
டர்னமாகிய தேவதைகள் நெருங்கிசேர்ந்தார்கள்; முனிவர்களும்,
சித்தர்களும் தேவர்களுள் கூட்டங்கூட்டமாகச் சேர்ந்து வந்தார்
கள். ஏ-று. (௬௪)

அட்டதிக் களைத்துந் தேராற்
கொடிகளா, லடைத்தார் விண்ணை
மட்டறு விமானந் தன்னாண்
மாலையான் மறைத்தார் வீதி

நெட்டிலை யரம்பை பூத

நிரைகளால் நிறைத்தார் வெற்பிற்

றட்டிய புழுதி னாலே

மெழுதினார் தரைக ளெல்லாம்.

இ-ள். எட்டுக்கிண்கையுந் தேரினாலும் கொடிகளாலும் இடமில்
லாமல் நிறைத்துவிட்டார்கள்; ஆகாயத்தை இடமில்லாமல்விமான
ததினாலும், மாலைகளினாலும் மறைத்துவிட்டார்கள்; வீதிகளில் நீ
ண்ட இலைகளையுடையவாழைகளையும், கழுதுகளையும், நிரைநிரை
யாகக்கட்டி அவ்வாராஞ்செய்கார்கள்; மலையிலிருக்கிற புழுதைக்
கரைத்துத் தரைகளெல்லாம் மெழுதினார்கள். எ-று. (௧௩)

தோரணஞ் சமைத்தார் முத்தின்

மேடையெலாந் தெடுத்தார் விண்ணிற்

பூரண சூம்பம் வைத்தார்

புதுமணி விளக்கு மிட்டார்

பூரண னுலகு மற்றை

யளகையு மமரர் நாடு

நாரண னுலகும் வந்து

நாரணவே நானு மாறே.

இ-ள். தோரணக் கட்டினார்கள்; அதில் முத்து மாலைகளைத்
தொங்கவிட்டார்கள்; ஆகாயவகையைக்கொண்டுவிந்து பூரணகூ
ம்பவைத்தார்கள்; நூதனமாக இரத்தினவிளக்கு ஏற்றினார்கள்; பி
ரமலோகமும், அளகாபுரியும், தேவலோகமும், ஹவருந்தமும், இதை
ப்போலத்து நானும்புழச் சிவகாரித்தார்கள். எ-று. (௧௪)

மணிவிளக்கையுமின்னி, மலைபரமகளிற்கூடிச்

கணிமலர்ச்சுக்கையகூடிச் கணியினுன்மருங்கைவாட்டிப்

வது.]

திருவவதாரச் சருக்கம்.

௩௦௧

பணிமணியாரம்பூட்டிப் பரிமளத்தாமஞ்சூட்டி
யணிநுதற்றிலகந்தீட்டி யருமறைச்சடங்குசெய்தார்.

இ-ள். இரத்தின தீபப்போன்ற பார்வதியை மலையிலிருக்கிற
பெண்கள்கூடிக் கற்பகமலர் வாசனைசேர்ந்த கமகாசலத்தினால் ஸ்நா
னஞ்செய்வித்து, இடுப்புத்துறையும்படி சேலைகட்டி, ஆபரணங்க
ளும் முத்துமாலையும்பூட்டிப் பரிமளம்பொருந்திய நறுமலர் மாலே
குட்டி, அழகியநெற்றியிற் நிலைப்பொட்டு அணைத்து வேதவிதிப்
படிச் சடங்குசெய்தார்கள். எ-று. (சுஎ)

பூமணக்கோலஞ்செய்த பொடியணியுனிதனாரைத்
தாமணக்கோலஞ்செய்யச் சதுமுகமுநிலைநீண்டித்
தாமணித்துநிலகஞ்சாத்திச் சரகருடலைசாத்தி
மாமணிப்பணியைநீங்கி மாமணிப்பணிகள் பூட்டி.

இ-ள். வாசனை பொருந்திய புட்பபாணங்களை எய்தமாரனை
நெற்றிக்கண்ணாலெரித்து அந்தப் பஸ்மத்தைப்பூசிய சுத்தராகிய பா
மசிவனை மணக்கோலஞ் செய்யும்படியாகப் பிரமன் முதலானவர்
கள் கூடப் பரிசுத்தமாகிய இரத்தினமயமாகிய வஸ்திரஞ்சாத்திக்
கற்பகப்பூமாலே கசீக்து. முன்னேயிருந்த சர்ப்பாபரணத்தைக் கழி
ற்றிப்போட்டு மாணிக்க இரத்தினங்கனாவாகிய ஆபரணங்களைத்
தரித்தார்கள். எ-று. (சுஅ)

சடையினம் பிறையைத் தங்க
ளிறையெனத் தகைந்து சூழ்ந்த
வுடுக்குல மென்ன முத்தா
லொளியிடு மகுடஞ் சூட்டி
படைவுடன் விழியார் திங்க
ளாதவர் காதின் மீது
குடியிருந் தண்போற் செய்ய
குண்டல மிரண்டுஞ் சாத்தி

இ-ள். இலக்குமிகார்த்தராகிய விட்டுணு பாக்குவெற்றிலை முதலானவை வைத்திருக்கிற அடைப்பை யெடுத்துக்கொண்டு ஒருபக்கம் வரவும், கற்பகத்தருவிறகு நாதனாகிய தேவேந்திரன் படிக்கம் எடுத்துக்கொண்டுவரவும், பிரமன் சமீபத்தில் நின்று ஆவவட்டம் வீசவும் தும்புருநாரதரிருவரும் வந்தனஞ்செய்து இருபுறத்திலுமின்று சங்கீதம்பாடவும். ஏ-று. (எங்)

கூற்றன்னவன் கனகபா துடைகொடு குறுகக்
காற்றுவேந்தனுந் திசைபெலா நறும்புகைகாட்ட
வேற்றுவாகனக் கடவுளுஞ் சிறியவாளைப்பத்
தோற்றமாதவா கலைமதி விளக்கொடுருழ.

இ-ள். இயமன் கங்கத்திறை செய்திருக்கிற பாதகுறடுகளைக் கையாலெடுத்தெடுத்துக்கொண்டு வரவும், வாயுபகவான் திருக்குளெட்டினும் அகிரபுகை சாம்பிராணிப் புகை காணப்பட்டவும், ரிஷபத்திலே மகின்று ஈசானன் உடைவாளெடுத்தெடுத்துக்கொண்டு வரவும், சூரியர்களுனேகரும் சந்திரனேகரும் விளங்கெடுத்தெடுத்துக்கொண்டு வரவும்.

கீரமடந்தையர் துகிலின்மஞ்சுனைபல சம்பப்
வரவமங்கையர் நவமணிப் பணிசுமந் தனுசப்
பரவுகின்னரர் முதலினோர் வீணையார்ப் பரிக்கப்
பொருவி னான்மறை நடந்திறை தலைமையைப் புகழ.

இ-ள். தேவகன்னியானேகர் வஸ்திரம் வைத்திருக்கிற பெட்டிகளைத் தூங்கிக்கொண்டுவரவும், நாகலோகப்பெணைகள் நவமணி அரிமுகத்திருக்கிற ஆபரணங்களைச் சூழ்ந்துகொண்டுவரவும். கின்னரர் கிம்புருடர் வீணைவாத்தியஞ்செய்யவும் நான்குவேதங்களுஞ் சபித்துச் சுவாமியெவ்வாருக்கும் பெரியவரென்று புகழ்ந்து முனைபிடவும். ஏ-று. (எங்)

கிரகமேழு * மெண் வசுக்களு முனிவருங் கிளா
வீரகர்விஞ்சைய ரிமையவர் மகிழ்ந்துகண் டிருக

* வசுக்களாவார் - சூரன், துருவன், சோமன், ஆபர்சன், அனலன், அணிலன், பிரத்தியூசன், பிரபாசன்.

திருகரங்களாலுருத்தி மலாமழையிறைப்பத்
திருவும்வெண்கலை மடநதையுமசலன் தெளிப்ப

இ-ள். சந்திர சூரியர் இருவருந்தவிர, மற்றையேழுக்கிரகங்களும், அட்டவசுக்களும், முனீசுரர்களுவகளிகூர்ந்துவர; நாகதேவர்தார், வித்தியாதரர்கள். தேவர்கள், பார்த்துச சந்தோஷத்தைடைந்துஉருக; ஏகாதச ருத்திரர்களும் இரண்டு கைகளாலும் பங்களி வருடமாக இறைப்ப, இலக்குமியும் சரஸ்வதியும் பனிக் தெளிக்கவும். எ-று. (௭௬)

க்குப்பாலநர்தெரிவையர் திசைதொறுநதிசுழக்க * மாதாகளெழுவுருள் சோபனமயினம்பகருநீர்மொழிநீர மகளிரவாழ்ததெடுப்பநக்கவிஞ்சையர் மகளிறபலலாண்டிசைதழங்க.

இ-ள். திக்குப் பாலகருடைய தேவிகள் அவ்வா திசைகரின்று சேவிக்கவும், சததமாதாகள் சோபனம்பாடவும், கருப்பசாறுபோல் மாதூரியம் பொருத்திய வார்த்தைகளுடைய நீர மகளிர் வாழ்த்துசொல்லவும். தருந்த வித்தியாதர மாதாகள பலலாண்டிசைதழங்க. எ-று. (௭௭)

ண்டபேரிகைகுடமுழா முழவுகாசுளந்த
ண்டமல்லரிசல்லரி கிலம்புரியொலிப்ப
ண்டதோடகைமுடந்தையர் சிலம்பொலியதிர்ப்ப
ண்டிசாமுகந்தனிலுமெண் பிரம்பொலியிசைப்ப.

இ-ள். பெரிய மணியினோசையும், பேரிகை, குடவாத்தியம் மாதாத்தியம், காசுளம் தவண்டை மல்லரி சல்லரி சங்கங்கள் கோலம், கேலப்பெண்கள் காலின்சிலம்பு கலீரென்று சப்தக
மாதர்களுமுவர்—பிரமாணி, உருத்திரசுணி, காராயணி, கி, கௌமாசி, காளி, இந்திராணி பெண்ணு மிவர்களாம்.

வும் எட்டுத்திக்குலும் நந்திதேவர் வருகிற கூட்டங்களை விலக்க, டிக்கிற பிரம்பினது சப்தம் பிரகாசிக்கவும். ஏ-று. (௭௮)

எண்ணும்வெள்ளிமால் வரையடியிறங்கியதிடப . ட. ன. டி
மண்ணல்சேனையின் கொழுந்திமகிரித்தலமடைந்த
விண்ணுமண்ணுமெள்ளிடமற நெருங்கியவிமானம்
நண்ணுமால்விடைநெறிகடந தடைந்ததுபதியே.

இ-ள். யாவராலுந் தோததிரஞ் செய்யப்பட்ட கைலாயகிரிய
டிவாரத்தில் நிஷ்பவாகன மிறங்கியது; சுவாமியினுடைய சேனை
யின் முன்னணி இமைய பர்வதத்தை யடைந்தது; ஆகாயமும் பூம
ியும் எள்ளிருக்க இடமில்லாமல் விமானங்கள் நெருங்கின, அவை
நிகதிருக்கின்ற விட்டுணுவாகிய நிஷ்பம சுவாமியைத் தூக்கித்
தொண்டி வழிமுழுதுங்கடந்து இமயபாவதராஜன் பட்டணத்தில் வந்து
சோந்தது ஏ-று. (௭௯)

இமகிரிப்பதியடைந்தது விமகிரிமடவா
நி உலனார்கிருவழகெலாம விழிகவானிரைத்தா
ருமைதவத்தினுக்கழிநிலை யெனப்புக்கும் துரைத்தா
ரமாசெய்காமனையழித்தகண் ணெதுவெனவறைந்தார்.

இ-ள். அப்படியே சிவன் இமய பருவத்தில் எழுந்தருளின
போது அந்தமலையிலிருக்கின்ற பெண்கள் சுவாமியின் அழகை
பார்த்துப் பார்வதிசெய்த தவத்துக்கு ஒரு குறையுமில்லாமல்
என சிக்கியாயிற்று என்றார்கள். அவர்களில் சிலர்புத்தத்துக்கு வி
மன்மதனை எரித்தகண் எதுவோ அந்தக் குரூரமான கண்ணைப்
ப்போமென்பார்கள். ஏ-று.

ஆதமாரனிக்ருக்கவு முலகெலாமயர்ந்த
யோகமீதிவரிருக்கையான் மதனுடலொழித்துப்

வர்விருப்புற வுயிராக்கவைபுணர்ந்த
டுமுதலிவ ரெனசசிலாமொழிந்தார்.

மன்மதன் தேகத்தை யுடையவனு யிருந்தபோதும் இவ
யோகத்தி லிருந்தகனல் உலகத்திலுள்ள சனநகனெல்லாம் விகா
வில்லாமல் அயர்ந்து கிடந்தன, மன்மதன் தேகம்போயும், இவர்
பாகத்தில் விருப்பம் உண்டானபடியினால் சகலருக்கும் போகத்தி
ரையுண்டாமிற்று. ஆனபடியினால் மோகத்தை யுண்டாக்குகிறவ
இந்தச் சிவனேயன்றி வேறொருவரு மில்லையென்று ஸ்திரீசனை
ள் சிலர் சொன்னார்கள். எ-று. (அக)

பவிறகைவே ளாழகிவரெழின்மிகுவடிவி
யிரக்திலொன றிலையெனதனைமதிதவனைத்
யிடததுடலகொளநகிய தபத்தினறறிநே
யுமுத்தமரழிப்பரோ வெனசசிலரஹந்தார்

இ-ள். மாயஞ் செய்கின்ற கருப்புலிலைக் கையிற் றரித்திருக்
ன்ற மனமகன அழகு இந்நச்சுவாயிபிணுடைய வடிவமாகிய அ
சில ஆயிரத்திலொரு பகடுகாணுது, அதனாலே அவனை இகழ்
வகனைமதிததுத தீயினால் அவனைக் கொளுத்திப்போட்டது,
போமகிமையினாலேயே ஆராயத் தெக்கத்தருந்த உத்தமர்கள் ஆ
ல் அப்படிச்செய்வார்களோ வென்று சிலமாதர்கள் சொன்னார்கள்
எ-று. (அஉ)

லன்பொருங்கிளைஒரு மருகனர்திரளுந
லனபினலெதிரெதிர தழுவினர்கலந்தா
தழுமதனிலை யளவிடலரியேன
ன்கரமபிடித்தினி திழிந்தனன்விடைமுன்.

இ-ள். மாமனாகிய மலையரசன் சுற்றத்தார் முதலிய சேனை
ம், மருகனாகிய பரமசிவத்தினுடைய சேனாசூழ்முக முயிருந்த அ
யோகிவ கடினவர்களாய் எதிரெதிராகவந்து ஒருவருக்கொரு

வராகத் தழுவிக் கொண்டார்கள், முதலுயிற்றில்லாத டாத சிவபிரான் பிறரண்கையைப் பிடித்துக்கொண்டு பவாகனத்தில் நின்று இறங்கினார். எ-று.

இவகுமங்கையரனேகர்நீ ராஞ்சனமெடுப்ப வுலகபாலகரிருமருங் கினுடனதொதுங்கக் கிலகமாதவனிருகைமீ மொருகரஞ்சேர்ந்திட் டலகிலாமணியிழைத்ததோர் மண்டபத்தணைத்தார்.

இ-ள். இப்படிச சுவாமி இடபவாகனம்விட்டு இறங்கினவு னே அழகுள்ள அனேகமபெண்கள் ஆலததி எடுக்கவும். திக்கு பாலக மெண்மரும் சுவாமிபி னிருபுறத்திலும் நடந்தொதுங்கி வும், எல்லாருக்குந் திலதமாகிய விட்டுணுவினுடைய இரண்டு மேலும் தம்முடைய ஒருகையைச் சேர்த்துக் கணக்கில்லாத ரதனககளால் இழைக்கப்பட்டிருக்கின்ற மண்டபத்தில் வந்துசேர் தார்கள். எ-று.

அரியமண்டபத்தமைததீ டிகையின்மீதடைந்தார் வரையிடைப்பிறந்தமை வளர்முலேசொலவருவார் குருமலர்க்கையிலேநதிவந தருள்குடியிருக்குந் திருமுகத்தியையிறையவன் வலப்புறஞ்சேரத்தார்.

இ-ள். சுவாமி அருமையாகிய அந்தமண்டபத்தில் இட்டிரு ஆசனத்தி லெழுந்தருளினார். ஸ்தனககள் மலேபோ லிருப்பத அந்தத் தனங்களே இவர்கள் மலேயிற் பிறந்தார்களென்று க க்கும்படியாக வுருகிறமாதர்கள் தங்களுடைய கிறம்பொருந்தி பம்போலும் கைகளி லேந்திக்கொண்டு கிருபையே குடியி கின்ற அழகிய முகத்தைபுடைய பாவவதியைச் சிவனுடை புறத்தில் உட்காரவைத்தார்கள். எ-று.

முன்னையரனின்வந்துவையின் சடங்கெலாமுடித்து வன்னிமேற்பெரியிறைத்துநெய்சொரியமந்திரத்து

லென்னையாளுடை யிறைவனுமேழுசகின்ற
கண்ணிசெங்கரம்பிடித்துமு வலஞ்செய்தானகனை.

இ-ள். இரத்தப்பிரகாரம் சுவாமியும் அம்மனும் கலியாணமன்
டபத்தி லெழுந்தருளியிருக்க, அந்தவேளையில் பிரமதேவர் கலியா
ணசசடங்கை விதிப்படிமுடிக்க. என்னை யாட்கொண்ட பரமசிவன்
அக்கினியிற பொரிசொரிந்து நெய்யாகுதிசெய்து, முன்னமே ஏழு
வகததையும் பெற்ற அம்மனை கையைபிடித்து அக்கினியை மூன்று
தரம் வலமாகச் சுற்றிவந்தாரா. எ-று. (அசு)

ஒற்றைவால்வளை பொலிததது சுருதியுமொலித்த
சுற்றும்வானவரி நுடிபர் மலாமழைசொரிந் தார்
புற்றியாசனத்திருநதன னனைவருமபணிந்தார்
புபற்றதாதையோடன்னையப் பணிந்தனன்பெதும்பை.

இ-ள். வெணமை பொருந்திய ஒப்பற்ற சகமுழங்கவும், நா
ன்குவைகளுந் சப்திக்கவும், நான்குபுறமும் சுற்றிக்கொண்ட தே
வாகளுந் ரிஷிகளுந் புஷ்பமாரியைப் பொழியவும், சுவாமி ஓர் ஆச
னத்தில் எழுந்தருளினார்; அப்போது, சர்வத்திரபேரும் வந்தனஞ்
செய்தார்கள்; பாவதிதேவியாரா தமது தாயையுந் தகப்பனையும்
வணங்கினார். எ-று. (அள)

எரித்தகாமனைத்தருகியென் றிமையவரயன்மா
வொருந் தானறியேயிறையவன் மகிழ்ச்சிகண்டுரைத்தார்
மனத்தகாமனையழைத்தருள் புரிந்தனன்வள்ளல்
பெருந்தவன்பினுலனைவரும் விடைகொடுபெயர்ந்தார்.

இ-ள் தேவர்களும், பிரமனும், விட்டுணுவும் மற்றவாவரும்
பெரிந்த எல்லாவிடத்திலும்வைத்த பிரியத்தைப்பார்த்துச் சுவாமி! கீர்
தனை எனித்தமன்மதனை எழுப்பித் தரல்வேண்டுமென்று கேட்
தார்கள்; அப்படியே இறந்துபோன மன்மதனை வரவழைத்துச்

கொடுத்துக் கிருபைசெய்தார் பரமசிவன் ; பின்பு யாவரும் விடை பெற்றுக்கொண்டு போனார்கள். எ-று. (அஅ)

அதற்பிண்ணனலும் கவுரியுமுருகியொன்றாகி
மதத்தவானையெக்குமரனைப் பயந்தனர்மகிழ்வாய்
விதிர்த்தவேலினைக் குமரனுக்களித்திறைவிடுத்தான்
கொதித்ததாரகனுயிர்குடித் துவந்தனன்குமரன்.

இ-ள். அப்படியே திருக்கலியாணம் நடந்தபின்பு சுவாமியும் -
அம்மையும் மிகுந்த அன்புகொண்டு ஒருருவமாகிசேர்ந்து வலிமை
பொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விசுகினைசுவரரையும். சிவசப்
பிரமணியரையும் பெற்றார்கள் ; அதன்பின்பு, சுவாமி சிவசப்பிர
மணியருக்கு அஞ்சத்தக்க வேலாயுதத்தை அருளிச்செய்தனுப்ப
விக்க, அவர்போய் அந்தத் தாரகாசுரனை வேலாயுதத்தை விட்டெ
றித்துக்கொண்டு சநீகோஷத்தையடைந்தார். எ-று. (அக)

மயிலெனத்திகழ்மலைமகள் பொருநகரிவதன
னயிலெடுத்தசெங் கரனுடனியமவெற்புகன்று
கயிலைவெற்பில்வந்திமையவர் முனிவர்கண்களிக்க
வெயிலுடைப்புரமெரித்தவ னிருந்தனன்பால்.

இ-ள். மயில்போல விளங்குகின்ற பருவதராசன் மகளாகிய
பார்வதி யானைமுகத்தையுடைய பிள்ளையார வேலாயுதத்தைத் த
த்த சிவசப்பிரமணியருடன் இமயகிரியைவிட்டு நீங்கித் தேவர்க
முனிவர்களுடைய கண்களிகூடக் கைலாயத்தில் எழுந்தருளியிரு
தார் முப்புரத்தை வெரித்தவராகிய பரமசிவன அதன்பின்பு. எ-

மூன்றாவது,

திருவவதாரச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

திருவிருத்தம்-உகே.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருக்கண்புதைத்த சஞ்சீவ வசனம்.

சிவபெருமான் உமாபிராட்டியாரை விவாகஞ்செய்ததும், குமாரர்தோன்றித் தாரகன் என்னும் அசுரனைக் கொன்று தேவர்களைக் காத்ததும் கூறினேன். தேவியார் இறைவன்றிருக்கண்களை மூடியதும் அதனாலுண்டாய பாவத்தை நிவாரணஞ் செய்ததும் புதல்கின்றேம். மார்க்கண்டேயமுனிவரே! திருக்கயிலாயமலையிலே இறைவனும் தேவியாரும் திருவிளையாடல் பலவற்றைப் புரிவாராயினார். ஊடல்கொள்ளுவார் அதனைக்கி மாலையை யொருவர்க் கொருவர்தரிப்பார்கள். வீணையிசைப்பர். நேதசிவாகம முழக்கங்களைச் செய்வார். ஆபரணங்களைத்தரிப்பர். இவ்வாறிருக்கும்போதில் பரமமாதாவாகிய தேவியார் சிவபெருமானை வணங்கிச் சூரிய சந்திரர்கள் யாவரென்ற வினவினார். பெருமான் அருள்கூர்து சொல்வார். அணங்கே! அவை நமது கண்களாகும் என்றார் உடனே தேவியார் மூடினார். கண்கள் மூடப்படவே அண்டங்கள், புவினங்கள், திசைகள் ஆகிய எவ்விடத்தும் ஒளியின்றி யிருள்பரந்தது. நதிகள் எல்லாம் யமுனைபோலக் கறுப்புநிறத்தைக்கொண்டன. எல்லா உயிர்களும் கண்கள்தெரியாத குருடர்போலிருந்தன. இல்லற துறவறங்க ணொழிந்தன. பிரமன் முதலாயினோரது படைத்தல்முதலிய கொள்களும் இல்லையாயின. இயற்கையே திருவருளுடைய பெருமான் உயிர்கள் தம் தொழில்களை விடுத்து உறங்குவார்போலக் கிடந்து மயக்கமுறல் கண்டு நெற்றியில் ஒரு திருக்கண்ணைத் திறந்தா அதன் ஒளியால் அந்தாரம் நீங்கி முன்போல உயிர்களெல்லாம் எழுந்தன. இறைவி கையை மெடுத்தான். மூன்றக்கினி போல மூன்றுகண்முகம் விளங்கின. பிரமன் விட்டுவிட்டு முதலாயினோரு

மயக்க ிக்கித் தமது தொழில்களை நடத்தினர். உமாபிராட்டியார் பயந்து பெருமானுடைய திருவடிகளை வணங்கி, சுவாமீ! அடியா னாகிய யான் தேவரீரது திருக்கண்களை மூடியதனால் அந்தகாரஞ் செறித்து, உயிர்கள் தாங்கள் செய்யும் புண்ணியத் தொழில்களி னின்றும் நீங்கியிருந்ததனன்றோ? அதனாலுண்டாகிய பாவத்தைப் 'போக்குமாறு தவஞ்செய்ய நினைத்தேன. அதற்குரிய இடத்தை அரு ளிச்செய்யு வேண்டுமென்று 'துதித்தார். சிவபெருமான், நங்கை யே! காஞ்சிப்பதியிற்சென்று பூசிக்க என்றார்.

அம்பிகையார் விடைபெற்றுக்கொண்டு. தூர்க்கை ருடைபிடி க்க, ஐயலட்சுமி அடைப்பைதாங்க. அருந்ததியும் கமலினியும் சாம சயிட்ட, சிவிகையிலேறித் கங்காநதியைச் சார்ந்தார். ஆங்குள்ள காசித்தலத்தையடைந்து விசுவேசனைப்பணிந்து தொண்டைமண்ட லம்வந்து காஞ்சிநகரையடுத்தார், ஆங்குள்ள பல வணப்புக்களையு டைய வீதிகளையெல்லாவ் கடந்து மாலிருகத்தின் கீழெழுந்தருளி ரிருக்கும் ஏகாம்பரநாதரை வணங்கி. மணலை இலிங்கமாகக் குவித் துப் பூசைசெய்யும்போது. பார்வதிதேவியாரின் அன்புப்பெருக்கை யுலகர்க்கு அறிவிக்கயெண்ணிக் கம்பாநதிப்பெருக்கை வரச்செய் தார். அது ஆர்ப்பரித்து வருதல்கண்டு. சிவலிங்கப்பெருமானைக் கரைத்துச்செல்லுமேயென்று இரங்கி ஆசையினால் அனைபவரைப் போல இருகைகளாலும் கட்டிக்கொண்டார். அதனால் சிவலிங்கப் பெருமான் குழைத்து கூளைத்தழும்பும் மூலைத்தழும்பும் பொருந்தப் பெற்றார். கம்பைநதியானது அருணாசலத்தை யொருமுறை நிறி த்தாரது கல்வினை நிலினைகள் பிரிவதுபோல இரண்டாகப் பிரிந் சென்றது. தழும்புகள் விளங்கின. தேவர்களெல்லாம் அவ்வ புதங்கண்டு துதித்து மகிழ்ந்தார். பரமசிவன் இடபாருடராய்த் தேவாந்ரினார். அம்மையார்க்கு வணங்கி நின்றார். நங்கையே! உனக்குவேண்டியது யாது என்ன! தேவரீர் இடப்பாகத்திலும்கும்

பெருவாழ்வைத் தந்தருளவேண்டுமென்றார். சிவபெருமான் பெண்ணரசியே! நீ இங்குப் பூசைசெய்தமையால் நம் கண்களேமூடிய பாவம் அகன்றது. அழற்கிரிவடிவமாக நாம்வீற்றிருக்கும் திருவருணைத்தலத்தையடைந்து பூசிப்பையாயின் அவ்வார் தருவோமென்றார். அப்போது அம்பிகையார் சொல்வார். பெருமானே! கைலாசம் காசி என்னு மிவ்விரண்டிலவகளினும் காஞ்சிநகர் அதிகமென்று. இப்போது காஞ்சியினும் அருணாசலம் என்னும் அக்கினித்தலமே மிகவும் விசேடமென்றருளினீர். அகிலும் விசேடமானதலம் வேறுளதோவென்றா. உலகத்தில் திருவருணைக்கு நிகரானவும், மேலானவுமானதலங்கள் எவ்விடத்திலு மில்லையென்றா. பார்வதிதேவியார் சுவாமியைவணங்கி விடைபெற்றுக் கணங்களோடு திருவருணைக்கு வெளிப்பட்டு இரண்டுகொத்தாரம்போ யிரங்கிலா. சூரியன் அத்தமிழ்தான். சுப்பிரமணியகடவுள் ஒருபந்தல் அமைத்தார்.

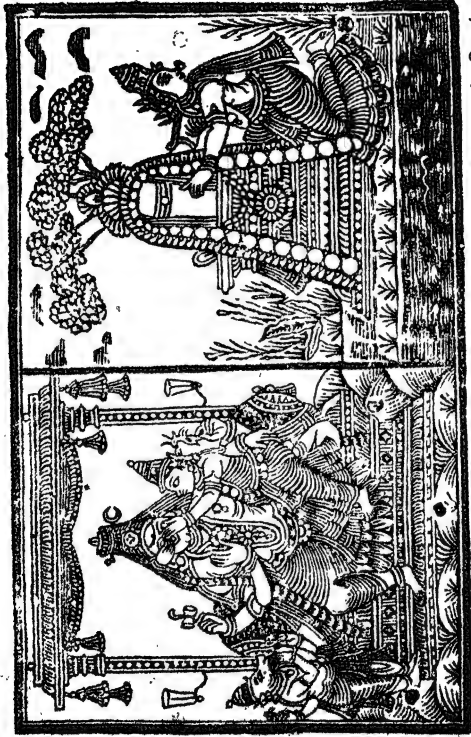
அப்போது பிராட்டியார் குழந்தைவேற் பெருமானையணைத்து முத்தமிட்டுப் பன்னிருகைகளுஞ் சிவந்தனவோ என்றுரைத்து. சந்தியாவந்தனஞ் செய்வதற்குப் பரிசுத்தமான தீர்த்தம் வேண்டுமென்றார். உடனே சுப்பிரமணியப்பெருமான் மறுத்து திருக்கரத்தினுள்ள வேலாயுதத்தை யேவிலார். அவ்வெல் போதவான், புத்திராண்டன், புருஷதன் முதலிய எழுவரையும் அவரிருந்த மலைகளையும் அழித்துச் சலககொண்டெவந்தது. அதனையே சேயாறு என்றுசொல்வார், அதன்கண் நீராடிச் சந்தியாவந்தனமுடித்து வானைப்பந்தரிவருக்க, சுப்பிரமணியப்பெருமான் இத்தீர்த்தம் சிவப்பாயிருப்பதற்குக் காரணமென்னென்றா. ஏழுபிராம்புணர்கள் பாவிசெய்ததவஞ் செய்ய, பிரமன்வந்து, குமாரசுவாமி வேலாயுதத்தை யேவுவார். அதனால் அவர்களுடல்கிழிய இரத்தக்கலந்து சிவப்பாயிற்று என்று சும்மையார் கூறினார். விடிந்தவுடன் நித்தியகடனை முடித்துப்

பல்லக்கிலேறித் திருவருணாசலத்தையடைந்து வணங்கினார். அங்கே நடக்காநின்ற பற்பல விசேடங்களை யெல்லாம் பார்த்து உலகையுற்றுக் கௌதமமுனிவரின் ஆச்சிரமத்தை யடைந்தார். முனிவர் பத்தினியாகிய அகலிகையும் புத்திரரான சதானந்த முனிவரும் வந்து பணிந்தார். கௌதமன் எங்கேயென்று அம்மையார் வினவி, அவர் தருப்பை புட்பங்கள் கொய்யசசென்றார். இதுபோதே யழைத்து வருவலென்றுசென்று தந்தையார்க்கு அறிவிக்க அவர் கரையற்ற ஆனந்தக்கடலின் மூழ்கி, சதானந்தரை யெடுத்திணைத்து ஆனந்தக்கடதாடி. எளியேம் உய்ந்தேம்! உய்ந்தேம்!! என்று ஓடோடிசென்று அம்மையாரை வணங்கித் துதித்து நின்றார். அம்மையார் தம் வரலாறுகளைக்கூற, கௌதமர் தலமான்மியமுறைத்து செய்யவேண்டுந் தவததுனையுமெடுத்துப் பகர்த்தார். அங்கே தவசசாலையொன்று அமைத்து நோன்பு கொண்டார். பார்வதி தேவியார். அம்மையார்செய்த தவததின் ஒருமையும் வருதகமுங்கண்டு அற்புதமும் துன்பமும் அசமுங்கொண்டு நின்றார் யாவரும் இங்ஙனம் இருக்கும்போது விட்டுணு முதலாரியோர் கூட்டமாகச் சேர்ந்து அம்மையாரது தவசசாலையை யடைந்துவணங்கி வேதாகமத்தோத்திரங்களைக் கூறிநின்றார். உமாதேவியார் அவரைக் கடைக்கணித்து வந்ததென்னை யென்றார். தாயே! மகிடாசரனாற் பெரிதும் வருந்துகின்றேம் என்றுகூற, துர்க்கையை அழைத்து அகலிகைக்கொன்று வருதியென்று பணித்தார். இனி யவனைக்கொன்று இடப்பாகம் பெற்றதைக் கூறுவேம். மார்க்கண்டேயரே சேட்பீராகவென்று சொல்லாராயினார்.

திருக்கண்புதைத்த சருக்க வசனம்

முற்றிற்று.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
சென்னை-20.

மேற்படி தேரவதம்நீங்க பார்வதிபார் கி
 ஞ்சுகரிவே கம்பாநதியில் மணலால் இலி
 கம் ஸ்தாபித்துப்புகியது.—19.

ஞ்சமையம் வேடிக்கையார்த்தமாய் பார்
 மதியார் சுவாமிபின் கண்களை மூட அதனந்
 திருஷ்டமடையப்பெற்றது.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

பார்வதிதேவியார்

திருக்கண்புதைத்த சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

மின்னைய முகிறவழு மிமகிரியின

றவ பலத்தான் மேனை யான

வண்ணியிடத் தென்னனை யவதரித்த

கதைசிறிதே யறைந்தே னிப்பாற

பொன்னைய சடை யிறைவன்

றிருநயன மிருகாத்தாற் புதைத்தவாறுந்

தென்னருணை மாநகரி வண்ணவினை

தீர்த்ததுவுஞ் செப்ப லுற்றேன்.

இ-ள். மின்னல்பொருந்திய மேகங்கள் தவழ்ந்துபோகின்ற இ
மயபருவத்தின்தபோபுவததால் மேனாதேவியிடமர்களெந்தாயாகிய
பார்வதி அவதரித்த கதையிலே சிறிதுபாகஞ் சொன்னேன். அப்

பார்வதி பொன்போலுஞ் சடையையுடைய சிவனது அழகிய கண்
களை இரண்டுகைகளினுற்பொத்தியதும், அஃதால்வரும்வினையைத்
தெற்கின் கண்ணிருக்கின்ற அருணாசலத்தில் அம்மை பூசைசெய்து
தீர்த்துக்கொண்டதுவும் சொல்லத்தொடங்கினேன்-எ-று. (௧)

ஊடுவர் புலவிதீர்ப்ப ரொருவருக் கொருவர் மாலை
சூடுவர் மறைதூல் கேட்பார் சொல்லுவார் வினைநாதம்
பாடுவர் பலவினோதம் பயிற்றுவா பலகாற் சூத
மாடுவர் செல்வர் தோற்ப ரணிகலம் புனைவ ரன்பால்.

இ-ள். சிவபிரானும் பார்வதியும் பிணங்கிக்கொள்வார்கள். அ
தைமறுபடியும் தீர்த்துக்கொள்வார்கள். ஒருவர்க்கொருவர் மாலை
களைச் சூடிக்கொண்டு வேதசாஸ்திரங்களைத் தேவர்கள்முனிவர்கள்
சொல்லக்கேட்டும், அகன பொருளைச் சிலருக்குச் சொல்லியும் வீணை
முதலியவற்றை வாசித்தும், மற்றும் பல வினையாட்டுகள்செய்தும்,
பலதரம் சூதாடியும். அஃதால் வெற்றியையும் கோற்பையு மடைந்
து அழகிய ஆபரணங்களைத் தரித்துக்கொண்டு மிருந்தார்கள். எ-று.
அந்தவேளையிலென் னன்னை யையனை யிறைஞ்சி யையா
விந்துவு மிரவி தானும் யாவரென் றிசைதகா னொர்ஐத
சுந்தரக் கனிவாய் மின்னை சுடர்களெம் மிருகணென்றார்
கந்தனைப் பயந்தா ளீசன் விடிகளோப் புதைத்தாள் கையால்

இ-ள். அசசமயத்தில் எந்தாயாகிய பார்வதி சுவாமியைவணங்கி
ஐயா! சந்திர சூரியர்கள் யாவரென்று கேட்க. அதற்குச்சுவாமி
அழகிய கனிபோலும் வாயையுடைய பெண்ணே! அந்த இருவரு
ம் கம்முடைய கண்களென்று சொன்னார். சிவசப்பிரமணியரைப்
பெற்ற தாயானவள்கேட்டு வேடிக்கையாய்ச் சுவாமியினுடைய கண்
களை இரண்டு கைகளால் மூடினான். எ-று. (௩)

கவிசிலேத்துறை.

சச னார்விழி புதைத்தலு மிருட்டிழும் புருக்கிப்
பூசி னுலென விருண்டன திசைகளும் புவிபி
ழாதி. னீலமால் வரையெனக் கருகிய மலைகள்
'காசு' லுணிய' நதியெலாம் யமுனைபோற் கறுத்த.

வது.

திருக்கண்புதைத்த சருக்கம்.

நடக்க

இ-ள். பரமசிவத்தின் கண்களைப் பார்வதி புதைத்தலும் இருட் கூட்டத்தை யுருகச்செய்து பூசினதுபோல் திக்குகளும் பூமியுண்டதுகள்; மலைகளெல்லாவ குற்றமற்ற நீலகிரியைப்போல் கறுத்தன. மணிகள்பொருந்திய நதிகளெல்லாம் யமுனாகுதிபோல் கறுத்ததுகள். எ-று. (ச)

அஞ்சீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

மறையவனு நாரணனு முனிவர்களும்
வசுக்களும்நான் மறையும் வானோ
ரிறையவனும் விநியொளி போய்ப் பிறவிநெடுங்
குருடரென விருந்தார் மற்றைக்
கலைவிற முதல்விலங்கு பறவைகளு
மொளியிழந்த கண்ண தான
துறவறமும் பிறவறமுந் தொலைதன மற்
றுளவதாழி லுந் தொலைத தன்றே

இ-ள் பீடமாயும், விட்டுணுவும் முனிவர்களும், அட்டவசுக்களும், நான்குவேதங்களும், கேடீவந்திரனும் கண்களினது பிரகாசமற்றப் பிறவிக்குருடாம்பா லிருந் தாகன்; பச்சு காளை முதலிய மிருகங்களும் பகைகளும் கண்ணொளியற்றன; துறவற மில்லற மிரண்டும் ஒழிந்தன; மறற எல்லாத் தொழில்களும் கெட்டதுகள். எ-று. (இ)

கவி நிலைத்துறை.

தேவா மானிடரிராக்கதர் நிறமெனது திரிந்தார்
கோவிலிந்திரன வெண்கரி கருநிறங்கொண்ட
தாவி லம்புயன் கொடி கொடி யானதவ்வளவின்
மூவர் தேவனுக் கனைவரு முறைசொலிப் புகன்றார்.

இ-ள். தேவர்களும், மனிதர்களும், இராட்சதர் சிறம்போலக் கறுத்தார்கள்; ஆகாயத்தில் இந்நிரன் வாகனமாகிய வெள்ளையான

யானை களிபோலக் கறுத்தது; கெதிலில்லாத பிரமன் கொடியாகி
ய அன்னம் காசும்போல் கருகியது; ஆப்படி எல்லாப் பொருளுங்
கறுத்து மயங்குகின்ற காலத்தில் மும்மூர்த்திகட்கு முதல்வனான சி
வனிடத்தில் எல்லோரும்போய் முறையிட்டுத் தவகன்குறையைச்
சொல்லிக்கொண்டார்கள். எ-று.

(க)

அஞ்சிக்கழிகெழு லாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சலென வமைத்தகாத் திறைவனுதல்

விழிதிருந்தா னவனி யேழுநூ

துஞ்சமிரு ளாதன்றதுபன் னிருகோடி

ஞரியர்தந தோற்றம போல

வஞ்சியுமை யிவ்வன்விழி புதைத்ததிருந்

கரமலரை வாங்கி நின்றாள்

விஞ்சுமறை யவர்வளர்துதுங் கனல்போல

விழ்மூன்றும் விளங்குந் தன்றே.

இ-ள். சிவபிரான் பயம் வேண்டாமென்று கையமைத்துப்
பன்னிரண்டுகோடி ஞரியருதயம்போலத் தம்முடைய நெற்றிக்கண்
ணைத்திறக்க, ஏழிலகமும் அந்தகாரத்தை நீங்கியது; பார்வதியான
வன் பரமசிவத்தின் விழிபோல பொத்திய கையை வாங்கி நின்றாள்;
பிரமணர்கள் வளர்க்கும் யாகாகுகளிபோல் மூன்று கண்களும் கி
ளங்கின. எ-று.

(எ)

பார்புதைத்த திருவயிற்றாள் பணிநதுரைப்பா

ணெடுஞ்சுலப் படையாய் காலன்

மார்புதைத்த மலர்ப்பதத்தா யார்புதைத்த

சடாடவியாய் வைய மேழுங்

கார்புதைத்த விருளாக விழிபுதைத்த

கொடும்பாவக் கழலு மாறு

ர்புதைத்த பாரிடத்திற் றலம்புரிதற்

காண்டிட திகழ்த்து மென்றாள்.

இ-ள். எல்லாச் சீவராசிகளையும் கருவாக வைத்துக்கொண்ட வயிற்றையுடைய பார்வதி சுவாமியைப் பார்த்து நெடிய ருலத்தை யுடையவரே! எமனை மார்பிலேயுதைத்த மலர்போன்ற பூதங்களை யுடையவரே! ஆத்தி மாலையை யணிந்த சடைக்காட்டினை யுடைய வரே! எழுவகமும் மேக நிறத்திலும் அதிக நிறமான இருளுண டாக உமது கண்களை மூடிய கொடியபாவம் போம்படிச சமுத்தி டஞ்சுழந்த பூமியினிடத்தில் தவஞ்செய்ததற்கு நல்ல இடமுஞ் சொல்லுமென்று கேட்டாள். ஏ-று. (அ)

பாசனுமக குரைத்தருள்வா லுனைவினைவந்
தணுகாதே யெனினும் யார்க்கு
மாசகலும் படிக்கரிய தவமபுரிய
விருமபினையேன் மதுரை மாயை
காசியவந் திகைதுவாரை யயோத்தியினுஞ்
சிறப்புடைய காஞ்சி மேலிப்
பூசைபுரிந் தரியதவம் புரியென்றான்
விடைகொண்டாள் புகழ்ந்து போற்றி.

இ-ள். அப்படி பார்வதிகேட்கச சுவாமி பெண்ணே! உன் னைப் பாவம்வந்து சேராதாயினும், மற்றவர்களுக்குப் பாவம் நீவரும் பெருநாட்டித் தவஞ்செய்ய இச்சித்தாயானால் மதுராபுரி, மாயாபுரி, காசி, அவந்தி, துவாரகாபுரி, அயோத்தி இவைகளிற் சிறந்த காஞ் சிபுரத்திற்போய்ப் பூசையுடன் அரியதவஞ் செய்வென்று சொல்லுச சுவாமியை வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டாள். ஏ-று. (க)

விசயமகள் குடையெடுப்பச் சயமகன்பொன்
னடைப்பைகொடு விரைந்து மேவ
வசையுமணிக் கவரீயிரண் டருந்ததியுஞ்
சுமலினிபு மடுத்து விசத்

திசைபிள்ளி லிலவெறிக்குந் தாளம்ணிச்
கிவினதயின்மேற் சென்ற போது
நசைபெருகு மறம்பெருகப் புனல்பெருகும்
புகழ்க்கங்கா நதியைச் சேர்ந்தாள்.

இ-ள். பார்வதியம்மைக்கு வீரலட்சுமி குடைபிடிக்க, ஐயலட்சுமி பொண்ணடைப்பை தாங்கிச் சீக்கிரத்தில்வர, இரத்தினங்கனிழைத்த காமரைகளால் அருந்ததியும் இலட்சுமியும் இரண்டு பக்கங்களில் நின்று காற்றுகளைவீசி, நான்குதிக்குஞ் சந்திரனைப்போலப் பிரகாசமவீசும் முத்துப்பல்லவக்கிலேறி யாவரும் விரும்புகின்ற தருமம்பெருகச் சலம்பெருகுகின்ற கீர்த்தியினையுடைய கங்காதீர்த்தத்தில் வந்துசேர்ந்தாள். எ-று. (௧௦)

இறந்தவுயி ரினிமீளப் பிறவாம
ஸிறவாம ஸிறைவனார் தஞ்
சிறந்ததிரு வருவாகுந் திருக்காசித்
தலமடைந்து சிவன்றாள் போற்றி
வறந்தமழைக் குருகுமந்தத் தலத்தவர்கள்
பிழைக்கவறம் வளர்ந்துப் பன்னாள்
நறுந்தொடையி னரசன்னிடை கொண்டு நிற்பத
தொண்டைவள நாட்டைச் சேர்ந்தாள்.

இ-ள். இறந்துபோன உயிர் இனிதிரும்பிப் பிறக்காமலு மிறக்காமலும் பரமசிவத்தினுடைய திவ்விய சொரூபமான காசிப்பதியைச்சேர்ந்து விசுவேசருடைய பாதம்போற்றி, மழையில்லாமல் வருந்துகின்ற சிவராசிகன் பிழைக்கும்பொருட்டு அத்தலத்தில் தருமத்தைப் பலகால்வளர்த்துத் தேன்தங்கிய மலர்மாலையைத்தீரித்த அத்தேசத்தரசன் விடைபெற்று நிற்கத் தொண்டைமண்டலத்தைச் சேர்ந்தனர் பார்வதிதேவியார். எ-று. (௧௧)

எது.]

திருக்கண்புறத்த சருக்கம்.

௩௨௩

'மழைதவழந் தலைப்பலவின் பழமதுவாய்..

விநிந்தாலு மகர வாழைப்

பழமதுவாய் விநிந்தாலும் புதுமதுவாய்

விநிந்தொழுகும் பழன் நீங்கக்

குழையளவு நடமாடும விழிமாதர்

நடமாடுங் குறிப்பு நோக்கிப்

பொழிலதனின் மடமயில்க ணடமாடுந்

திருக்காஞ்சி புரத்தைச் சேர்ந்தாள்.

இ-ள். மேகங்கள் தவழ்கின்ற தலையையுடைய பலாவீனது பழங்கள் வாய்விண்டாலும், மகர வாழைப்பழங்கள் அழிந்தாலும் புதியதேன் பெருக்கெடுத்து வாய்க்கால் வழியாக ஒடி விழுந்திழை கழனிகளைக்கடந்து குடைலம்வரைக்குந் தாவுகின்ற கண்களையுடைய பெண்கள் நாட்டியஞ்செய்கின்ற குறிப்பைப்பார்த்துச் சோலைகளி லிளமையாகிய மயில்கள் நடனஞ் செய்கின்ற காஞ்சிபுரத்தைச் சேர்ந்தனர் பாவதிதேவிபார் எ-று. (௧௨)

தாவரத்தை யறிவாக்கி மனிதரையுள்

ளறிவழிக்குந் தடங்கண் மாதர்

நூபுரத்தம புரட்சரணஞ் சிவபபேற

விழைமருங்கு னுடங்க வேறு

மாபுரத்தின் மணிமேடை யரம்பையர்க்கு

விளையாட மலைக ளாகுங்

கோபுரத்தி நெடுங்கொடிகள் காமவல்லி

யெனுங்கொடிசுஞ் கொழுக்கிடாம் பாரும்.

இ-ள். கற்களையும் மரங்களையும் உருக்கச்செய்து மனிதர்களுடைய உள்ளறிவைக்கெடுக்கிற விசாலமாகிய கண்டளையுடைய பெண்கள் சிலம்பணிந்த 'நாமரை மலர்போலும் புதிதஞ்செய்க, தால்

போலும் இடைவரைய ஏதுகின்ற அப்பட்டணத்திலிருக்கும் இரத்தினமிழைத்த உப்பரிகைகள் அரம்பை முதலாகிய பெண்கள் விளையாடுதற்கு மலைகளாகவிருக்கும்; சிவாலயத்தின் கோபுரத்திற் கட்டியிருக்கிற கொடிகள் கற்பகவிருட்சத்திற்படர்ந்த காமவல்லியென் னுகொகொடிக்குப் படருகிறதற்குக் கொழுக்கொம்பாயிருக்கும். எ-று.

பரதநாடகமாடு மயில்போலுங்
கயிற்றுவழிப் பாலைபோலுஞ்
சுரதநாடகமாடுத் துடியிடையார்
கணவருடன் றுவளும் போது
மரகதா திகளுறுத்த விழித்துமணி
மேடையினும வாரி வீச
வரதனா கரமான தன் றுமுத
வின்றளவு மாழி தானே.

இ-ள். பரதநாட்டியமாடுகின்ற மயிலுக்குச் சமானம்சுவும் கயிற்றுவழியாக ஆடுகின்ற சிவகாரம்பொருந்திய பிரதமைபோலவும், சுரதவிளையாட்டைச் செய்து உடுக்கைபோன்ற இடையினையுடைய பெண்கள் புருடர்களோடுபெருப்புரளும்போது, மரகதமுதலிய இரத்தினபரணங்க ளுறுத்தக்கொய்த்து அவ்வப்பரிகையில் கீழும் எடுத்து வீசியெறிய, அவ்வாபரணங்கள் சமுத்திரத்தில் விழுந்தன லேதான் 'அது இரத்தினகரமெனப் பெயர்பெற்றது. எ-று. (௪௪)

அனையமருங்கு ககன்றுவஞ்சி யொருமாவின்
கிழிருக்கு மரணப் போற்றிக்
கனலினைய வினைகளையு நடுங்குவிக்க
நடந்ததிருக் கம்பை மேலிப்
புணையமணற் குவித்திலிங்க வடிவர்க்கி
யுனமபூசை புரிந்தா ளப்போ
தெனையுடையர னண்டவத்தி னுறுதிரினைத்
தரியுதங்கத் பேணி னுனை.

இ-ள். அத்தன்மையுடைய வீதியைக்கடந்து ஒப்பற்ற மாலிரு
ஷத்தின்கீழ் எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரநாதரை வணங்கி, நெ
ருப்பையொத்த பாவங்கள் நடுகி ஓடிப்போகவருகின்ற கம்பைநதி
யருகேபோய் அவங்காரமாய் மணலைக்குவித்து இலிங்கரூபமாக்கிப்
பார்வதி பூசைசெய்யும்போது, எம்முடைய சுவாமி அவன் தவத்தின்
உறுதியையறிய அறிதாகிய கங்கையைப் பிரவாகமாக வரச்செய்
தார். எ-று. (௧௫)

பூதலமேற் குறுமுனிவன் குண்டிகையிற்
கவிழ்ந்துவரும் பொன்னிதானே
வாதியிலே யந்தமுனி யாசமித்தே
யுமிழ்ந்தவலை யாழிதானே
வேகமறத் தவமபுரியும் பகீரதற்காச்
சன்னுமுனி யிரக்கத்தாலே
காதின்வழி யொழுக விடப்
பரவியகங் காந்தியோ சும்பையாறு.

இ-ள். பூமியில் அகத்தியமுனிவா கமண்டலங் கவிழ்த்ததினால்
வருகிற காவேரியோ! அந்த முனியானவர் ஆதிநாளையில் ஆசம
னஞ்செய்து உமிழ்ந்த சமுத்திரத்தின் பெருக்கோ! குற்றமற்றத்
தவஞ்செய்யும் பகீரதனுக்காகச் சன்னுமுனியானவர் இரக்கத்தி
னால் காதின் வழியாகவிடப் பெருக்கெடுத்துவந்த கங்காநதியோ
வென்று சந்தேகப்பட விருந்தது சும்பைநதி. எ-று. (௧௬)

வேறு.

கங்காநதியின் மணலி லீங்க
மழியா திருக்கும் வகையுமையாள்
வெங்கா துலின லகைபவள்போல்,
வெற்பா ரிணைய வெற்பாடூன்

சங்கார் காத்தா விருதனத்தா
 விருக விருகத் தழுவுதலும்
 கொங்கார் கதிபத் திருமார்பு
 முருகி யுருகிக் குழைந்தாரே.

இ-ள். பார்வதி கெடாத கம்பையாறு பெருக்கெடுக்கும்போது மணவால்செய்த இலிங்கத்திற்கு அபாயமுண்டாகுமென்று பயந்து காமங்கொண்ட ஆசையினால் அணைபவன்போல் பர்வதராஜகுமாரி வளையலணிந்த கைகளாலும் இரண்டு கொங்கைகளாலும், இறுகி யிறுகத் தழுவுதலும் வாசனைபொருந்திய சந்தனத்தையணிந்த திரு மார்பு உருகிக் குழைந்தார். ஏ-று. (௧௭)

மனத்தா னினைந்த பெருந்துயரு
 மணக்காப் பிரிவு முடன்றீரத்
 தனத்தா னெருக்கி முகமழுத்தித்
 தலைநாட் போலத் தழுவுதலு
 மனத்தால் விளங்குங் கம்பைநதி
 யருஞ் சலத்தை யொருபொழுது
 வினைத்தார் வினைக னிரண்டுபோ
 லிசண்டாய்ப் பருந்து நீங்கியதே.

இ-ள். தன்னுடைய தவத்துக்குப் பின்னம்வராமல் கனைத்தி ருந்ததன்பமும், சுவாமிகடாமற் பிரிந்த தன்பமும் நீரும்படித் தனங்களிலெனெருக்கி முகமழுத்தி முன்னுள்போல் அணைந்தவுட னை, அன்னங்கள் குழிந்த கம்பை நதியானது, அருஞ்சலத்தை ஒருவேளை கிளைத்தடிர்களுடைய கல்வினை நீவினபோலிசண்டா , கப்பிரிந்து இலிங்கத்தைச் சூழ்ந்துப்போனது. ஏ-று. (௧௮)

விடுத்தனள் கரத்தைப் பாங்கர்
 விளங்கிழை யவர்கள்சூழத்
 தொடுத்தபூந் தொடையுஞ் சாந்து
 மணிந்தவள் தொழுதா ளந்த
 வடுக்கணுள் தனது கேள்வன்
 மார்பினைத் தொடாது நாணித்
 தடுத்திடுந் குறிகள் போல
 விளங்கிய தழும்ப ரம்மா.

இ-ள். பார்வதி சுவாமியைத் தழுவிய கைகளை விட்டாள்; அருகில் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணதையுடைய அநேகம் பெண்கள் சூழப் புட்பமாலையுஞ் சந்தனமும் தரித்து வந்தனஞ் செய்தாள்; மாவடுப்போன்ற கண்களையுடைய அந்த அம்மை தன்னுடைய சுவாமிமாபை மூற்றப்பெண்கள் ஷெட்குத்தையடைந்து தொடரம் லிருக்கும்படி தடுக்கவைத்த நுகிறின்போல் தழும்புகள் விளங்கியது கள். ஏ-று. (கக).

அப்பொழுது கரணமூர்த்தி
 னடித்தழும்பிருக்குந் தோளு
 முப்பொழுது திறைஞ்சுந் தேவர்
 முடித்தழும்பிருக்குந் தோளு
 மைப்பொலி குழலாள் கொங்கை
 வளைத்தழும்பிருக்கு மார்பு
 மெய்ப்பொலி நீறுமாகத்
 தோன்றினாள் விடையின் மீது.

இ-ள். அக்ஷரத்தில் பரமசிவன் (அரிமந்தன்) பாண்டியரா சன் அடித்ததழும்பிருந்த திருத்தோள்களும், மூன்றகாலத்திலும்

வணக்குகின்ற தேவர்களுடைய கிரீடங்களின் தழும்பியிருந்த திருவடிகளும், மேகம்போல் விளங்குவ கூந்தலையுடைய பார்வதி முலை ததழும்பும் வளைத்தழும்பு மிருக்கின்றமார்பும், தேகத்திற் பொலிந்த திருநீறுமாய் ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளினார். எ-று. (௨௦)

அந்தரத்தமரெல்லா மலர்மழைசொரியவானற்
றுந்துமிழுமக்கத்தோடே சுருதிகண்முழங்காநின்ற
விந்திரன் நிருமாறநேவ ரிறைவியைத்தொழுதுநின்றார்
சுந்தரக்கனிவாய்ப்பின் னு மீசீனைத்தொழுதுநின்றார்

இ-ன். ஆகாயத்தில் தேவர்களியாவரும் புட்பகவருஷம் பொழியாத தேவதூத்துமி முழககத்தோடு வேதங்கள் முழங்காநின்றன. தேவேந்திரனும், விட்டுணுவும், தேவர்களும். பாவதியைத் தொழுதார்கள், அழகிய கனிபோலும் வாயையுடைய அம்மையும் பரமசிவனை வணங்கி நின்றான். எ-று. (௨௧)

ஒண்ணுதல் விடைமுன் சென்று

பணிந்துள முருகிப் பூசை

பண்ணுதல் புகழ்த லாகிப்

பணிந்தன ளவளை நோக்கிக்

கண்ணுத லுனக்கு வேண்டும்

வரமெது கழறு கென்று

னெண்ணுதல் பிறிதொன் றில்லை

பிடப்புறந் தருதி யென்றாள்.

இ-ன். விளங்குகின்ற நெற்றியையுடைய அம்மை, ரிஷபவாகனத்தின் முன்பாகச்சென்று கமஸ்கரித்து மனமுருகிப் பூசையெய்து புகழ்த்து வணங்கினாள்; சுவாமி பார்வதியைப்பார்த்து உனக்கு வேண்டிய வரம் யாது? சொல்லென்றாள்; அதற்கு அம்மையும்

வது.]

திருக்கண்புதைத்த சருக்கம்.

௩௨௯

யாதும்வேண்டிலேன், உமது இடப்பாகத்தை அருளுமென்ற கேட்
டான். ஏ-று. (௨௨)

அத்தனு மொழிவா னென்கண்
புதைத்ததா லடைந்த தீமை
யித்தலத் தினிய பூசை
யியற்றலா லகன்ற திர்த்
மெய்த்தலந் தனக்குத் தென்பா
லொருநகர் விளங்கித் தோன்று
முத்திமா நகரந் தன்னை
நினைத்தபேர்க் களிக்கு முதூர்.

இ-ள். அதற்குப்பரமசிவன் அருளிச்செய்வார் ; என் கண்களை
மூடியதனாலே அடைந்தபாவம், இந்தத்தலத்தில் இனிமையானபூ
சைசெய்தலினால் நீங்கியது ; இந்த மெய்ம்மையான தலத்துக்குக்
தென்பாரிசத்தில் ஒருநகரம்பிரகாசிக்கும், அதைநினைத்தால்முத்தியு
ண்டாகும். ஏ-று. (௨௩)

ஆரணந்திருமாறேட வடிமுடியொளித்துஞானப்
பூரணவொளியாய்மேல்கீழுலகெலாம்பொருந திரிற்போந்
தாரணியவர்க்குமற்றைச்சயிலமாயிருப்போமங்கே
வாரணிமுலையாப்பாகந்தருளுவோம்வருதியென்றார்.

இ-ள். பிரமனும், விட்டுணுவும்தேடப் பாதமும்சிரசும் அவர்க
ளுக்குத் தெரியாமலொளித்துப் பூரணமாகிய ஞானவொளியாய் மே
ல்கீழுலகெலாம்போம் ஒன்றாய்நிற்போம், பூமிகளிலிருப்போர்க்கு
மலையுருவமாயிருப்போம், அவ்விடத்தில்வந்தால் கச்சணந்த தனத்
தையுடையபெண்ணே ! இடப்பாகத்தைத் தருவோம் வாவென்றார்
பரமசிவன். ன்று. (௨௪)

என்ன லுமிஹைவீசொல்வாளிநிமைசேர்கயிலைகாசி
தன்னிலுமினிதுகாஞ்சித்தலமெனவுரைத்தீரிந்த
நன்னிலந்தனக்குச்சோணைநகரமேயதிகமென்றீர்
பிண்ணையுமுளதோவந்தத்தலத்தினுக்கிணையாம்பேருர்

இ-ள் பரமசிவன் இப்படி திருவுளம்பற்றிய அளவில், பார்வ
திசொல்லுவான், இனிமைசேர்ந்த கைலாயம், காசி இவ்விரண்டிலு
ககளிலும் இக்காஞ்சிபுரம் அதிகமென்று அருள்செய்தீர்; இதைப்
பார்க்கிலும் அருணாசலத்தலம் அதிகமென்கிறீர்; அத்தலத்துக்குச
மானமான பெருமைபொருந்திய தலம் வேறென்றுண்டோ? என்
ருள் பார்வதி. ஏறு. (உரு)

அவ்வுரைமறுத்தெங்கேகாமானருளுவானமக்கொப்பான
தெய்வமைந்தெழுத்துமானத்திருந்துமநதிரமுமில்லை
சைவமேயனையதானசமயமுமருணைபோல
வெவ்வினைதவிக்குமுருமிலையெனவிளம்பிப்போனான்.

இ-ள். அப்படி பார்வதி சொன்ன வார்த்தையைச் சுவாமி மறு
த்து மேக்குச் சமானமாகிய தெய்வமும், பஞ்சாக்கரத்திற்கொப்பா
ன மந்திரமும், சைவத்திற்குச் சரியான சமயமும். பொல்லாத பாவ
களைத் தீர்க்கும் அருணாசலத்திறகுச் சரியான தலமும் உலகத்திலி
ல்லையென்று திருவாய்மலர்ந்து கைலாயத்திற் செழுந்தருளினார்.
ஏறு. (உரு)

கொம்பனாள் பொறுப்பா யீதென்
றிஹைவனைக் குவித்துப் போற்றி
கம்பையா நகன்று காஞ்சித்
தலத்தைபுகுங் கடந்து வேலன்

ஹம்பிமா முகத்தோன் கன்னி
வயிரவர் கணங்கள் சூழச்
செம்பொனற் கவரி வீசச்
சிலிகைமேற் சிறந்து சென்றாள்.

இ-ள். புஷ்பக் கொம்பையொத்த பார்வதியானவன் சுவாமீ !
நான் தெரியாமற் சொன்னவார்த்தையைப் பொறுத்துக்கொள்ளு
மென்று இரண்டு கைகளையுங்குவித்து வணங்கிக் கம்பையாற்றை
விட்டுக் காஞ்சிபுரத்தையுங்கடந்து-சுப்பிரமணியர், கணபதி, சப்த
கன்னிகள் வயிரவர், சிவகணங்கள் சூழவும் இலக்குமி கவரிவீசவும்
பல்லக்கில் எழுந்தருளினான். எ-று. (௨௭)

மண்மகண் மகிழப் பட்ட
மரங்களுந் தழைத்து வீறிக்
கண்மலர் சொரியக் கல்லு
மலைகளுங் கரைந்து சோர
வெண்மலர் மடவாள் போற்றக்
காவத மிரண்டு நீங்கி
விண்மதி முகத்தாண் மற்றோர்
வெள்ளிடை மருங்கிற் சேர்ந்தாள்.

இ-ள். பூமிதேவிக்குச் சந்தோஷமுண்டாகப் பட்டுப்போனமா
ங்களும் தளிர்நுண்டாகித் தழைத்துத் தேனோடும்புஷ்பங்களைச் சொ
ரியப் பாறாங்கல்லுள்களும் பெரியமலைகளுங் கரைந்துருக, வெள்ளை
த் தாமரைப்பூவில் வாசஞ்செய்யும் சாஸ்வதி தேரத்திரஞ்செய்ய இ
ரண்டிரைதூரம்போய்ச் சந்திரனைப்பொத்த முகத்தையுடைய பார்வ
தி ஒரு வெளியிடத்திலிருக்கினாள். எ-று. (௨௮)

வெய்யவ னமையா ரென்று
 வினவுகா ரணத்தா னீலக்
 கையவண் மரக தத்திற்
 கரியவள் கரமுங் காலுஞ்
 செய்யவள் வருந்தி னொளன்
 றறிந்துயிர சிதைப்பான் போலப்
 பையமேற் கடலிற் பாய்ந்தான்
 குமரவேள் பந்தர் செய்தான்.

இ-ள். சூரியன் தன்னையாரென்று பரமசிவனைக்கேட்டதனால்
 நீலம்போன்ற கையும் மரகதம்போன்ற வடிவமும், தாமரைப்பூப்
 போன்ற உள்ளங்கையும், உள்ளங்காலும பொருந்திய அம்மை சாப
 த்தினால் வருந்தினொளன்றறிந்து தன்னுயிரை விட்டுவிடுகிறவன்
 போல மெள்ள மெள்ள மேற்குச் சமுத்திரத்தில் விழுந்து அததயித்
 தான்; சுப்பிரமணியா அம்மையிருக்கிறதற்காக ஒருபந்தல் போட்டு
 வைத்தார். எ-று. (௨௩)

அன்னையுங் குகனை நோக்கி
 யரம்பையாற் பந்தர் செய்து
 பன்னிரு கரமுஞ் சால
 வருந்தினை யெனப்பா ராட்டி
 யின்னுமோர் கருமஞ் சந்தி
 முடிப்பதற் கினிய நன்னீர்
 கைநகிறை வேலை யேவி
 யழைத்திடு கணத்தி லென்றாள்.

இ-ள். அதன்பின்பு, பாசுவதி சுப்பிரமணியரைப்பார்த்து 'ஊ'
 னுழமரத்தினால் பந்தம்போட்டுப் பன்னிரண்டுகைகளுஞ் சிவந்தவரு

வது.]

திருக்கண்புதைத்த சருக்கம்.

௩௩௩

த்தத்தையடைந்தாயென்று பிரியவசனஞ்சொல்லி, இன்னும் ஒரு வேலையிருக்கின்றது, அஃதென்னவென்றால் சந்தியாவந்தனஞ்செய்கிறதற்கு நல்லபரிசுத்தமானசலம்வேண்டும், உன்கையிற்பிடித்திருக்கிற வேலாயுதத்தையேவி அழைப்பியென்று சொன்னான். எ-று.

காதலா ஸிறைஞ்சிக்கந்த நேனிநான் கைவே லவ்வேல் போதவான் புத்தி ராண்டன் புகழ்புரு கூதன் போதன் வந்தில்பாண் டாங்கன் சோமன் வாமனென் பலரைவாட்டி மீதிலேழ் கிரியை வீட்டிக் கொணர்ந்தது வேலை நீத்தம்.

இ-ள். அப்படிச் சொன்னவளில், அதிகபக்தியோடு சப்பிரமணியர் வேலாயுதத்தையேவினார்; அது போதவான், புத்திராண்டன், புருகூதன், போதன், பாண்டராகன், சோமன், வாமன் என்று சொல்லப்பட்ட ஏழுபேரையும் அவர்களிருந்த ஏழுமலையையும் உருவி நல்லதண்ணீர்க் கடலுக்குப்போய்ச் சலவகொண்டு வந்தது; அந்தகதிக்குச், * சேயுடென்று பெயர். எ-று. (௩௧)

கந்தவே ஸ்ழைத்த வாற்றிற் கடனெலாங் கழித்துவாழைப் பந்தரி லிருந்தா ளப்போ துமைபதம் பணிந்தல் வாற்றிற் சிந்துநீர் சிவப்ப தேதென் றுரைத்தலுஞ் சிறப்பதாக வந்தவா ரதனை யாறு திருமுகற் குரைப்பாள் வஞ்சி.

இ-ள். சப்பிரமணியர் வரவழைத்த ஆற்றிலே நீர்க்கடனெல்லாமுடித்துக்கொண்டு வாழைப்பந்தரிலிருந்தான்; அப்போது; அம்மையைவணங்கி இந்த ஆற்றுநீர் சிவப்பாயிருக்கவேண்டியதென்னவென்றகேட்க, அந்த விவரத்தைச் சப்பிரமணியருக்குச்சொல்லுகின்றான் பார்வதி. எ-று. (௩௨)

அனந்தா புரத்திலேழு மறையவ ரறியாக் காலத் தனந்தமக வினைகள் செய்தா ரதன்பினல் லறிவுதோன்றி

* உலகோர் செய்யாறு என்று அழைப்பதுமுண்டு.

பனந்தமா வெனவே யேறு மயன்பதங் கருதிப் பன்ன
ளனந்தமா மமதா யுட்கொண் டருந்தவம் புரிந்தா ரந்நாள்.

இ-ள். அனந்தமாபுரமென்கிற பட்டணத்தில் ஏழுபிராமணர்க
ள், அறியாதகூலத்தில் அனந்தம் தீவினைகளைச்செய்து, அதன் பின்
பு கல்லவிவேகத்தோன்றி அதமமென்ற அன்னத்தைத் தனக்குவரக
னமாகக்கொண்ட பிரமனைக்குறித்து, இலைகளையே உணவாக உண்
டு பலகாள் தவஞ்செய்தார்கள் அக்காலத்தில். எ-று. (௩௩)

பதுமனு மவர்முன் சென்று
பாவிகாள் வரைக ளோடில்
விதிமுறை தவஞ்செய் வீரேற்
குமரவேள் விடுக்கும் வேலாற்
பொதிசடை முடியு முங்கள்
வினைகளும் பொடியா மென்று
சதுர்முக னுரைத்துப் போனா
னவருமத் தவமே செய்தார்.

இ-ள். பிரமன் அவ்வேழுபேர் முன்னேபோய் பாவிகளை ! கீ
ங்களேழுபேரும் ஏழுமலைகளில் விதிமுறையாகத் தவஞ்செய்வீர்க
ளானால், அப்போது அம்மைக்குச்சலம்வேண்டியாநிமித்தியத்தால் சுப்
பிரமணியர் வேல்விடுவார், அதனால் உங்கள் சடையோடுங் கூடியபி
ரங்களும் பாவங்களும் பொடியாகப்போமென்று சொல்லிவிட்டுப்
போனால், அவர்களும் அப்பிரகாரம்தவஞ்செய்தார்கள். எ-று. (௩௪)

வேறு.

எழுவரையு மதிவிருக்கு மெழுவரையும்-
பிளந்ததுநீ யெறிந்த கூர்வே
சுழியுமவ ருதிரமுடன் புனல்கலந்து
சிவந்ததுகா னாகை யாலே

வழுநிலையுங் குணக்கென்ன வடிபணிந்து
மகிழ்ந்திருந்தான் மலைமேற் பட்ட
செழுமுனிவர் சூருதியினற் சிவந்ததுபோற்
சிவந்ததுவே செக்கர் வானம்

இ-ள். அவ்வேழுசேரையும், அவர்களிருக்கு மலையேழையும்
பிளந்தது உன்னுடைய காமமெபொருந்திய வேலாயுதம்; அதனால்
வழிந்தொழுகின்ற அவர்களுடைய இரத்தத்தோடு சலங்கலந்து
சிவந்துபோயவிட்டது, உனக்கொரு குற்றமூழில்லையென்று சொ
ல்வ அம்மனபாதத்தில் சப்பிரமணியர் வணங்கிச் சத்தோஷமாயிரு
ந்த அளவில், மலையில் தவம்செய்துகொண்டிருந்த முனிவர்களு
டைய இரத்தத்தினால் சிவப்பு நிறத்தையடைந்ததுபோலச் சிவந்தது
செவ்வானம் எ-று. (௩௩௫)

வித்தகர்கண் புதைக்காமனம் பரந்தவிருண்
மதுமையிர சூழ் விளையப் போல
வைத்தகத்தி லுறையவ்ளப பின்பிடித்தா
லெனப் பரந்த தந்தகர
முத்தமிழாயா சிறுகதலிப் பந்தரின்கி
நிருப்பவளென் றுமபரிட்ட
நித்திலப்பந் தரைநிகராப் விளங்கியது
தாரகையா நெருங்கும் வானம்.

இ-ள். சுவாமியினுடைய கண்களை முன்னே மூடினதினால், உ
லகமெல்லாம் பரவியவிருள் ஒருவனுக்கு மறுமையில்வந்துபிடித்து
க்கொள்ளுகிற பாவத்தைப்போல் அத்தத்தலத்தில் பிறருவந்து அம்
மையைப் பிடித்துபோலிருண்டது; பார்வதியோ ஒருவாழைப்பச்
சரின் கீழிருப்பாளென்று தேவர்கள் போட்டிவைத்த முத்துப்பந்
தரை பெரித்திருந்தது நீடித்திரங்கனால் செருங்கப்பட்ட ஆகாயம்.
எ-று. (௩௩௬)

மாலையெனுங் குமரியிருண் மகிடமுத
 மகற்றியந்தி வானிற் சோரிக்
 1 கோலமுடன் படிகலிங்கம் கொண்டதுபோன்
 மதியெழுநது குடபாற் சென்ற
 தாலமணி மிடற்றிறைவன் விழிப்புதைக்க
 வளைந்தவிரு ளனைதது நீங்கப்
 பாலமிசை வெடிததெழுநத விழியெனவே
 யெழுந்தது செம்பரிதி தானே.

இ-ள். மாலேக்காலமென்னும் தூககை இருட்டாகிய மகிடாசு
 ரன் தலையையறதது. அதனால் செவ்வானமென்று சொல்லப்பட்ட
 இரத்தக்கோலத்தோடு படிகலிங்கத்தைக் கைக் கொண்டதுபோலச
 சந்திரனுதயமாகி மேற்குததிகில் அததமித்தது; நீலகண்டராகிய
 பரமசிவன். இரண்டுகேததிரகங்களையும் அம்மைபுதைத்த அளவில்,
 நான்குதிக்கும பரவிய யெல்லாவிருளும் போகும்படியாய் விழித்த
 அசசுவாமியின் நெற்றிக்கணபோலச செம்மைநிறம் பொருந்திய ரூ
 ரியன் கிழக்குத்தித்தில் உதயமானான். எ-று. (௩௭)

வேறு.

கங்கை நிகராஞ் சேயாற்றிற்
 காலசந்திக் கடன் கழித்து
 மங்கை கனகச் சிவிகையின்மேன்
 மறையோ லமிட வழிகொண்டான்
 பங்க மலந்தீர் வழியடியார்
 கொடிய விணையாம் பஞ்சமலைக்
 கங்கி மலையாய் விளங்கிய சீ
 ரண்ணு பலைசுண் டடிதொழுதான்.

வது.] திருக்கண்புதைத்த சருக்கம்.

ஙஙங

இ-ள். பார்வதி கங்கைக்குச் சமானமாகிய சேயாறு என்கிற
நதியில் காலக்கடனை முடித்துக்கொண்டு, பொன்மயமாகிய பல்லக்
கிலேறி; வேதகோஷ்டமுழங்க நடந்து பங்கப்படுத்து மும்மலங்க
ளைத் தீர்க்கிற அடியார்களுடைய பாவமாகிய பஞ்சமலைக்கு நெரு
ப்புமலையாய் விளங்கிய திருவண்ணாமலையைப் பார்த்துச் சாஷ்டாவ
கமாகச் சேவித்துக்கொண்டான். ஏ-று. (ஙஙங)

வென்றியினற் கவர்ந்தபொருள் பகிர்ந்திறைவி
பலியோடும் வேனிற் பாலைக்
சூன்றமெலாம் வெறியாடன் முல்லைவெலாம்
பொதுவர் மின்னார் குரவையாடன்
மனநல்கம் பிந்திரற்கு விழாவெடுத்துக்
கொண்டாடன் மருத வேலி
முன்றிலெலாந், சினச்சுறவு முன்னுணக்கி
யணங்காடு முந்நீர்க் கானல்.

இ-ள். வல்லமையினாலே பாலேநிலத்தார் வழிச் செல்வோரை
அடித்துப்பறித்த பொருளைப் பங்கிட்டு அநத நிலத்திலிருக்கிற துள்
க்கைக்குப் பலிபோடுவார்களை; மலைகளையுடைய குறிஞ்சி நிலத்து
இருப்பவர்கள் ஆடு பலிகொடுக்கிற பூசைபோடுவார்கள்; முல்லை
நிலத்தில் இடைச்சிகள் குரவைக் கடத்தாடுவார்கள்; கற்பகமலை
யைத்தரித்த தேவேந்திரனுக்கு மருதநிலத்தார் உற்சவஞ் செய்வா
கள் முற்றங்களில் சுறாமீன்களைக் காயப்போடுகின்ற கடலருகாகிய
ரெய்தநிலத்தி லிருக்கின்றவர்கள் வருணனுக்குத் திருவிழாச் செய்
வார்கள். ஏ-று. (ஙஙங)

சோதிபெறு காணாக மறையவம்பு
சொரிகையினற் றாய்மை யர்ய
மாதரையெ லாங்கலந்த மிழ்ச்சியினற்
பொச்சுதலத்து மருவு நீசாற்

பேர்தவரி சனங் கடையப்

பெருகுதலால் மதுவுடையப் பொருதலாலே

சீதானே நிகூராகத் திருநதிதாற்

றிசைகொலாஞ் சிறந்த தன்றே.

இ-ள். திருநதி ஒளிபொருந்திய துதிக்கையையுடைய யானைகள் மறையச் சலத்தைப் பெருக்கி வருதலாலும், பரிசுத்தமாகிய பெரிய பூமியெல்லாம் பரவிய சந்தோஷத்தினாலும், பொற்பொழிகளையுத் திரட்டிக்கொண்டு வருதலாலும், மஞ்சள் பொழிகளையப் பெருகிப்படியாலும், தேன் கூடுடைந்து மோதலினாலும் என்று நதிக்குப் பொருள்கொண்டு (சிலேடை வாகையால்) கரனுடைய தேகமறையப் பாணங்களைச் சொரிதலாலும், தூய்மைபொருந்திய கோபிகா ஸ்திரீகளைச் சேர்ந்திருந்த விருப்பத்தினாலும் இலக்குமியைச் சேர்ந்திருக்கிறதினாலும், வைணவர் உருக்கத்தையச் செய்தலாலும், மதுவென்கிற அசுரன் சாகயுத்தஞ்செய்தலாலும், விட்டினுவுக்குச் சமானமாக நான்குதிக்கிலுஞ் சிறந்தது. எ-று. (௪௦)

இது நதிக்கும் திருமாலுக்கும் செம்மொழிச் சிலேடை யணிவன்க.

[இதுமுத லாறுபாடல் வயற்சிறப்பு.]

மேவுபுணல் பார்தொழுகக் குளிர்த்துமயிர்

பொடித்தனபோல் விதத்திற் றேன்றிக்

காவினுறை பசங்கினியின் சிறகெனவே

பசந்துதொண்டைக் கதிராய் முற்றிக்

கூவுகுல வாரணத்தின் களம்போல

நிமிர்த்தெழுந்து ஞுறைவில் சாவி

பாவையுண்ட தவம்புரியுந் தவமிதெனப்

புணிந்தனபோற் புடிந்த மாதோ.

வது.]

திருக்கண்புதைத்த சருக்கம்.

௩௩௬

இ-ள். அந்தியில் வந்த நீர்பார்த்து ஒழுருகிறபடியினால் குளிர்ந்த பூமிதேவியினுடைய தேகத்தின் மயிர்க்குச செறிந்ததுபோல் குறைவில்லாத நெற்பயிர்களுண்டாகத் தோப்புகளில் வாசஞ்செய்கிற பச்சைக்கிளிகளின் சிறகுபோல பச்சை சிறத்தை யடைந்து தொண்டைக்கதிராய் முற்றிக் கூவுகின்ற கோழிக்கழுத்துப்போல நிமிர்ந்து பார்வதி தவஞ்செய்கிற தலம் இதுவென்று வணங்கினது போல வளைந்து கிடக்கின்றன. ஏ-று.

(சக)

சந்ததமு மேருழவா பதம்பார்த்தங்

கரிந்தவரி தடுதது வாரி

யிரதிரனா ருலகினொடு போர்செய்வா

னெழுமலையா மென்னப போரசெய்

தநதரமே சுற்றிரளி புரளிகள்போற்

கடாவிடுதே யாற்றி ந தூற்றி

மந்தரமா மெனக்குவித்து வழங் குகினுந்

தொலையாநென் மருத வேலி.

இ-ள். எப்பொழுதும் உழுவோர்கள் பதம்பார்த்து அழித்து அரிகளைச் சமையாகவாரிக் கேவேந்திர னுலகத்தோடு சண்டை செய்ய எழுந்த மலையென்று சொல்லும்படியாகப் போர்போட்டு ஆகாயவழியாக வருகிற சூரியனுடைய குதிரைகள்போலும் கடாக்களைவிட்டு அடித்து வைக்கோலைதூற்றி மந்திரகிரிபோலக் குவியல்செய்து எல்லா மனிதர்களுக்கும் கொடுத்தாலும் நீங்குறையாது மருதநிலத்தில். ஏ-று.

(சஉ)

கயலினமென் றுழித கியர்தங் கண்ணிழலைக்

கண்டுகருந் கயல்வந் தேறு

மயிலெரிவர் கொடும்புருவ நிழலினைக்கண்

டேசிலையென் றஞ்சுமிஞ்ஞ

மயலுதவு மாவதனந் தாமரைப்போ
தெனமருவி வண்டு சேரு
மியலுமவர் நாகிமிழல் சண்பகப்போ
தெனவெருவி யிரியல் போகும்.

இ-ள். வயலிற் களையெடுக்கிற பள்ளத்திளுடைய கண்ணிழலைக்கண்டு சேற்கெண்டைகள் நம்மினமென்று வந்துசேரும், பின்பு அருகில் அவர்களுடைய புருவநீழலைப்பார்த்து, வில்லென்று பயப்பட்டுமாம், ஆசையைக் கொடுக்கிற அவர்களுடைய முகத்தைத் தாமரைப்பூவென்று நினைத்து வண்டிகள் வந்துசேரும், அதன் பின்பு அவர்களுடைய நாகியினிழலைப் பார்த்துச் சண்பகப்பூவென்று ஒடிப்போகும். எ-று. (சுரு.)

பெரும்பழனத் துழத்தியர்தங் கணைக்காலை
வராலெனப்போய்ப் பிடித்து மள்ளர்
திரும்பவும் கவர்புறங்கால் கீழ்மென்ப
பிடிமருதத் திணைக டோறும்
குரும்பையெனு முலைச்சியர்கண் முகத்தினுக்கும்
விழியினுக்குங் குலைந்தோ மென்று
கரும்பினுடன் கலுழவனபோற் றுமரையுங்
குணையுந் தேன் சொரியுந் தானே.

இ-ள். பெரிய வயல்களிற் களையெடுக்குகிற உழத்திக்குடைய கணைக்காலை வரால்மீனென்று மள்ளர்பிடித்து வெட்கத்தையடைந்து மறுபடியும் அப்பெண்களுடைய புறங்காலை ஆமையென்று பிடிக்கு மறுநிலத்தோறும் தென்னகருதும்பைப்போன்ற முலைகளை உடைய பெண்கள் முகத்திற்கும்/கண்ணுக்குந் தோற்றுப்போனோமென்று வண்டினேசொல்லி யழுகிறதுபோல் தாமரைப்பூவும் கிளையுடையதும் தேனைச் சொரியும். எ-று. (சுரு.)

வேறு.

நிழலையுஞ்சுழிக்குமேதி நெடுமபுனல்குடையவனீன
மழலைவண்டானத்தோடு மருதவண்டானத்தோடு
மழலவிரம்ணிப்பூண்மள்ள ரரிகிணைக்கிசையவூதுங்
குழலிசையறுகான்மாதர் குழலிசையறுகாறகூட்டம்.

இ-ள். எருமை நீரிலே போய்விழுந்து கலக்க அன்னம் இள
மையாகிய நாரையுடனே மருதநிலத்தில் வளம்பொருந்திய கானத
தையுடைய சோலையில் ஓடும்; பிரகாசம் பொருந்திய இரத்தினொபர
ணங்களை யுடைய மள்ளர்கள் அடிக்கிற அரிகிணையென்னும் வாத்தி
யத்திற்கு இசையும்படியாக ஊதுகின்ற புள்ளாறகுழலிசை இல்லா
தபோது பெண்களுடைய கூந்தலிற் பொருந்திய வண்டிகள் இசை
யும்படியாக ளுதும. எ-று. (சதி)

முகவண்டினங்களெல்லா முடிந்தசங்கிலிகளாகக்
காசுநெறக திர்களெல்லாங் கன்னசாமரைகள்காட்டத்
தேசவாய்க்கவளம்பெற்றுத் தேறுகட்பாகைச்சிந்தி
வாசவன்களிறுபோல மறுதம்வீற்றி நுந்தமாதோ.

இ-ள். ஒழுங்காய் மொய்த்துக் கொண்டிருக்கிற வண்டுக்கட்
டங்கள் சங்கிலியாகவும், இரத்தினம்போலும் செற்கதிகள் சாமரை
போன்ற காதாகவும் பிரகாசம்பொருந்த வளப்பம்பெற்று பருவன
கொண்ட தேனாகிய அமிர்த்தத்தைச் சிந்தி, தேவேந்திரனேறுகிற அ
பிராவதமென்னும் யானைபோல மருதநிலம் வீற்றிருந்தது. யானை
யானது தன் அழகிய வாயினாலே கவளம்பெற்றுத் தேறித்தன்சண்
ணிருக்கின்ற பாகனைத்தன்னிக் கொல்லுதலால், தேசவாய்க் கவளம்
பெற்றுத் தேறுகட்பாகைச் சிந்தி வாசவன் களிறுபோல மருதம், எ
ன்றுசிலேஊடியாகக் கூறினார். எ-று.

நாலடித்தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

பண்ணார் கமலப் பழைப்பதிநீங்கி
மண்ணாடர் போற்றும் வடவீ தியிற்குறுகி
பீண்ணு மலையா னடிக்கமலஞ் சென்றுதொழ
விண்ணார் கொடி நெடுந்தேர் வீதிகளின் மேவினாள்.

இ-ள். வண்டிக விசைபாடுகின்ற தாமரை புட்பகளுடைய ம
ருதரிலத் தூரைவிட்டு நிகழி பூலோகத்தார் வணங்கும் வடக்கு வீதி
யிலெழுந்தருளி அருணாசலேசருடைய பாதார விர்தத்தைப்போய்வ
ணங்க ஆகாயத்தையளாவிய கொடிகளையுடைய தேர்களிருக்கும் கி
ழக்குவீதியில் வந்தாள் பார்வதி. எ-று.

(சௌ)

கலிவிரூபம்.

நச்சு கோபுரத் துச்சிமே விலோர்
வச்சி ரத்தினை மதியின் மாசுபோம்
வச்சு மாமணிச் செம்மை யாலினன்
பச்சை மாமெலாம் பலள மாகுமே.

இ-ள். யாவரும் விரும்பப்பட்ட கோபுரத்தின் சிகரத்தினருகில்
சக்திரன் வரும்போது, அக்கோபுரத்தி லிழைக்கப்பட்டிருக்கிற ஒப்
பற்ற வச்சிரங்கள் எல்லையினாலே தனது களங்கத்தை நீக்குவான்
இன்னும் அக்கோபுரத்தி லிழைத்திராநின்ற மாணிக்கங்களுடைய
சிவந்த வெளியினாலே அதனருகில் வரும்போது சூரியன் இரத்தத்
திற்கட்டிய பச்சைக் குதிரைகளேழும் பவனக்குதிரைகளாகத் தோ
ன்றும். எ-று.

(சௌ)

வேற்று மேருநேர் மேடை மீதினும்
போற்று கீர்ந்திற் புரிசை மீதினும்
தோற்று நீலமா மணியின் சோதியா
பெற்று வானதி யுழை யானதே.

இ-ள் வேறு வேறாகி மேருவையொத்த மேடைகள்மேலும், மேகங்கள் சஞ்சரிக்கிற மதில்கள் மேலும், இழைத்திருக்கும் நீலரக தினத்தின் பிரகாசித்தினால் ஆகாயத்திலிருக்கும் கவகையமுனைபோல் கறுப்புநிற மடைந்தது. ஏ-று.

பரவை யாமெனப் பண்ணுமுழங்கவே
யரிவை மாதரா ராட ரங்கினமேல்
விரவு பச்சையின் கண்ணா-வெய்யவன்
புரவி கௌவிடும் புல்லென் றுன்னியே.

இ-ள். சமுத்திரம்போல வாததியங்கள் முழங்கப் பெண்களநாட்டியஞ் செய்கின்ற மேலுப்பரிகையில் இழைத்திருக்கும் பச்சைரத்தினங்களுடைய கிரணங்களைப்புல்லென்று நினைத்துசூரியன் இரத்ததிறகட்டிய பச்சைக்குதிரைகளேமுக கௌவும். ஏ-று. (௫௮)

நாலடிததரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

அத்தகையவீ திகடந துமணியாலயஞ்சேர்ந
துததமனையெண்ணையா ளுடையாணைச்சோணகிரி
வித்தகளைக்கண்டுபணிந துருகிமீண்டுபல
சத்திகள் தம்மோடுதலேசசுரத்தைமேவினாள்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட தன்மையையுடைய வீதியைத்தாண்டி அழகுள்ள கோயிலுக்குட்போய் உத்தமரை என்னை யாட்கொண்டவரை அருணாசலத்தி லிருக்கின்ற ஞானசொருபரைத்தரிசித்து மமஸ்கரித்து உருக்கதையடைந்து திரும்பிப் பலசத்திகளுடனே தலேசசுரமென்ற மலைசுராரை யடைந்தான் ஆம்மை. ஏ-று. (௫௯)

ஊசியிலோர்கால்விரலையுன் றிபொருகாண்மடித்து
நாசியினைவிழியைநாட்டியமுன்மூட்டித்
தேசினமுதுருக்கித்தெள்ளமுதையுண்டுதவக்
கோசிகளைப்போனமுயல்வார் * கோடாண்டுகையே

இ-ள். ஊசியிலே ஒருகாலின் விரலையுன்றிக்கொண்டு, ஒரு காலையிடுது மூக்குறுனியிலே கண்களைச்சேர்த்துப் பஞ்சாக்கினி வளாசுதிப் பிரகாசமான அமிர்தத்தைச் சாப்பிட்டு விசுவாமித்திரன் போன்ற தனஞ்செய்வார் அனேகவகோடிபேர். எ-று. (௫௨)

நாமமலமுன்றகற்றிநல்வினையுந்தீவினையுஞ்
சாடிமனமிதந்துதானிழந்துதன்மயமாய
வீடுபெறவிரும்பிவேடகைபிறிதிலலாமற்
கூடுசிவஞானியர்கள்ம்காடானகோடியே.

இ-ள். ஆணவம், காமியம், மாயையெனகிற மூமலங்களுக்கும் நீக்கி, நல்வினையுந்தீவினையொப்புவது மனமென்பது இறந்துநிற்போதவகெட்டி. உலகம் சிவசொருபமாய் மோட்சமபெறமபடியாக ஆசைகொண்டு மறநேராசையுமின்றிச் சிவஞானம்பெற்ற ஞானிகள் வெகுளோடிபோகன் அமமலேச்சாரலில் இருப்பார்கள் எ-று. (1)

தொண்டருடனாகமங்கள்சொன்னவிதிமுறையைத்
தண்டிமுடிவுசவுராதியாய்ப்பூசித்
தண்டப்பிராணஞ்செழுததையோதியகமகிழ்ந்து
தொண்டகிரியையினாசொடானகோடியே

இ-ள். அடியார்களோடு ஆகமதன்சொன்ன விதிமுறைப்படி ஞரியனமுதல் சண்டேசுரர் அனந்தமாகப் பூசைசெய்து தேவாக ளாகவெல்லாம் முதல்வனுன சிவபிரானுடைய பஞ்சாக்கர மந்திரத் தையோதி மனமகிழ்த்து கிரியைகளை நடத்துகிறவர்கள் கோடான கோடி. எ-று. (௫௪)

நேருமியமநியமாதன்வகையும்
நேருமியமநியமாதன்வகையும்

வது.]

திருக்கண்புதைத்த சருக்கம்.

௩௨௪௩

தாரணை தியான சமாதிவகை தன்னிலுமெய்
கூறுமுயல் யோகியர்கள் கோடான கோடியே.

இ-ள். இயமம், டியமம், ஆதனம், பிராணயாமம், பிரத்தியாகா
ரம், தாரணை, தியானம், சமாதி என்று சொல்லப்பட்ட அஷ்டாங்க
யோகங்களின் வகைகளையறிந்து அவைகளைத் தேடிசிரமப்பட்டு மு
யல்கின்றயோகியர்கள் அனேககோடிபேர்கள். எ-று. (இடு)

மாதவர்க் ளின்னசெயல் செய்யும் வகைபார்த்துச்
சூதவனஞ் சூழ்ந்த சூனையுஞ் சூனசூழ்ந்த
சீத வருவிகளும் பார்த்துச் சிரப்புற்றுக்
கோதமனா ராசிரமந் தன்னிற் குறுகினான்.

இ-ள். மகத்தாகிய தவத்தினையுடையோர்கள் செய்யும் செய்
கையைப்பார்த்து மாந்தோப்புச் சூழ்ந்த சூனையுஞ் சூனசூழ்ந்த சீத
ளமான அருவினையும் பார்த்துச் சிறப்பையடைத்து அவ்விடத்தில்
இருக்கிற கௌதமருடைய ஆசிரமத்தில் அம்மன்சேர்தான். எ-று.

அந்த விடத்துமையாள் செல்ல வகலிகையு
மைந்தனும் வந்தேத்தினார் வாழ்த்திமறைக் கோதமனார்
முது முனி யெவ்விடத்தே யென்றான் முனிபுதல்வன்
தந்தைமலர் தருப்பைக் கெய்தியதுஞ் சாற்றினான்.

இ-ள். அக்கௌதமருடைய இடத்திற்கு அம்மை போனவுட
னே, அவரது பெண்சாதி அகலிகையும் புத்திரராகிய சுதானந்தரு
ம் வந்துபணிந்தார்கள் ; அம்மை ஆசிரிவதித்து வேதங்களை யுணர்ந்த
முன்மையான கௌதமரிஷி எங்கேயிருக்கிறாரென்று கேட்க, சுதா
னந்தர் புட்பம் தருப்பை கொண்டு வருகிறதற்குப் போனவாள்
சொன்னார். எ-று. (இஈ)

பின்னுமவ்னுரைப்பான் பேதமையேன் புன்குடிலில்
கன்ன லமுதே கணப்போ திருந்தருளி
வன்னவனைக் கொணர்வே நென்றே யடிதொழுது
தன்னை யளித்தவன்பாற் சென்றான் சதானந்தன்.

இ-ன். மறுபடியும் பார்வதியைப்பார்த்து கருப்பஞ்சாறு போன்
ற பார்வதியம்மையே ! அறியாமையுடைய என் குடிசை வீட்டில் கூ
ணப்போது இருந்தால். என் தகப்பனாரைக் கொண்டுவந்துசேருகி
றேனென்று பாதங்களைத் தொழுது தன்னைப்பெற்ற கௌதமரிடத்
திற்குப்போனார் சதானந்தர். ஏ-று. (௧௮)

இங்கிவன செல்வோதி லிளந்தருப்பை கொய்துமுனி
புங்கவர்கள் சூழ்ந்து வருமுனிவன பூத்தலாந்து
துங்கவனங் கற்பகம்போற் றேன்றுதலா லிந்தவனந்
தங்கள்வன மல்லவென்று சங்கையுற்று நோக்கினான்.

இ-ன். சதானந்தர் போகிறபோது, இளமையாகிய தருப்பை
கொய்து அநேக முனிவர்களுக்குக் கௌதமர் வருகிறதற்கு முன்
னே இவ்விடத்தில் எல்லா விருகங்களும் புட்பித்துக் கற்பகவிரு
கம்போலக் காணுகிறபடியால் நம்முடைய வனமல்லவே ! இதுயா
ருடையதென்று சந்தேகப்பட்டுப் பார்த்தார். ஏ-று. (௧௯)

இத்தலத்தில் வந்தவரா ரென்றுரைத்து மாதவற்குப்
பத்துருவந் தந்த முனியும்பராசரனு
மத்திரிய மப்புதுமை யாராய் மெல்லையிற்றன்
புத்திரனைக் கண்டவர வென்ன புகலென்றான்.

இ-ன். இவ்விடத்தில் வந்தபெரியோர்தான் யாரென்று விட்டுண்டு
லுக்குப் பத்துருவந் தந்தபிரகீசச் சபங்கோத்த பிருகுரிவியும், பராசர

வது.]

திருக்கண்புதைத்த சருக்கம்.

௩௪௭

ரும், அத்திரியும் அப்புதுமைவிசாரிக்குமிடத்தில் தம்முடையபிள்ளை
சதானந்தரைக்கண்டு இவ்விடத்திலுண்டாகிய விசேஷம் என்னவெ
ன்று கேட்டார் கௌதமர். எ-று.

தாதையிவை கேள்விற்றவர் தங்களை யளிக்ஞஞ்
சோதியிவ ணைய்தின ளெனத்தொழுது சொன்னா
னாதமறை தேமெவ ணங்குடிவின் மேவற்
கேதுதவ மேதுதவ மேதுதவ மென்றான்.

இ-ள். சதானந்தர். தன்தகப்பனாராகிய கௌதமரைப்பார்த்து
ஐயா! பிரமன் முதலாகிய ஐவரையுந் தன்னிடத்திலுண்டாகிய தே
சோமயமாகிய பராசத்தி இவ்விடத்தில் வந்திருக்கிறாளென்று வண
கிசெசொல்ல, நாத சொரூபமாகிய வேதவதன்கேடுதற்கரிய அம்மை
நமமுடைய ருடிசைபில்வா என்னதவம்! என்னதவம்! என்னதவ
ஞ் செய்தோமென்றா கௌதமர். எ-று. (௯௧)

ஒடின னனைத்துமக னுச்சியை முகந்தா
னாடினன் மகிழ்ச்சியெனு மாழ்கடல் புருதான்
பாடின னெடுத்தருகை பார்மிசை யெறிந்தான்
வீடினது நந்தம்வினை வேரினுட னென்றான்.

இ-ள். கௌதமர் இவ்வார்த்தையைச்சொன்ன சதானந்தரைக்
கட்டியண்ணத்து உச்சிமுகத்து ஒடினா; திருக்கடத்தாடினார்; சந்தோ
ஷமென்கிற சமுதிரத்திலாழ்த்தார்; பாடினார்; தருப்பையை பூமி
யிலேயெறிந்துவிட்டார்; என்னுடையபாவம் வேருடனெகட்டுப்
போயிற்றென்று சொன்னார். எ-று. (௯௨)

அத்திரி முதற்றலைமை யந்தணர்குளெல்லாங்
கைத்தல மெடுத்தனர் நடித்தனர் களிப்பால்

வித்தகி யிருக்குமிட மேலியெதிர் கண்டார்
பத்திவலை யிற்படு பதங்களில் விழுந்தார்.

இ-ள். அத்திரிரிஷி முதலாகத் தலைமைபெற்ற ரிஷிகளெல்லா
வ் இரண்டுகைகளையும் தலைமேல்வைத்துக் கூத்தாடினார்கள்; சத்
தோஷத்துடனே பார்வதியிருக்கிற இடத்தையடைந்து எதிரே கண்
டு பத்தினாகிய வலையில் அகப்பட்டிக்கொள்ளுகிற பார்வதியினுடை
ய பாத்ததில் விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள். எ-று. (௬௩)

நின்னிலைமை கன்னியிறை நீள்பிரம சாரி
யென்னுமறை யன்றுமுத லின்றிவரை யெல்லா
முன்னிடை யுதித்துல குயிர்த்தொகைக ளெல்லா
மண்ணையெனு முன்பெருமை யாரறிய வல்லார்.

இ-ள். தாயே! நீயோ கன்னிகை, சுவாமியோ நித்திய பிரம
சாரியென்று கிருஷ்டி தொடங்கி இதுவரைக்கும் வேதங்களெல்லா
ஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறன; அப்படியிருக்க உன்னிடத்தில் சூ
லங்களிலிருக்கிறன எல்லாவுயிர்களுந் தோன்றித் தாயென்றுசொ
ல்லும், அப்படிப்பட்ட உன் பெருமையை யாரறியப் போகிறார்கள்.

நித்தனை முதற்றருவை நித்தின திடத்தே
சத்தியென நீவருவை சத்திசிவ மென்றே
யித்தகைமை கொண்டியிர்கள் யாவையு மளிப்பா
யத்துவித மாகுமுனை யாரறிய வல்லார்.

இ-ள். நித்தியமாகவிருக்கிற சிவபிரானை முதலிலுண்டாக்கு
வாய்; அச்சிவனிடத்திலே சத்தியாகவருவாய்! சத்தி சிவமென்கிற
தன்மையைக்கொண்டு உயிர்களையெல்லாம் பெறுவாய்! அத்துவித
சொகுபூமியை உண்ணையுடையப் பேர்கிறார்கள். எ-று. (௬௪)

வது.]

திருக்கண்புதைத்த சருக்கம்.

௩௪௯

மெய்ப்பொருண் மகேசனரன் வேதனரி யானால்
மைப்பரும கேசியுமை வாணிதிரு வாவை
யிப்படியு மன்றியவ னெப்படி யெடுத்தா
னப்படியு மாவையுனை யாரறிய வல்லார்.

இ-ள். பாமசிவன், மகேசுமர், உருத்திரர், பிரமன் விட்டுணு
ஆனால், நீ மகேசுவரி, உருத்திரி. சரஸ்வதி. இலக்குமியாகிய சத்திக
ளாய் இப்படியுமல்லாமல் அசசிவபிரான் எப்படிப்பட்ட உருவங்
கொண்டனரோ அதற்குத்தகுந்த உருவங்கொள்வாய்! உன்பெரு
மையை யாரறிய வல்லவாகள். எ-று.

(௧௬)

நெஞ்சருகி மாதவர்க ணின் றிவை புகழ்ந்தார்
வஞ்சியிடை கோதமனும் வந்தனன் வரும்போ
தஞ்சலிபு ரிந்தன னதற்குமுன மேமின்
கஞ்சமல ரென்னவிரு கால்களில் விழுந்தான்.

இ-ள். மாதவத்தைபுடைய ரிஷிகளெல்லாம் நெஞ்சருகி நி
ன்று இப்படி தோத்திரஞ் செய்தார்கள். அசசமயத்தில் பார்வதி
சமீபத்தில் கௌதமர் வரும்போதே இரணகைகளையும் சிரத்திங்
வைத்து உட்பித் தாமரை மலரையொத்த அம்மையின் இரண்டு பர
தத்திலும் நமஸ்கரித்தார். எ-று.

(௧௭)

அன்பிலுயர் கோதமனு மன்னையை வணங்கி
பின்புற வுடர்ப்பனய னெண்டிசை புரப்போர்
தஞ்சிர மிதிக்கரிய தாளினைக ளின்றென்
புன்குடி ன் மிதிக்கவென புண்ணிய முடித்தேன்.

இ-ள். புத்தியினாலே உயர்ந்த கௌதமரிஷியும் பார்வதியும்
மைக்ய வணக்கிக்கொல்வான்; பிரமன் அட்டதிருப்பாலகர் நி

த்திலே கூடவைத்ததற்கு அருமையான பாத்திரண்டும் அடியேனுடைய புன்மைபொருத்திய சிறுவீட்டில் மிதிக்க என்ன புண்ணியஞ் செய்தேன். எ-று. (௬௮)

இந்தமொழி சொற்றலு மிளங்கொடியும் வேலன்றத்தியிடை சென்றிடுவ னங்கது தவிர்ந்தால் சிந்தைமகி முன்னிடையில் வந்துகூற தீர்வேன் மைந்தவென வோதினன் மறுத்துமிவை சொல்வான்.

இ-ள். இவ்வார்த்தையைச் சொன்ன அளவில், இளமையாகிய கொடிபோன்ற அம்மையும் பிள்ளையாகிய கௌதமனே? எனக் கோர் குறைவந்தால் சுப்பிரமணிய னிடத்திலும் கணபதியினிடத்திலுஞ்சென்று தீர்த்துக்கொள்வேன்; அவ்விடம் விட்டால் என்மேல் அன்புவைத்த உன்னிடத்தில் வந்து தீர்த்துக்கொள்வேனென்று சொல்லி மறுபடியுஞ் சொல்வான். எ-று. (௬௯)

நாயகன் மொழிந்திட நடந்தபடி பெல்லாம் பாயிர மெனும்படி பகர்ந்தன ளெவாக்குந் தாயிவை மொழிந்தன வினிற்சத மகற்குந் ருயிரம் விழித்திர ளளித்தமுனி சொல்வான்.

இ-ள். பரமசிவன் சொன்னபடி பூமியில் வந்து தான் நடந்த சமாச்சாரமெல்லாம் பாயிரத்தோடுந்கூடிய துல்போல் முறையாக விரித்து எவருக்குத் தாயாகிய பார்வதி சொன்னபோது, முற்காலத்தில் தேவேந்திரனுக்கு ஆயிரங்கண்ணுண்டாகச் செய்த கௌதமர் சொல்வார். எ-று. (௭௦)

இத்தல முதற்றல மிதன்பெயர் தலைச்ச முத்தம மிதிற்றரும மொன்றுபல வாகும் மெய்த்தவ மியற்றதனில் வெள்ளிடைபின் மேல்வந் தத்தன மிடப்பிற மளித்திருந் மென்றான்.

வது.]

திருக்கண்புதைத்த சருக்கம்.

௩௫௪

இ-ள். இத்தலம் முதன்மையான தலம்; இதனுடைய பெயர் தலேச்சரம்; இதுமிகவு முத்தமமானது, இஃதில் ஒரு புண்ணியத் தைச் செய்தால் ஒன்று பலவாய் வீருத்தியாகும்; இதிலிருந்துகொண்டு நீ மெய்மையாகிய தவஞ்செய்தால், வெண்மையுள்ள ரிஷபவாகனத்தின்மே லெழுந்தருளிய பரமசிவன் உனக்கு இடப்பாகாக கொடுப்பாரென்றார் கௌதமர். எ-று. (௭௧)

மாலயன் வசுக்கண்மக வான்முனிக னாததோர்
சாலைகள் சமைத்ததில் தனித்தவ முடித்தார்
காலமிட நன்றுசெயல் கைப்பலமி தென்றான்
மூலமுதல் வலவியு முடிப்பனிது வென்றான்

இ-ள். அம்மையே? விட்டுநு, பிரமன், அஷ்டவசுக்கள் தேவேந்திரன் அநேகமுனிவாகன அவரவாகள் இடஞ்செய்துகொண்டு ஒப்பற்ற தவஞ்செய்து நினைத்தகாரிய முடித்துக்கொண்டார்கள்; நீவந்தகாலமு மிடமு நன்மையாகும், இவ்விடத்தில் நீ தவஞ்செய்தால் கைப்பலமாகி முடியுமென்று கௌதமா சொல்ல, எல்லாப் பொருள்களுக்கு மூலமாகிய அம்மையும் தவஞ்செய்து என்கருத்தை முடித்துக்கொள்ளுகிறே னென்றான். எ-று. (௭௨)

எண்சீர்க்கழிநெடி லாசிரியவீருத்தம்.

கோதமனே முதலாய முனிவர்க் கெல்லாம்

குளிர்ந்தமொழி பகாந்துவிடை கொடுத்துச் சேரண்
பூதர்மா ம்தன்குணப்பாற்பன்ன சாலை

புதிதமைப்பிக் தகமகிழ்ந்து புறம்பு காக்க

மாதரொழு வரையமைத்து நானு பாலின்

வாயிலையென் வயிரவாகண் மகிழ்ந்து காக்க

வாதரவி னிறுத்தி மைந்தர் மருங்கு காக்க

வந்தரியுட் புறங்காக்க வமைத்தான் முண்ணே.

இ-ள். கௌதமர் முதலான முனிவர்களுக்கெல்லாம் பிரியவச னஞ்சொல்லி உத்தரவுகொடுத்து, அருணாசலத்துக்குக் கிழக்குப் பக்கத்தில் பன்னாசலை புதிதாகச்செய்வித்து, சத்தமாதர்களைப்

புறங்காவலாக வைத்து, நான்கு வாய்களையும் எட்டு வயிரவாகள்
காக்கவும், விநாயகர் சுப்பிரமணியர் தன் இரணபெக்கமுக காக்க
வும், துர்க்கை உட்பக்கை காக்கவுஞ்செய்தான் பார்வதி. ஏ-று

கொந்தளசஞ் சடைபிடித்து வீரிததுப பொற்றோட்

குழைகழுத்திற் கண்டிகையின் குபபைபூட்டி

யுந்துமர வுரிநிகாபட் டாடை நீக்கி

யுரித்தகர வுரிசாததி யுத்தூ ளத்தால்

வித்தைதிருநீ றணிநது கனறகுட் காயநது

விளங்குமுகியி னொருகால விரலை யூன்றி

யந்திபக லிறை பதத்திஷ மனததை யூன்றி

யரியபெருந தவமபுரிநதா ளகில மீன்றாள்.

இ-ள். புட்பகளைத் தரிக்கின்ற கூந்தலைச் சடைசெய்து விரி
த்துத் தோள் கழுத்து காதுகளில உருத்திராக்ஷமலைகளைத் தரித்து,
ஆடுகின்ற பாம்புரிபோலிருக்கிற பட்டாடை யுடுப்பதுவிட்டு மரவுரி
தரித்து, செயத்தைக்கொடுக்கின்ற விபூதியைச் சர்வாதிகமும் தரி
த்து நெருப்பில்காய்ந்து பளபளவென்று பிரகாசிக்கும் ஊசியில் ஒரு
காற் பெருவிரலையூன்றி, இராப்பகலாக மனத்திலே பரமசிவத்தைத்
தியானஞ்செய்து, அரிதாகிய பெரியதவத்தைச் செய்தான் உலகத்
தைப்பெற்ற பார்வதியம்மன். ஏ-று. (எச)

இளைத்தகொடி மருங்குவளைந் தெரியி னாப்ப

ணினியதவ மியற்றுதல் கண்டிளை தது வாழ்க்

களைத்துமணந் துடித்துவிழி புதைத்து வாணி

கண்ணீரின் முழுகிவின்றாள் கமலத் தாளு

முளைத்துமணந் தளர்த்தமுது விழுந்தரண் மற்றை

யுயிர்களெலாவ் கரைந்துகரைந் துருகா கின்ற

வயிந்ததுவளைத் துரைப்பு தென்றாய் வருந்து மானால்

வழிநீறினுள்ள கருப்பமுதில்லாம் வருந்தி டாதோ,

வது]

திருக்கண்புதைத்த சருக்கம்.

௩௫௩

இ-ள். மிகவுஞ்சிரிதாகிய கொடிபோன்ற இடைவளைந்து அக் கினிமத்தியில் இனிமையான தவத்தைச் செய்வதைப் பார்த்து, இளைத்து வாட்டமடைந்து களைத்து, மணந்துடித்து, இரண்டு கண்களைப் புழுதிக்கொண்டு, சரசுவதி கண்ணீரால் முழுகினான்; இலக்குமியும் மணம்வருந்திச் சஞ்சலப்பட்டு அழுதுவிழுந்தாள்; மற்ற சேவராசிகளெல்லாம் மணம் கறைந்துருகின; நானிதைப் பிரித்துப் பிரித்துச் சொல்வதனால் என்னபயன்! தாயானவள் வருத்துவளாயின் வயிற்றிலுள்ள கருவாகிய சேவனெல்லாம் வருத்தத்தை யடையாதோ! எ-று.

(௭௫)

முன்பனியிற் கருகுபடாக் கமலம்போல

முகந்தோன்றப் பணிக்கூபத்துண் மூழ்கிநிற்கும்
பின்பனியி லதிகே விடத்திற்சேரும்

பெருமழைக்குண் மீனென்னப் பேணிநிற்கும்
அன்பனிடம் பெறுமளவு மதுபோல்வேண்டு

மரியதவம் புரிந்தனளவ் விடத்துவேதன்
வன்பனியிற் றுயிடுனெடுமான் முதலாந்தேவர்

மறைபுருந்த தவச்சாலை மருங்கிற் சார்ந்தார்.

இ-ள். முன் பனிக்காலத்தில் கருகிப்போகாத தாமரைப்பூப் போல முகமாத்திரத்தெரியக் குளிர்ச்சிபொருந்திய தடாகங்களில் விண்டும், பின்பனிக்காலத்தில் அதிக சேனம்பொருந்திய இடத்தில் விருந்து மழைபெய்கிறபோது அதில் ஒரு மீன்போலச் சஞ்சலப்படுகிறதென்றும், பாரசிவன் இடப்பாகத்தைப் பெருகிறவரைக்கு மதுபோல வேண்டிய தவத்தைச்செய்தான்; அவ்விடத்தில் பிரகீர்த்தி வலியுசர்ப்பத்தில் சித்திரைசெய்கின்ற விட்டுணு முதலாகிய தேவர்களும் வேதகோஷ்டம்பொருந்திய தவச்சாலையெவந்து அடைந்தார்கள். எ-று.

(௭௬)

அந்தரியு மாயவனார் முதலார் தேவ

ரணைவருக்கு முபசார மளித்து நீங்கள்

வந்தவா விவம்புமென் மகிட்டுவே

வருந்தியதில் தளர்ந்ததுவும் வருத்ததுச் சொன்ன

சந்தரியுங் குமரியுடன் சுடரும் வாளாற்

றொடுகளத்தின் மகிடனுரர் தொலைப்பா யென்றாள்
விந்தையது புரிவனெனப் பணிந்தா ளன்னை

விளம்புதல்கண் டகமகிழ்ந்து விடைகொண் டாரே.

இ-ள். பார்வதி, விட்டுணு முதலான தேவர்களெல்லாருக்கு முபசாரஞ் சொல்லி நீதிகளில்விடத்திறகு வந்தவகை சொல்லுகை மூன்றுகேட்க, அவர்கள் மகிடாசுரனால் தாங்கள் துன்பப்பட்டித் துணாசரியடைந்தவகை விவரமாகச் சொன்னார்கள்; அதற்குப் பார்வதி துர்க்கையைக் கூப்பிட்டு நீ கத்தியினால் யுத்தங்களில் மகிடாசுரன் வல்லமைகெடக் கொன்றுவிடென்று சொன்னாள். அகற்குத் துர்க்கை அப்படியே செய்வேனென்று பணிந்தாள், தாயாகிய பார்வதி இந்த வார்த்தையைச் சொன்ன அளவில், விட்டுணு முதலானவர்கள் சந்தோஷத்தை யடைந்து வணங்கி விடைபெற்றுக் கொண்டார்கள் என்று. (எ

கவி விருத்தம்.

கோத மாச்சிர மந்தனிற் கோல்வளை

திதி லாத்தவஞ் செய்தது செபரினேன்

மேதி மாமுகற் காய்ந்ததும் வெளவிடைச்

சோதி பாக மடைந்ததுஞ் சொல்லுவேன்.

இ-ள். சத்தியேவி கெனதமுடைய ஆசுசிரமத்திற் குறைவில்லாத தவஞ்செய்ததுஞ் சொன்னேன்; பிறகு மகிடாசுரனைக் கொன்றதும், ரிஷபவாகனத்தை யுடைய சிவபிரானது இடப்பாகத்தைப் பார்வதி அடைந்ததுஞ் சொல்வேன். எ-று. (எ)

நான்காவது,

திருக்கண்புதைத்தசருக்கம்

முற்றிற்று.

திருவிருத்தம்-நட்ச.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இடப்பா கம்பெற்ற சருக்க வசனம்.

மார்க்கண்டேய முனிவரே! தேவியார் இடப்பாகம் பெற்ற சரிதத்தைக் கூறவேன கேட்பீராக. கீலகிரியில் ஓரசுரன் இருந்தான். அவன் மிக்க வல்லமையுடையவன். ஆலாலத்தை யொத்தவன். பெருந்தீமைகளை யுடையவன், குபேரனது திரவியங்களை யெல்லாவ கொள்ளை கொண்டவன். ஆதிசேடனை கவனாக்கியும் அதிபதித்துறையும் விட்டுணுவாகக் கவனகல்லாக்கியும் ஏறிந்த விளையாடுவோன். ஐராவதத்திற் பவனி போவான் சூரியரதக் குகைகளினும் உலாசெல்லவான் யிரகனைக் கொல்வான். அவன் ஒருமைக்கடாழகத்தை யுடையவனென்படியால் இயமன் ஒருமைக்கடாவாகனத்து லேறவனை யொழித்தான். தான் உண்பதற்கு ினவேண்டிச் சமூக்திரங்களை யுந் தார்த்தான். அவ்வாறாய் மகிடசுரன் மகிடபுரத்திலே பிரமன் அழகும் அகத்தையும் கொடுக்க வாய்ந்திருக்கும் நாளிலே. அவனுணவுக்காக ஆயிரம் அசுரர்கள் மிருகபறவைகளைத்தேடி ஆயுதபாணிகளாகப் புறப்பட்டனர். அவர் பாபநாதேவியார் தவஞ்செய்திருந்த வனத்தில்வர, அங்குக் காவலா, ின்ற அஷ்டவைரவர்களும் அவர்களாயிரவரையுங் கொன்றனர் அதனைத் தூதர்கள் மகிடாசுரனுக்குத் தெரிவித்தனர். அவன்கோடயது, ஆர்ப்பரிக்க, சேனாபதியானதிகும்பன் என்பான் தான்சென்ற படைவரைக் கொல்வதாக வீரமொழி புகன்று, சேனைகளோடு சென்றான், அசுரசேனைகள் முனைஞன். அதுபோது பார்வதிதேவியார் பக்கத்துள்ள தாக்கணங்கு நோக்கணங்கு என்பார் தம்குடபேர்புரிந்தார்.

சண்டன், உருத்திரன் முதலாய எட்டுவைவரவர்களும் மிக்க சினங்கொண்டு, நிரும்பனும் தேரும் சாரதியும் இருக்க மத்தவர்களுயெல்லாகொன்றனர். அதனைக்கண்ட நிரும்பன் தாக்கணங்கை யெதிர்க்க அவன் அம்புதொடுத்து அவன் றலையையறுத்தான். அதனைத் தூதர்களாலறிந்த மகிடாசுரன், தன்னருகிலுள்ள கயிடவனுடன் ஆயிரம்யானைகள் கட்டப்பட்ட இரத்தத்திலேறி, காந்தன், நீலன், முதுகரன் முதலிய பன்னிருவரும் உடன்வர, பலவகை வடிவங்களையுடைய அசுரசேனைகள் ஆயிரவெள்ளம் அடர, பலவித ஆடும் பரங்களுடன் அமமையார எழுந்தருளிய வனத்திற்கு வந்தனன். தேவர் முனிவர் அஞ்சினார். தேவியார் தூர்க்கைக்கு ஓர்க்கதி கொடுத்து அவனைக்கொன்று வருவாயாக என்றார். தூர்க்கை சேனைகளோடெதிர்க்க அசுரசேனைகள் பாதியழிந்தன. மகிடாசுரனும் சேனைத்தலைவரும் தூர்க்காரேவி சேனைகளைத் தூர்த்தியடிக்க. தூர்துமி. காளி. மதங்கி. சண்டியென்னும் நான்குசத்திகள் தோல்வியுற்றனர். வைரவருந்தோற்றனர். தூர்க்காதேவி மனந்தளர்ந்து உமா தேவியைத் தியானித்துவினாள். தேவியார் அருளினுலே நெருப்புமழை இடிமழை சொரிந்தமையினால் அசுரன் சேனைகள் இறந்தன. பின்னர் அபிராமி அருசிகளையும், வாரணிகாந்தன் என்பனளையும். சண்முகிகர வெண்பாளையும், சூலக்கையான் மிண்டினையும் வராட்சண்டனையும். நீலகண்டி மதுஎன்னும் அசுரனையும், இந்திரைநீலனையும், தூர்துமிக் கொடியான் தூரத்த ளுணனையும், அருணாசலை அக்கினிக் கண்ணனையும். சந்தரி கயிடவனையும் புகைக்கண்ணனையும் கொன்றனர். தூர்க்காதேவி மகிடாசுரனை யெதிர்த்தான். சங்கத்தை முழங்கினான். அசுரர் அதனால் மயங்கினார். மகிடனும் மாரிபோற பாணங்களைச் சொரிந்து தூர்க்கையின் புணங்களை யெல்லாம் அறுத்துக்கள்ளினான். தூர்க்கை அர்த்தசந்திர பாணங்க ளிரண்டினையெடுத்து மகிடன் றலையி லழுந்தச்செய்தான். மகி

டனும் துர்க்காதேவி கையினிலிருந்த வில்லை முரித்தான் நெறியில் அடித்தான். கோபித்துச் சக்கிராயுதத்தை விடுத்து மகிதன றலையை யறுத்தான். அதனால் இறவாகவளும் யானை யுருவகொண்டு எதிர்த்தான். துர்க்கையின் வாகனமாகிய ஆளிசென்று யானையின் மூளையைத் தோண்டித் தின்றது அதினும் இறக்காதவளாய் குதிரை முகளாய் வந்தான்; அவ்வுருவத்தையும் அறுத்துத் தள்ளினான் துர்க்கை. பின்னரும் அசுரன் சலப்பிரளயம். அங்ககாரம், பிரமன் விட்டுணுமுதலிய பற்பல வுருவகளை மாயையினாலேகொண்டெதிர்த்தான். துர்க்கைபினைகளைகண்டு மனநொந்து அம்பிக்கையாரைத் தியானிக்க, அன்பினையுடையவளே இயல்பான எருமை முகை கொண்டபோது அறுத்துக் கீழ்த்தள்ளிக் காலினாலே மிதிக்கின் இறப்பான், என்று அசுரரி கூறிற்று. அவ்வாறுசெய்து கொன்று தேவியை வணங்கினாள் துர்க்கை.

அவன் கழுத்திலிருந்த பழகலிங்கத்தைத் துர்க்கை யெடுத்துச் சென்று தேவியார்க்குகொடுக்க அவரும் வாங்கினார். தேவியார்கையைவிடாமல் சிவலிங்கப்பெருமான் இருந்தனர். இவ்விவகாரமூர்கதி எமது கையை விடாதிருத்தருக்குக் காரணமென்னென, கௌதமர் கூறுவார். உலககாரணம்? முற்காலத்தில் அகத்தியர் முதலாய ஐம்பது இருடிகள்சேர்ந்து, வரமுனி என்பவரின் ஆசிரமத்திற்குச் சென்றார்கள். அவர் மரியாதை செய்யாமையால் அகத்தியர் முதலாயினோர் கோபித்து எருமைக்கடா ஆகக்கடவாயென்று சபித்தார் வரமுனி பயந்துவணங்கி யெனது பிழை பொறுத்தருள்வீரென்ன, அசுரனாகி யானுகாலத்தில் அம்மையார் உன்சாபத்தைத் தீர்ப்பார் என்றார். அவன்தான் மகிடாசுரன். ஒருநாள் வேட்டையாடி வருங்காலத்திற் கும்பசிதோன்ற இரைகிடையாமல், எதிர்ப்பட்ட மண்ணதரிவழியை விழுக்கினான். அந்தரிவழிகையி லிங்கம் இவன்கழுத்தில் தக்கியிருந்தபடியால் அவன் சிவசொருபமன்றோ?

௩௫௮ இடப்பாகம்பெற்ற சருக்க வசனம்.

‘அவனைக் கொல்வித்தமையாற் பாவம் நோந்தது. இங்குள்ள நவதீர் த்தங்களாடினால் அப்பாவும் அகலுமென்ன, அங்ஙனம் ஆடினர். இலிங்கம் நீங்கிற்று. அத்தீர்த்தத்திற்குக் கட்கதீர்த்தமென்று பெயரிட்டுப் பரமசிவனை வணங்குமாறு கோயிலிற்சென்று தரிசித்துத் தங்குறையை மொழிந்தார் கார்த்திகை மாதத்துக் கார்த்திகையில் ஒருசோதி மலையிற்றேன்றிற்று இம்மலையை வலம் வருதியென்று சுவாமி சொல்லி மறைநதனர். அங்ஙனம் உமா தேவியார் வலம் வந்து முடியவும் பெருமாளுர் தேவியார்மீது கடைக்கண் நோக்கஞ் செய்தருளி இடப்பாகம் அளித்தார். ஒருபாதி சிவனுருவமும், ஒரு பாதி தேவியாருருவமும் ஆகவிளங்கிய கண்டு யாவரும் ஆனந்தக் கடலில் முழுகினர். இக்கதையைப் படித்தவர்! கேட்டவர் யாவரும் தத்தம் பாவங்களெல்லாம் நீங்கப்பெற்றுச் சிவசாயுச்சிய முததியையடைவார் என்பது திண்ணம் திண்ணமென்று திருநந்திதேவர் கூறினர்; இனி மார்க்கண்டேயரே! வசசிராகதபாண்டியன்மோகனம் அடைந்த சரிததையுரைப்பேம். கேட்பீராக என்று சொல்வார்.

இடப்பாகம்பெற்ற சருக்க வசனம்

முற்றிற்று.

பார்வதி தேவியார் தூக்கையைக்கொண்டு மகிடாகரனைச் சம்மரிக்கச் செய்வித்த
பின் பரமசிவன் பார்வதியார் தலத்துக்கொரு இடப்பாகத்தினை, அரத்தநாரீசகரனை
மியம்பெயருஞ் சூட்டப்பெற்றனர்—12.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது,

பார்வதிதேவியார்

இடப்பாகம்பெற்ற சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அஞ்சனக் கிரியில் வாழு
மசுரன்ற னார்க்குந தீர
னஞ்சமே யானையா நந்த
நமனுக்கு நமனாய் வந்தோ
னஞ்சிகை யெரியைத் தீய்க்குந
தீமையா னளகை நாட்டின்
விஞ்சையான் வருந்த வுள்ள
வளமெலாங் கவர்ந்த வீரன்.

இ-ள். நீலகிரியில் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கிற அசுரன் எல்லாரிலும் அதிகப் பராக்கிரமத்தையுடையவன், விஷத்தினுக்குச் சமானமானவன், அந்த எமனுக்கும் எமனுனவன், சிவப்பாகி மேலேயெழுங்கின்ற கொழுந்தையுடைய நெருப்பைச் சுடத்தகுந்த தீமையையுடையவன், அளகாபுரியில் குபேரன் தரித்திரத்தையுடைய அக்கேயிருக்கிற வளங்கனெல்லாம் கொள்ளையிட்டவன். எ-று. (க)

தாமரைக் கண்ணன் றாங்கு
மரவினைத் தலைவால் கூட்டி
மாமணிக் கவண்போற் கொள்வன்
வன்னிவா கனத்தை வாங்கி
வேமழற் குஞ்சி மைந்தர்க்
குதவுவன் விமானத் தோடே
சோமனைப் பிடித்துக் கையாற்
பிழிந்தழு தருந்துஞ் சூரன்.

இ-ள். விட்டுணு ந்ததிரைசெய்கின்ற ஆதிசேடனைத்தலையையும். வாலையும், ஒருகையினால் சேர்த்துப் பிடித்துக் கவணை அந்த விட்டுணுவைக் கல்லாகித் தூரத்தில் எறிந்துவிளையாடுவான் ; அக்கினியைத்தள்ளிவிட்டு அவனேறுகிற ஆட்டை நெருப்பைப்போல சிவப்புமயிரையுடைய தன்பிள்ளைகளுக்கு ஏறக்கொடுப்பான் ; சந்திரனை அவனுடம்பிலிருந்துவருகிற தேவாயிர்த்தத்தைப் பாணம்பண்ணுகிறசூரன். எ-று. (உ)

கருதியுழுகவான் வெள்ளைக்
களிறுநின்மேற் றிரிவன் பின்னைப்
ரிதிதே ரதனிற்ப் பச்சைப்
பிள்ளைச் செல்பு பவ்னி போவா

னிருதியைச் சமர்க்கு மரளி

யேறுவ னிணத்தின் மூழ்கிக்

குருதிகொப் பளிக்கும வாளொன்

றெடுத்தியி ரனைத்துங் கொல்வான்.

இ-ள். உயர்வாக நினைக்கப்பட்ட தேவேந்திரனுடைய வெண் னையானையின்மேல் திருவோலக்கம் வருவான் ; சூரியனுடைய தே ரிவேறிக் கொண்டு பசுசைக்கு திரைகளேழும் நடக்கப் பவனியாகப் போவான் ; நிருதியைச் சமக்கின்ற ஆரியின்மேலேறிக் கொள்ளுவான் ; நிணங்களால் முழுகப்பட்டு இரத்தங்களைக் கொப்பளிக்கும் ஒரு வாளாயுதமெடுத்த சருவசீவன்களையும் கொல்வான். எ-று. (ந)

அன்னவன்மகிடமான வாற்றினாலஞ்சிக்காலத் தென்னவன்மகிடமேறான் காலிறற்றிரிந்தானென்று வென்னவன்கொடுமைநமமா லியம்பலாமிலங்குஞ்சோதி மன்னவன்கிரியைச்சாய்த்தான் மீனுக்காவாரிதூர்த்தான்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட அசுரன் எருமைமாட்டு முகத்தையுடையவனுபடியால் தெற்குத்திக்கிலிருக்கின்ற தன் எருமைக்கடாவி லேறாமற் காலினால் நடந்து திரிந்தானென்றால் அந்தமகிடாசுரனு டையகொடுமை நம்மாலெப்படிச் சொல்லக்கூடும் ! சோதி சொருப மாகிய சிவபிரானிருக்கிற கயிலாயத்தையுஞ் சாய்செய்தான் ! மீன் வேண்டியதற்காகச் சமுத்திரத்தையுந் தூர்த்தான். எ-று. (ச)

மயனெனுந்தச்சன்செய்த மகிடமாபுரத்திலுன்ன யனறுகரிசில்லக் விருக்குநாளவனுக்காய் பயனுறுதுகர்ச்சிவேண்டி யாயிரம்படைக்கண்கயாளர் கயமுதல்விலங்கைநாடி வேட்டை

இ-ள். மயனென்கிற தேவதச்சுரால் இரத்தினகசிதமாகச் செய்
யப்பட்ட மகிதபுரத்தில் அந்த அசுரன், பிரமதேவர் நித்தியம் அறு
கும் அக்ஷதையுங்கொடுக்க வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறநாளில், அந்த
அசுரன் தின்னுகிற மாமிசத்துக்காக ஆயுதபாணிகளாகிய ஆயிரம்
பேர்கள் யானைமுதலான மிருகங்களைத்தேடி வேட்டைமார்க்கமாகக்
காட்டுக்குப்போனார்கள். எ-று. (6)

தானவர்சென்றுவஞ்சி தவஞ்செய்தானகத்தைச்சூழ
வானவர்பணியுமட்ட வயிரவர்தொலைத்தாராவி
போனவரழிந்தவாறும் புரிசூழறவமுந்தாத
ரானவரவுணர்கோவுக் கடிபணிந்தறிவித்தாராகள்.

இ-ள். அப்படி வேட்டைவெளிப்பட்ட ஆயிரம்சுரர்களும் வந்
து பார்வதி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற வனத்தைசு சுற்றிக்கொ
ள்ள, அதைக்கண்டு தேவர்கள் பணிகின்ற காவலாகவிருந்த அஷ்ட
வைரவர்களும் அந்த ஆயிரம்பேரையுங்கொன்றார்கள்; அவர்கள் இ
றந்துபோனதும். அம்மை தவம்பண்ணுகிறதும் தூதர்கள் மகிடாசு
ரன் பாதத்தை வணங்கித் தெரிவித்தார்கள். எ-று. (சு)

போற்றியங்கவர்கள்சொல்லப் புனைநகைபிறந்ததங்கி
தூற்றியவிருகணண்ட கோளமுஞ்சுழன்றதங்கே
நாற்றியதிசையின்வேழ நடுங்கியதிமையோர்கூட்டங்
கூற்றமுங்கரந்ததால காலமுங்குளிரந்ததன்றே.

இ-ள். தூதர்கள் வணங்கித் தெரிவித்தவனவில் புனையுண்டா
கும்படி கோபச் சிரிப்புமுண்டாயின; இரண்டு கண்களும் நெருப்பு
கள் பறக்கவீசின; அண்டகோளமும் கிறுகிறென்று சுழன்றது;
அஷ்டதிக்கிலிருக்கிற யானைகளும் தலையைத் தூங்கப்போட்டனதே
வர் கூட்டும் டிக்கத்தையுடையதது; எமனும் ஒளித்துக்கொண்டா
ன் நிலைகாலவிலுமுங்குளிர்த்தது. எ-று. (ஏ).

அப்படி மகிடன் சீறு
 மளவினி னிகும்ப னென்போன்
 செப்பிடு முனது கோபம்
 பொறுப்பரோ சிறிய ரென்றே
 முப்புடை யிளநீ ரென்னு
 முலைச்சிவாழ் வனத்து ளாரைக்
 கைப்படை யதனாற் கொல்வே
 நெனச்சொலிக் கடிது போனான்.

இ-ள். அப்படி மகிடாசான் கோபிக்குமளவில் நிகும்பாசானென்கிற படைத்தலைவன் அரசனே ! உம்முடைய கோபத்தை அற்பமானவர்களா பொறுப்பார்கள் என்று சொல்லி, இளநீர் ஒத்ததனமுடைய பார்வதி தவஞ்செய்கிறவனத்தி லிருப்போரைக் கையிலிருக்கின்ற வாளால் கொன்றுவருகிறேனென்று சீக்கிரத்திற் புறப்பட்டபேபோனான். எ-று.

(அ)

குடதிசைக் கடலைச் சீறிக்
 குணதிசைக் கடல்சென் றென்ன
 நெடியதோர் கரிமா சேனை
 யெழுநதன நிகும்ப னென்போன்
 வடகிரி தனக்குங் கும்ப
 மாமுனி மலைக்கு நேரே
 யிடையொரு கரிய மேரு
 வெழுந்ததா மென்னச் சென்றான்.

இ-ள். மேற்குச் சழுத்திரத்தின்மேற் கோயித்துக் கிழக்குக்கடல் சண்டைசெய்யப் புறப்பட்டதுபோல் பெரியதேர்களும், யானைகளும்

ஹம். குதிரைகளும், காலாள்களும் புறப்பட்டன ; நிகும்பாசுரன் மகாமேருவுக்கும் அகத்தியரிருக்கின்ற பொதியமாமலைக்கு மத்தியில் நிறைந்த ஒரு கரியமேரு எழுந்ததென்று சொல்லும்படியாகப்போனான். எ-று. (௧)

வேறு.

எழுந்தவனு மரகதத்தேர் தூரகத
மாயிரம் பூண்ட விரதமேறி
வழிர்த்தகரி மதக்கடலை யெழுந்ததுக
ளடக்கவுமை வனத்திற் சென்றான்
கொழுந்துவிடுங் கனலனையார் வரவுகண்டு
பலகோடி குன்றம் வீசித்
தழைந்தபடைத் தாக்கணங்கு நோக்கணங்கும்
பொருதெதிரித் தடுத்தார் ரன்றே

இ-ள். இப்படி நிகும்பாசுரன் பச்சைக்கு நிரை ஆயிரக கட்டிய தேரிலேறிக்கொண்டு அப்பொழுதும் எழும்பிய சிறு அணுக்கள் முன்போகின்ற யானைகளின் மதஜலம் சமுத்திரமாகத் தேய்கியிருப்பதை வற்றச்செய்ய, பார்வதி தவஞ்செய்யும் வனத்திற்குப்போனான்; கொழுந்துவிட்டெரிய நெருப்பையொத்த அசுரப்படைகள் அநேகமலையான விட்டெறிய இவர்கள் வருவதுகண்டு அம்மையாரிடத்திலிருக்கிற தாக்கணங்கு நோக்கணங்கு என்னுமிருவரும் ஆயுதபாணி கூராகப்போய் இதிரே தடுத்தார்கள். எ-று. (௧௦)

சண்டனுருத் திரன்சோமன் கபாலினிகர்
சங்கரன்கோ தண்டன் வீத
னெண்டரிய சீத்திராங் கதனென்னும்
வயிரவர்க னிருநால் வேருரு

மண்டமுக டுடையநகைத் தானைகளைத்
 தொலைத்திட்ட வரிகள் போலக்
 கண்டகனுள் சாரதியுந் தேருமன்றிச்
 சேனையெல்லாங் கணத்திற் சாய்ததார்

இ-ள். சண்டன், உருத்திரன், சோமன், கபாலி, தனக்குத்தா
 னே ஒத்தசங்கரன், கோதண்டன், வீதன், சித்திராங்கதன், இவ்வெ
 ட்டு வயிரவார்களும் அண்டகோளமுடைபட யானைகளைக் கொல்லு
 கிற சிங்கங்கள்போலக் காசுகிது, நீரும்பாசுரனும், அவன் சாரதியு
 ம் தேருநகவிர மற்றச சேனைகளையெல்லாம் நொடிப்பொழுதில்
 கொன்றார்கள். எ-று. (கக)

அட்டவயி ரவர்படையா லணங்குகளாற்
 றனதுபடையழித லைக்கி
 வட்டநெடுந் தோழிடுங்கி ந் தாநகணங்கிள்
 முகத்திலெண வில வாளி கோததாந
 விட்டகளை களைவிலக்கித் தேருருட்டுரு
 சாரதியை வீழ்த்தி வாளி
 தொட்டகரங் களைபட்டுங்கி யவனுயிரைக்
 குடித்தனளச ஞ்ஞர மாதா.

இ-ள். எட்டுவயிரவர்களுடைய ஆயுதங்களினாலும், இரண்டு
 பெண்களாலும், தன்னுடைய படைமுழுவதும் இறந்துபோவதைப்
 பார்த்து நீரும்பாசுரன் வட்டமாகிய நெடியதேரை விட்டுக்கொண்டு
 தாக்கணவென்பவளுடைய முகத்தில் கணக்கில்லாதபாணங்களைவி
 ட்டான் ; அப்பாணங்களைவிலக்கித் தேர்நடத்துகிறசாரதியைக்கொ
 ண்று அம்புதொடுத்த கைகளையறுத்து அவனுடைய தலையையும் அ
 றுத்துக்கொன்றாள் அத்தத்தருக்கணங்கு. எ-று. (கஉ)

ஒடினசெங் குருதிநதி யுடலிழந்து
 விழுவண்ண நுயிர்கள் போல
 : வாடினவெங் குறைத்தலைக் ள்னுதினமு
 மருந்துகின்ற வலகை போலச்
 சூடினர்கள் வைவருந் தாக்கணங்கு
 நோக்கணங்குந் தும்பை வாகை
 விடினர்க ளவுணரென மகிடமுதற்
 குறைத்தனர்போய் விரைந்து தூதர்.

இ-ள். வயிரவர்களாலும் இந்த இரண்டுபெண்களாலும் தேக
 மறுபட்டுச் சீக்கிரத்தில்போகு மசுரருயிர்போல் இரத்தநதி ஒடியது;
 நித்தியம் மாமிசத்தைத் தின்று கூடத்தாடுகிற பேய்போல் கவந்தவக
 ள் கூட்தாடின; வயிரவர் தாக்கணவரும் நோக்கணவரும் தும்பை
 வாகைமாலே சூட்டிக்கொண்டார்கள்; அசுரர்களிறந்து போனார்க
 ளென்று மகிடாசுரனுக்குத் தூதர்கள் சீக்கிரத்திற்போய்ச் சொன்னா
 ர்கள். ஏ-று. (கரு)

கேட்டாளவின் மகிடமுகன் கயிடவன்றன்
 முகநோக்கிக் கிளத்து வாணோர்
 காட்டிலுறை சிறுபேயுங் கணங்களுநம்
 பெரும்படையைக் கடிந்த வென்று
 னாட்டதுத லயனரியு மெனக்கினிமேற்
 றிறை கொடுக்க நாணுவாரென்
 லீட்டிநகை புரிந்தெழுந்தா னேறினனா
 யிரங்கரிசுழி ரத மீதில்.

இ-ள் மகிடாசுரன் இவ்வார்த்தையைக் கேட்ட அளவில் தன்
 னருகிலிருக்கும் கயிடவன் முகத்தைப்பார்த்துச் சொல்லுவான்

வது] . இடப்பாக்கம்பெற்ற சருக்கம்.

ந்.ச.சு

ஒருகாட்டிற் சஞ்சரிக்கிற சிறியபேய்களும் கணங்களும் நம்முடைய பெரியசேனைகளைக் கொன்றனவென்றால், சிவன், பிரமன், வீரன், ஸ்ரீமதல்லாணவர்கள் சொன்னபடி கேட்பார்களோவென்று அதிகமாகிய நகைக்கொண்டெழுந்திருந்து ஆயிரம் யானைகள் கட்டியதே நிலேறிக்கொண்டான். எ-று. (கசு)

அலுசீரடியாசிரியநுத்தம்.

பதினொரு கோடி யானைப்
பலத்தராங் காந்த நீலன்
முதுகரன் குருதி யண்ட
நீசகன் சண்டன் முண்டன்
மதுகயிட வன்றிக் கண்ணன்
புகைக்கண்ணன் மாலி யென்னுந்
துதிகொளா நிரண்டு பேருந்
தோகளைத் தூண்டிச் சென்றார்.

இ-ள். மகிதாசரன் தேரிலேறினவுடனே, பதினொருகோடி யானைப் பலத்தை யுடையவராகிய காந்தன், நீலன், முதுகரன், குருதி, அண்டன், நீசகன், சண்டன், முண்டன், மதுகயிடவன், தீசகண்ணன், புகைக்கண்ணன், மாலி யெனமுந் துதிக்கப்பட்டபவனாரை நவரும தங்கன் தங்கன் இரதங்களை நடத்திக்கொண்டு போனார்கள். எ-று. (கரு)

கரிமுகத்தவர்நிவாத கவசர்கள்காலகேயர்
பரிமுகத்தவுணர்மேகிப் பணமுகத்தவர்கள் பற்றி
யெரிமுகத்தவுணர்சீறி யெழும்புலிமுகத்துக்கள்வ
சரிமுகத்தவுணர்வெள்ள மாயிரஞ்சென்றவன்றே.

இ-ள். யானைமுகத்தை யுடையவர்கள், நிவாதகவசர்கள், காலகேயர்கள், குதிரை முகத்தை யுடையவர்கள், எருமை முகத்தை யு
21

டையவர்கள், நெருப்பெரிந்து கொண்டிருக்கிற முதத்தைபுடைய வர்கள், புலிமுகத்தைபுடையவர்கள், சிவகமுகத்தை புடையவர்களாகிய அசுரர்கூடிய ஆயிரம்வெள்ளம் நடந்தன. எ-று. (கக)

பாய்பரியதனிற்பாதி பரிகளிற்கரிகள்பாதி
காய்கரியதனிற்பாதி கடும்பரிக்கொடுந்தேர்செல்லப்
பேய்கருங்கொடிகளாடப் பிணங்கிவெண்கொடிகளாட
வேய்கள ப்பறைகளார்ப்பக் குறுகினன்விற்தைகானில்.

இ-ள். இப்படி ஆயிரம் வெள்ளவ கலாட்கள் புறப்பட்டவுடனே, ஐந்தாறுவெள்ளவ குதிரையும், இருதாற்றைம்பது வெள்ளம் யானையும். நூற்றிருபத்தைந்து வெள்ளந்தேரும் கடக்கப்பேய்களும் கார்கைக் கூட்டமும் விருந்தகப்படுமென்று களித்துக் கூத்தாடவொள்ளிக் கொடிகளாடப் புள்ளாகுழல் பேரிகை இவை முதலானவாத்தியமுழுவக மகிடாசுரன் அம்மை இருக்கிற காட்டில் வந்துசோநதான். எ-று. (கங)

அடலவன் வரக்கண் டஞ்சி
யடைந்துமைக் கபய மென்று
படநுறு முனிவர் கூற
வுமையவள் பயங்க டாத்து
விடலுட னருகு நின்ற
விற்தையை விரும்பி நோக்கிக்
கடகங்கொண் டடுவா யென்றாள்
விடைகொடு பெயர்ந்தாள் கன்னி.

இ-ள். வல்லமைபொருத்திய மகிடாசுரன் வருவதைப் பார்த்துப் பாயப்பட்டு ஓடிவந்து பார்வதிக்கு அபயமென்று முனிவர்கள் முறையிட்டே சொல்ல, அம்மை அவர்களுடைய பயங்களைத் தீர்த்துத்

உருவிகளால் சாபம்நேரிட்ட வாமுனி மகிடாசுரனுய்ப் பிறகு
 அது துஷ்டகிரத்தியுஞ் செய்கையில், அருணையம்பதியின் கீழ்பாரிசத்
 தில் முன்னசாலையில் பார்வதி தபசுசெய்யுனகால் துர்க்கையால் மகி
 டாசுரன் வதைபுண்டன்—12.

வது.]

இடப்பாகம்பெற்ற சருக்கம்.

௧௭௩

தன்சமீபத்தில் நின்றபெருமைபொருந்திய தூர்க்கையைப்பார்த்து
உன்னுடைய கத்தியினாலே அவ்வசரணைக் கொன்றுவிடென்று சொ
ல்ல உத்தரவு பெற்றுப் புறப்பட்டாள் தூர்க்கை. எ-று. (௧௮)

ஆளிமேற் கன்னி செல்ல
வருணநாயகிமுன் செல்லக்
காளிதூர் துபிபின் செல்லச்
சுந்தரி கணங்கள் செல்ல
ஞாளிமேல் வடுகர் செல்ல
நான்முகி முதலா மாதர்
தூளிமேற் செல்லத் தங்கள்
விடையின்மேற் தூசிச் சென்றார்.

இ-ள். தூர்க்கை சிவகவாகனத்தி லேறிக்கொண்டிபோக, அரு
ணநாயகி யென்பவள் முன்னேபோகவும், காளி. தூத்துபி என்கிற
இருவரும் பின்னேபோகவும், பார்வதியின் கணங்களும் சுவர்னவா
கனத்தில் வயிரவர்போகவும், அபிராமி முதலாகிய மாதரெழுவரும்
தங்கள் தங்கள் வாகனங்களி லேறிக்கொண்டு தூசிப்படையாகத் து
களெழும்பப் போனார்கள். எ-று. (௧௯)

சென்றுதோ மரத்திற் குன்றிற்
சிலைகளிற் படைமூற் கையிற்
கன்றிய மகிடன் சேனைப்
பாதியைக் கணத்திற் சாய்த்தார்
வன்றிறன் மகிடன் சேனைத்
தலைவரும் மகிடன் றுனுங்
குன்றென வெதிர்ந்து கன்னி
படையெலாந் தூத்திச் சென்றார்.

இ-ள். இப்படித் துர்க்கைசேனைகள் போனபின் உலக்கை யினாலும், மலைகளாலும், வில்முதலாகிய ஆயுதங்களாலும், கைகளி னாலும் கோபத்துடனே போர்செய்கிற மகிடாசர்னுடைய பாதிச்சே னையை ஒருநொடிப்பொழுதிலே கொன்றுவிட்டார்கள் ; மகிடாசர னும் அவனுடைய சேனைத்தலைவர்களும் மலைபோல் எதிர்த்துத்தூர்க் கையின் சேனைகளையெல்லாம் துரத்திச் சென்றார்கள். எ-று. (௨௦)

துந்துமிமுதலாநால்வ ரிடைந்தனர்சூலியால
கந்தரிவராகியாறு முகத்தவடிகிரிக்கையா
ளிந்திரைமறையாளென்னு மெழுவருமறைந்தார்ஞானி
புந்தினரிடைந்தார்களெனி மனந்தளர்ந்துமையெயன்றான்

இ-ள். அசுரன்து படைகள் எதிர்த்து புத்தஞ்செய்த அளவில் னுந்துமி, காளி, மதங்கி, சண்டி என்கிற நான்கு சக்திகளுந் தேரற் றார்கள் ; சூலி நீலகண்டி, வராகி, கௌமாரி, நாராயணி, இக்கிரை பிராணியென்கிற ஏழுமாதரும் புத்தஞ்செய்ய மாட்டாமற் காட்டி லொளித்தார்கள் ; சுவரன் வாகனத்தையுடைய வயிரவர்களும் தேர ற்றார்கள் ; துர்க்கை மனந்தளர்ந்து உமாதேவியே என்று துயானித் துகின்றார்கள். எ-று. (௨௧)

உறுதுணை யுமையெ யென்னும்

பொழுதில்யோ கிஷிகள் வானி

லறுபது நாலு கோடி

யதிர்த்தெழுந் தழுவின் னாரி

யிறதியா யுருளச் சேனை

யிடிமழை செரினை வாலே

குறைய மகியன் சேனைத்

தலைவருங் கொன்றுச் சென்றார்.

வது.]

இடப்பாகம்பெற்ற சருக்கம்.

௩௭௫

இ-ள், தூர்க்கையானவள் அம்மையே ! துணையென்றபோது அ
றபத்த நான்குகோடி யோகினிகள் ஆகாசத்தி லார்ப்பரிச் செழுந்
து நெருப்புமழையையும், இடிமழையையும், சொரிந்தபடியினால்
மகிடாசுரனுடைய சேனைகளெரிந்துபோயின ; அப்பொழுது சே
னைத்தலைவர் கோபித்துச் சண்டைசெய்தார்கள். எ-று. (௨௨)

கலிவிருத்தம்.

அருசி கன்றனைச் செற்றன ளாரணி
மருவு காந்தனை மாய்தனள் வாரணி
கரனை வென்றனள் வேலுடைக் காரணி
நரக னுருயி ருண்டன னாரணி.

இ-ள். அப்படி மகிடாசுரனுடைய சேனைத்தலைவர்கள் எதிர்த
தவுடனே, அபிராமி யென்பவள் அருசிகனென்பவனைக் கொன்று
ள் வாரணியென்பவள் காந்தனென்பவனைக்கொன்றாள் ; சண்முகி
யென்பவள் கரனென்னும் அசுரனைக் கொன்றாள். நரகன் என்னும்
அசுரனை நாரணியென்பாள் கொன்றாள். எ-று. (௨௩)

சூல பாணி தொலைத்தனள் மிண்டனைக்
கோல மாமுகி சண்டனைக் கொன்றன
ளால லூணி மதுவை யாதித்தன
ணில னுருயி ரிந்திதை நீச்சினாள்.

இ-ள். காளியென்பவள் மிண்டனென்பவனையும், வறாகிசன்
டனென்பவனையும், நீலகண்டிமதுவென்னுமசுரனையும் இந்திராணி
கீவனென்பவனையும் கொன்றார்கள். எ-று. (௨௪)

துந்து மிக்கொடி சோணித லூனைக்
கந்து மிக்கும் படிக்கதை கட்டினா
ணந்து மிக்க நிகர்த்தரு னாசலை
வந்து அட்டினாள்.

இ-ள். துத்துயிக் கொடியையுடையவன் சோணிதலுண்ணென்
பவோத தலையறும்படி தண்டாயுதகா லடித்தான் ; சங்கத்தைத்
நைவே குரித்த அருணாசலே யென்றவன் அக்கினிக் கண்ணனைக்
கொன்றான். எ-று. (௨௫)

கயிட வன்புகைக் கண்ண னிருவருஞ்
செயிரின் மாளுறச் சிந்தினன் சுந்தரி
நெயிடு மிக்க நிணமிடு வேலினன்
மயிட வன்முகவ கண்டெதிர் வந்தனள்

இ-ள். சுந்தரியென்கிற சததி கயிடவனையும், புகைக்கண்ணனை
யும் யதத்திற்கொன்றான் ; நெய்யைப்பொழிகின்ற நிணம்பொரு
ந்திய வேலாயுதத்தையேறிய தூக்கை மகிடாசுரனைக்கண்டு எதிரா
ததுவந்தான். எ-று. (௨௬)

ஷெங்க டாமுகன் மேவலு மாதர்க
டங்க ளாயுதங் கொண்டு தடுத்தனர்
சிங்க வூர்தி யவனெதிர் சென்றுகைச்
சங்கை யூதினன் மேரு சலிக்கவே.

இ-ள். வெப்பம்பொருந்திய எருமைக்கடா முகத்தையுடைய
அசுரன யுத்தத்துக்கு நேரிட்ட அளவில் சப்தமாதர்களும் தங்களு
யுதங்களினால் அவன்விட்ட ஆயுதங்களை விலக்கினார்கள் ; அவ்வே
ளையில் சிங்கவாகனத்தி லேறிவந்த தூர்க்கை யவனுக் கெதிரேபோ
ய்த தன்கையிலிருக்கிற சங்கத்தை மகாமேரு அசையும்படி வாயில்
வைத்து ஊதினான். எ-று. (௨௭)

செருவி லங்கவள் சங்கொலி செய்திட
வொருவ ரின்றி யவுண ருறங்கினார்
பெருவ ரங்களிற் பெற்ற சரங்களை
யிருவருஞ் சொரிந் தார்மழை யென்னவே.

இ-ள். வல்லமைபொருந்திய சிங்கலாகனத்தையுடைய தூக்கை சங்கததொனியெய்ய அசுரர்களுொருவரும் இல்லாமல் மயக்கத்தையடைந்தார்கள்; அருமையாகிய வரத்தினால் பெற்றுக்கொண்ட பாணங்களை இருவரும் மழைபோலச் சொரிந்தார்கள். எ-று. (௨௮)

எந்த வெந்தக் கணையிவ ளேவினு
மந்த வந்தக் கணையா லறுத்தனன்
விந்தை மீண்டிரு வெம்பிறை வாய்க்கணை
சிந்தினு ளவன் சென்னி யழுந்தவே.

இ-ள். எந்தெந்தப் பாணங்களைத் தூக்கைவிட்டாலும் அனைகளை அந்தப்பாணங்களினாலே மகிடாசுரன் அறுத்துத் தள்ளினான்; அதன்பிறகு இரண்டு ஆததசந்திர பாணங்களை அவனுடைய சிரத்தில் அழுத்துமபடியாக விட்டான் எ-று. (௨௯)

வெம்பு செம்புனல் வெள்ள முருக்கிய
செம்பு போலச சித்தந்நிகுங்கணை
யம்பு போல விருக்கினு மாங்கவன்
கொம்பு போல விளங்கின கோடியே.

இ-ள். இரத்தவெள்ளம் உருக்கினசெம்புபோல் சிதறிவிழ விட்ட அர்த்தசந்திர பாணங்கள் அம்பாகவிருந்தாலும் அசுரன் தலையில் முளைத்திருந்த கொம்பிரண்டுபோல் தலையில்தைத்து அழுந்தி வளைந்து தோன்றின எ-று. (௩௦)

வெற்றிகொண்டவன் வில்லெழுறித்தன
ஹற்றவம்பிற் சிலைநுதலுன்றினுள்
கொற்றவம்பின் குலங்கள்விடுத்தவ
னெற்றியிற்கண் ணழலினிமிர்ந்ததே.

இ-ள். ஜெயங்கொண்டவளாகிய தூர்க்கையின் கையிலிருந்த வில்லையிரண்டாகீழுறித்தான்; அந்தவில்லினால் அசுரனுடைய செ

ற்றியில் அடித்தாள்; மிகப்பலம்பொருத்திய அம்புகளை விட்டவளாகிய அந்த மகிடாசுரன் கெற்றியில் சுவாமியினுடைய கண் தெருப்புப்போலச் சுறுக்கென்று தாக்கியது. ஏ-து. (௩௬)

சாபவெஞ்சிலை போகத்தரிப்பளோ
கோபம்விஞ்சிக் கொதித்தெழுகூற்றத்திற்
றீபமென்னத் திகிரியொன்றேவியே
பாபகாரி தலைவிழப்பண்ணினான்.

இ-ள். தூர்க்கைவிலவொடித்ததும் பொறுக்காமல் அதிக கோபங்கொண்டு கொதித்தெழும்பும் எமன்போல் பிரகாசிக்கின்ற ஒரு சக்கிராபுதம்விட்டிப் பாலியாகிய மகிடாசுரன் தலையறும்படி செய்தான். ஏ-து. (௩௭)

கன்னியாழி யெறியக்கடாமுகன்
சின்னபின்னங்க ளாயுஞ்சிதைந்திலன்
முன்னைமாதவத் துண்மையின்மும்மதந்
துண்ணுமால்கரி யாயெதிர்தோன்றினான்.

இ-ள். தூர்க்கை சக்கிராபுதத்தை விட்டெறிய, மகிடாசுரன் தேகஞ் சின்னபின்னமாயும் சாகாதவனுதிப் பூருவகாலத்திற்செய்த தபோயலத்தினால் மும்மதங்களைப்பொழிவிற பெரிய யானையுருவம் கொண்டு எதிராக வந்தெதிர்த்தான். ஏ-து. (௩௮)

ஆளியேறுசென் றங்கவனுச்சியின்
மூளைவாரி நுகர்ந்ததுமொய்ம்பினான்
மீளவுங்கதை கொண்டெதிர்த்தினான்
கூளி நாயகி கூரவே லேவினான்.

இ-ள். அய்ம்பி யானையுருவங்கொண்டெதிர்த்த அளவில் தூர்க்கையேறுகின்ற ஆளிபோல் அந்தயானை யுச்சியிலிருக்கின்ற ஆனை

வது.]

இடப்பாகம்பெற்ற சரூக்கம்.

௩௭௯

யைக் கையிருவதைத் து நோண்டியெடுத்துத் தின்றது; அதனாலே
புஞ் சாகாமற் சையினால் திரும்பியுந் தண்டாயுதங்கொண் டெறிந்
தான், பேய்களுக் கதிகாரியாயிருக்கிற தூர்க்கை கூர்மைப்பாருந்
திய வேலாயுதத்தை விட்டான். எ-று. (௩௭)

விடந்த தும்மிய வேல்பட வெஞ்சமர்ச்
கிடைந்த தும்பி முகனு மிறந்தன
னடைந்த தும்பிக ளாயிர மாயிரங்
குடைந்த தும்பி மரமெனக் குன்றியே.

இ-ள். விஷத்தைக் கக்கிக்கொண்டிருக்கிற வேலாயுதம்பாய்ந்
தவுடனே புத்தத்திலின்ற யானைமுகன் அதைச்சுமிக்கமாட்டாமல்
இறந்துவிட்டான்; அநேகமாயிரம் வண்டுகள் குடைய உள்ளேவொ
ன்ற மில்லாமற் றொளையோடுகூடிய அத்திமரம்போல் குன்றினான்.
எ-று. (௩௮)

விழ்ந்த பின்பரி வேடம தாயெதிர்ப்
போந்து வெங்கதை கொண்டு புடைத்தனன்
சேர்ந்த வன்கதை யும்மவன் சென்னியு
நார்த கங்கொண் டறுத்தன னாரணி.

இ-ள். அப்படிவிழுந்து இறந்துபோனவுடனே, குன்றைமுக
முள்ள அசுரனாகி யெதிரேவந்து தண்டாயுதத்தினால் அடித்தான்,
அடித்த தண்டாயுதத்தையும் கத்தியினால் அறுத்துத் தள்ளினான்
தூர்க்கையும். எ-று. (௩௯)

அங்க தன்பி னழலுரு வாயினன்
கங்கை யாயினன் காரிரு ளாயினன்
பங்க யாசன னாயினன் பங்கய
மங்கை நாயக னாயினன் மாயையால்.

இ-ள். அதன்பின்னு அசுரன் கெடுப்புருவங்கொண்டு வந்தான்
கூதனு பின்பு சலப்பிரைய னுயங்கொண்டும் அந்தராமாகியும், தாம

ரைப் புட்பத்திலிருக்கின்ற பிரமனாகியும், இலக்குமி நாயகராகிய விட்டுனுமூர்த்தியாகியும், எதிர்த்தான் மாயையினாலே. எ-று. (1)

ஈது கண்டவ ளென்செய்வன் மாயையால்
வாதை செய்தன ளென்றுத ளாந்துமை
பாத நெஞ்சினிற் பற்றினள் பற்றிய
போதி லோர்மொழி விண்ணிற் புகன்றதே.

இ-ள். அப்படி அசுரன் பலபலவடிவம் கொண்டவுடனே பார்த்து மாயையினாலே துன்பப்படுத்துகிறான், என்ன உபாயஞ் செய்தாலும் சாகிதில்லை, இதற்கென்ன செயவேனென்று துர்க்கை பார்வதிதேவியினுடைய இரணபொதங்களுடைய மனத்திலே தியானித்தாள், அப்படி தியானித்தவுடனே ஆகாயத்தில்கின்றும் அசுரீரி ஒரு வாக்கியஞ்சொல்லிற்று. எ-று. (௩௮)

மாய வேடங்க ளன்றி மகிடமே
யாய போதி லவன்றலை தாளியே
தூய தாளின் மிதிக்கத் தொலைந்திடு
தூய மாயை யெனச் சொலத் தேறினாள்.

இ-ள். அநேகவிதமான மாயவேஷங்களல்லாமல் சுபாவமான எருமைமுகரூபம் கொண்டபோது அவன் தலையையறுத்துக் கீழே தள்ளி உனது பரிசுத்தமாகிய காலினாலே மிதித்தால் தீமைபொருந்திய மாயை தொலைந்துபோமென்று சொல்லத் துர்க்கை தேறினாள். எ-று. (௩௯)

மட்டின் மாயை வடிவின் மலைந்தபின்
னெட்டி லைத்தலைச் சூலத்தி னீக்கினாள்
துட்டன் மேதிய தாய்ப்படை தொட்டனன்
வெட்டி வீழ்த்தி யடியின் மிதித்தனள்.

இ-ள். அளவில்லாத மாயரூபங்கொண்டவர நெடுமைமானவ ருடைய சூலத்திற் குத்திக்கொண்டாள், பின்பு அத்துண்டன் படிய

வது.]

இடப்பாகம்பெற்ற சருக்கம்.

நடிக

எருமைக்கடா முகத்தையடையவனாகி ஆயுதங்களைப் பிரயோகஞ் செய்தனவில், அவைகளிலிலககி வாளாயுதத்தால் தலையெவெட்டித்தள்ளிக் காலினால் மிதித்துக்கொன்றான் தூர்க்கை. எ-று. (சு0)

ஒப்பிலாப்பத மூன்றிமிதித்திடில்
தப்பின்மாயை தவாபபதுபாரமோ
வடபததை நினைக்கினுமாணவனா
செபபுகாமிய மாயையுந்நீர்க்குமே.

இ-ள். தூக்கை பாதத்தை நினைத்தாலும், அதை நினைத்தவருடைய ஆணவம், மாயை, காமியம் என்கிற மும்மலங்களையும் நீக்கிவிடும். அப்படிப்பட்ட ஒப்பிலலாத பதம் பரிசாகும்படி ஊனறிமிதிக்கால் பொய்யாகிய மாயை மாததிரை தவிரப்பது பெரிதோ! எ-று. (சுக)

போதவானவர் பூமழைபெய்தனர்
மேதிமாழுகன் மெய்ககதியுறறன்
திதிலாவவன செங்களந்தனனிலோர்
சோதிலிங்க மிருந்ததுதோன்றவே.

இ-ள். தேவர்கள்மிகவும் புட்பவருஷம் பொழிந்தார்கள், மகிடாகரனும் அம்மைகையினாலிறந்ததனாலே மெய்மையான மோட்சத்தைச்சேர்ந்தான்; யாதொரு குற்றமாயில்லாத அவன் சிவப்பாகிய கண்டத்தில் ஒருபடிகலிவகமிருந்தது. எ-று. (சஉ)

கண்டமட்டிலக் கைக்கொளக்கார்நவ
கண்டமட்டிற் புரந்தகடாமுகன்
கண்டமட்டி லிருந்தகடவுளைக்
கண்டமட்டி வெடுத்தனள்கன்னியே.

இ-ள். நவகண்டமட்டும் ஆண்ட மகிடாசரனுடைய கழுத்தை இலக்காகவைத்துத் தூர்க்கையறுக்க, அக்கழுத்திலிருந்த படிகலிவகத்தைக் கண்டபோதே கையினாலெடுத்தான். எ-று (சரு)

கொண்டுசென்றுமை கோகநகரப்பதங்
கண்டுபோற்றிக் கடவுளையீய்ந்தனர்
வண்டுவார்குழல் வாங்கினள்செங்கையை
யண்டர்நாயகன் கிட்டிலஞ்சையால்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட பழகலிங்கத்தை எடுத்துக்கொண்டுபோ
ய் உமாதேவி பாதங்களைத்தொழுது நடந்தகாரியமெல்லாஞ் சொல்
லிச் சுவாமியைக்கொடுத்தாள்; வண்டுகள் குழந்திருக்கின்ற கடந்த
வையுடைய பார்வதி கையினால்வாங்கினாள்; தேவர்கட்கெல்லாம்நா
தராகவிருக்கின்ற சுவாமியும் அம்மை கைமேல் வைத்திருக்கிற ஆ
சையினால் கையைவிடாமற் கெட்டியாகவிருந்தாள். ஏ-று. (சச)

தாயுமங்கது கண்டுமகிழ்ந்திறை
பேயவெண்கரம் பற்றியதேதென
வாயையங்கை புதைத்துமகபதிக்
காயிரங்கண் ணளித்தவன்கூறுவான்

இ-ள். பார்வதி அந்த ஆசசரியத்தைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியடை
ந்து; என் கையைவிடாமலிருந்தது எதனால் என்றுகேட்க. தேவேக்
கிரனுக்கு ஆயிரங் கண்கொடுத்த கௌதமர் வாயைக் கையினால்
பொத்திக்கொண்டு அம்மைக்குச் சொல்லத் தொடங்கினார். ஏ-று.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

முன்னமகத் தியன்முதலா முனிவர்களைம்
பதின்மர்வர முனிபாற் செல்ல
வன்னவன்றன் றவமதிப்பா லவமதிப்ப
யிருந்திடவு மவனை நோக்கிப்
பொன்னையை தவமுனிவர் வெகுண்டு ரைப்பா
ரெமை யிகழ்ந்த புன்மையாலே
புன்னைய' கருங்கடவா யினிப்பிறக்கக்
கடவுரையென் றுளையச் சொன்னார்;

இ-ள். முற்காலத்தில் அகத்தியர்முதலான ஐம்பது ரிஷிகள் கூடி, வரமுனியென்பவருடைய ஆசிரமத்திற்குப் போனார்கள். அந்தவரமுனி தம்முடைய தபோபலத்தினால் மரியாதையாக உபசாரம் செய்யாமலிருந்தார்; அப்போது அவரைப்பார்த்து பொன்போலும் அரியதவத்தையுடைய எல்லா முனிவர்களுங் கோபித்து எனக்ளை அவமரியாதை செய்தபடியினால் யாவராலும் குறைவு சொல்லப்பட்ட கரிய எருமைக்கடாவாகப் பிறப்பாயென்று அவர்கள் மனம்வருந்திச் சபித்தார்கள். எ-று. (சக)

அருந்தவரைம் பதின்மருமன் றுரைத்தமொழிக்
கொடுமை யைக்கண் டச்சமாகி
பிருந்தவனு மெழுந்துபணிந் தெனதுபிழை
பொருத்தருள்வீ ரென்ற னந்தப்
பெருந்தவரன் புடனுடைப்பார் மகிடமுகத்
தவுண்ணெனப் பிறந்து பின்னர்த்
திருந்தவர னிடமவேண்டித் தவம்புரியு
முமைகணத்திற் தீர்ப்பா ளென்றார்.

இ-ள். அரியதவத்தினையுடைய ஐம்பது முனிவர்களும் அன்று சொல்லிய சாபத்தின் குரூரத்தைக்கேட்டு பயப்பட்டு, பெருமை பொருந்திய தவஞ்செய்தவரமுனியும் எழுந்து வந்தனஞ்செய்து முனிவர்களே! தெரியாமல்கான் செய்தபிழையைப் பொறுத்துக்கொள்ளுங்களென்றார், அதற்குமுனிவர்கள் கீர் எருமைமுகம் பொருந்திய அசுரனாகி அராசானுங்காலத்தில் சுவாமி யிடப்பாகத்தைப் பெறும்படி தவஞ்செய்துகொண்டிருக்கிற அம்மை உம்முடைய சாபத்தை கொடிப்பொழுதில் தீர்ப்பாளென்று சொன்னார்கள், எ-று. (1)

ஆங்கவர்சொற் படியிலவ னகரர்பெருங்
குலத்தி னுதித் தரசனாகி
யோங்கியபேர் மகிடனெனக் கொடுங்கோன்மை
புரிசுத லு மொருநாள் வேட்டைத்

திங்குசெய வனத்திலடைந் தழற்பசியா
 ஷீனேத்தோடித் திரிந்தா னுங்கே
 நீங்கரிய வருச்சனைசெய் மன்னதனென்
 றொருமுனிவ னேர்ப்பட் டானே.

இ-ன். அந்த முனிவர்கள் சொன்னபிரகாரம் வரமுனி அசுர குவத்திற்பிறந்து அரசனாகி மகிடாகூரனென்கிற பெயரையடைந் து கொடுங்கோலரசு செய்துகொண்டு வருகையில், ஒருநாள் வேட் டையாடிம்படி வனத்தில்வந்து மிகுந்த பசியினால் இரையொன்றும் அகப்படாமல் ஒடித் திரிந்துகொண்டிருந்தான்; அவ்விடத்தில் நீடி குதற்கரிய தவஞ்செய்கின்ற மன்னதரிஷி என்பவன் எதிர்ப்பட் டான். ஏ-று.

(சௌ)

மன்னதனா மவனையிவன் காத்திலிங்கத்,
 துடன்விழுங்கி மகிழ்ந்து போனான்
 பின்னதனா லவன்மிடற்றிற் சிவனுருவ
 மிருநததந்தப் பெருமை யாலே
 யுன்னதமா யினன்சிவனு முருத்தரித்த
 வுடலுமின்ற யுருவ மன்றோ
 வன்னதனால் வினையடைந்த ததுதவிரு
 * நவதிர்த்த மாடி லெனறான்.

* நவ திர்த்தங்கனாவன—கங்கை, யமுனை, சரசுவதி, நரும தை, கோதாவிரி, காவிரி, சிந்து, சீதேவி, சோணநதி என்பனவரம்.

“கங்கையமுனை, சரசுவதி, கமழ்கோதாவிரி, காவேரி, கங்கை, சிந்து, நன்மதைசீதேவி சோணநதியெனவே, யிங்கேயெனுமொன் பதுநதியு மிந்தத்தலத்தினினிதுதிக்கு மங்கைஷிந்தை லைவானால் வெட்டவாய்க்குஞ் சிலமடிவில்” என்பது அருணகிரிபுராணம்.

வது.]

இடப்பாகம்பெற்ற சருக்கம்.

ந.அ.நி

இ-ள். எதிர்ப்பட்ட அம்மன்னதனென்கிற ரிஷியைக் கையி
லிருக்கும் இலிங்கத்தோடே இம்மகிடாசுரன் எடுத்த விரூங்கிவிட்
டுப்போனான்; பின்பு அவன் கண்டத்திற சிக்கிக்கொண்டு பமகலிங்
கமிருந்ததனால் மிருந்தபெருமையை யடைந்தான்; அந்த இலிங்க
மிருந்த கண்டத்தையுடையவனும் சிவசொருபமன்றோ! அவனைக்
கொன்றபடியினால் பாவம்சம்பவித்தது, நீ நவதீர்த்தங்கனாடினால்,
அப்பாவம் போமென்றார் கௌதமர். எ-று. (சக)

அன்புமுனி யுரைத்தளவி லொருமொழியந்
தரத்திலெழுந் திய தீர்த்த
மொன்பதுமில் விடத்திலவரு மவைவருமா
றியற்றுமென வுமையும விர்தை
தன்பதும முகநோக்கி யுனதுகைவா
ளெறிந்துகவகை தருவா யென்றார்
வன்பணில மெடுத்தாளுந தொழுதுகைவா
ணிலத்தெறிநது வாங்கும் போதில்.

இ-ள். மிகவும் பக்தியையுடைய கௌதமர் இப்படிச் சொன்
ன அளவில், பாவந்தீர ஆகிதற்கு ஒன்பது தீர்த்தமும், இவ்விடத்
தில் வரும்படிச் செய்யென்று ஆகாயத்திலிருந்து ஒருவார்த்தை பிற
ந்தது: அதைக்கேட்டுப் பார்வதியும், துர்க்கையின் மலர்போன்ற
முகத்தைப்பார்த்து உன்னுடையகையிலிருக்கின்ற வராளினால் பூமி
யைப் புளிந்து கவகையைவரும்படி செய்யென்று சொல்ல, ஜயசா
கைக் கையிறறரிதக தூக்கையும் வணங்கி வானாயுதத்தால் பூமி
யில் வீசியெடுத்தபோது. எ-று. (ரு)

திங்குசெய வனத்திலடைந் தழற்பசியா
விளைத்தோடிக் திரிந்தா னாங்கே
நீங்கரிய வருச்சனைசெய் மன்னதனென்
றொருமுனிவ னேர்ப்பட் டானே.

இ-ள். அந்த முனிவர்கள் சொன்னபிரகாரம் வரமுனி அசுர குலத்திற்பிறந்து அரசனாகி மகிடாசுரனென்கிற பெயரையடைந் து கொடுங்கோலரசு செய்துகொண்டு வருகையில், ஒருநாள் வேட் டையாடும்படி வனத்தில்வந்து மிகுந்த பசிபிணால் இரையொன்றும் அகப்படாமல் ஓடித் திரிந்துகொண்டிருந்தான்; அவ்விடத்தில் நீங் குதற்கரிய தவஞ்செய்கின்ற மன்னதரிஷி என்பவன் எதிர்ப்பட் டான். எ-று. (௪௮)

மன்னதனு மவனையிவன் கரத்திலிங்கத்
துடன்விழுங்கி மகிழ்ந்து போனான்
பின்னதனு லவன்மிடற்றிற் சிவனுருவ
மிருந்ததந்தப் பெருமை யாலே
யுன்னதமா யினன்சிவனு முருத்தரித்த
வுடலுமிறை யுருவ மன்றோ
வன்னதனால் வினையடைந்த ததுதவிரு
* நவதீர்த்த மாடி லெனறான்.

* நவ தீர்த்தங்களாவன—கங்கை, யமுனை, சரசுவதி, நரும தை, கோதாவிரி, காவிரி, சிந்து, சீதேவி, சோணநதி என்பனவரம்.

“கங்கையமுனை, சரசுவதி, கமழ்கோதாவிரி, காவேரி, கங்கை, சிந்து, நன்மதைசீதேவி சோணநதியெனவே, யிங்கேயெனுமொன் றுபுதுகதியு மிந்தத்தலத்தினினிதுதிக்கு மவகைவிந்தை கைவானால் வெட்டவாய்க்குஞ் சிலைமடுவில்” என்பது அருணகிரிபுராணம்.

வது.]

இடப்பாகம்பெற்ற சருக்கும்.

ந.அ.இ

இ-ள். எதிர்ப்பட்ட அம்மன்னதனென்கிற நிஷியைக் கையி
லிருக்கும் இலிங்கத்தோடே இம்மகிடாசுரன் எடுத்து விழுங்கிவிட்
டுப்போனான்; பின்பு அவன் கண்டத்திற் சிக்குக்கொண்டு பழகலிற்
கயிருந்ததனால் மிகுந்தபெருமையை யடைந்தான்; அந்த இலிங்க
மிருந்த கண்டத்தையுடையவனும் சிவசொருபமன்றோ! அவனைக்
கொன்றபடியினால் பாவம்சம்பவித்தது, நீ நவதீர்த்தங்கனாடினால்,
அப்பாணம் போமென்றார் கௌதமர். எ-று. (சக)

அன்புமுனி யுரைத்தளவி லொருமொழியர்
தரத்திலெழுந் தரிய தீர்த்த
மொன்பதுமில் விடத்திலவரு மவைவரும
றியற்றுமென வுமையும் லிந்தை
தன்பதும முகநோக்கி யுனதுகைவா
ளெறிந்துகங்கை தருவா யென்றார்
வன்பணில மெடுத்தாளுந் தொழுதுகைவா
ணிலத்தெறிந்து வாங்கும் போதில்.

இ-ள். மிகவும் பக்தியையுடைய கௌதமர் இப்படிச் சொன்
ன அளவில், பாவந்தீர ஆடுதற்கு ஒன்பது தீர்த்தமும், இவ்விடத்
தில் வரும்படிச் செய்யென்று ஆகாயத்திலிருந்து ஒருவார்த்தைபிற
ந்தது; அதைக்கேட்டுப் பார்வதியும், துர்க்கையின் மலர்போன்ற
முகத்தைப்பார்த்து உன்னுடையகையிலிருக்கின்ற வானினால் பூமி
யைப் புளிந்து கங்கையைவரும்படி செய்யென்று சொல்ல, ஜயசங்
கைக் கையிறறித்த துர்க்கையும் வணங்கி வாளாயுத்தத்தால் பூமி
யல் வீசிமெடுத்தபோது. எ-று. (௫௦)

வந்தியும் பிறவுளநன் னதிகளுமச்
 சோகந்தீர் நல்ல தான
 சுவையதிக முதவுபல தடங்களுமந்
 கெழுந்தவந்தச் சுனையி னூடே
 பவமகல வொருமாத முழுசுயிருந்
 தாள்கரத்தைப் பற்றி நீங்காச்
 சிவவடிவு மகன்றதுதன னுளமகிழ்ந்து
 கரையிலவந்தா டேவா போற்ற

இ-ள். ஒன்பது தீர்த்தங்களும், மற்றுமுள்ள நதிகளும் விடா
 யாறுமபடி உதவிசெய்யும் நல்ல ருசியைக் கொடுக்கின்ற அநேகந்
 தடங்களும் உண்டாயின; அந்நதிகளில் ஒருமாதவரைக்கும் அம்
 மை குறறம் நீங்கும்படி ஸ்நானஞ் செய்துகொண்டிருந்தான்; ஸக
 யைப் பற்றிக்கொண்டு விடாமலிருந்த இலிங்கமும் நீங்கிற்று, அட
 போது தேவர்கள் போற்றும்படி மனம் சுந்தோஷித்து அம்மை க
 ரையில் வந்து சேர்ந்தாள். ஏ-று. (இக)

அருவுருவா மொருசிவனை யதன்கரைமேற்
 புறத்திருத்தி யருச்சித்தாணம்
 மிருவினையுந் தவிர்ப்பானுக் கென்பாவந்
 தீர்த்தமெனன் றியற்பே ரிட்டாள்
 திருமருவும் பெருஞ்சுனைக்கு மினியகூட்க
 தீர்த்தமெனத் திருப்பே ரிட்டாள்
 சூரமணியை யருணதிரிப் பெருமானைத்
 தொழக்கனகக் கோயில் சார்ந்தாள்.

வது]

இடப்பாகம்பெற்ற சருக்கம்.

ந.அள

இ-ள். அருவமாயும். உருவமாயும் விளங்கும் ஒப்பற்ற சிவனை அந்தரதிக்கரையில் எழுந்தருளச்செய்து அருச்சனை செய்தாள்; நம் முடைய நல்வினை, தீவினை. இரண்டையும் நீக்குகின்ற சுவாமிக்கு என்பாலுந் தீர்த்தாரெனறுபேரைத் தரித்து அழகியசனைக்குக் கட்க தீர்த்தமெனறு பெயரிட்டாள்; நிறம்பொருந்திய மணியையொத்த வரை அருணாசலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற பரமசிவனை வணங்குமபடியாகப் பொன்மயமாகிய கோவிலுக்குப்போனால். எ-று. ()

முருகுமல ரயன்றடத்திற் படிநதுவெண்ணீ
றணிநதுசெங்கை முடியிற் கூப்பி
யருகுவுருங் கோதமனசொற் படிதொழுதுட்
புகுநதுதண்ணை ரமுதைக் கண்ணாற
பருகில முள்ளிமுருகு பணிநதெழுநது
பரவசமாய்ப் பாடியாடி
யுநகியுவந் தழுதுயிர்த்து வலம்புரிந்து
தனதுகுறை யுநரததுப் போற்றி.

இ-ள். வாசனையுள்ள தாமரைமலரிலிருக்கிற பிரமதீர்த்தத்தில் முழுகி விபூசிதரிகதுச சிவந்தகைகளைச் சிமமெல்வைத்துத் தெண்டனிட்டுத் தண்ணருகேவருகிற கௌதமர் சொன்னபடி போய்க் குளிர்பொருந்திய அமிர்தயபோன்ற சுவாமியைக் கண்ணாற்றரிசித் துப் பூமியிறதேகம்பொருந்த நமஸ்காரஞ்செய்து எழுநகிருந்துப் பரவசமாகிப் பாடியாடி உருக்கமடைந்து களித்து ஆனந்தக்கண்ணீர்பெருகிப் பெருமுகச்செறிந்து வலமாகவந்து தன்னுடைய குறையைச்சொல்லி வணங்கினான். எ-று. (ருங)

கார்த்திகைத்திங் களிற்றி நரா ளாகமத்தின்
படிநடத்திந் கடற்கண ணனைத்
தேத திரமபண் ணுதலுமொரு சுடர்மலைமே
லெழுந்தந்தச் சுடரி ணுடே

ஏத்தரிய பலகோடி யிரவியென
வொருசோதி யெழுந்து மின்னே
வாய்த்தமலை வலமாக நடத்தியென
வுரைத்துடனே மறைந்த தன்றே.

இ-ள். கார்த்திகைமாதத்தில் ஆகமத்தின்படி திருநாள்செய்து நெருப்புக்கண்களையுடைய சிவபிரானைப்பணிந்த அளவில், மலை மேல் ஒருபிரகாசமுண்டாகி. அதிற் சொல்லுதற்கரிய பலகோடி பாலகுரியப்பிரகாசமாய் சுவாமியெழுந்து பெண்ணே! இம்மலையை வலமாக நடந்துவாவென்றுசொல்லி மறைந்துவிட்டார். எ-று. (1)

நாரிதனைச் சிலையாக்கு முனிவனுமப்
படிவலமா நடத்தி யென்றான
வாரியென மறைபுகழக் காரிகையு
நடந்தனடன் மலர்க்கை கூப்பிப்
பேரிகையுங் காகளமுஞ் சல்லரியு
மல்லரியும் பெரிய வானிற்
றாரியமுந் தூந்துமியு மத்தளமுங்
குடமுழவுந் துவைத்த வன்றே.

இ-ள். * அகலிகையாகிய பெண்ணைக் கல்லாக்கிய கௌதமரி வியும். அம்மா! அப்படியே வலமாகப்போவென்றுசொல்லச சமுத திரம்போல் வேதகோஷ்டமுழங்கவும் பேரிகை, காகளம், சல்லரி, மல்லரி, முரசு, தூந்துமி, மத்தளம், குடமுழா இவை முதலான வா த்தியனகள் ஆகாயத்தில் முழங்கவும் பார்வதி இரண்டு கைகளையுங் கூப்பித்கொண்டு நடந்தான். எ-று. (௩௫)

* அகலிகையைக் கல்லாக்கிய சரித்ததைக் கூர்மபுராணம் பார்க்கவபுராணம் என்பவற்றிற் காண்க.

வது.]

இடப்பாகம்பெற்ற சருக்கம்.

௩௮௬

அரம்பையுநப் பசிமுகலா மகபதிநாட்
டரிவையர்க ளாடல் காட்டக்
குரும்பையென நெருங்குமுலை வரையரமங்
கையர்மலரின் குப்பை கொட்டக்
சுரும்புகனிந் தனையமொழிப் புனலமுங்
கையிரரட் டெகவிரி யாட்ட
விரும்புருக நகைபுரியு மரவாரினர்
மணிவிளக்க மெடுத்து நீட்ட.

இ ள். இப்படி பார்வதி வலம்வரும்போது, அரம்பை ஊர்வசி
முக்லான தெய்வலோகத்துப் பெண்கள் நாட்டியமாடத் தென்னங்
குரும்பைபொத்த தனதகையுடைய மலைபரமகளிர் அம்மைநடந்து
வரும்போது. பாதம் பூவியிற்பட்டு உறுத்தாமலிருக்கப் புட்பங்களைச்
சூபையாகக்கொட்டக் கருப்பஞ்சாறுபோலும் வார்த்தையையுடை
ய கீரமங்கையர் சாமரமெடுத்துவீச. இரும்புமுருகும்படிநகைசெய்
வன்ற நாகலோகப் பெண்கள் இரத்தினதீபங் கையிலெடுத்துக்கொ
ண்டுவர. ஏ று.

(௫௬)

* [இதுமுத லிரண்டுபாடல் குளகம்.]

முண்டகமண் டபயிலும் புலோமசையு
நறுந்தவள முளரி மாணங்
கண்டகமும் வழிப்பாறு மொழித்துவர
நிலமகடன் கைக ணீட்ட
அண்டர்குல மடந்தையுரு முனிவர்குல
வனிதையரு மருவிப் பூந்தேன்
வண்டலிடுஞ் சேறகற்ற மலரினாறுந்
துங்கள்சொரிந்து வழிக ளாக்க.

இ-ள். தாமரைப்புட்பமாகிய மண்டபத்திலிருக்கிற இலக்குமி யும் இத்திராணியும், வெண்தாமரைப்பூவிலிருக்கிற சரஸ்வதியும் போகிறவழியிலிருக்கும் முள்ளுகளையும் கற்களையுந்தள்ளிக்கொண் டவர்ப், பூமிதேவிகைகளைநீட்டி சாக்கிரகையாகத்தாவக தேவஸ்கிரீ களும் முனிவர்⁴ளுடைய ஸ்திரீகளும் புட்பத்திலிருக்கிறதேனருவி யினால்வழி சேருக்கிக்கிடந்ததை நீக்க புட்பத்துக்குள்ளிருக்கிறபரா கப்பொடிகளைக்கொட்டி நல்லவழியாகச்செய்ய. எ-று. (௫௭)

பு கன்றினதுன் னிருசரணம் பொறுத்தருள்வா

யெனவங்கை கங்கை கூப்ப

மன்றனலத் திசையணிகி யழற்கிரியை

யெதிர்முகமா வணங்கிப் போற்றித்

தென்றிசையு ரிருதிபெருந் திசை யினை¹யன்

கடநதுகுட் திசையிற் சென்றான்

குன்றரிய புகழாணு மழைவிடைமீ

தினிற்காட்சி கொடுத்துப் போனான்.

இ-ள். கங்கையானவள் அம்மா பார்வதி உன் பாதமிரண்டும்பூ மியிலேபட்டுக் கன்றிப்போய்விட்டன் ; பொறுக்கவேண்டுமென்று இரண்டுகைகளையுங்கூப்ப. அழகிய அக்கினிதிசையில்வந்து அக்கி னிமலையை எதிர்முகமாகத்தொழுது, தெற்குத்திசையும் நிருதிமூலையுந்தாண்டி மேற்குத்திசையிற்போனான் ; குறைவில்லாததீர்த்தியை புடைய சவாயியும் இளமைதருகிய ரிஷபவாகனத்தின் எழுந்தருளி வந்து தரிசனம்கொடுத்து நடந்தார். எ-று. (௫௮)

நாற்றிசையும் போற்றிசெய்யும் புகழ்ணியன்

ணுமலையா னடத்தாள்¹போற்றி

மேற்றிசையுங் காற்றிசையுங் கடந்துவட

திசையனுகி விரும்பி யேத்தி

யேற்றிசையு மிறைதிசையு மகிழ்ந்துகுண
திசையடைந்தா ளிமய வெற்பிற்
சேற்றிசையு மணவழலை வலம்புரிந்த
செயல்போலச் செறிந்த தன்றே.

இ-ள். நாலுதிக்கும்வணக்குகின்ற கீர்த்தியையுடைய துருணை
சுலேசுரரது நடனபாதத்தை வணங்கி மேற்குத்திசையும் வாயுதி
சையுந்தாண்டி, வடதிசையில் மறுபடியுந்தொழுது எருதிலேழகி
ன்ற ஈசானனுடையதிசையைக்கடந்து கிழக்குத்திசைக்குவந்தாள்
அப்படிவந்தது இமாசலத்தில் சுவாமி கலியாணஞ் செய்தபோது ஓ !
மாக்கினியை வலம்வந்ததுபோலிருந்தது. ஏ-று. (இங்.)

கவிசிலைத்துறை.

* பானுகம்பன்கைச்சங்கொலி ரெடியமால்பணிலத்
தானகம்பலேநாரதர்வீணையினரவம்
வானதுந்துபிகம்பலேதிசையெலாமறைத்த
தேனிறைந்திடுமலர்மழையிமையவர்கிதற.

இ-ள். பானுகம்பனென்பவன் தன்னுடைய ஆயிரங்கைகளிலு
ஞ் சங்கத்தைவைத்து ஊதுகிற ஒலியும், விட்டுணு தமதுசங்கத்தை
வாயில்லவத்து ஊதுகிறசத்தமும், நாரதா வீணையை வாசிக்கிறசத்
தமும், ஆகாச தந்துபியினுடைய சத்தமும் திசைகளெல்லாந் செ
விடுபடச்செய்தன ; தேனிறைந்த புட்பவருஷங்களைத் தேவர்கள்
சொரிய. ஏ-று. (ஈ.)

[இதுமுதல் மூன்றபாடல்களுந் குளகம்.]

அற்றைவாரசடையிளம்பிறைநெடுநிலாக்கமழப்
புற்றராமணியிளவெயில்விநித்திடப்புவினையப்
பெற்றமாதினுக்கொருபுதுமனித்திடப்பிடித்த
வெற்றுநூலெனப்புரிமுநூன்மார்க்கத்தில்லக.

• பானுகம்பன் சங்கு சஞ்சலம். திருமாஸ் சங்கு பாஞ்சான்
னிலம், நாரதர் வீணை மகதியெனப்படும்.

இ-ள். கற்றையாகிய நீண்டசடையில் தரிக்கப்பட்ட இளமை யாகிய பிறையின் நெடுமையான சந்திரிகை பிரிகாசிக்கவும்; ஆபரணமாகிய புற்றிலிருக்கின்ற சர்ப்பத்தின் தலையிலிருக்கிற மணிகாங் கையை விரிக்கவும், உலக மாதாவாகிய பார்வதிக்குப் பாதிசரீரத்தைக் கொடுப்பதற்கு மத்தியாகப் பிடித்த ஏற்றநூல்போல் புரியாகிய பூ ணுதூல் பிரகாசிக்கவும். எ-று. (௧௧)

நிறப்பிலாழ்தன்மையெலாமளவிடாப்பெரியோ றிறப்பிலாவிநைவிடையின்மேலினிதெழுந்தருள் வறத்தினாயகியடிபணிந்திறைஞ்சினளனைத்துந் திறக்குமண்ணலுமவருடனிலையிவைசொல்லும்.

இ-ள். பிறப்பில்லாதமுரத்தி அநேகவேதங்களாலும். அழியப் படாதவர் இறப்பில்லாதபரமசிவன், ரிஷபவாகனத்தி லெழுந்தரு ளத் தரும் வளருகின்ற பார்வதி, அசுவாயிபாதத்தைத்தொழுது வணங்கினாள்; எல்லாவற்றையும் நீக்கிய கடவுள் அவ்வம்மைபோலி சொல்லுவார். எ-று. (௧௨)

பெண்ணுமாணுமாயுலகுயிரிப்பொருளெலாம்பிரித்தோ மண்ணுதாகியபீடமு * மிஷங்கமுமானோ மெண்ணுநீயெனநானெனவிரண்டிலைமரமு முண்ணிலா வியவயிரமுநிகர்த்துடனுறைவோம்.

இ-ள். உமையே? நீயும், நானும். பெண்ணு மாணுமாகி, உல கத்தில் அநேகம் சிவராசிகளை வேறு வேறுண்டாக்கினோம். சமீப மாய் ஆவிடையாரும் இலிங்கமுமானோம், நீயென்றும் நானென்றும் வேறுபேதமில்லை; மரமும் அதற்குள்ளே யிருக்கிற வயிரமும் போல் ஒன்றாய்ச் சேர்ந்திருப்போம். எ-று. (௧௩)

* லிங்க-வயம். ஆம்-தோற்றம். எனவே உலகமெல்லாரும் தோன் றியொகேருதற்கிடமாயதெதுவே அதுவே இலிங்கமெனப்படும்.

அங்கம்பாவுநம்பொருட்டுவிட்டியயவெற்படைந்தா
யிற்குநாமுனக்கொருபுறமகிற்ப்பதேயியற்கை
மங்கையேநமதிடப்புறத்துறையெனமகிழ்வுந்
றங்கையாலணைத்தருளினனிருக்கியொன்றானார்.

இ-ள். தேகத்தை விட்டு நம்பொருட்டாக இமயபர்வதத்தில் வ
ந்து பிறந்தாய், இவ்விடத்தில் நாம் ஒருபாகம் கொடுப்பது சுபாவ
மே, பெண்ணே நம்முடைய இடப்பாகத்திற தோன்றிருவென்று சந்
தோஷமுடைந்து கையினால் அணைத்துக் கொண்டார்; இரண்டு தே
கமும் உருகி ஒருதேகமானார்கள், அம்மையும் அப்பனும். எ-று. ()
அடுத்தசெஞ்சடையொருபுறமொருபுறமளகந்
தொடுத்தகொன்றையோபுறமொருபுறந் துநதொடையல்
வடித்தருலமோர்புறமொருபுறமலர்க்குலவளை
திடத்திலார்கழலொருபுறமொருபுறஞ்சிலம்பு.

இ-ள். அப்படி யிருவரும் உருகிச் சுவாமியினுடைய பாதிபுந்
அம்மனுடையபாதியும், ஒருதேகமானபோது ஒருபக்கத்திற் சிவந்த
சடையும், ஒருபக்கம் கூந்தலும், ஒருபக்கம் கொன்றை மாலையும்,
ஒருபக்கம் புட்பமாலையும், ஒருபக்கம் குலமும், ஒருபக்கம் நீலோற்
பலபுட்பமும், ஒருபக்கம் வீரகண்டாமணியும், ஒருபக்கம் சிலம்புந்
தோன்றின. எ-று. (சுரு)

பசுசைவன்னமற்றொருபுறமொருபுறம்பவளங்
கச்சுலாமுலையொருபுறமொருபுறங்கவின்வா
ரச்சரீக்கியவரதமொன்றபயமொன்றங்கை
யிச்சைசயாமிவருறுதல்கண்டிறைஞ்சிறிமைபோர்.

இ-ள். ஒருபுறம் பசுசைநிறமும், ஒருபுறம் பவளநிறமும், ஒரு
புறம் கச்சணிக் தணமும், ஒருபுறம் அழகானமார்பும், ஒருபுறம் அ
பயமும், ஒருபுறம் வரதமுமாகியகைகளை ஆசையோடு இருவரும்
பொருந்துதலைப்பார்த்துத் தேவரும் வணங்கினார்கள். எ-று. (சுரு)

இவ்வாறு இருவாரின் தோலத்தைச் சேரமாண்பெருமானும்
‘வலந்தான் கழலிடம் பாடகம் பாம்பு வலமிடமே
கலந்தான் வலநீ றிடஞ்சாந் தெரிவலம் பந்திடமென்

பலந்தார் வலமிட மாடகம் வேல்வல மாழியிடஞ்
சலந்தாழ் சடைவலந் தண்ணங்குழலிடஞ் சங்கரங்கே.”

எனப்பொன் வண்ணத் தந்தாதியில் அருளிச்செய்தலானுமறிக.

இந்தமாக்கதைபடித்தவர்செவிகளிற்கேட்டோர்
சந்தனாசலமுனியினிற்றமிழ்க்கடல்கடப்பார்
மைந்தரோமுதற்கிளையுடனுலகினில்வாழ்வார்
பந்தபாசமற்றழிவிலாப்பரகதிபெறுவார்.

இ-ள். இக்கதையைப் படித்தவர்களும், செவியிற்கேட்டவர்களும் சந்தனவிருக்கவகளுக்குந்த பொதிய மலையிலிருக்கின்ற அகத்தியர் போற்றமிழ்க்கடல்கடப்பார்கள், சந்தான பாக்கியத்தோடு கூற்றத்தாரோடும் உலகத்தில் வாழ்வார்கள்: தவகளைப்பந்தமாகசு குழந்துகொண்டிருக்கிற தீவினையைத்தள்ளி மோட்சம்பெறுவார்கள். எ-று. (சுஎ)

முனிவனையெனைப்பயந்தவனுரைத்ததிம்முறைபென்
றனையமாமுனிக்குரைத்தலுமவனெழுந்திறைஞ்சிக்
கனகவச்சிராங்கதனுயர்கதிபெருங்கதையை
வினவினான்முனியினவலுமகிழ்ந்திவைவிளம்பும்.

இ-ள். கந்திதேவர் மார்க்கண்டேயரைப் பார்த்து என்னைப்பெற்ற பரமசிவன்சொன்ன சரித்திரத்தின் முறையிதுநென்று அங்குக்குசொல்ல, அம்மார்க்கண்டேயரிவழி! எழுந்துதெண்டஞ்செய்து, பின்பு, சுவாமி? வசசிராங்கத பாண்டியன் உயர்வாகிய மோட்சம் அடைந்த கதையைச் சொல்லுக்கொன்று கேட்க, கந்திதேவர் சந்தோஷமடைந்து சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று. (சுஅ)

ஐந்தாவது,

இடப்பாகம்பெற்றசருக்கம்

முற்றிற்று.

திருவிருத்தம்-௪௦௩.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வச்சிராங்கதபாண்டியச் சருக்க வசனம்

சந்தனூடலியிற் றோய்ந்து செந்தமிழ்ச் சுவையினைத் து மந்தமா
மாருதம் வந்து வீசும் வையைவளநாடாகிய பாண்டிநாட்டிலே பெ
ரும்புகழுடையவனும், மனமதனைவென்ற அழகினனும், ஆகமங்க
ளை நன்காராய்ந்து அறிந்தவனும் இவ்வாறாய பலசிறப்புக்களை யுடை
யவனுமான வச்சிராங்கதபாண்டிய ஸ்ரோருவன் அரசு செய்திருக்
தான். அவன் வேட்டையாட விரும்பி நால்வகைச் சேனைகளோ
டும் புறப்பட்டு வடக்குத் திசையே குதிரையை யோட்டிக்கொண்டு
சென்றான். அங்கே வனத்தினுழைந்து பறபல மிருகங்களையெல்
லாகு கொன்றான். தன் சேனைகளெல்லாம் பின்னிட்டிருக்கத்
தானொருவன் தனியே வரும்போது புழுகுபூனை யொன்றைக் கண்
டி தூரத்தினான். அது அருணைசலத்தை வலமாகச்சுற்றி யோடவே
குதிரையை முடுக்கிச் செலுத்தினான். உடனே புழுகுபூனை வீழ்ந்
திறந்து வித்தியாதாராய் நின்றது. குதிரையும் அவ்வாறே வீழ்ந்து
இறந்து கங்கருவளாய் விளங்கியது. பூனையும் குதிரையும் பழைய
வடிவம் ஆகிய காந்திசாலி, கலாதான் என்னும் வடிவம்பெற்று ஒரு
வர்க்கொருவர் கட்டிக்கொழி உபசாரமொழிகள் கூறியிழை, பாண்
டியன் கண்டு இது என்ன என்னவென்று அதிசயமடைந்தான்.
வித்தியாதார இருவரும்பார்த்து, அரசனே யஞ்சற்கவென்று கை
யமார்த்தினர். பாண்டியன் கூறுவான். ஐயன்மீர்! நீவியர் யாவர்!
உலகெட்டுவந்த இப்பிறவிக் காரணம் யாது கூறுதிரென்ன, கலாத
ரன் கூறுவான். மதுரையரசே! நாங்களியாவரும் மிக்கண்புடைய
ராய் மேருமலைச்சாரல் சென்றேம் ஆங்குத் திருவரசமுனிவரது
நந்தவனத்துப்புருந்து மலர் முதலியன பறித்து விளையாடல்களைச்
செய்தேம்.

தூருவாசமுனிவர் கண்டு மிக்க கோபமுடையவராய்ச் சொல்
வார், சூரியகொணமும் தென்றற்காற்றம் நுழையாத இச்சோலை
ன்கட்புருந்து சிவபெருமானுக்குச்சாத்தி யருச்சித்தற்குரிய மலர்க

௩௬ வச்சிராங்கதபாண்டியச் சருக்க வசனம்.

னையும் இலைகளையும் பறித்தீர் ஆதலால் நீவிர் இருவரும் குதிரை யாகவும் பூனையாகவும் பிறக்கக்கடவீர் என்று சாபமிட்டார். அது கேட்ட யாங்கன் அவர்திருவடிகளின் வீழ்ந்துவணங்கி மதிமுடிப் பெருமார்து அடியவராம் அண்ணலே! தேவரீர் இட்டசாபங்கழியு நாள் எப்போது, அதனை யருளல்வேண்டிமெனக் கமலவடியின் வீழ்ந்துவணங்கிக் கேட்டனர். இம்மலையை வலம்வந்தால் அப்பா வந்தீரும். அது அக்காலத்து அரச்செலுத்தும் வச்சிராங்கத பாண் டியனாகிய உன்றாற் கிடைக்குமென்றனர். அதுகூறிச் சுப்பிரமணி யப் பெருமான் மாங்கனிக்காக விகாயகருடன் உறழ்ந்து பூமியெல் லாஞ் சுற்றிவந்ததும் அதனை வாங்கிக்கொண்டதும் ஆன சரிதங்க ளையும் கடறினார். அரசனே யானாகள் பழையவுருவம் பெற்றேமெ ன்றரைத்து நீகுதிரையேறி வலமவந்தமையால் உனக்கு இவ்வருத் தம் நேர்ந்தது அதற்காகச் சிவபூசை மலைவலககள் செய்கவெனச் சென்றனர்

வச்சிராங்கதன் இறைவன் திருவருளை வியந்து வணங்கித் து தித்துத் தனது குமாரனாகிய இரத்தினாகதனை யழைப்பித்து அவ னுக்குத் தன்னதிகாரத்தைக் கொடுத்துத் தான் சிவபெருமானுக்குக் திருப்பணிகள்செய்து, கௌதமரது ஆச்சிரமத்தி னெழுபக்கலிற் பன்னகசாலை யலமததுக் கிரிப்பிரதங்கிணஞ் செய்யுநாளிற் பரம சிவன் றோன்றி யருளினார். பாண்டியன் மிகவும் வணங்கித் துதி த்து, ஐயனே! முழுமுதலே! தேவரீரை யடியேன் இயல்பாக வுள்ள அஞ்ஞானத்தன்மையால் அசுவத்திலேறிக் கிரிப்பிரதங்கி ணஞ் செய்தேன். அககுறறத்தைப் பொறுத்தருளவேணுமென்று குறையிரந்து கேட்டான் சுவாமியருளிசெய்வார். வழுதியே முதற்பிறப்பில் நீ தேவேந்திரனாக இருந்தனை, அந்நாளில் நம்மை யலட்சியஞ்செய்து குவிசாயுதத்தைப் பிரயோகித்தனை. அதனால் மனிதனுப்பிறந்தாய். இப்போது நம்மைப் பூசித்தமையால் முன் போல இந்திரனுகிக் தேவலோகஞ் சார்வாயாகவென்றருளி மறைந் தனர். பாண்டியன் இந்திரனாகிச் சுருங்க மடைந்தான் என்று கிரிவலம் வரும் பேற்றையெடுத்து மார்க்கண்டேயர் முதலாயினோர் கேட்பத் திருந்திதேவர் உரைத்தருளினார்.

வச்சிராங்கதபாண்டியச் சருக்க வசனம்

முற்றிற்று.

னருவாச நிறி சபத்தால் காந்திசாலி கலாதன் புழுகு பூனையாகவும் குதிரையாகவும்
 ஜனித்துய்யுங்கள், வச்சிராங்கதன் புழுகு பூனையத்தூர்த்தி அண்ணாமலையிலும்வர மே
 வபடி புழுகுபூனையும் குதிரையும் சாபம் நீவின—13.

உ

சிவமயம்.

திருசசிற்றம்பலம்.

ஆளுவது,

வச்சிராங்கத பாண்டியச் சருக்கம்.

—o—o—o—

கலி விருத்தம்.

தோடுகமழ்சந்தன வனததிடைதுளைந்தே
நீடுதமிழினசுவை யளைந்துநெடுநாளா
யாடுமயிலன்னவர்க ளன்னநடைபோலே
வாடைமிசைதென்றல்புகும் வையைவளநாடு.

இ-ள். பூவிதழ் மணக்கும் சந்தனவனத்தின் மத்தியிற் சஞ்சரி
த்தது. என்றமூன் தமிழின் மதுரம் அளைந்து நெடுநாள் ஆடுகின்ற
மயில்போன்ற பெண்தன் நடைபோல வானடைக்காற்றோடு சம்பந்த
மாகத் தென்றற் காற்று வருகின்ற வையைவாறு பொருந்திய பாண்டி
நாடு. எ-று.

(க)

வெவ்விருகணரிடைய மின்னெனமுருண்டே
செவ்விபெறுகேதனைக செறிந்தலருநாமி
நவ்வியனை யாரளக நள்ளிருளதென்றே
மீவ்வலருகேயலரும் வையைவளநாடி.

இ-ள். வெப்பமதைச்செய்யும் கண்களிரண்டையுமுடையபெ
ண்களினிடையைப்பார்த்து மின்னலென்று மயங்கி அழகுபொருக
திய தாழைகள் புஷ்பிக்கும் நாடு, மான்போன்ற மாதர்கள் கூத்தலை
ப்பார்த்து இருளென்று நினைத்து மூல்லைச்செடிகள் கரையில் புஷ்பி
க்கும் வையை ஆற்றினால் வளம்பொருந்திய பாண்டிநாடு. எ-று. (1)

அந்தவளர்நாடர்பெரு மானரசர்கோமா
னிநதிரன்முடிக்கிடை யெறிந்தவளைவீர
னிநதையகறென்கயிலை நெற்றிவிழிபோலே
* முந்தியதிசைக்கரி முகத்திதழுதிவைத்தோன்.

இ-ள். அத்தன்மையாகிய பாண்டிவள நாட்டாருக்கு அரசர்க்
கரசனானவன் தேவேந்திரன்முடி சிதரும்படியாக வளையென்னும்
ஆயுதம் பிரயோகித்தவன்; குற்றமற்ற தென் கைலாயத்துக்கு நெற்
றிக்கண்போல் அட்டதிக்கிலு மிருக்கிறயானைகள் முகத்திற் மன்னு
டைய மீனக்கொடியை எழுதிவைத்தவன். எ-று. (ந.)

வே. மு.

குகமாதி மதனிநழுகினு

குகமாதி தெளிந்தவறிவினான்

* முந்தியதிசைக் கரிமுகத்து எழுதிவைத்தோன் என்பதற்கு
எல்லாத் திசைகளிலுஞ்சிறந்த கீழ்த்திசை யானையாகிய ஐராவதத்
திசை முகத்திற் அத்திசைத் திசைவண்ண. இந்திரனைத் தன வரையால்
பொருகுவான் என்க. அருகிலுந்தவ மின்னென லுமாம்.

பாக நாரியர் பத்தியி னுன்மொழிட்
 னாக நாரியர் பற்றிய தோளி னுன்.

இ-ள். தேகமுதலானவைகளால் மன்மதன்போல் அழகுள்ள
 வன், ஆகமமுழுவதும் தெளிந்தவிவேகததையுடையவன், பாகத்தீர்
 பார்வதியையுடைய சிவன்மேல் பக்தியுடையவன், பாகுபோல்
 மதுரமாகிய சொற்களையுடைய ஸ்திரீகள் விரும்புகின்ற தோளை
 உடையவன். எ-று.

வான கத்திலு மண்ணிலு மெண்ணிய
 வான கத்திலும் வைதத புகழினுன்
 தான கத்தொளி யாரசடைக கண்ணீர்தன்
 கான கத்தொளி யாமனைக் காட்பவன்.

இ-ள். தெய்வலோகத்திலும், பூமியிலும் எண்ணத்தக்க இமய
 பருவசுத்திரிடத்திலும், தன் கீர்த்தியை நாட்டினவன்; சுவாமி
 தரிக்கின்ற சடைக்காட்டினிடத்தில் பிரகாசிக்கும் ஆத்திமாலை
 னது வாசனையைத் தன்மனதில் நினைத்துக்கொண்டு பூமியைக்
 காக்கின்றவன். எ-று.

(6)

தங்க ணையக னைத்தலை சூடிய
 வெங்க ணாத ரடித்தலை யேத்தினுன்
 பொங்கு நன்றி யறிந்தது பேரற்றுவா
 ரிங்கி வற்கினை யாவரு மில்லையே.

இ-ள். தங்குலத்தாக் தலைவனாகிய சந்திரனை முடியில் தரித்த
 எங்கன் நாதரது பாதகளைத் தலையினால் வணங்குகிறவன் மிகுந்த
 நன்றியையறிந்து அனைப் பாதுகாக்கின்றவர்களுக்கும் இவனுக் கொப்
 பான்வ ரொருவருடில்லை எ-று.

MAHAMAHARISHI

பத்து வார்திசை மீதும் படர்புகழ்
 விதது வாரி யிறைக்கின்ற மேன்மைமே
 னத்து வாரியில் வாரினர் நல்கிய
 முத்து வாரி யிறைத்திடு முன றிலான்

இ-ள். நீண்ட பத்துததிக்கிலும்பாவக் கீர்த்தியாகிய விரையை
 வாரி யிறைக்கின்றதன்மைபோல, சுவகங்கள் தவழ்கின்ற கடலிற்
 ஞளித்து வாரிவந்தவர்கள் கொடுத்த முத்துகள் இறைத்துக் கிடக்
 கின்ற முற்றத்தையுடையவன். எ-று. (எ)

ஆட் லாந்த வரசன் புகழ்க் கடற்
 கொடு கின்ற கலங்கதி ரோட்டுதேர்
 கூடு செக்கர் பவளக் கொடிகளே
 நீடு திக்கினர் நீரின் மணிதீர.

இ-ள். வெற்றியமைந்த அரசன்கீர்த்தியாகியகடலில் ஓடுகின்ற
 சுப்பலானது ஞரியனோடுகிற தோகூடிய செக்காவானமே அக்கட
 லிற்படாந்த பவளக்கொடிகள் நீண்ட எட்டுத்திக்கிலுமுள்ள மணி
 தாகளே அக்கடலிற்சஞ்சரிக்கும் நீர மணிதா. எ-று. (அ)

எச்ச ராசர முங்களிப பெய்தவே
 நசச ராவுல காளு நலத்தினுன்
 கச்ச ராவு கழற்பொலி காவினுன்
 வச்சி ராங்கத னென்றொரு மன்னவன்.

இ-ள். அசையும்பொருள் அசையாப்பொருள்களாகிய எவை
 யும் சந்தோஷத்தையுடைய விஷதையுடைய ஆதிசேடன தாகரு
 ம் உலகத்தை ஆளும் நன்னமயுடையவன்; கச்ச அராவிய வீரகண்
 டாமணியைத்தரித்த காலையுடையவன் வச்சிராகத்தபாண்டியனெ
 ன் னெழுந்துள்ளிருந்தான். எ-று. (க)

வது.]

வச்சிராங்கதபாண்டியச் சருக்கம்.

சுரு.

படையிற் றோற்ற வரசரைப் புல்சிறை
யிடையிற் போட்டன நென்கை வியப்பதோ
கொடையிற் றோற்றிடுங் கொண்டலை யுஞ்சிறை
யிடையிற் போட்டன நென்ற திருக்கவே.

இன். அவன் யுத்தத்திற்றோற்ற அரசர்களைச் சிறையிலிட்டா
நென்படுகென்ன ஆசசரியம்! கன்கொடைக்குத்தோற்ற மேகத்தை
யுஞ் சிறையிற்போட்டானென்றது இருக்கும்போது. எ-று. (க0)

நாட்டு மவ்வரச சன்னொரு நாளிலே
வேட்டை யாட விநம்பின னாகியே
மூட்டு சேனை கரிபரி மொய்த்திட
வோட்டி னன்பரி யுத்தர திக்கிலே.

இன் இப்படிச் செயத்தைநாட்டிய வச்சிராங்கதபாண்டியன்
ஒருநாள் வேட்டையாடும்படி மனத்திலெண்ணி யானே, குதிரை,
சேனைகளுக்குக் குதிரையை நடத்திக்கொண்டு வடதுசையில் நடந்
தான். எ-று. (க)

துங்க வாம்பரி மீதிவன் றோன்றனு
மங்கை வேழ மகன்றகன் றோடின
திங்க ளின்குலச் செல்வனென் றஞ்சியே
யெங்கு மோடு மிநட்கண மென்னவே.

இன். சந்திர வமிசத்திற்பிறந்த அரசன் தாவும் சிறந்த குதி
ரைமே லேறினமாத்திரையில் சந்திரனைக்கண்ட இருட்கூட்ட
போல் துதிக்கையுடைய யானைக்கூட்டங்க ளஞ்சியோடின. எ-று

வீறு மம்புலி யின்குல மேன்மைபுரன்
வீறு மம்புலி யின்குலம் வீட்டினு

ஞறி லொன்று கடமைகொண் டாள் பவ

ஞறி லொன்று கடமைகொண் டானரோ.

இ-ள். ஐற்புள்ள அம்புலியென்னும் பேரினையுடைய சந்திர குலத்திற்பிறந்த மேன்மையினால் இறமாப்படைந்த அழகிய புலிக ளைக்கொன்றான்; ஆறிலொருகடமைவாகிக்கொண்டு ஆள்கிறவன் வழியில்நேரிட்ட கடம்பையிருகங்களைக் கொன்றான். ஏ-று. (க௬)

சேர மானினர் தன்னைச் சிதைத்தவன்

சேர மானினர் தன்னைச் சிதைத்தவன்

வார மாயக்கலைச் சங்கம் வளர்த்தவன்

வார மாயக்கலைச் சங்கம் வளைத்திட்டான்.

இ-ள். சேரமானென்னும் பெயரையுடைய சேரனது சேனை யைசெயித்தவன் ஒருபுறம் மானினங்களைக்கொன்றான்; அன்போடு ஆராய்கின்ற விசயாசங்கத்தை வளர்த்தவன்; அநேக கலைமான் கூட்டங்களை வளைத்துக்கொண்டான். ஏ-று. (கசு)

சோனை போன்மத மாரி சொரிந்திடும்

யானை தேர்பரி யாண்முத லாகிய

தானை பின்னிடத் தான்றனி வாசிமேற்

கான நாவியைக் கண்டுதொ டர்ந்தனன்.

இ-ள். சோனை மழைபோல் மதத்தைச் சொரிகின்ற யானை கேர், குதிரை, காவான் இவர் பின்னிட்டுப்போகாத் தானொருவனு கவே குதிரைமேற்கொண்டவனாய் ஒரு புழுஞ்ஞையைத் தொடர்ந் தான். ஏ-று. (கசு)

ஆந்த நாவியைக் கன்றரு ணுசலத்

துந்தி யேவல மாய்க்கிரைந் தோடலு

முத்து வாசி யதன்பின் முடுக்கினான்

கந்த நாய் விழுந்தது கண்முனே.

வது.]

வச்சிராங்கதபாண்டியச் சருக்கம்.

சுந்தி

இ-ன். அப்படி அரசனால்துரத்தப்பட்ட புழுஞ்ஞை சீக்கிரத்தில் அருணாசலத்தை வலமாகச்சுற்றி யோடினவளவில், வேகத்தோடு குதிரையை நடத்தினான்; அந்தப் புழுஞ்ஞை (அவன்) கண்முன்னேவந்து விழுந்தது. எ-று. (36)

பச்சை நான் பருகினர் போல்விழுந்
தச்ச நாவிதன் னாகம் விடுத்தெழில்
விச்சை வேந்தர் துதிக்க விமானம்
விச்சை மேனிகொண்டேகி யெழுந்ததே.

இ-ன். நாலியாகியவிஷம் சாப்பிட்டவர்கள்போல் விழுந்து பயத்தையுடைய புழுஞ்ஞை தன் தேகத்தைவிட்டு வித்தியாதரர் முதலானவர்கள் துதிக்க விமானத்தின்மேல் திவ்வியதேகம் பெற்றுக் கொண்டெழுந்தது. எ-று. (37)

மேவு மந்த வரசன் விழுந்திட
மாவும் வீழ்ந்து வடிவு தனைத்துறந்
தோவி யர்க்கெழு தாவுநுந் கொண்டொரு
பூவி மானம தேறிப் பொலிந்ததே.

இ-ன். தம்செயலாய் ஏறின அரசன்வீழவே குதிரை இடறி விழுந்து தன் தேகம்விட்டுச் சித்திரக்காரரும் எழுதக்கூடாத திவ்வியரூபம்பெற்று ஒருபுட்பவிமானம் ஏறிப்பிரகாசித்தது. எ-று. (38)

வைவி லங்கனை யான்பரிக் காலின்விழந்
தவ்வி லங்கை யரசனைப் போலவே
செவவி லங்கை லடிபினிற் றேம்பினான்
லெவ்வி லங்குட னோடின விழார்களோ.

இ-ன். யானைபோல்வனான வச்சிராங்கத பாண்டியன் குதிரைக்காலினருகில் விழுந்து; அந்த இலந்தாபுரியையுண்ட இரான

ணன்போல் அருணாசலத்தினடியில் வருந்தினான்; யிருகத்தின்பின்
ஒடினால் யார்தான் விழார்கள். எ-று. (௧௧)

பாய்ந்த நாவி பரிப்பெயர் போய்ப்பழங்
காந்தி சாலி கலாதரப் பேர்ப்படைத்
தாய்ந்த நண்பொ டருவியங் கண்ணராய்
மோந்த ணைந்து மகிழ்ச்சியின் மூழ்கினார்.

இ-ள். பாய்ந்து செல்கின்ற குதிரை நாவி யென்னும் பெயர்
போய் பழைய காந்திசாலி கலாதரனென்கிற பேர் படைத்தவராய்
மிக்க நண்பராய் அருவிபோல் கண்ணிலிருந்து நீர்பெருக ஒருவர்க்
கொருவர் கட்டியணைத்து உச்சிமோந்து சந்தோஷத்தினால் முழுகி
னார்கள். எ-று. (௨௦)

அன்ன வீரர்க ளவ்விடை நின்றழி
யொன்ன லர்க்கு முறுத்துய ருய்த்திடு
மன்னர் மன்னவன மற்றிது வந்தவா
றென்ன வென்னவென் றேங்கி யிரங்கினான்.

இ-ள். அவ்வீரர்கள் அவ்விடத்தில்நின்றபோது தன் சத்துருக்
களுக்குவந்த துக்கத்திலும் அதிகமாய் வருந்துகின்ற பாண்டியன்
இது வந்தவகையென்னவென்று இரங்கி வருத்தமுற்றான். எ-று.

விஞ்சை மன்னர் விமானத்த ராகியே
தஞ்ச மில்லவன் றனபுடை சூழ்ந்துநீ
யஞ்ச லஞ்சலென் றங்கை யமைத்தனர்
பஞ்ச வன்மகிழ் வோடும் பகருவான்.

இ-ள். வித்தியாதார்களாகிய இருவரும் விமானத்தி லேறித்
கொண்டு தஞ்சமில்லாத பாண்டியனிடத்திலவந்து நீ புயப்படவே
ண்டாம் பயப்படவேண்டாமென்று கையமர்த்தினார்கள்; அப்போது
'பாண்டியன் மிகவுஞ் சந்தோஷத்தோடு சொல்வான். எ-று. (௨௨)

நீதி யாய்வரு நீரெவ ரித்துயர்க்
காதி காரணம் யாதிவ் வருந்துயர்
போது மாறெது போதியு மென்றவ
னோத வோதக் கலாதர னோதுவான்.

இ-ள். நீதிபொருந்திய கீதகளிருவரும்யா? உலகனுக்கு இப
படிவந்த துககதிற்குக் காரணமென்னவென்றான்? அது சென்ற
து எவ்விதத்தினால் சொல்லுவகனென்று கேட்க, கலாதரனைப்ப
வன் சொல்லுவான். எ-று. (உரு)

வாயநத சாலி மதுரையின் மன்னனே
யேயநத விஞ்சையா யாங்க ளிவன்பெயர்
காந்திசாலி கலாதர னென்பெய
ராய்நத நண்பின ராய்வினோ யாடினோம்.

இ-ள். நெல்விளைகின்ற மதுரைக்கு அரசனே? நாகங்கள் ஓப
பற்றவிததியாதராகள, இவனபோகாந்திசாலி, என்பெயாகலாதர
நாகங்களிருவரும் மிகுததேசராய வினையாடிககொண்டிருந்தோம்.

மார வேளும் வசநதனும் போலவே
யார வேபிரி யாதுறை நாளிலே
சேர ஆழ்வினை சென்று தொடர்ந்திட
மேரு மால்வரைச சாரலின மேவினோம்.

இ-ள். மண்மதனும் அவன்சினேகனாகிய வசந்தனும்போல ஓ
ருவாக்கொருவர்பிரியாமல் வாசஞ்செய்யுநாளையில் மூன்செய்த ஊ
ழவினை வந்தடைய மகாமேருவின்சாரலில் போய்ச்சேர்ந்தோம். (1)

வேறு.

மாற்சரிய மிக்கதுரு வாசமுனி வாழ
மாச்சிரம மேலருகி லந்தமுனி தானே

நீர்ச்சொரிய நெஞ்சருகி நின்றமர மெல்லாம்
பூச்சொரியு நந்தவன மீதினிடை புக்கேம்.

இ-ள். சோபயிசூந்த துருவாசரிஷி வாழ்கின்ற ஆசிரமத்தி
யருகில் அந்தரிஷி மண்முருகித் தண்ணீர்ச்சொரிய, வளர்ந்த விருட்
புகளெல்லாம் புட்பங்களைச் சொரியும் நந்தவனத்திற் புருந்தோம்.
எ-று.

புக்கவ னத்திற்சிறு புதற்களை மிதித்தான் - தி-
மிக்கவினை யேனுமதின் மென்மலர் பறித்தே
னக்கணமு ணர்நதுமணி யங்கிவிழி யாலே
கக்கவொளி மிக்கசடை கட்டவிழ வந்தான்.

இ-ள். அப்படிப் புருந்தவனத்தில் இக்காந்திசால் அருளுள்ள
பிறபுதர்களை மிதித்தான், மிகுக்கவினையையுடைய நானும் அவைக
ளிலிருக்கும் மேன்மையாகிய புட்பங்களைப்பறித்தேன், அக்கணமே
துருவாசரிஷி அறிந்துவிழிகளால் நெருப்பைக் கொட்டிக்கொண்டு
சடையலிழ்ந்துவிழக் கோபித்துவந்தார். எ-று.

முத்துமணி யாமென முகத்தினில் வியர்ப்ப
வித்துருமம் வைத்தணைய மெல்லிதழ் துடிப்ப
வுத்தரியம் வீழ்வதை யடிக்கடி யுயர்த்திச்
சித்திர வழற்பொறி தெறிக்கவிவை சொன்னார்.

இ-ள். முத்துகண்போல் முகத்தில் வேர்வையுண்டாகவும், பவ
ளம்போன்ற மிருதுவாகிய இத்தழ்நுடிக்கவும், நழுவிப்போன்ற வஸ்
திரத்தை யடிக்கடி உயர்த்திக்கொண்டு சித்திரமாகிய அக்கினிப்
பொறி தெறிக்க இவைகளைச் சொன்னார். எ-று.

செந்தப்பன் தங்கதி ருருளுசிறு காலு
நந்துமறு காலுமொரு காலுயிதை நண்ணு

வது

வஞ்சிராங்கதபாண்டியச் சநக்கம்.

முந்திலையுதிர்ந்துபுல ராதுமுடிவெய்தா
நிந்தவனமீதொருவ ரெய்தவெளிதாமோ.

இ-ள், சிவப்பாகிய சூரியகிரணமும் என்னுடைய பயத்தினாலே வரக்கூடாது; தென்றற்காற்றும், வண்டிகளும், ஒருபோதும் இவ்வனத்தை யடையமாட்டாது; இலையுதிராது, வாடாது! ஈசமடையாது; இவ்வனத்தில் ஒருவர் வருவதற்கு எளிதோ. ஏ-று. (1)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசிரியவிருத்தம்.

சேவினூர்க் கினிய பூசைக்

கணிமலர் செலுத்துங் காவிற்

பாவிகாள் புகுந்தென் கோபக்

கனலிடைப் பஞ்ச தானீர்

மேவிய தூரங்க மாகென்

றிவற்குரை விடத்தை யீந்தா

னவியாப் பிறப்பா யென்ற

னணமலர் பறித்த வெண்ணை.

இ-ள். இடப வாகனராகிய சிவபிரானுக்கு இனிமையாகிய பூசைக்காகச் சாத்தும் புட்பங்கள் இருக்கும் சோலையில் பாவிகளே! நீங்கள் புகுந்து என்னுடைய கோபமாகிய நெருப்பினிடத்தில் ஆகப்பட்டுப் பஞ்சானீர்கள், குதிரையாயப்போவென்று வீஷம்போல் இக்காந்திராலிக்குச் சாபவகொடுத்தார்; புட்பம் பறித்த எண்ணைப் புழுபூனையாய் போவென்று சபித்தார் தூருவாசரிஷி. ஏ-று. (1)

கோபமே தவமதாகப்

பலித்திடுங் கொடியோ னிட்ட

சாபமேல் வரவே நாங்க

ளிருவருந் தளர்ந்து ஞானத்

தீபமே யருளே யன்பர்

செல்வமே யெனச்சென் றேத்திப்

பாவமே லிடுமிச சாப

மொழியுநான் பகர்தி யன்றோம்.

இ-ள். கோபமே தவமாகப் பலித்த பொல்லாத இருடியிட்ட சாபம் எவகள்மேல்வர, நாமுகளிருவருந் தளர்வடைந்து ஞானவிளக்கே! கிருபையே! பத்தருடைய செல்வமே! என்று வணங்கிப் பாவம் உண்டானதினால் எவகள்மேல் வந்தசாபம் ஒழியும்நான் என்றைக்குச் சொல்லுமென்று கேட்டோம். எ-று. (௩௧)

முனிவது தவிர்த்து சாப

முனிவனு மொழிவா னின்தத்

தனிவருஞ் சாபநு சோனா

சலத்தினை வலஞ்செய் தாற்போம்

மனிதருஞ் சுரரும் போற்று

மலைவலம் புரிகை தானு

மினிமையாம் பாண்டி நாட்டி

னிறைவனு லெய்து மென்றார்.

இ-ள். தூருவாசரிவிக்குக் கோபம் நீங்கி நானிட்ட இவ்வொப் பற்றசாபம் திருவண்ணாமலையை வலமாக வந்தாற் போகும், மனிதரும் தேவரும் வணங்கும் அந்த மலையைப் பிரதக்ஷிஞ் செயதல் சிறந்தபாண்டிய தேசத்தாசனாழ்க்கிடைக்குமென்றார். எ-று. (௩௨)

என்றொரு கதையுஞ் சொல்வா

னெரியழற் கிரியதாக

நின்றவெம் மிறைவன் முன்னா

ணெவெனிக் கடவு ளீந்த

வது.] வச்சிராங்கதபாண்டிபுச் சருக்கம்.

சுகக

மன்றல்சேர் கனியைத் தனசே
யிருவரும் வருந்திக் கேட்க
வின்றுல கனைத்துஞ் சூழ்ந்தோர்க்
களிப்பமென் றிறையுஞ் சொன்னான்.

இ-ள். இப்படிச்சொல்லி ஒருகதையுஞ் சொல்வார்; அக்கினி மலையாய்நின்றசுவாமி, முன்னே வருணன்கொடுத்த வாசனைபொருந்திய மாம்பழத்தைத் தமது பிள்ளைகளாகிய விநாயகா, சுப்பிரமணியர் இருவரும் வருந்திக்கேட்க. இன்றைக்குள் உலகமுழுதுஞ் சுற்றிவந்தவர்க்கு இப்பழங் கொடிப்போமென்றுசொன்னார். எ-று. ()

கந்தனு மயிலி லேறிக்
கடலுல கனைத்துஞ் சூழ
முந்தினான் கரிய வாளை
முகத்தவ நெழுந்தெல் லோர்க்குந்
தந்தையார் தனது தாதை
தனைவலம் புரிந்தான் றந்தை
மைந்தனைத் தழுவி வேண்டும்
வரத்துடன் கனியு மீந்தான்.

இ-ள். சுப்பிரமணியரும் மயில்வாகன மேறிக்கொண்டு சப்த சமுத்திரங்குழந்த பூமிமுழுதுஞ் சுற்றிவந்தார்; யானைமுகமுடைய விநாயகர் எழுந்திருந்து சுவாமிதானே உலகமாயிருக்கிறார், அவரைச் சுற்றிவந்தால் உலகத்தைச் சுற்றிவருத லொக்குமென்றுயார்க்குந் தகையனாகிய தம்முடைய தகப்பனைப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்தார்; சுவாமி மகனைத் தழுவிக்கொண்டு வேண்டியவர்களுடையமுதுகொடுத்தார். எ-று. (நூ)

வேலினான் கடிதுமேவிக்
கனிதர வினவத் தம்மைக்
காலினால் வலமா யிந்தக்
கரிமுகன் வந்தா னேழு

தாலமே வலஞ்செய் தாலும்
 பலபல தவஞ்செய் தாலும்
 பாலகா நமைச்சூழ் தெய்வப்
 பலத்தினுக் கிணையோ பார்க்கின்.

இ-ள். சுப்பிரமணியர் சீக்கிரத்தில் பூமியைச்சுற்றிவந்த பழங்
 கேட்கச் சுவாமி நம்மை விக்கினேசுரன் காலால் நடந்து சுற்றிவர்
 தான், ஏழலகத்தை வலஞ்செய்தாலும் பலபலவாகிய தவத்தைச்
 செய்காலும் மகனே ! நமமைச் சுற்றிவரும்பலனுக்கு ஒப்பாகுமோ
 பார்க்குமிடத்தில். ஏ-று. (ந.இ)

செம்மலை யுருவா நம்மைத்
 தினம்வலம் புரிந்தோர் வேதன்
 றம்மினு மதிக மாயான்
 றனக்குமே லதிகம் பார்க்கி
 லுமமினு மதிக ரிந்த
 வுமையினு மதிகா மைந்தா
 வெம்மினு மதிக மென்ற
 னெவர்க்குமே லதிக மாணேன்.

இ-ள்.-சிவப்பான மலையுருவமாகிய நம்மை தினம் வலம் வந்த
 வர்கள் பிரமணியும் அதிகராவார் ; விட்டுணுவிலும் அதிகராவார்
 பார்க்கில் உம்மிலும் அதிகராவார் ; பார்வதியிலு மதிகராவார் மக
 னே ? எம்மைப்பார்க்கிலும் அதிகராவர் என்றார். எல்லார்க்குமே
 வாகிய சிவபிரான். ஏ-று. (ந.ஊ)

மாசிலா நமது மேனி
 வரைதனக் கமரர் தாழும்
 பூசனை புரிப மாட்டா
 ரதைவலம் புரிந்த பேருக்

காசையா யளிக்கும் பூசை
நமக்கினி தளிக்கும் பூசை
கூசுமா நிழைத்த தீங்கு
நமைச்செயுங் கொடுமை யாகும்.

இ-ள். குற்றமில்லாத நம்முருவமாகிய இம்மலைக்குத் தேவர்களும் பூசைபண்ண மாட்டார்கள் ; அதை வலமாகச்சுற்றி வந்தவருக்கு ஆசையுடனே செய்கிற பூசை நமக்கு இனிதாகச் செய்கிற பூசையேயாம் ; அவர்களுக்குக் கூசும்படி செய்த தீமை நமக்குச் செய்த தீமையேயாமென்று சுவாமி சுப்பிரமணியருக்கு அருளிஞர். எ-று. ()

என்பது மொழிந்தா னத்த
னெனச்சொலி முனிவன் போனான்
பின்பதன் படியே நானி
புரவியாய்ப் பிறந்தோ மின்று
தென்புளி யுடையாய் நின்றான்
நிருமலை வலமும் பெற்றோ
மின்பொலி பழைய கோலம்
படைத்தெழில் விமானத் தானேம்.

இ-ள். இப்படிச்சுவாமி சொன்னாரென்று தூருவாசரிவிசொல்லிப்போனார், பின்பு அப்படியே குதிரையாகவும் நாவியாகவும் பிறந்தோம் ; பாண்டியதேசத்தையுடைய அரசனே ? இன்றைக்கு உன்னால், திருமலையைப் பிரதட்சணஞ்செய்தோம் ; மின்னல்போல் பிரகாசிக்கின்ற பழைய உருவம்பெற்று விமானத்தில் ஏறினவர்களானோம். எ-று. (௩௮)

எங்கடம் வரீவி துன்பா
விடுக்கண்வந் தடைந்த திந்த
வெங்கனல் வரையை மாவின்
மிகைவலம் வருகை யாலே

பொங்கிய ததுவும் பூசை
புரிந்திடிற் போமென் றோதித்
தங்களுந் புஞ்சுதார் காந்தி
சாலியுந் தானு மாக.

இ-ள். எங்களுடைய சரித்திரமிது; அங்கினி சொருபமாகிய இம்மலையைக் காலினால் வலஞ்செய்யாமல் குதிரையிலேறி வலஞ் செய்த படியினாலுனக்குத் துன்பமவந்துநேர்க்கது; அதுவுஞ் சுவாமியைப் பூசைசெய்தாற் போமென்று சொல்லிக் காந்திசாலியுங் கலாதானுந் தங்களுநுக்குப் போனாகன். எ-று. (நக)

வேழமும் பரியுந் தேரும்
வீரருஞ் சுவடு நாடிச
சூழமந் திரிக னோடுஞ்
சூழ்தனா துயர்ந் தீர்த்தான்
ருழியின் கழுதின் காடுந்
தவளவான் கதிராத தீண்டும்
வாழையுங் கரும்பின் சாற்றின்
வளாந்திடும் வையை நாடன்.

இ-ள். அதன்பின்பு யானையும் குதிரையும், தேரும், காலாள் களும், அடிபற்றிக் கொண்டு மந்திரிகளுடனே அரசனை சுற்றிக்கொண்டார்கள்; அப்பொழுது வியசனம் நீங்கினான்; தென்னமரங் களும் கருகவனமும் சந்திரனைத் தழுவும் வாழைமரங்களும் கரும்பின சாற்றினால் னளர்த்திடும் பாண்டிய தேசத்துக்கரசனாகிய வச்சிராடகப்பாண்டியன். எ-று. (ச௦)

அரதனுங் கதனு மைந்தன்
றனைக்கடி தழைப்பித் தாதி
பரதனு மெனைவிப் பாரைப்
புரவெனப் பகர்ந்தான் சீல

வது]

வச்சிராங்கதபாண்டியச் சருக்கம்.

சகடு

விரதனாக் கதனைக் கேளா
வதன்முனம் விடைபெற்ற
விரதநான் மருங்குஞ் சூழப்
பதிபுகுந் திறைமை செய்தான்.

இ-ள். வச்சிராங்கத பாண்டியன் தன்பிள்ளையாகிய இரத்தினாங்கத பாண்டியனைச் சீக்கிரத்தில் வரவழைத்து, முன்னால் கமதுவமிசத்திற் பிரபலனாயிருந்த பரதன்போல் இராசசியத்தைக் காப்பாத்தென்று சொன்னான் ; அவ்வாச்சீதையைக் கேட்பதற்கு முன்னமே விடைபெற்றுக்கொண்டு யானேதேர் முதலாகிய சேனைகளுக்கு மதுரைக்குப்போய் இராசசியபரிபாலனஞ்செய்தான் இரத்தினாங்கதன். எ-று. (சக)

முறையினு ளிறையின் வந்த
கனகமு முத்துந் தெவிவர்
திறையினு ளளந்த பொன்னுந்
தினந்தோறுங் களிற்றின் மேலே
பிறைவனுந் தனது தாதைக்
களித்திட விறைவன் வேணிப்
பிறையினுற் கினிய பூசை
திருப்பணி பெரிதுஞ் செய்தான்.

இ-ள். நியாயமாக ஆறிலொரு கடமைகொண்ட திரவியமும், கடலிற் குளித்து வாரிவந்த முத்துக்களும், சத்துருக்களால் திறையிட்டபொன்னும், தினந்தோறும் யானையின் மேலேற்றி அரசனாகிய தன் தகப்பனுக்கு அனுபவிக்க, வச்சிராங்கதபாண்டியன் சடையிற் சந்திரனைத் தரித்த சுவாமிக்கு இனிமையாகிய பூசை திருப்பணி பெரிதாகச் செய்தான். எ-று. (சஉ)

செய்தபின் றவம தாகிக்
 கவுதமாச் சிரமத் தோர்பா
 லெய்தியு பன்ன சாலை
 யியற்றிநம் பாவந் தீர்க்கு
 மைதவழ் மிடற்றுற் கன்பாய்
 மலைவலஞ் செயுநா ளந்தக்
 கைதவற் கெதிரே வந்தான்
 கைதவர்க் கெதிரே வாரான்.

இ-ள். அருணாசலேசருக்குத் திருப்பணியும் பூசை முகலான
 வைகளும் சிறப்பாக நடந்தபின்பு, தவஞ்செய்வதற்குநினைந்துகொள
 தமருடைய ஆச்சிரமத்தி லொருபக்கத்திற் சேர்ந்து பர்ன சாலைகட்
 டி நம்முடைய பாவத்தைத் தீர்க்கின்ற நீலகண்டமுடைய சாமிக்கவ
 கு அன்பாய்க் கிரிப்பிரதட்சணஞ் செய்கின்றநாளில், கைதவனாகிய
 பாண்டியனுக் கெதிரே தோன்றினார், வஞ்சம் பொருந்தியமனத்தை
 யுடையவர்க ளெதிரே வராத பரமசிவன். எ-று. (சந)

அணிச்சிறு மிறையும் போத
 வருள் பொழி விழியு நீல
 மணிக்கறை மிடறு நாலு
 புயங்களு மலர்க்கை மாணங்
 கணிச்சியும் விடையின் மீதி
 லிருப்பதுங் கண்டென் பாவப்
 பிணிச்சிறை விடுப்ப தென்றோ
 வெனச்சொலிப் பெரிதுந் தாழ்ந்தான்.

இ-ள். அமுகு அமைந்த சிறிய சந்திரனையும், மிசவும் கருணை
 பொழிக்கின்ற கண்ணையும். நீலமணிபோல் பிரகாசிக்கின்றகண்டத்
 தையும், நான் குகைக்கோயுமலாம்போன்ற கைமிக் மாணம்மமுவுமுடைய

வது.]

வச்சிராங்கிதபாண்டியச் சருக்கம்.

சுகள

எவராய் நிஷ்பவாகனத்தின்மே விருப்பது பார்த்து என்னுடைய
பாவப்பிணிப்பு என்னேவிடுவது என்றைக்கோவென்று சொல்லி
மிகவும் பாண்டியன் வணக்கினான். எ-று. (சசு)

வேறு.

அண்ணாமலை யுடையாய் மழ
விடையா யணி சடைசேர்
தண்ணாமலை யுடையா யெமை
யுடையாய் துதல் தழுவுங்
கண்ணாமலை யுடையா வினை
கடவா ரறி வறிதற
கொண்ணாமலை யுடையா யுமை
யுண்ண முலை தலைவா

இ-ள். அண்ணாமலையென்னும் பெயரையுடையவரே! இளமை
யாகிய நிஷ்பவாகனத்தையுடையவரே! அழகுள்ளசடையில் குளிர
ந்த கலகையையுடையவரே! எங்கனையாட்கொள்ள உடையவரே!
நெற்றியிற கண்ணுடையவரே! மயக்கமுடையவரும் பாவங்களைக்
கடக்காத பாலிகளறியப்படாத கைலாயத்திலிருக்கின்றவரே! உண்
ணமுலையாகிய பாவவதியினது தலைவரே. எ-று. (சஇ)

மையாகிய வினையே னுனை
யொருமா வினில் வலமாய்ச்
செய்யாதது செய்தே னிது
திரென் றுரை செய்தான்
பொய்யா தவன் மொழிகின்றது
கண்டே யருள் பொழிவுற
றையானை முடையான் மழ
விடையரு னினை யருள்வான்.

இ-ள். தீவினையையுடையவனாகிய நான் உம்மை ஒரு குதிரை
 யிலேறி வலமாகவந்து நான் செய்யத்தகாத காரியம் செய்ததனால்
 பொருத்தருளவேண்டுமென்று பொய்யில்லாத பாண்டியன் சொங்
 ள். அதைக்கேட்டு கிருபையுண்டாகி இளமைபொருந்திய ரிஷப
 வாகனராகிய ஐந்து திருமுகத்தையுடைய பரமசிவன் அருளிச்செய்
 தார். எ-று. (சக)

மன்னுமக பதிரீ யெமை
 மதியா தொரு குளிச
 மந்நாள்விட லுற்ற யத
 னிலை நரர் வடிவா
 யினனாதன பெற்ற யினி
 யிமையோ ரதி பதியாய்ப்
 பொன்னுடனை யென்றே வரம்
 பொழிந்தே யிறை மறைந்தார்

இ-ள். வசசிராகதபாண்டியனே! நீ பூவஜன்மத்தில் தேவோ
 க்திரனாபிருந்தாய். அந்நாளில் நம்மை யலட்சியஞ்செய்து வசசிரா
 யுதகதை நம்மேல் பிரயோகஞ்செய்தாய், அதனால் பூமியில் மனித
 னாகப் பிறந்து துன்பமடைந்தாய், அதன்பின்பு (இப்போது) நம்
 மைப்பூசித்து வலம்வந்தபடியினால் இனித் தேவர்களுக்கு அதிபதி
 யாகிய தேவலோகத்துக்குப் போவென்று வரங் கொடுத்து சுவாமி
 மறைந்தார். எ-று. (சஎ)

அருணைப்பதி வள மிப்படி
 யருணபுரி நினைவோர்
 மரணத்துக ளடையார் சிவன்
 வடிவர் குல ரென்றான்

வது.]

வச்சிராங்கதபாண்டியச் சருக்கம்.

சகல

கருணைக் கொரு கடலேபர
கதி பெற்றன மென்றே
சுரணத்திடை பணிந்தா னமன்
றீன வாட்டிய தவத்தோன்.

இ-ள். அருணாசலத்தின்வள மிப்படி, இத்தலத்தை நினைப்பவர்
கள் மாணத்துன்பம் பொருந்தாமல் சிவனுடைய ரூபம்பெறுவார்க
ளென்று கந்திதேவாசொல்ல, எமன் வாடிம்படிச்செய்த தவமுடைய
வராகுண்டேயர்கேட்டு கிருபாசமுததிரமானவரே! உம்மால் பர
கதியடைந்தேனென்று அவா பாதத்திலே வணங்கினார். எ-று. - (1)

இக்காதையின் பொரு ளானதோ
ரெழுத நாகிலுந் தெளிந்தோர்
தக்காருடன் படித்தோர் சிவ
சாயுச சியம பெறுவார்
முந்தலமு மிது சுற்றவர்
வினவிப பெ டுண் முடிப்பார்
புக்காசிவ க டி பென்பது
புதுமைப பொ டு ளன்றே.

இ-ள் இக்களையில் ஒரு எழுத்தினது பொருளாயினும் அயித்
தோர்தனும். பெரிதாராகளோடு படித்தவர்களுந், சிவசாயுசசிய
மடைவார்கள்; திரிகுலத்திலு மிருக்க கந்தாவர்கள் இதின் அருத்தத்
தைக்கேட்டு முடிப்பவர்கள் சிவகதியிற் தேர்வார்களென்பது ஆச்ச
ரியமாமோ எ-று. (சக)

ஆரூவது,

வச்சிராங்கதபாண்டியச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆ நிருபித்தம்-சகல

வல்லாளமகாராசச் சநுக்க வசனம்.

அன்பு சிறந்து விளங்கும் மார்க்கண்டேய முனிவரே! வச்சிராங்கத பாண்டியனாது சிறப்பை யெடுத்துக் கூறினேம். இனி வல்லாளமகாராசனுக்குச் சிவபெருமான் பெறற்கரிப பிள்ளையாகவந்த சரிதத்தைச் சொல்கின்றேமென்று திருந்திதேவர் திருவாப் மலாந்தருளுகின்றார்.

திருவருணைப்பதியின்கண் சத்தியம், நற்குணம், தன்னுயிரை மன்னுயிர்போலக் காததல், சிவபததி முதலியவற்றிற் சிறந்த சேரகுலத்தரசனாகிய வல்லாளமகாராச னிருந்தான், அவன் தன் மனைவியையன்றி மற்றைப் பெண்களை பெல்லாம் தாய்மார்போல நினைத்தொழுதுவான். அவன்புலியும் பசுவும் ஓர் துறையிலே நீர்க்குடித்திருக்கவும், அந்தணர் மறவாது வேதாத்தியயனஞ் செய்யவும், மாதமும்மாரி மாறாதுபொழியவும் அரசாட்சி புரிந்து வருங்காலத்திலே தனக்குப்பின் தன்பெயர் கூறுதற்குப் பிள்ளையிலிலையென்று மிகவும் வருத்தமுற்றான். மந்திரிகளை நோக்கி அமைச்சாகாள்! சிவபூசையிற் குறைவுநேர்ந்ததோ? உலகநீதியிற் பிழையிற்றதோ? வேறெவற்றிற் குற்றங்கள் போந்தனவோ? இவ்வாறு எனக்குச் சந்ததியில்லாமற் போனதற்குக் காரணம் என்னே? கூறுவீராக என்றான். மந்திரிமார் மன்னர் மனனமே! அவையொன்றினாலுமல்ல, பூர்வவினைப்பயனே.

ஆயினும் இங்குவரும் அடியார்க்கு வேண்டுவனவற்றை மன
'மகிழ்ச்சியுடன் கொடுப்போமாயின் அருணாசலப்பெரு மான்
நிருவருளினிலே சம்புத்திரப்பே ருண்டாகுமென்றனர். அ
துகேட்ட அரசன், மந்திரிமார்களே! சிவபெருமான் எழுந்
தருளியிருக்கின்ற இத்திருவருணாசலத்தில் வந்த சிவனடி
யார் எதுகேட்டாலுங் கொடுப்போமென்று கொடிநாட்டிச்
செய்து வருவீரென்று கட்டளையிட்டனன். அமைச்சர்
அவ்வாறே துவசநாட்டி முரசறைவித்தகாலே, இப்பூமியின்
கணிநுக்கும் விருத்தர், பிராமணர், தவத்தர், சங்கமர்கள்,
யாசகர் முதலிய பலரும்வந்து வேண்டியனபெற்று வாழ்ந்த
னர். விவாவசுஞ் செய்யவேண்டுமென்று வந்தவர்க்கு ஆயி
ரம்பொன்னும், மனை முதலியவற்றைக் கொதுவையினின்
றும் மீட்கவேண்டுமென்று வந்தார்க்கு இரண்டாயிரம்பொ
ன்னும், உபநயன முடிக்கவென்றால் முந்நூறுபொன்னும்,
ஆலயப்பணிகள் செய்யவேண்டுமென வந்தார்க்கு இருபதி
னாயிரம்பொன்னும் மடதருமமென வந்தார்க்கு ஐம்பதாயி
ரம்பொன்னும் இவ்வாறே அவரவர்க்குத் தக்கவாறிந்து வ
ருவதனைக் கேளவியுற்று நாரதமகாமுனிவர் வல்லாளனிட
ஞ் சென்றார்.

அதுகண்ட அரசன் இருக்கைவிட்டெழுந்து எதிர்
கொண்டழைத்து ஆசனத்திருத்தி முகமண்டரைத்து, அடி
யேனிடத்துத் தேவரீர் எழுந்தருளியதென்னென முனிவ
ருரைப்பார். மூவகையரசருட் சேரகுலத்தரசனே! நீ செய்
புந் தருமத்தைக்கேட்டு அதன்கருத்தை யறியவந்தோம்,

அதனைச் சொல்வாயாகவேன்ன, அரசன் நன்கருத்தைக் கூறினன். முனிவர் அருணைப்பெருமான் நிருவருளால் குழியுண்டாகும். யாம் போகின்றோம் என்று புறப்பட்டுத் திருக்கயிலையடைந்து சிவபெருமானது திருக்கோலத்தைக் கண்டு துதித்துத்துதித்து வல்லாளனது செய்கைகளையெல்லாம் எடுத்துக் கூறினர். சிவபெருமான் திருப்புன்முறுவல் செய்து, யாமும் அதனைக்கண்டு அறிவோம் என்று யாவர்க்கும் விடைகொடுத்து, குபேரனையழைத்து வல்லாளனுடைய தருமத்தைச் சோதிக்கவேண்டும், ஆகலால் நீசீடனாக நிதிபுடன் வருதி என்று, சங்கம் வடிவுகொண்டு திருவருணைப்பதிசென்று பசிகொண்டார்போல, உணவு கொடுப்பாரில்லை யோவென்று ஓலமிட்டார். கனிகைவிதிசென்று இராமுமுதிற்கும், பரியமாகக் கொடுக்கும்பொன் எவ்வளவு என்று கேட்பு; அவர்கள் ஐயரே! பொய்களையும் ஓரிரவிற்கு ஆயிரம்பொன் கொடுக்கவேண்டுமென்றனர்.

பரத்தையர்கள் கூறியதைக்கொடுத்து ஒவ்வொருத்திக்கு ஒவ்வோர் சங்கமரைவிடுத்து ஒருதாசிடானும் மீந்திருக்கவொட்டாமற் செய்து சிவபெருமானாகிய சங்கமர் அரசனிடஞ்செல்லுதலும்; அவன் அவரையும் சீடனையும் அழைத்துச்சென்று பூசைபுரிந்து வணங்கிநிற்க, சங்கமர், அரசனே! எனக்குற்ற மன்மதவாதையைத் தீர்த்தற்காக வந்தேம் என்றார். அரசன்கேட்டு அவ்வாறாயின் அடிகட்கு விவாகம் சிக்கிரத்திற், புரிவிப்பேனென்றான். சங்கமர் செப்புவார், அரசே! காமநோயை விலைமாதரே மாற்றுவாரென்றார். தங்

கள் இஷ்டப்படியே செய்வேனென்று கூறி, ஏவலாளரை கோக்கி ஒரு தாசியையழைமின் என்ன, அவர் கணிகையர் வீதிகடோறுஞ் சென்றுசென்று விசாரித்து ஒருவருங்கிடைத்திலர் என்று அரசனுக்குக் கூறினர். அரசன் மிக்க மனவருத்தமடைய, மந்திரிமார் அரசனே நாம் கொண்டுவருவேமென்று சொல்லிச் சென்று எவ்வளவு தந்திரங்களைக் கூறினும் கணிகையர் சம்மதியாததன்மையை அவர்களும் துன்புடன் தெரிவித்தனர்.

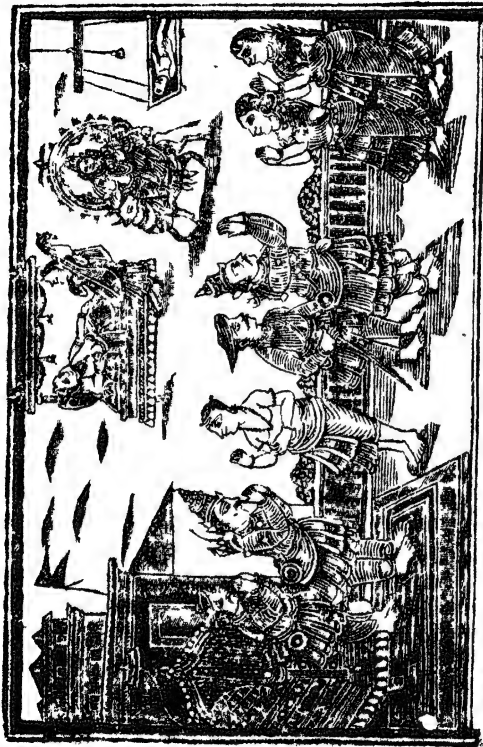
அரசன்கேட்டுச் சோர்வுற்றுப்பின்னர் விரைந்துவந்து இச்சங்கமாக்கு இசைவார்க்கு எம் நகரமுழுதும் கொடுப்போமென்று கொடியிட்டான். அதுவன்றி யானே குதிரை முதலாய பொருள்களெல்லாவற்றையுங் கொடுப்பேம். அந்த மங்கையர்க்கரசியே பெற்றதாய் போன்றவளாவள் என்றான். கணிகமங்கையர்கேட்டு, வேந்தே! பொன்வாங்கி யுள்ளோம் வருதலியலாது என்ன அரசன் வெட்கமுற்று, மனவருத்தத்துடன் தனது அரண்மனையிலிருக்க, அரசன்மனைவியரான அல்லமாதேவியாரும் சல்லமாதேவியாரும் நேர்த்ததென்னவென்று பணிந்துகேட்ப, நிகழ்ந்தவற்றைச் சொன்னான். அப்போது சல்லமாதேவிகேட்டு, அரசே! என்மையவர்க்குக் கொடுக்குங்கருத்துத் தேவரீர்க்கு இருக்குமால் இசைகின்றேன் என்ன அரசன் அளவிடற்கரிய மகிழ்ச்சியுற்று அவ்விட்டினறையுட் சென்று அவர் துன்பத்தை பொழிப்பாயென்று, சங்கமரிடம்வந்து தங்கள் முனப்படிப்போல் அனுபவித்துக்கொள்க என்றான்.

சல்லமாதேவி நீராடித் தன்னை யலங்கரித்துச் சங்கமரி
 ருந்த அறையுட்சென்று கீதம்பாடிப் பக்கத்தினெருங்கும்
 போது, பரமநாதராகிய சங்கமர் சிவயோகத்திலிருந்தார்.
 சல்லமாதேவியார் எவ்விதமான சல்லாபங்களைச் செய்யினும்
 பரமசிவமாகிய சங்கமர் யோகமிருப்பார் போல் இருக்கக்
 கண்டு வருந்தி சங்கமர்மீது சாய்ந்து தழுவப்போகையில்,
 பெருமான் ஓர் குழந்தைவடிவாகித் திருவாய்திறந்து அழத்
 தொடங்கினார். அதுகேட்டு இது சிவபெருமானது திருவி
 னையாடலென்று அரசன் விரைந்துசென்று, ஆவலோடும்
 குழந்தையை யெடுத்தனைத்து உச்சிமோந்து ஆனந்தமுற்
 றிருக்கும்போது, சிவபெருமா னுடனேமறைந்தனர். அப்
 போது அரசனுந்தேவியும் அழுது அலமந்து இரங்கினர்.
 அவரது அழுகையொலிகேட்டுத் திருவுளமிரங்கிப் பெரு
 மாணர் பார்வதிசமேதராய் இடபாருடராய்த் தோன்றியரு
 ள், அரசனும் மனைவியும் வணங்கித்துதித்து ஓர் குழந்தை
 யருளுதல் வேண்டுமென்று இரப்ப, சிவபெருமான், மன்ன
 னே; யாமே உனக்குக் குழந்தையானேம். ஆயுள் முடிவில்
 உத்தராகிரியை முதலானவற்றையும் செய்துமுடிப்போம் வ
 ருந்தாதேயென்று அந்தர்த்தானமாணர்.

வல்லாளமகாராசச் சருக்க வசனம் .

முற்றிற்று.

**MAHAMAHOPADHYAYA
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY.
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-41.**

திருவண்ணாமலை யு அரகாண்ட வல்லாள மகாராசனுக்கு சிவபெருமான் புத்திரனாகத்
தான் நி மறைந்து, ரீஷபவாகன ரூடராய் வந்து சிவ்வரசனுக்குக் காட்டித் தந்த மாகரத்
தியம்—14.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது,

வல்லாள மகாராஜன் சருக்கம்.

கலி நிலைத்துறை.

பாசுமுற்றவச் சிராங்கத பாண்டியனேழை
வாசமாய் நலின்றோமினி * வல்லாளனுக்
கேசனேமக வாகவந் தெய்திப்பின்னுறுகி
ஒசையாயருட் செய்ததை யுமக்குரைசெய்வாம்.

|| இ-ள். சுந்திர ஜடாதர மூர்த்தியாகிய பரமசிவனுடைய பாத
பத்மங்களில் மிகவும் அளவானையுடைய வச்சிராங்கத பாண்டியன்
சரிகையைச் சொன்னோம்; இனி வல்லாள மகாராஜனுக்கு (அரி

* ஆதியில் விஜயகேரத்தை யரசாண்ட திருவண்ணாமலை ராயர்
விஜயத்தாலும் பிரதாப உருவத்தாலும் மேற்படி வல்லாள மகா
ராஜன் அமிசந் தெரிந்துக்கொள்ளவாம்.

பிரமாதிதேவர்களுக் கரியவனாகியும், பார்வதி தேவியா ரோடுத் தேவகணங்கள் பணிந்து போற்றும்படியாயும், ஸ்ரீகைலாயகிரியிலெழுந்தருளி யிருக்கும்) பரமசிவமே புத்திரனாகத் தோன்றி மறைந்து பின்னர், அக்கடவுள் விசம்பின்கண் வென்விடையின்மீ தெழுந்து அவ்வரசனுக்கு அருள் காந்ததையும் மார்க்கண்டேய முனிவரோ? உமக்குச் சொல்லுகிறோமென்று கந்திதேவர் திருவாய்மலர்ந்தருளினின்றார், எ-று.

(க)

மணிகொழித்திடு மாடமா ளிகைதவழ்சோலை
திணிகொளம்பரத் திணையுறு சிறப்பிணையாந்த
கணிகையாமவா கற்பினை யருந்ததிதனக்கே
யிண்பெனச்சொல விசைககுமா வருணையம்பதியாம்

இ-ள். மாணிக்கம், மரத்தம், வயிரம், வயிரேரியம், கோமேகம், புட்பராகம். இந்திரரீலம். முத்து பவளமென்னும் நவமணிகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட மாடமாஸிகைகளும், ஆகாயத்தையளவியுயர்ந்து திஞ்சவைக் கனிகளை உதிர்க்குஞ்சோலைகளும், மலாசசோலைகளென்கும நிறைந்து பரிமளிக்கவும், அருந்ததிக கொப்பானவடிவமும் கற்பும வாய்ந்த கணிகையர்கள் விசிக்கும் அருணாசல மென்னுந் தலமாம். எ-று.

(உ)

எழுசீர்க்கழி ஷெடி லாசிரியவிருத்தம்.

இத்தகை சிறப்பை வகித்திடு நகருக்
கிறைவனும்வல் லாளபூபன்
சத்திய மொழியா னற்குண முடையான்
றன்னுயிர் மன்னுயி ராகப்
யத்தியாய் நானும் புராகாத் திடுவோன்
பகரருஞ் சேரனற் குலத்தோன்
அத்தன ரடியை நித்தமுந் துதித்தே
வ்வாதிருப் பணிசெய வந்தோன்.

இ-ள். இத்தன்மை பொருந்திய புகழினையுடைய அவ்வருண்
ம என்னும் தலத்திற்கு அரசனாகிய வல்லாள மகாராச னென்
வன் மிகவும் சத்திய வாக்கிய முடையவன், சகல வயிர்களைப் பூ
ன்னுயிர்போற் பாதுகாப்பவன்; அக்கினி வமிசத்தில் உதித்த
ன்; சகதீசனாகிய பரமசிவனுடைய உபய சரணம் புயங்களைத்
தன் தினந் திரிகாலமுந் துதிசெய்பவன்; அக்கடவுளினது திரு
பணிசெய்ய வுதித்தவன். எ-று. (ங)

பிறர்பொரு ளாசை யற்றவன் றனது

பெண்டிரை யன நிமற றேரை

முறையுடன் றமக்கை தற்கைய ரெனவு

மொழிநதிடு நன்னடை யுடையோன்

நெறியுட னறி லொருபங்கு குடிக

ணிலையுடன் றரப்பெறும புனிதன்

கறைமிடற் றண்ண லாயப் பணியைக்

கருத்துகந் தியற்றுநல் லன்பன்.

இ-ள். ஒருவன் பொருளின்மீது இசை யென்பதை மறந்த
ன் தன் மனைவியாரையன்றி மற்றஸ்திரீகளைத் தமக்கை மார்க
பாப்போலவும், தனக்கொருவர்போலவும், மனத்திற் பரிவுகொ
ரி பேசுவன்; குடிகளிடத்தில் ஆறிலொருபங்கு பகுதி பெறப்
ட்டவன் ஆலாலமுண்ட ஸ்ரீகண்டராகிய அருணாசலேசரது ஆல
த திருப்பணியை மனக்களிப்போடும் நடத்தும் மேன்மை பொரு
திய பத்தியையுடையவன். எ-று. (ச)

நீதியாய்ப் புலியும் பசுவுமோர் துறையி

னெருங்கியே புனலுண்டு வசிக்கும்

போதனை யருளும் வேதியர் மறையைப்.

புகன்றிட யாவருங் கேட்பார்.

இ-ன். ஐகதீசனாகியும் உமாமகேசனாகியும் என்னையாட்கொ
ன்னும்பொருட்டு எழுந்தருளியிருக்கும் ஐயனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலே
சருக்கும் பேதையேனாற் செய்யப்பட்ட பூசையில் ஏதேனுக்குறை
யுளதோ! அல்லது இவ்வுலககீதி நடத்துவதில் மாறுபாடாகிய
குற்றங்களுண்டோ! அதுவல்லாமலும் நன்கடவுளை அருச்சித்துப்
பணியும் பொருட்டு கொய்தமலர்களி தேதேனுங் குறையுண்டோ!
என் செயகேன்! அறியேன்! இனியான்செய்யும் விதியாது கூறு
வீர்கள் மந்திரிகளே என்றான் வல்லாள மகாராசன். எ-று. (அ)

அண்ண லேநமை யாதரித் தாண்டிடுங்
கண்கள் மூன்றுடை யானற் கருணையால்
நண்ணு மாதுலர் யாக்குநல் லன்புடன்
றிண்ணமா யறஞ் செய்யிற் சுதனுண்டாம்

இ-ன். எங்களிறைவனே! நம்மை ஆட்கொள்ளும் பொருட்
டெழுந்தருளிய சலபுவன கர்த்தாவாகியுஞ் சர்வாந்தரியாயியாயும்
திரிதேதிர முடையவராயும் அடியார்க ளிருதயத்தில் விளங்கும்
ஸ்ரீ அருணாசலேசுவரது மேன்மை பொருந்திய கருணையினால் நம்
பதியைநாடிவரும் ஆதுவர் முதலிய அத்தணர்களும் இன்னும்மற்ற
எவர்களும் எதைக்கேட்டபோதிலும் அவைகளை இல்லை என்னாது
அவாமனங் களிப்புறும்படி உள்ளன்போடும் நல்குவோ மாயின்
(பரமசிவனருளால்) புத்திரனுடைமென்று சொன்னார்கள் மந்திரி
கள். எ-று. (க)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

சுந்தர வருணை நீராதந் துலங்கு மிந் நகரி னுள்ளே
வந்தவ ரெது கேட்டாலும் வழங்குது மெனவிப்பே
அந்தர மூளாவ நீங்க ளழகிய துவச நாட்டி.
எந்தனது பெயர் விளங்க வெழின்முர கரையச் செய்யின்.

வது.]

வல்லாளமகாராசன் சருக்கம்.

சுரீ ௩

இ-ள். சோமசந்தரக்கடவுளாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசுவரர் வாழும் இப்பதியின்கண் வந்தவர்கள் எத்தப்பொருளை விரும்பிக்கேட்டாலும் குறைவின்றித்தருகிறோம் வாருங்கள் நற்றவர்களே என்று கூறகளை நீட்டியழைப்பதுபோலும் இவ்வெல்லையுட்புக்கிய மாந்தர்களைச் கலியென்னும் பிணியணுகாமற றுர்த்த ஆகாயபரியந்தமளாவி யுயர்ந்து படபடாகாரஞ் செய்யும்படியாய் அழகிப் ஓர் துவசம்மாட்டி என்பெயர் எவகணுஞ் சிறக்கும்பொருட்டு எழுகடலொலிகளையு ம்கவனித்தரித்து இடிமுழக்கம்போற பேரொலிகாட்டும் முரசுமார்ப்பசு செய்யுகளுன்னான் வல்லாளமகாராசன். எ-று. (கா)

தாததிரீ முற்று நறீர்

தழைக்குமெங் கொணே கேண்மோ

சாத்திரம புந்ரு மீசா

தாடொழுந் தொடர மூப்பர்

தோத்திர வரவ லோகன்

தோன்றிய வண்ண மீய

பாத்திர.ரோநா மென்று

பகர்நதன ரமைச்ச ரானோர்.

இ-ள். நெடிய கடல்குழந்த உலகமெங்கும் மிகுந்த கோகதீனிய விரியசெய்த எவகளரசே! (கேளீர்) இருக்கு. யசர் சாமம். துரை வணம் என்னும் நான்குவேதங்களும் ஆறுசாததிரங்களும் புந்ரு தக்க உமாமகேசனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசுவரருடைய உபய சூட்சும புயங்களைப்பணியும் மெய்யன்பாக்கள், தபோமகிம்மையைப்பெறப் பிருத்தர் கோத்திரஞ் செய்யும் பாவலர் முகலியவர்களின் 'மன்சதி' ருன்னறியவண்ணம் அளித்து காப்பிடையச் செய்விக்கும்படியான ய பாத்திரரோ! நாம், இறைவனே யென்று மொழிந்தார் மகிழ்வி மார்கண். எ-று. (கக)

பூவிலப் பொருளைக் கேட்கப் போகுமோ கேட்கிவவ்வா
 ஸ்பாவரா யினுந்தா னல்கா ராதலாற் புகன்றவண்ணந்
 தீவிர மாகச் செய்வீ ரெனத்துவ சத்தை நாட்டித்
 தேவநா டளவு மோங்கச் செயமுற சறைவித்தாரால்.

இ-ள். இவ்வுலகிலில்லாத பொருளைக் கேட்கப்போமோ! அவ்
 வாளைக் கேட்டபோதிலும் யாவரேனும் எத்தன்மை வாய்ந்தவராயி
 னுந் கொடார்கள் ஆகையால்யான் உங்களுக்குரைத்த விதியின்ப
 டி கொப்பெனச் செய்வீர்களென்றதைந்த மொழியைக்கேட்டு மங்
 திரிகள் துவசத்தைநாட்டி வானுலகளவும் பேரொலிமுழக்கம் எட்
 கிமபடி செயமுரசறைவித்தார்கள் எ-று. (கஉ)

எழுதிர்க்கழி கெடிலடி யாசிரியவிருததம்.

நாதன்வா முருளை நகரினில் வேகத
 னாட்டிய துவசத்தை யோர்நநு
 ஶுதலத்துள்ள விநத்தர்கா வடி கொள்
 பூரிய ருடன்மிகச் சிறந்த
 மாதவர் மறையோர் ஜோகி ஜங்கமர்கள்
 வாணர்க ளியாசக ரியாரும்
 நீதமாய்த் திரளாய் யெய்திநின்னோர்க்
 ஶிலைபெறப் பரிசினை யடைவார்.

இ-ள். நாதனாகிய சகதீசன் ஸ்ரீ அருணாசலேசுவர் வாமும் அரு
 னையம்பதியின்கண் வல்லாளமகாராஜனுல் தருமக்கொடி நாட்டியி
 ருப்பதாய் கேள்விபுற்ற நெடிய கடல்சூழ்ந்த வையகத்திலிருக்கும்
 விருத்தர், பிராமணர்; தபோதனர், ஜோகிஜகடிகள் பாவாணர்
 உட்கர்முதலிய யாவரும் பத்தியோடுகூட்டும் கூட்டமாய்க் கூடி

வது.]

வல்லாளமகாராசன் சருக்கம்.

சுரு

வந்து தத்தம்வருமை நீங்கும்படியாய் அரசனிடம் வேண்டியவைக
ளைப்பெற்று குறைவின்றி வாழ்வார்கள். ஏ-று. (கூட)

வதுவை செயப் பொன்வேண்டி வந்தோருக்
காயிரம்பொன் வழங்கிப் பின்னுங்
கொதுவை மனை நிலமபணிதி கொற்றவனே
யதைமீட்டுக் கொடுமென் றோர்க்கத்
ததியிலீ ராயிரம் பொன் றந்தவரை
'மகிழ்ச்செய் ததன்பின னாங்கு
முதுமறையோ ருபயன முடிக்க வென்ற
லவர்க் துநிதி முந்நா றியாள்.

இ-ள். விவாகஞ் செய்து கொள்ளவேண்டு மென்று ஆவலோடு
ம் அரசனை நாடிவந்துகேட்டவாகன மனமறிநுப்தி யடையும்படி ஆ
யிரமாயிரமாகப் பொன்கொடுத்தும், பின்னர் ஆபரணத்தி முகலிய
மண்மனையாவுக கொதுவைவைத்து மீட்டுகொள்ளுவதற்கு றேற
துவில்லாமல முழுகிப்போகின்றன அரசர்க்கரசனாகிய எங்கள் கோ
வோ! கேவரீர் அவற்றைமீட்கும்பொருட்டுத் திருகருள் சுரப்பீராயி
ன் மிக்கபுண்ணியமாமென்று புகழ்ந்து வினவியவர்களுக்கிரங்கி, அ
க்கணமே இரண்டாயிரம் பொன்கொடுத்தது அன்னவர் மனமகிழ்ச்
செய்வித்தும் அதன்பின்பு வேட்கையாகையுணர்ந்த பெரியோர்க
ளாகிய அந்தணர்வந்து அரசனையாசீர்வதித்து மகாராஜனே! உப
யசனம் நடத்தே னாடியிருந்தேயு என்று அறிவிப்பார்களாயின் அ
வர்களுக்கு முந்நாற்பொன்கொடுத்து மகிழ்ச்செய்விப்பான். ஏ-று.

ஆலயத்தில் ஓற்றமணி மண்டபமுஞ்

சூழ்மதினு மவமாந் தன்னைக்

கோலமுற வமைப் பதனாக கிறையவனே

திரவியங்கள் கொடுப்பா யென்னச

சீலமுட னிருபதினாயிரம் பொன்னுந்
தந்துசீர் செய்பென் றுன்பின்
ஞாலமகின் மடநதருமஞ் செய்ய வைம்ப
தாயிரம்பொன் நல்கி னான்.

இ-ள். ஸ்ரீ அருணாசலேசுவரர் எழுந்தருளியிருக்கும் கோயிலினுள் சுவாமணிகளினுஞ் சந்திரகாந்தக் கற்களினுளும் அமைத்ததுப்பிரகாசம்பொருந்தியிருக்கும் மண்டபங்களும் செஞ்சுடராகிய சூரியனுஞ்சாய்ந்து ஒதுங்கிப்போதும்படி ஆகாயத்தையளாலி மேகங்கள் தவழுஞ் சுற்றமதில்களும் கிலப்பட்டிருக்கின்றனமையா லவைகளைத் திருத்தஞ்செய்யும்பொருட்டுப் பொருளுதவி செய்யவேண்டும்மகாராசனே யென்றுகேட்டுங்கால். அரசன் மிக்கபக்தியோடும் ஐந்தீசன் நிரூபணரி நிறைவேறும்பொருட்டு இரூபதினாயிரம் பொன்கொடுத்துச் சீர்திருத்தஞ்செய்தும் பின்பு. உலகின் மடம் புதுக்க வேண்டுமென்ற லவைகளுககு ஐம்பதினாயிரம் பொன்னுங் கொடுப்பான். எ-று. (கடு)

அந் தகர்க்குஞ் சங்கமர்க்கு முடவருக்கும்
சோகிகட்கி மாபத் தென்று
வந்தவர்க்கு மாதுலர்க்கு மாறாத
சஞ்சலமும் வறுமை நோயால்
நொத்தவர்க்குஞ் சொலுமின்ன மற்ற வர்க்குந்
தினந்தினமும் -துவன்ற வாறு
சந்தமொடு பரி சளித்தல் நாரதரு
மோர்தந்தகண் சாரந்திட் டாரால்.

இ-ள். நண்ணில்லாதவர்களுக்கும், ஐங்கமர்களுக்கும்; காரண நிகழ்ந்தவர்களுக்கும், ஜோகிகட்கும் வினைவழியால் வெவ்வித ஆபத்துநோர் ஹவர்களுக்கும், ஆறுவர்களுக்கும் கெடாததுன்

வது]

வல்லாளமகாராசன் சருக்கம்.

சுருள்

பத்தையடைந்து தரித்திரமென்னும் பிணியால் மெலிந்து மனநொ
ந்தவர்களுக்கும். பின்னுஞ்சொல்லும் சகலயாசகர்களுக்கும், சதாசா
லமும் அவரவர்கள் திருநெய்யவண்ணம் மனக்களிப்போடும் உதவி
செய்வதை நாரதமுனிவர்கேள்விப்பட்டு வல்லாளமகாராசனிடத்தி
ற்கு மிகுந்த கருணையோடும் எழுந்தருளியவந்தார். எ-று. (கசு)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரியவிருத்தம்.

மாதவ முனிய் ராங்கு வந்ததை மன்ன னோந்து
காதல் கொண் டமைச்சர் குரற் சடி தினி லாசைவிட்டி
ந்தால் நெதிர்தென் றேந்திப் புலிகளை யழைத்து வந்து
ஏதமில் பீடநல்கி யெழுந்தரின் றியம்பு வாணல்.

இ-ள். மகாதபோதனாகிய நாரதமுனிவர் வரவைக் காவலா
ளிகளால் கேள்விப்பட்ட வல்லாளமகாராசன் மிகவும் அன்போடும்
சிவகாதனத்தைவிட்டு எழுந்து மங்கிரிமுகலிய சேர்வைக்காரர்கள்
புடைகுழித்து வரும்படி அரசுநெதிர்தெனறு பணிந்து தமிழேங்க
ளை யாட்கொள்ளும்பொருட்டித் திருவருள்சரத் தெழுந்தருளிடந்த
மாதவமே! புண்ணியப்பொருளே! என்றுதுதித்துப் பேரானந்தத்
தோடும் அழைத்துவந்து குற்றமற்ற மணிகளினாலவகாபம் பெற்ற
பொற்பீடமளித்து அதிலெழுந்தருளியின் சொல்லுகின்றான். ()

அயன்றவத் தினிலு தித்தே

அழகிய கரத்தின் வீணை

வியமுறக் கொண்டு பாடும்

மென்முனி வரனே தாங்க

ணயமுட னாயன் மீது

நாட்டமுற் றெழுந்த செய்தி

தையயுட னருள்க வென்னத்

தாபத் தரிசைப்ப தானார்.

இ-ன். சிருட்டிகர்த்தாவாகிய பிரமன் தபோமகிமையால் உதித்து, சரோருகம்போன்ற அழகியகரத்தில் வீணை இலவகக்கொண்டு காணஞ்செய்யும் நிமன்மைபொருந்திய முனியே! தாங்கள் நாயினுண்கடையேனாகிய பேதை பென்மேல் கருணைவத் தெழுந்தருளினிவந்த சங்கதியை அருள்செய்ய வேண்டுமென்று பணிந்துநின்ற வல்லா எமகாராசனைப் பார்த்து நாரதமுனிவர் கூறுவார். எ-று. (கஅ)

தலத்தின்மேன் மகிமை யுற்ற தாபதர் புகழு மாவைம் புலத்தினை வென்ற மோனார் புகலுமு வகையுள் வன்னி குலத்தினில் வருமன்னாநின் கோதிலாத் தருமங்கேட்டந் நலத்தினை யறியவந்தோம் நனின்றிடா யெனவுரைப்பான்.

இ-ன். புலனத்தின்கண் மகிமை பொருந்திய முனிவர்களும் புகழ்த்தக்க ஐம்புல னுகர்ச்சிகளையும் வென்று மெய்யுணர்ச்சிபெற்ற புண்ணியர்களால் சொல்லப்பட்ட சோமசூரியாக்கினியென்னு முக்குலத்தரசன் அக்கினிக்குலத்திலுதித்த அரசே! நின் குற்றமற்ற மகாதானத்தின் பெருமையைக் கேள்வியுற்று அதையறியும் பொருட்டு வந்தோம், ஆதலால் உன்கருத்தை வெளியிடுவாயென்று நாரத முனிவர்கேட்க அரசன் சொல்லுவான். எ-று. (கக)

எழுசீர்க்கழி கெடிலாசிரிய விருத்தம்.

மனுமுறை யறிந்த தாபதர் புகழு

மாதவ முநிவரே கேண்மோ

தனியிலென் னரசைத் தாங்கவு மென்பேர்

சாற்றவு மகவில னதனாற்

பனிமலர்க் குழலாள் பாகனார் தொழும்பார்

பரிவுடன் கேட்டவை மண்மேற்

கனிவுட னளிக்கத் துவசம துயர்த்தேன்

கடவுளின் செயலறி யேனே.

வது.]

வல்லாளமகாராசன் சருக்கம்.

சுருக்

இ-ள். வேதசாஸ்திரங்களை யுணர்ந்த முநிவர்கள் புகழ்த்தகை
மகா தபோபலமுடைய நாரதமுநியே! எளியேன் ஆளுகையைக்
தாங்கிக்கொள்ளவும், பின்னர் எளியேன் பெயரைச் சொல்லவும்,
மைத்தனில்லாமையால், மனமெலிந்து பூகமுழையுடைய உமாதே
விபாகனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசுர ராடியார்கள் இசசித்துக் கேட்ட
வைகளை இல்லையென்னுது கொடுக்கும் நியமனகொண்டு துவசமு
காட்டி நடத்தி வருகிறேன். நம்மையாட்கொள்ளுந கடவுளின் திரு
வுளம் யாதோ! அறியேனென்றான் வல்லாளமகாராசன். ஏ-று. (1)

திருவுயர் தருமநடத்துவர் மண்மேற்

சேயரைப் பெறுவ ரென்றேநற்

றருமநூல் களினுஞ் செபபுவ தன்றித்

தக்கவ ரும்புகல் வதனற்

பெருகுமாநீதியு மதியமுஞ் சடையிற்

பெட்டிட னுற்றெலாங் காக்குங்

குருபர னருளாற் குழவியு முண்டாக்

கொற்றவர் செலவிடை தருவாய்.

இ-ள். அழகிலுயர்ந்த மூப்பத்திரண்டறங்களை யும் இரப்பவர்
ளுக் கில்லையென்னுமல் நடத்துபவர்கள் மண்மேல் புத்திரபாக்கிய
களைப் பெறுவார்களென்று மேன்மைபொருத்திய ஆகமசாத்திரங்க
ளிற் சொல்லியிருப்ப தல்லாமலும்; மறைவிதியுணர்ந்த பெரியோரா
களுஞ் சொல்லுவார்கள்; ஆதலால் எனரும் பரவி மகிமையுள்ள கவ
கையையும் சத்திரையுஞ் சடையிற்றரித்து எண்பத்துநான்கு தூறு
யிரம் ஜீவபேதங்களைப் படைத்தளிக்கும் பரமசிவத்தினருளால் மக
கட்பேறு பெறுவாய். எனக்கு விடைதருவாய் அரசனேயென்று நா
ரதமுனிவர் விடைபெற்றத்ச சென்றார். ஏ-று. (உக)

மன்னவன்றீரீதிதனைக் கயிலைவளர்
 பரமனுக்கு வழங்க வேண்டித்
 துனனுமுரி காதலுற்றுச் செல்லுகையிற்
 சிவகணங்கள் துதித்து நிற்க
 முன்னிலங்குஞ் சங்கரனை நாரதனும்
 பனிநது பிரபுநர் முனிவர்குமுச்
 சென்னிமதி யுனிந்துபிரான் நிருக்கோலங்
 கண்டிறைஞ்சிச் செப்பு வானால்:

இ-ள். வல்லாளமகாராசனுடைய நன்மார்க்கத்தையும், தரும
 பரிபாலனத்தையும், கயிலையகிரியில் எழுந்தருளியிருக்கும்பார்வதி
 சமீபத்தாகிய பரமசிவனுக்குத் தெரிவிக்கும்படி. பெண்ணைக்கொண்
 டு. தவத்திறசிந்த (நாரத) முனிவர் ஆசையாகித் தெல்லுகையில்
 அவரவனம் அநேக சிவகணங்கள் அடிபணிந்து துதித்துநிற்க முன்
 னம் பிரகாசித்துக் கட்டளைகள் விதித்துக்கொண்டிருக்கும் நிரண
 டாளு சங்கராளுகிய நந்திதேவரைப் பணிந்து, பின்பு மகாதபோத
 னாகளும் தேவர்களும் முனிவர்களும் படைஞமும்படி உமையவள்
 இடப்பாகத்தில் இலங்கக் கொலுவீற்றிருக்குஞ் சிவபெருமானுடைய
 நிருக்கோலத்தைக்கண்டு சாஷ்டாங்கமாய்ப் பணிந்தெழுந்து போற்
 றிக் கூறுவார் நாரதமுனிவர். எ-று. (உஉ)

தேசின்மிகு கயிலையில்வாழ் தேவாதி
 தேவேநின் நிருத்தாள் போற்றி
 மாசின் னிளங்கருணை யம்பதியின்
 வல்லாள மன்ன னென்போன்

ஓசைபெறச் சுதன்வேண்டிக் கொடிநாட்டி
யுலகிலுள்ளோ ருவந்து கேட்கும்
பாசமுட னெதையேனுந் தருவனென்று
பறைசாற்றும் பண்பைக் கேண்மோ.

இ-ள். பிரகாசம் பொருந்திய கயிலாய கிரியில் வீற்றிருக்குந்
தேவதேவனே ! உன் உபய சரணங்கள் போற்றி ! பூலோகத்தில்
குற்றமற்று விளங்கும் அருண்மயம்பதி யென்னுந் தலத்துக்கிறைவ
னாகிய வல்லாள மகாராசு னென்பவன் தன் பெயரை விளக்கஞ்
செய்ய ஒர் புதல்வனை வேண்டி யாவர் எப்பொருளை விரும்பிக் கே
ட்டபோதிலும் அவர்திருப்தி யடையும்படி தருகிறேனென்று கொ
டிபோட்டு, பறைசாற்றி நடத்திவரும் பெருமையைக் கேளும் எந்
தையே! என்று பின்னுங் கூறுவார் நாரதமுனிவர். எ-று. (உச)

வேறு.

நீதியை வளர்ப்போ னுண்மையைக் காப்போ
னெறி முறை தனிப்பிற முாதோன்
கோதினைக் களைந்த வறமெனு முருவாய்க்
சுவஸயத் துதித்தநற் பூபன்
பூதலத் துயிர்க ளியாவுந்தன் னுயிர்போற்
புந்தியுட் கருதியே காப்போன்
ஆதியே நின்று பதமலர் துணையென்
றனுதினந் தொழுதுவா முன்பன்.

இ-ள். கன்மார்க்க லீடும்படிவளர்ப்பவன், சுத்தியத்தைக் காப்
பாற்றத்தக்கவன், செங்கோல்விதி பிசகாதவன், பாவங்களென்னு
ம் இருளைத் தூர்த்தியெழுந்த மதிபோன்ற தருமமாயி ஒளியே ஓ
ருருவங்கொண்டு உலகில்பிறந்த மேன்மை பொருந்திய அரண்

அல்லாமலும் பூமியில்வாழு மன்னுயிர்யாவஞ் தன்னுயிர்போல மன்
த்திலெண்ணிக் காப்பவன், அடியவர்க் கெளியவன், ஆதிகடவுளா
கிய தங்கள் சரணகமலங்களில் மனம் பொருந்திச் சதாகாலமும்
பணிந்து துதிசெய்து வாழ்ந்து வரும் மெய்தொழும்பன் என்று
காரதமுனிவர் கூறினார். எ-று. (உச)

அறுசீர்க்கழிகெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வந்தமா முனிவன் கூறும் வாய்மையை யீச னோர்ந்து
அந்தவல் லாளன் தன்மை யாமுங்கண் டறிவோ மென்றே
சிந்தைசெய் முடுக்கு மற்றத் தேவர்க்கு மிருடி கட்டுந்
தந்தமாச்சிரம மெய்தச் சாற்றினான் தன்னே ரில்லான்.

இ-ள். அவ்வனம்வந்து வல்லாள மகாராசன் பெருமையைச்
சொல்லும் காரதமுனிவன் மொழியைப் பரமசிவன்கேட்டு, அவ்வா
சன் தன்மையை நாமுங் கண்டறிய வேண்டுமென்று மனத்தில்
நினைந்து, துதிசெய்துக்கொண்டு விற்கும் முனிவரையும் மற்றத்தே
வர்கள் இருடிகள் யாவர்களையுந் கத்தம் இருப்பிடம்போய்ச் சேரும்
படி திருவாய்மலர்த்தருளினார் ஒப்பொருவரு மில்லாத உமாமகே
சர். எ-று. (உடு)

அக்கணங் கயிலைநாத னளகைகோன் றிணையழைக்கத்
திக்கெலா மதிக்க வன்னோன் றிரண்டபொற் குவியல்தாங்கி
அக்கர வணிந்த யீச னருட்பதம் வந்து போற்றச்
செக்கர்மே னியனு மாங்கு சிலமொழி யருள லுற்றான்.

இ-ள். அக்கணமே கயிலாயபதியாகிய பரமசிவன் அனகாபுரி
க்கிறைவனாகிய ருபேரனைவரும்படி கட்டளைவிட்ட மாத்நிரத்தில்
என்டிசையு மதிக்கும்படி அவ்வாசன் அனவிறத்த பொற்குவியல்க
ளோடும் பிரயாணப்பட்டு அக்குமணிகளாகிய உருத்திராட்சம்நிலை
களையும் சர்ப்பங்களையும் ஆபரணமாகவணிந்த சிவபெருமூரணிடம்

வது.] /

வல்லாளமகாராசன் சருக்கம்.

சசக

வுத்து அடிபணிந்து போற்றி நிற்கச் செவ்வானம்போன்ற தேககா
ந்தியுடையபரமசிவன் அநவனம் சிவசனங்கனையருளுவார். எ-று.
அளகையா ளரசேகேனு மருணையம் பதிவாழ் வேந்தன்
உளமுறு தியைச்சோ திக்க வுன்னிய படியா னீயும்
வளமுறுஞ் சீடனாகி மாநிதி யுடனெம் மோடு
புகாமாய் வருக வென்று புகன்றனன் கயிலை நாதன்.

இ-ள். அளகாபுரிக் கிறைவனே ; பூமியில் நாம் அருணையம்
பதியில்வாரும் வல்லாளமகாராசன் மனவலியைச் சோதிக்கும்படி
எண்ணங்கொண்டிருக்கின்றமையால், நீயும் சிறந்த சீடனாகிய அள
விறந்த பொருளோடும் நம்முடன் மனமகிழ்ந்து வரக் கடவையெ
ன்று கூறினா கயிலாயபதியாகியும் திரிநேத்திர முடையராகியும்
வினவரும் ஜெகதீசன். எ-று. (உஎ)

மாலய னிருவர் கண்டு மனத்தினி லென்று மில்லா
மால்கொள வும்ப ராரு மலர்மழை சொரிய வேத
நூல்களுந் துதிக்க யாரு லீவலுதற் கரிய மாதோர்
பாலொளிர் பரமன் யாரும் பரவுஞ்சங் கமராய் நின்றார்.

இ-ள். விட்டுணுவும் பிரமணுவகண்டு மனத்தில் ஒருநாளயில்
லாத மகிழ்ச்சிகொண்டு போற்றவும் தேவர்கள் மலர்மாரி பெய்ய
வும், வேதாசுமங்கன் துதிக்கவும், யாவராலுஞ் சொல்லுதற்கரிய
உமாமகேஸ்வரியை ஒரு கூறாகக்கொண்ட பரமசிவன் சகலரும்
பண்பும்படி சுவகமராய் வேடங்கொண்டு நின்றார். எ-று. (உஅ)

தேவுறை கயிலை வாழார் திருவுயர் சிவக ணங்கள்
யாவுமெம் மைய னற்சீ ராருளினு லாண்டி யானார்
பூவுல ளினில்வல் லாளன் பொருந் துந் பதியை நாடிக்
நோமுறை யோர்கொண் டாடக் கூட்டமாய் வருவதானார்.

இ-ள். தேவ தேவனாகிய பரமசிவன் வாழும் கயிலாயகிரியில் வாசஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் அழகிய சிவகணங்களெல்லாம் எமதையன் கருணரசத்தினால் ஆண்டிக னுருவங்கொண்டு உலகில் இணையில்லாக் கீர்த்தியை யெய்திப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும் வல்லாள மகாராசன்வாழும் பதியை நோக்கி அரசன்தியோர் நெர் ண்டாடிப் பணியத்தக்கதாகக் குருமூர்த்தமா யெழுந்தருளியிருக் குஞ் சிவபெருமானைச் சூழ்ந்துவந்தார்கள். எ-று. (உக)

எழுசீர்க்கழிகெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

கற்பினி லுபந்துங் கணவனை யிறைபோற்
கருதுதா பொருவரு மிலையோ
"பொற்புறு மைந்த நிலையோ பசிக்குப்
பொனக மளிப்பவ நிலையோ
விற்பன் முடைய வரசர்க ளிலையோ
வியப்புட னெங்களைக் கூப்பிக்
கற்பனை யோடு வமுதினைப் படைக்குங்
கண்ணிய நிலையோ வென்பார்.

இ-ள். கற்பினில் அருத்திபைப்போல் மிகுந்தும் தத்தம் கணவனையே தெய்வமாகப் பாவித்துநடக்குந் தாய்மார்க ளொருவ ருமில்லையோ ! அழகிய பெருமைதங்கிய வாய்மைகள் வாய்ந்த மைந்தர்களில்லையோ ! அடியார்கள் பசுவேனையறிந்து அன்னகொடுப்பாரில்லையோ ! மதுரீதியோடுகூடிய அரசர்களில்லையோ ! மனப்பூர்த்தியாய் என்களைத்தொழுது அழைத்துக்கொண்டுபோய் பத்திரசத்தோடும் அன்னம்பாவிக்கும் கண்ணியர்களு மில்லையோ ! வென்று கூறுவார்கள். எ-று. (கூ௦)

பொன்னளித் தாலும் வேண்டுவ திலைநற்
 பூடணந் தரினும்பாம் வேண்டோம்
 னுன்னுமா மணிக ணலகினும் விரும்போந்
 தொங்குமுத் தாரமுந் க ந்தோந்
 மன்னர்கள் செங்கோ லரசினே யெமசகு
 வழங்கினு மனமதி லில்லை
 அன்னமீந் தெம்மை யாதரிப் பாரே
 லன்புட னுண்ணுவோ மென்பார்

இ-ள். செம்பொன் அளித்தாலும் வீருர்போம் இரத்தினங்
 களை யழுத்தியிலங்கும் அழகிய பணிகளையும் வீருர்போம். பங்கா
 சம்பொருத்திய ரத்தினங்களை அளித்தாலும் வீருமபோம். முத்துமா
 லைகளினும் மனமவையோம். அரசர்கள் செங்கோலின் விசியைத்
 தந்தபோதிலும் வேண்டோம். அறுசுவை பதார்த்தவகைகளோடும்
 அமுதளிப்பார்களானால் மிகவும் அன்பாய் உண்ணுவோமென்று அடி
 யார்கள் கூறுவார்கள். ஏ-று. (௩௧)

நவ்வியங் காத்தி னெருந்ததை நீத்த
 நாதர்சங் கமருமே. நற்சி
 ரொவ்விய வருணை மாநகர்த்தெருவி
 லொலியெழக் குமுதவாய் மலர்ந்து
 வெவ்விய பசியான் மெலிந்தவ ரேற்க
 மேவுவ போலவுந் கூவிச்
 செவ்விய கொவ்வை வாயராய் கணிகைத்
 தெருவினைச் சார்ந்தவ ரானார்.

இ-ள். அழகியகரத்தில் மாணத்திறந்தவராகிய சங்கமர் சிரப்
 போகி இலங்கும் அருணையம்பதிவீதியில் ஓடிப்பெறத் தக்கதாகச்

செங்குமுதம்போன்ற திருவாய்மலர்த்து கொடிதகிய பசிப்பிணி
யால் துன்புற்று இரப்போரைப்போல வரற்றிச்சிவந்த கொவ்வைக்
கணிபோன்ற கணிகைமாதர்கள் வசிக்கும் வீதியில் வந்தார் பரமசிவ
னான சங்கமர். எ-று. (௩௨)

கெண்டைபோல் விழியுங் கிளிநிகர் மொழியுங்

கிளர்மதி வதனமு மென்பூச்

செண்டையார் குழலுங் கந்தம துலவுந்

தெங்கதின் குருமபை தேர் முலையா

ரண்டையி லிருந்து வல்விடி யளவு

மைங்களை மாராநற் புரியுஞ்

சண்டையை யகற்றத் தருபொனை மின்காள்

சாற்றுது மெனவவர் மொழிவார்.

இ-ள். சேறகெண்டைப்போன்ற அழகிய விழியையும், அஞ்சு
கத்தையொத்த இனிப்பவார்த்தைகளையும் ஆகாயத்திலிலங்கும் பூர
ணச சந்திரோதயம்போன்ற திருமுடவொளியும், சீதள நிறைந்த
களப மலர்களாற் கட்டப்பட்ட பந்தைநிகர்த்து ஊசலாடுங் குழலும்
சுகந்தங்களைத் திமிர்ந்து தென்னன குரும்பைகளைப்போற் பிரகாசி
க்கும் இரண்டுகுயங்களுடைய வளிதையர்கள் பக்கலில் இன்றிரவு
விடிபுமளவுமிருந்து முல்லை, அசோகு, நீலோற்பலம், மாம்பூ, தா
மரை இவ்வைந்துமலர்களை ஐந்துகணைகளாகவும் கரும்பை வில்லா
கவும் வளைத்து போர்புரிய எழுந்து நிற்கும் மண்மதன் கணைவலி
பைத்தெத் தோட்டிம்பொருட்டுப் பரியமாகக் கொடுக்கும் பொன்
னைப் பகருவீர்கள் பெண்களையென்று சங்கமர் வினவியபோது அக்
கணிகைமாதர்கள் கூறுவார்கள். எ-று. (௩௩)

பையா வணிந்த பரமனைப் போன்ற

பகரரும் ஐயகேள் யாங்கள்

பொய்யது முரையோம் வஞ்சக முணரோம்

புணர்தலுக் கோரிருண் முற்றும்

தையல ரொருத்திக் காயிரங் கனகந்

தருவதவ் வாறளித் திடின்பாம்

மெய்யுடன் மெய்யும பொருந் திடக் கலவி

விளைத்துமன் மதன்வினை தவிர்ப்போம்.

இ-ள். வெவ்விவ விடங்களை யுடைய சர்ப்பங்களை ஆபரணமாக வணிந்த ஸ்ரீ கைலாயபதியாகிய பரமசிவனைப்போல் சொல்லுதற் கரிய சுவகரே! யான்கள் பொய்வார்த்தைகளைப் பேசோம், வஞ்சகமாகிய துரோகசிந்தனைகளையுந் கருதோம்; ஒரிரவு முழுமையுஞ் சுதலைகளை யதுபவிப்பதற்கு ஒவ்வொரு பெண்ணுக்கு ஆயிரம் பொன்கொமிக்கும் நியமமாகலால் அதுபோற தருவீராயின் யான்கள் எங்கு மனமும் மெய்யும் ஒன்றபடக்ககதாக அஷ்டவித ஆலிங்கனமுஞ் செய்து அனங்கன்களையுந் கருதும் நானும்படி புணருவோமென்றாகக் கணிகைமாக்கள். எ-று. (௩௪)

வேறு

பரத்தையர்க னுரைத்தவணந் தந்துடனெவ்

ரொருத்திக்கார் பண்டா ரத்தைத்

கரத்தமைத்துப் பீரியாதீர எனைவுங்கண்

காட்டி. மிகக் கட்டுப பாடா

புணர்த்துவிலை மாதர்களின் வீதியெலாஞ்

சங்கமரா யொளிரச் செயது

ஓரத்தையிகத் தருமருனை நகரினிலெண்

காதமட்டு மருவச் செய்தார்.

இ-ள். அக்கணிகை மாதர்கள் சொல்லியவைபேரல் அவர் மகிழும்படி கணகம்சொரிந்து ஒவ்வொருத்திக்கார் ஆண்டியை நியமி

த்து கங்குல்விடியளவும்விட்டு கீங்காதீர்களென்று கண்சாடையி
 னாற் றெரிவித்து யிகவும் கட்டுப்பாடாக அக்கணிகைமாதர்கள் வா
 மும் வீதியெல்லாம் சிவனடியார்களாகவே பிரகாசிக்கும்படி செய்து
 எண்ணிய எண்ணங்களை யெல்லா முற்றச்செய்யும் அழகிய அருணை
 யம்பதி என்காதம் வரையிலுஞ் சுரதலீலை புரியச்செய்தார் சங்கம
 சாகிய பரமசிவன். எ-று. (௩௫)

வேறு.

விலைமாதர் தனித்தொருவ ரில்லாம
 லரிதாக்கி வெய்ய காமன்
 கலைமார்க்கப் படிமருவச் செய்தசங்க
 மரும்நீங்கிக் கமழு மாநன்
 னிலைமார்க்க மாபந்திட்ட சீடனுடன்
 மேவவந்த நிலத்தை யாளுஞ்
 சிலைமார்க்க மறிந்தமன்னன் கண்டெதிர்ரென்
 றிறைஞ்சிபழைத் திருத்திச் சொல்வான்.

இ-ள். விலைமாதர்கள் தனித்து எங்கும் கிடைக்காது அரிதா
 கச்செய்து கொடிய மன்மதன் சாஸ்திர விதியின்படி அஷ்டவித
 ஆவிகளையும் நகக்குறி தந்தக்குறி தாடனங்கள் அறுபத்துநான்
 குவித லீலைகள் இவைகளையுஞ் செய்யச்செய்த சங்கமராகிய சகதி
 சன் அவுணின் றெழுந்த பிரகாசமும் பெருமையும் பொருந்திய
 நன்மார்க்க சிலையைப் பரிசோதித்த சீடனாகிய அளகேசரோடும்
 அரசன் அரண்மனையைநோக்கிச் செல்லுகையில், அப்பதிக்கிறை
 வனாகியும் ததர்வேதமார்க்கம் யாவும் பூரணமாயுள்ளந்த மன்னனு
 மாகிய வல்லாளமகாராசன் சங்கமர் வருதலைக்கண்டு எதிர்சென்று
 பணிந்து போற்றி யழைத்துக்கொண்டுபோய் நவமணிகளா லலங்
 னிக்கப்பட்டு பிரகாசம்பொருந்திய அழகிய ஒரு சிவகாதனத்தில்
 எழுந்தருளுச்செய்து அருச்சுலியத்தனாய் நின்று கூறுவான் எ-று.

வது]

வல்லாளமகாராசன் சருக்கம்.

சச்சு

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிமுவிருத்தம்.

பண்ணியதவமோவன் நிப் பாரிரிவியானியற்றான்
நண்ணியகருமம்யாதோ நயக்கினவாறுநல்ல
புண்ணியவசமோதேவர் பொன்னடிவருநதவிந்து
கண்ணியமுறுவேன் நங்கள் கடா கந்தமும்பெறுவேனென்றான்

இ-ள். தடியேன்செய்த தவப்பயனோ ! அல்லது ஸ்ரீ அருணை
லேசராவாமும் ஐவ்வுருணையம்பெயில் எளியேருந் செய்யப்பட்ட
கிரியைகளின் புண்ணியமாமை ! பரம சிவததைப்போலெழுந்தகந
கமதேவரின் பிரகாசம்பொருந்திய சாக்மயமாகிய உபயசரணகமல
ங்கள் வருத்தமுறும்படி இவ்வனம் அருள்சூங்க விடுபாதோ ! அவ
ற்றைத் திருவாய்மலர்க்குரியுந் அக்கண்னையா யடியேன் நடத்
திக்கண்ணியனாவதல்லாமலுந் தேவரீர் கருளுகடாட்சத்திலுந் கோ
ய்வேனென்றான் வல்லாளமகாராசன். எ-று. (௩௭)

மன்னகோரசு தி மராக்கமும்நீடுவாழி
உண்ணையாங்கருதிவந்து நோதுவமுருவில்மாரன்
பன்னுமைங்கணைபாலின்னு படுத்திநிநதுபடைமாற்றக்
கண்ணியநல்கிறதீர்த்தி கடலேழும்வயங்குமென்றான்

இ-ள். இப்பூமண்டலத்திற் கீர்க்கிபொருந்திய வல்லாளமகா
ராசனே? உன் அரசும், செங்கோன்முறைமையும், நீழிகாவம் வா
ழி; இப்போது உண்ணையாம் வேண்டிவந்தகாரணம் யாதெனில், உ
ருவிலியாகிய மன்மதனாலெய்யும் முல்லை, அசோகு, நீலோற்பலம்,
மாமழ, தாமரைமலரென்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து கணைகளினாலும்
இன்றுயாம் படுத்துண்டத்தை நீதகும்பொருட்டு ஒருமாதை எனக்கு
க்கிடும்படிச் செய்தவையெனினால் உன்கீர்த்தி எழுகடல்குழந்த இவ்
வையகத்திற் கொங்குக்குமென்றான் சங்கமராகிய பரமசிவம். எ-று.

இதைவிட தேவரீருக்
 கெழின்மண முடிப்பிப் பேனென்
 றதையுணர்ந் தைய ரானோ
 ரரசேகே ளதுமா தொல்லை
 வதைசெயுங் காம நோயை
 மாற்றுதல் விலைமா தர்க்கே
 புதையல்போற் றெரியு மென்று
 புகன்றனர் பெரியோ ராங்கு.

இ-ள். இவ்வாறு பரமாதரை இச்சித்துத் திரிவதைப் பார்த்து
 கிலும் எக்காலமும் தேவரீரைவிட டகலாம லிருக்கும்படி சிறப்
 போங்கிய மணஞ்செய்து வைக்கிறேனென்று மிகு பத்தியும் பரி
 வுந்கொண்டெரத்த வல்லான மகராசனது அன்பு நிலையையறிந்
 து சங்கமராகிய சிவபெருமான் சொல்லுகின்றார், அரசனே? இப்
 போது நீ சொல்லிய வார்த்தை கொடிய துன்பத்திற் கிடமாயும்,
 உடர்முன் மெழுகுபோல் மனம் ஒருங்கு படுக்காமல் பலவிதகோ
 லவளை உண்பெண்ணி அலையச்செய்யும்; அதுவல்லாமல் பஞ்சு
 ந்திரியங்களுந் தமொறி காம வெகுளி மயக்கத்தால் நாவறட்சிசெய்
 யும் சுகப்பினியைப்போக்கும் ஒளடதம் விலைமின்றாகளுக்குக் கை
 வல்லியப்பட்டதே யன்றி இதரமான மாதரறியார்கள்; ஆதலான்
 அவரால் என்பினிமாற்றுவிப்பாயென்று பெரியோராகிய சங்கமர்
 கூறினார். ஏ-று. (௩௬)

நிட்டைசெய்வோர்க்கும்பேராத நிகழ்த்துசங்கமரேதங்க
 னிட்டத்தின்படியுந் செய்வே னென்றிறைகாவலோரை
 னிட்டதிவிரைவிற்கீரார் வேசையாமொருமின்னுளை
 இட்டமாயழைப்பினென்ன வேகினர்வாய்வின்மிக்கோர்.

இ-ள் இவ் வாழ்க்கையைக் கடந்து சதாநிட்டை செய்யும்
 தபோதனர்களுக்கும் ஞானோபதேசஞ் செய்விக்கும் மகிமை பொரு

வது.]

வல்லாளமகாராசன் சருக்கம்.

சூக

ந்திய சங்கமரே ! உமது கருத்தின்படியே நடத்துகிறேனென்று
அங்குள்ள காவற்காரரை அழைத்து நீங்கள் அதிசிக்கிரமாய் சிறப்
போகிய கணிகைமாதர்களுவாமும் வீதியிற்சென்று அதிருபலாவ
ண்பழள்ள ஓர்மாதை அழைத்துவாருவசென்று விடைதரக் காற
றினும் அதிவேகமாய் நடக்குகாவலாளர்கள் சென்றார். எ-று. (சு0)

சென்றுவேசையர்கள்வாழும் தெறுமணீநாறும்புக்கு
நின்றங்குரோக்குங்காலை நீருபமாய்நடனகீதம்
கொன்றைசூடியவெம்மாநிறன் தழுமுனராடல்கண்டு
இன்றுதவாதென்றெண்ணி யிறைசுநவந்துரைப்பதானார்.

இ-ள். அரசன் ஆக்கினையைப் பெற்றச் சென்ற தூதர்கள்
அழகிய விஸைமாதர்கள்வாழும் வீதிகளில் மனைகள் தோறும் புரு
ந்து புருந்து பார்த்து வருகையில், ஒரு வீடாகிலும் நீங்காமல் சுர
லய காளத்தோடுகந்த பாத நாட்டியங்கள் வீணுகான சங்கீத முழ
க்கத்தோடும் பொன்னிறம்போன்ற கொன்றைமாலையைச் சூடிய
சிவனடியார்கர் வீடுகள்தோறும் கனித்தனியாயிருந்து ஆனந்திக
துக்கொண்டிருக்குஞ் சம்பிரமங்களைக்கண்டு இன்று முடியாதென்
று கருதினவராய் தமது அரசனிடமவந்து கூறினார்கள். எ-று. ()

எழுசீர்க்கழி ரெடிலாசிரிய விருத்தம்.

அம்மொழி யோர்ந்த மன்னவன் வெகுண்டே

யமைச்சரை நோக்கிப் புகல்வா

னம்மொழி பிறழ்வ தான்றிருச் செயலோ

நாம்செய்த பூசையின் குறையோ

செய்மொழி யார்ந்த சங்கமர் கேட்ட

தெர்வையர் கிடைப்புது மரிதென்

றம்மொழி யவர்மு னிசைப்பது முறையோ

வென்னவு மமைச்சர்க ளிசைப்பார்.

இ-ள். இவ்விதமாய்த் தூதர்கள் உரைத்தமொழியைக் கேட்ட அரசன் கோபித்துத் தன் மந்திரிமார்களைப் பார்த்துச் சொல்லுவான் நாம் பரமசிவத்தின் அடியவராகிய சங்கமருக் குரைத்தமொழிப் பரண்ப்போவது செகதீசனாகிய ஸ்ரீ அருணாசலேசுவரன் திருவுளச் செயலோ அல்லது நாம் ஆண்டவனுக்குச் செய்த பூசையின் குறைவோ ! என் செய்வேன் ! செவ்விய சொற்கள் பிரகாசிக்கின்ற சங்கமர் நம்மை நாடிக்கேட்டமாதர் கிடைப்பது அரிதென்று அவர்முன் நாய்புகலுவது தருமமோவென்று துன்பப்பபிம் வல்லான மகாராசனைப்பார்த்து மந்திரிமார்கள் சொல்லுகின்றார்கள். எ-று. (சுரு.)

சிந்தையிற் கவலை யுற்றிட வேண்டாஞ்
செல்வனே பேதையாம் சென்று
விந்தைகொள் வேசை மதினைக் கொணர்வோம்
வியாகுலம் விடுமென வவர்வாழ்
சுந்தைகொள் வீதி யடர்ந்தவர் மனையிற்
றங்கிய கோலமு நோக்கிப்
பந்துநேர் முலைமேற் கீர்தமு மணிந்த
பரத்தையர்க் கெடுத்துரைப் பாரால்.

இ-ள். மனத்திற் கவலைகொள்ள வேண்டாம் அரசே ! கடையர்களாகிய யாக்கன்சென்று அடியவர் எண்ணியவண்ணம் அதிருபவாவனையமுள்ள கணிகைமாதைக் கொண்டுவருவோம், தாங்கள் துன்பமொழியுமென்று சொல்லி அவர்வாழும் பேட்டையாகிய வீதிகளிற்சென்று மனைகளிற் புகுந்துபார்க்கையில்; எங்குஞ்சிவனடியார்களாய் விளங்கியிருப்பதைப் பார்த்தும் பந்துபோன்ற அழகிய தனங்களின்மீது சுகந்த பரிமளங்களையணித்திருக்கும் விலைமாதர்களுக்குச் சிவவார்த்தைகளை எடுத்துச் சொல்லுவார்கள். எ-று. (1)

மையுலாம் விழ்நேர் மாதர்க் கொருங்கி
 வாழுமில் வீதியி லொருத்தி
 மெய்யுலா மரசை நாடிய பெரிபோர்
 விரகத்தைத் தணித்திடு வாரேல்
 கையுலாங் கடகப் பணிமணி வடமுங்
 கலித்திடு சதங்கையு மணிநது
 நெய்யுலாந் தயிர்பா லறுசுவை யன்ன
 நிரந்தர முண்டுவாழ் குவரே.

இ-ள். நீலோற்பலம்போன்ற பிரகாசம்பொருந்திய கணகளை
 யுடைய பெண்கள் கூட்டமாய்வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் வீதியில்
 யாராவதும் ஒருமாத உணமைவிளங்கும் எவகளிறைவினை நாடி
 நயந்த சுகமர் வெவ்விய காமநோபத் தணிப்பாரேடானால் அவா
 கள் இருகரங்களுக்கும் கடகமும், நவமணிகளாலமைத்த ஆபரண
 களும். முத்துமாலைகளும், ஒசையைக்கொடுக்கும் பாத்திரங்களை
 முலைய நூபுரங்களை அணிவதல்லாமலும்; நெய் பால் தயிர் அறு
 சுவை பதார்த்தங்களோடும் அமுதுண்டு சதாகாலமும் யாதுகுறை
 வின்றி வாழ்வார்கள். எ-று. (சச)

இன்னவா றறைச்ச ருறைக்கவும் மின்னா
 ரிறைஞ்சியே யாங்க னெல்லோரும்
 முன்னுடி வடிவா ரிடம்பொரு ளிரவு
 முழுமையு மிருக்கிடப் பெற்றோம்
 தன்னுமில் விரவு கழிந்தபிற் நீவிர்
 சொற்றது போலவா மமைச்சர்
 தன்னகஞ் சலித்து மன்னனுக் கதனைச்
 சாற்றவு மாங்கவன் மொழிவான்.

இ-ள். இவ்வுண்ணமாய் மந்திரிகளுரைத்த மொழியைக்கேட்ட மின்னலைப்போற்றுவனும் இடையினையுடைய அக்கணிகை மாதர்கள், எதிர்வந்து நின்று பணிந்து பலவாறுகத்துதித்து நாம்கள் யாவரும் இன்றுபகற்போதே நம்மையாட்கொள்ளும் ஸ்ரீ அருணாசலேசருடைய மெய்த்தொழும்பராகிய இவ்வடியார்களிடமின்றிவரு விடியுமளவும் சுகலீலைகளுக்கிணங்கி நடப்பதாய்ப் பொண்ணைப்பெற்றுக்கொண்டோமாதலால் இந்நாள் செல்லுமானால் தேவரீர்சொல்லியபடி நடக்கலாமென்று மொழிந்தவைகேட்ட அமைச்சர்கள் தத்தம்மனஞ்சலித்து அவணின் றுநீங்கி அரசனிடம் வந்துரைக்க, அப்போது கூறுவான் வல்லாளமகாராஜன். எ-று. (சுரு)

அற்பமிது நமக்கரிதா யிருப்ப தென்கொ
லந்தோவென் றயர்வுற் றுங்கு
பற்பலவாய் சிந்தைதனி லேக்கமுற்றி
திறையருளும் பான்மை தானே
தற்பரணைப் போலெழுந்த சங்கமருக்
குரைத்த வண்ணந் தருவே னென்று
விற்பொருதும் வேந்தனதி விரைவாகக்
கணிகையர்பால் மேவி னானால்.

இ-ள். அர்பமாகிய இச்செய்கை நமக்குக் கிடைப்பதுதற்பலமாகவிருக்கும் காரணமயாது! ஐயோ! என்று அரசன் துன்பமடைந்து, பின்பு பலவிதமாய் மனத்தில், எங்குக்கொண்டு இதுவும் பரமசிவனுடைய திருவினையாடல் தானே! சுகதீசனைப்போல் வடிவுகொண்டு எழுந்தருளியவந்த சங்கமர் எண்ணிய எண்ணத்தருவே னென்றெழுந்து வில்லேந்தியொளிரும் வல்லாளமகாராஜன், மிகவும் தீவிரமாய் விலைமாதர்கன்வசமும் வீதிக்குச்சென்றான். எ-று.

வது.]

வல்லாளமகாராசன் சநுக்கம்.

அறுசேர்க்கழிசெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்.
வந்தவரெதுகேட்டா லும் வழங்குதுமெனப்ப்தாக்கை
அந்தரமளாவநாட்டி யனித்திடுநாளிலின்று
சுந்தரசங்கமற்குச் சொன்மொழிப்பிறழாதென்னைப்
பந்தமாயக்காப்பவட்கிப் பதியினைத்தருவேனென்றான் -

இ-ள். நம்பதியை நாடிவந்தவர்கள் எந்தப்பொருளை எண்ணிக்
கேட்டபோதிலும் கொடுக்கின்றோமென்று ஆகாயபரியந்தம் உய
ர்ந்து பறக்கும்படியாய்த் துவசமுயர்த்தி நடாத்திவரும் நாட்களில்.
இன்று விரகவேதனையால் மெலிந்து நம்மை நாடிவந்த அழகிடீசன
கமருக்கும் உமது நோயை யகற்றுவோமென்று கூறிய வண்ணம
மாறாது ஆசையோடுங் காப்பாற்றிய கணிகைக்கு என் அரசுக்குரிய
இப்பதியை அளிப்பேனென்று உரைத்தான் வல்லாள மகாரா
சன். எ-று.

(சஎ)

கரிபரி யுடனும் வேண்டுங்

கனகமுந் தருவேன் முத்துச்

சொருகிய சிவிகை யீவேன்

ரொல்லுல காள்வ தற்கிங்

கரியசெங் கோலு நல்கி

யவர்க் கியான் பணியுஞ் செய்வேன்

பெரியவர் விரகந் தீர்த்தாற்

பெற்றதா யெனக்கா மென்றான்.

இ-ள். யானை, குதிரை, முதலியவைகளோடுங் தாங்கள் வேண்
டிய பொன்னுத்தருவேன்; இதல்லாமலும், முத்துகளினால் அலக
காஞ்செய்த பல்லக்குங்கொடுப்பேன்; இப்பூமண்டல முழுமையும்
ஆனகினைத்தபோதிலும் என்செங்கோலைக் கொடுத்தாளும்படி செ
ய்து அவர்கட்கு யான் பணிவிடையுஞ்செய்வேன்; இன்று நாடிவந்த

சங்கமரது காமநோயைத் தணித்தால் ஏன்னைப்பெற்ற அன்னையு
மாவார்களென்று அரசர்க்கரசனாகிய வல்லாளமகாராசன்
ரான். எ-று.

உலகினில்வருஞ்சுகத்து ஞாயர்க்கமீதேதெயென்று
கலையுணர்முனிவரரறுங் கழறுவராதலானந்
தலமதிலுற்றசெய்ய சங்கமர்விரகந்தீர்த்தால்
இலகுமென்னுயிர்கேட்டாலு மீதுவேன்வருவீர்மின்காள்.

இ-ள். கடல்குழந்த இவ்வுலகில்வழங்கும் இன்பங்களுக்கெல்
லாமேலாகியது மாறார் விழியினையுடைய பெண்களின் கலவித்தொ
ழிலில்வரும் இன்பமே யதிகமென்று வேததூலுணர்ந்த முனிவர்
களும் கூறியிருக்கின்றார்கள்; ஆதலால் நமதுபதியை நாடிவந்தமே
னமைபொருந்திய சங்கமரைவருத்தும் விரகவேதனையை இன்று
மாற்றினவர்களுக்கு பிரகாசம்பொருந்திய என்பிராணனைத் தான
மாகக் கேட்டபோதிலும் அளிப்பேன் வருவீர் கணிகைமாதர்களே
யென்று கூறினான் வல்லாளமகாராசன். எ-று. (சக)

ஆதரவாகத்தங்க ளாணையின்படியேநாங்கள்
ஏதமிலடியர்தம்மோ டின்புறப்பொருளும்பெற்றோம்
நாதவேன்செய்வோமென்று நங்கையர்பணிந்துரைக்கப்
பூதலமன்னன்வெட்கிப் புகழ்மனைவந்துசேர்ந்தான்.

இ-ள். அரசன் சொன்னமொழியைக்கேட்ட விலைமாதர்கள்,
தேவரீர் ஆக்கினையின்படி நடந்துவரும் நாங்கள் இன்று குற்றமற்ற
பரமசிவத்தின் அடியார்களிடத்திற் கலவித்தொழில் புரியும்பொரு
ட்டு பொருள் பெற்றுக்கொண்டோமாதலால் எகளை ஆட்கொள்
ளும் இறைவனே! யாவக னென்செய்வோமென்று அடிபணிந்து
ரைத்தமொழியைக் கேட்ட வல்லாளமகாராசன் நாணமுற்றவரும்
கீர்த்திபொருந்திய தன் அரண்மனையைச் சேர்ந்தான். எ-று.

ஊண்சீர்க்கழி நெடிவாசிய விருத்தம்.

இல்லமுற்ற மன்னன்மதி வதன மாறி
 இருப்பதனை மங்கையர்க ளிசைந்து நோக்கி
 மல்லமா தேவியரு மினையா ளாகும்
 வண்மைமிகு சல்லமா தேவி யாரும்
 தொல்லுலகைப் புரக்கவல்ல எங்கள் கோவே
 துன்பமுற்ற காரணமென் னவற்றை நீவிர்
 சொல்லுமென வடிபணிந்து வினவ வாங்கு
 தூயநெறி யோனவருக் கிதுசொல் வானால்.

இ-ள். அரண்மனைவந்து சேர்ந்த வேந்தனுடைய பூரணசக்தி ரோதயம்போன்ற முகாரவிந்தம் சலனத்தால் வேறுபட்டிருப்ப னைக்கண்ட அவன் தேவிமார்களில் மல்லமாதேவியும் மிகு வண் மைபொருந்திய இளையாளாகிய சல்லமாதேவியும் நெருங்கிவந்து நெடியகடல்குழிந்த உலகங்களை யெல்லாம் ஒரு குடை நிழலினின் று பரிபாலனஞ்செய்யும் எங்கள் காதலனை! எந்நாளு மில்லாது இன்றுமனத்திற் றுன்பம் நேர்ந்தவாறென்னை? அதனை தேவரீர் அருளிச் செய்யவேண்டுமென்று பாதகமலங்களிற் பணிந்துகேட்க, அவனும் பரிசுத்தமாகிய நிலையினையுடைய வல்லாளமகாராசன் மங்கையர்களுக்கு நடந்தசெய்தியைக் கூறுவான். ஏ-று. (இசு)

அறுசீர்க்கழி நெடிவடி யாசியவிருத்தம்.

இன்றொரு முதியோர் மாண
 ரின்பத்தி லிச்சை கொண்டு
 வென்றிசேர் நம்மை நாடி
 வினவிய படிக்கி சைநதீம்

மன்றதில் யிலைமின் னூர்கள்
வாய்ப்பது மரிதா நெந்தே
னென்றவர் வாய்மை கேட்ட
வெழின்மனை யாருஞ் சொல்வார்.

இ-ள். இன்று ஓர் பெரியவர் சேல்போன்ற விழியினையுடைய
மடந்தையர்கள் மயக்கத்தின்மேல் மனம் வைத்து, வெற்றிபொருந்
திய கம்பதியைச்சேர்ந்து, நம்மை வினவிய வண்ணமிசைந்து இவ்
வருணைமாநகர் முழுமையும் விசைமாநகர்கள் வாழும்வீதி யெங்கணுந்
தேடியும் கிடைப்பது அரிதாயிருப்பதால் துன்பமுற்றேன் ! நான்
கொண்டிருந்த வைராக்கியத்தையும் துறந்துவிட்டேன்? என்செய்
வேன் ! அடியவருக்குரைத்த மொழி தப்பிப் போகின்றதேயென்று
கூறித் துன்பமுற்றிருக்கும் வேந்தன் வாய்மையைக்கேட்ட மகைக
யர்கள் சொல்லுவார்கள். ஏ-று. (௫௨)

எண்ணிக்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

விரகமுற்ற வடியவர்க்கு வாக்களித்த வேந்தே நின்
மனம்பாதோ வறிகி லோம்பாம்
இருவர்களிற் சிறியவளா மென்னை யன்னை
கிசைத்திடவுங் கருத்துளதே விசைவே நென்றார்
சிறுவளரு மன்னனக மகிழ்ந்து நோக்கிச்
சேயிழையே யடியவரோ டறையிற சேர்ந்து
உருவிலியாற் படுத்துயர மொழிப்பா யென்று
உத்தமனும் பெரியவருக் குரைத்திட டானால்.

இ-ள். விரக வேதனையால் மெலிந்துவந்த சங்கமருக் கந்நோ
பைத்தணியச்செய்கிறேனென்று வாக்குத்தத்தஞ்செய்த எங்கனா
சே! தம்முடைய கருத்து எத்தன்மையதோ சிறியவர்களியோம்,

வது.]

வல்லாளமகாராசன் சநூக்கம்.

சநூக

ஆதலால் எங்களிருவர்களிற் சிறியவனாகிய என்னை அவ்வடியவர்க்
கிசையச் செய்யும்படியாய் கருத்திருக்குமானால் தேவரீர் எண்ணவ
குறைவுபடாம வவ்விதமே நடக்கின்றேனென்று கூறியபோது, இ
லட்சுமி கடாക്ഷம்பொருந்திய வல்லாளமகாராசன் மனமகிழ்ந்து தன்
மங்கையைப்பார்த்து பெண்கள் நாயகமே! என் எண்ணத்தை நிறை
வேற்றிவைத்த என்னிரு தண்மணிகளே? நம்மை நாடிவந்த சங்கம
ரோடு பள்ளியரையிற் சேர்ந்து மன்மதனாற் படுந்துன்பத்தைப் போ
க்குவாயென்று சொல்லி விடைகொடுத்துப் பின்னர் உத்தமகுணத்
தை யுடையவனாகிய மன்னவன் பெரியவரிடஞ்சென்று, தேவரீர்
கருத்தின்படி யமைத்தேன், அவகீகரித்துக் கொள்ளுமென்று மிகு
பத்தியோடுகூறினான். எ-று. (௫௩)

அறுசீர்க்கழிகெடி லாசிரியவிருத்தம்.

அககணநன்னீராடி யழகுறவறையுட்சேர்ந்து
மிக்கநல்லிவாராழைமீட்டி வினோதமாய்க்கீதம்பாடிப்
புலக்கலினெருங்கியந்தப் பாமனைப்பார்க்குங்காலி
லக்கணிமெய்யனாகே யரியயோகத்தினுற்றான்.

இ-ள். இராசபத்தினியாகிய சல்லமாதேவியுடனே மஞ்சன
மாடி ஆடையாபரணமணிந்து சுகந்த பரிமளங்களையணிந்து பஞ்ச
கச்சாய வர்க்கங்களேந்தி வீணையெடுத்துப் பள்ளியறையுட் பிரவே
சித்து இத்திரரீல மரகதங்களா லமைத்தொளிநு மஞ்சத்தில் அம்ச
துளிகா சயனத்தின்மீ தாரோகணித்துக்கொண்டிருக்கும் அடியவர்
பக்கவினின்று நளி இன்னோசையைத்தரும் வீணையை மீட்டிக்
கீதம்பாடிக்கொண்டு சிலநேரஞ் சென்றபின்பு பெரியவர் சித்திரப்
பிரகாசம்போ ஷசைவற்றிருப்பதை நோக்கையில் உருத்திராட்சமா
லிவாபரணமணித்து லினங்கும் மெய்பிளையுடைய பெரியவர் யோக
சித்திரையிலிருப்பதைக் கண்டான் சல்லமாதேவி. எ-று. (௫௪)

பின்னுமம்மங்கையந்தப் பெரியவர்மகிழவெண்ணித்
துன்னுமங்கவர்மீதுற்ற சுகந்தரீரெடுத்துத்தாவி
நன்னயத்துடனேநிற்க நயனமுந்திறவாதன்னோர்
தன்னையும்நோக்காதாலுந் தயங்கியங்குரைப்பதானுள்.

இ-ள் பின்னையும் அருங்கதிக் கொப்பாகிய அவ்வரசி அங்ள
னம் யோகநித்திரையிலிருக்கும் சங்கமர் மனமகிழத்தக்கதாக நினை
ந்து பிரகாசம்பொருந்திய அவர்மீது சுகந்தமுறவும் பனிநீரையெடு
த்துத் தெளித்தும் நன்னயத்தோடு நின்றும் கண் விழியாமலும் தன்
னையும் நோக்காமலு மிருப்பதை யுணர்ந்த தேவி சிந்தைமெலிந்து
கூறுவாள். ஏ-று. (௫௫)

வேந்தனு லுரைத்த வாய்மை
வீண்பட முற்றையோ வந்தோ
ஏந்தலே யென் றிறைஞ்சி
யெழிலுறு மடநதை யாங்கு
சாந்தமாய் மேல் விழுந்த
தழுவவப் பரம ரானோர்
வந்தவுங் குழந்தை யாகி
யின்புற வழுவ தானார்.

இ-ள். அரசர்க்கரசனாகிய எவ கோமானுரைத்த வாய்மைவியர்
த்தமாவது தருமமோ! ஐயோ! கடவுளையென்று தொழுது அழ
குலாவும் மாது அங்கு நித்திரையிலிருக்கும் பெரியவர்மேல் மெது
வாய்ச்சார்த்த ஆலங்கணஞ் செய்கையில், பூதீ கயிலாயபதியாகிய
சிவபிரான் எந்துங் குழந்தை வடிவமாகி யங்வணங்கு களிப்பும் ஆச்
சரியமும் கொள்ளத்தக்கதாக செங்குமுதம்போன்ற அழகிய வா
யைத்திறந்து அழ்வாரம்பித்தார். ஏ-று. (௫௬)

அரனெரு குழனி யாகி
 யலறியே பழுமபோ தங்கே
 பாமனார் செயலென் றெண்ணிப்
 பார்த்திபன் வினாவில் வந்து
 கரமதி லெடுத் தனைத்துக்
 களிப்புட னுச்சி மோந்து
 விரகுட னிருக்கும் போழ்து
 விமலனு மறைந் திட்டானால்.

இ-ள். திருக் கயிலாயபதியாவிய பரமசிவம் குழந்தை வடிவாய்
 அந்நியமுதிகின்ற செயலற்றித் தாசன், இது ஆண்டவன் திருவினை
 யாடலென்று உணரந்து மிகத் தீவிரமாய்க்குச் சேர்ந்து, தாமரை
 மலர்போன்ற விருகரவகளா லெய்தி நினைத்து முததமிட்டு உச்சி
 மோந்து மிக்க காதலோடும் பேராணந்தன கொண்டிருக்கையில்,
 சகதீசனாகிய எம்பெருமான் மாயமாய் மறைந்தார். ஏ-று. (இஎ)

எழுசீர்க்கழி கெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஐயனே நினது திருவுளச் செயலே
 பறிவமோ வறிவி லோம் யாங்கண்
 மெய்யனே கண்கள் மூன்றுடை யானே
 வேதனே வேதநா யகனே
 துய்யனே யெம்மைச் சோதனைச் செயலோ
 சுதனெனத் தோன்றியே மறைந்தீர்
 செய்யனே யெங்கட் கென்விதி யென்று
 தேவியோ டாசனு மெலிந்தான்.

இ-ள். சக்திர சடாதா மூர்த்தியாகிய ஐயனே! தேவரீரது
 திருவுளச்செயலை மடமையோ மாகிய யாவகன் தெரிந்து கொள்ளு

வோமோ! கீர்கமற்றவனே! கிர்மல குணனே! உலக நாயகனே!
பாஞ்சுடரே! சிவப்பிரகாசர! அரகரா! அண்ணாமலைநாதா! உண்
ணுழலைபாகா! சடாமகுடத்தில் இளம்பிறையும். கவகையும். நூன
உலாவும் தரித்த சோதி சொருபா! காளகண்ட திரிநேத்திரா! கரு
துமடியவர் தோத்திரா! மான் மழு சூல கபாலா! மறைபுகழ் சீலா!
பாவ கசா! காமதகலு! முயலகமர்த்தலு! திரிநேத்திரங்களை யு
ஷ்டயவனே! மறையுருவானவனே! சுருதி நாயகனே! பரிசுத்த
னே! காலாந்தகனே! புலித்தோலுடையோனே! திரிபுர மெரித்
தோனே! காகாபரணனே! சிரமாலே தரித்தாரனே! மார்க்கசகா
யனே! மாதவர்களுந் தனுக்டலனே! கங்காபரனே! கிருபாகரனே!
பாரசுத்தியை வாமபாகமபெற்ற மகானுபாவனே! சர்வத்துகரும் தா
னாய் சிவ்வனே! ஆபகபாநதவனே! அடியவர்களுக்கு அபயர்த்
தன் கொடுப்பவனே! மெய்ஞ்ஞானசகடரே! உமது பரிசுத்தம்
பொருந்திய உபய சரணாவிற்கங்களுகு கொண்டனாகிய எளி
யோகங்களைச் சோதனை செய்யுமபொருட்டோ புதல்வனுவுந் தோ
ன்றி மறைத்தீர மேனமையுற்றவனே! எங்களுந் கென்னவிதி
யென்று மககையருந் தானும் ஆந்நப்படாத துன்பத்தி லமுநதினா
கள். எ-று.

(௧௨)

கொற்றவ னிவ்வா றுள்மெலிந் தாங்கு

கோவெனக் கதறுமக் காலே

நற்றவத் தேரர்க ளுதிசெயு மீச

னாகி யுடன்விடை யேறிச்

சுற்றிலுந் கணங்கள் சூழ்ந்திட விதிமால்

றொடரவு மருணையம் பதிவாழ்

வெற்றிகெடி ளினைக்குத் தரிசன முதவ

வீரகுடன் பணிந்தவன் றுதிப்பான்.

யது]

வல்லாளமகாசாஸன் சருக்கம்.

சசுந்.

இ-ள். அரசன் இவ்வகையாய் மனம் வெதும்பிச் கோவென்று வாய்விட்டலறி நிற்கையில், மகிமைபொருந்திய தவத்தினையுடைய ஸாகஸ் போற்றிப் பணியத்தக்க பரமசிவம் பார்வதி தேவியோடுமெவன்விடையேறி அநேக சிவகணங்கள் சூழத்தக்கதாகவும், பிரமனும், விட்டுணுவும் வாசனவகளி லேறிவரவும் அருணையம்பதியை ஆளும் வல்லாளமகாசாஸனுக்குத் தரிசனந்தந்த மாததிரத்தில் ஆவலோடுமே பூமியிற் பணிந்தெழுந்து சிரத்தில் இருசரங்களை யுக கூப்பித் துதித்தான். எ-று.

(௫௧)

அறுசீர்க்கழிநெடி லாகிரிய விருத்தம்.

ஆதியேசரணமண்மே லடியரைக்காக்கவல்ல
சீராகிபேசரணங்குகைத் தூயசெஞ்சடையிற்றுண்டீர்
பரதிமாமதியணிந்த பரமனேதமியேற்குற்ற
நீதியைத்தாங்குவோர்சேய் நின்மலாவருளுவாயே.

இ-ள் ஆதிநாயகனாகிய தேவே சரணம்; உலகில் அடியார்கள் னைச சோதித தாட்கொள்ளும் பூரணனே சரணம்; அருட்பெருஞ் சுடரேசரணம்; கனகையையும் சந்திரனையும் பரிசுத்தமாய் பொன் போற் பிரகாசிக்குஞ் சடையிற்றரித்த பரம்பரனே! அடியேன் செங்குதோல் வீதியை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி ஓர் புதல்வனைக் கடாக்கித் தருளல் வேண்டிமென்று தொழுதான். எ-று.

(௫௨)

சுந்தாமன்னுகேண்மோ சுதனுமக்கியாமேயானே
மந்தத்தினுமுனக்கே மறைவிதிமுடிப்போமெனறு
சுந்தரசேகரனார்வாழ்த்திச் சுந்தர்தனர்கயிலிபின்னர்
பந்தமாயுலகவேந்தன் பண்புடனுவாழ்ந்தான்.

இ-ள். அழகுலாவுங் கீர்த்திபொருந்திய அரசே? யாமே உனக்
குப் பிள்ளையாய்த் தோன்றினபடியால், உன் அந்தியகாலத்தில் வே
தலிகியிற் கூறுஞ் சடங்குகளைச்செய்து வருவோமென்று சந்திர
சுடாதர மூர்த்தியாகிய சிவபெருமான் வாழக்கடவை என்று கூறிக்
தேவகணங்களுடன் கயிலாயகிரியைச் சேர்ந்தபின்பு, மிகுந்த ஆவ
லோடும் வல்லாளமகாராசன் அருணையம்பதியை ஆண்டு வாழ்ந்து
வந்தான். ஏ-று. (கக)

ஏழாவது,

வல்லாளமகாராசன் சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம்-இகஉ.

—

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தீர்த்தச் சருக்க வசனம்.

சைவபுராணத்திலே உருகதிர சங்கிதையிற் சொல்லப்பட்டன
வற்றைக் கூறினேம் இனி நூலிங்கபுராணத்தில் உரைதகவறவற
புஞ் சொல்கின்றோம் நாம சொல்ல தஞ்சாவூர் சரிதம் பிரம
தேவா சனகாசுர உரைதக அவா வியாசாசுரகூற வியாசாசுர
கரும, ஆகா நைமிசாரண்ய இருடிகளுந் கரும உரைதகதாசுர தீர்த்த
தனிகளின் மகிமையும் பிரபு முறைகளுந் தேம கௌதமமுனிவா
சுவாமிசந் தியில யாகமொன்று செய்ய, சிவப்பிராமணா ! தோன
றினா. அவரைநோக்கிச் சிவபூசையெய்வீராக எனறா பின்னா
எழுதருபபையக குண்டத்தில இட, தேவதாசிகள் எழுவா தோன
றிலா அவர்களைச் சுவாமிசந் தியில நடனமுயெய்வீராக எனறா.
அவர்கள் தடாகங்கள் பலவறையுண்டாககி யூரைச் சிறப்பித்தனா.
அதீர்த்தங்களின் பெயரும் அவற்றின் மகிமையும் கூறுவா

1 அருணாசலத்திரகு கிழக்கே இந் தீர்த்தம என ஒரு
தீர்த்தமுளது அது இரதராஸ உண்டாகப்பட்டது. தேவதாசா
கத்தினகனுள்ளவா நாடோறும் அதனை மூழ்கவால, சந்தனக்
மூலப்பிள வாசனையும் சரபகப்பூவின் மணமுந் தோன்றும். அதன்
கண தைப்பூசத்திற் மூழ்கி ஆசனஞ்செய்யிற மீகாடி பிரமகத்தி
தோடம் நிகர.

2 அருணாசலத்திரகு அக்கினி தீர்த்தமுளது அதன் கண பக
குனிமம் அது இரதராஸ மாதாக்களாலவரும் பாவகடவுள்
கும். அது அக்கினி மூலப்பிள வாசனையும் சரபகப்பூவின் மணமுந் தோன்றும்.

தீர்த்தச் சரூக்க வசனம்.

சத்தஞ்ஞிவர் பத்தினிதனைவிரும்ப அதனையவன் மனைவியான சவா
காதேவியுணர்ந்து அவ்வெழுபத்தினிமார் வடிவத்தை யெடுக்கப்
புணர்ந்ததனாலுண்டான பாவத்தை இத்தீர்த்தத்தின் மூழ்கியதனாற்
போக்கிக்கொண்டான்.

3. தெற்குத்திசையில் யமதீர்த்தமுளது. இதன்கண் மூழ்கி
னாற் பொன்மயமானவடிவமும், தேகத்திலுள்ள நோய்நீக்கமும் உ
ண்டாம். பிரமாவின் ஆயுதம்பட்டுத் தேகந குறைந்ததை யமன்
இதில் மூழ்கித் தீர்த்துகொண்டான்.

4. தென்மேற்குத் திசையில் நிருதி தீர்த்தமுளது. இதில்
தோய்ந்தவர் பகையைநெல்வர். அவ்வாறே நிருதியெனனும் திக
ருப்பாலும் இதில் மூழ்கினமைமால் அகங்காரமான கொடுமியு
யைத் தவ் உபமாக்கிக்கொண்டான்.

5. குறமற்ற அருள்கிரிக்கு மேலேத்திசையில் வருணதீர்த்த
மிருக்கின்றது. இதில் மூழ்கிநீராக்கு நலங்கிரகங்களும் நற்பல
னைக்கொடுக்கும். முன்னர் இதன்னை சூரியன்முதற் கேது சுராக
வுள்ள ஒன்பது கிரகங்களும் தம் இட்டத்தை யடையும்படி மூழ்கி
னர்.

6. வடமேற்றிக்கின்கண் வாயு தீர்த்தமுளது. அதன்கண்
மூழ்கினோர் எல்லாத் துன்பங்களும் நீங்குவவராவர்.

7. வடக்குத்திசையிற் குபேரதீர்த்த மொன்றுளது. அதன்
கண் மூழ்கினோர் நவநிதிகளும் ஏவல்கேட்பச் சகல போகங்களை யும்
அனுபவிப்பார். இதன்கண் மூழ்கிய இலக்குமி திருமாலின் மார்
வெபச்சேரத்தின்கண்.

8. அருணாதிருத்திக்குத் தென்பக்கத்திற் கோணத்தியுளது.
இதன்கண் கழல்நீர்முதலாக, தாலேரி, சிந்து, துங்கபத்திரை முத
லியுள்ள நதிகளையாடோய்ந்து தங்களுக்குற்ற துயரினின்று நீங்கினர்.

9. மேலைப்பாரிசத்தில் புண்ணியநீதி என்று ஒன்றனது. அதன் அருகில் புண்ணியாற்றாறொன்ற நகர் இருக்கின்றது. ஆங்குள்ள சமுன் எனவும் அரசன் தனக்குக் சகோதரகந்த பெண்ணுருவை முழுவித்து நல்ல வடிவயாவங்கொண்டான்.

10. சேயாறு என்னும் நதி டெரிசைக்கணுண்டு. இது முன்பு னர்ப் பார்வதிதேவியாரது ஸ்ரீபதி சுப்பிரமணியக்கடவுள் வேலெறிந்து அனமந்த தீர்த்தமாகும். இதன்கண் மூழ்கினோர் இரு வினைதளு மகப்ப்பெறுவர்.

11. சுவாமிபிற் ஆலயத்தார்ப்பு சிவதந்தை என்னுந் தீர்த்த முளது. அதனை ஸ்ரீபதியும், ஸ்ரீபதியை நினைத்தாற் கருகையின் முழுவி திடப்பொருளுராய் எல்லாத் தேவர்களினும் மேன்மை பெற்றனர்.

12. சக்கரதீர்த்தம் இது பொங்கைக்கருக் கிழக்கேயுளது வீட்டுணு வராக ஸ்ரீபதியில் முடிபுப் பெறப்பெற்றார். இதனை வலம் வந்தோர். முழுவிதோர், உட்கொண்டோர் சகல துன்பங்களும் நீங்கப்பெறுவர்.

13. அருணாசலேயப் பெருமான் திருக்கோயிலின் பக்கத்தே தென் கிழக்கால் ஸ்ரீபதியிற் முளது. இதன்கண் மூழ்கினோர் பிற சித்தலில் துழைந்தார். ஆயிரம் பிழைகளிறசெய்த எவ்வகைப் பாங்களும் நீங்கப்பெறுவர். இப்பிரம் தீர்த்தத்தில் ஓரணுவளவு யான் ஒருவர்க்குத் தாண்டுகொடுக்கப்படாமையின் நவரத்தினங்களை யும் பெயர்வாயும் கோழிகாடியாசுக் கொடுத்த பலமுண்டாகும். இவப்புப் பசுவைத் தானஞ்செய்தவர்கள் மேலுயிர்போலுஞ் சொர் சலிமானத்து லெறிக்கொண்டு சுவர்க்குஞ் சென்றுநின்று பசுவினு ன்மம் ஒவ்வொன்றற்கு ஒவ்வொருந்நயி விரிவார். காராய்பசு வந்த தானஞ்செய்தோர் பசுபதியின் பக்கத்திற் சென்று வெள்ளைப் பசுவைத் தானஞ்செய்தோர் ஆயிரம் பிழைகளிறசெய்தவர்களுக்கும்

பட்ட முத்துவிமாணத்திலமர்ந்து பரமஸ்பதத்தில் வீற்றிருப்பார். கண் டிகாநானம் அன்னதானஞ்செய்தோர் பலன் அளவிட்கிச் சொல் லுதல கூடாது நந்தவனம் வைத்தோர், தடாகம். கிணறு, தண்ணீர் ப்பநதா முகலாயினவைத்தோர் நற்கதியாகிய சிவசாலோக்கி யுதையடைவர் மடங்கட்டிஞ்ஞர்பலம் வாயிடுவான்வும்போமோ.

14. அசுவினிதீர்த்தம் வடங்குழக்குத நிசையின்க ணுள்ளது. இதுதன்னை முழங்கிஞ்ஞா நாற்பயன்களையுமடைவார்.

15. அகத்தியதீர்த்தம் இது யம தீர்த்தத்திற்குக் தெற்கேயுள் ளது. இதுற் புரட்டாதிமாடத்தில் மூங்கி ஒருகை நீர் உண்டால் கயிழில் மகாவீதவான்களாயிருப்பர் சமசுவதி இலக்குமி யிருவரும் சேகரது அவரிடம் வசிப்பார்.

16. வசிட்டதீர்த்தம் இது குபேரதீர்த்தத்தி னருகேயுள்ளது இவின் மூங்கிஞ்ஞர் ஞானம் அடைவர். இன்னும் அளவில்லாத தீர்த்தங்களுள்.

ஒருகாகம் முன்னர்க்காலத்திற் கோயிற் பலிபீடத்தில் வைத்த நன்னததைக் கவரும்போது சிறகால் கீழேயடிக்கது. அதற்கா ளு சுவாமி இந்திரபதத்தைக் கொடுத்தருளிஞார். ஒரு பெருசசாளி வளையொன்று தோண்டிப்போது மாணக்கமணியைத்தோன்றி வெ ரிசசம்செய்ய. சுவாமி அப்பெருசசாளி தீபமிட்டதென்று அகற்சுச லோக்கிய பதமளித்தார். ஓர் சிலநதிகளும் அவ்வாறு வரவொ ட்த்தருளிஞர் மணலைச் சிவலிங்கமாக கினைத்தோனுஞ் சிவசாயுசி சித்தை யடைந்தான்.

தீர்த்தச் சருக்க வசனம்

முதலிற்று.

செருவண்ணாமலைத்தலத்தி டுனட்டுத்தங்குகளிலும் பாரவதிதேவியார் முதல் பலதேவர்கள்
 இணைத்தபபட்ட அனேகதீர்த்தங்குளின் மகரதமியம் இப்போது இலதீர்த்தக

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது,

தீர்த்தச் சருக்கம்.

செருமலையுங் களிற்றுமுகப் பிள்ளையிரு
பதம்போற்றித் திரையான் முத்தந்
தருமலையு மொருமலையுந் தொலைத்தமலிக்
கிழவனிரு சரணம் போற்றிப்
பொருமலையு மிரகலையு மடியாருக்
கொழிக்கவழற் பொருப்பாய் நின்றென்
கருமலையுஞ் செம்மலையும் பச்சைமலை
மடந்தையையுங் கருத்துட் சேர்ப்போம்.

புத்தகஞ் செய்ந்தக்க யானை முத்தந் துடிபுடி பிள்ளை
பொருமலையுந் வண்டி அலையுந் துடிபுடி செரு

பிக்குஞ் சூழ்ச்சிக்குடையும் கிரொளஞ்சமென்னு மலையையும் அட-
கிய சூழ்பாமணியா பாதகதைவண்ணிகு துன்பத்தையும் சேர்ந்-
தும் உடயாகஞ்சுரு ஒழிகந் அக்கினிமலையாக நின்று என்னுடைய
புதுவையக்கெடுக்குஞ் சிவபிரானையும் மரகதகீதம்பொருந்திய பா-
வதியாடையும் மனதகிதசேர்ப்பாம். ஏ-று.

உலி விருத்தம்.

தேவகு மனபிற் சிவபுரா ணந்தளி
லோங்கு ருத்திர சங்குதை யோதினன்
பாங்கி லிங்க புராணப் பரப்பினு
மீங்க றிந்த படியு மியமபுனோன்

இ-ள். பெருகிய அன்பினாலே சிவபுராணத்தில் உயர்த்திந்-
தின உருத்திரசங்குதியை முன்சொன்னேன். பெருமையாக
இலங்கபுராணப் பரப்பிலே நானறிந்த தன்மையுஞ் சொல்லுவேன்.
ஏ-று.

ஆதி வேத னருளச் சனகரும்
வேதம வல்ல வியாதனுக் கி தனன்
ருக னுக்கவன் சொல்லினன் ருதனு
மேத மற்ற னிருநாயிற் கீருதனன்.

இ-ள். ஆதியிலே பிரமன் சனகரிஷிதருசொல்ல, சனகர்
தவியாசருக்குசொல்ல, வேதவியாசர் குதரிஷிக்குசொன்ன
குதமகாமுனிவரும் நைமிசாரண்ய முனிவாருக்கு கூறினா. ஏ-று.

வன்னி மாமலைத் தோற்றமும் வான்மலைத்
சன்னி பாகவ கலந்தது முன்னமே
சொன்ன தாதலி னுங்க தொழித்தனன்
பின்ன ருள்ள கதைசில பேசுவாம்.

இ-ள். அக்கினிமலையோன்றியதும், பெருமையமைந்த
பெண்ணை பார்வதி, சுவாமியினது இடப்பாகம்பெற்றதும்

ரமே சான்றபடியினால் அநைகீக்கிப் பின்னுண்டாகிய சிலசரி
திரவகையுஞ் சொல்லுவோம். எ-று. (ச)

தீர்த்த மும்மதிற் செய்தரு மங்களும்
வாய்த்த வெற்பின் வவமுமி லிங்கமு
மேத்தி டாதவ ரெய்து மிகழ்ச்சியும்
பார்த்த ரன்பொருள் கொண்டவர் பாவமும்

இ-ள். தீர்த்தங்கள் மகிமையும், அதிற் செய்யப்பட்ட தருமங்
றும் கிரிப்பிர தக்கிணத்தின் மகிமையும், இலிகமகத்துவமும்,
வாமியை வணங்காதவ ரடையு மிகழ்ச்சியும், அவரடைந்த இகழ்
வையப்பார்த்துச் சுவாமியின்பொருளை அபகரித்தவர்களுக்கு வ
கின்ற பாவமும். எ-று. (இ)

பந்த மாயறி யாதுசெய் பாவமுஞ்
சிந்தை யார வறிந் துசெய் தீமையு
முறதை யோர்க ளொழிந்த முறைமையு
மெந்தை நாண் மகிழ்வுமி யமபுேன்.

இ-ள். பந்தவசமா யறியாமற்செய்த பாவமும், மனதார அறி
ய்செய்த பாவமும், முறகாலத்திலுள்ளவர்கள் அப்படிவந்த பா
வத்தை தீர்த்துகொண்ட முறைமையும், சுவாமியினால் மகிழ்ச்
சடைந்த புழுபூணையின் செய்கையுஞ் சொல்லுகின்றேன். (ஐ)

அமசீர்க்குநெடி லாகிரியலிருத்தம்.

விருப்பில் கோமனா ரீசன்
நிருபுனை வேள்கி நாட்டக்
கிருப்பொலி சடையோன் றன்றா
செனித்திடு மறையோ னங்கு

வருப்பொலி கண்டீலா வெண்ண
வதித்தன நவனை நோக்கிப்
பொருப்பிறை யவனைப் பூசை
புரியெனப் புகழ்ந்து சொன்னான்.

இ-ள். உலகத்து ஆசையில்லாத கௌதமரிஷி, சுவாமி சந்திரமூன் வேஷவியொன்று செய்வதற்கு எத்தனித்து அக்கினி வளரக்க. அழகுபொருந்திய சடையையுடைய அந்தச் சுவாமி கிருபையால் முன்னமே தோன்றியிருக்கிற சிவப்பிராமணன் அந்தயாகத்தில் * அக்கினி சொரூபம்போலப் பிறந்தான்; அவனைப் பார்த்துக் கிரியுபமாகி விளங்கிய அருஞ்சுவேசுரரைப் பூசை செய்யென்று புகழ்ச்சியாக உபசாரஞ்சொன்னார் எ-று.

மற்றுமேழ் தருப்பை தீயி
ஸ்துலு மலாமா தென்னக்
கற்றையங் குழலேழ் மின்னா
ருதித்தனர் கணிகை மாராய்
நிற்றலு மிறைவர் முன்னே
நிருத்தமே புரியு மென்ற
னற்றடம் பலவுங் கண்டு
நகரமுஞ் சிறப்புஞ் செய்தார்.

இ-ள். அதன்பின் கௌதமர் ஏழு தருப்பையை யெடுத்த குண்டத்தின் அக்கினியிலே போட்டதால், இலட்சுமிபோல கற்றையாயிருக்கின்ற கூந்தலையுடைய கிருபெண்கள் தேவதாராகப்பிறந்தார்கள்; அவர்களைப்பார்த்து நிகழ்வு சுவாமி சந்திர

* அக்கினி சொரூபம்போல் பிறந்தான் என்கிற மொழியை கௌதம புராணத்திலு் தெரிந்து கொள்க.

பது.

தீர்த்தச் சருக்கம்.

சனகி

காட்டியஞ்செய்து வாரூங்கனென்றார், அவர்கள் நன்மையாகிய தடாகங்கள் பலவுண்டாக்கி ஊரைச்சிறப்புச் செய்தார்கள். எ-று. (1)

மந்திரம் பரவும் வன்னி மலைதனக் கடுதத கீழ்பா
சிந்திர தடமுண் டந்த விர்திரன் முதலே கண்ட
தந்திரத் தமரர் தாமு மநிற்றின மூழ்க லாலே
சந்தனக் குழம்பு நாறு மணக்குமைர் தருவின்மலை.

இ-ள். தேவர்கள் மந்திரங்களாலே தோத்திரஞ் செய்யப்பட்ட அக்கினிமலைக்கு அடுதத கிழக்குத் திக்கு இந்திர தடாகமென்றெனறுண்டு; அது இந்திரன் முன் னுண்டாகினது; தேவலோகத்திலுள்ளவர்கள் அதில் நித்தியமும் முழுருகலால் சந்தனக் குழம்பின வாசனையும் கறபகப்படுத்தின் மாலையினுடைய வாசனையும் மணக்கும். எ-று. (க)

பிரமபா மிதிறைப் பூசம் படித்திடிற் பருகற்கோடி
பிரமபா தகம்போ மென்ற லதினலம் பேச லாமோ
சுரர்பதி மூழ்கி முன்னே தொடர்ந்த திவினைக டர்ந்த
னிரவியுள் ளளவும் வாழ விமையவ ருலகம் பெற்றாள்.

இ-ள். மேன்மைபொருந்திய அந்த இந்திரதீர்த்தத்தில் னைத் பூசத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து ஒருகைசலம் ஆசமனஞ் செய்தால், கோபிரமஹத்தி தோஷம் போமென்ற வதன்பெருமையைப் பேசக் கூடுமோ! இந்திரன் முன் அதில் மூழ்கித் தன்னையப்பற்றிய திவினைகளை நீக்கிக்கொண்டு சூரியனுள்ளனவும் வாழத் தெய்வலோகத்தையும் பெற்றான். எ-று. (க)

அவதனை பெயர்ந்ததாக மருணைமால் வரைத்தென்
கீழ்ப்பாற், பொங்கிய ததனின் மீனத் திக்பபூ ரணையின்

மூழ்கிற் செங்குபற் சுருங்கட் செவ்வாய்த் திருந்திழையவ
ரால்வந்து, தங்கியவினையுந்திருந் தருமமுந் தவமுஞ்சாரும்.

இ-ள். அருணாசலத்துக்குத் தென் கிழக்கில் அக்கினி தீர்த்
தமென்றென் றுண்டு; அதில் பகருணிமாதம் பெள்ளையியில் முழு
கிழைச் செம்மையான மீன்போன்ற கரிய கண்களையும் சிவப்பா
கிய வர்ணையுமுடைய மாதர்களால் வந்து பொருந்திய பாவமுந்
தீரும்த் தருமமும் தவமுஞ்சேரும். எ-று. (கக)

வண்ணிமுன் னெருநா ளேழு

மறைக்குல முனிவர்காதற்

றுன் னிய மடந்தை மாரை

விநும்பத் தன் சுவாகை யந்தப்

பன்னியர் வடிவ மாகப்

புணாந்துமேற் படர்ந்த பாவந்

தன்னைத்தான் கண்ட வந்தத்

தடத்தினிற் படிந்து சாய்த்தான்.

இ-ள். அக்கினி தேவன் ஒருநாள் வேத முணர்ந்த எழுமுனி
வர்களுடைய பக்கினி மார்களை விரும்ப. அகைத் தன் பெண்சாகி
யாகிய சுவாகாதேவியறிந்து அந்த மரகத வடிவத்தைத் தானெடுக்
கப்புணர்ந்து மேலே நினைத்த பாவத்தைத் தீர்க்கத் தன்னுடைய
உண்டாக்கப்பட்ட அத்தடாகத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பாவத்தை
போக்கிக் கொண்டான். எ-று. (கஉ)

தென்றிசைத் தரும தீர்க்க மளததிற்

செறிந்து மூழ்கிற்

பொன்றிகழ் வடிவ மாகுந் துடற்பிணி

பொடிபட்டோடும்

வென்றியிற் காலன்முன்னாள்

விதிப்படை தொடர்பெனினி

குன்றிய சாமந் தீர்த்தா

னதனிடைக் குனித்து மாதேதா.

இ-ள். பின்னும் அந்நமஸைக்குத் தென் பக்கத்தில் யமதீர்த்தம் என்றொன்றுண்டு அதில் அடைந்து மூழ்கிஞால் உடல் பொன் டிவமாமும் ; சேகரதிருள்ள வியாதிபோம். வெற்றி பொருந்நிய ிர்மமாவினது ஆயுதத்தொடர்ந்து கேக்கவருந்நினைத யமமுனவ ர அதில்மூழ்கிக தீர்த்தாகுகொண்டான். எ-று. (கரு)

ங்கரு நிருதி தீர்த்த மனதுமே நிருதிநாணத் தீர்த்தம் ாங்கதின முழுநி னைநுக் கரும்படை யனைத்துநீரு மாங்குமத தடததின முன் னையுநகரிய நிருதிமுழுகி ிவகிய கனற்கட் டேழ்வா யலகையின விசயம பெற்றான்.

இ-ள். நீங்குகற்கரியதாகிய நிருதிதீர்த்தமென்று நிருதிமுலை லிருக்கின்றது அதில் முழுகினவர்களுக்கு அரிய பகைகளால் ாந்திரும்; உயர்ந்த அந்த தீர்த்தத்தில் முன்னே முழுகின பல தினால் நிருதியானவன கெடுப்புந்நம்போனற கண்களையும் ஆழ ாகிய வாயையுமுடைய பேயைத் தன்வசமாகிக் கொண்டான்.

நீசையற் மலைக்கு மேல்பால் வளம்பெறு வருணதீர்த்த னைசென்ற வதனின் மூழ்கிற் கிரகமொன பாலு நன்ற னைசபெறக் கிரக மெல்லா முழுதும்வி ிடத்தில் வாயு னைசயினிற் பன்ன தீர்த்த முழுகிலெத் துயமுந் தீரும்.

இ-ள். குற்றமற்ற அருணகிரிக்கு மேற்குத்திக்கு வளம்பெ ன வருணதீர்த்தமென் றொன்றுண்டு, ஆசையுண்டாக அதில் முழுகினால் ஒன்பது கிரகங்களும் கண்ணையக்கொடுக்கும். முன்

அந்த ஒன்பதுபேரும் அதில் தங்களிஷ்டத்தையடைய மூழ்குவார்கள்; வாயுதிக்கில் வாயுதீர்த்தமென் றென்றுண்கி; அதில் முழு கிளால் எவ்வாத்துன்பமும் தீரும். எ-று. (கடு)

வடதிசை குபேர தீர்த்த முழுக்கினர் வறுமை பிபாமத் து நடமதிற குணப்ர லீசன் இருத்துவர் சலமத்த தீர்த்தம் புடைசெறித தகனின் மூழ்கிற புலையறிற் கடைய சேனு மடைவுடன் வருண நான்கி லதிகமர யரணைச் சேர்வாரா.

இ-ள். வடக்குகடிகிலே குபே-தீர்த்தமென றென்றுண்கி, அதில் முழுக்கினவாருடைய கிரித்திரம் நீங்கிப்போகும்; அதற் குகடுதரு சகலவிதங்களில் அசுவின் கைவாகனால் உண்டாக் கப் பட்டதீர்த்தம் இருக்கின்றது அந் முழுகிளால் சீரைப் பார்க்கி லும் இதிரவாரா டு தாம மெருமைபாடு நானுருவருணத்திலு மதிகமாகிப் பரமசைவனா சேர்வாரா என (கக)

அந்தாத் தடநதீர்த்தம் றொப்பா லகரதியத் தடமுண்டங்கே முந்திய க் தீர்த்தம் மூழ்கியுட னொண்ட டோர்கள் சுகதிர வதா ம கண்டாரா கரிந்தா ச ல கரச ராயா செருதிரு பயிலுவ கலிச செலியுரு சேரு மன்றே.

இ-ள். முன் தெற்காகச்சொன்ன யரதீர்த்தத்துக்குத் தெற் காக அகதரியதீர்த்தமென் றென்றுண்கி, அதிற் புரட்டாசி மாத தவில் முழு ருணகஜலம் உட்கொண்டபேர்களுடைய சந்திரனை யொத்த முகத்தைப் பார்த்தவர்கள் தமிழிற் சிந்தவர்களாவா கன்; இலட்சுமியும் சரதலுதியும் அவரிடத்திற் சேர்க்கிருப்பார்கள் தண்பதி தடதணிகச் சேர வதிட்டனார் தடமுண்டநத முனிவரைப் பசுவின் மூழ்கி முனிவரிற் றலையுமபெற்றா ரணையதின் மூழ்கி னாக்கட் கங்கமுஞ் செவகை நெல்லிக் கணிரென விளங்கும் பாவக் கடலுந் கடப்பா னன்றே.

இன். மூற்சொன்ன ருபேர தீர்த்தத்துக்கருளே வதிட்ட தீர்
கமென்வெண் றுண்டு அதில் வதிட்டர் ஐப்பசிமாதத்தில் முழுதி
நிவர்களுக்கெல்லாம் முதன்மையா யிருக்கப்பெற்றார்; ஆப்படிப்
பட்ட தீர்த்தத்தில் முழுகினவர்கட்குச் சாத்திரங்களுள்ளா முன்
கண்க நெல்லிக்கணிபோல விளங்கும், பாவமாகிய கடலையுங்கடப்
பார்கள் என்று.

(கஅ)

கங்கைவேற் குமாணனை முகத்தவன்

கதிதீரான வெற ிரின்

மங்கையோர் வடுநன் கள்ளி

மதியமென் வகசரர் வெள்ளைப்

பங்கய மடநகை தீதவர்

குடைதடம ிரின் குழை

மங்க தீதார் தடநதின மீமனமை

மறைகருந மதி புறவ.

இன் கருணை, வேலாயுசுமேந்திர சுப்பிரமணியர், விக்கிரே
சர், குரியன், பாராதி வயிரா சகசு கன்னிகன், சந்திரன் ஸுத்
வசுக்கன், சுவசுவ ம, நுமுள்ள தேவர்கள் முழுகிய தீர்த
நகன் அனேகமுண்டு; அவைகளில் ஒவ்வொரு தீர்த்தத்தின பெ
நமையை வேதகங்கும் சொல்ல அடியா ! என்று.

(கக)

ஒருநதி தானு மொவ்வாத

திருநதி வடபா லாக

வருநதி முழுதிப் பூமான்

மாயவ னுநதிகற் சேர்ந்தா

ணரு நலக பரவுந கேசாண

நன்னதி தென்பாற்றேன் றுஞ்

சுரநதி யமுனை பொன்னி

படிந்துநதி னாயசந் தீர்த்தார்.

இ-ன் ஒருநதியையும் ஒப்பச் சொல்வக்கூடாத திருநதி என் னு ஒருநதி, அருணாசலத்துக்கு வடக்குப்பக்கத்தில் உண்டு; அதி ல் இலக்குமிமுழுகி விட்டுணுவினுடைய மார்பைச்சேர்ந்தான், நர் மநாநதி வணங்குஞ் சோணமென்று ஒருநதி, அருணாசலத்துக்குத் தென்பாரசித்தலிருக்கும்; அதில் கங்கை, யமுனை, காவேரி முத லிய நதிகள்முழுகித் தவகள் துன்பத்தைப் போக்கிக் கொண்டா கள். ஏ-று. (௨௦)

புண்ணிய வாறு தெய்வ மலைக்குமேற்
நிசையிற் பொங்கும்
நண்ணிய புணைரி யாற்றா ரென்றுபேர்
நகரத் தாணம்
எண்ணிய நதியின் மூழ்கி யீழனென்
றரசன் நிகநாம
பெண்ணியல் வடிவந தீர்த்தான் வடிவமும்
பேறும் பெற்றான்.

இ-ன். தெய்வீகம்பொருந்திய அம்மலையின் மேற்பக்கத்தில் புண்ணியநதியென்று ஒன்றண்டு; அதனருகில் புண்ணியாற்றார் என்று ஒருநகரமுண்டு அவிலிருந்த சுழலென்கிற அரசன் தனக் குத் தீங்காகவந்தடைந்த பெண்ணுறவை அந்தநதியில் முழுகித்தீர் ந்து நல்ல உருவமும் வேண்டியபேறும் பெற்றான். ஏ-று. (௨௧)

திருந்துசே யாறு முன்சொற் நிறுநதி வடபாற் றோன்றும்
பொருந்தவே லெறிந்து செவ்வே ளழைத்தவப் புனித நீரி
லருந்திக நியிலோன் மூழ்கி யசுரரைத் தொலைக்குஞ் சீரு
மருந்தியி லமார் சேனா பதியெனும் வரமும் பெற்றான்.

இ-ன். அழகிய சேயாறு என்னு நதிமுன்சொன்ன திருநதிக்கு வடபக்கத்திலிருக்கும்; அதுமுன் சப்பிரமணியர் வேலெடுத்ததைத் தீர்த்தம்; அதில்மிகவும் பரகாசிக்கின்ற வேலைபுடைய அச்சுட்டா

வது]

தீர்த்தச் சருக்கம்.

சஅந

மணியரேழுமுகி அசுரர்களைக் கொல்லும் வரமும் அமிர்தபானஞ் செய்யுந் தேவர்களுடைய சேனாபதியென்கிற பேருமபெற்றா. (1)

நிருசந்தர லபத்தி னுள்ளே சிவதட் முளது நித்கந்
சருகதிணனி னைத்தாற் றெய்வந் கவகையிற் படிந்ததொக்கு
முருத்திரா பலநு மாசி மருத்திலே யுகந்து மூழ்கி
யெருத்தினி லிருந்துதேவ ரெவரினு மேற்றம் பெற்றார்.

இ-ள். சுவாமி ஆலயத்திற் சிவநகையென்று ஒரு தீர்த்தமு
ண்டு; அங்கத்தினர்தோறும் கன்மன்கிலே நினைத்தார் கவகையில்
முழுகிய பலனுண்டாகும்; அநேக உருகதிரர்கள் மாசிமாதத்தில் ஸ்
நானஞ்செய்து இடபவாகனருடராய எல்லாத் தேவர்களிலும் மேன்
மைபெற்றார்கள். எ-று. **சிவகவகையிற்** (உரு.)

சங்கர தீர்த்த மருத்த தடத்தினிற் குணபாற் றோன்று
மைக்கட லீனையிமனி வராசமில் படிந்த தாக
மக்கரை வலமாய் வந்தோர முழுகினே ரருந்தி னோர்க
டுககசா கரமவிட் டசன் றுணைபபதம் பெறுவ ரன் றிற.

இ-ள். சங்கரதீர்த்தமென் றெருதீர்த்தம். முன்சொன்ன தீர்த்த
சத்துக்குக் கிழகவிலிருக்கிறது; அதுமுன்னமே சமூகதிரத்தி
னிற்றம்போன்ற விட்டுணுவாகவாகாரத்தில் முழுகிப் பேறுபெற்ற
தாகும்; அத்தீர்த்தத்தை வலமாகவந்தவர்களும் அதில முழுகினவர்க
ளும் அந்நிறை உட்கொண்டவர்களும் தூக்க சமூகதிரத்தில் ன்ற
மங்கிச் சிவபிரானது இரண்பொதவகளையும் இடமாகப் பெறுவா
கள். எ-று. (உரு.)

நாயக னமநங் கோயின் மருங்கினி னைந்த தேவந்
றாயவன் பெயரீந் தீர்த்தத் தீயவன் றிசையிற் றோன்றுங்
தீயமத தடக்கிற் றையதார் பிறவியாங் கடலிற் றோயா
யிரஞ்சனந் தாறு மடைந்த தீயவனுந் தீர்ப்பார்.

இ-ள் அருணாசலேசுவர் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கோயிலுக்குப் பக்கத்தில் அக்கினிதிசையில் பிரமதீர்த்தமென்று ஒரு தீர்த்தம் உண்டி அதில் முழுதினவர்கள் பிறவிக்கடலில் முழுகார்கள்; ஆயிரம் பிரப்புக்கள்தோறஞ் சேர்ந்த தீவினையுந் தீர்ப்பார்கள். எ-று. (1)

அத்தட முழுதிச் செம்பொன் னணுவள வளிப்பா ராகிற் சததசா கரஞ்சு ழிந்தப் புனியெலாந் தனத்தி னுலு மதகணி மணியி னுலு நிறைததது முழுது மீசன பத்தாபா லளிக்கு மந்தப் பலத்தினு மதக மாகும்.

இ-ள் அததீர்த்தத்தில் முழுதித் தகம் ஒரு அணுவளவு கொடுப்பாரானால் சததசமுத்திரஞ்சூழ்ந்த இப்பூமியெல்லாம் சொனாததினும். நவரத்தினங்களினும் நிறைதது அவைகளை யெல்லாம் சுவாமிபுடைய பத்திரிடத்திற் கொடுக்கும் பலவினை மிகமாரும். (1)

தேனகு தடத்தினமுதிச் செய்யுந் தீர்த்தோர்வென்றே நானவா ரணஞ்சூழ் செம்பொற் சயிலேர் விமானத்தேறி மேனகை யரம்பை ஹய கவரிக ளிரட்ட மேவி யானிலோ மயிர்க்கோர் கற்ப மரபதத் திருப்ப ரன்றே.

இ-ள். தேன்பொருந்திய புப்பகளைபுடைய அத்தீர்த்தத்தில் முழுதிச் சிவப்புப்பசுவைத் தானஞ் செய்தவாகள் மதங்கொண்ட நெனமேயான்கள் சூழ்ந்து தாங்கப்பட்ட மகாமேருபோலுஞ் சொன விமானத்திலேறிக்கொண்டு மேனகை. அரம்பை இருவரும் பரிசுத்தமாகிய கவரிவீசப்போய் அப்பசுவின்மயிர் ஒன்றுக்கு ஒரு கற்பகாலம் சிவபதத்தில் இருப்பார்கள். எ-று. (உஎ)

காலமே ரிதவின் முழுதிச் சரியயா னளித்தோர் கோல நீலமால் வரைபோ னல்லெருங்கிய விமானத் தேறிச் சூலமே பிடித்துப் பூதகணத்தவர் தொடர்ந்து போற்றப் பாலல்லா சனர்வாழ் கின்ற பரபதத் திருப்பரன்றே.

வது]

தீர்த்தச் சருக்கம்.

சஅந

இ-ள். அத்தீர்த்தத்தில் காலமே முழுதிக் கறப்புப் பசுவைத் தானஞ்செய்தவர்கள். அழகுபொருந்திய நீலமலைபோல், நீலரத்தின மிழைத்த விமானத்திலேறிச் சூலாயுதம்பிடித்துக்கொண்டு பூதகணங்கள் தொடர்ந்துவந்து வணங்க நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவனது பரமபதத்திலிருப்பார்கள் ஏ-று. (உஅ)

வெள்ளையா னளிக் தேவர் வெள்ளை
விடைகளா யிரஞ்ஞழ் முத்தின்
கொள்ளையாம் விவானக தேறி
நிமையவா ஞ்ஞாங்கொண் டேத்த
வள்ளலாற் பதநதின் சோவார்
மழைக்குடை செருப்புத் தநதோ
ரெள்ளருட பரிபா லீகதோ
நிந்திர பதநதின் சோவார்.

இ-ள். அத்தீர்த்தத்தில் முழுதிக் வெள்ளைப் பசுவைத் தானங் கொடுத்தவர்கள். ஆயிரம் வெள்ளைபிடங்கள் சூழ்ந்த முத்தின லல வகரிகைப்பட்ட விமானத்திலேறிக்கொண்டு தேவர்கள் கூட்டமாகச் சேர்ந்து வணங்கச் சுவாமிபதநதின் சேர்வார்கள்; மழைக்குக் குடையும, (வெயிலுக்கு) பாதரட்டை ன கொடுத்தவர்கள் இகழ்தலில்லாத குற்றை கொடுத்தவர்களும் இவ்வுபதவியிற் சேர்வார்கள். எ-று. (உஅ)
சென்னியால் தான மாய்க் கொடுத்த லளித்தோர் தேவர்
சென்னிய லுலகிற் போக புரிந் லளகை நாட்டின்
நின்றிகழ் மலமீரா னாட்டின் லுருமயின் னகாந்து தேவர்
சென்னியால் வணங்கி ி போழ்ச சிவபதத் திருப்பாபிறே.

இ-ள். அத்தீர்த்தத்தில் சென்னிகாநானஞ் செய்தவர்கள் தேவலோகத்திலும் மலமீரா னாட்டின் லுருமயின் னகாந்து தேவர் புரிபட்டினத்திலும், பின்புறப்பொருந்திய பிரமலோகத்திலும், சில சிலநாட்களிருந்து சிவமயவருமையெல்லாம் அனுபவித்துத் தேவர்கள் தலையாடிக் கொடுத்த அமையின் சிவபதவியிற் சேர்வார்கள்.

உத்தம தலத்திற் கோடி யருந்தவர்க் குதவு மன்ன
நித்தமாங் காசி மீதோ ரவிழப்பலன் றனக்கு நேரா
தத்தலத் தனந்த கோடி யருந்தவர்க் குதவு மன்னன்
சத்திய வருணை நாட்டி லவிழப் பலன் றனக்கொவ்வாதே.

இ-ள். உத்தமமாகிய தலங்களிற் கோடி அருமையாகிய தவசிக
ளுக்குப் படைத்த அன்னத்தின்பலன் நித்தியமாயிருக்கிற காசியில்
யெரியோர்களுக்குப் படைத்த அன்னத்தில் ஒரு அன்னப்பலனுக்
கும் ஒவ்வாது; அப்படிப்பட்டகாசியி லநேரங்கோடி தவசிகளுக்குப்
படைத்த அன்னத் தின்பலன் உண்மையாகிய அருணாசலத்தலத்திற
படைத்த அன்னத்தில் ஒரு அன்னப்பலனுக்கு ஒப்பாகாது. ௭-ஆ.

ஆயுஷ் யளவு பூமி மந்தணர்க் களித்தோ ரீசன்
சேவடி நிழலிற் றங்கன் கிளையுடன் செருங்கி வாழ்வார்
மானிடையரற் கு விட்டோர் மற்றொரு விநாடமே லேறி
மேவிடுஞ் சுவலோ கத்திற பவனிபோய் விப்பரன் றே.

இ-ள். பசுவின் குளப்படியளவுபூமி பிராமணர்கட்குத் தானஞ்
செய்தவர்கள். பரமசிவன் பாதநிழலிலே தங்களுடைய சுற்றத்தோ
டு தனித்துவாழ்வார்கள்; சுவாமிக்குப் பெருமைபொருந்திய ரிஷபன
களைக் தானஞ்செய்தவர்கள் வேறுரிஷபவாசனத்தி லேறிக்கொண்டு
சிவலோகத்தில் பவனியாசப்போய் சந்தோஷித்திருப்பார்கள். ௮-ஆ.
சாலைகளும் சலமத்தோர், நந்த வனஞ்சமைப் பித்தோர்கேணி
கூலமார் தடங்கள் கிணத்தோர் குடிசைநீர் பித்திற்சேர்வார்
ராலய மெழுதித் தூர்த்து விளக்கிட்டோ ரலங்க ரித்தோர்
வேலையி னிவிற் பார்தண் மெத்தையிற் றுயில்வ ரன்றே.

இ-ள். அருணாசலத்திற் சாலையைத்தவர்களும், நீத்தவனம் வை
த்தவர்களும், கிணறுகள் மணற்குன்று பொருந்திய குளங்கள் வெ
ட்டினவாகளும் இத்திரபதவி யடைவார்கள்; ஆலயத்திலுள்ள பள்
னம்நீரவி மெழுதி விளக்கேற்றி வைத்தவர்களும், அலங்காரஞ் செ

வது.]

தீர்த்தச் சருக்கம்.

சஅரு

ய்தவர்களும் விட்டுணுவாய்த் திருப்பாங்கடல்மத்தியில் சற்பசயன
த்தில் யோகசித்திரைசெய்வார்க்கு. எ-று. (நட)

மகிழ்ப்புனலரிதாநீரின் மருவுநீர்ப்பந்தர்வைத்தோர்
செழிக்குமேற்பதவிதன்னிற் றேவருந் துதிக்கவாழ்வார்
முனைசுகைமாவரியரன்பர்க் கணிகலைபுனைவித்தோரோ
ரிழைக்களவிறந்தகால யிறைபதத்திருப்பரன்றே.

இ-ள். நீரறிதாகிய கோடைக்காலத்தில் தண்ணீர்ப்பந்தல்வை
த்தவர்கள்; செழிப்பனமேலாகிய பதவியில் தேவர்களும் புகழும்படி
வாழ்வார்கள்; யானையுரிபோர்க்கு சிவனுடைய அன்பருக்கு வஸ்திர
ங்கொடுத்தவர்கள் ஓர் இழைக்கு அளவிறந்தகாலம் சிவபதத்தி லி
ருப்பார்கள். எ-று. (நட)

மடஞ்சமைத்தவர்களந்த மடத்திலோர்துகட்கோர்கற்ப
மிடம்பிடித்தநியாவீட்டி லிருப்பார்வேறிற் றந்தபேர்க் கும்
விடங் குடித்திறந்தோரும் விதியினாலுறுதி வேள்விக்க
கடனகுடித்தன மோலந்தக் குலமெலாங்கதியிற்சேரும்.

இ-ள். இச்சலத்தில் ஒருமடங்கட்டினவர்கள், அம்மடத்திலிரு
க்கிற ஒருகளுக்கு ஒருகற்பகாலம் கெடுதலில்லாத மோஷத்தில்
நிலைபெற்றிருப்பார்கள், பின்னும் வேறுவிதமாக யிறந்தவர்கட்கும்
விஷங்குடித்திறந்தவர்கட்கும் விதியாக உறுதிபொருந்திய பிதிர்யா
கம் அத்தலத்திற்செய்தால் அவர்கள் குலத்தாரொல்லாருங் கதியிற்
சேருவார்கள். எ-று. (நட)

காகமுனபலிபீடத்திற் பலிதனைக்கவரும்பேர்தி
லாகமார்சிறையைக்கீழே புடைத்ததாலயத்தினாடே
யேனைகையானமதுகோயில் விளங்கியதெனவுட்கொண்டு
பாகசாதனைஞர்வாழும் பதியினைப்பரமனீர்தான்.

இ-ள். ஒருகாக்கை அத்தலத்துக்கோயிற் பலிபீடத்தில் வை
த்திருக்கிற பலிபன்னத்தை வாயினுக்கொக்கும்போது தன்னுடை

ய சிறகால் கீழேயடித்தது அதைச் சுவாமிபார்த்து ஆலயத்திற் பி
ரியத்தினால் கம்முடைய கோயிலை விளக்கினதென்று நினைத்து இ
நம்பன் வாழ்கிற தேவலோகத்தை அக்காக்கைக்குக் கொடுத்தருளி
ஞா எ-று. (௩௬)

சுருத்திரம்

முடிக்கமொன்றுகோயிள்

முழையினைக்கிளறும்பேர்து

தேடருமணியொன்றங்கே

சிதறியோர்விளக்கங்காட்ட

வாடியபெருமானரீப

மளித்ததென்றதற்குநல்ல

வீயொருநீயுங்காட்டி

விரைந்துசாலோகமீந்தான

இ-ள். ஒருபெருசசாளி கோயிலில் வளையுண்டாக்குமபோது
தேடுதற்கரிய மாணக்கமணியொன்று அவ்விடே சிதறிச் சந்திமல்
விளக்குபோலக் காண்பிக்க, நடனஞ்செய்த சுவாமி நமக்குத் தீப
வகொடுத்ததென்று அதற்கு ஞானமாககத்தைத் தெரிவித்துச் சா
லோகபதவியைக் கொடுத்தாரா. எ-று. (௩௭)

சிலந்தியொன்றொருநாளாதத்

திருமலையிடத்துநூலைக்

கலந்துடனிழைக்கவீது

கலைமக்களித்ததென்று

நலந்திகழரசனாக்கி

யதற்குநல்லறிவுநல்கி

யுலக்தபின்னெடியமாய

னுலகினையுதவினுனை.

வது]

தீர்த்தச் சருக்கம்.

சு. ௨௭

இ-ள். அம்மலையில் ஒருநாள் ஒருசிலந்தி வாயினாலால பின்
னவிட, இது வஸ்திரஞ் செய்துகொடுத்ததென்று அச்சிவநதியை
அரசனாகப்பிறப்பித்து கலலஞானத்தைக் கொடுத்துத் தேகவியோ
கமானபிறகு விஷ்ணுவோகத்தைக் கொடுத்தாரா எ-று. (௨௪)

வேறு.

ஒருமணலைச் சிவனுருவ மென நினைத்தவ
விடத்தில வைத்தோ நொருவன் பினைப
பரத்திடுக கடைநதுசிவ நென்னவேற
றுமைபகன்ற பதவி சோநதான
பொருவரிய வருணசிரிப பதிவளம்
தென வுரைத்துப் புண்டரீகத்
திருமுகமண் டலாலாகத் திருநதன்னுன
மறைபுகன்ற செவ்வன் றினை

இ-ள் பின்னும் அததலசில ஒருவன் மணலைச் சிவனுருவ
மென்று நினைத்துவைத்ததனால் அவனமேலாகிய சதியைச்சோந்து
சிவனென்றும் இவனென்றும் பேதமில்லாமல் இருக்கின்ற சாரூப
யிய பதவியைப் பெற்றான்; ஒப்பில்லாக அருணாசலத்தின் வளம்
இதுவென்ற தாமரைமலர்போன்ற முகமலாகது சொல்லியிருந்தாரா
வேதங்களை யுஞ்சொன்ன பிரமதேவா எ-று. (௨௫)

எட்டாவது,

தீர்த்தச்சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம்-௧௦௦.

உ.
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமலைய வலம்புரிச்சருக்க வசனம்,

“லகம் படைத்த நான்முக்கடவுளே ! தீர்த்த முதலியவற்றி
ன் பெருமைகளையெல்லாங்கேட்டு என்மனம் ஆணந்தத் தழுத்திய
து. திருமலையை வலம்புரியுந் திறக்கையுஞ் சொல்லியருள்வீரக
வென்று சனகமகாமுனிவா கேட்குதலும் பிரமதேவர் கூறுவார்.

திருமலையை வலம்புரியுந் திறம் யாவாரலறிதல்கூடும் கற்பகா
லந்தவஞ்செய்தார் தாமும் அறியமாட்டார். சோணகிரியாகிய அ
மமலையைவலம்புரிகல் பிறவிக்கடலுக்கு ஓர் தோணியாகும். நரகக்
குழிசெல்லாது முகதியெனனும் மேல்வீட்டிற்கு ஏறவைத்த எணி
போலவுமாகும். தவத்திற்கும் அருமபொருட்கும் காணியாகும். சிவ
பெருமானையுருக்கதக்க மகிழ்ச்சியாகும். காசித்தலத்திலும் ஏனை
யமுத்தித்தலங்களினும் வசித்துக் கற்பகாலம் சிவபெருமானைப் பூசி
ப்பதும், அரியதவஞ்செய்வதும், யோகசமாதிகூட்டி அளவிறந்த
சித்திபெறுவதும் இம்மலையை வலஞ்செய்வதற்கு நிகராகமாட்டா.
அருணகிரியை வலம்வருவேம் என்றுசொன்ன மாத்திரையே சகல
பாவங்களுந்தொலையும். வலஞ்செய்வேம் என்று அடியெடுத்துவை
த்தவர்க்கு ஒவ்வோர் யாக பலன்கிடைக்கும். இரண்டடிக்கு இரா
சுருய யாகபலன்கிடைக்கும். மூன்றடிக்கு அசுவமேதயாகபலனாகும்
நான் கடிக்கு எல்லாயாகபலனாகிடைக்கும். பிரதக்கிணஞ் செய்
கையில் தூக்கிவைத்த ஓரடியின்பலன் பூமிப்பிரதக்கிணஞ் செய்த
பலன்தரும். இரண்டடியின் பலன் சருவ தீர்த்தமாடிய பலனைக்
கொடுக்கும். மூன்றடியின்பலன் பதினாறு தானைகளையுஞ் செய்த
பலனையளிக்கும். நாலடியின்பலன் அட்டாங்கயோகஞ்செய்த பல
னையளிக்கும்.

இவையன்றி வலமாகவைத்த ஓரடிக்குப் பூசாபலன்கள் எல்லாம் பலிக்கும் இரண்டு அடிக்கு இலிகைப் பிரதிட்டைக்குரியபலன் சித்திக்கும். மூன்றடிக்குக் கோடிவிமானம் தூபி என்னு மிவையுடைய கோயில்களைக் கட்டிய பலன்கள் கிடைக்கும். அருணாசலத்தை வலஞ்செய்ய வேண்டுமென்று ஓரடிவைத்தோர் உருத்திரபதத்தை யடைவர். இரண்டடி வைத்தோர் மகேசுரபதத்தை யடைவார். மூன்றடிவைத்தவா கோடி தலைமுறைப் பிரதிரர்களையும் நம்பதவியிற் சேர்ப்பாராவர்.

அருணகிரியை வலஞ்செய்தவர் திருக்கயிலையை யடையுங் காலத்தில சந்திரன் வெண்குடைகவிப்பான். சூரியன் தீபமெடுப்பான் தருமதேவதை கைதாங்குவரும் இந்திரனவரும் வழிகடோறும் புட்பகளைப் பரப்புவான், குபேரன் தண்டஞ்செய்து அருகில் வருவான், எட்டுவசக்களும் புட்பமாரியைப் பொழிவார்கள். மேனகை, அரம்பை, திலோர்த்தமை முதலினோர் சங்கீதம்பாடி நடனம்புரிவா. கங்கை, யமுனை சாமரம் இரட்டுவர். மேகங்கள் அமிர்தத்தையும் ஆடைகளையும் எடுத்துக்கொண்டுவரும். நான்கு வேதங்களும் புகழாநிறும்.

ஞாயிற்றுக்கிழமையில் வலம் வந்தோர் சூரிய மண்டலத்தைப் பிளந்து சிவபதத்தைச்சேர்வர். கடன்வறுமை என்னுமிதை நீங்கப் பெற்று ஏழுபிறப்பையுந்தாண்டவர். திங்கட்கிழமையில் வலஞ்செய்தோர் இந்திரன்போல ஏழலகத்தையுமாண்டு சிவசாரூப்பியத்தைப் பெறுவர். செவ்வாய்க்கிழமையில் வலஞ்செய்தோர் எல்லாத் துன்பங்களினும் நீங்குவர். புதன்கிழமையிற் பிரதக்ஷிணஞ் செய்தோர் நான்குவேதம், ஆறுசாத்திரங்கள், பதினெண் புராணங்கள் முதலிய வற்றைத் தெரிந்து முத்திசேர்வார். வியாழக்கிழமையிற் செய்தோர் திரிமூர்த்திகளும் புகழும்படி தேவர்முனிவர்களுக்கு எசமான்மரியுப்பர். சுக்கிரவாரத்திலே வலம்வருவோர் இலக்குமிகுடியிருக்க விட்ட.

டுணு பதத்தையடைவார். சனிவாரத்திலே பிரதக்ஷிணஞ்செய்தோர் நவக்கிரகங்களும் பதினோராமிடத்தி லிருக்கும் பலனையடைவர் சிவ ராத்திரி, வருடப்பிறப்பு மாதச்சங்கிராந்தி, அயனம், அத்தோதயம், மகோதயம், கிரகணம், விதிபாதம், விடுவகாலம், ஆமாவாசி, பெளர் ணிமை என்னுமிவைகளிற் பிரதக்கிணஞ்செய்வார் பலத்தை யாவ ரே யளந்தறிய வல்லார்.

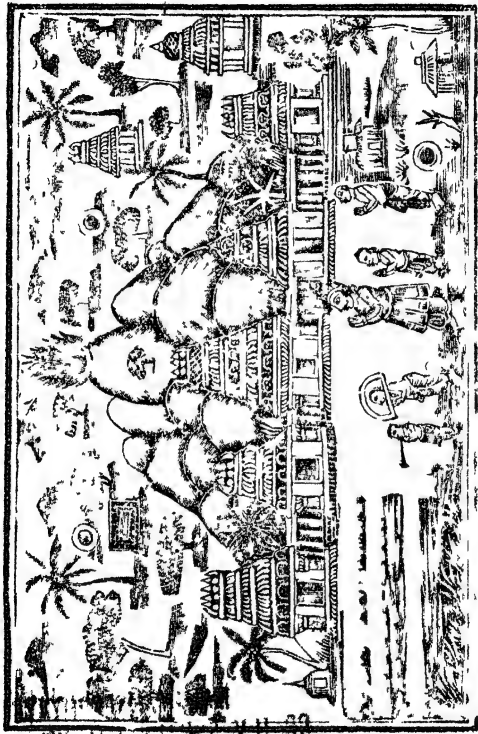
வலம்வருககாலத்திற் பெண்களை நினைத்தல், சட்டையிடுதல், போர்வை கொள்ளல் கால்களிற் செருப்பு முகலியன இடுதல், ப யம், சோகம், கோபமுகலியன கொள்ளல். குதிரை, யானை, பல்ல க்கு. சிவிகை. வண்டி முகலியவற்றில் ஏறிசென்று வலம் வருகல். தாமபூல முகலியன தரிததல், சோறுபுசித்தல், சுகந்த திரவியமளித தல், கைவீசிப்போதல், சனரைப்பார்த்தல், ஒடிப்போதல், பராமுரு செய்தல், வீணகதைகள் பேசுதல், மலையிங் ஏறுதல். முதலியன செய்தலாகா. எட்டுத்திக்குப் பாலகரும் இம்மலையின எட்டுத்திகுக் களினுமிருந்து பூசித்துளார்.

அருணாசலத்திலே குதிரையி லேறிக்கொண்டுவந்த வச்சிராங் கதபாண்டியன் தன்பாவத்தைத் தீர்க்க நினைத்துத் தெனறியசையில பமுகணி யிறைவரென்று ஒரு இலங்கததைத் தாபித்துப் பூசித்தான் னானும் ஆம்மலையின் மேற்குத்திசையில் அணியணுமலையார் என் னும் ஓர் இலங்கததைத் தாபித்துள்ளேன் என்று பிரமன கூறினன்.

திருமலை வலம்புரிச் சருக்க வசனம்

முற்றிற்று.

MAHAMAHOPADHYAYA .
DR. U.V. SWAMINATHA IYER LIBRARY
TIRUVANMIYUR :: MADRAS-4

இத் திருவண்ணாமலை யத் திரிகாண சுததியுடன் இத்தலபாணத்தை மனமுறகப் பாடி வலம் வருவோர்கள் தீவினை நீங்கி நான்காபயதலி மடையவேண்டி வலம்புரியும் மகா உதியம்—16.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிறம்பலம்.

ஒன்பதாவது,

திருமவஸ வலமபுரிச் சருக்கம்.

—o—o—o—

அறுசீர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

சனகமல கனகமலர்த் தடங்களது

பெருமையினுற் களித்தேனநத

வனகம்னை வலமபுரியுஞ் செபலினைபுந்

தெரியவுரைத் தருள்வாயென்று

சனகமுனி யெழுநதுபணிந் துரைக்குதலு

மளமகிழ்ந்து கிரணக் கோலிற்

றினகரனார் திறந்தடைக்குந் திருக்கோயிற்

கடவுள்வை செப்ப லானான்.

இ-ள், மேலான பிரமனே? பொன்போன்ற நிறகையுடைய தாமரைப்புட்பவக்ஞாநக தீர்த்தவகளின் பெருமையையொலி

வகடேட்டிச சந்தோஷித்தேதன், பாபாகிதமாகிய கிரியை வலஞ்
செய்யும் பெருமையுந் தெரிய அருளிசெய்யென்று சனக ரிஷி
எழுந்து வணங்கிசொன்ன அளவில், மனம் சந்தோஷித்துசு சூரி
யன்தன் கிரணமாகிய திறவுகோலால் திறந்து மூடிக் தாமரை மல
ராகிய கையிலில் வாசஞ்செய்கின்ற பிரமண சொல்லத தொடங்கி
ஊ. எ-று. (க)

கற்பெலா மரியதவம் புரிந்தவரு
மதன்பெருமை காண மாட்டா
ரற்பதவம் புரிந்தவருந் கருணைகிரி
வலத்தினல மறிப லாமோ ,
சிறபரன்றன் புகழ்க்கேட்கும் விருப்புடையா
யெனவுனக்குச் செப்பா லென்றே
னற்புதமிக் கதைமுகுந்தா செவிவழியே
புகட்டவிற்ப மருது கென்றன

இ-ள். கற்பகாலம் அரிதாகிய தவஞ்செய்தவாகளும், அதன்
பெருமையை யறிமமாட்டார்கள; அற்பமான தவத்தைச் செய்த
வர்களுக்கு அருணாசலம் வலஞ்செய்யும் பெருமையை அறியக்கூடு
மோ பரமசிவனுடைய புகழைக்கேட்கும் ஆசைபுள்ளவ னென்று
உணக்குத சொல்லத் தொடங்கினோம்; அற்புதமான இக்கதையாகிய
அமிர்தத்தை உண்காதாகிய வாய்வழியிற் புகட்ட இன்பமாக அருந்
தென்று சொன்னார் பிரமதேவர். எ-று. (உ)

சோணகிரி வலம்புரிதல் பிறவியெனும்
பெருங்கடற்குத் தோணி யாகு
மேணரகக் குழிபுகுகா தரியமுத்தி
வழிக்கேழ்வேணியாடா

வது]

திருமலை வலம்புரிச் சருக்கம்.

சுசுரு

காணரிய தவத்தினுக்கு மறத்தினுக்கு
மரும்பொருட்குங் காணி யாகும்
வாணுதனின் னிடத்திருக்குங் கண்ணுதலை
மனமுருக்கு மகிழ்ச்சி யாகும்.

இ-ள் அருணாசலத்தை வலஞ்செய்வது பிறவி என்னும் பெரிய கடலைத் தாண்டிவதற்கு ஒருதோணியாகும்; ஏழு நாசக்குழியிலும் புகாமல் அருமையாகிய மூத்தியில் ஏறுவதற்கு ஏணியாகும்; காணுதற்கு அரிய கலதகிற்கும், தருமததுக்கும், சம்பததுக்கும், ஒருகாணியாயிருக்கும்; ஒளிபுள்ள நெறியையுடைய பார்வையை இடப்பாகத்தில் வைத்திருக்கின்ற சுவாமிபை மனமுருக்கு சந்தோஷமாகும். எ-று. (ங)

காசிமுதற் சிறப்புடைய தலங்களிலே
யிருந்திறையாக உற்பகாலம்
பூசையெயு மொருபுலமு கெடுங்கால
மரிபதவம் புரிக்க தானு
தேசிகனு நுரைத்தபடி சமாதியிலே
யிருந்துபெறுநு சித்தி தானு
நேசமுட னருணகிரி வலம்வருகென்
றுரைப்பதற்கு நிகர தாமோ.

இ-ள். காசி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட சிறப்பையுடைய தலங்களிலிருந்து சுவாமிபைக் கற்பகாலம் பூசைசெய்த பலமும், அநேககாலம் தவஞ்செய்தாலும், குருசொல்லிய முறைப்படி சமாதியில் இருந்து அடைகின்ற சித்திகளும், அருணாசலத்தை வலம்வரவேண்டுமென்று சொல்லிய பலனுக்கு நிகராகுமோ வென்று சொல்கார். எ-று. (ச)

அருணகிரி வலம்வருகென் றுரைப்பளவி
 லதிகபிர மத்தி நீங்கு
 நருமதையி னளவுமது வருந்துபவம்
 வருந்தநடு நடுங்கி யோடு
 மருவுபெரும் பொருள்கவர்து பழவினையுங்
 கரங்குவித்து வழிக்கொண் டேகுங்
 குருபாங்குத் தவறிழைத்த கொடுவினையும்
 பயந்துகருக் குலையுந் தானே.

இ-ள். அருணாசலத்தை வலஞ்செய்யென்று சொல்லுமளவிற்
 பிரமத்திபாதகம் போய்விடும்; நருமதையாறறு கீளவு மதுவைப்
 பானம்பண்ணிய பாவமும் வருத்தமுற்று நடுங்கி யாடிப்போ
 கும்; பிறருடைய பொருளைக் களவுசெய்த பழமையாகிய பாவமுண்
 கைகுவித்துக் கொண்டு ஒடிப்போகும்; குருவாகிய சுவாமிக்குத்
 தவறுசெய்தபாவமும் பயந்துகருப்பங்குலேத்து ஒடிப்போகும் எ-று.

அந்தவினை யுடன்படலும் பெருங்காற்றி
 நெரிசுடர்போ லவியா நிற்குந்
 தந்தையரைக் கடிந்தவினை நருடனுற்ற
 வரவெனவே தளர்ந்து மாயு
 மைந்தரையு மகளிரையுந் தொலைத்தவினைக்
 கடல்கவறி வறிய வாகு
 மெந்தைபொருள் கவர்த வினை
 தனக்கிருக்கு மிடமேதென் றிகைக்குந்தானே.

இ-ள். இறுதியைக் கொடுக்கும் பாவமும், அருணாசலத்தை
 வலஞ்செய்ய வேணுமென்று நினைத்த அளவில் குறைக்காற்றி நென்
 திரிவிருக்கும் தீபம்பேர லவித்துபோம்; தந்தையையுக்கொன்றபாவ

வது.]

திருமலை வலம்புரிச் சருக்கம்.

சகௌ

மும் கருடனைக்கண்ட பாம்புபோல் நடுக்கமடைந்து ஒடிப்போம்;
குழந்தைகளையும் மாதரையுங்கொன்ற பாஷமாகிய கடலும் வற்றிப்
போம்; எம்முடைய சுவாமி திரவியம் திருடின பாவமும் தானி
ருக்குமிடமெனகே யென்று ஒடிப்போம். எ-று. (சு)

வேறு.

ஓரடிக்கியாகஞ்செய்த பலத்தினையுதவாரிற்ரு
மீரடியிராசுருய பலந்தருமினியமூன்று
நேரடிபரிமேதத்தின் பலத்தினையிறைக்குநாலு
பாரடியிடுவார்க்கியாகப் பலனெலாம்பலிக்குந்தானே.

இ-ள். அருணாசலத்தை வலஞ்செய்ய வேண்டுமென்று நினை
த்து ஓரடி எடுத்து வைத்தவாக்கு யாகஞ் செய்தபலன் சித்தியாம்;
இரண்டடிக்கு இராசுருய யாகபலன் சித்தியாம்; மூன்றடிக்கு
அஸ்வமேத பலனுண்டாம்; நாலடிக்கு எல்லாயாகத்தின் பலனுஞ்
சித்தியாம். எ-று. (எ)

வலங்கொளோரடியேபூமி வலஞ்செய்யும்பலந்தைநல்கு
மலங்குமீரடியேதீர்த்த மாடியபலன்களீயுந்
தலங்கொண்மூன்றடிகளீரெண் டானத்தின் பலந்தைநல்கு
மிலங்குநாலடிக்கியோகத் தெண்வகைப்பலந்தைநல்கும்.

இ-ள். பிரதக்ஷிணஞ் செய்கையில் தூக்கிவைத்த ஓரடியின்
பலன் பூமிப் பிரதக்ஷிணஞ் செய்தபலன் தரும்; இரண்டடியின்
பலன் சருவ தீர்த்த மாடிய பலன் தரும்; மூன்றடியின் பலன் சோ
டசதானப் பலன் தரும்; நாலடியின் பலன் அஷ்டாவக யோகஞ்
செய்தபலன் தரும். எ-று. (அ)

வைத்தவோரடியேபூசைப் பலனெலாம்பலுங்குமங்கே
உய்த்தவீரடியேலிங்கந் தாபித்தவறுதிரல்கு

மெத்தவேயடினுன்றிட்ட பலன்சொலின்விமானங்கோடி.
பெத்தனை தூபிக்கோயில் சமைத்தபேரெல்லாநல்கும்.

இ-ள். அதுவல்லாமலும் வலமாகவைத்த ஓரடிக்குப் பூசாப
லன்களெல்லாம் பலிக்கும்; இரண்டடிக்கு இலிங்கப் பிரதிட்டை
செய்தபலன் கொடுக்கும்; மூன்றடிக்கு கோடிவிமானம் தூபிகளை
புடைய கோயில் கட்டியபேறு தரும. எ-று. (க)

வேறு.

நீடருணகிரிவலத்தோ ரடியிட்டோ
ருருத்திரர்வா ணிலைகைக் கொண்டோர்
நாடுபிரண் டடியிட்டோர் மகேசுராதம்
பதத்தடைந்தார் நதியுஞ் குடி
பாடரவம் புனைநதமலை வலமாக
வெழுந்தொருமூன் றடியிட்டார்க்கே
கோடிதலை முறையவரைச சிவலோகந்
தனிற்கொடுபோய்க் குடிவைத்தாரே.

இ-ள். நீண்ட அருணாசலத்தை வலஞ்செய்ய வேண்டுமென்
று ஓடி வைத்தவர்கள்; உருத்திர பதமடைவார்கள், இரண்டடி
வைத்தவர்கள், மகேசுர பத மடைவார்கள்; மூன்றடி வைத்தவர்
கள் கோடிதலை முறையிலுள்ள மணிதரையும் பதவியிற் கொண்டு
போய்ச் சோக்கும். எ-று. (க௦)

சன்றிதரு மருணகிரி வலமாகச்
சிற்றுவழி நடந்தபேர்க்குத்
தூன்றெடுங் கிரணவெள்ளிக் கயிலைமலை
வழிகெடுத்தொலையாநிற்கு

வது]

திருமலை வலம்புரிச் சருக்கம்.

சகக

மன்றியும் மலைவலமாய் நடந்தவழிப்

பரலுறுதது மழற்சியாலே

கன்றியகா லரைச்சாணிற் கன்றியகா

லரைப்போலக் காணும் பாவம்.

இ-ள். நன்றியைக் கொடுக்கும் அருணாசலத்தை வலமாகச் சிறிதுதூரம் நடந்தவாகளுக்கு உருவகிய கிரணத்தை வீசுகின்ற வெள்ளி மலையாகிய கைலாயசிகிறகுப் போகும்வழி விரைவில் தொலையும் ; அல்லாமலும், அம்மலையை வலமாகப் போம் போது பருக்கைக் கல்லுகளாலும் அழரசியினாலும் கன்றிப்போன காலையுடையவரைக் கண்டால் என்னென்று பயந்து பாவங்கள் ஒழிப்போம். எ-று (கக)

வன்னிமலை வலம்புரிந்தோர் பதத்துகளொன்

னொருவாயு வசகதினலே

புனமொன்று மலையுவிடம் புத்திலது

கயிலைபெனப் புனிதமரு

மின்னும் பாதத்துகளொர் மனிதருடற்

செறிபிலவரிட்புநீருந்

துன்னுமொர் பிறப்பொழியும் வலம்புரிந்தோர்

பெருமைகளொன் சொல்லுவோமே.

இ-ள். அகநிமிமலையை வலம் வந்தவர்கள் பாதத்தில் ஒட்டியதுகளொன் றுநீரறினாலுந் தகர்த்தையொத்த இடங்களிற் சேர்ந்தால் அதுவறு கைலாயம்போல் பரிசுத்தமாம்; இன்னும் வலம் வந்தவர்கள் பாதத்துகளில் ஒன்றுமனிதர் தேகத்திற்பட்டால் இறப்பும் அவர்களை பின்பற்றினருகிற பிறப்பும் நீங்கும்; அப்படியாகும்போது பிரதக்ஷணஞ் செய்தவர் பெருமைகளை என் சொல்லுவோம். எ-று. (கஉ)

அந்தமலை வலம்புரிந்தோர் சிவனிருக்குங்
கயிலையினி னேகும் போதிற் .
சந்திரன் வெண் குடையெடுகு மிரவிவிளக்
கெடுக்குமங்கை தருமந தாங்கு
மந்திரமே நெதிரனார் வழிசூழமலர்ப்
பரப்பிடுவா னளகைக் கோமான்
வந்தனைசெய் தருகுவருங் கந்தமலர்
மழைசொரிவா வசுக்கடாமே.

இ-ள். இவ்வருஞ்சலத்தை வலஞ்செய்தவர்கள் பரமசிவன்
வாசஞ் செய்கின்ற கைலாயமலையைச் சேரும்போது, சந்திரன்
வெள்ளைக்குடை படிப்பான்! சூரியன் விளக்கெடுப்பான்; தரும
சேவதை கைதாங்கிவரும்; இந்திரன் வருகிறவழியில் புட்பகச
னைப் பரப்புவான்; சூபேரன் தண்டனஞ்செய்து சமீபத்தில் வரு
வான்; அஷ்டவசுக்கள் புட்பவருஷம் பொழிவார்கள். எ-று. ()

மேனகையு மரம்பையுட னுருப்பசியுந்
திலோர்த்தமையும் வீணையராகுந்
கானநடம் புரிவர்கங்கா நதியுடனே
யமுனைநதி கவரிவீசும்
போனகவின் னமுதுமலைத் துகிலுமுங்
லெடுத்தெதிரே போகும் போது
நானமுங்கொண் டலர்மடந்தை நன்னுமுன்னே
மறைபுகழ்ந்து நடக்குந் தாமே.

இ-ள். மேனகையும், அரம்பையும், ஊர்வசியும், திலோர்த்
தமையும் வீணைவாத்தியத்துடனே சுகாதேதம்பாடி நடனஞ்செய்து
கொண்டு வருவார்கள், கவகையும் யமுனையும் சாமரம் வீசிச்சொ

வது.]

திருமலை வலம்புரிச் சருக்கம்.

டுக

ண்டி வருவார்கள் ; சாப்பிடத்தகுந்த அமிர்தத்தையும் மலையளவு ஆடைகளையும் மேக மெடுத்துக்கொண்டு எதிரேவரும் ; இலக்குமி பூவும் கஸ்தூரியுகுகொண்டு வருவான் ; முன்னே நாலுவேதங்களும் புகழ்த்துக்கொண்டு வரும். எ-று. (கச)

வேறு.

சேற்பொதிர்ந்துகளுங்கங்கை படிவதுஞ்சிறந்ததாண்ம் பார்ப்பதுமியோகத்தாலே வருதலுன்பலமொவ்வாதா லார்ப்பொலிசடையான்சோனா சலத்தினைவலமாய்ச்சூழல் காற்பலமென்றெண்ணுதே முழுப்பலங்கருதுங்காலே.

இ-ள். சேற்கெண்டை குதித்து விளையாடும் கங்கை முகலிய திர்த்தங்களி லாடியபலனும் சிறந்த சிவத்தலங்களைத் தரிசனஞ் செய்த பலனும். யோகஞ் செய்தலினால் வந்தபலனும் ஒப்பாகாது; ஆத்திமாலையாகத்த சடையையுடைய சிவசொருபமாகிய அருணா சலத்தை வலஞ்செய்தால் காற்பலமென் றெண்ணாமல் முழுப்பல மாய் நினைகரும்போது. எ-று. (கடு)

நிரந்தர மிமையோர் போற்று

நெடியமால் வரையைச் சூழ்வோர்

பரந்திமெ வழியிற் றேன் றும

பரலினுற் சிவந்த பாதம்

வரங்கொள வணங்கும் வானோர்

மகுடனோ டிகளிற் றைத்து

விசிந்தசெம் மணிக டாக்கி

மீளவுஞ் சிவக்கு மாதோ.

இ-ள். எப்போதும் தேவர்கள் வணங்கும் பெருமையுள்ள அருணாசலத்தை வலஞ்செய்வோர்களுடைய வழியிற்மிடக்கிற பர

ற்கல்லுகளை யிதித்துச் சிவந்தபாதம் பின்பு வரத்தைப் பெறவுத
ற்கு வணங்கும் தேவர்களுடைய மகுடகோடிகளிற் பதித்துப் பிர
காசிக்கும் இரத்தினகோடிகள் தாக்கி மறுபடியுஞ் சிவக்கும் எ-று.)

காண்டைகொடுக்கப்பெற்றென்கரியகண்டெரியப்பெற்றென்
மானிடம்பிறவியுற்றென் மலைவலம்புரியாமாந்த
ருனுடைப்புழுக்கடேறி நரகிடையூசலாடித்
தானிடர்ப்படுவதல்லா னுய்கிலர்சனகவென்றார்.

இ-ள். அப்படிப்பட்ட அருணாசலத்தை வலஞ் செய்யுந்தங்
கள் கால்நடையுண்டாய் நடந்துதிரியப் பெற்றென்ன பிரயோச
னம் ; கறுத்த கண்கள் நன்றாகத் தெரியப் பெற்றென்ன பிரயோ
சனம்? அரியமானுடப் பிறப்பாகப் பிறந்ததென்ன பிரயோசனம்?
மாயிசம் திரண்ட புழுக்களுடைய தேகத்திற் சேர்ந்து நரகத்தில்
வீழ்ந்து அலைந்து துன்பப்படுவ தல்லாமற் பிழைக்கமாட்டார்கள்,
சனகனே என்றார் பிரமதேவர் எ-று. (க௭)

வஞ்சியர்புணர்ச்சிவேண்டின் மன்னர்கைவசமாவேண்டி
லஞ்சியப்பகைமையெல்லா மக்கணத்தகற்றவேண்டிற்
பிஞ்சின்மதுபோனல்ல புதல்வரைப்பெறுதல்வேண்டிற்
சஞ்சிதமுதலாமுன்று கருமமுந்தவிர்க்கவேண்டில்.

இ-ள். அஃதல்லாமல் நல்ல மாதருடைய போகம் வேண்டி
னால், அரசர்கள் கைவசமாக வேண்டுமானால், அஞ்சத்தகுந்தபகை
யெல்லாம் அக்துணத்திலே நீக்க வேண்டுமானால், பாலசந்நிரன்
போல நல்ல பிள்ளைகளைப் பெறவேண்டுமானால், ஆகாமிய சஞ்சித
பிராரத்துவமாயிவ மும்மலங்களையும் நீக்கவேண்டுமானால். எ-று.

முயலகனலகைபூத கணங்களை முனியவேண்டிற்
துயறுருபினியுமாகச் சோகமுந்தவிர்க்கவேண்டி.

வது.]

திருமலை வலம்புரிச் சருக்கம்.

ரு0௩

விபலிசையறியவேண்டி லெழுதருங்கோலம்வேண்டின்
மயலறுபுகழேவேண்டின் மலைவலம்புரிவார்வல்லார்.

இ-ள். முயலகன்போன்ற இராக்கதனையும் பசாசுகளையும் பூத
கூட்டங்களையும் கோபிக்க வேண்டினால், துன்பம் செய்யும் வியாதி
யையும் தேகத்தில்வரும் சோகத்தையும் நீக்கவேண்டினால், இய
லிசை முதலாகிய கல்வியை வேண்டினால், அழகை வேண்டினால்
குற்றமற்ற கீர்த்தியை வேண்டினால், அம்மலையை வலஞ் செய்வார்
கள் பெரியோர்கள். எ-று. (௧௯)

வரந்தருமருக்கவார மலைவலம்புரிந்தோர்வெய்யோன்
நெறிந்தமண்டலத்தைக்கீறிச் சிவகதிபதியாச்சேர்வார்
திரந்தருஞ்சோமவாரந் திருமலைவலமாய்வந்தோர்
புரந்தரனெனவேழ்பாரும் புரந்தரன் றன்மைபூண்பார்.

இ-ள். சிறந்த ஆதிவாரத்தில் அம்மலையை வலஞ் செய்தவர்
கள் சூரியமண்டலத்தைப் பிளந்து சிவபதத்தைச் சேர்வார்கள் ஸ்தி
ரமாகிய சோமவாரத்தில் வலமாய் வந்தவர்கள் இந்திரன்போல
ஏழுலகத்தையு மாண்டு சிவசாரூப்பிய மடைவார்கள். எ-று. (௨௦)

மங்கலதினத்திற்குழுவோர் கடனுடன்வறுமைநீங்கிச்
சங்கிலித்தொடராமேழு பிறப்பையுந்தவிர்ப்பார்புந்திக்
கெங்கண்பகரைச்சூழுவோ ரிருங்கலைமறைகணுலா
றங்கமுந்தெளிந்துமுத்திக் கருகராயமராவார்.

இ-ள். மங்களவாரத்தில் கிரியை வலஞ்செய்வோர் தங்களுக்
குண்டாகிய கடனையும் தரித்திரத்தையு நீங்கி, சங்கிலி கட்டுபோ
ல் தம்மைவிடாத ஏழுபிறப்பையும் நீக்குவார்கள்; புத்தவாரத்தில்
சுவாமியைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்வோர் நாலுவேதங்களும், ஆறு

சாஸ்திரங்களும், அறுபத்துநாலு தலைகளும் தெரிந்து முத்திக்கு
நெருகினவராய்த் தேவர்களாவார்கள். எ-று. (௨௧)

மாவியாழத்திற்செய்ய மணிவரைவலமாய்ச்சூழ்வோர்
மூவரும்புகழத்தேவர் முனிவர்தங்குரவராவார்
தாலிலாவெள்ளிவாரர் தனில்வலம்புரித்தோர்கஞ்சப்
பூவையைப்புணரும்பூவைப் புணருமால்புரத்திற்சேர்வார்.

இ-ள். பெருமை பெருந்திய குருவாரத்திலே அம்மையை
வலமாக வந்தவர்கள் திரிமூர்த்திகளும் புகழமுபடி தேவர்கள் முனி
வர்களுக்கு எசமான ராவார்கள் ; குறைவில்லாத சுக்கிரவாரத்
திலே வலஞ்செய்தவர்கள் தாமரை மலரிலிருக்கின்ற இலக்குமீ
யைச்சேறும் விட்டுணுபத்ததைச சேருவார்கள். எ-று. (௨௨)

உதயமேசனிநாட்சூழ்வோர்க் கொன்பதுகிரகன்றாய்ப்
பதினொரமிடத்திற்றாய பலன்களைப்பலியாபிற்று
மதியணிசிவனிராவும் வருடம்வந்துதிக்குநாளு
மதிகமாமதிகமாகு மைப்பசிமுதலாமுன்றும்

இ-ள். சனிவார உதயத்தில் பிரதக்ஷிணஞ் செய்வோர்களுக்
கு கவக்கிரகங்களும் பதினொன்றமிடத்திலிருந்த பலனைக் கொடு
ப்பார்கள் ; சிவராத்நிரியிலும் வருஷப் பிறப்பினின்றும் ஐப்பசி
முதலாகிய மூன்றாமாதமும் வலஞ்செய்தவர்களுக்கு மேற்சொன்ன
பலன்களிலும் அதிகபலன் கித்தியாகும். எ-று. (௨௩)

அபன்சங்கிராமமாசி மகத்திலர்த்தோதயத்தில்
வெயிலுறுங்கதிரைப்பாம்பு விழுங்குநாள்விதிபாதத்திற்
பயனுறவஞ்செய்வோர்க்கும் பலன்களிற்கோடியாகு
மயர்வதத்தினமுஞ்சூழ்வார் பேற்றைப்பாரியவல்லார்.

வது.]

திருமலை வலம்புரிச் சருக்கம்.

௯௦௮

இ-ள். உத்தராயணத்திலும், தக்ஷணாயணத்திலும், மாகி மகத் திலும், அர்த்தோதயத்திலும், சூரிய கிரகண காலத்திலும், விதிபு தத்திலும், இஷ்டசித்தியை அடைய விரும்பி வலஞ் செய்தவர்களுக் குக் கோடிபகதிகமாகப் பலன் கிடைக்கும்; தளர்ச்சி யடையாமல் தினத்தோறும் வலஞ்செய்தவர்களுக் குண்டாகும் பலனை யாசறித்து சொல்லவல்லவர். எ-று. (௨௪)

காரிகையவரையற்றைக் கனவிலும்புணர்ந்திடாம னீரின்னமுழுகிதனாய துடித்துவெண்ணீறுசாததி யாரிடமுறையேதான மளித்துததாமவைகொள்ளாமற் பாரிடைநடந்துசூழ்ந்த தேவரைப்பணிந்துபோற்றி.

இ-ள் அயபடி அதிக பலனைத் தரும் அருணாகலத்தை வலஞ் செய்யும் விதமெப்படியெனின, பிரதக்ஷிணஞ் செய்யும் அன்றைக் குப் பெண்களைச் சொரப்பனத்திலும் நீளையாமல் நீரில் ஸ்நானஞ் செய்து பரிசுத்தமாகிய வஸுகிர முடிசதுக்கொண்டு விழுதிதரித்து அவ்விடத்திலே தானம் கிரமமாகக் கொடுத்த தாம் ஒருவரிடத்தி லும் தானம் வாங்காமற் பூமிபிலே காலினால் நடந்து கிரியைச்சுற்றி யிருக்கின்ற தேவர்களைப் பணிந்து வணங்கி. எ-று. (௨௫)

கஞ்சகம்போர்வைநீத்துக் கவிகையஞ்செருப்புநீத்தே யஞ்சதல்வெருளிசோக மக்கணத்தகநிறிவாசி சூஞ்சரமுதலாயுள்ள வாகனங்குறுகிடாமல் விஞ்சியவடைக்காயுண்டி வழியிடைவெறுப்பதாக்கி.

இ-ள். அங்கத்தில் தரிக்குஞ் சட்டையும் போர்வையும் நீக்கித் குடை பிடித்துக் கொள்ளாமல், கால்களுக்குச் செருப்பிப் போட்டுக் கொள்ளாமல், பயமும் கோபமுஞ் சோகமும் நீக்கிக்குதிரை யானை

முதலாகிய வாகனங்களிலேருமல் தாம்பூலம் தரிக்காமற் போசனத்
தையும் வெறுத்து. எ-று. (உக)

செங்கைவிசாமற்சேரா துவகைபாற்சிரத்திற்குப்ப
மங்கையர்ப்பதிதர்நீச ருறுப்பிலாவடிவுநோக்கா
தங்குறுமடியினேசை செவிப்புக்கா கரசமாதர்
இங்கனையிரண்டுஞ்சென்றுநடந்திடுஞ்செயல்போற்சென்று

இ-ள். கைகளை வீசிக்கொண்டு போகாமல், சோர்வில்லாமல்,
சந்தோஷத்தோடு சிரத்திற் கையைவைத்துக் கூப்பிக்கொண்டு மாத
ரையும் பாலிகளையும் நீசரையும் அவயவ ஈனரையும் பாராமல்
நடக்கிறபோது அடியினுடைய சத்தங் காதிர்கேட்காமல் மெள்ள
அரசமாதர்கள் பத்து மாதத்துக் கருப்பத்தோடு நடக்கிறதுபோல
நடந்து. எ-று. (உ௭)

இருவினையகற்றுமந்த மலையையெண்டிசையும்வீழ்ந்து
பரவியங்கதனைச்சூழ்ந்த கடவுளர்ப்பணிந்துபோற்றி
பருவமாய்வலமாஞ்சித்த ரமரரைமனத்தாற்போற்றி
புருகியங்கவர்மேற்கைகால் படுமெனவொதுங்கிச்சென்று.

இ-ள். கல்வினை தீவினைகள் இரண்டையும் நீக்கும் அக்கிரி
யை எட்டித்திக்கும் வணங்கி அத்திக்கிலிருக்கும் சுவாமிகளையும்
வணங்கி உருவத் தெரியாமல் வலஞ்செய்துகொண்டு வருகிற சித்
தர்களையும் தேவர்களையும் மனத்தினால் வந்தனஞ்செய்து அவர்கள்
மேற் தங்கள் கைகால்கள் படுமென்று பயந்து வழியினின்றும் ஒது
ங்கிச்சென்று. எ-று. (உ௮)

வானமார்மலையைப்பொன்னிற் படிசுநன்மணியாவெண்ணி.
மோனமாநடக்கவல்ல திறைபுகழ்மொழியைக்கேட்க
வானவிச்செயலினாலே வலஞ்செய்தாலயத்தினண்ணி
பேனமுன்னிறியான்றானைப் பணிந்துதன்னிருக்கையெய்தி

[வது.]

திருமலை வலம்புரிச் சுருக்கம்.

௧௦௭

இ-ள். ஆகாயமட்டு மளாவிய அம்மலையைப் பொன்போலவும் படிசம்போலவும், இரத்தினம்போலவும் கிணந்து மென்னமாய் கடக்கவேண்டியது; அல்லது சுவாமி துதிகளைக் கேட்கவேண்டியது. இப்படிப்பட்ட தன்மையாக வலம் வந்து கோயிலுட்சென்று விட்டுணுவாகிய பன்றி யறியாத சுவாமியின்,பாதங்களை வணங்கித் தாகவளிருக்கு மிடத்துக்கு வந்து. எ-று. (உக)

குன்றெனுங் குணத்தார்குழ
விருந்துதீங் கனிபால் கொள்க
வன்றியே புலவுநீதத
வடிசிலை யுண்க நீதி
நின்றவத் தலத்தோர் செய்யு
நிலமையி ததிதூ ரத்திற்
சென்றவர் வருத்தமாயெவ்
வகைவலஞ் செயினும் சீராம்.

இ-ள். மலைபோலுயர்ந்த குணத்தை யுடையவாகிய சிவபத் தர்கள் குழ இருந்து மதுரமாகிய பழங்களும் பாலுஞ் சாப்பிடக் கடவர்; அப்படியில்லாவிட்டால் மாமிசபதார்த்த மில்லாமல் அன்னத்தைப் புசிக்கக்கடவர்; இப்படிப்பட்ட செய்கைகளை நீதிபொருங் திய அத்தலத்திலிருக்கிறவர்கள் செய்யவேண்டியது; அதிக தூரத் தில் நின்றும் வந்தவர்கள் தகைஞ்ஞடைய வருத்தத்தினால் எவ்வித மாக வலஞ்செய்தாலும் என்மையாம். எ-று. (௩௦)

தண்டுத லிலாத ஞானச்
சனகவிச் சயிலஞ்சூழ
வெண்டிசை புரப்போர் தம்பே
நினிற்சிவ வருவங் கண்டீரர்

வண்டிசை பெருகு மோதி

மலைமகண் மலையின் கீழ்பாற்

கண்டனன் பவள வெற்பிற்

கயிலைவெற் றிறைவன் காட்சி.

இ-ள். கெடுதலில்லாத ஞானத்தையுடைய சனகரிஷியே ! இம்மலையி னெட்டுத்திக்குலும் திக்குப் பாலகர் எட்டுப்பேரும் தங்கள் பேரினாலே இலிங்கங்களைத் தாபித்துப் பூசித்திருக்கிறார்கள்; வண்டிகளின் ஒலிபொருந்திய கூந்தலையுடைய பார்வதி, கிரியின் கிழக்குத்திக்குல் பவளமலைபோல் ஒரு இலிங்கத்தைத் தாபித்துப் பூசித்தாள். எ-று.

மணிவரை பரியிற் சூழந்த

வச்சிராங்கதனப் போது

புணர்பவந் தவாககத் தென்பாற்

புழுகணி யிறையைக் கண்டான்

றணிவிலா வினைக ணீக்கத்

தரியனேன் மலையின் மேற்பா

லணியண்ணு மலையா னென்னு

மருவுரு விறையைக் கண்டேன்.

இ-ள். அருணசலத்தி னிடத்தில் குதிரையி வேறிக்கொண்டி வந்த வச்சிராங்கதபாண்டியன், அக்காலத்தில் தன்னையடைந்த பா வத்தைத் தீர்க்கத் தென்னிக்குல் புழுகணி யிறைவரென்று ஒரு லிங் கத்தைத் தாபித்துப் பூசித்தான்; தணியாத பாவங்களை நீக்கிக்கொ ண் ன காளும் (பிரமன்) அம்மலையின் மேற்குத்திக்குல் அணியண்ணு மலையா னென்கிற பேரிட்டு ஓரிலிங்கத்தைத் தாபித்துப் பூசைசெய் தேன். எ-று.

வாலவெங் கதிர்மேற் சோண
 வரைகடர் தொருநாட் பாய்ந்து
 சாலுமத் துயரந் தீரத்
 தனதுபே ரிறையைக் கண்டா
 னுலய முழுதுந் தேவ
 ராவநாட் டுறையோர் சித்தர்
 சிலமா முனியீர் கண்ட
 சிவனுருத் தெரிககொ ணாதே.

இ-ள். சூரியன் அருணாசலத்தைத் தாண்டிப் போனதினால் வந்தபாவந் தீரத் தன் பேரிட்டு ஒரு இலிங்கத்தை தாபித்துப் பூசை செய்தான். அஃதல்லாமல் அம்மலையிலிருக்கிற கோயில்கள் முழுதும் தேவர்கள், நாகலோகத்தார்தன், சித்தர்கள் முனிவர்கள் இவர்களால் தாபித்துப் பூசைசெய்யப்பட்ட சிவலிங்கங்களை இவ்வளவென்று சொல்லக்கூடாது. ஏ-று. (௩௩)

ஈசனார் வடிவமான விலிங்க
 மவ் வெல்லை சூழ *சிவம்*
 யோசனை மூன்றுஞ் சேர
 நெருங்குமவா னுமிக்கள் போலப்
 பேசுவ தெவனோ வந்தத்
 தலத்தினிற் பெருமை வேலன்
 நேசுறுங் கவுரி யானை
 முகத்தினுந் தெரிக்கொ ணாதே.

இ-ள். பரமசிவ ரூபமான அநேக இலிங்கங்கள் அவ்வெல்லை யைச் சுற்றி மூன்றுகாத வழிமட்டும் ஆகாயத்து ககூத்திரங்கள்

இக0

அருணாசலபுராணம்.

[எட்டா

போவ நெருங்கியிருக்கும்; அப்படி யிருக்கிறபோது அத்தலத்தின் பெருமையைச் சுப்பிரமணியர், பார்வதி, விராயகர், இவர்களாலே யே சொல்லக்கூடாம லிருக்கிறபோது என்னுற் சொல்லக்கூடுமோ. எ-று. (௩௪)

தாத்விழ மலரோ னிவ்வா
றுரைத்தலுஞ் சனகன் போற்றி
வேதனே பிறவி தீர்க்கும்
விமலனே விமல னான
வாதியைப் பழித்தோர் செம்பொன்
கவரந்தபே ரடையுந் தீங்கும்
பாதகந் தவிரு மாறும்
பகரெனப் பதுமன் கூறும்.

இ-ள். தாதுவிரிந்த தாமரை மலரிலிருக்கின்ற பிரமன் இப்ப டிசு சொன்னதும், சனகரிஷி வணங்கி வேதமுழுதுங் கற்றுணர்ந்த வரே! பிறப்பை நீக்கும் பரிசுத்தரே! மலயகிராண சிவனைப் பழி த்தவர்களுக்கு வந்த பாவமும், அவர் தனத்தை அபகரித்தவர்க ள டையும் பாவமும், அவைகள் நீங்கும் வகையும் சொல்லுமென்று கேட்கப் பிரமதேவா சொல்லத்தொடங்கிலார். எ-று. (௩௫)

ஒன்பதாவது,

திருமலை வலம்புரிச் சருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௫௮௫.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதித்தச் சருக்க வசனம்:

காமம், வெகுளி, மயக்கம் என்னும் முக்குற்றங்களை யுங் கடந்த முனிவர்களாலே சூழப்பட்ட திருவண்ணாமலைக்கு வேறு மலைகளு மொக்குமொன்று நினைத கூறும் பாவிகட்கு யமராயன் கொடுத்தண்டனை புரிவான். எத்தகைய பாவங்களைச் செய்தவர்களும் இவர்க்கு நேராகார். விட்டுணுவாகிய பன்றியும், பிரமனாகிய அன்ன முந்தேடியறியாத திருவண்ணாமலையை முற்காலத்தில் இகழ்ந்து தேகநஞ்ஞறபட்டித் துக்கப்பட்டா ஞெருவன் உளனென்று அக்கதையைச் சொல்லத்தொடங்கினார் பிரமதேவர்.

சனகமுனிவரே! முன்னர் ஞான்று காசிபர்க்கும் அதிதிகும் பிறந்த குமாரன் பன்னிருவர் உளர். அவர் அதிதியின் புத்திர ராதலால் ஆதித்தியர் எனப்பட்டார். அவர் மாதம் ஒவ்வொருவர் கோன்றி உலகத்தைப் பிரகாசப்படுத்தவர். தெய்வமாகிய திருவரு ணசுவத்தை மரறை மலைபோல நினைத்து அவ்வாதித்தர்களுள் ஒரு வன் தனது ஒரு சக்கரமும் எழு குதிரைகளும் பூட்டப்பட்ட இரத த்தை யதன்மீது செலுத்தினான். அப்போது மலை வெடித்து அங்கு நின்றும் வெப்பத்தினோன்றிப் புகைந்துவர, சூரியனது இரதம் பா மசிவனரது திருப்புன்முறவல் அக்கினியால் வெந்து நீருன திரிபு ரங்கன்போல எரிந்து சரம்பராயிற்று. குதிரைகளோ உயிரில்லாத னவாயின. சூரியன் தனது பாகனாகிய அருணன் கால்களை யிழந் ததுபோலத் தானும் கிரணங்களை யிழந்து ஒன்றுத் தோன்றது மூர்ச்சித்தான். பின்னர்த் தெளிவுகொண்டு அந்தமூலையின் பிரபா வங்களை வெல்லாம் தெரிந்து சிவபெருமானைத் தியானித்து மெய்

சூகூஉ

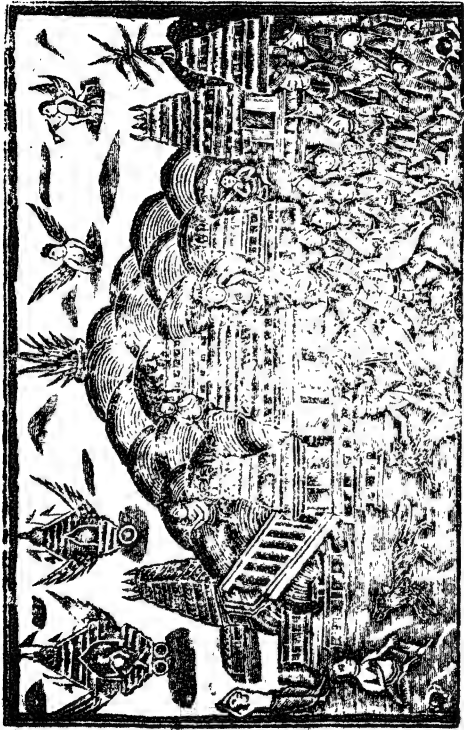
ஆதித்தச் சருக்க வசனம்.

யன்புடன் பிரதக்ஷிணஞ் செய்து மேலான கதியை யடைபுமாறு
செல்லும் யான் சூரியனது நிலையைப்பார்த்துச் சில உபாயங்களைக்
கூறினேன்.

ஆயிரங் கிரணங்களையுடைய சூரியன் அவ்வாறு மெய்யன்பு
டன் வலம் வந்து பரமசிவஞரைத் துறித்தான். மகா மேருமலையை
வலஞ்செய்யுஞ் சூரியன அருணாசலத்தை வலஞ் செய்யவே. “கை
லாசசிவராவாச மோககார ஸ்வரூபிண முமார்த்தக்ருத சேகரம்”
என்றறொடக்கத்தனவாக வேதாந்தன கோஷிதத அருணாசலேச
ரப்பெருமான றேனறியருளி முன்னர்ப்போலவே சூரியனுக்குத்
திருவருள் புரிந்தார். சித்திரை முதற் பகருனியீறாக எல்லா மாத
மும் சூரியன் மலைவலம் வருவான்.

ஆதித்தச் சருக்க வசனம்

முற்றிற்று.

ஆதித்தபகவான் சோதிருபமுள்ள மலையினுச்சிபில் தன் இரத்ததை நடத்த, அச்சோதி
தாக்கி இரத மெரித்தின்பு. ஆதித்தபகவான் மலையை வலம்வர பரமசிவன் இடபவாகனரு
டராய்த் தேவாண்டி காக்கிடுகாடுத்த மகாத்தியம்.—17.

உ-

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பத்தாவது,

ஆதித்தச் சருக்கம்.

அரசிர்க்கழி நெடிலாசிரிய விருத்தம்.

ஆற்றமற்றமுனிவர்குழு மருணபூதரத்துடன்
மற்றவெற்புமொக்குமென் றிகழ்ந்துரைத்தமனிதர்வாய்
புற்றெழுநதுபுகையெழுந்து புழுநெளிந்துபுல்லீர்
சுற்றெழுந்துபெருகுமண்டு சோரிமாரிசொரியுமே.

இ-ள். குற்றம் நீங்கிய முனிவர்கள் குழ்ந்துவரும் அருணாசல
மென்னு மலையோடு மற்றமலைகளையு மொக்குமொன்று கிந்தைசொ
ன்ன மனிதர்வாயில் புற்றுண்டாகிப் புகைத்து புழுக்கள் நெளிந்து
டலால்சுற்றம் காதுகின்ற நீர்சுற்றியெழுந்து மிகவும் இரத்தமாநி
சொரியும். எ-று.

(க)

அந்த மைந்தர்தம்மையெற்றி யந்தகன்றனேவலாய்
வந்ததூதர்செக்கிலிட்ட ரைத்தரைத்தெடுப்பர்வாய்
வெந்தவாளினுலறுப்ப ரெந்தைசோணவெற்பையோ
நிந்தைசெய்வையென்றடித்து நெய்யில்வேகவைப்பரே.

இ-ள். அருணாசலத்தைநிந்தித்த அம்மணிதர்களைப் பின்பு எம
னுடைய எவலாயவந்த தூதர்கள் செக்கில் அநேகதரம்போட்டு அ
ரைத்து எடுப்பார்கள்; அவர்கள்வாய்களை நெருப்பிற்போட்டுக் காய்
செய்ந்த சிவிலுலறுப்பார்கள்; எங்கனாண்டவன் மலையையோ நிந்
தைசெய்வாயென்று அடித்துநெய்யிலே வேகப்போடுவார்கள். எ-று.

பஞ்செழுத்துவைத்தரக் குருக்கிவாய்பரப்பியே
நஞ்சினைப்புகட்டிவெய்ய நரகிலகிடத்துவார்
அஞ்சியந்தநரகுதாறு மருவருத்தலைத்திடும்
நெஞ்சகத்திலெண்ணினார் தமக்குமீதுநிகழுமே.

இ-ள். பின்னும் அவ்வருணாசலத்தை நிந்தித்தவர்களை எமது
தர்கள் பஞ்சாகத்துவைத்து அரக்கையுருக்கி வாயிலேவிட்டு நஞ்சை
க்குடிப்பித்துத் தீமையாகிய நரகிலே தள்ளுவார்கள்; அந்நரகமோ
வென்றால் பயப்பட்டு இவர்களைத் தாங்குகிறதற்குச் சகிக்காமல் மிக
வுயர்வருத்தும்; இப்படிப்பட்ட துன்பம் மனத்தில் இம்மலையைக் கு
றைவாக வெண்ணினவர்களுக்கும் உண்டாம். எ-று. (க.)

குருக்கடந்தைதாயராவி கொன்றதீயர்முதலினே
நிருக்கும்வெய்யநரகின்மீதி லிட்டபோதிலவர்களும்
பெருக்கநொந்துபாபியென்று பேசுவார்கடம்முடன்
சுரிக் கொணுதுள்ளொமென்று தங்கள் கண்புதைப்பேசு.

இ-ள். ஆசிரியர்களையும், தாய்தந்தையரையும், பிராணன் வர
ங்கிய தீயபாலின் முதலானவர்கள் வாசஞ்செய்யும் கொடியநரகத்த

தில் இவ்வருணசலத்தை நிந்தித்தவர்களைப் போட்டபோது, இவர்களை முன்னிருக்கும்பாவிகள் மிகவும் வருத்தப்பட்டு சுவாமியை நிந்தித்தபடியினால், நம்மிலும் பாவிகளென்று சொல்லி நம்மோட வர்கள் சரியாயிருக்கக்கூடாது தள்ளிவிடுமென்று தாங்கள் கண்ணைப் பொத்திக்கொள்வார்கள். எ-று.

(ச)

என்றுரைத்துநானும்வைய மேழுமுண்டமாதுமாயன்றுமின்றுமளவிடாத வருணபூதரத்தையோர் குன்றமென்றிகழ்ந்துசென்று குன்றிமெய்குறைத்துமுன்குன்றினுனெருத்தனென்று கதைவிளம்பலாயினான்.

இ-ள். பிரமன் இப்படியென்று சனகரிஷிகருசொல்லிப்பினனுஞ் சொல்லுவார்; நானும் ஏழுலகத்தையுமுண்ட மகாவிஷ்ணுவுஞ்சேர்ந்து அன்றமுத லின்றையவரையிலும் அளவிடப் படாம மகிமையுள்ள அருணாசலத்தை, ஒருவன் ஒருமலையென்றிகழ்த்து போய்க் குன்றுதலடைந்து தேகங்குறைந்து துககப்பட்டான்முற்காலத்தில் என்று அக்கதையைச் சொல்லத் தொடங்கினார். எ-று. (1)

உலவுகின்றசோதியாவு முள்ளில்வைத்திவ்வுலகிலோர் மலையதாகிநின்றதெய்வ மலையமற்றமலைகள்போல் அலகுபெற்றவிரவியெண்ணி யாழியொன்றுவாசியே ழிலகுதேரம்மலையினுச்சி யெல்லையாய்நடத்தினான்.

இ-ள். நான்குதிக்கிலுஞ் சென்றுவிளங்கும் பிரகாசங்கையெல்லாம் தன் வுள்ளத்தில் வைத்துக்கொண்டு இப்பூமியில் ஒப்பற்ற மலையுருவங்கொண்ட தெய்வீகமாகிய அருணாசலத்தை மற்றமலைகள்போலநினைத்து ஒருசக்கரமும் ஏழுருதிரையும் பூண்டதேரை அவ் வருணசலத்தினுச்சியில் எல்லையாகநடத்தினான் சூரியன். எ-று. (1)

முகுத்தர்தேடுமந்தவெற்பின் முடியின்மேவுமுன்னமே மிகுத்தசோதியுள்ளினும் வெடித்தெழுந்துவெம்மையாய்ப்

புகைந்துசெல்லவிரதமுவர் புரமெனப்பொரிந்ததே
புகைந்தபச்சைவாசியோ வுலர்ந்தவாய்பானதே.

இ-ள். சூரியன் விட்டுணுவினால் தேடப்பட்ட அம்மலையின்
உச்சியில் போவதற்குமுன்னே, மிகுந்த பிரகாசமான மலைவெடித்து
அவ்வள்ளிடத்திலின்று எழுந்து வெப்பங்கொண்டு புகைந்துவரத்
தேர் திரிபுரமெரித்த பரமசிவன் கையாகிய நெருப்பிலே பொரி
ந்ததுபோலப் பொரிந்துபோய்விட்டது, நடத்தப்பட்ட குதிரைக
ளோ சீவனில்லாத குதிரைகளாயின. எ-று. (எ)

அறுசேர்க்கழிநெடி வாசிரியவிருத்தம்.

குதிரையுங்கரிகளாகிக் கொடியே நரலகைத்தேராய்க்
கதிரையுந்தனதுபாகன் காலெனவிழநதபானு
மதியழிநதிருந்தானந்த மலைவலஞ்செய்துஞானக்
கதிபெறச்செல்வேன்கண்டு கதிரவற்கிவையுரைத்தேள்.

இ-ள். அம்மலையினிடத்தில் நின்றெழுந்த கிரண வெப்பத்தி
னால்; குதிரைகளேழும் கரிகளாகப்போய்க் கொடியையுடையதேர்
கானல்போலத்தோன்றிய முருவில்லாததாய்த் தன்னுடைய பாக
ன் காலையிழந்ததுபோலக் கிரணங்களெல்லாவற்றையும் தானிழந்
து சூரியன்மதிக்கெட்டிருந்தான்; அந்தமலையை வலஞ்செய்துகொ
ண்டு மேலாகியகதியை அடையும்படியாகப்போகின்ற நான்பார்த்து
அச்சூரியனுக்கு இவ்வார்த்தைகளைச் சொன்னேன். எ-று. (அ)

ஐயனை மலையென் நெண்ணி
யகந்தையா லிகழ்ந்து வீழ்ந்த
கையனை பொருகா லத்துங்
கதியிலே யுனக்கென் றுலுஞ்

செய்யுமோர் தொழிவினாலே
 தீர்க்கலார் தெளிவு ளார்க்கு
 மெய்யனை யருணையானே

வலஞ்செயன் றுரைத்துமீண்டேன்.

இ-ள். அருணாசலேசாரை ஒருமலையென்று நினைத்து அகநகாரத்தினால் நிந்தித்து கீழேவிழுந்துகிடக்கின்ற ஆயிரங் கிரணங்ளையுடைய சூரியனே? உனக்கு எவ்வகையிலும் ஒருகாலத்துங் கதி கிடைக்காது, அப்படியிருந்தாலும் ஒருதொழிவினால் கிடைக்கலாம் அதுயாதெனில் தெளிவுள்ளவருக்கு மெய்ம்மையாகிய அருணாசலத்தை வலஞ்செய்துகொண்டு வாவென்றுசொல்லித் திரும்பினேனென்றார் பிரமதேவர். எ-று. (க)

போதித்த படியே சென்று
 பொன்மலை வலமாய் முன்னஞ்
 சாதித்த வருக்கன் சோண
 சலத்தினை வலமாய் வந்தான்
 வாதிக்கு மழுவினு
 மழவிடை மீதிற் கோடி
 யாதித்த ரெனவே தோன்றி
 யாதித்தற் கருளிப் போனான்.

இ-ள். பிரமன் அனுகிரகஞ்செய்தபடியே மகாமேருகிரியை முன்னே வலமாகவருகின்ற சூரியன் அருணாசலத்தை வலஞ்செய்து கொண்டெவந்தான்; அச்சூரியனுக்கெதிரே வாதித்துச் சத்துருக்களைக் கொல்லுகின்ற மழுவையேந்திய பரமசிவன் இளமையாகிய ரிஷபத்திற் கோடிசூரியர்போலத்தோன்றி அனுகிரகஞ் செய்து கைலாயத்துக்கு எழுந்தருளினார். எ-று. (க௦)

பன்னிரு மாதந் தோறும்
 பரிதிமுற் பயத்தி னுலே
 வன்னியின் வடிவ தான
 மலையினை வலமாப்ச் செல்வான்
 சென்னியி னெல்லே செல்லா
 னிடப்புறஞ் செல்லான் றன்றேர்
 அந்நிலை வரும்போ தேத்தி
 யலர்சொரிந் தகலு மென்றான்.

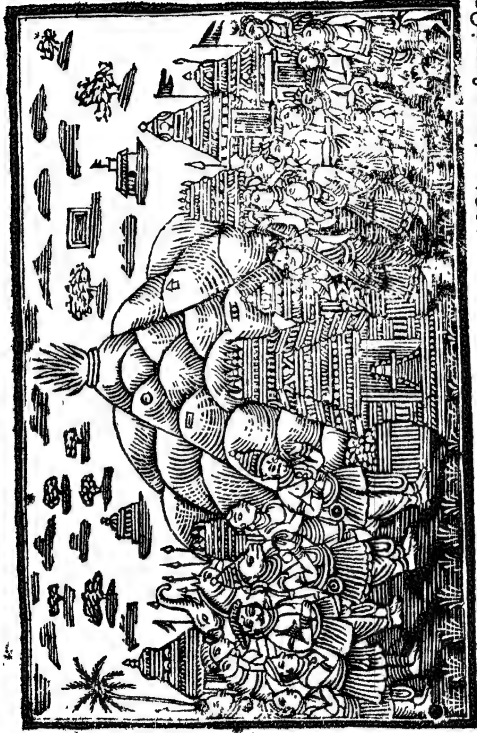
இ-ள சித்திரைமுதல் பங்குனி ஈராசுச்சொல்லப்பட்ட பன்
 ளிராணமொதமும் சூரியன்முன்னே தனக்குண்டான பயத்தினால்
 அக்ஷிணிவடிவமாகிய மலையை வலஞ்செய்துகொண்டுபோவான்; அ
 மலையி னுச்சியின்மேலும் போகான்; இடப்புறமாகவும் போகா
 ன. அம்மலைக்குச் சமீபத்தில் வரும்போது தோத்திரஞ் செய்து
 புட்பமாரி பொழிந்து செல்லானென்று சொன்னா பிரமதேவர.
 எ-று. (கக)

பததாவது,

ஆதித்தச்சுருக்கம்

முற்றிற்று.

ஆ. திருவீருத்தம்-௫௬௬.

காசிகேதவரையாண்ட பிரதத்தராஜன் இவ்வண்ணுமலை சந்நிதிக்குவந்து தரிசனஞ்செய்
புகு. காலத்தில் ஓர் தரிசியை யிச்சித்தபாவத்தால் குரகருமுடிமாடு பிறகு சில காணிக்கைகள்
கொடுத்துப் பூசித்துப் பழையபடிவமைத்த மகாத்ரியம்.—18.

1 சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பிரதத்தராஜன் சருக்கம்,

மூர்காலத்தில் ஒருநாள் காசிதேசத் தாசனாகிய பிரததன் என்பவன் தன்னுடைய மந்திரிகளோடும் சேனையோடும் யாத்திரையாகப் பிரயாணப்பட்டுச் சோழநாட்டுக்குப் போகுமபடி திருவண்ணாமலைக்குவந்து சுவாமியைத் தரிசிப்பதற்காகக் கோயிலுக்குப் போய் வந்தனரு செய்யுமபோது அவ்விடத்தில் நாட்டியஞ் செய்திருந்த தாசிப்பெண்களில் ஒருத்தியைப்பார்த்து ஆசைகொண்டு இந் தப்பெண்ணைத் தன்னுடன் கொண்டிபோய் விடுவதற்கு நினைத்தான். அந்த நினைப்பு அவன் கொள்ளுவதற்கு முன்னமே தானே அவன் முகமானது குரங்குமுகமாய் விட்டதைக்கண்டு எல்லாரும் நகைத்தார்கள். பின்பு அவ்வரசன் மிகுந்த வருத்தப்பட்டுத் தன்னுடைய வாகனங்களை எல்லாவற்றையும் தண்ணேடுவதைப் பெண்களையும் ஆலயத்திற்குக் காணிக்கையாகக் கொடுத்தாவிட்டு சுவாமிக்கு அருமையான பூசைசெய்தான் அப்பொழுது; யமசிவத்தின் கிருபையால் குரங்கு முகம்போய் இயல்பான முகத்தை அடைந்து தன் நாட்டுக்குப் போய்ச்சேர்ந்தான்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசினியவீருத்தம்.

அருணைவா ழிற்றைவன நிரவிய மணுமட்

டாயினுங் கரந்தபே ருடனே

மரணமாய் நமனுட் டழலிலே குளிப்பர்

வச்சிர வுலக்கையான் மறிய

நிருணிறை நரக மிருபததெண் கோடி.

யிடத்தினு மடைவிலே யிருப்பர்

தகணியிற் புழுவாய்ப் பிறப்பர்கள் களவு

தனக்கிணையந் தவருமத் தகையர்.

இ-ன். அருணாசலேசராத திரவியத்தில் அணுவளவேனுந்திரு
டினவர்கள் உடனே மரணமடைந்து எமலோகத்திற்குப்போய் அக்
கிளிக் குழியில்விழும் தவஸ்தைப்படுவார்கள்; இருள்நிறைந்த இரு
பத்தெட்டுகோடி நரகங்களிலும் அடைவாகவிழுந்து கிடப்பார்கள்;
மறுபடியும் பூமியில்வந்து புழுவாய்ப் பிறப்பார்கள்; அத்திருட்டுக்
குடன்பட்டிருந்தவர்களும் அப்படிப்பட்ட துன்பத்தை அடைவா
கள். எ-று. (க)

ஒங்கியதரையு ளிசைத்தபொன் னெதிரே
யுற்றேப ருடலையு மொறுக்குந்
தேங்கியகருணை யருணைநா யகர்பொற்
செய்கையைப் படியினிற் கரந்து
வாங்கியபேரைக் கிளையுடன் சிதைக்கு
மலையினுங் கடலினு மொளித்து
நீங்கியபொழுதுந் தொடர்ந்திடும விடுமோ
நிழலெனத் தொடருமெந் நிலத்தும்.

இ-ன். திருடி பூமியினுள் ஒளித்து வைக்கப்பட்டபொன் அவ்
வீடத்தின்மேல் வந்தவருடைய தேகத்தையுந் கண்டிக்கும்; அப்ப
பொன்செய்வது மிகுந்த கிருபையுடைய அருணாசலேசரருடைய திர
வியத்தின் செய்தியாம்; அப்பூமியில் ஒளித்துவைத்து எதெதுக்கொ
ண்டவரையோ வென்றால், அவர்களுறவோடு கெடுக்கும்; மலையி
லுங் கடலிலு மொளித்துக்கொண்ட பொழுதுந் தொடர்ந்து வருத்
தும்; விடமாட்டாது; எவ்வீடத்திற் போனாலும் நிழலெப்போலத்
தொடரும். எ-று. (உ)

கடிக்கலாஞ் சிலையை விழங்கலா நெருப்பைக்
கமிவிடங் குழைத்திழைத் தெடுத்தக்
குடிக்கலா மிரும்பை யருந்தலாங் கவிமொற்
கொள்ளலா மிருந்தினற் குணத்தால்

முடிக்கலாம் புகையை யருணைநா யகர்பொன்
விழுங்கினால் மிடற்றிலே பிடிக்கும்
உடற்குளே கனலும் புகையுமவ் வளவோ
வுயிரையு முளத்தையு மொறுக்கும்

இ-ள். பின்னும் பிரமன் சொல்வான்; கல்லைக் கடிக்கலாம்
நெருப்பை யெடுத்து விழுங்கி விடலாம், விஷதேகோடு கொல்லாம்
படியான வஸ்துக்களைச் சோததுக் குழைந்தெடுத்தசாப்பிடலாம்
இருமபைப் புகைகலாம். கள்ளிப்பால் முகவிய வறறையுங் குடிக்க
லாம். இவைகள் உபதிரவஞ் செய்யவொட்டாமல் நல்ல மரு
ந்துகளால் நிவர்த்திபண்ணிக் கொள்ளலாம் அருணாலேசா சித்தி
யியத்தைச் சாப்பிட்டவுடனே தொண்டையைப் பிடித்துக் கொள்
ளும், தேகத்துக்குள்ளே நெருப்பாகக் கனறறும், புகையுண்டாக்
கும், அவ்வளவுதான் செய்யுமோவென்றால் அவாகளுயிரையும்கொ
ன்று உளளதையுங் கெடுக்கும். எ-று. (ங.)

முக்கணன் பொருளைக் கவரந்தபே ரிருக்க
முயன்றபேர் நினைத்தபேர் முதலா
யக்கணத் தழிவ ரவர்களு மிருக்க
வடியவர் பொருட்கவர்ந் தலைக்கத்
தக்கது நினைத்தார் கெடுவரென் றுடைத்துச்
சத்தியம் பலபல சாற்றிச்
செக்கருங் கருக வொளிவிடு மணிப்பூட்
டிசைமுக நெருகதை செப்பும்.

இ-ள். மூன்று கண்களையுடைய அருணாலேசரது திவ்ய
பத்தைத் திருடினவர்கள் படுகின்ற துன்ப மிப்படிப்பட்டது; அஃ
திருக்கட்டிம், அப்பொருளைத் திருடுகிறதற்கு முயற்சி செய்தவா
கள் திருடி நினைத்தவர்கள், இவர்க ளந்தக் கணத்திலே யழிகா
கள்; அவர்களு மிருக்கட்டிம், சிவபத்தர்களுடைய பொருளைத் தரு

டியவர்களைத் துன்பப்படுத்த நினைத்த பேர்களும் கெடுவார்களென்று பலபல சததியத்தோடு சொல்விச் செவ்வானமுங் கருகும் படி ஒளிவிடுகின்ற இரத்தினாபரணங்களைத் தரித்த புரமதேவா ஒரு கதை சொல்லக் தொடங்கினார். எ-று. (ச)

முன்னமே யொருநாள் வடதிசைக் கிறைவன்

முழுமணிக் கங்கைநீர்த் துறைவன்

இந்நிலை திழிந்த விந்திர னனையா

ணண்டுகை முருகவே னிகர்வான்

மன்னவர் நிறைந்த மருடகோ டிகளின்

வயிரநா யகங்களாற் றேய்த

பொன்னவர் கழலான நருமமுங் கழலான்

புகழ்ப்பெயர் பிரததக ளென்பான்.

இ-ள பிரமன் சொல்லுவான். முற்காலத்தில் ஒருநாள் வட தேசத்துக்கு அரசனாக இருக்கின்றான் விலையுடந்த முகத்துநக் கருப்பிடமாகிய கங்காநதி; துறையை யுடையவன் தெய்வலோகத்தினின்ற பூமியிற் பிறங்கிய தேவோந்திரன் போனவன், ஆண்மைக்குணத்தில் சுப்பிரமணியருக்குச் சமானமானவன், அரசர்கள பணியும்போது அவர்களால் சிறைநிரையாகத் தாழ்க்கப்பட்ட கிரீடகோடிகளில் இழைக்கப்பட்ட உயாத வயிரங்களாற் றேயவுற்ற பொன்றா செயப்ப்பட்ட வீர கண்டையைத் தரித்தவன்; தரும மென்பதை இடைவிடாது செய்கிறவன்; கோகதிபொருதிய பிரதத கமகராஜனென்னும் பெயரையுடையவன். எ-று. (சு)

காலனோர் விழியாற முகமென விளங்கிக்

களங்குடைத் தொழுக்கிய மதிபோல்

நீலமா மணிக்காம் பியைந்தவெண் கவிசை

நெடுநிலப் பரப்பென் நிகழ்த்தச்

சாலவே பணியா வரசர்க னிவன்பொற்
சரணமே படிந் துயிர் பெருமென்
றேலவே யழைக்குந் தருமதே வன்தபோ
லிரண்டுசா மரைகளார்த் திடவே.

இ-ள். எமன்போலக் கொடுமைசெய்கின்ற கண்களையுடைய
பெண்கள் முகம்போல் விளங்கிக் களங்கத்தை யுடைத்து ஒழுகவிட்
ட சந்திரன்போல நீலரத்தின மிழைத்திருக்கின்ற காம்பையுடைய
வெள்ளைக்குடை நீண்ட சந்திரிகையைப் பூமியின் பரப்பெல்வாம்
நிழ்த்தவும் மிகுந்த மரியாதையோடு பணியாத பகை யாசைப்பார்
சது, இந்திரனுடைய அழகிய பாதங்களை வணங்கி உகைஞரயிரை
இறக்காமல் பெற்றுக்கொள்ளுங்களென்று பொருந்த அழைக்குந்
தருமதேவையைப்போல இரண்டு சாமரங்கள் வீசவும். எ-று. (சு)

வருணமண் டலத்திற் புரவிப்பாற் றீளர்த்த
மரகதக் குரககம் வயங்க

அருணமண் டலத்தை யளவிடுங் கொடித்தே,
டரவிதள பூட்டியை யடைப்பக்

கிரணசிந் துர்த்துப் புதர்முக மருப்பிற்

கிம்புரிக் கரிநிசை னெரத்

தரணிபர் கடுங்க மந்திரி கணத்தோ

டெழுந்தவன் றண்டையாத் திரையே.

இ-ள். வருண மண்டலத்தில் விளங்கும் குதிரைகள் போல்
உயர்வாகிய மரகத நிறத்தையுடைய குதிரைகள் பிரகாசிக்கவும்
சூரியமண்டலத்தை யளாவிய கொடிகன்கட்டிய தேர்க்காடுகள் பூம்
யையடைக்கவும் கிரணம்பொருந்திய சித்தூரந்தீட்டிய புள்ளிகளை
யுடைய முகத்தையும் பூண்கட்டிய தந்தகளையுடைய யானைகள்
திசைகள்தோறும் பிரகாசிக்கவும் பகைமன்னர் பயப்பட மந்திர
கூட்டத்தோடுஞ் சேனைகளோடும் யாத்திரையாகப் பிரயாணப்பட
டார்கள் பிரதத்தமகாராசன். எ-று. (எ)

அருணாசலபுராணம். [பதினென்ற

அங்கம்புற் றேற யவனாவெற் படைய
வவந்தியர் விலலினுண் கௌவச்
சங்கிலித் தொடக்காம் மற்றம்ண்டலீகர்
தம்பிறை தாங்களே சுமக்கச்
சிங்கவே நெனவே சோழநா டணைவான்
றிருந்தி கடந்துதென் னருணை
கவகைவாழ் சடையான் கோயிலிற் புகுந்தான்
கவகையும காசியும் பூரப்பான்.

இ-ள். இப்பிடத்தகமகாராஜன் பிரயாணப்பட்டபோது. அவர்
தேசத் தாசர்பயந்து புற்றிலேறிக்கொள்ளவும், யவனதேசத்து அஃ
சாகள் மலையிலொளித்துக் கொள்ளவும், அவந்திதேசத்தாசா விலலி
லிருக்கின்ற நாணியைக் கௌவிக்கொள்ளவும், மற்றதேசத்து அர
சர்கள் சங்கிலிபோலத் தொடர்ந்து நின்று தாவகள் கட்டவேண்டிய
கப்பவகளைத் தாங்களே சுமந்துவரவும், ஆண்சிங்கம்போலச் சோடி
நாட்டுக்குப் போகும்படி புறப்பட்டுத் திருந்தியைத்தாண்டி அழகிய
அருணாசலத் தலத்துக்குவந்து கவகையைத்தறித்த சடையையுடைய
பரமசிவன் கோயிலிற் புகுந்தான்; கவகைத்தியையும் காசிபேசத்
தையும் ஆளுகிற பிரதத்தமகாராசன். எ-று.

அரும்பவிழ் மலர்கொண் டருச்சனை புரிய
வருணைநா யகர்திருக கோயில்
விரும்பியுட் புகுந்து பணியுமவ் விடத்தில்
விடத்தினுங் கொடியகூர் விழியான்
இரும்பையு முருக்கு மிசையினு லொருத்தி
யிலங்கிழை யாருட னின்பால்
கரும்பெனு மொழியாற் பாடுதல் கேட்டான்
கண்டன வளைத்தேவள் கரும்பை.

வது.]

பிரதந்தாராசன் சருக்கம்.

நெக

இ-ள். காசிதேசத் திருவிவரத்தம் காராசன் அருயுகள்
மலர்ந்த புட்பங்கோக்ஷை அருச்சனை பண்ணுகிறதற்காக அரு
ணாசலேசுரர் வீற்றிருப்பதிருக்கோயிலுள் பத்தியோடு போய் உச
தனஞ்செய்யும்போது உயிதத்தில் விஷத்திலுங் கொடுமைசெய
கின்ற கூரியகண்களோடும் அவன் இரும்பும் உருகும்படி செய்யு
கங்கை வித்தையை உயவனாகிய ஒருதாசிப்பென பிரகாசிக்க
ன்ற ஆபரணங்களை உயில சிவ சிபுணகங்களைடுத்து சுவை உண்ட
ந்தபாலும் கருமயசிரி உயிதபானற மொழியினால் பாடுவதை உய
ட்டான்; அக்கண்டி உயர் மனமதன்வளைந்த கருமயிலையுய
கண்டான், காமவிகார உயாண்டி பிரதந்தம் காராசன். எ-று. (சு)

அன்னமோ உயி வயிதமோ திருவோ

உயிதமோ திராருர் கவிதத

வன்னமோ உயி வயிதமோ திரமன்

உயிதமோ உயிதமோ திரமன்

உயிதமோ உயிதமோ திரமன்

உயிதமோ உயிதமோ திரமன்

உயிதமோ உயிதமோ திரமன்

உயிதமோ உயிதமோ திரமன்

இ-ள். காசிதேசத் திருவிவரத்தம் காராசன், அததாசிப் பெண்
ணைப்பாத்தது உயி வயிதம்; இவன் அன்னமோ! இவன் உயிதமோ! இவன்
வாயிர்தமோ! இவன் உயிதமோ! அசுவரைக்கொன்று அயிர் உயிதமோ
காலத்தில் தேவருள், கொடுத்த அழகாகியமோகினியோ! இவன்
தேவியோ! உயிதமோ மனத்திலுள் சிருடந்த மோனையோ! என்
நினைத்து மோகத்தோடு உண்ணுடைய தேசத்துக்கு அப்பெண்ணை
கொண்டிப்பாவதற்கு நினைத்தான்; அக்கினைப்பு உண்டாகுமுன்ன
தானே குரவரும்குதைய உடையவனு ழிருந்தான்; அதைக்கொண்ட
எல்லாரும் உகைத்தாண்டி எ-று.

மந்திரிக்குழவ ரரசனைவினவி

மன்னவா நினைத்தவா ததலு--

வரதவித்துயரந் தவிர்ந்திடமலைமேன்

மருந்தினைப் பணியென வவனுஞ்

சிறதுக்குவடுங் கவனமாம்பரியுஞ்

செழுமணிச் சிவிகையுந் தேரும்

சகதனமணியுந் தனநதினாபலருந்

தமனியக கெயினமுன் விடுததான்

'இ ன். மந்திரிமார்க்கள பிரகததமகாராசனைப் பாரதது குரவரு
முகம வரததற்குக் காரணங் கேட்ட பிசுதுகொண்டு அரசனே? தி
வையாகிய உமதுநினைப்பி ஞை அடைந்த இத்து உபம் கீவரும்படி
கூடேமல் மருந்தாகிய அருளுகலேசகரை வணங்கிவன நசால்ல.
அவ்வரசனும் மலையையொசு யானைகளையும், வேகமாய்த் தாவுகி
ன்ற குதிரைகளையும், நல்ல இரத்தினமகளா லிறைக்கப்பட்டிருந்
தும் சிவிகைகளையும், தீதிராகளையும், சகதனக்குழம்பைப் புகுகின
வதனங்களையுடைய பெண்களையும், பொற்பிரகாசம் பொருந்திய
புக்தோயிலுக்கு முன் காண்ககையாகக் கொடுத்தவிட்டான். ஏ-ந.

அறுசீர்க்கழிநெடி லாசரிய விருத்தம்.

பன்னருமனந்த பூசனைபுரிந்தான்

பரமனு மவறகருந புரிந்தான்

கின்னாமொழியாள கிருப்பினலைடைந்த

கிலேசவர னரமுக மொழிந்தான்

கன்னரமுகம்பெற் றிறையுநாடனைந்தா

னாகலா லரன்பொருட் கவர

புண்ணியபாவம் பதினாடங் கருப்பொன

னுதவினாற் றவிருமென் னுரைத்தான்.

இராமாவதாரத்தில் பி. மனுவல் சாப் டைட்டி அலகட்டை, பிரதான தான் இருட்டித்த
 இலாகாக்களமேபேரி டெண்ட் மோகதாட்டி லைட்டை பாஸ்கோட்டி இருட்டைப்ப பூசுகதுப்
 பதனைத் மகாத்தியம்—19.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்னிரண்டாவது.

பாவந்தீர்த்த ச முக்கம்.

கலிவிரூபம்.

வரக்கினால்வடிவான மனத்தினால்பவந்
நாக்கினாரருணைமா சயிலநாக்கினு
வர்க்கினாரென்பது நிகழ்த்தினன்மறை
தேக்கினான்சிலகதை செப்பலாயினான்.

இ-ன். வரக்கினாலும், தேகத்தினாலும், மனத்தினாலும், தூர்
வீஷயங்களைச் சொல்லியும், செய்தும், நினைத்தும், பாவத்தை
யடைந்தவர்கள் திருவண்ணாமலையைத் 'தரிசனஞ் செய்தால். அப்
பொழுதே தங்கள் பாவத்தை நீக்குவார்கள் என்று சொல்லி நா
ன்கு வேதங்களைப் படித்தன்னிடத்திலுடைய பிரமன் சிலகதையைச்
சொல்லத் தொடங்கினான். எ-று.

(சு)

அறசீர்க்கழி கெடிலாசிரிய விருத்தம்
எம்பெரிய சபையிடத்தி லிருநான்கு
வசுக்களும்வந் திருந்தார் முன்னே
தம்பெரிய தவத்தினையும் புகழினையும்
வியந்துரைத்த தகைமை நோக்கிக்
கும்பமுனி முதலானோ ரிடையிலுமை
வியந்துரைத்த கொடுமை யாலே
அம்புவியி லிழைத்தவ மனைத்தினையு
மவமாக்கி யகற்று மென்றேன்.

இ-ள். என்னுடைய பெரிய சபையினிடத்தில் அஷ்ட வசு
களும் முன்னொருகாலத்தில் வந்திருந்தார்கள்; அப்பொழுது அவர்
கள் தங்களுடைய தவத்தின் பெருமையும் அதனால் வந்த கீர்தன
யையும் கொண்டாடிச் சந்தோஷித்தார்கள்; ஆதைப்பார்த்து அசு
த்தியர் முதலான ரிஷிகள் மத்தியில் செய்த தவமெல்லாம் அவமா
கச் செய்து விடுமென்று சொன்னேன். எ-று. (௨)

உற்றபெருந் தவத்தினையுந் தமதறத்தி
னலத்தினையு முரைத்த பேரு
மற்றொருவர் தமையிகழ்ந்த வருந்துயரக்
கடன்முழ்கி மறிவ ரென்றேன்,
சிற்றறிவா கியவசுக்க ளனைவர்களு
நடுக்கியிது தீருங் காலஞ் ,
சொற்றருந் கெனவுரைத்தா ராணருளாந்
நீருமுங்கு மெய்தா நென்றேன்.

இ-ள். பெருமை வாய்ந்த தம்முடைய தவத்தையும், செய்த
தருமத்தையும் சொன்னவர்களும் மற்றொருவரை யிகழ்த்துபேசின

வர்களும்து; துக்கசமுத்திரத்தில் முழுவி மறிபட்டுக் கிடப்பார்களெ
ன்றேன். சிற்றறிவுடைய அட்டவசுக்களும் அவ்வார்த்தையைக்
கேட்டுகடுகி; இச்சாபம் எக்காலததில் தீரும் அருள்செய்யவேண்டு
மென்று கேட்டார்கள்; பரமசிவன் கிருபை உங்களுக்கு என்றைக்
கிடைக்குமோ அன்றைக்குத் தீருமென்றேன். ஏ-று. (௩)

சொல்லுதலும் வசுக்களெலா மெனையகன்று

நெடியகங்கைத் துறையிலேகி

வல்லையிலா நெடுங்கால மிறையையினைந்

தரிபதவ மியற்றினார்கள்

வல்லிபங்க நெருநாளின் மழவிடைமே

லடைந்துதவாம வரமேதென்றான்

அல்லிமல ரவன்கொடுத்த கொடுஞ்சாபக்

கடலிலெடுத்த தருளு கென்றார்.

இ-ள். அப்படி சொன்னவுடன் வசுக்க ளெல்லாரும் என்சு
பையைவிட்டு நெடுந்தூரஞ் சொல்லுகின்ற கவசாதியின் துறையிற்
போய் அளவில்லாக் காலம் பரம சிவனை நினைந்து அரிதாகிய தவத்
தைச் செய்கார்கள் ; பாவாதியை வாமபாகத்தில் வைத்துக் கொண்
டிருக்கும் எமது பரமசிவன். இளமையான ரிஷபவாகனத்தி லெழு
ந்தருளிவந்து நாம் உங்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய வரமென்ன
வென்றுகேட்டு அருள்செய்கார்; அவ்வசுக்கள் இத்தழினைபுடைய
தாமரை மலரிலிருக்கின்ற பிரமன் கொடுத்த கொடிய சாபமாகிய
கடலினின்றும் எங்களை எடுத்தருள வேண்டுமென்றார்கள். ஏ-று. (1)

கருணைமுகின் முகமலர்ந்து வசுக்களுட

ஹமதுபங்க கடக்கவேண்டில்

தரணியிலே யொருநகரத் தலைச்சுரமென்

திலங்குமந்தத் தலத்தின் மீதே

அருணகிரி யெனுமலையா சிறுக்குமந்தப்

பதியனுகி யசலஞ்சூழ்.

எருணாசலைத் தொடங்கிப் பதித் திசைகளிலு

மிருந்துதவ மியற்று பெரூரா

இ-ள். கிருபாவருஷம் பொழிந்த மேகமாகிய பரமசிவன் திருமுகமலர்ந்து அந்த வசக்கலைப் பர்த்து உங்களுடைய பாவத் தை நீங்கக் கடக்கவேண்டுக என உபதேசஞ்சொல்லி ஒரு திவ்ய தலம் விளங்குகின்றது. அத்தலத்தில் அருணாசலமென்று ஒரு மலையுண்டு. அத்தலமுடைய அருணாசலமையே சூழ்ந்த கிழக்குத் திசைக்குத் தொடங்கி எட்டித் திசைகளிலுமிருந்து கவம் செய்யுங்களென் தருளிச் செய்தார் என்று. (ங)

அன்னவய லருணையிற் சீராய்தவ

மியற்றிடுமெவ வளவையுங்கள

முன்னரழற் கிரியுமெட்டு முகமாக

விளங்கியட்ட மூர்த்திபாகு

மன்னுமுங்க ளரும்பவமும் தவிருமென

புரைத்துவெள்ளி மலையிற் சீர்தான்

தன்னையடைந் தவாகுளொலாந் தனைப்போல

விருக்கவரத் தருகு வானே.

இ-ள். அன்னப்பநவைகள் தங்கி வயல்கூழ்த்த அருணாசலத் திருப்போய் நீங்கள் அரியதனத்தைச் செய்யுங்கள். அப்படிச் செ ப்த அளவிலே அக்கினி சொருபமாய் விளங்கிய ஒப்பறத் அம்மலை உங்களுக்கு முன்னிருக்கி கொடுக்கும் அப்போதுநிலைபெற்ற உங்களு டையபாவமும் நீங்குமென்று திருவாய்மலர்ந்து, கைலாயத்திற்கெ

வது.]

பாவந்தீர்த்த சருக்கம்.

இசக

முந்தருளினார்; தம்மிடத்தி லடைந்தவர்கள் எல்லாரையும் தம்மை
ப்போல உருவத்தை யடைந்திருக்க வரமருளிச் செய்யும் பரம
சிவன். எ-று.

முந்தவசு ரரையுமவர் புரத்தினையு
மெயித்தபிரபாஷம் பரிந்த வரே
அர்கவசு வர்ண வ ருஞ்சென் றருணையிலே
பரியதவ மிபத்தி னைர்க
வரிந்தவசு மீதுக வரந்த வமுற்கிரிபெட்
ருவாஷ யி பக நந்தே
தந்தவசு நிலையு கட்டித் கொடுஞ்சாபத்
கிரிகவெ லாக் பரி னுர்கள்.

இ-ள். முன்பு அசுரர்களையும், அவர்கள் வாசஞ்செய்துகொண்
டிருந்த திரிபுராவனையும் நவகந்தெரித்த சுவாமி அருளிச்செய்த
பிரகாரம்; அவ்வாட்டி வசந்தரு மபோய் அருணசலத்தில் அருமை
யான தவஞ்செய்தார்கள்; இப்பூமி தழைக்குமபடி அக்கினி மலை
எட்டுமுகமாய் விளங்கி இருக்கலு; முன்னே தங்களுடைய தவநடை
ப்புகழ்த்து சொல்லிப் புகழல் வந்த கொடிய சாபம்மன்று சொல்ல
பபட்ட மலையைத்தாண்டி விட்டார்கள் அவ்விடத்தில். எ-று. (எ)

பூதரஞ்சுந் திசைசுமளெலா மிருந்தட்ட
முந்தநிதினைப் பூதிந் தார்க.
ளாதலினுற் பழையபடி தமதுபத
ன்களையடைந் தருள் பெற்றார்க
னே தமதும் படிக்கரிய மறைப்பயனெட்
ருநாகி யிருந்த போதுஞ்
சூதரனும் பதங்கிரமத் துடனறியான்
முடிபெனக்குரு செரிந்த திவ்நே.

இ-ள். அந்த மலைபைச் சூழ்ந்த எட்டித் திக்குகளிலு மிருந்து வசககள் அஷ்ட மூர்த்தமாகிய சுவாமியைப் புகழ்த படியினால், பழையபடியே தமது பதவினைப்பெற்றக்கொண்டு சுவாமியினது கிருபையும் பெற்றார்கள்; குற்றமங்குமபடி அருமையான வேதப் பொருளாகிய அச்சுவாமி எட்டிமுகமா மிருத்தபோதும், விட்டுணுவும் கிருவடிபைக் கிரமத்துடன் அபிமானம்போனார், இன்றனவும் எனக்கும முடிதெரியவிலலை எ-று.

(அ)

சண்முகனை யளித்தவைகளு முகத்தவனெண்

வசுக்கள்செயுந தாததினிலே

எண்முகமா யிருநததுகண் டொருமுகமா

யிமையவாவா தத தெகித்தவரன்று

தண்முகநான் கு நடையிரான சனகமுனி

குரைத்தருளச சரிலத் தூட்ட

பண்முகயா முனை பமொழித் தில்லாத்தமைசோ

ககையினை யு பகர வுறுநன்.

இ-ள். சுப்பிரமணியரைப்பெற்ற யாமசிவன் எட்டு வசககளு ஞ்செய்த தபோபவதகினால் எட்டிமுகமா யிருந்ததைப் பார்த்துத் தேவர்களெல்லாம் ஒன்றாய்க்கூடி வணங்கிப் பல்லாண்டு கூறினார்களென்று கருணைப்பொருந்திய நான்கு முகங்களை யுடைய பிரமன் சனகரிஷிக்குச்சொல்லி அருள்புரிசின்ற அத்திருமலையில், யாழி ன இசைபோன்ற சொல்லையுடைய தில்லாத்தமையடைந்த கதை யையுஞ் சொல்லத் தொடங்கினான் எ-று.

(ஆ)

கலி விருத்தம்.

தேவர்கோன் முன்னடி ன னிடத்திற்சேர்ந்துதன்
பாவுணமானதன் பதவி வேண்டியே

வது],

பாவந்திர்த்த சருக்கம்.

பரவரு மருந்தவ மியற்றினு ரதற்
காவது செய்யென வறைந்து போயினான்.

இ-ள். பிரமதேவர் சொல்லுவார் ; இத்திரன் முன்னே என்
னிடத்தில்வந்து தன்னுடைய பரிசுத்தமான பரவியைச் சிந்தித்து
எவனாரும் அருமையான தவதகைசெய்கிறார்கள் ; அத்தவம்
நிறைவேறுகப்படி எதாவது ஒரு விக்கினஞ் செய்யவேண்டுமென்று
சொல்லியுட்டுப் போனான். எ-று. (க0)

இந்திரன் போனபின் னிபக்க மங்கைய
ரந்தர மங்கைய பரவ நாட்டவர்
சுந்தரம் கடற்புகித தோகை மார்வரை
மந்தர முலைசெய ரமுது வாரியே.

இ-ள். இந்திரன் போனபிறகு இயக்கலோகத்துப் பெண்கள்
தேவலோகத்துப் பெண்கள் நாகலோகத்துப்பெண்கள். அழகமை
க்க கடல்குழந்த பூலோகத்திலுள்ளபெண்கள், மந்திரகிரிபோன்ற
முலைகளை யுடைய வரையரமகளிர், இவர்களுடைய அழகு எடுத்துக்
கொண்டு. எ-று. (கக)

வகுத்தனன் நிலைர்த்தமை பென்னுள் வஞ்சியை
யுகுத்தனன் வலிபைநன் மதியை யோட்டினன்
மிசுத்ததோர் விஞ்சையிற் புகியின் வேட்டிவ
னகத்துட லழித்துட லளிப்ப தென்னவே.

இ-ள். குளவி தன்னிடத்திலுள்ள ஒரு சாமர்த்திய விசேட
த்தினால் புழுவின் உடலைக்கெடுத்து, அதற்கு வேறொரு தேகத்
தைக் கொடுப்பதுபோலத் திலைர்த்தமை பென்னும் பெண்ணை
உண்டாக்கினேன் ; அப்பொழுதே அவன்மேற்கொண்ட ஆசையா
ல் என்னுடைய வல்லமையை யிழத்தேன் ; ஞானத்திற் சொல்லு
கின்ற என்னுடைய புத்தியையுந் துரத்திவிட்டேன். எ-று. (கங)

மன்மதன்களை யினான் மயங்கிவாடுமென்
றன்மையையுநிநதுநான் றனக்குத்தாதையென்
றென்மனப்பொருந்திலா தெனதுகையுறன்
முன்பினிடுநரிக்கநான் முகமுந்தேடினேன்.

இ-ள். மன்மத றுடைய பாணதநினுலே மயக்கமடைந்து வா
டுகின்ற என்னுடை... இயல்பையறித்து. நான் தனக்குத் தக்க
யென்று என்கரு... கரு ஒவ்வாதவளாகியும், நான் பிடிசுருமடையி
து என்னைக்கு டுக்கப்படாதவளாகியும், எனக்கு முன்னின்றும்
ஒரிடத்தில் தானறிநாதபடி ஒளிததுக்கொள்ள ! நான்கு பக்கங்களி
லும் அவளைத்தேடி வனா. எ-று. (கூ)

அத சீர்க்கழி கெடிலாகிய விருதகம்.

சன்னிமா லாகச் சென்றுள்

மலையதாபத் தொடர்ந்தேன போட்டு

வன்னியாய்ப் பறந்தான் சேவல்

வடிவமாய்த் தொடர்ந்தேன மங்கை

பின்னைபோர் கதியுங் காணுள்

பிறங்கலா மருணை நாதன்

றன்னையே நூரக் கண்டான்

சரணமென் றுரைத்துச் சார்ந்தான்.

இ-ள். அப்படி நான்தேடி அவளைக்கண்டு பிடிக்கும்போது:
பிடிப்பதற்கு முன்னே பெணை மாளுகி ஒடினான், நான்கலை மாளுக
த தொடர்ந்தேன் ! அதன்பின் பெணைகளியாய்ப் பறந்தான், நான்
ஆணைகளியாய்ப் பறந்து தொடர்ந்தேன் ; அத்திலோக்கமை பிறகு
என்னைக் கலக்கப்படாம விருக்கிறதற்கு வேறொரு கதியுங்காணாமல்
வருக ஆமபோது. மலையுருவாகிய அருணாசலேசரைச் சிறிதுநூரத்
திற துண்டு நீரேதனா மென் றுயிசுடில்லி துண்டிநான். எ-று. (கூ)

மாயமால்விடையின்பாகர் துடிவிலாவிடையின்பாகர்
காயமுலானமெய்யர் கானகத்தாடுமையர்
ஆயுமாரணத்தின்சோதி யடைக்கலமென்றாயன்
சேயிளமழலைபோலத் திருச்செவிசாற்றினாளே.

இ-ள். மாயஞ்செய்கின்ற விட்டுணுவாகிய ரிஷபத்தின்மேல்
வருகின்றவரே ; தோற்றாத இடையினையுடைய பாவதியைப்பாக
த்தில் வைத்துக்கொண்டிருப்பவரே ! நகிக்கும் அக்கினிவடிவமான
வரே ! திருவாவுகாட்டினீடத்தில் நடனஞ்செய்த சுவாமியே ! ஆ
ராய்ந்து தேடுகிற வேதத்தையுடைய சோதியே ! நானடைக்கலம்
என்று சகலரையும் ஆளுகின்ற பரமசிவன் திருச்செவியிற் செல்லு
ம்படி குழந்தையின் இளமையாகிய குதலைச்சொல்லைப் போலச்
சொன்னான். ௭-று. (௧௫)

முருமலர்க் குழலினைன்
முறையிடு முறைககென்னையன்
திருவுரு வனை ததுநதூய
செவிகளா யிருந்தபோது
விரைவின்மால் வரையைக்கீறி
வேட்டுவனாகி நாலு
சருதியு ஞமலியாகத்
தோன்றினன் றோகைப்பாகன்.

இ-ள். வாசனையமைந்த புட்பமாலையையணிந்த கூந்தலையுடைய
திலோர்த்தமை முறையிடுதலுக்கு, என் சுவாமி அழகிய உருவ
மெல்லாம் செவிசுனாயிருந்தன் ; அதுனால் சிக்கிரத்தில் மலையை
கீறி அதினின்றும் தாமவேடவடிவமாதும், பார்வதிவேடசசி உரு
வமாகவும், நாலுவேடங்களும் காய்களாகவும் தோன்றினா பாவதி
யை இடதுபாகத்தில் வைத்துக்கொண்ட பரமசிவன். ௭-று. (1)

ஞடகச் செங்கைபாகன்
 சிலையொடு தோன்றும்போதில்
 வாடிய மருங்குலாண்மேன்
 மயக்கமும் வருத்தந்தீர்த்தே
 னாடிய பெருமானம்மை
 முனியுமென் றஞ்சித்தாழ்ந்தேன்
 வேடனைப் பறவைகண்டால்
 வெருவுமோ வெருவுறாதோ.

இ-ள். வலையிலையணிந்த கையையுடைய பார்வதியை ஒருபக
 கத்தில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிற பரமசிவன் வேடனாகிவிட்டே
 கையிலேந்திக்கொண்டு தோன்றியபோது, முன்னே கடனஞ்செய்
 த கூவாமி என்னைக் கோபித்துக்கொள்வாரென்று பயந்து வளைக்கி
 ன்ற இடிபயிலையுடைய திலோத்தமைமேலுண்டாகிய மையலையும்,
 உகிழ்வுண்டாகிய வருத்தத்தையுந் தீர்த்து அசகவாமியை வணக்கி
 னேன்; வேடனைப்பறவைகண்டால் பயப்படுமோபயப்படாதோ என்று

வெற்பெனு முலையாடன்னை
 விதித்துநீ னிரும்புந்திமை
 கற்பகோடியினுநதீரா
 தாயினுங் கருணையாமித்
 தற்பக மலைகண்டாயே
 யாதலாற் றவிர்த்தோம் போவென்
 றறபுதன் மொழிந்து மீளப்
 புகுந்தன னருணவெற்பில்.

இ-ள். மலைக்குநிகராகிய தனத்தையுடைய திலோத்தமையை
 ப்படைத்து நீயேவிரும்பினதினுண்டாகிய பாவம் கற்புகோடி கா
 லத்திலுந் தீரமாட்டாது. ஆனாலும் அருளுருவமாகியும் தானே பர
 மாகியும் உள்ள இம்மலையை தரிசித்தாயாதலால், அப்படிப்பட்ட

பாவந்தீர்த்த சருக்கம்.

இசஎ

பாவந்தீர்த்துவிட்டோம், உன்னிடத்திற்குப்போவென்று திருவாய்மலர்ந்து அம்மலைக்குள் சுவாமிமறைந்துவிட்டார். எ-று. (கஅ)

கவி விருத்தம்.

தன்னையறிபாமல்வினை சாருமுடறாணுந்
தென்னருணைசேரிலது தீருவதுதிண்ண
மின்னல்வினையற்ற-நனி லெண்ணியதுபெற்றார்
முன்னமுளரென்றயன் முனிக்குமொழிகின்றான்.

இ-ள். ஒருவனுக்கு அபுத்தி பூருவமாகவந்த பாவம் அவன் அழகுபொருத்திய அருணைசலக்கையடைந்தால்திரும் ; அது நிச்சயமே; முற்காலத்திலும் அநேகர் தங்களுடைய வினையைநீக்கி அத்தலத்தில் தாங்கள்நினைத்தவரம் பெற்றத்கொண்டார்களுண்டு பிரமதேவர் சனகநிவித்திக்கு ஒருகதை சொல்லுகிறார். எ-று (கக)

கற்பமுடிவாயிருள் பெயர்ந்துபுலர்காலத்
தற்பவிருணின் றதுமுன் னானிறையினாலே
சொற்பரவைமாயனுண ராதுதுயிர்கொள்ளச்
சிற்பரமயோகியர்கள் செம்மலைநிறைந்தார்.

இ-ள் முற்காலத்தில் பரமசிவனுடைய திருவிளையாட்டினால் கற்பகாலம் முடிவுற்று மகத்தாகிப் அந்தகாரம்நீங்கி வெளிச்சமுண்டாகிநகாலத்தில். அவ்வந்தகாரத்திற் கொஞ்சம்நின்ற அக்காலத்தில் இதனையறிபாமல் விட்டுணு சமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்து கொண்டிருக்க மேன்மையான சின்மயமாகிய யோகியர்கள். பரமசிவனை நினைத்தார்கள். எ-று. (உ௦)

அத்தனடியார்கடம தாணவமறுக்குஞ்
சுத்தனமுலானதொரு சோதிவடிவானே
னெத்தலமுமெத்திசையு மெங்கும்வெளியானே
னுய்ததபொறித்தம்மினுள வாயுவுலகெல்லாம்.

இ-ள். எல்லாச் சிவராசிகளுக்கும் பிதாவாகியும், தமதடியார்களுடைய ஆணவமலத்தைக்கெடுக்கின்ற சுத்தராகியு மிருக்கும்பரமசிவன் நெருப்புமயமாகிய ஒரு சோகிருபத்தை யடைந்தார்; எத்தலங்களிலும் எத்திக்குகளிலும் மற்ற எவ்விடங்களிலும் ஆதாயமே தமக்குருவாகிய அசசுவாயியானவர் அப்போது சிந்திய பொறிதளாலே உலகமெல்லாம் உண்டாயின. எ-று.

ஊழிமுடிவாயிருள் புலர்ந்துமுணராதே
யாழியிசையிற்றுயிலு மச்சுதனையெய்தி
வாழியெனயோகிய ரெழுப்புதலுமாயன்
பாழியிலுநின்றதி பயத்துடனெழுந்தான்.

இ-ள். ஊழிக்கால முடிந்து மகத்தாகிய அந்தகாரம் நீங்கியும் அறியாமல் சமுத்திரத்தில் நித்திரைசெய்யும் விட்டுணுவினிடத்திலவந்து வாழியென்றுசொல்லி யோகியர்கள் எழுப்புதலும் அஞ்விட்டுணுசர்ப்பசயனத்தினின்றும் அதிகபயத்துடனெழுந்திருந்தார்.

வையகமளிக்கமல ரோணையுதவாதே
பையரவின்மிக்கதுயில் கொண்டபரிசாலே
வெய்யபுன்னினைத்தொழில் விளைத்தனனெனத்துன்
றைபுணர்வுமஞ்சியென தையனைநினைந்தான்.

இ-ள். உலக முண்டாக்கும் பொருட்டு பிரமணைச் சீருட்டிக்காமல் படத்தையுடைய பாம்பின்மேல் நித்திரைசெய்த தன்மையினால், வெம்மையாகிய தீவினையைச் சும்பாதித்துக் கொண்டேனென்று ஐம்பொறிகளுக்கலங்கி யென்னுடைய ஆண்டவனாகிய சுவாமியை நினைந்தார். எ-று.

அன்பர்கருதிநீக்கெமை யாகவியதிர்வந்தே
துன்பமகல்லிச்சுமது தூய்தொழிலானுன்

வன்புகவெற்புமிசை மன்னுசுடர்போலே
மின்பருடமேனியுடன் வெள்விடையிலவந்தான்.

இ-ள். அடியார்கள் நினைத்தால் சீக்கிரத்தில் தானே அவர்களு
க்கு எதிராகத்தோன்றித் துன்பம் நீக்குவதே தமக்குப் பரிசுத்தமா
கிய தொழிலாகக்கொண்ட பரமசிவன் வண்மையாகிய படிசம்பலையி
ன்மேல் விளங்கும் சோதிபோல வெண்மையாகிய ரிஷபத்தின்மேல்
மின்போன்ற நிறத்தோடும் எழுந்தருளி வந்தார். எ-று. (௨௪)

பொருக்கெனவெழுந்தடி பணிந்தருள் புகழ்ந்தே
யருக்கியமுதற்புரி யருச்சணையினுலே
யுருக்கியென்வினைத்தொட ரொழித்தருள் தியென்ற
னெருக்கணிசுவானிவை யெடுத்துமொழிகின்றான்.

இ-ள். அப்படி பரமசிவன் ரிஷபவாகனத்தில் எழுந்தருளி வந்
தவுடனே. விட்டுணு சீக்கிரத்தில் எழுந்து திருவடிக்கமவங்களுக்கு
வந்தனஞ்செய்து, அவருடைய திவ்விய கிருபையைப் புகழ்ந்து,
அவருக்கு அர்க்கியமுகவிய பூசைகளினுலே சுவாடியினுடைய திரு
வுள்ளத்தை இளகச்செய்து, எனக்கு நித்திரையினால் வந்தவினையை
நீக்கி அருள்செய்ய வேண்டிமென்றார்; எருக்கம்பூமாலையைத் தரிக்
குஞ் சுவாமி இவைகளைச் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (௨௫)

அர்க்கியம் முதலாயின என்பன அர்க்கியம், பாத்தியம் ஆசமன
மாம்.

வாசிமகமேமுதன் மகம்பல்கொழ்தாலும்
பாசமுதலாதவினை பிறறுதலெண்ணித்
தேசமிருதென்றிசை செறிந்தருளை தன்னிற்
பூசைபுரிவிட்டுவினை போக்குமுனையென்றான்.

இ-ள். ஒருவன் தனக்குண்டான பாசவினையை நீக்கும்படி
நினைத்து அஸ்வமேதமுதலிய பலயாகங்களைச் செய்தாலும் அது
போகாது; ஆகையினால், சோதியாகிய தெற்குத்திசையில் - வின

ம்கும் அருஞ்சலத்திற்குப்போங்குசெய்தால் உன்னைவிட்டுவினை
போம் என்றார் பரமசிவனார். எ-று. (உக)

நாறுபொழில்நகரு நாமும்வடிவொன்றே
வேறலவதன்பெருமை வேதமுணராதால்
நீறுபுனையோகியாக ணீவிட்பலர்தொண்ணூற்
ருறுபிரமாவதி லருச்சனைபுரிந்தீர்.

இ-ள். வாசனையுடைய சோலைகள் சூழ்ந்த அவ்வருஞ்சலத்தி
ற்கும் எனக்கும் வடிவும் ஒன்றுதான், பேதமன்று; (நான்கு) வேதங்
களுக்கூட அறியமாட்டா; விபூதியை முக்கியமாகத் தரிக்கும் யோகி
யர்களும் விட்டுணுக்களாகிய சீதைகள் பலரும் தொண்ணூற்றாறு பிர
மாகளும் அத்தலத்தில் பூசைசெய்தீர்கள். எ-று. (உஎ)

முற்றிழையுரோகினி முலைக்கிடையின்முழ்கா
மற்றவிருபத்தருவா வாழ்வையுமறந்தான்
கற்றைமதிதக்கனுடல் கன்றுறச்சபித்தான்
அற்றமதியப்பதியி லத்துயரொழித்தான்.

இ-ள். சந்திரன் நன்றாக வேலைதீர்த்த ஆபரணங்களை யுடைய
உரோகினி தனங்களின் போகத்தைவிரும்பி மற்றை இருபத்தாறு
நாயகிகளுடைய போகவாழ்வுகளை மறந்துவிட அந்த முன் சொன்
ன இருபத்தேழு பெண்களுக்குத் தந்தையாகிய தக்கன் கேள்விப்
பட்டு எல்லா நாயகிகளிடத்தும் விருப்பம்வையாமல் ஒருதமிழைப்
மாத்திரம் வைத்ததனால் அவனுடல் குன்றிப் போகக்கடவதென்று
சபித்தான்; அச்சாபத்தையடைந்த சந்திரன் அவ்வருஞ்சலத்தில்
வந்து அத்துண்பத்தை நீக்கிக்கொண்டான். எ-று. (உஅ)

நினைப்பளவின்முத்திதரு நீண்டோதிற்போய்
மனக்குறைதவித்ததிடுநி யென் றிறைமறைந்தா
ன்னற்கிரிவைநாடியரி யத்தினைபினைண்ணிச்
சுனைக்கமலவாழியிரு சோண்கிரிகண்டான்.

இ-ள். கிணைத்த மாத்திரத்தில் முத்தியைக் கொடுக்கும் அருணை சலமென்னும் அத்தலத்திற்குப் போய் மனக்குறையை நீக்கிக்கொள்ளென்று சுவாமி மறைந்தார்; விட்டுணு அக்கினி வடிவாகிய மலையைத் தியானஞ்செய்து அதுவிளங்குந் தென்றிசையை யடைந்து சனையிலிருக்கிற தாமரைப்பூவின் வாசனையிருந்த அத்தலத்தைக் கண்டார். எ-று. (௨௬)

நசர்வடிவானமலை கண்டினிதிறைஞ்சித்
தேசமிருநன்னகர் செறிந்துமகிழ்வாகி
வீரசீவத்தத்திடை படிந்துவலமாகிப்
பூசனைபுரிந் துவினை போயமலனானான்.

இ-ள். மலைவடிவமாகிய சுவாமியைத் தரிசித்து அன்போடு பணிந்து ஒளியமைத்த அத்தலத்திற்குப்போய்ச் சந்தோஷமடைந்து இந்திர தீர்த்தத்தில் முழுக்கி கிரிப்பிரதக்கினம் வந்து பூசைசெய்துகொண்டெவரத் தம்முடைய வினையைநீக்கி விஷ்ணுமூர்த்தி பரிசுத்தரானார். எ-று. (௩௦)

மேவியருணைப்பதியின் மிக்கபுகழ்மாயன்
பாவமகல்வித்திடு பலத்திணையுரைத்துத்
* தாவியுமைபாகமுறை சோணகிரிநாத
னவியின்மகிழ்ச்சியையு நான்முகனுரைப்பான்.

இ-ள். மிகுந்த புகழையுடைய விட்டுணு அருணைசலத்திற்குப் போய்த் தம்முடைய பாவத்தைநீக்கி அவர் அடைந்தபலனைப் பிரம தேவர் சனகரிஷிக்குச்சொல்லிப் பார்வதி ஒருபுறத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற அருணை*லேசரர் புழுகு பூனையினால் அடைந்த சந்தோஷத்தையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார். எ-று. (௩௧)

பன்னிரண்டாவது,

பாவந்தீர்த்த சருக்கம்
முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம்-௧௪௦.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

புனகாதிபச் சருக்க வசனம்.

நினைத்தவாறு பலபல வடிவங்களை யெடுக்கத்தருந்த அவிமை
புடைய புனகன் என்னும் ஓரசரன் இருந்தான். அவன் ஒருநாட்
புழுஞ்சூனையின் உருவத்தைக்கொண்டு அம்மலையின்கண் உலாவிக்
கொண்டு புழுகைச் சிதறினான். அதனால் சிவபெருமானது வரபல
தனையடைந்து விட்டுணு முதலாகிய தேவர்களும் முனிவர்களும்
துன்பப்படவும், பூயியினுள்ளார் பயப்படவும் ஆன கோரச்செய்கை
களைச் செய்வானாயினான். அச்செய்கைகளாலுண்டாகிய துன்பத்
திற்கு ஆற்றாத மாயவன் முதலாய தேவர்கள் பாமகருணாநிதியாகிய
பரசிவப்பிரபுவையடைந்து வணங்கி முறையிட்டுக் கொண்டனர்.

தடவகருணைப் பெருங்கடலாகிய தற்பரசிவனார் அவா வார்த்
தைகளை யெல்லாம் கேட்டுத் திருவாய் மலர்ந்தருளுவார். அன்பர்
களே! வாசனையிடுக புழுகை நமது வடிவமாகிய அருணைகிரியின்
கட் சிதறினபடியால் அதிகபலம் அடைந்திருக்கின்றான். அவன்
நமது வரபலத்தை யடைந்தமையால் எளிதில் அழியமாட்டான். ஆ
தலால் அவனை எமது முத்திக்கண் இரண்டறக் கலக்கும்படிசெய்து
உங்கட்கு நேர்ந்த துன்பங்களைப் போக்குகின்றேமென்று அபயாத்
தவகொடுத்து, நம்மிடங்கட்குச் சேர்மினென்று விடைகொடுத்தார்.
அவாங்கனன் தத்தமிடங்கடோறுஞ் சென்றனர்.

மேருவை வில்லாகவளைத்துப் பதுமநாபனாகிய திருமலைப்பா
னமாகக்கொண்ட சிவபெருமானார் புனகன்என்னும் அசுரனையழைப்
பித்துத் திருவாய்மலர்ந்தருளுவார். தானவ்! நினைது உருவத்தை
விட்டு முத்தியடையக் கடவாடியுள்ளான். அப்போது புழுஞ்சூனை

புளகாதிபச் சருக்க வசனம்.

௫௫௩

யாகிய அசுரன் கடறியதென்னவெனில் பெருமானே ! நானேடுத்த உருவமாகிய புழுகுபூனை மரபிற்றோன்றும் பூனைகளின் புழுகு தேவரீரது திருமேனியி னேற்றுக்கொள்ளவும், அதனால் தேவரீருக்குப் புழுகணி யிறைவன் என்னும் பெயர் தரித்துக்கொள்ளவும் திருவருள் செய்யுமாறு பிரார்த்தித்தான். அவ்வாறே யருள்செய்தேமென அசுரனுயிர்விட்டான். அவனுக்கு முத்திகொடுத்த தன்மையை யறிந்து தேவரும் முனிவரும் புழுகுசாதத், அப்புழுகு கரைத்து பனிகீருடன் ஆலயத்து அருவிபோல ஓடாநிற்கும்.

ஆதலாற் சனகாதி முனிவாகனே ! புழுகு காப்பு ஒரு முறை யாவது அருணாசலேசுரப் பெருமானுக்கு அணிவித்தோர் சிவசாயுசு சிய முத்தியையடைவாரா என்று பிரமதேவர் கடறினார். இவ்வருணசல புராணத்தைக் கேட்டவர் யாவரும்வாழ்க. புராணம் படிப்போர் பொருள்சொவ்வோர யாவரும் வாழ்க.

புளகாதிபச் சருக்க வசனம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பதினமூன்றாவது,

புளகாதிபச் சருக்கம்.

எழுதிக்கழி செடிவாசிரிய விருத்தம்.

உருவுபலவேறுபுனை புளகத்தினுமோரசுர

நெருபொழுது நாடிவடிவா

பருணைகிரிமீதுலவி யரியபுழுக்கெதறி

பதிபலமா பவனிபோர்

வெருவவிமையோர்முனிவ ரொருவரொழியாதழிய

வினைபுரிக்கையா லவரெலாம்

கருணைமலைபோலிழய மலையமலைபாசருறை

கயிலைமலைமேவி மொழிவார்.

இ-ள். நினைத்தபடி வெங்கோடு உருவங்களை எடுத்ததுக்கொள்ள வல்லமையுள்ள புளகத்தினுமும் ஓரசுரன் ஒருகூடப் பூமுரு

ஓர் காலத்தில் புனகனென்னும் அரசன் புழுகுபூனை வடிவங்கொண்டு உலகத்தைப் பிழி
 தது திருமலையில் புழுக்கைகளிதழி வீல்க்குஞ்காலத்தில். தேவர்கள் தோத்திரத்திற் கொலையெ
 பரமசிவன் புனசுணுக் கணுக்கிரகஞ்செய்த மகாநயிபம்—20.

வது] .

புளகாதிபச் சுருக்கம்.

திருள

பூனை உருவமடைந்து வெவ்விய நிறத்தையுடைய அம்மலையின்மே
ல உலாவிக்கொண்டு புழுக்கைச் சிதறியபடியால், சுவாமியினால் அதி
கபலம்பெற்றுப் பூமியிலுள்ளவாகன் பயப்படவும், தேவர்கள்,
முனிவர்களெல்லாரும் துன்பப்படவும், துர்க்கிருத்தியஞ் செய்வ
தனாலே அவர்களெல்லாம் இமய பருவதராசனுடைய புத்திரியாகி
ய பார்வதியை ஒருபாகத்தில் வைத்தருளிய கருணமலர் போன்ற
பாமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கின்ற கைலாயகிரிக்குப்போய்ச் சொ
வ்வார்கள். எ-று.

(ச)

புளகனென்னுமோரகரன் மி நகவடிவாகிவதை

'புரியவுலகேழு முறைபோய்

வினை துயரமாயினர்க ளெனவுரைசெயதாரவர்கள்

விமலனவ ரோடுபுகல்வா

னளவின்மணமானபுழு கருணைகிரிமீதுதனி

யதிகபலமாய் மருவின

னெளிதிலழியானவனு மினியகதியேறவுமை

யிடரலையிலேற விடுவோம்.

தி-ள். புளகனென்னும் ஓர் அசுரன் புழுகுபூனை வடிவங்கொ
ண்டு எழுலகைகளிலும் முறையே பருத்து சீவராசிகளையும் வதை
செய்ய, அதனால் எல்லாரும் துன்பமடைந்தார்களென்று வந்தவர்
கள் சொல்லிக் கொள்ளப் பரமசிவன் அவர்களோடு திருவாய்மல
ர்த்தருளுவார்: மணம் வீசும் அளவில்லாத புழுக்கை நமதுருவமாகிய
அருணாசலத்திற் சிதறியதனால் அதிகபலம் அடைந் திருக்கின்றான்
அப்படிப்பட்டவன் எளிதிஷ் அழியமாட்டான்; ஆண்படியினாலே
அவனை மோட்சத்தில் அடைவித்து உங்களைத் துக்கசமுததரத்தி
னின்றும் கரையெழுவோம். எ-று.

௧௮

அருணாசலபுராணம்.

புதிதெழுந்த

மேவுமெனவோதியரு ளோடுபுளகாதி

வேதமுதல் கூவியவுண

நாவிலடிவாகியவு னுவிவிடுவாயென

நாவிலடிவான் மொழிகுவான்

பாவையொருபாகந்ரு னுலப்புராதன

பராபரமிலோச னருளா

வேல்வெளியேன்மொழியு மாறுதவெனாவிழைவ

னீரடியின் மீதுதொழுதே.

இ-ள். நீங்கள் உங்களிடத்திற்குப்போய்ச் சேருக என்க
விடைகொடுத்தருளி மிக்கிருபையோடு புனகனென்னும் அவவச
ரணை வேதமுதலாகிய பரமசிவன் அழைத்து அசுரனே? புழு
பூனை வடிவவகொண்ட உன் பிராணனை விடென்று சொல்லிய
அனலில், அவ்வசுரன் சொல்லுவான், பார்வதியை பொருபாக
திற் கொண்டருளியவரே; கிருபைக்கு இடமா யிருக்கின்றவரே!
பழமையானவரே! பராபரமாகியவரே! நெற்றிக் கண்ணை புடைய
வரே! உமக்கு ஏவல் செய்தற்குரிய எளியேன் கேட்கிக் கொள்ளு
கிற வரக கொடுத்தருளுமென்று சுவாமி இரண்டு திருவடிகளுந்
கும் வந்தனஞ் செய்து சொல்லுவான். எ-று. (ங)

எனதுகிளையாமிருக முனதுதிருமேனிபுக

வினியபுமுதலான மொருபோ;

புனைகமெனவேபரளி யுயிரிவிடலுநாவிததி

புகுதவிழைபோ னருளினுன

மனமுருகியேமுனிவ ரிமைபவர்கண்மான்மீடர்கண்

மதிமுடியின் மேலணியவே

யனவரதமர்மதமு மிமச்சலமுமாலயம

தருளியெனவே அபருகுமே.

இ-ன். காணெடுத்த உருவமாகிய புழுகு பூனையின் மரபினால் உண்டாகின்ற புழுகு உம்முடைய திருமேனி ஏற்றுக்கொள்ளவும், அதனை புழுகணி யிறைவனென்று ஒருநாமத்தை நீர் தரித்துக்கொள்ளவும், அருஞ்செய்ய வேண்டிமென்றுவணங்கி காவியுயிர் விட்டவுடனே, அவ்வசுரன கதிசேரும்படி சுவாமி அணுக்கிரகஞ் செய்காஃ அப்படி அவனை இரட்சித்ததுகண்டு முனிவர்களும் தேவர்களும், மனிதர்களும் மனவருததமடைந்து சந்திரனைத்தரித்த சுவாமி சிவகதிர் புழுகு காப்புச்சாதத, எப்போதும் அப்புழுகு கண்களுபனிநீரோடு சுவாமி ஆலயம் அருவியை புடையதாகப்பெருகி யோடும் என்று. (சு)

புழுகுபனிநீர் பூளப மணுவளவதேனுமிறை
புணையுமவகைபா லுதவினோர்
விழிகுளிரநீர் டீயா விணையடிகளேபரவி
வினா வினர்கள் விடுபெறுவா
ருழைமருவுபாணியினா சரிதமிதுவாகுமென
வுவகையுடனே யுரைசெய்தான
மொழியும்லராலயனை முனிவருடனேசனக
முனிபுகழவீனாடு தெழுநூதான்

இ-ன். புழுகும் பனிநீரும், கூட்டு வர்க்கச் சந்தனமு மாகிய இவைகளில் அனுவளவேனும் சுவாமி ஒப்புகொள்ளும்படி செய்தவர்களும், கண்கள் கனிப்படையும் படியாகத் தரிசித்துச் சுவாமி திருவடிகளாவணங்கி அவா சரித்திரத்தைக் கேட்டவர்களும் மோட்சமடைவார்கள்; மாணககரத்தில் வைத்தருளிய பரமசிவனுடைய நிவ்வியசரித்திர மிதுவாமென்று சந்தோஷமாய் அப்பிரமதேவா சொல்ல அப்படிச்சொல்லிய பிரமதேவனைச் சணகரிஷி முனிவர்க னோடு தோத்திரஞ்செய்து வணங்கினார். என்று. (சு)

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்

வே. சாமிநாதையர் நால் நிலையம்.

கவி விருத்தம்.

அஞ்செழுத்தும்வாழி யருணைவாழியருணையான்
 ஞ்சமுறதசரணமவாழி கருணைவாழிகருணைபோன்
 மஞ்சபெற்றவானம்வாழி வையம்வாழிவையமேற்
 றஞ்சமுற்றநீ றும்வாழி சைவமவாழிவாழியே.

இ-ள். பாவகளைப் போகக் காரணமான பஞ்சாக்ஷரம் வாழ்க வாழ்க, அருணாசலதலம் வாழ்க, அருணாச லேசருடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகள் வாழ்க, அசசவாயி கிருபைவாழ்க, அக்கருணைபோன்ற அழகாகிய மேகவ்ருடம் வாழ்க, பூலோகம் வாழ்க, பூமியில் உயிர்களுக்குப் பற்றுக் கோடாகிய திருமீதுவாழ்க. சைவ சமயம் வாழ்க வாழ்க. எ-று. (சு)

ஞானமவாழிநன்மைவாழி நாடுராசநீதிசீர்,
 தானம்வாழிதருமம்வாழி சீரத்வேதமார்கமங்
 கானம்வாழிகல்விவாழி கற்றறிந்தகேள்வியன்
 பானபேர்கள்வாழியிச னடியர்வாழிவாழியே.

இ-ள். ஞானம் வாழ்க, நன்மை வாழ்க, நாமும் இராசனும், அனுஞ்சுரியநீதியும் சீர்த்தியும், தானமும் வாழ்க, தருமம்வாழ்க, உண்மையாகிய வேதமும் ஆகமங்களும் வாழ்க, சங்கீதம் வாழ்க, மற்ற வித்தைகளும் வாழ்க, அவைகளைக் கற்றறிந்தும் கேள்விப்பமும் யாவரிடதனும் அன்பு உண்டானவர்கள் வாழ்க, பாமசிவன் டியார்கள் வாழ்க வாழ்க. எ-று. (எ)

அறுசேர்க்கழி நெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

இக்கதை படித்தோர் கேட்டோ

ரெழுதினெ ரெழுதிவைத்தோர்
 மைக்கடல் சூழ்ந்தவிந்த

யவையகமுழுதுங் காத்துத்

தககசந தானபோக

சவுக்கியந் தழையவாழ்ந்து

திருக்கருணைச ரன்பாற்

சிவபதம் பெறுவர்தாமே.

இ-ள். இவ்வருணாசலத்தின் மான்மியத்தைப் படித்தவர்களுங்
கட்டவர்களும், எழுதினவர்களும், எழுதி வைத்துக்கொண்டவர்க
ளும். கரிய கடல்குழந்த பூமி முழுதும் காத்துத் தருந்த புத்திரசம்
பந்தும், போகசௌக்கியமும் தழையும்படியாக வாழ்ந்து யாவருக்
ளும் ஆதாரமாகிய அருணாசலேசர் இருபையினால் சிவபதம் அடை
பார்கள். எ-று.

(அ)

பதின்மூன்றாவது

புளகாதிபச் சருக்கம் முற்றிற்று.

அருணாசலபுராணம் மூலமும் உரையும்

முற்றிற்று.

பாயிரமுட்பட சருக்கம் பதினான்குக்கும்

ஆறு திருவிருத்தம்-சுசுக.

திருசுசுற்றம்பலம்.

சிவமயம்.

திருச்சிறுதம்பலம்.

சைவ - எல்லப்பநாவலரவர்களால்

அருளிச்செய்யப்பட்ட

திருவருவணயந்தாதி.

காப்பு.

செந்தாதிமஞ்செறிசோனாசலதகரைசெந்தமிழி
னந்தாதியமனைசெதற்றாகருக்கே சலநாவிவிட முத
தந்தாதியாலவனம்புககாருமவேதச்சதுமுகரு
மந்தாதிகண்டிலர்யானோவந்தாதியதைருவனே

நவாகுவான்செமமையொப்பானபொருதிருதரஞ்ச
மநவாகுவானமகவான்பணிவான்பணிவைகிருந்த
திறவாகுவானபொருகவான்குறியாதின்மெனசிறதையுள்ளே
யுநவாகுவானம்மருணையந்தாதியுரைப்பதற்கே

நூல்

மனறலைமையளிக்குமுருணையிற்புகதவஞர்
மாமன்றலைமையடுத்தலையாகவரங்கொடுத்தார்
காமன்றலைமையறவழலாக்கியகண்ணர்வண்ணோ
நாமன்றலைமையக்கந்திரஞ்சந்தரித்தனரே.

நஞ்சமையக்கச்சணித்தவண்ணமலைமப்பெனமுத
தஞ்சமையக்கற்றடிபணியாதவரந்திபக
தஞ்சமையக்கத்துளையித்தத்தித்தலைமெடுத்து
கெஞ்சமையக்கத்துளையிப்போய்விழுவநெறிக்கயலே.

கயற்கண்ணிறைக்குஞ்செழுமாவனங்களும்பவீழ்த்து
புயற்கண்ணிறைக்கும்பொழுலருணைசர்புனலிறைக்குங்
கயற்கண்ணிறைக்குமப்பாலவளைசோறுகருத்துரு
மயற்கண்ணிறைக்குமகராலயமன்னவல்லியர்க்கே.

௬

காவலாகடுகுதல்.

வல்லியமன்றுமுதல்போற்றமாசணம்வாழ்தகமறை
சொல்லியமன்றுண்டமாடுமறபுகண்சோணைவெற்பிற்
கொல்லியமன்றுடியோககாககாவலர்கொட்டுபறை
பல்லியமன்றுபகைத்துடியாகுதம்பார்த்திபர்க்கே.

௭

பாரசுகழலுந்திவஞ்சியரடல்பயிலருணை
பாரசுகழலுந்தியாரணிவார்பதவம்புயமும்
வீரசுகழலுங்கண்டேன்குஞ்சிகாணுவெளுத்துத்தந்தஞ்
சேரக்கழலுமபொழுதுமுண்டேனமனநீதுகளை.

௮

திதகங்காணியளவுநிலலாகென்றிருக்கறுததோன்
போதகங்காணிகொண்டோனெழுமீசனபொருந்தருணைச
சாதகங்காணிறைவண்டினங்காளுபிரதான்வருந்தும்
பாதகங்காணிலனேரபிரிந்தாககுண்டிபற்றுதலே.

௯

பற்றவளக்கரும்பாரிடமோநின்படையிமவான்
பெற்றவளக்கரும்பாரிடத்தாய்மதைபேச்சருணைக்
கொற்றவளக்கரும்பாரிடநாலையுங்கூட்டியழ
குற்றவளக்கரும்பாரிடந்தேரெனஞ்நாதவனே.

௧௦

பாங்கி தலைமகற்குக் குறியிடங்குறல்.

கருவரம்பையன்னுப்பகற்போதிடமுறவிடமைந்
தாருவரம்பைபர்துழும்பொன்னுட் லுருக்கத்துகாண்
காருவரம்பையிதகநிணயாகியுண்டாவிலவர்
மேருவரம்பையிடந்தாரருணையிடுறறயின்னை.

௧௧

வாயில் மறுக்கக்கேட்ட பாணன்கூறல்.

வெற்புடைமானின்றவேலோனைதத்தவன்னேவழவுரிப்
பொற்புடையானியல்சோணாசலத்திப்புரவலனே
யிற்புடையாமெடுத்தென்மடமான் கல்லெதிரெறிந்தாள
கற்புடையானென்றசொல்லேகொடுத்ததுகைபலமே.

க

பாகடுண்டு கழறல்.

பலவாகனங்களுஞ்சேவிக்குமாலவிடைப்பாகனுமை
குலவாகனம்பனருணையிலேமுத்தின்கோவையெலா
நிலவாகனங்கடுந்தேர்காடிகிற்பவாநெஞ்சருக
வலவாகனமுந்தினுனிற்றுமோகையிலவண்ணமுனவே.

க௦

வண்டுகளிக்குமரிப்புன்னேதோறுமதுவுண்டென்றாக
கண்டுகளிக்குமலர்ச்சோலைகடேதனைக்கயலினவக
ளுண்டுகளிக்குமருணாசலத்திலுவநதுறைவார
வெண்டுகளிக்குமதனாகப்பூசியமெய்யினரே.

கக

இடையூறு கிளத்தல்.

மெச்சம்பரவையிரும்பொடியாகவிழ்த்தவான்று
தச்சம்பரவையுறமேவுமத்தனருணையன்னீர்
மச்சம்பரவையிருநகாலியென்றமகிழ்ந்திருந்தேன்
நச்சம்பரவையிலாஹற்புதைபுநயனத்தையே.

கஉ

கையுரை புகழ்தல்.

நதியமலைக்குஞ்சடைமுடியாரருணாசலஹர்
பதியமலைக்குளமுதமொப்பீர்தென்றனின்றுலவும்
கிதியமலைக்குளமுதமொப்பீர்தென்றனின்றுலவும்
பொதியமலைக்குவகிடையாதுகாணுமிப்பூந்தையே.

கங்

கெடுதி வினாதல்.

தழைக்குஞ்சரவணச் செவ்வேளைத்தந்தவார்சங்கரிகை
குழைக்குஞ்சரபரருணையிலேயிரு கோவவிழி
யழைக்குஞ்சரத்துக்கு மொப்புடையீரொழுக்குக்குருகி
மழைக்குஞ்சரயிவகு வந்ததுண்டோமும் மதஞ்சொரிந்தே.

கச

நற்றாய் பாங்கியர் தம்மொடு புலம்பல்.

சொரியங்கடமையு வாவுரிபோர்த்தவன் சோணைவெற்பி
வரியுங்கடமை யுமைவாயுமுனைவு மந்திபகற்
நிரியுங்கடமையுண் கண்ணொளருவன் பின்சென்றதென்னும்
பரியுகதடமையு மெம்மையுநீத்தின்று பாவையரே.

கி

பாவவருந்த வருங்காணத்துது செல்பாதர்கனி
வாவவருந்த வருங்காவருணையின் மத்தரெண்ணார்
எவவருந்த வருங்காமன்கொண்டெய்ய வேந்திழையார்
நாவவருந்த வருங்காதல் பூண்டிவணைகின்றதே.

கச

நைவளையாழிசைச் சொல்லிபங்காரரு னுசலனார்
மைவளையாழியி னஞ்சுகந்தாரெடு மாலவற்கே
நைவளையாழி யளித்தாரெனக்கண்டு கைதொழுதேன்
பெய்வளையாழிக ளெல்லாமிழந்தனள் பேதையரே.

கள

பேய்த்தேரைநீரென் றுழல்வீர்கலுழன் பிடித்தபணி
வாய்த்தேரைநீர்மைகண் டிரிந்தவாழ்க்கையு மாயமெல்லாஞ்
சாய்த்தேரைநீர்பெறு பேருசொல்கேன்கற்ப தாருநிக
ராய்த்தேரைநீர்கொடி குழருணைச ரடிதொழுமே.

கஅ

தொழுவாருமானிடர்கா ணைகேழையுந் தூர்க்கும்வண்ணம்
முழுவாருங்கோயில் வலஞ்செய்வாரு முதன்மடக்கே
யுழுவாருமண்கவர் மண்கைநல்லாரு மொதுக்கிமுத்தை
யெழுவாருஞ்செந்நெல் வயலருணைசைபுயற்றையே.

கக

திருவருணையந்தாதி

திருவருணையந்தாதி

ஏற்றுக்கரைக்குளிர் சோனாசலத்தாரை யேத்தலின்றிச்
சோற்றுக்கரைக்குடைக் காடைக்கென்றேமனக் துன்புறுவி
ராற்றுக்கரைக்குண் மரம்போலுடல்வழி வாரூயிரைக்
கூற்றுக்கரைக்கும் பொழுதுமக்காரைக கொடுப்பான்.

உரு

கொடுக்கயிலர்யிழை யார்தனபாரத்திற் கடையவர்
நடுக்கயிலாயகண் னாற்றளர்வீரவர் நன்பையெலா
விடுகையிலாய னயன்போற்றருணை விமலரைவாயு
திடுக்கயிலாய மலைமேலிருப்ப தெளிதாமக்கே.

உரு

உன்பாவனைபு நினைவுமுண்டாகி யொழிவதில்லா
வென்பாவனையும் படியரிதேயிரத காதவர்க்கு
வன்பாவனையும் பிறப்புயில்லாயன்பு வைத்தவருக்
கன்பாவனைபு மதிவருணாசலத் தாதிபனே.

உரு

ஆதித்தனையனங் காரகன்போற்றிய வண்ணங்கழை
சோதித்தனையனங் காவருணாசலன் றேயுமட்டிம்
வாதித்தனையனங் காவிரிப்பேரதுன் மதமழியப்
போதித்தனையனங் கான்றிகளாகப் புறப்பட்டதே.

உரு

புறங்காட்டினாலும் புயம்வீகருணையிற் புங்கவனார்
அறங்காட்டினாலு முணியோறையாண்டவ ரம்பொன்வெற்பிற்
கறங்காட்டினாலு நிகரோவென்ச்சுழல் காற்றெய்வமே
புறங்காட்டினாலு னிவனாசைக் கொருமருந்தே.

உரு

துணிவு.

தருமானிடங்கையி லேயொருமான் தரித் தொன்னலரைப்
பொருமானிடப மிசைவருவான்மும் புரமெரித்த
பெருமானிடங்கொண்ட சோனாசலத்தினிற் பேசுதயின்பக்
தருமானிடங்கை யென்புருட்டிய தாமரைதே.

உரு

குருகோடிநகல்.

ராவிக்வுரு மலகாற்கயலின் றலைபிடித்துண
 றுவிக்கவரு மினக்குருகீரொரு நாளடியார்
 'சலிக்கவருந கதித்தற்பாதர்' திருவருணை
 ராவிக்வுரும பண்பாடுவென் பதருமதே.

௨௬

பாங்கிக்குலவின்மேல்வைத்துரைத்தல்.

ருவீஞ்வுலகக்குளிர் பூவணைமீதிற் களித்துமுஞ்
 ருவகுலகக்குலஞ் குழருணைசர் துடிககிணையா
 ருவகுலகக்குந் தனமயிலேபுன் மடலல்லவோ
 ருவகுலகக்குழை யார்தந்தகாதலை நீகருமதே.

௨௭

கைகாவிடைக்கொடி யாரருணபுரி நித்தர்வெம்பி
 கைகாவிடைக்கொடி யார்தந்தபால் கொண்டுவரவரவே
 புறகாவிடைக்கொடி போலேயிருந்தப் பொற்குடத்தைத்
 காங்காவிடைக்கொடி யாவகையார்செய்யத் தக்கவரே.

௨௮

கல்லிக்குப்பிரிவு தலைமகனுணர்ந்ததோழி
 தலைவிகுணாததல்.

தக்கவிருக்குமணி கேள்வாபோற்றிய சங்கராணர்
 மிகதலிருக்குமணி கேள்வாபோற்றிய சங்கராணர்
 டொக்கவிருக்குமலர்ச சோலையிலெய்தி பொண்ணுதலா
 யிக்கவிருக்கு மணமர்மென்றார் கல்லியெய்துமென்றே.

௨௯

எசசிலத்திக்கும் பக்கலக்குமேற்று மெயின்னுக்கு
 மெச்சிலத்திக்கு மருளருணைசரை வில்வம்விளா
 கொச்சிலத்திக்கு சடையாரையேத்திலன் துண்ணிண்டயார
 கொச்சிலத்திக்கு நிகர்முலையே வைப்பாற்புத்தியையே.

௩௦

புகதிக்கெகத் தவிர்ந்தென்னையாண்டநற் போதன்சென்னி
யைத்தினைமிக்கத் தடிந்தோணருணை யமலணிதழ்க்
கொந்தினைமிக்கத் தருங்கொன்றைவேணடியென் கோதைவளை
கித்தினைமிக்கத் தனிலேயிழந்தனன் சித்தமுமே.

௧

சித்தமிழக்குறத்தி மையுறர்பெருஞ் செல்வமறார்
முத்தமிழக்கு முதன்மையுமாகுவார் முண்டகப்பூவ
கொத்தமிழக்கு வரக்கணிபூறல் குளிரத்தியாய
நத்தமிழக்கும் வயலருணைசரை நத்தினரே.

௩௨

கிழவோன்பிரித்துழிக்
கிழத்தி மாலையம்போது கண்டிராகவ

நத்திக்கொடிய மலராதியார்திசை நான்கினுஞ்செவ்
வந்திக்கொடிய மலர்வீசருணையில் வாசமலர்
சித்திக்கொடியமன போல்வானுலாவருந் தென்றலையு
மத்திக்கொடிய மதியையுங்காணகில ரன்பினரே

௩௩

பின்பரியங்க வடியானுஞ்செய்ய பிதாமகனுந்
தன்பரியங்க வடிதாங்கநிற்பவன் சந்தனத்தான்
முன்பரியங்க மடிசினுண்டானை முகனருணை
யன்பரியங்க வடிவேல்விழிசகிக் கலர்பெரிசே

௩௪

பெரும்படைவாளி யுடர்த்துழுவாளிப் பெயர்த்ததுவயம்
கரும்படைவாளி புகுமருணுபிரிக் கணனுதலா
ரரும்படைவாளி யிலாமவிழியாளி யளகத்திலே
சரும்படைவாளியணையான்கொடான்கொன்றைச்சுழ்த்தொடையே

மெய்தொட்டுப் பயிரல்.

தொடுத்தவண்டான மறைபாடவாடி தோன்றல்வய
வெடுத்தவண்டான மருவருணுபிரி யன்னமன்னுந்

நடுத்துவண்டானம் பரிதேர்மருங்கு விந்நாரிதனை
விடுததுமணடானம் கான்மதனூரிக்குள் வீற்றிருமே.

உசு

இடம்புணரிக்கணஞ் சேற்றுண்டநாத னிசைச்சுரும்பின்
பெரும்புணரிக்கணன் மெய்யழித்தோனெம் பிரானருணை
விருமபுணரிக்கண மேமனமேபினை மெய்யொழிந்தாற
கருமபுணரிக்கண ஞானியின்கூட்டங் கழித்திடுமே.

ருள

க ிப்பாலையேகம்பங் தில்லையின்மேவிய கணனுதலான்
செழிப்பாலையேதிகழ் தென்னருணைசன் சிலம்பிலிரு
விழிப்பாலையேவுள வண்டர்மின்னேதயிர் விற்கவந்து
மொழிப்பாலையேன்சிந்து வீழுனிவோர்கொள மோகததையே. ()

மோகமருபுக் கமலவிறகாமன் முடிக்குதவிக்
கோதமருப்புக் கமலமொப்பாயெழு கொங்கைநல்லார்
தாமருபுக் கமலப்பொற்றாளிந தனித்தருள்வாய்
நாமருபுக் கமலமுன்குழரு ணைசலனே.

ருக

அருணைசலம்பதி யாயுறைவா யரவாபரண
கருணைசலரிதி யேழுதலீறுங் கலையுமிவலாத்
தருணைசலஞ்சல மும்மயிராவதத் தந்தமும்போன்
மருணைசலங்கொடு தாரருக்காதருண மாதருக்கே.

சு௦

தலைவியைத் தலைவ னெதிர்ப்படல்.

மாதவிழாவுடையாரருணைசர் வரையில்வண்டு
கோதவிழாமற் கதிரோனடைத்தசெங் கோகனகத்
தாதவிழாத்திருக் கோயிலுக்கேயொரு தாமுமுண்டோ
போதவிழாநிற்கு மன்பாலென்பாரிருட் போந்தவரே.

சக

போதாம்பரத்தை யகலாமற்காஞ்சி புறத்துறைவான்
பீதாம்பரத்தையு ணுன் முகன்தேடும் பிரானருணை

மாதாம்பரத்தையு ரத்தையொப்பா நெஞ்சவஞ்சகரே
யேதாம்பரத்தையர் கண்டாலென்பால்வந்த தேழ்மையே.

சஉ

வழுமுழக்குஞ் சரத்தோலருணை யிறையெனுமால்
கீழுமுழக்குஞ் சரத்தான்கொடாவமை கேள்வனெனும
வீழுமுழக்குஞ் சரமாரியெய்தனன் வில்லியெனனுஞ்
சூழுமுழக்குஞ் சலதியென்றேது மென றாநகையே

சங்.

தூரியங்காமன் கடலாகத்தோன்றினன் சூரியனா
தேரியங்காமன் முகிலியங்காரிற் றிசைகளெல்லாம்
வேரியங்காமன் றிருவருணபுரி வித்தகனே
நாரியங்காமன் பதைபுரப்பான் றெழு நாயகனே.

சச

நாயகனாவிக் குலஞ்சூழருணையி னம்பனமுற
சாயகனாவிக் குரியனென்றேததிவர் தண்டமிழாற
நாயகனாவிக் குமாவெனறற்பரைச சொலவாநெடி
தாயகனாவிக் குரம்பையில்வாழ்க்கையு மாவிபுமே

சங்

ஆணவகாரண மாயவெண்ணெய்மேவிய வநதனஞா
பூவணங்காயம் பலஞ்சேர்பவாவரும் பூமகணமால்
பாவுணங்காரணன் போற்றருணேசா பவனிவந்த
மரவணங்காரணங் காரணங்காதி மருவினதே.

சக

மருமகரந்த னுகரளிகாரி வரிக்கொடியே
யொருமகரந்தனு விக் கானவேளை யுருவழித்தார்
அருமகரந்தணர் போற்றருணேச ரடியவந்துத
தருமகரந்தனை யேவும்பர்நாடென்ப தங்குதற்கே.

சஎ

பாங்கி கையுடை யேற்றல்.

தங்குடைவந்தடை யாவில்போல்விழித் தையநுன் தன்
வெககுடைவந்தனை யா லுரைத்தேனினி வேட்டருள்வாய்

மகருறைவந்த மதிலருணேசர் மணிசசிலம்பர்
கொங்குறைவந்தனை சோலையின்மாந்தழைக் கொத்தினையே. ௪௮

ஆற்றிடைமுக்கோர் பகைவரை வினாவுதல்.

கொத்தடியானடி யேனென்றுகூறிக் குவிசத்தினன்
மத்தடியானயன் போற்றருணேசா மணிவரமேற
றத்தடியானடை யன்னமொப்பான வென்றையனல்லான்
முத்தடியானடப் பீர்வநதாகுநின் மொழிந்திடமே. ௪௯

கனவின விவுரைத்தல்.

மொழித்தேனையோரநது மலராகஞ்சேர்ந்து முயங்கையிலே
விழித்தேனையோமான் விதிப்பயனோகதி விண்ணவரை
யொழித்தேனையோர்க்குந் தருவாரருணையி லோடையிறபுக
கழித்தேனையோதி மணத்தாலழைக்குங் கருங்குயிலே. ௫௦

கறுத்தகண்டதையர் சோணசலத்தர்வெண் காட்டுநங்கை
யறுத்தகண்டத்தை மகவாயழைத்தவ ராற்றிலர்தீப்
பொறுத்தகண்டத்தை விழுங்குநிலாவெழும் போதயிலே
வெறுத்தகண்டத்தை யனையசொல்வார்தம் விரூப்பிசையே. ௫௧

பாங்கி யிறைவனை நல்குதல்.

விரூப்புசசிலையமர்ந் தாரருணைசலர் மேருவெற்பின்
மருப்புசசிலையெனும் வேழமெய்வாருக்கு வாகருவில்லம்
பருப்புசசிலையின் றணங்கேயென்னொகொ லுலகைவென்ற
கருப்புசசிலைமதன் கூர்வாளிபார்க்கிற் கடிமலரே. ௫௨

கடியரவததைபு ரீர்மானுந்திககட் கலையும்வைத்த
முடியரவத்தை யன்பர்க்கணுகாமன் முழக்கஞ்செய்யுந்
துடியரவத்தையர் சோணசலத்தைத் தொழாதுமண
மிடியரவத்தை யடைந்தேழ்நரகத்தும் வெம்புவரே. ௫௩

வெப்புக்குழைக்கும் பனிரேன் றங்கம் வெதும்புமத்
னப்புக்குழைக்கு மருணசலத்தரை யையரெனா
கொப்புக்குழைக்கு மப்பாலுங்கண்மாரி குதிக்கவிழுந்
செப்புக்குழைக்கு கிராமுலேவிழித் தீங்கனியே.

௫௪

நற்றாய் தலைவிசெல்கூர் தணித்தல்.

தீகுதிக்கும்பால் சூழ்ந்தவெம்பாலையின் நீமையற் றப்
பாகுதிக்கும்பை கரும்பாலையாகப் பழனமன்றி
யாகுதிக்கும்பர் மகிழருணாபரி யத்தர்வெற்ப
ரேகுதிக்குத்தையல் சென்றாடிடமு யிருகிலகதே.

௫௫

சி த் து.

நிலவிரதத்தரைச சோணசலத்தரை நெஞ்சில்வைத்த
நல்விரதத்தரெண் சித்தரியாநவ ரீதமுடன்
பலவிரதத்தரும் போனமுறகூட்டிப் படையப்பனே
கலவிரதத்தரி தாரம்பொன்னுமெந்தக் காலமுமே.

௫௬

காலேக்கரும்புகொண் டாற்போதலாந்தமெய்க் காதலிலே
வாலேக்கரும்பு நிகர்த்தமின்னாந் நருன்புரியாய்
வேலேக்கரும்பு லரக்கரைவாளி விடுத்ததுழாய்
மாலேக்கரும்பு யறேடருணசல மன்னவனே.

௫௭

மன்றமரததையல் காணநின்றாடிய மன்னபுண்ணே
யின்றமரத்தை சிகழருணேச வெனெமெல்லியா
ளென்றமரத்தை யலர்பூட்டினான்மத னென்றிடையன்
கொன்றைமரத்தையொத் தாளிழந்தான்னைக் குருகினமே.

௫௮

குருவாடிவேவெற் றயர்கயிலாகக் குவட்டிலுவட
தருவாடிவேர்கொண் டிருப்பந்ருண் சயிலத்திலே
யிருவாடிவேல்விழி போல்வீரென்சென்னிக் கிணையலுங்கண்
திருவாடிவேய்ந்திடு மீனவன்னாய்த்துணன் செகாடிமே.

௫௯

சேகரமாகவிலையாறுடன்வைத்தசெல்வகரு
ணைகரமாகவிலையாற்றருணையினம்பவிழிச்
சாகரமாகவிலையாற்றுவங்கிருந்தையலர்க்குச்
சுசுரமாகவிலையாவருவென்றுதோற்றுவதே.

க௦

தோற்றருக்திக்குநிகரானதுரித்தஞ்சோறுதுற்றுப்
போற்றருதகிக்குளெழுநாரிற்போய்விடெம்பூதவத்தீர்
மேற்றருதகிக்குமருந் துக்குமீகரைவேரிவயல்
நாற்றருந் திக்குநிகரருணைசரைநம்புமினே.

க௧

யின்மனந்தவகிறமேபுனைந்ததும்லில்லிகணை
யொன்மனந்தவகணையானதும்பார்க்கிலளுற்பலத்தே
செனமனந்தவகமலர்விழருணைசெவன்கனக
மன்மனந்தவகமலர்க்கரிதாபியவானவனே.

க௨

வானரகத்தியனேமுதலாமவர்வாழ்த்தும்வெள்ளை
யானரகத்திலிடர்தீர்க்குமத்தாருணையெண்ணு
ரீனரகத்தில்வழிகுழியாய்ச்சென்றிரப்பர்பின்னைத்
தீனரகத்திரைதானாகவிழ்வரச்சேதகத்தே.

க௩

சேதாவையோகிமத்தாற்புரந்தோன்பகர்தென்னருணைப்
போதாவையோகிமத்தன்னையென்னேனவதுபூங்கணையாற
கோதாவையோகிசருகாவையென்றமைக்கூட்டில்வையதத
வேதாவையோகினம்விழ்வானரகத்தின்மெத்தவமு.

க௪

வயிற்றியொடுபுலம்பல்.

மெத்தவெயிற்றிகழ்சாணத்தேமலர்மென்கொடியே
யொத்தவெயிற்றுணட்டாபியையோயும்பருந்நவாய்
வைத்தவெயிற்றிகழ்நெண்ணருணைசர்மணிவரைமேன்
முத்தவெயிற்றியுமுத்தாசமாப்பனுமுன்வரவே.

க௫

வரும்பெண்ணையிலனஞ்சுழ்தேயநாடாற்குமால்வரையோன்
றரும்பெண்ணையிலமைத்தாரருணைசர்க்கென்றையல்மையல்
கரும்பெண்ணையிலையெல்லாமெழுதிக்கடி துவிட்ட
சரும்பெண்ணையிலைவகையாகிய தூதினுக்கே.

௬௬

இறையோ னிறைவிதன்மையியம்பல்.

தூ துவளைக்குவனக்கனிவாயொப்புசூழமுன்
னூ துவளைக்குநிகர்கழுத்தாந்தெய்வநூர்முனிந் த
போ துவளைக்குஞ்சிலையருணைசர்பொருப்பனையார்
கா துவளைக்குவமேயமின்றேயென்றன்கண்மணிக்கே.

௬௭

நெறிவிலக்குதல்.

கணைகக்கவரிகரிமேற்றொடரக்கரிகளஞ்சி
யெணைசக்கவரிவனத்தேயிரவிக்கினங்கழுது
தணைகக்கவரியிடுமருணைசாசயிலத்தின்ப
முணைகக்கவரிருள்வாரா தூரையென்றனுண்மெலிவே.

௬௮

உண்ணாமலையத்தருங்கோபமோகமுலோபமுற்றாய்
தண்ணாமலையத்தமிழ்ப்பாடல்புல்லர் தமக்குரைப்பாய்
அண்ணாமலையத்தனைப்புக்கழாய் னுறுவதனை யு
மெண்ணாமலையத்தனைமனமேகமக்கென்கதியே.

௬௯

பாங்கி புலம்பல்.

கதிரங்கழலிடீர் மத்திலாடிவென்காலனங்கத்
துதிரங்கழலவுதைத்தருள்வானிசையோங்கருணை
யதிரங்கழலண்ணையாமெனஞ்சமழிந்தவஞ்சி
யெதிரங்கழலிறைக்குஞ்செக்கர்வான் த்தினம்பிறையே.

௭௦

பிறைக்கண்டருத்தினைசநாநுதுழனுமென்பேதைநல்லா
ளுறைக்கண்டருத்திரையேர் தமொப்பாகியதோதமென்ன

முறைக்கண்டருந்தி மலரோன்புகுத முழங்கருணைக்
கறைக்கண்டரும்பிற் கொடுத்தாரிலைச்செழுந் கைச்சங்கமே. ௭௪
சங்கமலங்களைச் செல்லாதடர்ந்திடுந் தன்பழனச
செங்கமலங்களை யாறுவொழுகவந் தேனலைக்கே
துங்கமலங்களை தென்னருணாபுரிச சோதித்தான்
பங்கமலங்களைப் பண்ணாமன்றானப் பளிக்கறையே. ௭௬

தலைமகன் செலவின்றூட் குணர்த்தி விடுத்தல்.

பளிக்கறைதோறுஞ் சகையோட்டசசொல்லு முற்பாடமெல்லந்
கிளிக்கறையச்சொல்லு மந்தணரே கிளர்காளவிடத்
துளிக்கறைக்கண்டத் திருத்துஞ்செம்மேனியர் சோனைவெற்பி
லளிக்கறைபோன்ற செவிலிக்கும்பாங்கிக்கு மன்னைக்குமே. ௭௮

அன்னைக்களிக்கு மதுவுண்டவாரெக்கு மன்னமன்றோ
ளென்னைக்களிகு மதுவுமறதேவரை யிந்தராதருப்
பின்னைக்களிகு மதுகுதன்னெருழு பிஞ்ஞகனாற்
பன்னைக்களிகு முதல்குழருணைப் பொருப்பவனே. ௭௯

அவமானமன்றம ராற்செய்தவனை யழுத்தவனந்
தவமானமன்றம ராடலன்சோன சயிலயிபற்
ருவமானமன்றம ராவதிநேரென் றுரைமனமே
சிவமானமன்றம ராலழியாதுந்ந் சிற்றுயிரே. ௮௦

சிஹமையிராவண னாகமுன்னாட்செய்த சேவடியாய்
பெருமையிராவண னாடருணாபுரிப் பிஞ்ஞகனே
யுமையிராவண னாகியகாலன் பட்டோலையிலே
மஹமையிராவண னாகமற்றூட்கொண்டு மாற்றுகவே. ௮௧

பாங்கி தலைமகன்வயவத் தருமை சாற்றல்.

மாற்கண்டனையந் தகன்வருத்தாமல் வரனுகொடுத்த
நீற்கண்டனையன் திருவருணாபுரி நேரிழையார்

பாற்கண்டனைய நலஞ்சேர்மொழியைப் பயின்றகொலை
வேற்கண்டனையனத் தோளுலுமன்ப விதிக்கரிதே.

௭௭

அரிபுரந்தாழ்வுறச் சிம்புளதான வமலரவகி
திரிபுரந்தாவ நகைத்தாரருணையிச் செம்மலிரு
பரிபுரந்தானுற்ற பொற்றொடொழுதுவர் பாரளகா
புரிபுரந்தார்பின் புரந்தரனும் புரந்தனரே.

௭௮

புரந்தரவானவன் போற்றருணைபுரிப் புங்கவளே
யிரந்தரவான பணிபுனைவாயபிறப் பேழிநிர்ந்
தரந்தரவானமன் றுதர்செல்லாவரத் தாபிறவா
வரந்தரவானம்பி னேனெனக்கோர்கதி மறழில்லையே.

௭௯

பாங்கன் றலைவினை வியத்தல்.

இலங்காரவாரணிக் தேகாயத்துண்ணின் றிடையொடிகு
மலங்காரவாரணக் கோட்டின்முன்னேநின்ற வன்பொரு
மலங்காரவார நிறையருணைசர் மணிவரைமேற்
கலங்காரவா ரணனாட்டிமெட்டா யரிகளுக்கே.

௮௦

மெய்யினும் பொய்யினும் வழிநிலை பிழையாது
பல்வேறு தவர்பொருள் சொல்லிநாடலிற்
சுனைவியத் துரைத்தல்.

கரும்புகையுத்துஞ் சிலையாமதனுடல் கட்டழலும்
பெரும்புகையுஞ்செறித் தாரருணைபுரிப் பெண்ணமுதே
கரும்புகையுத்தொடை யுஞ்சக்த்ரேகையைச் சூழுவெயர்
னரும்புகையுந்தரு மோகனையாவர்சென் றாடினுமே.

௮௧

ஆடரவக்குழை யாரணிவாரிசை யான்ரீன்று
பாடரவக்குழை யாரருணைகக்கண் பார்த்தருளார்

கோடரவக்ருழையாரளிகாண்மதன்கோத்தமலர்த்
தோடரவக்ருழையாரணங்காருயிர்த்துன்பத்தையே.

அஉ

துன்னியமாமுனிவா லுரித்தானசசுகனோடுப
மன்னியமாமுனிபோற்றருணைசன்வரகுகொடுத்தா
ன்னியமாமுனிகாதூதரோடிககணுகியவா
நென்னியமாமுனிலாதேயெமைககடந்தேறநிலே.

அங

ஏற்றுவளத்துவசத்தாரருணையிலேந்திழையீர்
தோற்றவளத்துளமுதூட்டிகண்ணமலாசூட்டியன்பா
னேற்றுவளத்துவிடுததுமினனோவன்னிலத்தினிடை
தூற்றுவளத்துவளசுடந்தான்பதநோவரவே.

அச

வரகுகளககற்றவர்க்கொன்றுகொடாதொழிவாரவாமா
யிரகுகளககற்றவர்க்கீவாரருணையிறைவரன்று
புரகுகளககற்றவர்கொண்டெரித்தாமயல்பூணுமட்டு
சரகுகளககற்றவர்க்கேவல்லிடுவோனவரத்தாமதம.

அடு

தாமதியாதவரன்பர்முன்னேவாததகுவிழி
திமதியாதவராமருணைசர்தந்தேரின்முன்னே
போமதியாதவர்தார்கேட்பதென்னைபுலருநெஞ்சே
கீமரையாதவர்பாற்பலகாற்றெசல்லனீதியனதே.

அசு

கீடத்துவாபரம்பொன்மலையானகிருத்தாபிறப்
போடத்துலாவறுத்தாரருணாபுரியோகருமணி
மாடத்திவாமதினோமுகம்வேர்க்கவென்மார்பமெனுங்
கூடத்துவாரமுலைப்பந்தாமிளையின்னுகோதையரே.

துள

கோதாயனங்கனம்பான்மெலிவேனுயிர்கொள்ளுகொள்ள
வாதாயனங்களிற்றென்றலையாவர்வரவழைத்தார்
பேதாயனகுகுவாமருணைசாபிரந்தமர்க்குத்
திதாயனகுகழையோசையென்றருடனசெப்புழிதே.

அஅ

குறித்திட்டமோதக்கராகாட்டுகெல்லெக்குவித்திரண்டாய்ப்
பிறித்திட்டமீதொன்றுதினடணகேபிரமன்சிரத்தைத்
கறித்திட்டசேணகிரிநாதர்சேர்வருன்சட்டுவததேன்
மறித்திட்டகூணன்றுகேளாய்கெவுளீவலஞ்செய்ததே.

௬௫

வலந்தினஞ்செய்துபணிந்தேத்துமன்பர்வடிவுசெவ்வ
னலந்தினஞ்செய்துமிடற்றினரேறகருணாதர்நந்தக
கலந்தினஞ்செய்துதைந்தாரக்தையீனுங்கலினருணர்
சிலந்தினஞ்செய்துணைத்தாடொழுகணடருள்சிற்பரணே.

௬௬

சிற்பரவத்தனதியனீவேணியன்றிண்புயத்து
பொற்பவரதகனற்சாக்கியனருட்பொருந்திவிட்ட
கற்பவசுதனகமகிழ்தககனருணையின்க
ணிற்பரவததனடுவனபுமெயதுவாகீணிலத்தே.

௬௭

கிலமந்தரவப்பதியோகணிதமுமடைக்
கலமந்தரவப்புயகொன்றையவென்றுகழல்பணியு
கலமந்தரவத்ததன்கண்டோதுமத்தனளினத்தளிக
குலமந்தரப்பண்டருமருணையயற்கொற்றவனே.

௬௮

கொற்றவரக்கரம்வானவரிந்திரனகோகனத்த
நற்றவரக்கரமெட்டுடைபான்புவிநாகத்தரும்
பற்றவரக்ககஞ்சுலரருணைப்பதியருள்ளன
புற்றவரக்கரலிந்தம்பத்ததன்புதவுவரே.

௬௯

உதவக்கரத்தரவங்கணத்தின்னருகம்புன்
னிதவக்கரத்தரகோரியருணைநிலத்தினரே
னதவக்கரத்தரமாங்கழலநாரியம்பரையற்
புதவக்கரத்தரவர்க்குயர்பாகன்வெண்பூமன்னனே.

௭௦௦

திருவருணையந்தாதி முற்றிற்று.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவ - எல்லப்பநாவலரவர்களால்

அருளிச்செய்யப்பட்ட

திருவருவணக்கலம்பகம்.

காப்பு.

நேரிசைவெண்பா.

அன்னவயல் குழருணை யண்ணுமலையார்மேன்
மன்னுங் கலம்பகப்பா மாலேக்குத-துன்னியசீர்
மெய்க்கோட்டி மேருவெனும் வெள்ளோட்டின் மீதெழுதும்
கைக்கோட்டி வாரணமே காப்பு.

கட்டளைக்கலித்துறை.

சைவத்தின் மேற்றைவ சமயம்வே நிலைத்திற் சார்சிவமார்
தெய்வத்தின்மேற்றெய்வ மில்லெனநான்மறைச் செம்பொருள்வாய்
மைவைத்த சீர்த்திருத் தேவார மூந்திரு வாசகமும்
உய்வைத்த ரச்செய்த நால்வர்பொற் றுனெம்முயிர்த்துணையே.

மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

இது எட்டடித்தாவு க.

மணிகொண்ட நெடுங்கடலில் விழிவளரு மாதவனும்
அணிகொண்ட புண்டரிக மகலாத சதுமுகனும்
ஞானகண்ட னதுகொண்டு நாமமா றுணராதே
ஏனத்தின் வடிவாகி யெகினத்தின் வடிவாகி *
அடிதேடி யறிவலென வடிவியெலாமுமுதிடும் தும்
முடிதேடி வருவலென மூதண்ட மிணைப்பறத் தும்

காணரிய லொருபொருளாய்க் களங்கமற விளங்குபெறும்
சோணகிரி யெனநிறைந்த சுடரொளியாய் நின்றருள்வோய்.

[இவை ஈரடித்தாழிசை-௭.]

மலையிசையி லிருப்பதற்கோ மலையிலையா வெடுப்பதற்கோ
மலையரையன் மகிழ்வதற்கோ மலையுருவ மெடுத்தனையே.

த

இத்தலத்தி லைந்தொழிலு மிருபிறப்போ ரறுதொழிலுந்
தத்துவமும் திருமேனி தரித்திலையே லியலாவே.

உ

இருக்காதி சதுர்வேத ழிசைப்பதுநின் பலடிபத
மொஞ்சுக்காலு மொன்றுரைதத தொன்றுணைக்க வறியாதே.

ந

கருமுடிவைத் தருகாவ கற்பமெலாங் கடக்கவுநின்
நீருமுடியிற் பிறைசிறிதுந் தேயாது வளராதே.

தானவரைக் கடிந்துமலர்ச சதுமுகனை யொழித்துமற்றை
வானவரை யழித்துநினைகை மழுப்படைவாய் மழுங்காதே.

அண்டருக்கு முனிவருக்கு மழலாணு கொடுவிடத்தைக்
கண்டமீட்டு நுகர்ந்திடவுந் கண்டமீட்டிற் கடவாதே.

சு

மூவாமை தனக்குநின்றன் முதனடுவீ மிலாதமைக்குஞ்
சாவாமை பிறவாமை தழிக்குமிவை சான்றன்றே.

எ

[இவை நாற்சீரோரடியிரண்டுகொண்ட அம்போதரங்கம்-௨.]

தடவரை நடைகெழு தரமென வருணை

கடகரி யுஞ்ஞீவிரி கலையென மருவினை.

க

படமுடை யரவொடு பகைபடு முடுபதி

தடையற வுடனுறை சடைநெடு முடியினை.

உ

[இவை முச்சீரோரடி அம்போதரங்கம்-௩.]

சிலையென மலையை வளைத்தனை.

த

திரிபுர மெரிய நகைத்தனை.

உ

கலையென யிவ்வுளி படைத்தனை.

ந

கிரவ மெயிறு புடைத்தனை.

சு

[இவை இருசீரோரடி அம்போதரங்கம்-அ.]

விதி சிரத்தினை.	க	நதி தரித்தனை.
அகழ் கரத்தினை.	உ	மதி பரித்தனை.
விடை நடத்தினை.	ந	நான்க ளாயினை.
பொது நடத்தினை.	ச	கோன்க ளாயினை.

[இவைபெயர்த்தும் ஈரடித்தாழிசை-ங்.]

பண்ணுநீ சவையுநீ பரிதியுநீ பணிக்கதிர்நீ
பெண்ணுநீ யானுநீ பேதமுநீ யபேதமுநீ.

செங்காலிற் கருங்காலன் சிரமுருள வுதைத்தனையே
சங்காழி முருந்தனுக்குச் சங்காழி கொடுத்தனையே.

ஆராலு மளவிடுதற் கரியவுனை யொருகரத்து
நீராலு மலராலு நெஞ்சருகப் பணலாமே.

இது தனிச்சொல்.

எனவாங்கு.

[இது பத்தடிநேரிசை ஆசிரியச சுரிதகம்.]

வேற்று மருந்தால் விடாதவெம் பிறவியை
மாற்று மருந்தா மலைமேன் மருந்தா
அழகிய நாயகி யருளுடை நாயகி
புழுக்கணி நாயகி பொருந்திய புனிதா
காசியி லிறந்துங் கமலையிற் பிறந்தும்
தேசமர் தில்லையுட் டிருநடங் கண்டும்
அரிதினிற் பெறும்பே றனைத்தையு மொருகால்
கருதினர்க் களிக்குங் கருணையை விரும்பி
அடைக்கலம் புருந்தன னடியேன்
இடர்க்கடல் புருதா தெடுத்தரு ளெனவே.

நேரிசை வெண்பா.

வேத்துவல் சோணாகிரி வித்தகர்க்கார் வேருவார்
சேரதியிய மாணனிவர் சோமனிவர்-ஆதவனும்

மண்ணுகா லுன்புனலும் வானுமழ றுனுமிவர்
எண்ணுகா லெல்லா மிவர்.

உ

கட்டளைக் கலித்துறை.

எல்லா வுயிர்க்கு முயிரரு ணேச ரிவரசைவின்
அலலா தணுவு மசையாத தென்ப தறிநகனமே
வில்லாதுன் மார னிருக்கவும் யோகம விளைதத வந்நாள்
புலலா திருந்தன லெல்லா வுயிருந்தம் போர்கததையே.

கலித்துறை.

போகம் விடுத்தே தாகமெடுதே புவிமீகே
யோகம் விளைததே யாக மிளைததே யுழல்வீரகாள்
ஆகம வித்தா னோக மவிததா ருணேசர்
கோக நகததா ளாக நிளைததே குழைவீரே.

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

குழையுதித விழியிடத்தர் மழுவலத்த ருணையததர்

குளிரவெற் பூடே

மழையெடுத்த துளினைக்க மடிசருக்கி மயிரபொடித்த

வருந்துந் தேதா

தழையுதித விடையர்பற்று குழலிசைக்கு மனமுருககித

தளரு மாலை

பிழையுதித மொழியுரைதத தலைவருக்கு மிகவிரகம்

பிழைப்பி யாதோ.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்.

யாதவர் குலத்துநெடு மாதவன் மருப்புடைய

வேணயிரு கத்துருவ மாய்

வேதமொழி பெற்றவய னேனினம மெனப்பறவை

வேடமு மெடுத்த நிலையோ

திருவருணைக்கலம்பகம்.

ஒதருணை வித்தகரை மூவரி லொருத்தரென
 நொத்தியிடு மற்ப மதியீர்
 சீதமதி வைத்தமுடி பாதமல ரைசகிறிது
 தேடுதணி னைத்தபரமுே.

என்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பரணவ யாடினு நதிக னாடினும்
 படியெ லாகடந் தடிக டேயினும்
 குரவராயினு கணவீ னின்றதன்
 கொதிபொ றக்கினுந் கதிகி டைக்குமோ
 அரவ மாடுசெஞ் சடிவ ரங்கண
 ரமுதர் தாணினைத் தடியர் தம்மொடு
 விரவி நீரணிந் தருணை சேர்வரேல்
 வெற்ற ராயினு முத்த ராவரே.

பதின்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்.

முச்சயிழ்முறைமுறையன்பொடு
 மப்பாகவுணியர்சொல்சந்தரர்
 முப்பொழுதுமெதிர்புகழ்ந்திடு

முது நாலா

அத்தரருணையினெடுத்திரை
 தத்துதிருந தியின்மென் பெனுட
 யச்சமறவுடனணைந்துறை

மடகாராய்

ஒத்தமனதொடுபுணர்ந்தவர்
 சற்றுமகல்வதிலையென்றவ
 ருற்றதுணையெனவிருந்தவ

ருளம்நெறாய்

எத்தனைகபடரினைந்தவர்
 கைப்பொருள்சருநிரடந்தன
 ரெப்படியிறைவரைநம்புவ

தினநாமே. அ

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இனமகலு மருகர்மட மிசையிலிடு கணன்முதுரை
 இந்நிறவனுடல் புகமொழிவரே

திருவருணைக்கலம்பகம்

கணகமுதபடதவன் கரடமுத விசுடமத
 கரியின்மத மறநினைவரே
 வனமருவு மருமுதலை யொருமுதலை தரவினி
 மதுரகவி மொழிமுதலவரே
 ஆனதரபி னயரதுல ரமலரெம தருணைகிளி
 யடிகடம தடியவர்களை

தலைவன் வினாவுதல்.

எழுசீரககழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்

அடியவா சிநதையி லினிதுறை சங்கர
 ரருணைவ ளமபதி யனனாரே
 படியினெடுககரி யுனயம தவகொடு
 பதறிநடநதிவி மினனாரே
 ஓடியு மருங்கென வுணாகிலிர நின்றினி
 யொருவச னஞ்சொல லொண்ணுதோ
 கடியச ரங்கனி னினைஞரு டன்பல
 கலகவி தம்பயில் கண்ணாரே.

அம்மாணை-மடக்குத்தாழிசை

நாரா யணனறியா நாகரரு ணைசருகரு
 வாரார் சிலைகலைமெய் மாதகக முமமாணை
 வாரார சிலைகலைமெய மாதகக மாமாயின்
 ஆராயுந காலைடுபப தையமன்றே வுமமாணை
 அன்னமறி யாரெடுபப தையமே வுமமாணை

பாககி தலைவிகருரைத்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மாரென்பார் தலையென்பார் கைம்
 மலையென்பா வழியே தென்பார்
 என்னெபா சிலையென்பாயா
 ணைந்நுமாந் தழைநன் றென்பார்

௫௮௬

திருவருணைக்கலம்பகம்.

ஊனென்பார் நிறையுந் தாரா
ருறையுந்தென் னருணை மாணே
கானென்பார் குழலே வேந்தர்
கருததென்னோ கருதுங் காலே.

கஉ

புயவகுப்பு ஆசிரியவண்ணவிருத்தம்.

கருணைமுக மண்டலத் தொளிமகா குண்டலக்
கலன்மலிக வின்ருழைக குறவார்யிசைத்தன
களபமகில் குவகுமத் தளறுகுடி கொண்டெட்
டியபுழுக ணைத் துமைய்ப் பணிநீர் துளைத்தன
கலைமகிம முறுகிகத் தினயிருள டைந் துமுத்
தொளிகருக வெண்சுதைத் திருநீ நணித்தன
கனலிகைய ரிந்துகட் யரிதிசைமு னிந் துதக்
கனைமுடித டிந்துமைத் தலையேவழங்கின. கஉவ

இரணியனு ரங்கிழித் தளவறும தங்கொழித்
தெழுநாம டங்கலைத தடமார்பிடந்தன
இமயமட மங்கைபொற் புளகவீரு கொங்கையிற்
சுவடுபட விற்பமுற் றதிலேகுழைத்தன
இரவிகிர ணைக்கொழித் ததிரயமு டன்கிளைத்
தெழுபளா வன்பொருட் பெனவேவளர்த்தன
இதழியர விர்தமுற் பலமகிழ்செ ருந்திகட்
குரவலரி சண்பகத் தொடையானிறைத்தன. கஉ௨

தரியலர்பு ரங்கெடச் சுரர்நரர்ப யங்கெடத்
தமனியநெ டுஞ்சிலைச் சிலைநாணெறித்தன
தனுவலத நஞ்செயற் கமர்பொருச ரந்தரச்
சரதமென வந்துமற் பொருபோர்புரித்தன
சலசமலர் மண்டபச் சதுமுகவ யன்றிருத்
தலையுடனி வங்குமுத் தலைவேலுவந்தன
தடவிட கடும்பமந் தகதவன தந்தகத்
தறுகண்மத றுஞ்சரத் துரிபோர்வைகொண்டன. கஉ௩

அருணகிரணங்களிற் பலமணிநெருங்கிநச்
 சரவமிளிர் கங்கணப் பலியான் மலிந்தன
 அனவரத மம்பலத் தினிண்டமி டித்தொழிற்
 கபினயவி தங்கன்பெற் றழகோடிருந்தன
 அருமறைதெரிந்தசொற் புதலியிறை செந்தமிழ்த்
 கரசினொடு சுந்தரப் பெருமான் புகழ்ந்தன
 அரிபிரமர் தங்களுக் கரியபத பங்கயத்
 தருணையதி குங்கழற் பெருமான் புயங்களே. கங

தலைவனைவேண்டல்.

மடக்கு-எண்ணீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பயந்தழுவும் கண்ணியுஞ்செவ் விதழியேமால்
 பூண்டகயற் கணணியருசெவ் விதழியேமால்
 வியந்துசொலி னன்னதும்பொன் னிறமே யெங்கண்
 மின்னிற்றமும் பொன்னிறமே புயம்பெருமல்
 அயர்ந்திகளவா டத்தகுமோ வருட்கண பாரீ
 ரருணைகிரிப் பெரியீரே யமல ரேநல்
 வயத்தவிழா வழகரே றீனைகக முத்தி
 வரந்தருவா ரேமலைமேன் மருந்தருரே. கச

இரங்கல்-எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

மலைமேன மருந்தரருணைசன் றுவலைவீசின் றவலையே
 அலைமேனிறைந் துவருமீனருந்தியருகேயிடங்கொன்கருகே
 முலைமேன் முயவகுதலைநாளிலன் பர்மொழிருண்மறந்தபிழையோ
 தலைமேல்வரைந்தபடியோவிருந் துதமியென்வருந்துதகவே. கடு

தலைவியைப்புகழ்தல்.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தகனமுதவலின் மதனைமுனிபவச்சடையிலுணிபலதலைபுறா
 அன்னலடியரொடுகையுழிறையவருணைவள்ள கரணவயார்

திருஅ

திருவருணைக்கலம்பகம்.

நிகரிநனதடவமுதநிறைகுடநிலவுமுகபடம்விலகெனல்
நானமரருகரருமிகல்கொடுகலகமிடுவரிவவுலகிலே.

கக

இதுவுமது.

மடக்கு-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

உலகதண் டிகளாய் வருசலந் தானா
ருடறழந் திடுவார் கடல்விடந் கொளுவாரா
குலவுசக கரளு ரருணையந் கிரிசூழ்
குளிர்புணந் தனிலே கிளிகழந் திடுவாரா
மலர்முதஞ் சசியே வடிவமுஞ் சசியே
மகரமென் குழையே வருணமென் குழையே
முலையுமந் தரமே யிடையுமந் தரமே
மொழியுமா சுசமே விழிமா சுசமே.

கஎ

இரககல்.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சுகமே சுசமே யிரும்வந் துபுணஞ்
சூழ்கின் றவுமைத் தினமித் தினையுட்
புகமே யவிடா துகழந் திடுமெம்
பொல்லா மையுமின் றுபொறுத் திடுமின்
மகமே ருநெடுந் சிலையா னரண
மலையா ரருண புரிமால் வரைமேல்
அகமே செலுமா றுதுணிந் திதணிவிட்
டகறன் பமுமன் பர்வரிந் சொலுமே.

கஅ

இதுவுமது-அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சொல்லா ரணத்திற் கறிவரியார்
சோண சலததிற சுசககடமைக்
கல்லா லெறிந்த பணகக்குவழி
காட்டா தொழிதல் கண்டாயே.

கொல்லா வம்புஞ் சமர்க்கனத்திற்
குனிபா வில்லுங் சொண்டு நிற்கும்
புல்லா டவனே யெமக்குறுதி
புகன்ற ரெங்கே யகன்றாரே.

ஈக

பிரிவுவிலக்கல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஆரும் விரும்பிய கல்விமே லாசையு மக்குள தாயிடின்
பாருந வென்பொரு பாவையாய் பரடிய பாவலர் போலவே
நீரும ருந்தமிழ் செப்பிடு னாமைய நிந்திவ ணேகுவீர்
மேருநெ டிஞ்சிலை யத்தனா வீறரு னுபுரி வெற்பரே.

உ௦

காலம் மடக்கு.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வெற்றிமதன் போர்க்காயம் பிறைக்குவ காலம்
வெங்கனலே போற்காயம் பிறைக்குவ காலம்
சுறதுமிரு காமென்னே சங்கண்யாக் காலம்
தலைவர்துறை மறந்தென்னே சங்கணியாக் காலம்
கற்றைநெடுஞ் சடைமுடியா ரடியாமேன் முழுதுவ
கருணைநாட் டம்புரியு மருணைநாட் டிறையும்
பெற்றவிளந் தென்றனமழ் கிடத்தியவகுவ காலம்
பேதையேன் சிந்தைமறு கிடத்தியவகுவ காலம்.

உக

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

காலிற் றுலவகு நகத்தாலுங்
கையிற் பொலிகூட நகத்தாலுங்
சீலத் தரக்க னூரங்கொண்டிர்
நிசைமா முகனைச் சிரங்கொண்டிர்
மேலைப் புரத்தை நகைத்தெரித்தீர்
வில்லேன் புரத்தைப் பகைத்தெரித்தீர்

குலப் படையேன் மழுப்படையேன்
சுமந்தி ரருணை யமர்ந்திரே.

௨௨

மாலையிரத்தல் மடக்கு:

அறுசீர்க்கழிநெடிடடி யாசிரிய விருத்தம்.

அமர்ந்தரு ணைப்பதி வாழ்வீரே
யன்பர்க ளன்பினி வாழ்வீரே
சுமந்தொளிர் குலமெ டிப்பீரே
தோளணி மாலெகா டிப்பீரேல்
இமந்தரு வெணமதி காயாதே
யிகுகணெ டிம்புனல் பாயாதே
கமழ்ந்தரு ழற்கொடி வாடாதே
கறுகுலு மிப்படி நடாதே.

௨௩.

ஒன்பதின்சீர்க் கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
நிடாழி ஞாலம் வாறொடு தீகாலு லாவுமி யாவையு
நிறுய காலமாய் விடுநாள்
கோடாழி மால்பி தாமக னூறான கோடி வீழ்தலை
கோடூர பாரமீ துறவே
குடாத மாலை சூடுவர் தோனோடு தோளை வீசுவர்
சோணாச லேசர்சோ பனமா
ஆடாத வாட லாடுவர் பாடாதபாடல் பாடுவ
ராராத வோகைகூ, ருவரே.

௨௪

புன்னாகங்கண்டிரங்கல்-கலித்துறை.

கூத்தாடுமருணைசர்வவரையன்பர்பொருளன்புகொண்டின்னையும்
சித்தார்தொனிழலாருமிலையாசிரின் றாய்நெடுங்காலமே
பார்ந்தாலுமயலேகினைத்தாய்சலித்தாய்பசுந்தென்றலால்
பூத்தாய்பொன்னிற்மககவேன்னுகமேயன்னபுன்னாகமே.

௨௫

இரங்கல்-மடக்கு.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

நாகமெடுத்தவ ரம்பரனார்
நாலுமறைக்கவ ரம்பரனார்
தோகையிடத்தவர் சேனாராய்
சோணகி ரிப்பதி வாணாராய்
மாகமெடுத்தவி ளங்காவே
மன்னவ ரெண்ணமவி ளங்காவே
கோகன கத்திமி ருந்தேனே
கொணகரை விட்டிமி ருந்தேனே.

உக

ஊசல்-மடக்கு.

எண்ணீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இருசராணச் சிலம்பாட வாடருசல்
இளமுலைப்பொற சிலம்பாட வாடருசல்
மருவுகலை மருங்கசைய வாடருசல்
வரிவளைக்கை மருங்கசைய வாடருசல்
அருமறைக ளளவிடுநற் கரிதாமைப
ரருணகிரிப பரமர்புக முடைவே பாடிப்
பொருமிருகட் கயலுலவ வாடருசல்
புயமதன்ன கயலுலவ வாடருசல்

உள

பாங்கி சொல்லுதல்.

ஊசலு கைத்திடுவார் குன்றெதிர் கூவிடுவா
ரொண்டரளங்கொளுவார் தண்டலெகாய்க்கிடுவார்
ஆசில்பு னற்குடைவா ரம்மனை பந்துகழிந்
காடிம கிழந்திடுவார் கோடிம டந்தையரே
சுசர்வி டைக்கொடியார் பூசைசெ யற்கெளியா
ரோருணைப்பதிசூழ் மேருவி னிற்கவனே

விசுதி னைப்புனமே யாவரெ னத்தெளியேம்
வேலம் னத்திடையே மாலைவி னைத்தவரே 2 அ

மடக்கு-கலிங்குத்தம்.

மாலையென்பாங் கலத்தாரு மறைநாறுங் கலத்தாரும
கோலமன்ன கலத்தாருங் குறைவில்பரி கலத்தாரும
மாலைவில்வேள் சலத்தாரு மதாத்தமதா சலத்தாரும
மேலகலச் சலத்தாரும விளங்கருண சலத்தாரு. 2 கூ

தலையையப் புகழ்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்
அருணனென தனிலுமொளி ரருமலை ருநதாய
வமலரதி ருங்கழலினா
மருவலர் விரிந்துநதி பெருகருணை யம்பதியின்
மருவிய மடநதையிடைபாம
ஒருநொடியி லொன்றுகழு சொருபவள மொன்றுகுமி
மொருமதிய மொன்றுமிறைதான்
இருசிலையி ரண்டுகணை யிருபணையி ரண்டுகுழை
யிருமுலையி ர்ணமலையே. ௩ ௦

எழுதரி தென்றல்.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்
மலையாச னத்தர்மலை மயிலாசனத்தரெழு
மலையாச னத்தர்மலை வருவார்
அலையாச னத்தரொடு மயிர்தாச னத்தர்தொழு
மருணாச லத்தர் வரையீர்
முலையாச னத்தர்மலை வெளிதேர் நிறுத்திமதி
முக்காய வைத்தரு குலாம

திருவருணைக்கலம்பகம்,

௧௬௩

இலைவேல்ப ரப்பியினி தொழுதோள மைப்பனினி
யெழுதேனி ருப்பு மனமே.

௩௩௬

இரங்கல்-சிலேடைகட்டளைக்கலித்துறை.

மேலாடை தோற்றணி சங்காழி கைவிட்டு மென்சிலம்பின்
காலால் வருந்தி நிலங்கிறுங் கோலத்தைக் கண்டிருந்தும்
ஆலால முண்டவ ரணனா மலையாத மன்பர்க்கன்றி
மாலான வர்க்கிறுங் காரிவனனெயொரு வன்கண்ணரே.

௩௩௭

கேரிசை வெண்பா.

கண்ணருக்கும் போதருக்குங் கரணபரிதாய்க் கண்பறித்த
திண்ணருக்கு நன்றாயத் தெரிந்ததே - விண்ணருக்காப்
போற்றுவா ரணனா புரமெரித்தா ரென்பிறவி
மாற்றுவா ரணனாமலை.

௩௩௮

இரங்கல்-கலிவிருத்தம்.

அண்ண மலையைத் தாடற் கிரிமேல்
எண்ண மலையத் தவரெய் திலரால்
கண்ண மலையத் தனைநீர கலுழும்
விண்ண மலையத் தருமவெண் மதியே.

௩௩௯

பாங்கன் துணிவு.

எழுதிர்க்கழி நெடில் ஆசிரிய விருத்தம்.

மதுவானி றைந்தகுழன் மடவார்பெருங்கருணை
மலைமேன்ம ருத்தர் வரையில்
முதுநீரில் வந்தவவ சடையாள மென்றிறைவா
முதலேமொழிந்த படியே
இதுநாக மன்றுமுலை யிறுத்த மன்றுகள்
பிதுமேக் மன்ற ளாகமே

அறுநீல மன்றுவிழி யதுசரப மன்றுறுத
லதுகேரப மன்ற தரமே

ந.நு

நாரைவிடுது.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அருணை வெற்பின ரயனிநுக்கவு மரிபி னைக்கவு மாகவே
திருமி டற்றொரு கருமை வைத்தவா திருநதிகைய நேடியே
கருது நெட்டிட லசைவ மத்துயில கபட நித்திரை நகரைகாள்
இருக ணித்திரை யிலையெனசசொல விறைவர் பக்கலி லேருமே.

பாவகிதிலைவிக்குரைத்தல்-கட்டளைக்கவித்துறை.

எகார் புனத்துத் தழையாற் கரிபட்ட தென்பரென்றும்
போகாத லூர்க்கு வழிதேடி வராபுலிக கானமுனியும்
நாடா திபருந் தொழும்ரு ணைல நாட்டிலிளக
தோகா யணங்களை யாயவாக கேதுசொ லத்தக்கதே.

ந.க

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சொர்க்கமெனு மொருபதவி யிருக்க மாலைத
துளவணியு மரிபதவி யிருக்க மேலை
கறையிலையெயிருக்க நினைத்தோர்க் கெல்லா
நயந்தமுத்தி நகரமொன்றே நல்கா நிறயீர்
பொற்கையின லுமைவணங்கிப் பரிந்துபூசை
புரிந்துதவக் தெரிந்துதினம் புகழ்வோர்க் கெல்லாம்
எற்குலவு புகழ்ருணை யீசனாரே
யினிதளிக்கும் பதவிதனக் கென்செய்வீரே.

அ

சித்து எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்..

வீரத்தை யணிமழிவா ருமைபங்காளர்
விளங்கருணை சித்தர்யாம் வினம்பக்கோளா
கராததை யெய்திடுக்கு சத்தையேதோ
துளகமெனக் காட்டிடுவோன் தரியோ ருக்குத

திருவருணைக்கலம்பகம்.

திருநா

நாரத்தைப் பொன்னாக வதைத்தோந் தம்பீ
தாம்பரமும் பொன்னாகச் சமைத்தோ மிரதப்
பாரத்தை யாரறிவா ரயனா கத்தைப்
பசும்பொன்றி மாகவுமே பாலித்தோமே.

ஈக

இதுவுமது.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

பாதமெமக் களித்தவரு ணேச னூர்க்கின்
பச்சிலைபொன செயதிமையேரா பசினோய் தீர்
ஒதுகடை மருந்தளித்த சித்த ரேமயா
மொருபிடிசோ றல்லதுகூ முண்டோ வப்பா
மாதவாத திருவாணை கரிக ளெல்லா
மாதக மாககுகிற்போ மருதில லாதே
ஏதமற நாகமொளித தராவாச செய்வோ
மிரும்பையும்பொன் னாகவுரைத திசைவிப் போமே

சக

தலைவிமைப்புகழ்தல்.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இதழி யந்தொடைய ரருணையங் கிரியி
விரத முத்திவிடு வலவின்
பதிய டைநதுமறு கினிலவ சந்தனதி
படையெ முந்தது பகருவேன்
புதிய கொம்புசிலை வளையி ரண்டருகு
பொழியும் வெம்பகழி போரறு
உதய தந்தமத களிறு டன்கதலி
யுபய தண்டுவரு கின்றதே.

சக

ஒன்பதின்சீர்க் கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வரைக்கனக சாபு சோண கிரிப்புனித கர்ல்கால
முதிக்குநெடு மாயர் போலவே

நினைவு

திருவருணைக்கலம்பகம்.

தரைக்குளினி யாரியாவ ரவர்க்குமுனி வாமனீடு
தழற்சிகரி யாக னீதியோ
விரைக்கமல லோடை யாவர் புரத்தைமுனி பாணமாவர்
ஸிரித்தகொடி யாவ ரீதலால்
இரக்குமனை தோறு மேறி நடத்துமெரு தரவர் மேனி
பீடத்திலுறை தேவி யாவரே.

சுஉ

கட்டளைக் கலிததுறை.

ஆனிட பக்கொடி சோணுசலனென்று மன்பர்ப்பலர்
தானிட முததி தருமபெரு மானென்றுஞ் சம்புவென்றும்
கானிட வேடன் முன னூனிட வண்டறு கண்டுமொரு
மாணிட மானவ னைத்தேவா செயவதென் வந்தனையே.

சுந

கனி-என்சோக்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தனையிருக்கு மறைதுதிசுரு மருணை நாதன்
சரணமலர் புகழ்களியேஞ் சகர பூசை
வினையிருக்கு மலர்க்கெளிதோ வரிதா னையோ
விதிவசத்தால் விவரமற்ற விதஞ்சொல்வேனே
பனையிருக்க நெடியகஞ்சா விருகக வினே
பச்சையா லிலையுயிராள் பனையன் நேளி
வனையிருக்கப் பணி துயின்றான் மதுவாந்தெய்வ
வாழிவிட்டுப் பாற்கடன்மீ தழுந்தி னானே.

சுச

களி-நேரிசை வெண்பா.

ஆனார் கொடியா ரருண புரிக்களியேம்
வானூட ரேனே மதியற்றார்-மேனாளில்
சும்மாகஞ் சாவினையே தூளிடித்துத் தின்றாலும்
தம்மாகஞ் சாவினையே தான்.

சுரு

பிச்சியார்-என்சோக்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

காழ்ணியார் திருநூல மெதிர்கண் டாற்மேற்
சுக்கத்தினி விதிவசத்தால் தான்.

திருவருணைக்கலம்பகம்.

௫௯௭

காமுகரை யாண்டுகொளார் சிவதூல் கேட்பர்
கருத்தினின்மா றெரிசனமே காட்டா நிற்பர்
ஆமையர வணிதொடையார் விடையார் வாழு
மருண்கிரி வளநாட்டி லகங்க டோறும்
சேமநிகி யெனவுலவும் பிச்சி யார்தந்
திருபெயரை வெளியாக்கித் திரிகின் றுமே

சசு

இதுவுமது-மடக்குக் கட்டளைக்கலிப்பா.

தில்லை மன்றுண டம்புரி பாதனார்
தேவ ராயர் திருவரு ணைக்குளே
முல்லை மலலிகை சண்பகம் பிச்சியார்
மொய்தத வார்க்குமுன் மோகனப் பிச்சியார்
நல்ல மேனியும் பொற்றிரு வேடமே
நாடி யிட்டதும் பொற்றிரு வேடமே
இலலை பாயினி மிவவிடை பையமே
யேற்க வந்தது மிவவிடை யையமே.

ச௭

கார்கண்டு பாதனேடு சொல்லல்.

கட்டளைக்கலித்துறை.

அபுகாட்டியமறையார்விடையாளருணை வெற்பில்
புகாட்டியமணிததேர்வலவாமுன்புபோனகொண்டல்
சயங்காட்டிக்கோபமுஞ்சாபமுங்காட்டித்தடித்திடித்துப் -
பயங்காட்டினாலஞ்சமேதனியேனின் றபைங்கொடியே.

ச௮

நேரிசை வெண்பா.

பைங்கட் புலிக்குப் பரிபவத்தைக் காட்டினார்
சிங்கத் தினையடர்த்துச் சிறியே-வெண்கடப்
புழைக்குஞ் சரமுரித்துப் போர்த்த தருணைக்கே
தழைக்குஞ் சரயுமொ

ச௯

குறம்-பதினாஞ்சுரீர்க்கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம்.

ஒன்று மூன்றி நாழ ரைக்க வந்து கேளு மரிவைமீ
ருதய மான சளகு நெல்லு மொறறை பட்டதாதலால்
கன்று மாணு மழுவு மாக வெருருவர் வந்து தோன்றினார்
கண்ட மட்டி லேக றுப்பர் கைக்கபால ரவரையும்
சென்று நாடி வருணை மீது காண லாகு நாமமுங்
தேவ ராய ரவர லாது தெய்வம் வேறு கண்டிலேம்
நின்று வாடு யிவடஞ்சை யிடர்தவிர்ப்ப ராதலா
னீறு கொண்டு மூன்றி ரேமை நெற்றிமீதி லெழுதுமே. ௫௦

இரங்கல்-இதுவுமது.

நெற்றி மீது கண் படைத்த வும்மை மார நெய்வளே
நீர ணிந்த வரவி ருக்க நெடிய தென்றன் முடுகுமோ
வெற்றி யான தாளி ருக்க மதிய மூமை நலியுமோ
விரவு கவகு லுமது கண்கள் வெயிலின் முன்பு நிற்குமோ
கற்றை யான குழலி பெந்த வுதவி கொண்டு பகைவெலும்
மருணை கூடென ருணைமேவு கலியு கத்து மெய்யரே
செற்ற லார்கள் புரமெரித்த புழுக ண்பர தாபரே
தேவ ராய ரேசு சந்த தினைவ சந்த ராயரே. ௫௧

கார்காலம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தினைப்போது தானே நினைத்தாலு மேலோர்
சிறப்பான பேற்குவோர்
வனத்தாடு சோணை சலத்துடு தீரா
மயிற்பேடை காளோடைகள்
வினைப்பாவி யானேன் விழிப்பாயு நீரான்
மிகுத்தேறு கார்காலமே
தனித்தானி சோர்வார் தமக்கால மேரீள்
சுரத்தால மேலாலமே. ௫௨

இளவேனில்-நேரிசை அகவற்பா.

காலையுமாலையுங் கைம்மலா குவித்து
மாலு மயனும் வணங்குதற கரியோன்
இமைக்குமு னுலக மியாவையும் படைத்தோன்
தனக்கொரு தாயுந் தந்தையு மில்லோன
பழவினைக கயிறறிற் பல்லுயிர்ப் பாவை
அழகுற நடிக்கத் திருநடம புரிவோன
வினைவலை யறுகரு மெய்ததவ வேடன
மனவலைப் பிணிகு மானமத நாதன்
பேறா மறுபத தாறா யிரம்பொன்
மாறாத் தியாக வசந்கவி நோதன
அண்ணை மலைய னாதிருங் கழலன்
கண்ணை ரமுதன் கைலைப் பொருப்பின்
மறலித் திசையின மலயா சலமென
இருத்திய துருத்திகொண டினகால் பரப்பிக்
காவலைப் பலலகை கனனா வசைப்பக்
குறைவற குயிலவாயக குறட்டினி வடககிப
பொறிதிசு ழரிககரி யதனிடைச சொரிந்துள
இசைத்திடு மஞ்சரிப பசைக்கோ லசைத்து
மதவீரனுக்கு வசநதக் கருமான
பனிமலாச சாயகம் பண்ணி டீட்டினன்
இன்னமும வந்திலா கேள்வா
புன்னையங் கருங்குழ லன்னமென் னடையே.

இங்.

மடக்கு-எண்ணோக்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
அன்னியமா சடையாரும் பின்னியமா சடையாரு
மடிமாற நடித்தாரு முடிமாற னடித்தாரும்
உன்னுமற மொழிந்தாரும் பின்னுமற மொழிந்தாரு
முனைத்திடுமா னேற்றாரு மிகைத்திடுமா னேற்றாரும்
என்னகத்தா முரியாருங் கொன்னகத்தா முரியாரு
மெருக்கித்தழி மணத்தாரு முருக்கித்தழி மணத்தாரும்
வன்னிவடி வணத்தாருஞ் சென்னிவடி வணத்தாரும்
வருகருணைப் பதியாரும் பெருகருணைப்பதியாரே.

இச

ச ம் பி ர த ம்.

எண்ணிக்கழிநெடில் ஆசிரியவீருத்தம்.

பரவைவொருக்கெழவுங் ககனம்வ பெப்படவும்
பரிதிவ டக்கெழவு நிருதிரு ணக்குறவும்
இரவுப கற்படவும் பகலிர வொத்திடவு
மெளிதனி யற்றிடுவோ மிவைசில வீச்சைகளோ
அரவம் ணிப்பணியா னனவகி ரிப்பெருமா
னருண கிரிக்கிணையா வவனித லத்திடையே
கருதிம னத்தினிலே சிறிதுநி னைத்தனவே
ததியைய ளித்திடுமோர் பதியுமு ணர்த்துவமே.

கூக

கருணைச்சிறப்பு-நேரிசை வெண்பா.

உள்ளத்தின் ஞான முயர்ந்தவிடத் தன்றியிருட்
பள்ளத்தி லென்றும் படரா தே-வள்ளல்
அருளு சலப்பெருமா னம்பிகையோர் பாகன்
கருளு சலமரங் கடல்.

கூக

பண்-அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரிய வீருத்தம்.

கங்கை வார்சடைப் பரமர்தென் னருணையிற்
கடைதொறு நீபாட
அகவை யாலிரு செவிபுதைத் தேத்துவோ
மருச்சுனன் றிருநாமம்
என்கை மார்செவி பொறுக்குபின் னிசையெனூ
மிடிக்குரன் மகிழ்வாரார்
மங்கை மார்செய லரிந்துகொன் பாணனே
மயிலெனப் புகழ்வாயே.

கூக

தலைவியைப் புகழ்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவீருத்தம்.

புடைசெறித் தனியாந் மிதழிவத் தொடைமார்பப்
புலிபதஞ் சகிந்திவாள்.

திருவருணைக்கலம்பகம்.

கூஉ

மடையினு கயறாவு மருணையு கிரிமீது
மலரணு கெனமேவுவா
நடையுமிந் திரவேழ மிருகையிந் திரதாரு
நயனமிந் திரநீலமே
இடையுமிந் திரசால நுகலுமிந் துரசாப
மிதமுமிந் திரகோபமே.

கூச

உருவெளி-கலிவிருத்தம்

இந் திரகோபமா மிதழிபாகனார்
செந்தமிழருணைநந தேருஞ்செல்லுமே
சந்திரரேகையுஞ் சமரவாளியும்
மந்தரமேருவும் வளைந்துகொண்டவே.

கூக

தலைவியை வியததல்.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கொண்டலணி கண்டாரிதை கனகையணி செஞ்சடையர்
கொம்பரொரு பங்கி லுறைவா
அண்டபகி ரண்டமள வாகுகெயன ினிறவதி
ருககழலர் தகக ருணையர்
கண்டெது கொண்டனமிசை திககெழு கின்றதிது
கண்டதிலே யுககண முகமா
மண்டலமே னுமபுதிய திககணமிசை கொந்தளக
மஞ்சுருடி கொண்ட வடைவே.

கூஓ

நேரிசை வெண்பா.

அடுத்தமதிச சென்னியின்மே லம்பிருக்கு மற்றோர்
இடத்திலே காரி யிருக்கும் - தடக்கையிலே
ஏந்துகிலே விட்டிருக்கு மெம்மருணை நாதனார்
போந்து புரமெரிதத போது.

கூக

கார்தர்லம்-கலித்துறை.

போதற்குமரிதான வருணைவத்தீசர்பொன்மேருவார்
ஏதப்பெம்பாவிமன்மேபிசிந்தாரிதெண்ணுர்கொலை

கூக

ஒதத்தினீரோடுகன லுண்டிபுயன் மீள்வுமிழ்தன்மைபோல்
காதற்குண்மடவார்மெய்பொன்பூசுமினவீசுகார்காலமே.

௯௨

தலைவியைவேண்டல் தொச்சகக்கலிப்பா.

கார்வந்தாலன்னகரைக் கண்டனார் செங்கதிரோன்
தேர்வந்தாலும்பொழில்சூழ் தென்னருணைநன்னாட்டில்
ஆர்வந்தாலுந்தணியா தன்னமன்னீராளுலும்
கீர்வந்தாலாசை நெருப்பவியுககாணுமே.

௯௩

பனிக்காலம்-கலித்துறை.

காணம்பரந்தோலிலுடையாரருணைசர்கைலாசமேல்
தூண்கணிகர்தோளருறைகின் நகருடுசொரியாதரோ
பூண்கைகவினைசித்தமடவார்மனதேதறுபுகைபோலவேன்
பாண்ககளுதிர்தின் நதுகள்போலவுறைகால்பனிக்காலமே.

௯௪

நேரிசை வெண்பா.

பண்ணிறந்த வாசவரி பங்கோடி மாண்டாலும்
எண்ணிறந்த வேத ரிறந்தாலும்-கண்ணற
கமைததவெலா மாண்டாலு மண்ணு மலையார்க்
கிமைப்பளவுக கால மிலே.

௯௫

தலைவனைவேண்டல்.

ஒன்பதின் சீர்க்கழிகெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

இலகொளி பரந்துமான் விடுகணை தூரந்துகாடி
யிடுமிரு கெடுககண் மாதரார்
இலகரிய கொங்கைத் து பழகமுவி வந்துபரலின்
விழுவதென வந்து சேர்கிலீர்
மலகரி குறிஞ்சிதேசி வைரவி சுரும்புபாடும்
வயலருணை மங்கை பாகதே
பலமலர் கதம்புதாளி மிருகம்து சுகத்தம்வீசும்
பரிமள வசந்த ராசதே

மதங்கு-ஒன்பதின் சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
 வசிகரம் வயங்குநீறு மபிநய புசங்கராச
 வலயமு மணந்த தோளிநர்
 அசலகுல மங்கையாநர் பரிமள வசந்த ராச
 ரருணையின் வளங்கன் பாடியே
 இசைபெற வரங்கிலூடு பவுரிகொண் மதங்கியார்த
 மிலகிவளர் கொங்கை யானையே
 திசைபெற விருந்தயானே பிறகிட முனிந்து போர்செய்
 திறலிப மனந்த மாணவே.

சுஎ

இதுவுமது-மடக்குக் கட்டளைக்கலிப்பா.

நதியைச் சூடதி ருங்கழி னைதார்
 நம்ப னாரநு னாபுரி வீதிமேல்
 சதியிற் பாடிந டிகும தங்கியார்
 தந்த வாசைத ரிகும தங்கியார்
 வதனத் தாற்சசி மண்டல மாறுமே
 வந்தி ருந்கவிம் மண்டல மாறுமே
 கதியிற் கொண்டது மந்தக் கரணமே
 கண்ட பேர்க்கிலை யந்தக் கரணமே.

- சுஅ

குறம்-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

அருணமணி முலைக்கிரிமேற் செங்கை வைத்தா
 யாகையா லருணகிரி யன்பன் மூதூர்
 வருணமுலை கண்ணாரப் பார்த்தா யுன்றன்
 மகிழ்கணங்கண் னாரமுதன் வந்துகளாய்
 தரணியிலுன் தனைச்சேர்வன் முருகன் பேர்லத்
 தாயரையும் பெறுவையிவை தப்புமாயின்
 திருநிறைவன் டார்குமுலாய் குறமும்பாடேன்
 சிறத்தகுநித் கூடையும்யான் நீண்டிலேனே.

சுக

மறம்-எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

திண்டிரியமடற்பீனையின் சுருகைவாரிசு
 சிற்றிரும்பாற சுற்றிவரசு செருக்கிகூட்டி
 நீண்டதுவுஞ் சுருண்டதுமா வரைந்துசுற்றி
 நிருபமெனக் கொடுத்தெதிரே நிற்குந்தூதா
 தாண்டவமா மும்பரஞ ருணைகாட்டிற்
 றருமறப்பெண டினைவேண்டிச் சமரிற்போந்து
 மாண்டவரே றியகோணல் விளைகணுநகள்
 வருகைவழி வாயினடி மாங்கடாமே.

எ௦

மடக்குக் கலிவிருத்தம்.

மறைக்கவனப்பரியாரும்வரைக்கவனப்பரியாரும்
 ஏறித்தவிருமபிறையாருமெவரும்விரும்பிறையாரும்
 பொறுத்தசினவியைபாருமபொருந் துசினவியைபாரும
 அறத்தவனம்பதியாருமருணைவனம்பதியாரே.

எ௧

கலித்துறை.

ஆரணிதுங்க னாரணிபங்க னருணைசன்
 தாரணியஞ்சங் காரணநஞ்சந் தரியானேல்
 வாரணரெங்கே சாரணரெங்கே மலர்மேவும்
 பூரணரெங்கே நாரணரெங்கே போவாரே.

எ௨

தழை-கட்டளைக்கலிப்பா.

போந்தபோதக நல்லூரியாடையார்
 போர்வைபாளர் புகழருணைக்குள்ளே
 ஈந்தஞ்ந றறுத்தழையையனே
 பெங்கண்மாத ரெபித்துமகிழ்ச்சியாய்
 மோந்தபோது துவண்டதுமெய்யிலே
 மொய்த்தபோது புலர்ந்துகண்ணினீர்
 'பாய்ந்தபோது நனைந்ததுமீளவும்
 பார்ந்தபோது பசந்துமலர்ந்ததே.

௭௩

இரங்கல் மடக்கு.

என்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரிய விருத்தம். *

மலரிதழித்தொடையான் மதியணிவித்தகனார்
மலைமகனற்புதனார் வயலருணைப்பதிசூழ
குலவுமிடக்கழியே பலவுமிடக்கழியே
குறையினக்கயலே யுறவுமெனக்கயலே
சலமிகுமுறபலமே தனர்வது முறபலமே
சருவுமனத்திடரே தழுவுமனத்திடரே
இலைநெரிசற்பனையே யிவருரைசற்பனையே
யினியபணத்திரையே யினியிலே கிதிரையே.

எச

சுவடுகண்டிரங்கல்.

எழுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ரித்தனம்பனரு ணைசலத்திருவை
நின்றிறுதேடியுழ நெஞ்சமே
இத்தடஞ்சுர மடங்கவோவிதல
தில்லைவேறுமர மிதனிடை
அத்தினின்றவிட மவ்விடஞ்சிலைகொ
ளரகின்றவிட முவ்விடம்
எய்த்துளஞ்சியிள வஞ்சிநின்றவிட
மவ்விடஞ்சுவடு மேவுமே.

எரு

மடல்லிலக்கு-கவிவிருத்தம்.

ஏறுடையண்ணலா ரேழைபாகனார்
ஆறணிசென்னியா ரருணைவெற்பரே
கூடுருபெண்ணையே கூடவேண்டுவார்
வேடுருபெண்ணையே வெட்டுவாரகொலோ.

எச

தவம்-என்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

வாய்த்தலமருந்தருந்தி யரியயோக
வஞ்சுபுரிந் துவாயுவுள்ளே யடக்கினுளும்

காய்ந்தவிருப்பூயிலே தவஞ்செய்தாலுங்
காயமவருந்திடுவதல்லாற கதிலேறுண்டோ
ஆய்த்ததிருநீறணிந்தைத் தெழுததையோதி
யகமகிழ்ந்துசிவாகமத்தி னடைவையோர்ந்தோ
ஏய்ந்தருணைசுவதைவலவ கொண்டாரன்றோ
விகைமக்குமுன்னேகைலைமலையிடங்கொண்டாரே. எ

மாலே பிரத்தல்.

அறுசீர்க் கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

இலகியதிகவெழுந்தாலெவகணமின்வெகதிரென்பான்
கலவகினளாயினுமனனாகட்கமலவகுவிபாட்வா
தலவகியவெகத்திர்தாண்சோணகிரிபெருமானே
அலவதலையெனறுகொடுப்பாயன்றதுவெண்மதியாமே. எ

நேரிசை வெண்பா.

ஆற்றுங்காறகஞ்சத் தவாதாமரைக்கண்ணா
சாற்றுங்காற்கண்ணரவா தந்தையார்-கீற்றுமதி
குடும்பெருமானேச சோணகிரிவித்தகனைத்
தேடுவதிகவெப்படியோ சோந்து எ

கட்டளைக்கவித் துறை.

சேணுந்திருவுடைசெல்வரைக்காணிற்சிற்புசெய்து
பேணுதவருமுண்டோபுவிமீதிருபெருத்தெழுந்து
சோணசுவடிவாய்வெளியாய்நின்றசோதிதனைக்
காணுதகண்ணைச்சொல்வார்செந்தாமரைக்கண்ணென்றே. அ

தவம்-நேரிசைவெண்பா.

என்றுமதிக்கண்ணை ரினைவாரணுபுரியில்
கின்றதவம்புரியாய் கொஞ்சமே-அபான்றிரளான்
மாதரையானுயிழைமுழு மாதரையான்துவண்டு
மாதரையாளுமையென் சொல்வாய். எ

இடைச்சியார்.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

சொல்லாடினும்க்கிரண்டு பசுவேயுண்டு
சுமந்திபாற்கலகமுமத் துணையாமீதும்
அல்லாமலிடையின்மிக விளைத்துப்போனீ
ராயிருந்துமிடைமதியோ வகந்தைதானே
புல்லாரென்பணிதொடையா ரருணைநாட்டிற்
பொதுவர்குலமக்கையரே புவிமேற்கண்டோம்
எல்லாருந்தனித்தனியே டெடுத்தக்காலு
மிரண்டுமுரையாமலகன் நேருவீரே.

அஉ

இதுவுமது-கட்டளைக்கலித்துறை.

வீரனைநல்கிமகமுறுசெய்த விடைக்கொடியார்
காரணிகண்டரருணைசலத்திற் கலசனகொண்டு
மோரதுகூறுமிடையினமானுக்குமுண்டகம்போல்
சுரடிமெல்லினமவல்லினமாகு மிருதனமே.

அஉ

தலைவி யிளமை யுணர்த்தல்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

தடனாக மணிவெயிலும் பிறையுமிழு நிலவுமெதிர்
சடில நாதன்
அடனாக நெடுஞ்சிலையா னசுரர்புர மெரித்தபிரா
னருணை நாட்டில்
கிடனாக முனையவரே தனஞ்சிறிதுங் காணாத
சிறியார் தம்மைக்
கடனாக நீர்வினவிப் பிணைதேடி முறித்தினையென்
கைக்கொண் டீரே.

அசு

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

கையடைந்த மழுமானுஞ் செழுமானு முழுமானுங்
கயலுமானும்

மையடைந்த விழிமானு முடனாக வருணேசர்
வருகு வாரோ
மெய்யடைந்த நிறங்கருகி விழிகளும்பஞ் சடைந்துவர
மிடற்றி னூடே
ஐயடைந்து படர்ந்துவர யமனடர்ந்து தொடர்ந்துவரு
மன்று தானே.

அதி

தலைவன் சொல்லல்.

நேரிசை வெண்பா.

அண்ணாமலையா ரருணையனையீரும்மைக்
கண்ணுலஞ்செய்தான கமலத்தோன்-எண்ணு
தினைக்கோலஞ்செய்தமுலை யேந்திழையீரென்னை
மணக்கோலஞ்செய்தான் மதன்.

அக

கொற்றியார்.

அறுசீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
மழலைமொழி யிசையாலும் கொடும்பார்வை யதனாறு
மயக்க மாகிச
சுழலும்விட ரரவமெலாம் படமெதெது முன்னாடத்
தோன்றி னீரே
அழலுருவ மண்கரத்த ரருணகிரி வளநாட்டி
வளிவந் தூதும்
குழலொருசுற றுண்டாயி னெப்படியோ வாட்டிவீரீ
கொற்றி யாரே.

அள

இதுவுமது-கொச்சகக் கலிப்பா.

ஆரிதழிகுடு மருணேசர் நன்னாட்டில்
வாரிறகுக்கொங்கை மலைசுமக்குங் கொற்றீரே
பேரிருள்போய்காமப் பிறைநிலவு கண்டொளிக் கக்
கடரியகண்ணில்லார் குழல்குறைந்தா ரென்பாரே.

அதி

வஞ்சித்துறை.

ரணர் மொழிநின்ற

-ராணர் சுவரடி.

பேணு தவனுறு

மாணு நரகமே.

அ௯

வஞ்சி விருத்தம்.

நரக வாதையில் வன்பிறார்
தரணி மீதொரு கொன்பெறார்
சுரரு லோகமு மின்புறார்
அருணை நாயக ரன்புறார்.

௯௦

வேற்றொவி வெண்டிறை.

அருணைய இருவகழலாறணிசெஞ்சடையாளரரிவைபாகர்
ருணைகெடுங்கடலான்பெருமாறா தாடொழுதார் கதியைநாடிந்
ரணமிவாவிமையவர் தமவாணுலகமன்றே
பொருணிதைபுகாண்மறையோபுகலுமத்தாட்டிவே.

௯௧

இரங்கல்-கலிததுறை.

துவண்டவிடையாளருணைசலத்திசாபொனமேருவாய்
சாவுண்டபுகழாளர்பிரியெனெனசசொன்னபருவத்திலே
சாவுண்டிருவிலுணமெயிலுணமிகளியுணமிகளினிதாவுதே
சாவண்டிருகுண்டிருகுண்டமன்னுண்டமறவாமலே.

௯௨

வெறிவிலகரு-கலிவிருத்தம்.

வாங்குனில் நேர்நுதல் வயங்கு மாதரீர்
சங்கிவ ளொருவாகை யேட்டை வரங்கினால்
சூங்கடு வணிநதவ ரருணை நாட்டிவே
நீங்கண்மை யழிப்பது நீதி யல்லவே.

௯௩

தலைவியைப்புகழ்தல்-கட்டளைக்கலித்துறை.

புள்ளற்கடல்விடநீங்காதகண்டாருணை வெற்பிழி
புள்ளப்பிறையுஞ்சிலையுமொப்பாறு தற்பேணுதல்லாள்
புள்ளற்குழைபொருகண்ணுக்குத்தேதாற்றம்பும்வாரிதியுங்
புள்ளக்கயலுமிராசியின்மீதுநங்கைப்புகழ்த்தே.

௯௪

வலைச்சியார்-அழகீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.
 தேவியிடமகலாத வருணகிரி வளநாட்டிற்
 நெருக்க டோறும்
 மாவிரத முனிவரெலா மயல்கூரத் கயல்கூறும்
 வலைச்சி யாரே
 காவதிகழ் வாவியிலே மீன்பிடித்துவருவோரைக்
 கண்டோங் கண்டோர்
 ஆவியெலாம் பிடித்திழுக்கு முமைப்போல வொருவ
 ரைக்கண் டறுநதி லோமே.

வலைச்சியார்-நேரிசை வெண்பா.

மேலா றணிசடைபாா வீறருணை வீதியிலே
 மாலாக வந்த வலைச்சியரே-காலா
 மிருவரா லுங்காடும் பாணபிடிக்கக் காதல்
 ஒருவராலுந திருமேர

செவிலி நற்றாயைத் தேற்றல.

எண்சீர்க்கழிநெடில் ஆசிரியவிருத்தம்.

ஒருவராலு மனுகாத நாளிலே
 வயிரி னைவொரு கேள்வ னைசயால்
 மருவி னைமென தாகு நாணியே
 வழிக டோறுமினி நாடி மீளவே
 கருணை நீதிமனை பேணு மாதுடன்
 கடல்க ளேழுமலை யேழு மேழுமா
 வருணர் சூழ்மல கேழு மேழுமா
 வருணை நாதர்சர பரவ தாரமே.

அழகீர்க்கழிநெடி லாசிரிய விருத்தம்.

தர பிணங்கு மறைவிடிவி னடித்தருளு மருணைசா
 தபது டிட்டில்

நாரியர்மேன் மனமகிழு மனியினங்கா ளொருவார்த்தை
நவிலக் கேளீர்
ஏரிருக்குங் கைதையெலாஞ் சோறிருக்க நீரிருக்கு
மிடங்க டோறும்
வேரிமலர்த தேனிருக்க விவர்குழை விரும்பிவந்தேன்
விழுகின் றீரே.

சூகக

தலைவி யவயவ வருமை சொல்லல்.
அறசோக்கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.
ஏமநெடுஞ் சிலைவளைத்த பெருமானு ரருணகிரி
யிறைவர் நாட்டிற்
முமரைமண் டபத்துறையு மடநதையிடை யெழுதவென
முற்றலைவ னாரே
மாமுயற்கொம் பினிலேறி விசும்பலரைப் பறித்துமுனம
வடிவி லாதோன்
ஆமைமயிர்க் கயிறுகொடு தொடுத்தணிந்த பதுமையினு
மருமை யாமே

தலைவிகையுறை யேற்றமை சொல்லல்.

கட்டளைக் கலிப்பா.

ஆர்வ லர்க்கழி யாவர நல்குவா
ரத்த னாரந னாபுரி வெற்பரே
பார்வி யப்புற நீாதரு மாமணி
பட்டபாடு பகர்ந்திட லாகுமோர்
கார்குழற்கு முடிமணி யாயிரு
கணகண் மீதுறு கண்மணி யாய்முலை
சோத லுற்ற பொழுதிரு குன்றிலுஞ்
சென்று லாவுந் தினமணி யானதே

க00

திருவருணைக்கலம்பகம்-முற்றிற்று.

கிளியம்.

திருக்கைலாச்சபரம்பரைப்

பொம்மைப் பாளையம்

சிவஞானபாலையதேசிகராஜினத்து

கல்லாற்றார் அல்லது துரைமங்கலம்

கிவப்பிரகாச சுவாமிகள் அருளிச்செய்த

கை. ச. ல. ம. ர. வ. ச.

1000

காப்பு.

நேரிசை வெண்பா.

சுதரனெழிற் சோணை சைலம் றுதிப்பனை

மதுரமொழி புண்பச் மனமாய்—ருதிரை துறை

கொண்டவனென் றேத்துக் குரைக்கழற்கால் பாணை துறை

கொண்டவனை யென்னுளத்தே கொண்டு.

நூல்.

சுருசூர்த்திகழ்கெழில் ஆசிரியலிருத்தம்.

சுருசூர்த்திகழ்கெழில் ஆசிரியலிருத்தம். வரும்புனை வரும்புனை வன்நியென்
நின் தனக்கரம், தன்னுலாமிருவ ரிசைகொணின். செவியற்பு
யுருகுவிடிமேற் நிலையோ, தன்னுலா முடியின் மேருவின்
சால் வெய்கெஞ்ரு புடைபுற கொருபாதம், தன்னுலா வெநிய
நெடுமுக்கு சோணை சைலனை வகை சாயாதின.

துவக்கந் வநிசை பிதகருதி குரு தயக்கிட கை.

சோணசைலம், ௪

சுதன்

தகைப்பற்றுகின்ற, தவங்கல கடந்த வுயர்ந்தெழுந் சோணசைல
னே கைலை நாயகனே.

வங்கருள் துயாசெய் வளிமுதன் முன்ற னிலையுனே னவவது
ரத்திமுன், ஹதிகின் நனிவீட் டெறகுவான் விரும்பி வந்தனனி
னகுறிப்பறியே, னாக்குறைமதியே தாவகியென்றலக மன்றகுறை
யறநிறைமதியுள், தாவகிய முடியோ டோவகியசோண னசைலனே
கைலைநாயகனே.

தனிமலை தவரவாய்க் கோதையர்க்குருகுந் தன்மனக்கொடிய
னுக்கொன்னை, தனிமலைபிறவி தவிர்த்தனையென்றிற் சுளிப்பாரினை
னக்கிரங்காய், புனிமலைகதிரிவத் தறநிலையிழு பயின்றபிழகை யெ
னவதுதயத், தனிமலைபுருப்ப வளர்த்தெழுந்சோண னசைலனே கைலை
நாயகனே.

சுடரினெடுவெந் கருவகணர்க்குருகுந் துயர் துயின் மலமரு
மனநின், னடநிலைசரண பகையரினாந்து னகந் துரைத்துருகுநா
னதோ, முவவிழ் கரைமாட்டித்தென்னவருகு மதியுதத் தாந்தி
னகவினக்குத் தடமுடியிலகை வளர்த்தெழுந்சோண னசைலனே கை
லைநாயகனே.

அருங்கவிவசுத ளுரனேமுதலோ ரன்பிலே மென்றதுவேனாக்
யிரங்குதல்பொய்ம்மை யன்பிலேனெனயா னியம்பலே மெய்மென
க்கருளாய், கருவகட முயிழுமீர்வகவுடபனக்கைக் கரியிடுக்குகை
தலியுந், திவ்வருள்முதலார் முவியுயிடுசோண னசைலனே கைலை
நாயகனே.

புத்திதிறவுகத் குழாமுநவன்முசைகடர் பூக்கினை மதங்கு
ன்பெறநின், திரித்தவெண்ணக்கைய துதல்கிழிகோக்குந் திவியனே
னிருண்மலம்பெறயோ, கருத்திணைக்குந் வாரியநனைவாரியனென்
கடன்மலவகிவகை களப்பான், திரித்திணை வகவுதரு சோண
னசைலனே கைலைநாயகனே.

ஆர்ததெழுதினாரதன் சுருண்டிடறிகடனஞ் சமுதுசெய்பெரும்
புதழ்பதனிமை, தீர்த்திடவுளங்கொண்டவலனேன் றனைநின் றிருவு
ழக்கன் பனாக்கிலையே, கார்த்திகைவினக்கு மணிமுடிசுமந்து கண்ட
வரகத்திருநிலைத்துஞ், சாய்த்துநின்றெழுந்து விளவகுறுஞ் சோண
ைசலனே கைலைநாயகனே.

தொண்டியுடைத்திரடோ ண்மண்புறத்துடனஞ் தொலைக்குமுன
கத்துடனெழுந்ததுத், தீண்டெறத்திகழ்பே ரறிவருவாகத் தமியனேற்
சுருளுநாளுநோ, புடையினிற்சரிக்கேர டினம்பிறைபுரையப் பொ
ந்துசோதியங்கொடிவிரித்த, சடையெனப்படர்ந்து கிடந்நொளிர்
சோணை சைலனே கைலைநாயகனே.

கண்புனறுவிப்பு வழுற்புமிழுதிற் கரைத்துநெஞ்சினின் று
னையே, பெண்பயிவருவ மொகினைந் தெனது பெண்மயலகற்று
நாளுநோ, விண்புனற் வேந்தனாகலக் குடத்து மணிமுதிர்சுழை
த்தின் முகந்து, தண்புனலாட விரிநெரு சோணை சைலனே கைலை
நாயகனே.

வேலையத் துகில்குழ் மலாதலை யுலகின் மெய்யினைப் பொய்
யெனுமவர்க்கே; யேலையத் தருள்வ தன்றிமெய் யினைமெய்யெனுமெ
நக்கருள்புரித் திடாயோ, கைலகன் குணர்த்து தின்கரம் புருத்து கா
நிதிநெனுதுல சனைத்துஞ், சாலநின் றுழியே கண்டிடுஞ் சோண
ைசலனே கைலை நாயகனே.

மயலின் னிழந்தும் பிறவியா மனநறை வினாந்ரு தின்பெருந
ருணை, தெய்விலை, ஹலர்த்தி யெனதுளக்கமலக் விரிக்குமொண்டி
நெய்யிலையோ, மயலைய மயமோர் சைலமோர் சைலம்பனைப்புல கு
தருகரிக் முகமோர், சைலமார் துலகு மெனக்கொளுஞ் சோணை
னே கைலை நாயகனே.

புலம்புரி துயரகமழன் றுநின் கழந்தால்புரையுஞ் சினகரத்திதி
லம்புரி புதிதர் யோவின் தம்பெனனுருவா னருளுந் னுனதோ.

சோணசைலமாலை.

சுருதிபதி அலங்காரம்

வலம்புரி மணிதர் கடலென வொளித்து வளைவற கடுவின்மன் தாம
போற், நலம்புரி தவத்தினின்றொளிர் சோண சைலனே கைலை
நாயகனே.

நீரின் லெழுமொக் குளினழி யுடம்பு நிலையென் நிலைக்குமான
ந்த, வாரிதிபடிய வறிந்திடாதுநிலு மடமையே ணுய்யுநாளுளதோ,
வேரியல் பதமுன தேடுமககேழ லினறுநா டியகிளைத் திடல்போற்,
சாரலினேன் மருப்புமுஞ் சோண சைலனே கைலை நாயகனே. கா
கருகதிடை கிணது கருணைமாமேனி கண்டெழுத்தைத் துநாவி
யம்பச, சிரத்தினி லமைகத கரத்தொடு நிறையான் யினம்வலம்புரி
மா நருளாய், விரத்திருமுடியின் மதிநருமுடிந் துணைநதுகரத்தி
னி லிருந்கந், தரத்தினிலிருத்தி விளகருமுஞ் சோண சைலனே
கைலை நாயகனே.

பாரொலா மிகழு மிகழ்ச்சியும் புகழ்ச்சிப் பயனை வுணர்ந்து
நாடொறுமா, நூர் ரவையி னிகழ்ந்தசொற்றதியி னுவக்குசிற்பத்
ந்தொழுவருளா, யேருலாமண்டச சுவாமதின் மிசைப்பர் விவகருறு
மண்டிதேர ளகையூர்ச, சாருமா வயத்தி லிலிககமாஞ் சோண சைல
னே கைலை நாயகனே.
இத்தியககரண முடலம் வேருத்தி யிருண்மலப் பிடலமுக்கிறி
த, தந்தமுமலரு மெனந்னை யென்னிற் காண்பதக் காணுநாளுஞ்
தோர் வந்தொருந்நிறு முழுவையுந கொண்டு மலிபடைத் தவிர்ப்பு
வெண்ணிறந்த, தந்தியும் புலியும் வளர்த்திடுஞ் சோண சைலனே
கைலை நாயகனே.

முழக்குவணமுன்கள் விருந்துளி மலிகதன் மெய்குழைம்க
ளிர் தம் மயலாற், புழுக்குமென் தனைநின் நிருவடி சிழவிந் தவிர்த்
தளிக்குநா ளுளதோ, கிழங்குமென்மு ரையார் நதிச்சடை கற்பம்மணி
முடி சின்னிழிக் திடல்போற் நழுவது வென்னருவி, மிழைத்தொளிர்
மேனே சைலனே கைலை நாயகனே.

ருள்முதேசர்திரு குமாஸே யெனவும் கொடுக்கிலை மதனவே
யெனவும், புனருழின் யாமிதம் புதழ்ந்து யாழ்க்கிறக்கும் புல
ம்தீர்த்தெனத்தருள் புரியா, யொன்றொரு தினந்தோட் குட்குழை
ந்தினமென் திருதார டொதும்கமேரு தன்றலை தாழ்ப்பவளர்த்தெழு
ருசேனை கைலையே கைலை நாயகனே. ௧௬

வெண்புது நீறுபுனையுமா தவர்க்கு விருத் தவெய் தறம்பெரு
பிடியுங், கொண்டால் விரத்த தினக்கும் யாக்கையுமிக் கொடிய
னெம் கருளுகா றுனதோ, யெனமுதிருவரை மலர்த்துத் தனையி
ன் மன்றைவா னவர்க்குரித் தன்றிச், சண்டியுன்மகிழ்ந்து கொளம
லர் சேர்ண கைலையே கைலை நாயகனே.

வந்திமா மறவி யெனதீயி ருண்பான் மயிலயுன் றொலினித்
கின்றன், முத்திரீ யெனையா னத்தவா ரிதியின் மூழ்குற விடுத்தரு
ன்புரியாய், கீழ்நான மலையே யென்று சாதிப்ப சீனாமலர் வேங்
னையும்சேரருந், சந்தமென் முனைப்பச செய்துகொன் சேரண கை
லையே கைலை நாயகனே. ௧௭

பூய்குழ லுணர் பொழியமா தவர்க்கு புனன்மற கிடைப்பொடி
யடக்கத், தாமெழி மனைரி துதுபோய் பயனில் சொற்பநர் புடைத்
தினக் கின்றேன், யாமுணர் மிருபே ருருவமாய் வரினு மிருவுரு
முணர்த்திய னன்றித், தாமுணர் லிலரென் நெழுந்தயர் சேரண
கைலையே கைலை நாயகனே.

பொது
பொதுமையில் கொடியோர்க்கு தேனல்செய் துடலம் கமருகுமபி
ழ்கின்றோருக்கு விழைவறத் துதல்துன் திருவடிச் சமலம் விளங்கு
ருகர் கேவல்செய் திலுனே; முழமுதத் களிசல்யாண மத்தகம்பாய்
யிற்றுத் தோடுகெல் லரிமா, தழுவினைச்சிம்புன் கொண்டெழுந்
தொண கைலையே கைலை நாயகனே. ௧௮

நீர்தரு கருணமென் குதறித் துதல்பூவ சீனாபுரை மதாரிக்
கருங்கிட், டூர்தருகுவித்தொகைதான் மருங்குதறையலா

சு.க. 2

சோணசைலமலை.

னத்தெயின் மடவார், தத்தைகள் கடிபுரு சாரலஞ் சோணசைல
னே கைலைநா யகனே.

பாபும் வெண்டிரைப்பே ராழிருமூலகிற் பழமொழி யொழிய
மெய்யடியா, ராபுமென் மலரோர் மலையளவுணிய வமார்தநின் கோ
லம்யான் மறவேன், றாயவெண் மதியிற் களங்கமென் றுரைப்பச
சூழ்பசுக கொடியி லுருவச், சாயசென் றுறநிலங்குஞ்சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

நடமிடு பசம்பொற் புறவிமேற் கொண்டு களிமென் மலாக
கரத்தெறியும், படையொடுதூர்து வந்துமென்விடயப் பகைப்புலி
தனையெறிந் திலையே, யடிகடு நிழல்சென் றெழுகட லடைய வகல்
பெரும் புறத்துவாரிதியிற், நடமுடி நிழல்சென றுறவளர் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

யாவுமா முமையுண் ணமுலை முலைப்பாலீந்துபா டச்செயாயெ
னினு, மேவுமா துயர்செய் சூலைநோ யெனினும் விடுத்துந் பாடுமா
றருளா, யோவுமானலது தொல்லுருக் கொளின்வோ நென்நெடுத்
திடுமென நிலைந்து, தாவுமா னினமென னிகந் துருத் சோணசை
லனே கைலைநா யகனே.

விருப்பொடு வெறுப்பு மகன்றுபேரின்ப வெள்ளத்துளமுநது
நின்னடியார், திருப்பத யிறைஞ்சி யவர்க்குவே ளாண்மை செய்பெ
ருஞ் செவ்வமே யருளாய், பொருப்புகடொழும்வீழ் பொருவெவ்
ளருவி போன்றி விவக்கிடையறும், றரிப்பருக் கருணை பொழி
தருஞ்சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

பொருதகருணை கற்பும்வாய்ந் திலங்கு புண்ணிய மடந்தை
யும்பொருளு, மிகருள்குதவி யக்குவான் கதியி னிருத்துநிற்புலவ
ரென்புகழார், திகவெவ குறவர் புனத்திபொணகா முணித்து நட
பராய் மிசைமா. தத்துண் மருப்புப் பரப்புறிஞ் சோண சைலனே
கைலைநா யகனே.

போழ்த்திடு வடுக்கண் மகளிரை யணைத்துப் புதழ்ந்தி பிரம்ப
டிச் கொதுங்கிச், சூழ்த்திடு மமரர் நெருங்குந் நிதியிற் றெண்ட
னென் வரவருள் புரியாய், வாழ்த்திடு மகக்கண் இருகுதாய் முலைப்
பால் வழிந்தொழு குதலென வடியார், தாழ்த்தெழ வருவி யொழு
குறுஞ்சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

நோந்திடு மொருசுங் கோங்கொடு கொடுங்கோ னிரியாந்திடவி
லங்கைசென் றடைந்தோன், கூர்ந்தவன் பொருளின் றிரைஞ்சபு வ
ழுத்துங் குரைகழ லிரக்கவஞ் சுவல்யான், சேர்ந்திடு மலைமான் பெ
ருமுலை யுவமை சிறுமலை களுக்குதவாமற், சார்ந்திட விழும்பி வளர்
ந்தெழுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

தெருமூழ் பிறவி தமையான் றிடாததே வரைத்தேவரென்
றெண்ணி, யருமருந்தனைய லினையடையாத வறிவிலார் பவப்பினி
யறமோ, கரிமருக கணைந்த தெனமுழை வாயிற் கார்வர விரைச்
தெழுந்துகன்கே, சரிமறைந்திருந்து நானுறுஞ் சோண சைலனே
கைலைநா யகனே.

ஆண்டுகம் பலசென் றிடவிருந்திடினு மன்றியோ ரிமைப்பினி
லுடல், மாண்டுகு மெனினு நன்றின் கமலமலர்நடிக் கன்பராயிருப்
பிற், பூண்டயங் கயிலவேற் குதலையந்திருசொற் புதல்வன்மேலினர்
செய லெனமார்த், தாண்டன்வந் திவர விளங்குறஞ் சோண சைல
னே கைலைநா யகனே.

விரைவிடை பிவரு நினைப்பிதவாமை வேண்டுகர் வேண்டிக
மதூரம், பெருகுறு தமிழ்ச்சொன் மலர்நினக்கணியும் பிறவியேவே
ண்டிவன் றமியே, னிருசுடர் களுமேல் கீழ்வரை பொருந்த விடைய
றன் மணிக்குடக் கானித், தரைபி லிருத்தி நின்றனே சோணசை
லனே கைலைநா யகனே.

ஒண்மணிப் பசும்பொற் பூணின் முலையார்க்குளத்திட மெலா
மளித்தடியார், கண்மணிக்கமையுந் துசெய்துணை கணமிருப்பு.

தற்கிடம் புரியேன், வெண்மணிக் கவழமுன் கரியடுத்தறிதழி வேன்
கைப்பான் சொரியமா சுணங்க, டண்மணிப்பைக விழ்த்திடுகு
சோணைசைலமே கைலைநாயகனே. 57

அருங்கலம் புணையு மகளிரோரிருவ ரணிமணம் புணர்த்தியிற்
ணமர், தூங்கரும் புலவர்க் குதவரின் நனையே துதித்திடா துழன்
நன்ன வறிதே, மருகருகின் றழகா துதிதாங் குவபோன் மணிமலர்
ப்பெருஞ்சுனை யொழிபு, தரகநின்றி லைக வினாகுறுஞ் சோணை
சைலமே கைலைநாயகனே. 58

என்னு மமமர் கடைகடலளித்த விருளொடு மணிமிடற்றடியே,
ருணவலிருளுந் கலந்திழற்கருமை யுழகுமிகிலை குறுக்கண்டாய்.
மாமெழில்வராக முழும்புடைந்தது மணியொளிப் பிழம்பெழுவி
துதித. தாணுவின்முருக னெழுதனோர் சோணைசைலமே கைலை
நாயகனே. 59

மின்னவீர்சடிலக் கற்றையு மருள்கூர் விழிகளுந் திருமுத்தழ
குந், கன்னவீ ரிரடோ ணுன்குந் ரடியுந் கண்டெண் களிக்குகாளு
ளதோ, விண்ணிசை யொலிகேட் டிருகுதல்கடுப்ப விழிதர வருவிகி
ம்புருடர், தன்னிகரிசைகூர் சாரலஞ்சோணை சைலமே கைலைநா
யகனே. 60

அன்னிவெண்டிருந் துடன்முழுணிபு மடியவர்ப் பெறினெழு
ந்தினகன், தன்னிசின் றருகு மன்னையின் கங்கருகுபு சென்
றிதைஞ்சிலனே, பென்னிவெம் புவிபெண் கரிதிருமேகி யேறுதநீரா
தென வெருண்டு, தன்னிவந்தருவி விழிதனோர் சோணைசைலமே
கைலைநாயகனே. 61

இழையெனத் தளிர்ச்சித் திடைபுணமுலையா னெனக்குகாண்பு
கவினோத்தயின்ற, கழுநணிப்பகம்பொற் குலுபாற் கிண்ணங் கழுவு
தீர் வற்ப்பதற்குரையாய், முழிபுடக்கதிர்மா மணிவிளக் கேற்றி

முசக்கலை பிணுவொடு மசோகத், தழையிடைத் தழுவிபுறவகுறஞ்
சோணசைலனே கைலைநாயகனே. சக

வினைவழியுடலிற் கமைந்து முணவே வேண்டினர் வினை
கொடி புணரா, நனைமலர் புனைநின் நிருவடி யடைவா னுடொறும்
வேண்டில ருலகர், கணையிருள் கரந்த விடமறிந் துணப்போங் தாட்
பிவிற் புணக்கினித் தொகுதி, தனையெறி மணிகண முழைபுகுஞ்சோ
ணசைலனே கைலைநாயகனே. சக

மாங்குயின் மிழற்று காவலூர்ப் புலவன் மறுப்பவு முடியிசை
பிருத்தும், பூகழ வடியேன் தலையிசை யிருததப் புகலினு மென்
கொனி யிரங்கா, யோகிஞ்ஞ மண்ட கோள்கையளவு குழந்தாமோர்
முழவிடை முதுகிற், நுறவகுடி கடக்க விருந்திடுகு சோண சைலனே
கைலைநாயகனே. சக
சாரமுமருளி மொழுக்கமுஞ் சரீர்ப் பின் சொல்லு மிந்தியப்பகை
வெல். விரமுமருளி யென துவெம்பிறவி விலககியாட் தொள்ளநா
ளுளதோ, விரமுமகிலுந் தடிந்து செம் மணிக் கிரீததெறிந்தெழும்
வலிக் குறவர், சாரவி னிறுவகு விரைக்குறஞ் சோண சைலனே
கைலைநாயகனே. சக

தொகையிடு மமரர் முனிவார் பரவித் தொழுதகை யொடுவி
ரைமழ்ப்பும், புகையிடு மணிமண டபததிடை கெருககப் புழுஞ்
ணிதல்கண் டெவந்தேன், குகையிடுவாயிற் சோதிமா மரஞ்சேர் குளிர்
மதி விழுங்கவாய் வைதத, தகையிடுமூரற் நிரைநேர் சோண சை
லனே கைலைநாயகனே. சக

மணம்படு முளங்கொன் றவரவை பெண்புஞ் சேர்ப்பது தரு
முணக் கிசைவண, டுணம்படுமலரி னகவிதமொடுபுல் விதமுமொன்
றுதலுல் குடைத்தே, மணம்படு மடிமை புளங்கிவெயறிக்கு மணை
குழைந் துமையவன் னளபத், தனம்பட்டடிவன் குழைத்திடுஞ்சோண
சைலனே கைலைநாயகனே.

வாம்பரி கரிதேர் சிலிகைபோற் குவியன் மணிப்புணி பெரும் புலியாட்சி, யூம்பரி சீலவென் துன்பதமருவி னன்றியென் கவிக னென் கவிகள், காம்பரிமுரணமும் திகரிவளைத்த கைவிடமோத லாற் கதிர்த்தேர்த், தாம்பரி துணுக்கென் றீர்த்திடுஞ்சோண சைல னே கைலைநா யகனே.

துன்னுறுதுயரப் பிறவிலெங்கொடுகோய் தொலைப்பினுந்தொ லைத்திடாதுறினு, நின்னடிமலரை யன்றியான்மறந்து நினைப்பனே விறக்கும் வானவரை, மன்னளிப்பருக வுடையிடுன்மதுவும் வாரண மதமும் வெள்ளருவி, தன்னொடுமிதவி யொழுதுருஞ் சோண சைல னே கைலைநா யகனே.

நீரின லழலான் வருகுகொடும்பினியா னிருதரா லலகையால் விலங்காற், சோரரால் வருந்து மலரோலாநிது தூயநாமம்புகன் றி டிகோர், சீருலா மணியா லரிபரவுகலாற றிச்செய்தநீளகையா லெழி ன்மை, சார்தலா லுமையான் விழிநிகர் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

முகவிளக்கென்ன மணிக்ஞழையிர் முலைமுட்டணிபெற மலராடிப் பகல்விளக்கென்ன வொளிசெட வருமபொற் பாவையர்க் கிரங்கிடாதருளா, யகவிளக்கென்ன வகறிநெய்தீ யாக்குவோரின் றியே யெழுத்த, சகவிளக்கென்ன விளங்குறுஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

நிலியோடுனைநா டொறுமருச்சித்துநின் றெழில்புரிந்திட வுட ற்ருக், கூலியோதனமென் றளிப்புவர்க்கன்றிக் கூற்றினைக்கடகரு மாறெளிதேர், மாலியோசனையின் வணகருதுங்கலை மலைநிவேதி த்திடட்குவித்த, சாலியோ தனமென் றிடத்திகழ்ச்சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

தோற்றிடும்பிறவி யெனுங்கடல்வீழ்த் துயரப்பிணி யெனாம லையலைப்புக்த், கூற்றெனுமுதலை விழுமகுமுன்னினது குரைகழிற்

சோணசைலமலை.

கரைபுகலிப்பா, யேற்றிமெவளக்கின் வேறுபட்டகத்தி னிருளெ
லாந் தன்பெயரொருகாற், சாற்றினு மொழிக்கும் விளக்கெனுஞ்
சோண சைலனே கைலைநாயகனே.

கந்தரயிருந்து மந்திரயின்னு கரலிலத்தமைத் திருப்பதமு
மந்தரமிர்த்து நின்னிலையறியா ரடும்புவ மொழியுமோ வுரையா
யிந்திரன்வனதது மல்லிகை மலரினிணடைசாத் தியதெனநிறைந்த
சந்திரன்முடிமேல் வந்துறுஞ்சோண சைலனே கைலைநாயகனே.

கடம்புறுகரமு மலர்ந்திடு முகமுங் கொண்டிநின் றனைவலம்புரி
வோர், மேம்படுசரண மலர்ப்பொடிமேனி மேற்படிற் பவம்பொடிப
டுமே, பூம்பொழிப்புக்கலிக் கிறைவஞ்ஞனிவஞ்சோய் புண்ணியத்தவங்
கனினைடைந்து, தாம்புண்பதிகந் தொறும்புகழ் சோண சைலனே
கைலைநாயகனே.

கானமேமருவும் விலங்கினுங்கடையேன் கற்பவைசற்றிலேன்
விடைய, ஞானமேயுடையே னறிஞரைக்காணி னுணிலே துய்யுநாளு
ளதோ, வானமேயுளவு நெடுங்கிரிமலய வாத்தமோ துறுபவர்கடஞ்,
நானமே யுதவு வளர்ந்திடுஞ்சோண சைலனே கைலைநாயகனே. (1)

விழைவொடு மறஞ்செய் துய்கவென் றுரைக்கும் விதியினைக்
வளமுண கெளதுவ, கழைசுளிரெடுநல் யானையின்முனிந்து கட
ருமென் பவமொழிந்திடுமோ, னுணுமுநிலவந்து தவழ்ந்து விண்ப
ரு மலிதருபுகைவென வெழுந்து, தழுவருவுண்மை விளக்குறுஞ்
சோணசைலனே கைலைநாயகனே.

வாத்தியமுதகச் சிவிகையுக்கரியு மாறியூர் துலவிவாழ்த்தவ
ரு, மேத்தியமொழியோ டிரக்கையானின் குற்றேவுலே அரழ்வென
வறிந்தேன், பாத்தியமணிகள் கொண்டிழைத்திலங்கும் பாரவாசிகை
மணிமேகஞ், சாத்தியதெனவில் விழாந்துறுஞ் சோண சைலனே
கைலைநாயகனே.

சோணசைலமலை.

குலத்தினிற் பிறந்து மலகினுல்கற்றல் குணத்தினிற் சிறந்து
நல்விரத, பலத்தினிற் கவர்த்து கின்னடியவர்க்குப் பரிவிலார் கதியி
லாதவரே, சலத்தினிற் பொலிந்த விமயமீன் றெடுத்த கன்னிநுண்
டையினைச் சளபா. சலத்தினிற் குறுதி கொடுத்திடுஞ்சோண சைல
மலையே கைலேநா யகனே.

சுருட்டவருளோ இன்னையின் நுண்ணுழைய சாலகற்றுவதெ
ன, குருமொழியா லடைத்தனன், தமியேன் குறிவருவா துலீ யரு
ளாய், விடுதலகவரி சீழ்விழ வுறல்கார மிசையனம் பன்றிதா மாரித்
தாடலை துறியிடைத்தனார் சோண சைலமலையே கைலேநா யகனே.

ஐயநுண் மருது மாதர்மேல்வைத்த வாதரவுன் பதாம்புயத்
தி, மெய்புறுதலுமென் கலவையின் விருப்பு வெண்டிரு நீற்றிலும்
வருமோ, கொய்புறுதினைவீழ்ந் திடுபசுகினைக் குழக்கடோரண
மென வெழுத்து, அதையுலாக்கியப் பறத்துறுஞ்சோண சைலமலையே
கைலேநா யகனே.

கனவீனாடமைத்த விழுதெனவுருகக் கற்றதன் நுண்மென்
கரவகன், புண்துமாயுமலருக கொடுகினைப்பூசை புரிந்திலவென்செ
ய்கோவுரையாய், சினவுகோயமருகது வேறுகொண்டிருக்குஞ்சிலம்
புகணுன வுட்கொள்வோர், சகநகோய்மருக்தா யெழுந்திடுஞ்சோண
சைலமலையே, கைலேநா யகனே.

ஊழறுமணிப்பொற் கோயில்பேர்ப் பாவனாநற்கொடுத்தாரு
கிற் புணர்த்தாப், பாழுறுமகிப ரவர்க்குடியிருப்பப் பண்ணுமென்
கண்ணுநண் ணுவையோ, வீழுறுமெயினர் கிழங்குகழ் குழியும் வேழ
ம்வீழ் குழிகளு கிரம்பத், தாழுறுமருவி பொன்சொரி சோண சைல
மலையே கைலேநா யகனே.

பைம்மலுப்படுத்தி யுள்ளவியாமற் பணிகுறுத்துகின்புனை மட
வியை, மெய்ம்மிசைக் தருந்தோல் கண்டிலம் துழலும் விணையினே
ஊய்புகா னுனதோ, செய்ம்மலுப் பதம்பா தலம்மடந் திட்டார்த் திரு

மடி கடப்பினு மூவர், தம்மியற் செப்பி னடங்குறுஞ் சேரண சைலமலை நாயகனே.

சுரு

செக்குறு திலத்தின் வருந்துபு பிறக்குறு செல்லலு நாடியின் பிடிப்பு, நெக்குறவறிவு கலங்கு சாக் காடு நினைதொரு முளம்பதை நின்றேன், மொய்க்குறு முகில்கண் டரிசரி யென்னு முழக்கமு மார வென்னுக். தக்கவர் முழக்கு மெதிரெழுஞ் சேரண சைலமலை நாயகனே.

சுரு

மரணமும் பிறவித் துயரு நீங்குநதூல் வாய்ச்சிலம் பிக்கருள் புரிந்த, கருணியென் றுனைவர் தடைந்தன னினிரின் கருத்தினையின்னதென் றறியேன், முரணிபம் பருஉக்கை தலையிசையெடுப்பரு னுழக்கீரும் பாம்பென் மணித்தேர்த். தரணியுள் வெருவி யகன்றெஞ்சோண சைலமலை நாயகனே.

சுரு

அங்கையில் வைத்த கூர்ங்கனன் மழுவா வருவினைக்காடறவெ யிந்து. மங்கலில் பத்தி வித்திட வடியேன் மனத்தினத் திருந்துநா னுனகோ, பொங்குறு செக்கர் கருவிசம் புறவென் புறத்தெரிநில டகோக்கித், தங்குது லொப்ப நின்றிடுஞ் சேரண சைலமலை நாயகனே.

சுரு

சுருக்குளம் புலனும் வரிக்குழு தறிவுந் துன்னுநல் வினமுந் தத்தகன்றே, யிருக்கும் வெங்கயவ ரினமுமென் தருளியென்னை நின் னடிமைசெய் தருள்வாய், முருக்குமந் கதமாமணியுமிழ்ச் தகன்று மு னுழதழற் மெனவுளம் வெருவித், தருக்குமொண் புவிசென் றறம்ரு ட்சேரண சைலமலை நாயகனே.

சுரு

சோண சைலமாலை.

வந்தளி சுருதி மருங்கிநிற் பாட கியங்கு தும புருவுகா ரதனுங்
தந்திரி யிசையாழ் பாடுவஞ் சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

தீக்குறு மயனு நிலைத்தபேரறிவு நின்றிரு வடிமலர்க் கன்பு, கா
ககுறு மனமு முடையமெய்த் தெர்ப்பிற் கணததினு ளெனைவிடுத்தரு
ளாய், தேக்குறு மிருவிற் கணைலகாட் திவபோற் றென்றல்நகற்
சைதொறு மெல்லத, தாக்குறு கீர்த்த நீதிப்பலர் சோண சைலனே
கைலைநா யகனே.

புவமில் மினியர் மென்றிறு மாந்து பயமற் விருந்திடப் பததி
நாநிலே மய்யே மென்செய்வா னிருந்து நாளினை வறிதொழித்திண்
றே, மலிலிலே மிமையா விழியினுற் காண்கை யாலவனங் கொள்வடி
நிலந்தொய, தவியிலே மெனவான சுரர்தொழுஞ் சோண சைலனே
கைலைநா யகனே.

கணகண்ற் பரிந்து கணகிவப் பனவே கைகளிற் ரெழுபவே
செவிகள், பண்களிற் புதழும் புதழ்ச்சிகிகேட் பனவே பதநினை வலு
புரி வனவே. யெனருபுற றிடப்ப வெழுமணி சுரவற் விருந்துசென
நிருந்நவர் வனபோற், மணகதிரக கதறறை கரீந்நிரு சோண சை
லனே கைலைநா யகனே.

செனநதிகழ் வடிவேற் காளையே யென்ந நேரிழை யவர்விழை
ந்திடுவோர், குணந்திரி தளிரின் மீழியவுந் தண்டு கொடியுணை
வாழவுவந் திருந்தேன். மணந்திடு மகளிர் சிவம்பொரு தைமந்தர்வா
ரகழ்நவக்கிட வலம்போய்த், தணந்திடு முழயத் தறிந் தகிரண் சை
ண சைலனே கைலைநா யகனே.

மாத்தவிர கவற்ற மணிசசிலம் படிதக வடுவகா பொருவுமவா
கணயங்கண, காத்தளி ண்ணயங்கு மங்கையென் றவலக் கன்னியர்
புகழுவினை யறுமோ பூந்தினை சுருட்டிவ கடல்தடை குருரொண்பு

லெழுந்து மருவலர் வேங்கைமீதகவித், தடக்கைவா ரணங்கள் பிளி
றுத்து சோண சைலனே கைலைநா யகனே.

நிந்தியா துடலு முழுதுநீ றணிய நேசியா தமலவைந் தெழுத
துஞ், சிந்தியா துமுலு மெனைக்கொடுங் கூற்றென் செய்யுமோ வறி
ந்திலேன் நமியேன், வந்தியாவீரவ ஷுன்றிடைக் கண்ட மலர்சிலம்
படியைமண னுண்போய்ச், சந்தியாதயீர் வொளித்திடுஞ் சோண
சைலனே கைலைநா யகனே.

அந்.

மங்கையர் பார்ச் கொங்கையங் குவாட்டு, மதர்வழிக் கட்டிலினும
ளகக். கங்குலிலுதிஞ் சென்றவென் மனத்தைக் கதியிடை நடந்து
மாறெளிதோ, செங்கதிர்கால மாலையுந் தவகச சிலம்புள வெனக்
கதிப்பவந், நங்குறநீடி நின்றிடுஞ்சோண சைலனே கைலைநா
யகனே.

அச

கண்டிகைக்கலனே கலடுன்னவிழைந்து காயமேலணிந்துவெ
ண்ணீற்றுப், புண்டாக்குறிசேர் நுதலொடுநிலையான் பூசனைபுரியு
மாறருளாய், முண்டகசசெழும்பு வெனவிளக்கெரியு முடிசைமுத
துமேற்கட்டித், தண்டிகரைக்கங்கை யாறுசேர் சோண சைலனே
கைலைநா யகனே.

அடு

நாவினைத்தெழுத்து மந்திரமலித நவிறுவோர்தமையு நீயிரு
ப்பப், பர்வினவு கொடுபுன் மணிதரைப்புகழும் பாமர்தமையுமென்
றொழிவேன், கோவினம்புரப்பக் குன்றமன்றெடுத்த குன்றமம்பாடி,
கக் குன்றம், தாவினஞ்சிலையென் றெடுத்திடுஞ் சோண சைலனே
கைலைநா யகனே.

அக்

திங்களுந் கதிரு மிலங்கியமரனுந் திங்குப்பெரும் பூதமோரைந்
துந், சங்குலம்பகலுந் கதிருநிலைவழிந் கண்டிகை களிக்ருளாந்
ன்தோ. பொங்குருந் குளியுந் தலையவீர நுலிழ்புகையெனச் சரோமுக

வல்லி. கங்குலண்டெழுந்தும் பொய்கைகூழ் சோணசைலமலையே கைலை
நாயகனே. அங

பொறியெனப்புலன்க ளெனக்கரணங்கள் பூதவகளைவிவாத
டிகை, வறிவெனத்தமியேற் கொருமொழி யுதவியருவினைக் குறும்ப
றவெழியாய், சேறிமுலைக்கரியுஞ் சிற்றிடையரியுஞ் சேரமாதமை
இனங்கட்டிற், தறியெனக்கவின்பெற் றிவககுறஞ்சோணசைலமலையே
கைலைநாயகனே. அங

பொன்னிடத் தன்னிடத் மணியெனவென்து புண்ணியர்க் கரு
ளுநின் புதவது, ளென்னிடத்திற்கும்பி னடைந்தசெம் மணிபொலைய
திய தம்மவோ வியப்புபே, மன்னிடக்கட்டை எடங்கும்வெற்பன்றி ம
லைதரு மருட்டுப்பெருவகடலை. தன்னிடத்தடக்கு மலையெனுஞ் சோ
ண சைலமலையே கைலைநாயகனே. அங

சீங்கியகேயத் தவர்க்கறிவரிய நெடியவனெஞ்சகன் றிடாத
தேங்கியசோதி மன்றனாகவென சிந்தையுண்டப்பநின் பதங்க
ளோங்கியமுகநிற் றலையிசைமலர்வீழ் துழுமளிபுரியிருன் மருவித்
தாங்கியவாஷ வட்டநேர்சோண சைலமலையே கைலைநாயகனே. சு.

எழுபகம்புல்லும் புணலுமெவ்விடத்து மீருந்திடநீனத்தவல்
விடத்தே விழைவொகிவந்து தோன்றியிருப்ப லீனின்மாலுடர்
பிறந்துழல்வார், மொழிதருகருணை மலையெனும்பெயான் மொழி
யொரீஇ வேற்றமைத்தொகையைத், தழுவுதகின்று வளர்ந்திடுஞ்
சோண சைலமலையே கைலைநாயகனே. அங
கைணவாகன்களின் றிருவடியின்மெய்ம்மையன் படைத்து
பொற்பிறவி, நானுவாரின்கண கிறும்படிதாய குணகாட்டம்பெற
வருளாய், சேணுவாமதியன் தவழ்பெருவருமிக் கிலம்புகள் சிறிது
ரும்புகைத், தானுவாயெழுந்து வளர்ந்திடுஞ்சோண சைலமலையே கை
லைநாயகனே. சு.

நின்னையேநோக்கி விடாதகட்புலனு நின்னையேநினைக்கு நெஞ்
சகமு நின்னையேதுதிக்கு நாவமுன் தருளி நின்றிருவடியின்வைத
தருள்வாய், தன்னையேநினர்க்குச சகமெலாவகாட்டுந் தரணியோடி
தலிமேலினர்க்குத், தன்னையேகாட்டு மலையெனுஞ்சோணசைலனே
கைலைநாயகனே.

சுரு.

மின்வணங்கவருஞ் செஞ்சடாடவியும் வினவகொளிமார்பும் வு
ணவக, மன்வணங்குதநின் பதாம்புயமலரு மனைவகுடியிருக்குநா னு
னதோ, பொன்வணம்புரியுந் தாக்கமொன்றினைப் பொற்பொருப்
பென வடைபொருளனைத்தந், தன்னையேநினைப் பொருப்பெனுஞ்
சோணசைலனே கைலைநாயகனே.

குருமணிமகுடம் புனைந்துவகாளும் கொற்றவராதல நென்க
ட, கருமணியேதுநின் மொண்டாகுறதேவல் சிறுதியாட்பட்டிட லி
னிகே, பெருமணிவிசம்பி னுசசியினெழுந்த பன்னையுங்கதிரென
வரவந், தருமணியொளிவெண் மதியுறஞ்சோணசைலனே கைலை
நாயகனே.

சுரு.

சிழிபுளையமடங்க லெழமுலிலகவாகத் திறலுமுப்புரஞ் சுவிதலு
மம்பியாதனத்தன் முடிசைந்திட்ட னுடனுமேத்தினர்க்கிட, குளதோ
வும்பர்மாமதியி வகைகையிலிருந்த வுணழகுதித் திருப்பவாரழல்வான்
மம்பமாயெழுந்து நின்றிரிஞ்சோணசைலனே கைலைநாயகனே.

திஞ்சலென் தவலக கொடியனென்றனைநின் னடியறிற் கட்பு
கவுலகி, னஞ்சமுண்டிருண்ட கண்டமென் னுனது நற்கனிமிகழ்பவ
ருளரோ, வஞ்சமெனகரன் கொண் டினவலொடிகவி வலவகொள்வா
நின்னுமவந் துறியூந், தஞ்சமென்றிடாது நின்றிரிஞ்சோணசைல
னே கைலைநாயகனே.

சுரு.

அணிந்திகெலனுஞ் சாகதுமொண்டிது மரிவையர்ப்பொருமும்
பெறுவான், றணிந்திமெனமென் றுணைப்பொருள்கத் துணியுமோ

சோணசைலமலை.
 20/02/2019

வழித்திலேன் தமிழேன், பணித்திடுமயன்மால் பெருமைகளனைத்து
 ம பிறனைவகொண்டெழுதலாய் முடிந்து, தனித்திடரிமிர்ந்து நீனி
 மிஞ்சோண சைலனை கைலைநாயகனே.

பூவுறுதடமு மதியுறுவிசம்புத்து னுறுமுறுப்புநின் துலகான்,
 கோவறுநகரு கிமவனவென் மனநினகுரைகமுன் கருவுநாளாள்
 தோ, கோவறுமனைசெய் பவாகொளமரந்தராகுகொங்கல கண்ணவுன்
 னினர்க்குத், தாவுறுமுயர்வீ டளித்தருள்சோண சைலனை கைலை
 நாயகனே.

சீரணிப்புமுது கல்வியுஞ்சிறந்த செல்வமுமில்லில்வாழ் பவாக
 குப், பேரணிகலமென் புதல்வருங்கதியும் பெறத்துதிப்பவாக கருள
 பவனீ, சீரணிகதியை மறந்தவாக்கடை நினைத்துறமிககபேரருள்
 ஞாணிமுழுதுத் தோன்றிடுஞ்சோண சைலனை கைலைநாயகனே.

பாடுவது சிறப்புப்பாயிரம்.

எனருஞ் சோண சிலனுக்கெஞ் ஞானம்,
 ஞானமலை புனே தணிந்தான்—மாண்பு
 சுவப்பணரி நிக் தியிடப் பாரதினால் செய்த
 சிவப்பிரகாசம் தோன்றித் தோன்றித்

சோணசைலமலை முற்றிற்று.

சிவமயம்.

நமசிவாயசுவாமிகள்

அருணாசலேசுரர்பேரில் அருளிச்செய்த சாரப்பிரபந்தம்.

காப்பு.

எக்கணக்கிற் கெட்டாத வின்பக் கடலளிக்கு
முக்கணக்க னீன்றெடுத்த முன்னவனந்—னிக்கணத்திற்
சந்தமிருஞ் சாரப் பிரபந்தந் தான்சொல்லக்
கந்தமலாப் பாதமே காப்பு.

ஆசிரியவிருத்தம்.

அரகராதிருவணு மலைதேவனேசர னூர்பினாய்வந்தித்தவன். அ
டிகளருளுருவாஞ் சிவானந்ததேசிகந் கடிமையாநமசிவாயன், மருவி
யேகத்திடம் பரிவுடன்விரவின்னீவந்தகாரியமேதுகாண். மாதேவனே
புமது பேரிலன்பாய்த்தமிழ் மலைபாடிக்கொணர்ந்தேன், பெருமை
யா யெதுவேண்டி நம்மீதிவதனைநீர் பேசியேகொண்டெவந்தீர், பிஞ்
சகாசம்சார சாகரத்தினில்வைத்த பிரபஞ்சவாழ்க்கைதனிலே. மர
பென் றீமகவென்று மனைவியென்றும் பெரியவாதனையினால் விசன
மாய். வறுமையதுதீரவும் வதுவையது செய்யவும் வந்தனனுமை
காடியே.

என்காடிவந்ததா லியாமென்னசெய்குவோ மெமக்கொருவர்
செய்வதன்றி, எண்கையிலியாது துணக்கொன்றுசொல்கிறோ மெம
க்கடிமையானபடியால், உனைநாமென்பர்க ளுத்தமர்க்கணல்வார்களு
தவிசெய கின்றபேர்கள், உலகத்திலெகல்ல தர்மிஷ்டியனேவோர்க
ளுண்மிகாணி புமவர்மேன், தனையினியகலிசெய்து செல்வையசுலுன்
றனக்குதவிதப்பாதுசெய்வார், தற்பாநூல்வது நீர்சொன்னவாக்கெ

னது சாண்வயிறதைவளர்க்க, வீணைநாடுமுலகத்தி னரரைவந்தனை
செய்து வேண்டவேகைகாட்டினர், வீணவல்லவோ வென்று வெண்
ணமது கிறைவேற வேண்டியது செயல்வேண்டுமே. ௨

அலட்டவேண்டாம்புலவ ரேயெம்மையுள்ளபடி யாய்ந்தறியவி
வைகேளுநீ, அன்னையுந்தந்தையு மில்லாததனியளு னம்மைவிடுமரு
வினிமையு, மலைக்காவலன்மகள் பெண்டெனக்கவள்தந்த னுமந்தரி
ருவர்களின்மூத்த, மைத்தனுக்கின்னமோர் கலியாணமிலைபெரு வயி
றயினுனினவலுக்கு, நலக்காமலிந்திரன் கன்னிகாதானமாய் நயப்பு
டன் செய்துவித்தான், நாணறக்குறமா தினைத்திருடிபலபேர் கைக
க்கவே கூடவைத்தான், தலைக்கோமுழுக்கெண்ணெய் யில்லாமல்
மயிரொலாஞ் சடைபிடித்துபொருமல், தண்ணீருமதியமு மென்கே
ரமுஞ்சுமை தான்வைத்தனம்புலவரே. ௩

உடுக்கின்றவஸ்திரவ கானகத்தினின்மேவு முழுவையின்றோல
தாகும், உடற்குளிப்போறாமலே புகர்முகத்தானையை யுரித்துமேல்
போர்த்தினென்காண, தொடுக்கின்றபூஷணஞ் சர்ப்புகளதுவன்
தொங்கிலைதலைகன்சரமாஞ், சொந்தமொருகாசுக்கு மவகாசயில்லை
காண் தொகையாயுனக்குரைத்தோம், நடக்கின்றசெய்திதா னென்
னென்று சொல்குவோ நால்வரோடொப்பில்லைகாண், நாணவேகா
ளியுட னுழியொருகாலுமே நான்றவாதக்காலதால், எடுக்கின்றழா
டொன்று மாடுஒன்றுகையினி லிதன்றிவேறில்லையாலும், இவரு
மமுவேந்தினோ நால்வரிதையுரியார்க னின்னுமோ கேள்புலவரே()

கொட்டென் கூடையுந் கொண்டுதான்பிட்டிடுங் கூலிக்குமண்
சுமந்தோன், கட்சாமலேதலையில் விறகெடுத்தோமன்றி கொலைவேட
னென்குண்கோன், தட்டுதலையோடுகொண் டில்லிந்தோறமே த
னியாயிரத்துண்டனம், சாண்வயிறுதனைவளர்க் கப்பாடி பட்டதால்
சலியுடடன் விடத்தையுண்டோன், கட்டபூகியுமையவன் கழுத்திற்

தடுத்தீனன் காயமதுநிலைபெற்றனன், கருதுமென்னிர்வாக மிப்படி
யிருக்கீர் காசுக்குவாதாநீர், சிட்டர்தொழு மீசனின் பெருமை ய
நியாமலுன் நிருச்சமுசமுன்வருவனோ, திகழநின்பெருமையை நீய
நித்ததுமென்ன செப்புவன்கேளீசனே. ௮

மேலானவம்பென்மக மேருகிரியுத்தவள வெள்ளிமலை யுனற
ன்வீடு, விரும்புமுன்சம்பந்த மிமயகிரியும்பொன்னார் மின்னுடமை
யாயணிந்த, வாலானவரவின் சிரேமணித்தித்தநல் வையகம் விலை
யொக்குமோ, மருவுமுன்மனைவிதான் முப்பததிரண்டறம் வளர்த்ததி
மெலோகசனனி, சூலாகியவன்பெற்ற மூததவனபேர்சொன்னறறு
ன்பககள் விட்டோடுமே, தூயமின்வலலபை மண்ணா மிலையவன
சுரர்குடிக்கனிலைகொள்ளவே, மாலானவசுரரை வதைத்தாலித்திரன்
மகனைவதுவைப்புரிந்தான், வள்ளியைசசிறையெடுத்த தானவன்மகி
ழையை வாயினாற பேசுவெளிதோ. ௯

பிரமனைத்தலையுறுத தவகரத்தேந்தியே பிரமததிவந்தபெண்ணே
பேரிட்டிரந்துநீர் வேடமதுகாட்டினீர் பேருலக மதுவெண்ணைவே,
பரவையித்தகிவிட முண்டமருய்யப் பகிராகமாதமேயளித்தீர், பல
வெணும்புஞ்சிரமு மாலையாயுற்றதும் பார்க்கிலுன வெற்றியலவோ,
வுரிபுலியினுடையுஞ் செஞ்சடாதாரமும யோகபாவனை யுலலவோ,
வோக்கினுதாளியுடன் வாதாடினீரவ னுறுவலியடகவேதான், இ
ருமைபெறுசுதூர்வேத மதிருபமாகவே யிடபமாயேறினீர்கா, னீச
னேயேனினித்த வேழமையாய்ப்பேசுநீ ரேனென்றனக்காகவே. ௧௦

பரதவிக்கின் னனை பிட்டுவாணிகசெதன் பத்திக்கு மன்சுமங்
தீர், பாணனுக்காகவே விறகெடுத்தீர்தன்யில் பரிவுடன் கண்ணப்ப
ஞர் அருமையாய்ருசிபார்த் துகத்திட்டமாயிச மகமகிழ்ந்தொத்து
கொண்டீர், துருவருக்கொப்பின்லை காடுமன்படுவவர்களு முன்றனு
க்கொப்பாவரோ, திருவினையாட்டநா காடுநீரிதுவெரைத் தேவாரீ

தமாய்ச்சிறமையும்பெருமையு முளதோசொல்லாயெங்கள் நிவ்யசி
வசாம்பமுர்த்தி, அருமையாவென்ற லறிந்ததையுரைத்தன னப்ப
னேயிப்பவுன்ற, னருளிளுவென்றனக் குவகையாயினிமேலு மனு
கூலமதுசெய்வீரே.

அகிலகாரணனுநீ யென்றாக்குளெண்ணெய்போ லனையுயிரு
க்குணர்வுநீ, யகமுநீபுரமுநீ யாதிகடுவீறுநீ யகண்டபரிபுரணனுநீ. யி
கமுநீபரவுநீ வருசராசமுநீ யின்பமுறுசாய்சிய, ஏதுநீசுதர்வேத்
முடிவுநீவடிவுநீ யிமையகிரியுதவுதரள, நகைவதனிபாகனீமரருக்
கரிதாதி னம்பினவருக்கெளிபநீ, நன்குசிற்சபைதனிற் கலகலெனந
னையிடு நடுநாயகசொரூபநீ. திகழுமெண்சிதநீநீ முத்திராவல்லநீ
நிவ்யனானக்கடவுநீ, திருவுளமகிழ்ந்தாநல் லடியவர்க்கருள் செய்நீ.
திருவனாமலைத்தேவனே.

வந்திடும்புலவரே யிருமிரும்முன்றனது மனபாவகம்பார்த்தன
ம்மருவகம்பெருமையை யெடுத்தாரைத்தீர்த்த வாய்மையான் மிகுமதி
தீர்த்தோம், உத்தன்வாற்சல்லியமு டார்க்கமும்பெருமையு முண்ணு
நீரு புலமையெல்லாம், உலகத்திலுடாறி வாகனோ வென்றுநா
னன்னியெம்பாவுவத்தனை, அந்தவறுமைக்குநாடு செய்யவேவேண்
டுநீ ராய்த்தறியுமாகத்தி. லவனவன்பத்திக்கு முண்மைக்கு முயர்
யளிப்பமென்றுரைசெய்வதால், செரந்தமாயுன்றனுக் கொடுத்த
தன்னை வந் தொண்டிபெம்பர்முன்பாய்த், தாயகற்பொருடனைத் தரு
வீக்கிரேமிசச் சுதந்தரமகிழ்ந்துகொள்ளே.

ஆரென்றுகேட்பையா லாயிரவர்தங்களி லச்சரப்பாக்கையைய,
தீர்ச்சமக்கன்புனோ ரறுதுறுதலைகட்டி லனைவருககடிகவார்க்கள் தீர்
கெண்டபுலிற் கண்டிரீர்மதுபேர் செப்பியெலுவல்செய்தால்
தீர்ச்சமையர்மதுதசுத் தொஷமாயின் தற்கு செஷ்ஷமுன் ததுதரு
வர்க்கண், பாரென்னபுலவரே யல்லாது தேவரீர் பரிவ்வுதுக்கெடு

செவ்வரோ, சார்ஜின் நவெற்கென்ன திருமுகத்தருகிறோன் சதிரு
டன் கொண்டுபோய், சமுதத்தில்வைப்பயேல் பார்த்தவுடனே த
ருவர் சந்தேகமில்லையிதுவே. கக

பதினாறுகாதவழி சென்றுசிலரைப்பற்றி பரிவோடுமுகிட்டுத்
தே பாச்சியம்பெறுதற்கு வந்தனனென்றுரை பகர்வகையறித்தேகி
றால், இதினாலுமென்றனாக் கனுபாணமாகியே யிதயநிடைவகொளா
மல், எண்ணுதேயென்செய்வே எனெதையாய்சேன யிதற்குநீர்சொ
ல்லுமையா, விதியாகநீகலைகள் கத்தறிந்தாலுமுன் விவேகத்தையெ
ன்சொல்லுவேன், விளங்குகந்திருமுகத் தினிளோடுமுன்னையும் வி
ழியினுற்கண்டபேர்தே மதியாதமுடரும் பொருளாசைஊத்தரும்மதி
யதும் விளங்கினல்ல, மார்க்கராயொருமித் துனக்குதவிசெய்வார்கள்
மனமகிழ்ந்தினிதுகொள்ளே. கஉ

பூமிததேவதே வன்கைலையகன் சீவாத்மபரிபூரணன், திக
முற்றவுலகினிற் கொருகர்த்தனாகிய திருவாணமலையீசுவரனார், சாமவே
தங்கண்முதல் பாராயணஞ்செயுஞ் சட்டநாதையர்குடியாய், தரணி
தனில்வந்துநா மடிமையதுகொண்டமிரு தயவுள்ள வடியார்களுந்,
நாமமிடுகின்றதம் மைத்துனற்கடிமையாய் நாடோறும்வாழுகின்ற,
கண்மையடியார்களும் யாவருன்காண்வே நயந் துதானுண்மையதுவா
ய், யாமிருதிபத்தரு ண்புள்ளபத்தரென் நகமகிழ்வுகொண்டிருந்
தும், கன்புடன்மடலிற் சங்கரையாரொழுகிய வருட்டிரு முகங்கள்
ணிதே. கக

சிரஞ்சிவியுலகைய காட்டாமசெய்யுஞ் சிரோமணியபாபதித்
ரும், தேர்த்தகிவணபதித் தும்புகல்தயாளனார் சீர்த்திருமகப்பனாக்
ரும் தருஞ்சொவகுணசுவச செவ்வனுக்கும்புகழ்வு கருணப்பவன்
நனுக்கும் தகணமகிவசங்கர னமச்சிவாயன்முருக னுந்ருமுயர்தன்
வையிருள், வருஞ்செயலுணர்ந்தசக் கிதவர்த்திசெட்டிசொக் கப்ப

ட்டிக்கும் வளிக, மன்னுசின்னஞ்செட்டி யுக்கற்றப்பாசெட்டி மாரி
ட்டிக்கும் வளமைப், பெருமபுகழ்படைத்தகோ வைசியருளி ரா
மிப்பினளை பெரியகிரீவநிப்பினளை. முதலாயினோர்க்கும் பாககி
யபத்து மேன்மேலு மினிபெருகவே. கச

இப்போதுவெந்தமக கடிமையாகியபுலவ நெழினமசிவாய
ரன்போ, நெனதடிவணங்கிற நமிழ்மலைபாடிவந தேதியாக
கட்டதா, லப்போதுவுகளுக் காசீவதித்துந மனபுதிருமுக
முதினோ. மாதலாலாகவன மகிழவேகீவகடா மரடையாபரண
க, லெப்போதுமவாழத்தவே யீநதிடுவகீத்திபெற நெண்ணல்
க ளடியாக, கிணிதாகவநதவனை வழிபாடுசெய்வதா லெமது
டைருவீரால், தப்பாதுவிகபர சவுக்கியமனைதையு மடைந்து
சசியகதி நருக்கியினபா சாகரத்தினிலமுநதியே சாவதாய
குவீரே. கடு

அருணாசலேசரரபேரில

சாரப்பிரபந்தம்

முற்றிறறு.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அ. ண் னு ம வ ஸ ச் ச த க ம்.

விநாயகர் காப்பு.

அண்டமனைத் தும்பரவு மண்ணை மலைச்சதக
மொண்டமிழாற் பேசையே னேதவே-தொண்டர்பணிந்
தெண்ண வரந்தருகல் யானே திறைக் கொண்டருண்முகம்
கண்ண வரந்தர்தாள் காப்பு.

நுற்பெயா.

மன் னு திரு வண்ணை மலைச்சதக மென்றும்போ
பினலுமொரு நாமம் பேசுவாம்-இந்நிலத்திறு
தருகு புகழ்வசந்த ராயச சதகமென்று
மெங்குந் துதிப்பதாமே.

கடவுள் வாழ்த்து.

கார்கொண்ட திருமே ரிச செந்தாமரைக்கண்ணன் கம
த்தென் கண்ண - காணரியபெரொளிச ஈடாகியண்டக கட
ருவிநின்ற, வேர்கொண்ட திருபுருவ மருவுருவமாகியுல
லியாகியாகிய-யெல்லாவுருக்கடொறு முயிராகியவ்வுயிர்க்
கணந்தமர்கிப், பார்கொண்டதூலருந் குமமாகியழியாத பர
முமாகிப் பஞ்சகிருத்தியமும் புரிந்தருந் சுரந்தெழும் பர
ங்கமே, யார்கொண்ட மலைவளசசிங்கபுரியரசசெய் தரு
தராயர்-அண்ணாவினுந் துதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய
தேவனே.

திருக்கோவலூர் ஸ்தலப்பெரு

கருணைகரக்குக மூனிக்காகவேமுனக் கை
கைவேல்விடுக்கவந் துன்றலரலேதிருக் கையி

பொருளையனாவ தரித்தலமெளவையார் புதலும்வெண்பாவினுக்கா
ய்ப்-பொங்குபாபெனய்வந்த பெண்ணைநதிமுத்தலம் பொன்மாரிபொ
ழியுந்தலம், வருமாவருட்பெரியநாயகியும் வீரட்டமாதேவர் வாழ்ந்
தலம்-மாதவக்குகமுனி மகந்தனிற்றெய்வீக மன்னனவதாரத்தலம்,
அருணாசலக்கிருஷ்ண தாண்டவவசந்தவா ணைகைவசந்தராயர்-அ
ண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணமுலைக்குரிய வண்ணமுலைத்தேவனே.

அபிஷேகவிதி கூறியது.

சுத்தசலமபிடேக நல்லெண்ணெயரிசிமாந் தூண்மஞ்சனெஸ்
லிமுள்ளி-தூபஞ்சுநெளவியமோ டாலினெய்பாற்றயிர் சுணையான
யஞ்சாமிர்தம். உத்தபலமாக்கதலி மாதலையுமெலுமிச்சை யோங்குத
மர்த்தைநகர்த்தை-யொண்களிரசுளேகுளந் சித்தேன்நிரட்டிபாலுயர்
கருப்பஞ்சாறடன் மெத்துமிளிரன்னம் வில்லிர்தபனநீர் மிளிர்
பொன்னிரத்தோதகம்-மென்பசங்கற்பூர நற்புணுகுசந்தனம் விளந்
குதாராபிடேகம், அதநதநகித்தகைய வபிலேகமேபுநீர் தருள்பெறு
வசந்தராயர்-அண்ணாவினுற்றுதிசெ யுண்ணமுலைக்குரிய வண்ண
முலைத்தேவனே.

ந

அருள்பெருமாறெந்நவனெனவிரங்கல்.

தருமலாபித்துணைப் பூசைபுரிவோமெனிற் தண்மலர்த்தேனை
நுத்தச-சுணையந்தொந்துமுனை யவிழ்கின்றபோதுவீழ் தனிவண்டி
லெலச்சிலாம், விரிபுனலெடுத்துனக் காட்டுவோமென்னிலோ மே
யுமண்தேமாமை-மீன்ததைஞெனடிருந் துலவலாலந்தரீர் மிகுதியுந்
தனினைச்சிலார். தெரிமறையிருக்காதி மூவர்தேவாரங்க டிருவாசகத்
துதிக்கைச-செய்வமெனிலோதுதிநன் செய்காக்குனெச்சிலென் செ
ய்துணக்காளாவனே, அருள்பரமதேசிகக் குகைநழிவாயுந்திரு வரு
வசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணமுலைக்குரிய வ
ண்ணமுலைத்தேவனே.

திருவண்ணாமலைத் தீர்த்தத்தொகைக கூறியது.

இந்திரன் நீர்த்தமோ டக்கினித்தீர்த்தமா மெமதீர்த்தநுதிநீர்
த்த-மியல்வருணதீர்த்தமுயர் வாயுதீர்த்தம்வடக் கெழிலாகுபேர
தீர்த்தம். நத்தலறுமீசானி யன்நீர்த்தமிறைவியுண் ணாமலைத்தீர்த்த
மரிய-நரசிவதீர்த்தமா ணிக்கவாசகதீர்த்த நாடரும பிரமதீர்த்த,
முந்துசிவதீர்த்தமரி மைந்துசக்கரதீர்த்த மொய்ப்பெருக கங்கதீர்த்த
த-முந்நூற்றின்மேலுமறு பதுதீர்த்தமேவுதல மொழியினின் னரு
ணசுவம். ஐந்துபுத்தலத தொருதலமிதென்பாகா னருன்பெறுவச
ந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலை
தேவனே.

மூவர்பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலமிருக்குமிடங்கூறியது.

காவிரியின்வடகரையி லறுபததுமூன்பதி காண்டருந்தென்
ரையினிற்-கருதுமொருதுமமிரு பததேழெனுப்பதி கணிக்கிலீழ
திரண்டு. கோவியறபாணடிபதி நான்குமலைநாடொன்று கொவ
லெழ்நகாட்டினிற் - கூறுமிருபத்திரை டாந்தொண்டைநாட்டி
ஞறிககிலண ணைகுதலமாம், புவிவவுதுளுவகதி லொன்றுவட
சையைந்து புகல்லிருநூறுமெழுபான்-புணருமீநாலுதல மூவர்ப
டியதலம் புண்ணியத்தலமென்பாகாண, ஆவிதொருநின் றுண வளி
திநிம்பரமனே யருன்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யு
ண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே.

மாசநதோறு மபிடேகவகை கூறியது

வருடாதி சித்திரைத் திங்கள் புரணைநாண் மருக்கொழுந் த
டேகமாம்-வைகாசிசந்தனம் தானியில்பலாப்பழமு மாகுகனியுருக
லிக்கனி, கருதாடிசர்க்கரை நலாவணியிலதிரசம் காணும்புரட்டா
யிற் - காசியதிரட்டுபர லைப்பசிக்கன்னமாங் கார்த்திகை தீபாரத்
னை, திருமாகழிக்குஞ்ஞ் தைத்தேன் குடவகிருதஞ்செர்ந்த
யின்மதித்-தீர்த்த பிரமணுக் காட்டல்விதிபுரணைத் திதி

ரபுசை, யரிதாயநிந்துனக் கபிலேஷகமதுபுரிந் தருன்பெறுவசந்தமா
யா அண்ணாவினிறறுதிசெ யுண்ணமுலேக்குரியவண்ணமலேதேவ
னே.

விபூதி தரிக்கும் விதி.

நித்தலும்வைதீக ராதிமறையோகட்டு ரீரகொடுகுழைத்து நீம்
ரை-நெறறியிறபன்னிரண் டங்குலதகளவதா நேராயதகரித்தனெரி
யாந் சித்திரமிழைக்கசிறு காதனதகரகபுரி செங்கைவேலரசருகரு
த-திருகீறையொன்பகவ குலீளமா நுதற் சோத்தணிதலே விதியதா
ந்; சத்தவையிருக்கு நாலிரண்டங்குலந் குததிரந்தேழங்குலந்-
கோகையாதமக்குநா லங்குலத்தளவெனச சொன்னதேமகுடாகம்,
அக்கதேவாங்குலந் திரிகுலவடிவணித வருளபெருவாந்தராயா - அ
ண்ணாவினிறறுதிசெ யுண்ணமுலேக்குரிய வண்ணமலேதேவனே

பிராமணர் சட்கருமாதிவிதி கூறியது.

வேதமதுகானேதன் மறறொருவருக்கோதி விததருனயாகளு
செயல்-வதியோடுமறறொருவ ருகஞ்சலயாகஞ்செய வித்தலோடிக்
லேறறல், ஒதுயிவைசட்கரும மாகவன்னியமொன் றுரைத்தகாருக
பதசியம-ஒன் றுசடாதெகூறாக கினியொனறதிவைமூன்று மூறழ
ந்திரேதாக்கினி, கேதமறுமியல்பிரம சாரிகிரகத்தன் கிளந்தவா
ப்பிரததன-கேடிச்சநடியாசியிவையாசசிரமநான்ககாந கீதவேதநக
ணன்சாம், ஆதிவருணர்க்கென வியாசமுனிசெய்தவிதி யருளபெ
வசந்தராயா-அண்ணாவினிறறுதிசெ யுண்ணமுலேக்குரிய வண்ண
மலேத்தேவனே.

அறுக்கியங்கொடுக்கும் காலபலன்கூறியது.

இரவிலோரையைந்து கழிகையதுஷாககாலமேத்துவான் லீலி
னங்க-வெங்கும்விளங்கும் காலையிலருக்கிய யிறைத்திடுதல் பூரண
பலன், மருவுயிருபானேழு கன்னலடுதையம் வானிலருகாரை
யெலா, மழங்கியும்மூ ளா திருத்தவர்ச்சீடீயீ தன்மத்திம்பலனாகாந்

உரைசெய்யுபரனெட்டி வின்னுதயமுடுவொளி பொழிந்தருக்கியம
தமமாழகயமேலர்க்கியம் வந்திமைதுன்பல னுரைகருமறையோகக்
கென்பர்காண, அருணகிரிநாதாபுக முயிலவனறையே யருள்பெ
றுவசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமலைக்குரிய வண்ண
மலைத்தேவனே. க௦

அஷ்டவிவாகங்களில் பிராமணர்க் கிவையென்பதும்

பிராமணர் நித்திபகருமறிநியுங் கூறியது

கருதுபிரமந்தேவ தம்பிரசாபததியை காணமகிழாருடமாவ-கந்
கிருவமகரமு மிராககதமபைசாச கலியாணமோரெட்டிலிற, பரவு
முதலுன்கும பொருந்துமரணிகிரி நப பாகாளமாநியான-பதினாறு
மாசகிராமநாட்டுக்குட்கருமமும பழமும்கடவுடையெவ்வி. யிரவியுதி
மாமுனனு வகககாலராடி யேனமங் கிரிகால-மிருகையா லர்க்கிய
ம்பூசையெனபாசன மியமபுகாயத்திரிபம், அரியநால்வேதாததி யய
னமறையோசெயகை யருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதி
செயுண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. க௧

இருபத்தொரு யாகத்தின் பெயர் கூறியது

ஒதரியவக்கினிஷ்ட டேரமமாயாந்நிரி டேரமமக்கிரதாயனி
பத்தியஞ்சோட்சி வாசபேயம்மாக்கினி யோகநிரஞ்ச துர்மாசியந், தீ
திலாவததோரி யாமமதிராததி-ரு செப்புமக்கினியதேயந்-தெரிசபூச்
ணமாச கிருடபசுபந்தஞ் சிராவணிகவுதராவணி, மேடுகையசத்திரி
பொர்த்தமோட்டகை விளவகுமார்ராயணமுடன் - மேவுமார்வண
யாச வயசுமிருபத்தொன் றும் வேதகவியாகவகனாம், ஆதிவேளவி
விவவந்த வமிசரமசில்கவே ளருள்பெறுவசந்தராயர் அண்ணாவினிற்
றுதிசெயுண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. க௨

அரசாளவேண்டுந் தன்மைகூறியது.

மலையாண்காட்டரண் மதிலரணுநீரணை மருவுமிந்ககன் கரணமு
ம்-மந்திரிகடளகந்தர்க்குடிபண்ட புமுண்டயராய்வகியச துரண்கசேனை

நிலையுடைவராமெனிய ரெனினிந்கண்டுக்கொள நேரிடுங்கருணையு
ளராய்-நிலமுழுகுடிசுள்பா லாறிவொருகடமைமின் னிதிக்கொண்டு
தனதுநாட்டித. கலநயிடுவோகளைக் கொலைகவினோர்களைக் கன
துட்டமிருகங்களைக்-கண்டித்து மனுநூ லறிந்துசெங்கோலின்முறை
காதலிதலரசாட்சிகாண அலைபுறப்பாண்டிநா டாண்டசொக்கேச
னே யருளபெறுவசந்தராயா அண்ணாவினிறறுதிசெ யுண்ணாமலைக்
குரிய வண்ணமலைத் தீதவனே

கரு

அரசாகட குறுதிசுற்றங் கூறல்

மந்திரியாகருமாகி காரநகலகாப்போகண மருவுநகர்மாககல்
சுற்ற-மலைபடைக்கலைபோடிவளியேறிமெதார் மதயானைவீரரெ
ணமர், சகத்தமு மரசுருக் குரு மனோவாடியாபு தவரு தவர்களுளா
சாகச்சமுதநட்பாள ரொடுமனையுநகாழிலாநோய தனையரித்தவீழ்த
மீயும் புநதியினமருநதுநா ஸ்வேநநயிதிந்கப புலவார்வரைவாருந
மெப்-போதுமரசாக்கு மறி பாசின நகரநயிது புதருமனு நீதிக்கண
டாய், அந்நிசு விழுமுச்சி வந்தன அபூசபரி பருளபெறுவசந்தராயா
அண்ணா வினிற நதுசெ யுண்ணாமலைக்குரியவண்ணாமலைத்தேவனே

திருமுனைப்பாடி நாட்டுபிரமணங் கூறியது.

மன்னியல்பசுமபுரவி யேறியொருகணமில்வலவரும்புலியை
தீயே-மாமுடிகவித்தாளாக வென் றழைவந்தரும வாயமலாந்தருளரா
வகை, மின்னுறுகுணக்குக் கடற்கரைவரைக்குறி மேவுமலாச்சோ
லைதெற்கு-விளங்குதிருவாத்துறை வதிட்டகுடிவெள்ளாறு மேற்றி
சைக்கொல்லிமலையாக, தென்னியல்வடக்குப் புனதறருககடியாறு
செப்புமீச் சாண்கெலையுட்-டிருமுனைப்பாடிநா டுதுசுதர்முடிபெ
ற்ற தெய்வீகமன்னஞ்ஞடை, அநநிலையில்லிவகாபுரி நன்னிலத்தராயு
புரியருளபெறுவசந்தராயர்-அண்ணாவினிறறுதிசெ யுண்ணாமலைக்கு
ரியவண்ணாமலைத்தேவனே

முகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

தெய்வீகராசன் மங்களங்கூறிபது.

பணிவெள்ளி செம்பொனப் பஞ்சிமணிமரகப் பச்சைநிகழ்நைவ
நேரியம்-பவளமாணிக்ககோ மேத்கவ கோமளம் பனிமுததுபுஷ்பராக
ம், மண்புத் துமாபரண மாலையுமபன்னிருவகைத் தெய்வமலர்மாலே
யும்-மார்பதணிநதுமா முடிசூடியிலகுபச வான்முடிநீர்ந் துவேள
வி, நணியுன்னெழுந் துவந் துயாதிருமுனைப்பாடி நாடாநதிருக்கோ
வலுநா-நல்லசிவகாதனத் தெய்வீகராசனு நரசிவகமுனையர்வாழ்க அ
ணிவென்கோதரகுல தீபமெனவந்தரி யருள் பெறுவசந்தராயா-அ
ண்ணாவீனிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைகருரிய வண்ணமுலைத்தேவனே.

தெய்வீகராசன் சதாமுடி சிறப்புக் கூறிபது.

பன்னிரண்டலாமாலே புனைகின்றதினையு பராஹ்மத் செய்
வீகரீ படையெடுத்தமர்புரிய வேண்டாமெனச்சொலிப்பாராநாமவே
ந்தர்காண, மன்னரோர்மூலநம மல்லுயுத்தமமேற்று மல்லாடலுக்
கிளைத்து-மறபோபுரிந் திடற கிவனெருவனரீசிவக மாவீரனெனவி
யத்து, தென்னனுஞ்சோழனுஞ் சோழனுக்கதமுடி செல்வமுடி
யென்றுசூட்டத் -திருமுடியுடன்றேனற மொருமுடிச் சதர்முடி,
தெய்வீகருலத்ததித்த, அன்னமெனமதிவளரு ந்புண்கெம்பீரதுரை
யருள்பெருவசந்தராயர்-அண்ணாவீனிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைகரு
ரிய வண்ணமுலைத்தேவனே.

௧௪

தெய்வீகராசன் பன்னிரண்டுமாலே வகைகூறிபது

கொம்பலர்பசம்பொன்னோ கொன்றைபுனைமாநனை கூவிளங்
குமிழ்சண்டக-குலவுபரிமளவருள மலாதுவவுகமலமலர் கோகரு
செகருவிலைவாகை, தும்பையார்வேம்புடன் னிருமாலேகொண்டபுய
சுந்தத் விலாசமார்பன் - தூயசதர்முடிமருட சேகரன்மும்மன்னர்
சொந்தசம்பந்தமுடையோன், கம்பமதமுத்தலைக் காரண்டனைச்சய
ங் கண்டே மல்கொண்டதிருவேண்டுகாரினியைஎழுந்து வந்தான்

தெய்விகக் காவலன்மகினை மகண்டாய், அம்புயமலர்ந்தமுக கெம்பீ
ராசபுகதருள்பெறு வசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாழ
லக்குரிய வண்ணாமலைதேவனே. ௧௮

மலையரையன் தெயவீகஞயவதரித்தமை கூறியது.

கரைபிழ்புகழ்நலையிற சிவனுமையுமருவுமக் காலேமலையுரை
பனோநாட்-கடவுருந்சரிபா தேபுகப்பரமணக் காத்தன்மாதுலனை
நோக்கிக். கரையினமானிடஞ்ச சரிப்பையென்றரைசெய்க தாழ்
தவனசோநாதுநிருந-கருணத்திலுமையெழுந் துனமாமனூர்பிற
விசராவெனென்றிறைஞ்சி யுரைசெய்சாபந் தவிரக்கவேனெனவ
நாவிவ் வுலகத்திலுனவயிறி-லுதியாமல்வேனவியி லுதித்தவனியா
ள்கவென்றோதிடசுருமுனிமகத தரையனெனவந்த தெய்விகரு
மலாததுவந்துரை யருள்பெறுவசந்தராயர் - அண்ணாவினிற்றுதிசெ
யுண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலைதேவனே. ௧௯

தெய்வீகராசன் மனைவிகள்பெயர் கூறியது.

சேரனபயந்தபது மாடுகியெனும்பெயாக தெரிவையும்பாண்டி
யன்மகட்-டினமாலபொருந் துகாஞ்சனமாலையெனத்தொரு தேவி
புஞ்சோழனீன்ற, பேரனபுகொண்ட சண்பகமாலையெனகின்ற பே
லையுமணம்புரிந்த-பெண்ணையாந் தங்கரைக் கோவறையவீகனருள்
பெருமானிலவஞ்நாவ லாரணநுதித்திருந் தொண்டத்தொகைகருள்
னமரபதியுருககலாகே - யுறவவற்பததும வரிலொருவராகின்ற
வெரவகுசரங்கமுனைய ஆனமயிசுருவகு பேரணிகாச்சலவதுரை
யருள்பெருவசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமலைக்குரி
ய வண்ணாமலைதேவனே. ௨௦

பத்தபுரி ராசகுமாரிகளைத் தெய்வீகராசன்
மணஞ்செப்தமை கூறியது.

காகிராசன்மக ளன்பிரைபதன்வையுங் காஞ்சிபேரிக
தனீன்ற கமலராதிப்பெ ணையோத்தியிற்செருமன் கன்னியா
ங்கணக்கையினையும், மாசுறுமவந்தியா புரிவிசாலக்கண் மகிழ்
ந்தருள்கலாவதியினை-மண்ணுந் துவாரகைச் சந்தரவருமன்ற

ரு மடந்தையுற்பலமாலையுந், தேசவடமதுரையம் போகவி
சையாவருவர் செல்விகமலக்கண்ணிடைச்-செல்வபுரிமாயை
மா சேனன்பயந்தமதி சேர்ந்தவுற்பலநயனிமை, ஆசையொ
டுவேட்டதெய்விக கு'லோத்துங்கதுரை யருள்பெறுவசந்த
ராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணமுலைக்குரிய வண்ணம
லைத்தேவனே. உக

.அங்கவை சங்கவை கலியாணங் கூறியது.

சிங்களமெனுந்தேய முழுதாளுமன்னன் சிறந்தபேர்பாரி
சாளன் செய்தவப்பயனார் நிறந்தற்குணமான சிறுவிங்க
வைசங்கவை, மங்கையர்க்காரிநுவரை வளர்த்தெடுத்தெள
வையார் மாமுகக்கணபதிகைபான்-மணிலோலையெழுதிமும்
மன்னரைக் கீகாவலூர் வரவழைக்கருகிடற்குத், தங்கியபன
ந்துண்ட மரமாகியபழந் கரந்திப்பெண்ணை நெய்பா-ருன்
வரப்பாடியப் பெண்களைத்தெய்விகத் தலைவன்மணம் புரிய
வே, அங்குதவுமொவைதொழு மையாரன்றதையே யரு
ள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணமுலைக்
குரிய வண்ணமலைத்தேவனே. உஉ

மெய்ப்பொருளையார் சரிதைகூறியது.

செப்பருந்தெய்விக மன்னவன்மென்னவன் செல்விகாஞ்
சனமாலையைத்-திருமணஞ்செய்தவனே மருவிப்பயந்ததொ
ரு சிறுவர்மெய்ப் பொருளையாராக், கொப்பறுபகம்புரவி யூ
ரந்துமுன்வட்டம்வந் துற்றநடுநாடுதன்னி-லொத்தனிர்தி
சையி னத்தங்களுல்லா முவந்தரசுபுரிசுவாயென், நிப்பெ
ருங்கோவலின் மணிமுடிதரித்திட ளிருந்தமெய்ப் பொரு
ளையார்-சுன்றசந்ததியெலா நததமன்னவரென் றிருந்திடுங்
குடிகள் கண்டாய், அப்பெரியமெய்ப்பொருளி னற்குலம் ன்
னங்குவந் தருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யு
ண்ணமுலைக்குரிய வண்ணமலைத்தேவனே. உங

காசின்கமுனையர் சரிதைகூறியது.

வந்துலகிப்புதழ்கொண்ட தெய்வீகமன்னனெழின் மலை யமான் றந்தபதுமா - வதிமாதனைப்புணர்ந் தரிதாய்ப்பயந்த தொரு மைந்தனாசிகங்கமுனையர், கித்தநோடெனுந் திரு முனைப்பாடிநாட் டெல்லைக்குண்டலைமன்னனா-யிருவென்று முடிசூட்டி வைத்தபடியாலதற் கேயந்தரரசிங்கமுனையர், சந்தசியில்வந்தவர்கள் மலையமன்னென்றுபெயர் சாற்றநெடுமேற்றிசையெலாந்-தங்கியபெருங்குடிக ளாய்நிறைந்துமு துபயிர் தாணிடுஞ்செல்வர்கண்டாய், அக்கநரசிங்கமுனைய ரையர் பேரன்புகெறி யருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணாவினி ற்றுதிசெ யுண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. உச

குலசேகரநாயனார் சரிதைகூறியது.

சோழன்பயந்தசுண பகமலைவதுவையிற் றேயந்துதெய்வீக னீன்ற-தொன்றல்குலசேகரன சுருதியையுணர்ச்சின்ன தாய்முனை ப்பாடிநாட்டில், வாழமுன்றிளிவொன்று தன்பங்கிலாசுதது வடநா டுபோய்வந்துதன்-மனைவியையிடுத்தே குடந்தையின் குடபான்மணி சசோன்மானிகைக்கண். னாமினெழிமாற்றுகிழப்பியைச் சேர்ந்ததி லுதித்தவர் கண்மூப்பருரென்-றுலகெலாஞ்சொல்லவஞ் சுதிமன னென்றுபெய ருண்டாபிருப்பர்கண்டாய், ஆழ்தருபெருஞ்சுனை யர் குழ்தருஞ்சிம்மபுரி யருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணாவினி ற்றுதிசெ யுண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. உடு

மிருகண்டமுனிவனார் காரண்டனவதரித்தமை கூறியது.

கற்கோட்டையிறைசைநகாந் தனவனக்கிற் கனத்தமிழகன் டெழுனிவன்-கடவுளைப்பூசிக்க மலர்கொண்டொவாவெனக் கடிதினொரு யிரமசாரி, வித்கோட்டெலர்கொயச் செல்காலவஞ்சனை விபாவரி யரக்கிமாதர்-வினையாடலைக்கண்டு தாழ்த்துவரவம்முனி வெகுண்ட சுரனாவாயெனச் சொந்தேட்டவ்வகரனாய் பிதையூர்மலைச்சாரரே

ன்றகாரனடனே முனச்-துண்டித்தவாகைலேல் கொன்புயத் தெய்
விகசுதோன்றலபுகழ் சொல்லவெளிதோ, அரகூட்டமண்தண்ட நா
தாவினே. எனே யருளபெருவசந்தராயர்-அண்ணாவீனிற்றதிசெ யு
ண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௨௪

வேளாளா பெருமை கூறியது.

தேவாலயத்தொருந் திருவிழாப்பூண்டியுஞ் செப்பரியபிரமாலய
த்தெய்வமறையோர்செய்யுந் திகழ்கநைமிகமுந் திரிசக் தியாககருகும்,
பூவாருமன்னர்சது மருகபலமுல்லான பொருந் மிகுஞ்செவ்வுமும்
பொன்வெள்ளி னண்தா னியமபலசாககிஹை பொருளாந்தம வணிக
ந்தொழிலுந், மகாவாதிசோடச மகாநாண்டருமமுய குவலயபத்ன
வர்க்கமுல கொளாறுகொண்மிழும வேளா ருபுபடைக கோலதன
பெருமையுன் று ஆவாற்குரத்தபா லபிடேகங்கயின் யருள்பெறு
வசந்தராயர்-அண்ணாவீனிற்றதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணா
மலைத்தேவனே. ௨௫

வைசியர் பெருமைகூறியது.

செம்பொனைக்கல்லினி லுரைத்தாணிவைத்துத தெகிரத
ன்மாற்றுரைப்பர்-திரளுடைமையடகுவைத தாலுரிலைகண்
டுமேறசெட்டாகநிதிசொடுப்பா, பம்புநவரதனப் பீட்சை
ரதிகண்கடாற் பார்த்தது விலையப்பணிப்பர் - படியுநதராச
முண ணடுகிலைநிதானம் படைத்தநா னிலைமையுடைபா
ர, நம்பவருவாத்தக முகாந்திரம் கோடிபொன் னம்புவார்வ
தவசெலவு-நாடோறுநாடுவாரா நாணயமிலார்க்கணுவு நல்கா
ர்கள் வைசியர்கண்டா, யம்புவியில்வணிகர்பாற் செம்பொன்
வளர்ந்திடு மருள்பெறுவசந்தராயர் - அண்ணாவீனிற்றுதிசெ
யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௨௬

காண்குருணர்க்கறுதொழில் கூறியது.

வேதம்படித்ததொரு வர்க்கோதுவித்திடுதல் வேள்வியெயல்செய்
வித்திடுதல்-வேணடுவதிரத்தலொரு ளுர்க்கீதலாறுதொழில் வேதியர்

க்கானவிதியாம், ஓதரூன்வேள்விசெய லீதலிவ்வுலகெலா மோம்பல்
படைபயிறல்பொரு - லோமர்லுமரசுந்தொழி லோதலியாகஞ்செய்ய
லோங்குபொருளிட்டலீதல், கோதனைக்காத்தலெருமுல்லைசெயாறு
கொழில் குயிலுவத்தொழிலெருமுல்-கோகாத்தல்காருக வினைத்தொ
ழிற்பொருளிட்டல் குணமாகவீதலென்றும், ஆதிஞத்திரந்தொழிற்
பகரிலீதாறுகா னருளபெறு வசந்தராயர் - அண்ணாவினிற்றுதிசெ
யுண்ணாமுலைகருரிய வண்ணமலைத்தேவனே. ௨௬

சூத்திரமுஞ் சாத்திரமு மவ்வாறெனக் கூறியது.

செப்புமாபஞ்சம்ப சூதகிரமிசைத்திடுந் தியாயியாயனஞத்திரம்,
திறமானசகலியா ஷாடகூகிரமறை தெரிந்திட்டபோதாபுணம், ஒப்
பிலாக்காசதியா யனமாசிலா யென ந்தோராறுஞத்திரம்-கோதரு
வியாகரண சததசாத்நிரமொன் றுயர்ந்தசோதிடசாத்திரம், தப்பாறு
பாதசாத் நிரமொன் றுரைப்பருந் தர்க்கசாதகிரமிநொன் று-காத்தும்
வேதாந்த சாத்திரமந்த்ரசாத்திரம் தருசாத்நிரவகளாரும் அப்புலிந்
கத்தருவ மாகின்றவண்ணலே யருள்பெறுவசந்தராயர் - அண்ணாவி
னிற்றுதிசெ யுண்ணாமுலைகருரிய வண்ணமலைத்தேவனே. ௩௦

நிலையுள்ள புகழாளரைக் கூறியது.

பாலனஞ்செய்துளோ ராலயமமைத்துளோர் பகர்கோபுரங்கட்
டினோ-பததிமணிமணடபந் தேர்விமானம்பொன் பதித்தவாகனம
மைத்தோர், சாலையனசத்திரம் விக்கிரகரூபஞ் சமைத்துளோரன்ன
தாணந்-தடமேரியக்ரார நிலமானியனகோட்டை தண்சாலையுண்டாக்
கினோர். வேலையாயோயா தளித்தவர்கள்பொய்சொலா விரதியர்கள்
கவிவாணரான் - மேலாங்கவித்தொகைல் பெற்றுளோரிவர்களுே வீ
யாதபுகழ்படைத்தோர், ஆலிலைததுயிலுமா லறிபாதபாமனே யருள்
பெறுவசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமுலைகருரியவண்
ணுமலைத்தேவனே. ௩௧

சைவமுறை கூறியது.

சந்தமலரோனுமா வறியாதபரசிவந் தானேயனாதியாதஞ்சகல
ரும்பின்சிவர லயமேயனாதியாஞ் சைவமட மாருமதுதான் எந்நை
சிவலிங்கவரு வைசுதீண்டியர்ச்சித் திறைஞ்சிவாழ் மறையோரகடம
மில்லமேயுயராதி சைவவடமாமென நிசைகருமுயராகமங்கள் சி
தையன்பாகியே மறவாதுசநதஞ் சிவசமஸ்காராதிகள் - செய்யும
றைவேதியாக எரிலலமேகோகனகை திகளமகாசைவமடமா ம ஐந்து
நதியாததலச சுநதரசசைவனே யருளபெறு வசநதராயா-அண்ணாவி
னிற்றுதிசெ யுண்ணாமலைகருரிய வண்ணாமலைக் தேவனே ௩௨

பதினாறுபேற்றினவகைகூறியது

நதிவளருந்தருமீ வினாகினை நெல்லாதி நவாசனியப்பெறு
மைப்பு-நற்குணத்தொடுசொன்ன சொரபடிநடந துவரு நன்மையு
நன்மக்களும் மதிவளநதருகின்ற குறைவிலாக கலவியடன மனி
ககஞானவறிவும-வளாகினை வினமையொகி மறுவிலாவழி து மகிழ
ச்சித்தருநோயின மைபும, விதிவளநதருகின்ற வாணாஞ் செய்ததிட
முமெயத்துணிவு மிககபுகமும-வெற்றியுடனலுமு மபசவைதுகா
ச்சியும் மேலாயநிறைந்ததனமும, அத்வளநருமிதை (பெபதினா
றென்பு ருள்பெறு வசநதராயா - அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ண
ாமலைக்ருரிய வண்ணாமலைக் தேவனே. (௩௩)

பெண்கொள்ளுமுறைகூறியது.

தன்னுடைய கோததிரம லாதநதேகாததிரத் தசையளாய்ப்
பொய்மையிலளாய்த்-தவறிலாதானபெண சகோதரத்தவளாய்தரு
ங்குலத்தழியவில்லா, யிநதிலமிகழ்ந்தபழி யுடையமரபில்லளாயே
ஐதுவினை மீன்பதவையா-தெழில்வரைப் பாகதன்பெய ரில்லளாய்ப்
புருஷனாகியோளாய் மென்மொழியளாய்ப், பின்னுமுனி வில்ல
ளாய் நன்னயருணத்தளாய்ப் பெருமிதம்பிணி யில்லளாய்ப், பெரு
மதிமுத்தளாய்ப் பேசியிப்பெற்றியுள் பேதையை மணஞ்செய்திந்

ல், அன்னையிலுமிக்கபே ரணபுடையனாமென்ப ருன்பெரு வசந்த
ராயர் - அண்ணாவினிற்றறுதிசெ யுண்ணுமுலேககுரிய வண்ணமலைத்
தேவனே. ௩௫

பெண்ணிலக்கணங்கூறியது.

பம்பைசு சுருட்டைமயி ரில்லாமனுனிமயிர் பருவாய்ப் பிளப்பி
லாமத-பதறசடை யில்லாது கடடைமயிரோடுசெம் பட்டமயிரில்
லாமலுங், கொம்புபொற் ப்புமயிராருறுகிவர விலலாது கொத்தாக
மயிரிலாது-கோணலாயமேனமயிர் புடைகொண்டிலாது லரிகொடு
வெள்ளைமயிரிலாது செட்டறையி னெதறிமேற் பாம்பின்படசுசுழி
கள் சேராமலகநெறியுஞ் செவியுயிருசண்களுங் குறுகாமன் மூக்
கொன்று திகழ் னீளமில்லாமலுங் அம்பமுநிலாவிகே பெண்ணிலக்
கணமென்ப ருன்பெறு வசந்தராயர் - அண்ணாவினிற்றறுதிசெ யுண்
னுமுலேககுரிய வண்ணமலைத்தேவனே ௩௬

புருஷலக்ஷணங்கூறியது

நெற்றியிடையோடொது கீட்டுயமடிபுரையி னிறைகின்ற
வாயுளுண்டாம் நிரையாகநாலுரை கோன்றலெண்பதுவயது நிலை
யான வாழவுமுண்டாம் மதறமுக்கீற்று யிருக்கிலறு பானவருட
மட்டினு மகிழ்ச்சியுண்டாம் மருவுமிருவரைதோன்றி லாயுலேம்பா
னேகவவனோடோன்றி லாயுணமுப்பான் ஒரையஞ்சுழிவிலம் புரி
யாய்நடுகத லையிலொருமையுடனே யிருக்கா லுலகமுமுதானுவா
னெற்றியில வலம்புரிசு சுழியொன றிருக்கிலிறையாம், அதுமுறத்
தெழுசோதி நயனப் பரகாசனே யருளபெரு வசந்தராயர் அண்ணாவி
னிற்றறுதிசெ யுண்ணுமுலேககுரிய வண்ணமலைத்தேவனே. ௩௭

இ-து

விழிதோள்கதுப்பமூக கிருமுழந்தானைத்துமிசு நீண்டிருக்கவே
ண்டும் விரன்மயிர்ககத்தோ னெருவகுபல் லிவைவையத்து மெதுவா
யிருக்கவேண்டும், ஒழியாதுநீறண்பு தெற்றியிருதோண்மார்பு மொ
ண்புறக கைகன்வயிற்று மோதருவகைமூல டாற்றிடமுயாக்தே யிருக்கீ

சுரு.2

அண்ணாமலைச்சதகம்.

வேண்டுஞ் செழியுமுள்ளவகை மூதமுள்ளங்காத் சிறக்குமுண் ணைக்குறாக்கு, சேருவகடைக்கணுகிர் கூறுமிடனேழுஞ்சி வந்தேயி ருக்கவேண்டும், அழிவிலாநூல்சொல்லும் புருடலட்சணமென்பரஞன் பெறு வசந்தராயர் அண்ணாவினிற்றதிசெ யுண்ணாமலைக்குரிய வ ண்ணாமலைத்தேவனே.

௩௭

இ-து.

இடைமார்பு தெற்றியிம் மூன்றம் விசாலமா வியல்பாயிருக்க வேண்டி மிருமுழங்காதீழு மாணகுரிநீர் வமிவ்விடமிக்க குறுகவே ண்டிச், தடையிலாநூந்தியுஞ் சந்துதான்வாயமிக்க தாழ்ந்தேயிருக்க வேண்டித் தருகான்மேன்மையா யங்கைமிகவன்மையாயத தானவ திருக்கவேண்டிவ. கொடைசுருஞ் சென்கையிற் சங்குசக்கரரேகை நேசத்தண்ட மகரரேகை குவிசமாலிகைரேகை நளினசாமரரேகை கோண் திருக்கவேண்டும், அடையுமிப்புருடலக்ஷணமுடைய ராசரா மருன்பெறு வசந்தராயர் அண்ணாவினிற்றதிசெ யுண்ணாமலைக்குரி ய வண்ணாமலைத்தேவனே.

௩௮

விபூதியிங்காலமகூறியது.

காலையிலெழும்போது மலசலம்விடுதலுமிது கால்சுத்திசெயத போதுங் காரிகையொடுகூடி நீராடினுங்கரண் காவலரிடம்போயி னும். மாலையம்போதினுஞ் சண்டாளர்நீழல்படி ஷு மறுகூடுசென்று வரினும் மாதகுத்தகமேவு மங்கையர்க்கணீழல்படி ஷு மாபெரியரிடமே யினும். பால்பழம்போசனங் கொண்டினுமருமலர் பறித்திடினுமா பாதகர் பார்த்திடினு டெவ்வுழி பயப்படினு நன்னூர்படித்திடினவி ழ்தமுணினும், ஆலயம்புதினும் விபூதியிடன் முறையென்ப ரஞன் பெறுவசந்தராயர் அண்ணாவினிற்றதிசெ யுண்ணாமலைக்குரிய வண் ணாமலைத்தேவனே.

௩௯

அறம் ௩௨ கூறியது.

இதுவார்க்குணவீத லாறுசமையத்துணோர்க் கோதானமளித்த லாவந் துரிஞ்சிடத்தரிநாடே னுமெடா ழம்பசவினுக் குவந்துவாயிரை

கொடுத்தல், காபோலையீந்திடுதல் கண்ணாடிசாட்டவிறு சுண்மருந்தி
டன்மடநகன் கட்டிடுதல்பூஞ்சோலை நாட்டிடுதல்பொருளீத்து கன்
னிகா காணஞ்செயன. மாதுபோகமபுரிய வைத்திறலேக்கண்ணெய்
வார்த்திடுதல் சுண்ணமீதல் வருவல்வகிபுகுண வளித்தலுவித னுத
வல் வண்ணுனலைமதுவைதல் ஆய்வரிருந்திட வரச்சாலைச்செய்
வித்த வருள்பெறு வசந்தராயர் அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணமு
லைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. சௌ

இ-து.

செம்பொன்னளவின் ரியே விலைகொடுத் துயர்காத்தல்சேருஞ்
சிறைசோற்றிடற் றிண்பண்ட நல்கலற வைச்சோறளித்திட றினங்
தோறு மையமிடுதல், வெம்புகோய்க்கவிழ்கற கொடுத்தலே றிடபம்
விடுத்தன் மகவினாவளர்த்தன மென்மகப் பால்வளர்த்த னன்மகப்
பெறுவித்தன் மேவுபிறர் துயர்காத்திட, னம்புமறவைப்பிண் மடக்
கடலறவைக்காட நல்குதல் குளங்கல்லுத னல்லதண்ணீர்ப்பந்தல்
வைத்திடுதல் சொற்றிட்ட நாலெட்டரங்குண்முன்னம், அம்பிகை
வளர்த்ததென் றருமறைகண் முறையிடுக வருள்பெறு வசந்தராயர்
அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணமுலைக்குரியவண்ணாமலைத்தேவனே.

தத்தத்திட்ட விநிகுறியது.

இலைதிகழுமாவன்னி யரியநாயுருவியே ரிதழிகருவேல
ழிஞ்சி லீநதுநறு விலிவாகை யார்த்தபூலாகெல்லி பெழிந்து
வல் வேம்புநார்த்தை, மலாதருங்கொய்யா நறுங்குமுளிர்ப்
பைதுவர் வாய்த்ததாய்ப் பாலுள்ளதாய் மருவுகைப்புள்ள
தாய்த் தருமுறித்தங்குலம் மறையவர்க்கீ ராற்றங், கலைதெ
ரியுமன்னவர்க் கேகாதசாங்குலங் கணவைசியர்க்கோ தசங்
கருதுகுத்திரத்தமக் கொன்பதாமங்குலங் கழியின்மேற்றோ
லுள்ளதாய், அலர்தருந்தத்தா வளவிதியுதரமென்ப ரருள்
பெறு வசந்தராயர் அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணமுலைக்கு
ரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. சௌ

விபூதிசூழத்திடுமுறைமைகூறியது.

சூழத்திடுவிபூதிமுன் றங்குலத்தளவதாகக் கொண்டெலேமேலி
டகலங் கூறுகெற்றிடுவிரு நான்கங்குலக்களவு கோணதுநெல்
வெள்ளெனவை, கழைக்களவை பிடைவிட்டித திரிகுலவடிவாய்த்தரி
தறித்திரிறிபுண்டாக் தனி மார்பிலும்புயக தாறவகுலந்தொப்பு டன்
னிவேராகுலமிடல், கழைத்தாமுழவகையின மணிக்கட்டிலேநீறு
கணமிலாதேதொட்டிடல் கழுத்திப் பிழமுன் றககுலக்குறியிடல்
கணித்தமகுடாமயிசி. அழைக்குன்னமுதலுபாரக் கவிகாத்திரத்தில்
வரு மருள்பெறுவசத்தாராய அணையவினிறத்திசெ யுண்ணாமுலைக்
குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. சந

பூசைக்காகாத பூக்களைக்கூறியது.

இச்சுலாலரகபூ சிறப்பெருந்தாராயர் இலையினிலெடுத்
திட்டபூ விஞ்சோலைபாந் டாலை பிளவின் டிடைபி லெடு
த்தபூவிடதுகையிற் பச்சிலையிலெடுவதங் கையினிலெடுந்த
பூ பாண்டத்தெடுத்திட்டபூ பால்பொயிரிந் தகி லதனிலு
மெடுத்தபூ பரிசுத்தமில்லையிடற், றுச்சுநமமென்றே யெடு
த்தபூ சீழ்வீழ்ந்துதிர்ந்தபூ மோந்திட்டபூ வுண்மையாய்ப்
பூசனைக்காகாது குற்றமென போதுவாந் சிவாகமங்கள், அ
ச்சுகன்கண்மலர் பறித்திடலவருகயா வருள்பெறு வசந்தரா
யர் அண்ணாவினிறுதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாம
லைத்தேவனே. சச

பூணைக்காம் புஷ்பங்கைகூறியது.

வில்வமலர்கொன்றைமார் தவிர்புண்ணைமல்லிகை விரிந்
தசதகுப்பை தண்ணீர்மிட்டான்பாருத்து பொன்மத்தைவெ
ண்மந்தாரை வெண்பட்டி வெள்வழுதுணைச், செல்வநிரை
தாமரை நறும்பச்சைவெண்காசை தேமுறழ்மருக்கொழந்
து செய்யமந்தாரைபன்னீர் முல்லைமாதளஞ் செழுமலர்த்
கொண்ணையாத் தி, புல்லறாகழிஞ்சில்பொன் னுவாகைசெவ்

வந்தி பூத்திகழ் குதம்பைவெட்சி-பூணுமலர்நார்த்தைசெவ்
வரவிர்தஞாழலிவை பூசணைக்காகுமலராம், அல்லிமலர்கொ
ண்டுசிவ பூசைபுரிநேசனை ரருள்பெரு வசந்தராயர்-அண்ணு
வினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே.

இ-து.

தேவியெவ்வழி பசுந் துமபைகோங்குசிறு செண்பகம்வெண்
பட்டிகை-சிறுநாகமர் லிதை வலம்புரியுநீதுநத்தியாலர்த்த நீலோற்
பலம் நானவ்பூம்பாதிரி புரோசைபொனமதையெழி னுயருவி கும
ரிநோகை - காணவ்வெண் தாங்கணங் கோட்டங்கடம்பமலர் நறந்
தாளி வெள்ளெருகுப், பூவுரந்ருதுழாய வனனிவெண் கருமை
யாம போதுமாஸ்காதிப்பிச்சிப - பூவெனெய்விரிலா மிச்சழிவைசிவ
புசை பழியுமலரென்பாகண்டாய் ஆவலனப்போடுமியிழ் நாவலர்குத
மெழு வலருளபெறுவசந்த ராயர் - அண்ணுவீனிற்றுதிசெ யுண்ணுமு
லைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே.

சச

இ-து

சரியசெம்மைப்பூ பசுந் துசைசெழுஞ்சேவ கன்போது செம்பா
திரி-கனளொழுதுவெள்ளலர் வெள்ளைத்திசிலோதகம் கமழ்ந்திடுஞ்
சிவந் நதை, விரிஞ்ருமவெட்பாலை மாமண்பபட்டிகை மிகுங்கொ
டிப்புலி துடைச்சி-மென்ஞாங்குநாருகு சண்பகமபூ கம்விளர்கிள
வைவெள்ளை கொச்சின, மருவகருவெண்ணெய்கல் கொட்டைக்
கரந்தைகிளை மணடுகண்டங்கத்திரி-மாகுளைசெருந்நியை வண்ணமி
ருவாட்சியிவை மாபூசைபண னுமலராம், அரியகண்ணப்பர்கண் ம
லர்கொண்டலிமலனை யருளபெறுவசந்தராயர்-அண்ணுவீனிற்றுதி
செ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே.

சஎ

இ-து.

நிலமருவதுதமர்த்தை வெண்கீகாவகசோகுதனை ணீராம்பலாண்
குறஞ்சிநிலவுவெள்ளை ததுவவு யாவிலிங்கத்திரி நிதைத்திடுபெரு
கதார்த்தை, ரூபய்யகருமகாலி செவ்வெவகைவெண்ணிறக் கொக்கி

தருவெள்ளிக்குச்-கடமெந்தாரங் கதிர்ப்பச்சையார்த்தருங் குமவணி
கருமைவெணமை கல்விளாசெவ்வந்தி யோரிதழ்த்தாமரை நலிற் ற
தூற்றெந்திவகையின்-கண்மலாசலிவாரச்சனைக காமென முடிப்பவி நி
கவிலாகமத்தின்முறையே, அலர்கொண்டுநாடொறு மனென மனர்ப்
புசைபுரி யருள்பெறுவசந்தராயர் - அண்ணாவினிற்றதுதிசெ யுண் ணு
முலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. சஅ

சிவலிங்கவகைப்பலன்கூறியது.

ஆற்றமணலாலே யிட்டு வகமேவாணித தருச்சனைபுரிந்த
பேருக - காயுளுண்டாமபயுளு சாணல் ககப்பூசை யாற்று
வோககர்த்தமுண்டா, நீற்றி ிங்காரசசனம முதலியுண்டா
நித்த நியதியாயாற்றோமண-ணைபலி வகத்தெய்து பூசித்த
பேர்க்கின்ப நிதிமைநதாபேறுமுண்டா, மாற்றருஞ்சத்தனா
ச்சாந்தாஸ்தி வகம வகுத்துவழி பாடுசெய்யும்- மாணிதாநம
க்குக குபேரபாககியமணி மணிமாடமலைகளுண்டாம், ஆற்
றுமுடையவாபூசை யரசாட செல்லார பரப்பெறு வசந்
தராயர் - அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமலைக்குரிய வண்
ணாமலைத்தேவனே. சக

அரச்சனைமுதலியதருமொன்றுக்கொன்று

விசேஷகூறியது.

ஓராயிரம்பூயினு லருச்சித்தனிக லொருவில்வமர்ச்சித்
தலா-மீமராயிரங்கிணு லெட்டிவைத்தது நிகருமொடு த
டாகப்பரிஷதட, சீராயிரமமனைகள் கட்டிவைத்திடுபலன்
சேருமொருமடமமைத்தல்-செப்பருங்கிரகத்த ராயிரமபேர்
க்குநிகர் திதினொருசந்நியாசியாம், பேராயிரஞ்சொல்லு மந்
நிகர்க்குமொரு பெறுமுத்திபஞ்சாக்கரம்-பெரிதுமெண்
ணன்ற நிகர்க்குமொருநூனியைப் பிட்டுசெய்யுத்தலா
கும்த ஆரமுகிந்தையி வழுத்தருமது வர யருள்பெற்று

றுவசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யண்ணாமலைக்குரிய வண்ண
மலைத்தேவனே.

திரு

பலன்களைக்குறித்துப் பூசைசெய்ய வாரங்கட்குப்
புஷ்பவகை கூறியது.

ஆதிவாரத்திலே வில்வமர்ச்சிக்கிலோ தஷ்டமாசித்தியுண்டாம்-
அமலனைசசோமவா ரந்துளபமர்ச்சிக்கி லளவிலாசசெல்வமுண்டாம்
திசெவ்வாயினில் விளாவருசிக்கினன் னேயமுன மைந்தருண்டா
நிகழ்புந்திவாரமா தளையருசிக்கினன் னெறியுமெய்து ஞானமுண்டாம்,
வேதியன்வாரமதில் வங்கமலாசல்வ்யாம் வெள்ளிநாவறகொ
ழுது - மேதினிக்கரசுஞஞ் சனிவாசமாலகாத்தி மெய்யிடுஞ்பவாரா
துகாண், ஆதியினின்வல்லான ராயதருநேயனே யருளபெரு வசந்த
ராயா - அண்ணாவினிற்றுதிசெ யண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலை
தேவனே.

திரு

ஆலயத்திப மொன்றகொன்று விசேடங்கூறியது.

சூதரியதேவா வயங்கருக்குள்ளே யுவதுதேவகா யெண்ணை
யா-வொருகோடிதபமிட் டாதையொகருகலெண்ணெ யொருவா
கதேறழிவைததா, நீததுநதெளிவான நலவெண் ணெயொருகோடி
திபங்களிட்டொகருஞ்-செருமிருநொம்புள்ள வெண்பசுவ்னையபி
ஞற் நீபமொண்டேறழிவைத்தா னீதுபுனைபசவிக்கையாயிரமவி
ளக்கொகரு நிரைமுலைக்காயிலுப்பை-நெய்வினதகொன்றிடலிவ்
யிதஞ்சுடரொக்கு நிறைகருப்பூரதீரம், ஆதிபிறப்பவைமனை துது
புமண்ணலே யருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே.

திரு

உட்சமய மாறின்பெயருந் தேவதையும்கூறியது.

சந்தகணபதிபூசை பண்ணுவதுபாசபதசமபுமர்க்கதிர்வேலவா
நன்பூசைபண்ணன்மா விரதசமயஞ்சிவுன் றன்பூசைசைவமாம

கந்தரணவீரபத் திரபூசைபண்ணுவது காளாமுகச்சமயமாய் - கருது
வைசுவதேவ ரைப்பூசைபுரியுமது காணும்வயிரவசமயமாய், பந்தன
பயோதர பராசத்தியைப்பூசை பண்ணுவது வாசசமயம்-பகருமிச்சம
யங் ளாறுமூட்சமயமாய்ப் பண்ணுஞ்சிவாகமங்கள், அந்தரந்தரிதான
மெயஞ்ஞானபூசைபுரி யருள்பெறவசந்தராயர்-அண்ணாவீனிற்றுதி
செ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. இங்

விபூதிவாங்கித்தரிக்கும் விதி கூறியது.

ஒருகரந்தனைநீட்டி மூன்றுவிலால்வாங்கி யொருவிரலினற் பூ
மிமே - ஓதிகும்படிக்குநீ றிடுவோரகோரகர கொருகோடிகற்பமாழ்
வார், இருகாங்கொடுதொழுது வலதுளங்கையிலேற்றிவைவென திர்
குருவினெ திரே-யெரியினெ திர்வழிநடு விலாகுசுமேவுழியி டாமலெ
ள்ளனவாயினும், பெருநிலந்தள்ளிலே வீழாமலண்ணந்து பேசுபஞ்
சாகக்கரத்தைப்-பேரன்பிறுவுனனி வெண்ண்றவிபூதியைப் பெப்பு
டன்பூசுவோர்கள். அருணிதியுமுயர்கதியு மாயுளும்பெருகுவு-ரருள்
பெறுவசந்தராயர்-அண்ணாவீனிற்றுதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்
ணாமலைத்தேவனே. இச

உருத்திராக்கத் தரிக்கும்விதி கூறியது.

உசநிழிடையோர்மணி தழைத்தவருகாதினு முயர்ந்தமாமணி
பாரிறண்-புத்தமாகக்கிரத் தெண்ணைந்தரீந்தமுத் துமெடுப்பத்திர
ண்டாஞ், செச்சையணிமார்புதூற் றெட்டுருமுழவகையிற் செப்புமி
ருபத்தாறதாஞ்-சேர்ந்திருமணிக்கட்டி லிருபத்திரண்மெணி தேர்ந்த
ருத்ராக்கமணியை, நிச்சயப்பயப்பத்தி நியமமெறியுள்ளன்பு கேயுநி
தைபார்வமுடனே-நித்தலும்பூசைபுரி காலத்திலாயினு நீங்காதணிந்
தபேர்கள். அச்சிவசொருபமவ ராமென்னுமாமறைக் ளருள்பெறு
வசந்தராயர் - அண்ணாவீனிற்றுதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரியவண்ணா
மலைத்தேவனே. இதி

செபமாலைக்கு விதியும்பலனுங் கூறியது.

செய்யவிரும்பத்தைத் துருத்திரமணிக் கோவை சேர்த்து செபமன் பொடிசெய்தி-செப்பரியமுத்திதரு மூவொன்பதக்கமணி செல்வமேன்மேலாயிடும், பையவெண்ணாண்குமணி கல்விநலமுத்தரும் பதினேந்துமாபிசாரப் - பாலதாம்பதினமூன்று மேவுமுச்சாடன பலத்தருஞ்செபமாலிகை, ஷாயினிநிதிநுவிர்வின் மேற்றள்ளன்ஞானமது காட்டும்பவித்திரவிரல்-கணகமுறுநடுவிரம் பகைதருத்தற்சனி கடிய நோய்விளிவுமுண்டாய். ஐயமிலை பங்குட்ட மருளேதழைத்திடும் மருள்பெருவசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே.

௫௬

செபஞ்செய்யுத்திக்கின்பலன் கூறியது.

கல்லகீழ்முதகமா விருந்துசெபமேசெய்யி னுடொறும்வசியமுண்டா - நாடுமககிழ்மலை நோயில்லைதெனறிசையை நாடிச்செபம்புரிநிலோ, வெல்லருந் தீமைதரு நிருதிபுல்குரவே வினோந்திடுவருடதிசையதோ-வேண்டி மன்றோடிய பொருட்செலவுவாயுதிசை வீறுமுச்சாடனமிருஞ், பொருளும்வடக்குமுக மாய்ச்செபஞ்செய்திபுற் சொன்னமுல கல்லுமருந்-தோன்றுமீசானதிசை முத்திவீடாமென்று சொல்லுஞ்சின மங்கன். அல்லலறவெத்திசையு மாருமெகிட்டுகல்லருள்பெறு வசந்தராயர் - அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே.

௫௭

பிரதோஷணநரிசனவிதி கூறியது.

கண்ணுதிரையோதிக் திதியதேபிரதோட காளொன்றுபெயராகுமந்-காளிலிருபத்தாறு நாழிகையதற்குமே னுலுநாழிகையுநிலவண்ணராத்திரியின்மூன் தரைநாழிகைத்தொகை கூரைக்கும்பிரதோடகாலம்-மறவாழலேசுவர வயநத்தியிருகொம்பு மத்தினினுட்டம்வைத்து, வெண்ணத்திகேசுரன் விஷணத்தைநிலகான் மேவழியினின்றிறைஞ்சி-விமவசிலவிகத்தை யாகவெண்ணச்சொல்லி விழியினு

ந்நெரிசிப்பவர், அண்ணலருளாற்செல்வ மாயுளும்பெறுவாநல் வரு
ன்பெறு வசந்தராயர் - அண்ணாவீனிற்றுதிசெ யுண்ணாமலைக்குரிய
வண்ணாமலைத்தேவனே. ௬௨

அனுசிதபதார்த்தங்களைக்கூறியது.

பனையினதுவெல்லவ கிழங்குநுகுகொடுபனம் பழமிவையருந்த
காநா-படர்தருசெடிப்பசளை செம்பசளைசிறுபசளை பரியகுண்டைச
காரங்காய். சினையுலவ மரவள்ளை யீருள்ளிவெள்ளுள்ளி செங்களை
செமமுருங்கை - தென்னடிவல்லத்தினொடு மீச்சவெல்லவங்காச சிரக்
குபான்புள்ளிபுண்ணைக். கிளியகேசன் கையாற்பிசைந் ததியரொட்டை
பெய் பெருமைசெம்மறியசப்பா-லின்றநாட்பத்திற் கறந்தபாற்குதக
தில் விறகறத்திட்டபால். அனுசிகுயிநாசார முடையோரருந்திடா
சாள்பெறுவசந்தராயர் - அண்ணாவீனிற்றுதிசெ யுண்ணாமலைக்குரி
ய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௬௩

நாடொறுஞ்செய்கையால் வருமைவகைப்பாவரூ
மதரகுநிலிர்த்தியுந் கூறியது.

தினந்தொறுப்பலபண்ட மம்மிவிவகைப்பதாந் செறிவிறகடுப்
பிலிட்டுசெ-செந்தீயெரிப்பதாந் தண்ணீர்குடத்தினுட் செர்த்திடமுத
க் கமசுருண் முனந்துசோகினிகொடு பெருக்கிறதசாணிபடமுறை
யாய்மெழுக்கிவகான்-மூரியரிவாண்மனைவி லேகறிகுறைப்பதான்
முளுமைப்பாவரீகை, நிலைந்துமறையொலிட ருரப்பணம்விடுத்திட
னெருப்பினிடை யோமஞ்செய-னியமொடுபலியிடுத நன்பாலுலு
த்துவரு நியதிபெறுமறிதியோர்கட், கணம்பகர்த்திவைதினஞ் செய
மகமதன்பர்கா ணருன்பெறு வசந்தராயர் - அண்ணாவீனிற்றுதிசெ
யுண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே. ௬௪

நாடொறுஞ்செயும் பஞ்சயாகக்கூறியது.

பரிவொடுக்கீழைக் கடன்கழித்தீருமறை பகர்த்திடுதல்பிரவாக
ம்-பலவமரீருடி விது பாதிசுடருப்பணம் பண்ணுமதுபி தூய்மாத்மந்,

தெரிதரும்விதியினாற் நீவளர்த்தேகாம்வினை செய்துநுதுதேவயாகஞ்.
செப்புஞ்சிவாகமப் படியன்னபலியிடுத தேர்த்திடும்பூதயாகம்-வாரு
ரியவதிதியர்க் குளமகிழ்ந்தன்னம் வழங்கன்மானிடயாகநோய். மா
ற்றுமகமைத் துந் தினஞ்செயிறபாவமது வாராதெனததுணிந்தே, அ
ரணருன்பெறுஞ்சைவ மறையவாபுரித்திடுவ தருள்பெருவசந்தராயா
அண்ணாவினிற்றுதிசெயண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே

போஜனத்திற் குறறங்கூறியது

பத்தியிடையோதன மிருப்புக்கரணடியாற்பரிமாறவுண்ணேரு
டம்-பாணவபரிடுகறியை மீணடுகொடுவாவெனப் பன்னியிடவுண்
• ணேருடஞ், சத்தியாகாலசது மாததாரதகிரியி றுந்தயிரடிசிலுண்ண
ேருடஞ் - சால்வபலாருண்ட டுக்கவநதன்னிலே தானுண்ணலதிக
தோடம. வெந்தெடுக்கிடமிட் கலத்திறுந் தகரந்து மிகவுடைத்திடுகல
தது - வேவுமுள்ளகையினு மிட்நெண்ணினதுண்ணன் மேலான
தோடமாகும். அங்கமிடுபொளவெனளி பாததிரட்டிலேயுசுத யருள்
பெருவசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமலைக்குரிய வண்
ணாமலைத்தேவனே.

௬௨

போசனகாலத தன்னபலியிடம் விதிக்கறியது.

போசனஞ்செயமிடந் திருமெழுங்கிட்டிப் பொருந்தியகிழக்கு
முகமாய்ப்பொற்பாயிருந்திட்ட வடிசிலின்மேலுதகம்புரோட்சிதது
டன்வலப்பால், வாசநதருயயன்ன மைந்துபிடிபலிவைத்து மந்திர
நவின் றுகண்ணீர்-வலமரகவாபோ சணவகொண்டமிருதிநீர் மருவுசி
றுவிரலின்வலிவிட், தேசிலப்பலிகொடிக் கிட்டசனமைவகா லெழு
றபிராணகுதிபுரிக்-தின்னடிசிலுண்டுதத ராபோசனங்கொண் டெட்டி
ற்சேட நீர்ப்பெருவிரல், ஆசில்வழிவிட்டெழுத லர்சாரைசுவொ
யருள்பெறுசைந்தராயர் - அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமலைக்
ய வண்ணாமலைத்தேவனே.

போஜனஞ்செய்தபின்னுட்டானவிதிகுறியது.

போசனஞ்செய்தபின் பாசமனமுஞ்செய்து பொற்புடன்வடகிழக்கம்-போருகாசனமேவி வில்வலன்வாதாவி பொன்றிடவயிற்றை வருடித், தேசொடுஞ்சீரணஞ் செய்ததும்போதுமச் சிவமுனியையுணனியோர்ந்து-திலமனவுதிருநீ ஹருந்திப்புனைந்துள் தேர்ந்தங்கண்யாசமுடனே, வாசியுளெழும்பிரா ணையாமமாற்றிநா மெனனமாய் மூவேழுரு, மந்திரமகோரத்தை யுள்ளேசெபித்துமேன் மகிழ்வொடுமிருப்புந்நாளும், ஆசையுறுகிரகத்த வாசகிரமநெறியென்ப ாருன்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே.

கூச

தாம்பூலந்தரிக்கும் விதிகுறியது.

மெல்லிலைகதாம்பும் பழுப்போடுகாம்பதன் மேற்றொழும்புகசுககண்-மிகமுறுகலமுகலும் வதங்கலிவெட்டாகும் வெற்றிலைக்குற்றநீககி, எல்லபாக்கெசசின்முக காஹுமிழ்ந்தாராய்நத நறியவெள்ளிலைகிழித்து-நண்ணுகற்கண்ணவ கிராமபேலதக்கோல நன்மிகு வான்மினகுநேர், சொல்லருஞ்சக்குமண மேவுசாதிக்காய் தொடர்ந்திடுஞ்சாபத்திரி-சுகவாசபூரமிவை தாம்பூலசகிதமாய்த் துய்த்திடுவார்செல்வர்கண்டாய், அல்லியலர்வாவிகு முணியணாமுலையனே யருன்பெறுவசந்தராயர் அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரியவண்ணாமலைத்தேவனே.

கூடு

தோடம்வருவகைகூறியது.

ஊனருந்துங்காலே போசனகைசெய்தல்பிடி யுண்டையாயுண்ணல்சுந்தல்-ஒருவிரலேகீக்கியுணன் மயிரென்புபூச்சிபுழு வுகிர்பட்டசோறுண்டிடல், காணுநகமயிரினைப் பல்லாற்கடித்தலொரு காலி னுற்காறேய்த்துநீர் - கழுவிடுதலுண்கலத் தெச்சிலையுமிழ்த்திடெல்கையினுண்கமுரித்தற், பரணியாற்றலேசொறிதல் விரலினுற்றரைகீதல் பூழ்மனையிலேயுதங்கல்-பட்டகஞ்ஞாக்கட் குடித்தல்பெரியோ

ரைப் பழித்தனீத்திரையெழுப்பல், ஆணைதள்ளுதலிவை மகாதோட
மென்பர்காணருள்பெருவசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ண
முலைக்குரிய வண்ணமுலைத்தேவனே.

௬௬

ஆசமனஞ்செய்யுங்காலங்கூறியது.

வாசமலர்கொய்யினும் வீதியிடைபோய்வரினு மலசலம்விட்டு
வரினும்-மாதரொசெம்போக மேவிடினுநீசர்நிழன் மருவியுடன்மீது
படினுந், தாசரையுடுக்கினும் பலகாரமுண்ணினுஞ் சோறுண்ணுந்
ருண்ணினுந்-தூயகந்தகருமகை டருமங்கள்புரியினுந் தொகுசிரார்த்த
ங்கள்செயினுந், தேசுதருதானங்கள் செய்யினும்கனிகாய்க் டின்னீ
னுந் தூங்கியெழினுந்-தீயகொலைசெய்குவோர் மாயுரிழ்நீரையினுந் தீ
ண்டொணுதவைதீண்டினும், ஆசமனமக்கணஞ் செய்யல்வீதியென்
பர்காணருள்பெறுவசந்தராயர் - அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணமு
லைக்குரிய வண்ணமுலைத்தேவனே.

௬௭

முதேவிவாசமுந் தோடமுள்ளவையுங் கூறியது.

காட்டரசுமீழலும் விளாமரத்தடிமீழலு நன்மனைவிளக்குமீழலு-
கடமாடுமனிதர்மீழ விரவினுடன்மேற்படியி னலமிலாச்சேட்டைம
ருவும், பூட்டுதான்மறைமவர்க டந்நிழன்மிதித்திடற் புனிதமாயொ
ருவனுண்ட-புணற்சேடமொருவனுண் டாடைதோய்த்திட்டரீர் பொ
ருந்தவுட்கொள்ளலாகா, வீட்டிடைபெருக்கிய விளக்கமார்துப்புழு
தி மென்மயிருகுத்தபழுதி-வீரிடுகெழுதைநாய்ப் புழுதிவெந்திடுசாம்
பல் வேகாக்கரிப்புழுதியும் ஆட்டிடைப்புழுதிபட வாகாதுமெவன்
பாருள்பெறு வசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணமுலைக்
கூறிய வண்ணமுலைத்தேவனே.

௬௮

இவ்வகையமையிற் சிறப்பெனக்கூறியது.

வினாயுந்நீனிழமுமாய்த் தண்ணீருமருகதராய் விரையெலமனை
விடமுமாய்-வெண்ணமுலைபோலெருது கருமலையெனக்கடாவிடுகோ

நாமாயே நம: சனவிரநெஞ்சடைய படியாளுமாயுமுக காலத்தி
லேயுழைபாய்க் - னனமானகிடையொருத தழையுமாய்காற்றுவிசை
காலமாபிமேளடவமாய், வனமானபாடுமாய்க் களைபறிவுமாய்வேளி
களைவுமாயநக்காலலான்-வைப்புமாய்காடோறும் வந்துபார்க்குந்தி
தழை மாயிருந்தாற்பலிக்கும. அனையுறகொழுமுனைச செல்வமே
செல்வமா மருன்பெருவசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணு
முலைக்குரிய வண்ணமுலைக்கேவனே.

சக

இக்காக்கிபித்தாரிதகூடற சுபுத்திராண்டாமெனல்.

இளவகுளசரீரமுன் டாகின் தவையணமே காதசியிலங்குபர்வ-நி
யலமாவாசைமா தப்பிதப்பாகா திருக்குகாட்கோக்கியே. மகாகைய
ரகனபூதது ராமயதின் தொட்டி வருமா பிரண்டிநாளில்-வாலாயம-
ய்க்குந் குழிவாய்திறத்திநிம் மனவாளவெடுகலந்தாற், பொருகுச
ந்விவருஞ் சரோணத்தகொக்சேர்ந்து பூரிக்குமொண ஸிப்பியிழ்-பூத்த
முக்கைப்போலு மறுகுதனிமேற்பணிப் போலுந்திரண்டிருவமாய்;
அங்கமலசன்வந் தமைப்பனையிவ்வுருள் மருன்பெறுவசந்தராயர்-அ
ண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணமுலைத்தேவனே.

சரீரமுண்டாகுமுதரமைகூறியது.

சக்கிலஞ்சொணித்த துட்கோந்துசொணித சொருபமாய்த்தமர்
வாசலைத்-தோன்றாதடைத்திடும் வாயுடுவெவெலிபொற சூழ்ந்துகாக்
குறும்விந்துகோ, டொக்கப்பிராணவாய் வொளியாமபானவாய்வொ
ணியியவொளியினிற்கு-முட்பாய்ந்துவிந்துடன் பிராணவாயுவுகூடி
யுள்ளே கலந்துவிற்கும், மிக்குதானன்கரு வளர்க்குமக்கருவுக்குண்
மேஷும்வியாதிமூன்றம்-விரலிக்கலக்குமைத் தாநாட்கருக்குயிழிமே
ணிப்போலாய்வானமே, அக்கமணி தூர்க்கையுறை மிக்கபதிவாசனே
யருன்பெறு வசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்கு
ரிய வண்ணமுலைத்தேவனே.

சரீரம்வளரும் வகைகூறியது.

சந்திரித்திட்டபத் தாநாடிருநருவு கண்டுமுனைபோன்முனை
ததுந்-நருதுபதினைர் தாந் தினகதிலேமுட்டைபோற் கரணுமக்கரு
மிதந்தே. யுருத்தருமுதற்றிககள் கம்பமாமிருமதிரி லுற்றதலைமுது
கு முகமா-மோதுமுன்ருத்திவகள் செயகையும்தங்க ளுறவியல்க
னையமுண்டார். திருகதுநாலாந் திவகண் மூககுமுக முருவமாஞ்
செயபவைதாந் திவகளிற்-செலிநாவுகண்களாஞ் செப்புமாருந் திங்
கள் சோந் திடுக்ககளுண்டா. மரகதமாணிககம பதித்தமுடியரசாயு
க முருவெபுறவசந்தராயா-அண்ணாவினிற்றறுதிசெயுண்ணாமுலைக்குரி
ய வண்ணாமலைத்தேவனே.

௭௨

இ - து.

விஞ்சமேழாந் திவகண் மயிரகரம்பென்றும் விளைந்திடுஞ் சட
மோடுதான்-மீமவிடுருசலமலந் தவருதாதுக்கரு மிடைந்துமூச்சுண
டாருமே. யெஞ்சிலெட்டாந் தியக டாயுண்டசாராகளியாவுமுனையா
கதிர்போ-லேயந் தருவிபாய்க்கு தபாலத்தின்வழியாக விழிவயக்குழ
விவளருந். கொஞ்சவருநோவொன்ப தாந் திவகளறிவுமேற் கொடி
பிறப்பித்தோன்றனைக் - குறித்திருநாககூப்பி யருடாவெனத்தவந்
கொண்டேயிருநதுபிரியும். அஞ்சலப்பையொரீஇ வெம்பிறவி கோக்
குமேயருள் பெறுவசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றறுதிசெயுண்ணாமுலை
க்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே.

௭௩

பிறவித்துன்பத்தி னியல்பு கூறியது.

கொடியபத்தாந் திவகள் சற்குருப்பார்வையே கொண்டுநிகுழ
விதன்னாக்-கோதறம்பானவளி கீழ்கோக்கு விக்குமக் குழவிமிருது
ன்பமுற்றப், படியிற்றிதர்த்தபின் பகரியமாயா படிப்போர்வையா
ன் மறைந்து-பண்டையிலிருந்தேப ரறிவாழ்ந்திருவிளைப் பா+வலை
யிற்பயிந்து, துடியவவுகேரகே காக்வலைநோயிலே தோயுமிகித்
னைநோக்கிற்-சுரைக்கொடியபடர்ந்ததை நிகர்க்குமிச்சனனமரந் தோ

தகமொழிப்பரறிவோர். அடியணுமலையன தொடியராவணியனே ய
ருள்பெறுவசந்தராயர் அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய
வண்ணுமலைத்தேவனே. எசு

அட்டலட்சுமிகள் பெயர்கூறியது.

மட்டிலாசசெவ்வகனை மருவுதனலட்சுமி வளர்ந்தானியலட்
சுமி-மணிமாடமனையாதி செநகெவ்வயறோட்டங்கள் வளமிகும்பூல
ட்சுமி யிஷ்டபாங்கியருண்ச சுகதானலட்சுமி யெழுததொடிகிறைந
தகேனவி-யியல்பானபுத்திவளா வித்தியாலட்சுமி யிசைநகவீரியலட்
சுமி, திட்டமாயெவகணுஞ் சென்றபோதினும்வெற்றி சேரும்விசை
யாவட்சுமி-தீமைவந்தாலுந் கவனகாதிருக்கின்ற தீரதையிலட்சுமி,
யட்டலட்சுமிவாச நேசதுரைரரசாபுக முருளபெறுவசந்தராயர்-அண்ணா
வினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணுமலைத்தேவனே. எடு

ஆடியைந்தாந்தேதிவரும் வாரததினபலன் கூறியது.

ஆடிமாதம்பிறத் தைந்தாந்தினத்திலே யரியபுதவாரம்வந்தாலவ
வருடமொருபோத நாடெலாமிகவினே யுமவனிமேலிட்டபயிர்கன், பா
னெவியாமும்வரி லிருபோதமேவினேவு பாரெலாருசுகசீவனம் - பன
னுசக்கிரனெனில் கதிர்ச்சாவிசனியறே பயிரொன்றும் வினையாது
காண, நீடுஞ் சூழ்பயாகன் பாழ்த்திகளொருபோத நெவ்வியேயுமே
செவ்வமாம்-தேர்ந்தவன்காரகன பனிச்சோளமேவினேயு நெறியீது
குறியென்பர்காண, ஆடல்பீரியண்ணலே மாடமாளிகைசெவ்வ மரு
ள்பெறுவசந்தராயர் அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணுமுலைக்குரிய வ
ண்ணுமலைத்தேவனே. எசு

பெண்கள்குதுவாரும் சக்துத்திரபவுள்கூறியது.

மன்னுமச்சுவினியிற் புட்பவதியாயிடின மருண்ணுக்கேதோட
மரம் வான் புரணிகான்ல்லனை மந்தருண்டாம் தனக் கமருவுகார்ந்தின்கம

லடியா, முன்னுரோகணிதீர்க்க மங்கிலியமுடையளா, மூலவுமன்ற
லைலைவனுக்-ருயர்சுகமளிப்படிரு வாதிரைவெறுப்புமன முடைய
ளாம்புனர்பூசுநான், பொன்னெழில் சுகந்தரும் பூசன்சிறப்புடையள்
பொலியுமாயிலியமைந்தர்-பூத்தொழியுமகமுரிய புருடன்மேலதிகா
மி பூரமைந்தர்தளானியாம். அண்ணைநடையார்கடன சாலேவளர்சிம்ம
புரி மருன்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணைவினிற்றுதிசெ யுண்ணமுலைக்
குரிய வண்ணமுலைத்தேவனே. ௭௭

இ-து.

உத்திரம்பதிவிரதை யத்தமென்மேற்செல்வ முண்டாயிடுஞ்சித்
திரை-யோககியநலந்தரும் பாகருறுசுவாதிகை முற்றிடுந்தனிவிசாக
ம், மத்திபந்தலைவனுக் கல்வல்புன்னேய்கேட்டை மறுபுருடனிசசை
மூலம்-வாழ்வபால்பாக்கியம பூராடமடிமைகெடு மாமுத்திராடஞான
ப், பத்தியுறுமோனநற் பொருளாமவிட்டம் பசம்பொனான்சனையநி
திபோம்-பகரும்புரட்டைமல டுததிரட்டாதிமிடி படுமிரேவநிநடலை
யாம், அத்தந்த கிர்ச்செறி மடந்தையர்கள்பூத்தபல னருள்பெறுவச
ந்தராயர்அண்ணை வினிற்றுதிசெ யுண்ணமுலைக்குரியவண்ணமுலைத்
தேவனே. ௭௮

ஆகுசமுருத விடங்களைக்கூறியது.

தேவாலயங்களிற் சந்நிதானங்களிற் றிருவிழாவிற்கிறந்த-தேர்
நடந்திடுபொழுதி லருமறைபகர்த்தவழி செய்புந்தழந்தழைச்சாயிற், பா
வாணர்கல்விப்ர சங்கம்புராணம் படிக்கின்றவித்வசபையிற்-பார்வை
க்கலங்கார சோபனமுருர்த்தங்கள் பண்ணும்விவாகசபையிற் கோ
வானகிண்கா தனத்திருந்தரசெந் கோல்கொண்டரசர்சபையிற்-கூ
றுமிவ்விடமெலா மாருசயிலையென்று கூப்பிட்டிரைக்குமறைகள், ஆ
வாகனத்தனே மாவார்வனத்தனே யருள்பெரு ஆசந்தராயர்-அண்ணை
வினிற்றுதிசெ யுண்ணமுலைக்குரிய அண்ணமுலைத்தேவனே. ௭௯

அசுவிலிலக்கணவகூரியது.

சீலமாகத்முடிது மாணிக்கமம்பொன னிறைத்தவெண் பணிசங்
திரன்-வெடியத்தாமரைமலர்ச் சாணமலர்கருமுதி னெருப்பமுன்வ
ண்டிதிமபாத். கோவமுறங்ன்றசெம் பஞ்சகந்தப்பருயிற் கூருமீவெ
ட்டுசீரமாக-சூதிபைய்த்தமயிலையி லொருசீரமுடைத்தாயக குறித்த
முசுமரபுசரிவாத். காணலிவ்விட்டிடம் வெருபபாயிருக்கிலதுக
தியட்டமங்கலமதாங்-கயிலுமுகாரபாத பைத்துவெருபபுறித க
னபஞ்சகவ்யாம. அவ்வாபிபரியிலக்கணமுதலாக வருள்பெறு
வசத்தாயா-அண்ணவீளிதயதிசெ யுண்டி முலைகருப வண்ணா
லைத்தேவனே.

அக

இ.த.

கட்டுவாம் பரிதாபி தொட்டிடமன் றமெலாக கதி
போற்சிவகதுமல்பொற-கள் வறுமயின்மழுது கலமாவெரு
க்கிலக் கற்கிபகல்விஜயியாபாபா வட்டமந்திரோவியபுல
புறவெருப்பாய்வயநக யிர்புறமெலாம -வடிவசெவக
திர்பேரம் சிவகதிநகலாபதுமநாதி விஜயமென்பா
ர், இட்டதுறவகுலேபுயாததபியுத்தம பெண்பததுநாலவ
ருல-மியுள்வதுமதகியம கறுபதத்தாயருல ப்மபுமதமக்
கோடைபரம, அட்டமங்கலதுக ததயுடாததுதுயைய
ருள்பெரு வசத்தாயா-அண்ணுன்னிதயதிசெ யுண்ணமுலை
த்தரிய வண்ணாலைத்தேவனே.

அக

இ.த.

* வாசியின்வயதுமப் பத்திரணடேகருட மருவிமீம்பத்தவத்தை
மாற்றிலொருமூன் தகற் சமமுமிருமாதமுமன் னுதரப்பன் னிரண்டா
ம், பேசுபரிவயகவண்ண பேசகமிருக்கிலும் பெருவெண்ணோதான்கல
த்தாத்-பெட்டிதிமப்பாவி கலைவன் னாக்குப் பெருஞ்செவ்வமுடக
வ்விவாக், தேவனகறுப்புப் பரிக்குகரிதேனாக் திவந்ததெமொர்பமே
துருஞ்செருகிவப்பேறிலும் வெண்ணித்தமேவினாஞ் செயவாருணத்
தரங்கிம், ஆசுவதுக்குக வத்தாரகவிஞ்சுகமுருள்பெறுவசத்தாய
யாண்ணுவினித்ததிசெ யுண்ணமுலைகுரியவண்ணாலைத்தேவனே.

இ-த.

பாயும்பெரும்பரி முகத்திடைவெளுத்திடிற் பாராசனா
ச்செயிக்கும்-பண்புண்கழுத்துவால்முதுகிவைவெளுத்திடி
ற்பாக்கிபமெலாங்கொடுக்கும், ஏயுமிருபிடர்வெள்ளை யாய்
ருந்தாற்புதல்வரினபமேன்மேலுமுண்டா - மெழின்மார்பில்
வெள்ளையுறில் கவலைகோயின்றியேயெப்போது மணமகிழ்த
ருந், தோயுமிகமிடதுபால் வெள்ளைநிறமேவிடிற் றாயசந்தா
னமுண்டாந்-கோனறியவலபுறம் வெண்ணிறஞ்செல்வமா
ந் தாய்முகம் பிற்பாசகம், ஆயுமபரபககவி நேயம்பொருந்
துரை பருள்பெறு வசந்தாயா - அண்ணலினிற்றுதிசெயு
ண்ணுமுலைக்குரிய வண்ணமுலைத்தேயனே. அசு

இ-து

* மார்புங்கழுத்துமா வபபடம்போலதாய் வாழைமடலொ
த்தசெவிபாய் - வதனமுக்கோணமாய் ததலுயர்தகலமாய்
வைக்குமடிபந்தொத்ததாய், ஏர்புண்புகாலுநா லுவகடைந
தேயதை எடுத்துநாட்டியதுபோலா - பிருதுடைதிரட்சியா
யச் சுழல்கின்றபோதுநீ எழுநடைக்கோலென்னலாய், போ
ர்புரிமுகத்திலே வெட்டினுமெதிர்ப்பதாய்ப் புரலிபோன்ம
ன. றிவநாய்-பொங்குகழிகோட்டையு, தவகியதுருக்கமும்
புலிமெனப்பாய்கின்றதாய், ஆர்பரியிருக்கின்ற துத்தமப்புர
விகா ண நன்பெறுவசந்தாயா-அண்ணலினிற்றுதிசெயு
ணுமுலைக்குரிய வண்ணமுலைத்தேயனே அசு

இ-து.

கோய்யுளப்பரவியது நிற்கின்மலைபென்னவுங் கூத்தின
டமகிளைன்னவுங்-குலகிழைவாசனைபின்மான்மதம்பாளிதங்
குஞ்சுமகிழ்கொப்பதாய், வெய்யகட்பொழியா வட்டலொ

மெய்திரடை விசுமுற் பந்தென்னவும்-மேலேறுசேவகன் கா
றஞ்ஞளடங்கியே வேகததில்வளியென்னவுஞ், செய்யுநர்சா
ரிதை பதினெட்டுமுன்னதாய்த் திருத்தமிழகாண்குவது
சென்றபரிமேலெறல் விதியென்றுமறையாஞ் செழும்பரியி
லேறிவநதெம், ஐயநீபாண்டியற் கறிவித்ததென்பர்காணரு
ள்பெறுவசநதாராயர் - அண்ணாவினிற்றுதிசெ யண்ணாமலைக்
குரிய வண்ணாமலைத்தேவனை

அஅ

இவாமுன்னி யென்னது பெறவேண்டுமெனல்

காமமாகப்பிறவி சாராதமெய்நஞ்ஞான சாதனம்பெறவே
ண்டிணை-சரியைகிரியாடோக முன்றுநகடந்தமெய்ச சுற்
குநவையாடையவேண்டும், காமமாதருசிவா லயலீங்கதரிச
னகாடிபருவா பெறவேண்டிணை-நக்கன வலக்கைதலைமேற
கொண்டிதாரகத்தியைமுன காணவேண்டும், பூமியான
ரசரைக் கண்டதாரியசெயமா பூர்த்தியாய்ப் பெறவேண்டி
ணை-புரவலாதருத்துக் கிடைசுநகமநதிரிகள்பாற் போய்முன்
புகாணவேண்டும், ஆயிகவளககள்சிம மாபுரிவிளங்கவருந
ருள்பெறு வசநதாராயர் அண்ணாவினிற்றுதிசெ யண்ணாமலை
க்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனை

அக

கலவியிற் கொக்கோக வகைகூறியது.

காமமுடையையுமா லீங்கனமதோரைத்து நண்ணுமிதழ
தாபான-நல்லசுவைபதினென்று மமிர்தநிலைபதினைத்து நஞ்ஞ
கக்குறிகளைமுடி, கூறுநகதக் குறிகளெட்டுமுயர்பறவைவபோ
ற்சூரலோகா யெட்டுமிருகைக்-குவிதாடனங்களிருகாண்கு
முறைகாணங்கள் கூறுநாற்பத்தெட்டுமே, பூமிகலவிப்பேரக
மெய்முழயக் கிரெட்டு முறமுதாற்றிருபதுடனே-யோராயு
மொழிகின்ற கொக்கோகவிதமறிந் தூட்டலோடிவிதகவே,
பாடவருமங்கையுமதுபவித்திடவின்பு மருள்பெறுவசநத

ராயர்-ஆண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே.

சு. ௧0

பெரும்பாலு நோய்கள் வராவகைகூறியது.

எட்டுநாள்க்கிரு முழுநாளிலேவார்பட்ச மிருகண்கலிக்க மிடுவோ-எததாகமதிதொறும் பிதநீரெல்லா மெடுத்திட மருதுகொள்வோர், திட்டமாயெண்ணுங்கு நாளினுக்கொருகாற் றிருநதிழை புணாச்செய்வோர், வட்டமாமூவிரு மதிக்கொருவி ரோசனம் வாங்காமலே வாங்குவோர்-வயிறுப சிசுண்டுண்டு வோருருக்கொருநோயும் வாறுதுமிகுதியாக, அட்டமாசித்திமுனை ிட்டமதுரேசனே யருள்பெறுவ சந்தராயர்-ஆண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே.

சு. ௧௧

தியோர்தேடுபொருள் போம்வழிகூறியது.

வைபகநன்னில தியோர்களீட்டுபொருள் வம்பருக்கா ய்பிணிக்காம-வாயோட்டமாகவே பேயோட்டுபுசாவி மார் கடஞ்செலவினுக்காங், கையகங்கொண்டகொலை பாதகர்க் காம்படைக் கன்னமிடுகள் ளருகநாங்-ஆசாமயக்கபினி சர றுயமாசனங் கடியகட் குடியருகநாம, மெய்யகஞ் சிறிதிலா ப் பெய்வழக்கதுபேசு வீணருக்காநதழற்நாம்-வேசையா க்காமபூத மூசுமண்ணுக்காகும ிவநதாதண் டத்தினுக்காம் அய்யனே துய்யனே செப்பவெழின் மெய்பனே யருள்பெறு வசந்தராயர்-ஆண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே.

சு. ௧௨.

சல்லோர்பொருட்பயன் படுமாறுகூறியது.

சேற்கடற்றரணியி னல்லோர்களீட்டு பொருடேவாலயங் களுக்காந் - ிவ்வாரீட்டிகமா ராதனைக்காமையர் திகழ்சுமா

ராதினேக்கா, தாற்கடற்கரைகண்ட புலவர்கட்சரமௌன நுவுலுமெய்
ஞ்ஞானியர்க்காம்-நோற்குழாதவமுடைய பேர்க்காம்பசிக்கண னுகர்
சசிக்குழுதவமாகும், நாற்கிளரும்வேதநெறி வேள்விகட்காஞ்சகுண
நண்ணுதானகளுக்கா - நறநெண்டர்பாகவதர் தங்களுக்காம்பரிய
நாலெட்டறங்களுக்காம், ஆற்கணல்வர்க்குமுன் நருள்பரஞ்சோதி
யே யருள்பெறுவசந்தராயா-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணமுலைக்
குரிய வண்ணமுலைத்தேவனே.

௯௩

பிரயாணததுக்கு ராசிபலன் கூறியது.

மேடலக்கினமதளி லூரப்பயணமாகாது வீறிடபலமுள்ளதா
ம்-மிதுனத்திலெசெலுவ காரியமெதுப்படு மென்கடகமரசர்சேவை,
நாடருஞ்சிங்கத்தி லாதாயமாகந்நி நளிரசரவகாணுந்துலாம் - ரர்
பொருளகிடைக்கும் விருச்சிகம்பிணியின னலியுடனெடுக்கமுண்டா
வ, கோடுறுந்தனுசுசத் துருஜயம்மகரமது கொடியபயமாங்குமபேர
கொடியர்தண்டனையெய்து மீனமழையாற்பயக கொண்டயாத்திரை
செய்காலத, தாடுவேயுறுதோளி பங்கவிஃதுணமையா யருள்பெறு
வசந்தராயா-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணமுலைக்குரிய வண்ணமு
லைத்தேவனே.

௯௪

முக்குணத்தினியல்பு கூறியது.

ஞானமருடவமேன்மை வாய்மைபொறை மோனமொடு நவை
செயைம்பொறியடக்கல் - நற்கருமவியல்புநெறி சாந்தமுயர்கல்வியி
வை நல்லசாதவீகருணமாம், ஈனமறுதானமன பூக்கந்தவந்தழிம
மொழில்கல்வி கேள்விஞானம்-இசைவீரசௌகரிய மலககாரமீவை
யே யிராசதகுணத்தினியல்பாந், தாணுறுநெடுந்துயி லொழுக்கமுத
னீகிவழு தாழ்வஞ்சமாதிகோபந் - தாவுகொலைபேருண்டி, சோடப
பெரய்காமரிவை தாமதகுணத்தன்மையாம், ஆனமுதமைந்தாடு மநி
வண்ணத்தனே யருள்பெறுவசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்
ணமுலைக்குரிய வண்ணமுலைத்தேவனே.

௯௫

நவக்கிரகதானக்கூறியது.

பாணவுக்கீத்திநீர் தானமதுகன்றீன்ற பசுவாகுமதிதனக்குப்-
பாணிநசகருசெவ்வாய்க்குச்செகப்பெருதுபைம்புதற்குச்செம்பொ-
ளும், வானியவ்வியாழந் தனக்குவெணப்பட்டாடை மாசக்கிரற்குவெ-
ள்ளி - மருவியசனிக்குலரை கரியகிறமாயிலகு மயிடமாமொருமைக்-
கடா, தானியலிராகுவூர்க்கசங்கறுப்புடைத் தானவெள்ளாட்டுக்கடா-
ககச்செவகேதுவுக்கோதரியமதயானே சாற்றாமறையோர்க்களித்தல்,
ஆனதுநவக்கிரக தானவிய்யீதென்ப ருள்பெறு வசந்தராயர்-அண்ணா-
வினிற்றுதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே.

நவக்கிரகவுருவந்திசையுக்கூறியது.

நடுவட்டமாயிரவி யருவிருக்கின்றநீலை நாமுக்கினிமுலைதா-
னஞ்சநிரமதியுருக காற்றிசைத்திறிகோண நாணிலமகன்வடிவமாம்,
வடிவிலீசன்றிசைப் பரணவடிவமபுதன் வடதிசைத்தீர்க்கசுதுரம்-ம-
ருவுபொன்கீழ்த்திசைப் பஞ்சகோணத்துரு வயவருநீர்தருசக்கிரன்,
மிடையுமேற்றிசைதனுப் போலுருசசுனிநிருதி மேவுருர்ப்பாகார-
மாய்-மேவுவனிராகுவட மேற்றிசைத்துவசமென வெங்கேது தவகு-
மிடமாம், அடையுமொன்பதுகிரக வடிவமுந்திசையுமீ தருள்பெறு-
வசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாம-
லைத்தேவனே.

௬௪

நவதானியமுஞ் சமித்துவகூறியது.

ஞாயன்கோதுமை செஞ்சாலிசோமனார் துவரைசெவ்வாய்தன்-
க்காஞ்சொல்லரியபுந்திக்கு நற்பசும்பயறதார் தூய்விடாழந்தனக்கு,
வேரியவகடலையால் வெள்ளிக்குமொச்சையாம் மேலியசனிக்கொள்-
ளதூம-வெற்றிகொளிராகுவூக் கானமாதங்கேது வினாகாரணநவதா-
னிய. நானியலெருக்குப் பலாசுகருங்காலி நாயுருவியச்சயத்தம்-
நல்லத்திவன்னிகூர்ப் புல்லறுகுதர்ப்பையிவை நவசமித்தாகுமென்

தே, யாரியமுணர்ந்தமே லவரீதுவீதியென்ப ருள்பெறு வசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே.

௬௮

மூவர்தேவாரத்தொகைகூறியது.

பன்னருத்திருஞான சம்பந்தர்செந்தமிழ்ப் பதிகமீரெண்ணாயிரம்-பண்பானசந்தர ரிசைத்ததேவாரீழப்பட்டுதுமேலேழாயிரம், நன்னுத்தறிலகவதி யாரொடுந்தோன்றுதிரு நாவினுக்கரசர்சொன்ன-நற்றமிழ்ப்பதிகநாற பததொன்பதாயிர நாமெவ் மூவர்மொழியுட், பின்னரெண்ணூற்றாறு பததுநாறபதிகமீப் பேருலகுதனில்விளவகும், பேசுமிருநூற்றெழு பததைநதுசிவதலப் பெருமைசேர்பதிகமாகும், அன்னதிருமுதையோதி நின்னடிப்பூசைசெய் தருள்பெறு வசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே

௬௯

சிற்பினப்பேரின்ப வட்டாகையோகவ கூறியது.

வனிதைபஞ்சணையாறு சவைபோசனங்கந்த மருவுசித்திரவஸத்திரம்-மாலைமணியிழையணித தயிலதாம்பூலமெண் வகையதேசிறின்பமாந், தினமணிவிபூதிருத ராக்கபஞ்சாக்கரந திரத்தம்பிரசாதமாகான்-தெறிசனமிலிவகசுந கமமெட்டுமன்பருட் டெளிதரும்பேரின்பமாந், தனியியமசியமமா தனபிராணையாமதற் பிரதத்தியாகாரமாம-தாரணையானஞ் சமாதியில்வெட்டிமே சாற்றுமட்டாகையோகம, அனவரதநடனமிடு வனருகபதததனே யருள்பெறுவசந்தராயா - அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமலைக்குரிய வண்ணாமலைத்தேவனே.

நாலுயுகத்திலும் பூசைசெய்தவாகளாக கூறியது.

திதிவாதுயர்க்கிரே தாயுகத்தன்னிலே செனகன்றசோதிமலையாந்-திருமாலயன்முதல் வீசையோர்கண்மறையினுற் சிவதருமமே புரிந்தார், நீதிமாமணிதிரே தாயுகத்தாகம நெரித்தபோதனாபூசனை-நிதிதுவாபரமதின வசசராகங்கதலீன்ற நிருபனும்வீரசம்பு, நாத்தேன்

கவியில்வல் லாளபிரபுடதேவ ராமர்தருமஞ்சதாப்த்த - கவிலாயிரத்
கேழ் நூறுமெழுபத்துமே னுடுபிலவகவருட, மாதியாய்நின்றகல
தருமகாத்தாவான வருள்பெறுவசந்தராயா - அண்ணாவினிற்றுதிசெ
யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணாமலைதேவனே. க௦௧

அவைவடக்கங்கூறியது.

பரிமளந்தோயிதழி மாலையொடுமணமிவாப் பசுசினம்புல்லறுகி
னைப்-பழுதிதன் றுதள்ளாம லீசனுளமகிழ்வொடும் படாசடையிலேற்
றபடியால். விரவுமாசையின லுரைததவிச்சதகமது மிக்கபுனைசொல்
லாயினும்-மேதினியெலாமபுக ழிலககணமிலககிய மிகத்தெனிககறி
நாவலர், பரவுநின்புகழ்தலப் பெருமையின்றுதியிருப் பதனாலிகழ்ந்
திடாமற்-படியுனநிறைந்தன்பு கொடுபெரிதுவாதருட் பாலித்துமே
ற்கொள்ளுவார், அரியயனொடிகிறன் பூசிகதவீசனே யருள்பெறு
வசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணா
மலைதேவனே. க௦௨

வாழிகூறியது.

சந்ததமுமோதுநாண மறைவாழியாகந் தளிர்த்தும் பசுக்கள்வா
ழி-தரண்காவலாவாழி மனுநீதிவாழிமுத தமிழ்வாழிவேள்விதனிலே
வந்தெழுந்தெய்வீக மன்னவன்வாழியவன் மதலைமெய்ப்பொருளைய
னா-மைந்தர்வழிவந்தவாகள் வாழிகுசமுனிவாழி மாதவநிரைந்துவா
ழி, சுந்தரமிக்குத்தவுண னாமுலைத்தாயவாழி சோதிப்ரகாசமாகத்-தோ
ன்றுமண்ணாமலைப் பரமனார்வாழிமெய்த துணைவித்தியாரத்தி நாகர
மும்வாழி. யந்தணாகள்வாழியெழில் சிவகபுரிவாழிமெய் யருள்பெ
றுவசந்தராயர்-அண்ணாவினிற்றுதிசெ யுண்ணாமுலைக்குரிய வண்ணா
மலைதேவனே. க௦௩

அண்ணாமலைச்சதகம்-முற்றிற்று.

இஃது, மாம்பாக்கம் உபாத்தியாயரென்னும் பெயருள்ள திருச்
சிற்றம்புல நாவலரவர்களால் செய்யப்பட்டது.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ணாமலைக்

கார்த்திகைத்தீபவெண்பா.

காப்பு-வெண்பா.

கீர்த்திபெறுஞ் சோண கிரிமுடியின் மீதொளிநுங்
கார்த்திகைத் தீபவெண்பா கட்டுரைக்கப்—பூர்த்தியுற
நம்பாத வாரணத்தி ஓதனரு லோதுகரசு
சம்பந்த வாரணத்தின் றுள்.

தூ ல்.

கங்கை யணிதீபந் கற்பூர தீபமலை
மங்கையொரு பங்கில் வ்ளாதீபம்—பங்கயன்மால்
விண்பாரு நேடுமவண மேலியண னாமலையிற்
பண்பாருங் கார்த்திகைத் தீபம்.

அன்னமளிக் குந்தீப மண்டினரை யாதரித்துப்
பொன்னுமளிக் குந்தீபம் பொற்றீ—பமன்னு
மராவணினேர் காட்டுமெங்க ளண்ணா மலைமேற்
பராவவருங் கார்த்திகைத் தீபம்.

மோகாந்த கார முறிந்தோடச் செய்தீப
மோகாந்த மாவந் திடுந்தீப—மாகாந்த
ளாங்காரந்த தென் றுரைக்க வண்ணாமலை முடிமேற்
பாவகாரந்த கார்த்திகைத் தீபம்.

பந்துமுலைப் பாணையர்க்காப் பாங்கருநு கூடலிலே
வந்து விளையல்வற்ற மாந்திபவ—கொந்து
மலமலியுஞ் சோண மலைத்தீபம் போற்றிப்
பலாமலியுங் கார்த்திகைத் தீபம்.

௪

இட்டவிதி சாப மிரிந்தோடப் போற்றிசைக்கு
மட்ட வசக்கட் கருடபஞ்சிட்
வதிதருசோச சோண மலைத்தீப மெம்மூட்
பதிதருசோக் கார்த்திகைத் தீபம்.

௫

ஆதுலரா ஸீரென்றே யன்றொருசெய்க் காவழகரு
மாதுலரா வந்துரைத்த வண்டபங்—காதுலரா
நந்தனஞ்செய் குழுஞ்சோ ணசலத்தி லன்பரன்பிற
பந்தனஞ்செய் கார்த்திகைத் தீபம்.

௬

நீகெற்பி னுளுடன்வாழ் நீலகண்டா தம்மிடம்வந்
தோகெவாந தாண்ட வொருதீப—மாடுமயிற
கொக்கவிசை வண்டினம்பா டோங்கருணை வெற்பின்மிசைப்
பக்கமிகுந கார்த்திகைத் தீபம்.

௭

செங்கமல வேதா திலோத்தமையைப் பின்றுரத்த
வாகவனுக் காவேட னுந்தீபந்—திருகடவழ்
சோணமலை தீபமிகத் தோத்திரஞ்செய் தென்றுமுயர்
சூணர்மகிழ் கார்த்திகைத் தீபம்.

௮

மண்ணிடந்துங் காண மலரடியின் மாயவனார்
கண்ணிடந்து சாத்திக் களிதீப—மெண்ணிறத்
தீர்த்திபெறுஞ் சோண கிரித்தீபத் தென்மதுரைப்
பூர்த்திபனா கார்த்திகைத் தீபம்.

எல்லா வுலகு மிசைய வருச்சுனன்கை
வில்லா வடியுண்ட மெய்த்தீபம்—பொல்லாக்
கலிதிர்க்குந் தீபங் கனவருணைத் தீபம்
பலியேற்குங் கார்த்திகைத் தீபம்.

சு. ௦

சீரார் சிறுத்தொண்டர் செல்வன் கறியுண்ணப்
பேராசை வைத்த பெருந்தீபங்—காரா
ரருணகிரித் தீபமனத் தல்லும் பகலும்
பருணிதர்தேர் கார்த்திகைத் தீபம்.

சு. ௧

உள்ளதெனு நல்லோர்கட் குன்னதா வில்லதென்று
கள்ளமனத் தோர்க்கின்பதாக் காடபம்—வெள்ளமதி
மேவுசடைத் தீபம் வியன்கொளரு னுசலததிற
பாவுபுகழ்க் கார்த்திகைத் தீபம்.

சு. ௨

தொண்டர்க்குத் தோன்றத் துணையான தீபநல்ல
வண்டர்க்கு மெட்டா வருட்டபம்—வண்டமருந்
தோடுடைய பூம்பொழில்குழ் சோணமலைத் தீபநமேம்
பாடுடைய கார்த்திகைத் தீபம்.

சு. ௩

வென்றுளே வன்புலனை வீட்டியுணர் கும்பமுனிக
கன்றுமணக் கோல மருடபஞ்—சென்றுவியன்
விண்ணளக்குஞ் சோணகிரி மேற்றீப மன்பருககுப்
பண்ணளிக்குங் கார்த்திகைத் தீபம்.

சு. ௪

போற்றமுடி யார்க்கருளும் புண்ணிய தீ. பம்வினைய
மாற்றமுருத் தாகுமணித்தீபஞ் சாற்றமுறை
புன்னரிய சோணமலை யோங்குள ருந்தீபப்
புன்னரிய கார்த்திகைத் தீபம்.

சு. ௫
சு. ௬

சிற்தம் பலத்திற் றிருநடனஞ்செய் தீபமன்பா
குந்தம் பலருணமாக் கொள்தீப—மற்றற்
துடைத்தருளுஞ் சோணமலைத் தோன்றியதி பஞ்சீர்
படைத்தருளுங் கார்த்திகைத் தீபம்.

கக

கஞ்சமலர்க் கண்ணையன் காணபரிய தீபமெனுள
வஞ்சமல மகற்றும் வான்நீப—நஞ்ச
மதுமூபர் தீபமெழி வண்ண மலேமேற
பயிலுமாரூ கார்த்திகைத் தீபம்.

அனபருளத் தேயகலா வானத்த தீபம்பே
நன்பருளத் தோன்று மெழிறீபம்—வனபருளத்
துறறியாத தீபமவள மோகருமரு ணைத்திற
பறறகலாக் கார்த்திகைத் தீபம்.

கஅ

ஆலால சுந்தரரை யன்று மணந்தடுத்து
மேலா வுவந்தாண்ட மெய்ததீபம்—பாலாழி
யோராபுதல்வ னுக்கருளி யோகருமரு ணைத்தீபம்
பார்புகழுவ கார்த்திகைத் தீபம்.

கக

காதலு ரன்பர் மகிழப் பெருந்துறையிற்
போக மனிதத புகழ்த்தீப—மேக
மகலவருந் தீபமுய ரண்ண மலையிற்
பகலவனோ கார்த்திகைத் தீபம்.

உ௦

மூத்திக்கு வித்தா'முனைத்தெழுந்த தீபமெழிற்
சீத்திக் கொருபால் தருதீப—மெத்திக்கு
கார்த்துமிக்கு மன்புடனே யுண்ணுமலையீது
பார்த்துவர்க்குவ கார்த்திகைத் தீபம்.

உக

போதாந்தப் புண்ணியர்கள் போற்றிசைக்குந் தீபம்விந்து
காதாந்த முங்கடந்த நற்றீபம்—வேதாந்தச
சித்திருந் தீபந் திருவருணைத் தீபநல்ல
பத்திருவ கார்த்திகைத் தீபம்.

உஉ

பாணனுக்கோர் சத்துருவாம் பாட்டனைக் கடலிலே
நாணமுற்றோ டப்பாடு நறநீயம்—பேணி
யயனுமரி யுலகரண வண்ண மலையிற்
பயனுருவாவ கார்த்திகைத் தீபம்.

உ௩

முத்திருந் காரணவென்று முன்னுமன்ப ருக்குமுன்னம்
பத்திருந் காட்டிப் படாதீபஞ்—சத்திருந்
யோடுதவஞ் செய்யருணை யோங்கியதீபஞ்—சத்திருந்
பாடுமெழிற கார்த்திகைத் தீபம்.

உ௪

சத்தான தீபமுயர் சன்மரர்க்க ருள்ளத்தில்
வித்தா முளைத்து யினிர்ப—முத்தான
மோகருவ கரிக ளுலவுமரு ணசலத்திற்
பாங்குபெறுவ கார்த்திகைத் தீபம்.

உ௫

இன்பத் தருடப மேத்திப் பணிந்தோர்க
மென்பவிரு ளோட்டுஞ் சுடந்தீப—மன்ப
ரவமருக்குந் தீப மருணைவளர் தீபம்
பவமறுக்குந் கார்த்திகைத் தீபம்.

உ௬

அஞ்ஞான்ம் போக்கி யருடப மாணந்த
மெய்ஞ்ஞானம் காட்டி யினி தீப—மெஞ்ஞான் று
சித்தர்மகிழ் சோணகிரி தீபம் பணிந்தேத் தும்
பத்தர்மகிழ் கார்த்திகைத் தீபம்.

உ௭

நட்டம் புரிடப நல்லடியார் தங்கன்கொடுங்
கட்டவ களையே களையப—மட்ட

திசைமேவு மெங்க டிருவருணைத் தீபம்

பசைமேவுங் கார்த்திகைத் தீபம்.

௨௮

நாடியடி யார்பரவு ஞானதீ பம்மறைக்கு

கேடியறியா கெறித்தீத—நீடுந்

திருவருணைத் தீபந் தினமமரர் போற்றிப்

பருவரல்தீர் கார்த்திகைத் தீபம்.

௨௯

நாலா ரணமு நவிலரிய ஞானமெனு

மேலான போகம் விளை தீப—மாலால

முண்டமரர் தவகளிட ரோட்டருணைத் தீபமண்பாய்

பண்டமருக கார்த்திகைத் தீபம்.

௩௦

சென்மப் பிணிதீர்க்குந் தீபமடி யார்செய்கொடுங்

கண்மவினை போக்குக கணதீப—மன்மதனை

யங்கமிலா தாக்கியரு னண்ணு மலைத்தீபம்

பங்கமிலாக் கார்த்திகைத் தீபம்.

௩௧

மாமதைக்கு மெட்டா மணித்தீப மேழைகட்டுச

சேமமளித் துக்காக்குஞ் சீர்த்தீபத்—தாமரையு

நத்துமொளிர் வணசுனைச்சோ னுசலதி பத்திசைகவி

பத்துமொளிர் கார்த்திகைத் தீபம்.

௩௨

கற்றைச சடைமுனிவர் காண்டிப மாநுரிந்

புற்றையிடங் கொண்டிறையும் பொறநீப—மொற்றை

தவளவகத் தந்தனைமுன் றந்த வருணைப்

பவளவகக் கார்த்திகைத் தீபம்.

௩௩

மன்னுமிளசைநகர் மாநன் முனைவாரி

யன்னமிடச சேவை யருடபம்—வன்னச்

சிகரநெடுங் கோபுரஞ்சேர் தென்னருணைத் தீபம்

பகரயிருந் கார்த்திகைத் தீபம்.

௩௪

நாவுக்கு வேந்து நமச்சிவா யப்பதிகப்
பாவுக்குக் கன்மிதக்கப் பண்டபம்—வாவித்
கயன்மேய்க் கழுகுடைக்கும் காமாரு ணைக்கோன்
பயன்மேவுங் கார்த்திகைத் தீபம்.

௩௫

சிந்தைக் கலக்கந் தெளிவிக்குந் தீபந்தாய்
தந்தைக் கிணையாகச சார்டபம்—விந்தை
மதினிலவுக் காறு வளரு மருணைம்
புதிலிலவுங் கார்த்திகைத் தீபம்.

௩௬

மன்னுயிரகட் கோருயிரா வந்தருளுந் தீபமறை
யுன்னுதற்கு மெட்டாத வொர்தீபம்—பொன்னுலகைக்
கீழாக்குஞ் சோண கிரித்தீபம் வெவ்வினையைப்
பாழாக்குங் கார்த்திகைத் தீபம்.

௩௭

மூவருக்கு ளாதி முதலான தீபமுயர்
தேவருக்குங் காண்பரிய சோததீபம்—மேவருவி
யாலிக்குஞ்சோணமலை யார்தகசெழுத் தீபமின்பம்
பாலிக்குங் கார்த்திகைத் தீபம்.

௩௮

கந்தனையு ஞானமதக் காரானை மாமுகத்தோர்
தந்தனையுஞ் சேயாத் தருதீபம்—மெந்தமைக்க
ணைககியருள் சோணமலை நோன்றீப மன்பருக்குப்
பாக்கியமாவ் கார்த்திகைத் தீபம்.

௩௯

வேலனைநேர் மார்க்கண்டேயர் மேவுசிவ பூசைக்காக்
காலனையு தைத்த தனதீபம்—கோல
விதுமகிமுஞ் சோணகிரி வேணுவின்மேற் சூழும்
பதுமநிகர் கார்த்திகைத் தீபம்.

௪௦

தக்கணுக்கு மேடத் தலையளித்த தீபமென்று
தக்கணெனப் பேர்படைத்த நற்றீபம்—மிக்க

வீருப்பதனும் சுரந்தார் வினைதிர்க்குஞ் சோணப்
பருப்பதஞ்சேர் கார்த்திகைத் தீபம்.

௪௧

கற்றலுடன் கேட்டுணர்ந்து காதலுடன் சிந்தித்தோராக்
குற்றதுணையா வுறுதிபஞ்—சொற்றகதிக்
கேணிசிக சோணகிரி யேர்முடிமே லஞ்சவெணும்
பாணிசிகர் காததிகைத் தீபம்.

௪௨

பண்ணுடனே தேவாரம் பாடிழ வாக்ஈமலான்
பெண்ணுடனே தோன்றும்பெருந் தீபம்—விண ணுடனே
சேரமலைவான்புவிக்காச செல்வதுபோ லோங்கருணைப்
பாரமலைக் காததிகைத் தீபம்.

௪௩

தந்தைநிருத் தாடடிநத் கண்டேசுரருக்குச
சிவதைமகிழ் தீபஞ் செழுந்தீப—முந்தை
யொருமுடிவில் லாம லுயரருணை வெறபின்
பருமுடியிற் கார்த்திகைத் தீபம்.

௪௪

பஞ்சாக் கரத்தையிடு பததியுட னுன்னினாக்கு
விஞ்சாக்க மாக மிளிர் தீப—மஞ்சார்க்கச
சிவகமுறை லிட்டகலாத் தெனனருணை வெறபுறுமோர
பகததழ்வாங் கார்த்திகைத் தீபம்.

16

பத்வீணைப் பாசத்திற் பட்டுமலும் பாதகனேன்
மந்தமதிநீக்கும் வண்தீபஞ்—சுத்ததமுந
கொக்குமிசை நற்குபில்கள் கூவருணைத் தீபமுயா
பக்குவர்காண கார்த்திகைத் தீபம்.

௪௫

ஏதம் பெரிதுடையே னேத்துந்தீ பஞ்சாம
வேதம் பெரிதும் விழைதீபம்—கேதம்
புலிக்ஞம்கோ வுக்குபிலாப் பொன்னருணை வெற்பிற்
பலிக்குஞ்சீர்க் கார்த்திகைத் தீபம்.

வன்னிமதிசென்னி மிசை வைத்தருளுந் தீபமலை
மன்னிமதின்கப் படாத்தீபம்—நன்னிமதிற்
சூரியற்குமேலுயருஞ் சோணமலைத் துவளந்
பாரியநற் கார்த்திகைத் தீபம்.

௯௮

ஆர்த்துவகுகிடுகுகொங்க யாசுரனையன்றொருநா
ளீர்சதுரித்துப்போர்த்த வெழிற்றீபம்—பாத்துரைக்க
வொண்ணுகசோணகிரி யோருகியதீபங்கோபம்
பண்ணாத கார்த்திகைத் தீபம்.

௯௯

பெய்ய்வசமாம்வஞ்சமணம் போமழியாமூவர்களாற
சைவசமயந் தருதீபந்—தெய்வ
முனிவாரித்தலுணமகிழ்ந்து மெய்யருணை சாரந் தூர்
பனியகற்றுவ கார்த்திகைத் தீபம்.

௧௦௦

பாரருந்தினோன் றுகித்தல் மண்! உபம்வாவிகரை
கீரருந்தியேறக் கிளர்தீப—பீரருந்திச
சீவனஞ்செய்மாதவரவாழ் தெனனருணை ததீபமெமமைப்
பாவனஞ்செய் கார்த்திகைத் தீபம்.

௧௦௧

தாருவன மாதவர்க டாம்விடுத்தவெங்கைதனை
கூருகிரினுலுரித்துக் கொள்தீப—மேருமுக
லோகமலையெட்டினு மிக் கோகமருணைசலத்திற்
பாங்குமலி கார்த்திகைத் தீபம்.

௧௦௨

நன்றுபுரிபொன்னையா னண்ணுகிருப்புவனத்திற்
சென்றுரசவாதமது செய்தீபந்—கன்றுகளுக்
கம்பிழிகையாலருத்தி யாடுசுணைச்சோணமலைப்
பம்பிவளர் கார்த்திகைத் தீபம்.

௧௦௩

மாயப்பசுவமணர் மாமதுரைக்கேவவதை
வீழ்ச்சமர்செய் விடைத்தீப—நேயுகா

னிதாட்டுவெண்கார் நீள்கோணவிற்பிலன்பா
பாராட்டுவ கார்த்திகைத் தீபம்.

௭

போதனந்தரத்தவரும் பேரறுந்தீபன்கொடியேன்
கோதனந்தரம்பொறுததுக் கொள் தீப—நாதனணைட்
தரங்கனிகாபண்பெலாத் தாவகிவளர்சோணமலைப
பாங்கமருவ கார்த்திகைத் தீபம்.

௮

பொன்புரையுஞ்செம்மேனிப் புண்ணியதீபஞ்சிரிய
வென்புரைமுறறுந்தீர்த திடுநதீப—மன்புரைகொண்
டேய்தியமாதொண்டர்களுக் கென் றுமருணைசுவத்திற்
பாத்தியமாவ கார்த்திகைத் தீபம்.

௯

பாவினும்வந்தேத்திப் பாரததுப்பணிவாரென
மேலிவினை தீர்த்தருளு மெய்ததீபம்—கேவியுலை
தீட்டுதொய்யனோமயிலசேர தென்னருணைவெறயிலன்பா
பாட்டுவகருவ கார்த்திகைத் தீபம்

௧௦

சோமனைககாருணணியமாச சூடுநதீபவகொடிய
வேமனைக்கால்கொண்டோச செழிற்றீபம்—தாமரை
வெற்றிலைவளர்கண்போல நீளு மருணைசுவத்திற்
பற்றிவளா கார்த்திகைத் தீபம்.

௧௧

கோளுவகொலையுங் குடிகெடுப்புமாணவரு
நீளுமவர்கெட்டாது நீடப—நாளுந்
திடமிககுளுசோணமலைச சென்னிவளநாகப்
படமொகருவ கார்த்திகைத் தீபம்.

௧௨

தில்லையம்பலத்திற் நிருடனஞ் செய்தீப
மொல்லையினிலின்பமுத வுதீப—மெல்லை
யிலாண்டிதவஞ்செய்தவரா லேரருணைவெறயிற்
பலாண்டிபெறுங் கார்த்திகைத் தீபம்.

ஆணிப்பொன்மேருவில்லா வம்பரிவாச்சேடனையே
நாணியெனக்கொணரேர் நகைதீபம்—வேணி
விழுதிலாரத்தவர்கண் மேவருணைவெற்பிற்
பழுதிலாக் கார்த்திகைத் தீபம்.

௬௯

மின் ஞர்மணியரவும் வெண்மதியுநேசிக்கப்
போன ஞாசடைமேற்புனை தீப—நன் ஞரி
பூரிக்குங்கும்பமுலை போலோங்குஞ்சோணமலைப்
பாரிக்குக கார்த்திகைத் தீபம்.

௭௦

பன்னருஞ்சம்பந்தருக்குப் பந்தருந்பல்லக்குஞ்
சின்னமுழதநாலளித்த சோத்திபஞ்—செந்நெற
கழனிபுடைகுழருணைக் காமாமலைமீது
பழநிமலைக் கார்த்திகைத் தீபம்.

௭௧

பாகததுமையும் படாசடைமேற்சாணவியு
மோகததுடன்வாழ் முதிர் தீப—மேகத
துழனிமிக்கார்சோணமலைத் தாய்முடிமேனஞாண்ப
பழநிகர்க்குங் கார்த்திகைத் தீபம்.

௭௨

பொல்லாமலவிருட்டைப் போகருந் தீபம்புவன
மெல்லாந்தரமாகு மெழிறநீபம்—வல்லானை
மந்தனெனவந்த மகிமையருணைசலத்திற்
பந்தமிதுவ கார்த்திகைத் தீபம்.

௭௩

எங்கெங்கேயன் பரிருந் தெவ்வாறுவெண்டிகிணு
மங்கெங்கேயவ்வா றருட்பஞ்—சிக்கெங்கேட்
டஞ்சமுகட்டாரந் துழுகி லார்க்குமருணைசலத்திற்
பஞ்சமுகக் கார்த்திகைத் தீபம்.

௭௪

எட்டுமிரண்டிந்தெரியா னேழையேமென்பாருட்
கட்டுப்பட்டோங்குங் கனதீபம்—மட்டிலா

மேன்மைதருசோணகிரி மேவும்பிறைக்கொழுந்தின்
பானமைதரு கார்த்திகைத் தீபம்.

சுஎ

கவகைதனையேவியறிற் கம்பாநதியிலுமை
கொகைகவினைததழும்பு கொள் தீபஞ்—சுவகையிலாப்
புகைவாசோசோணகிரிப் பொறசடையாற்றிற்பூகத
பங்கயநேர் கார்த்திகைத் தீபம்.

சுஅ

செம்மையடியார்பூசை செய்துவந்தகாரைககா
லம்மைககாலகாட் டருட்பம்—வெம்மை
யரிகரிக்குமில்லா வருணையடைந்தாநாய
பரிகரிக்குவ கார்த்திகைத் தீபம்

சுசு

காணரியமெய்ஞ்ஞானக் காட்சியருட்பமனபா
வேணவரந்தந்தருளு மெய்கதீபஞ்—சோண
கிரிமுடிக்கணமேவியொளி கேழ்புவனமுற்றும்
பரிமளிக்ருவ கார்த்திகைத் தீபம்

எ௦

பாண்டுமகன்வில்லாற் பரிந்தழிககப்பாகபத
மாணமையோடெயதி யருட்பம்—நீண்டி
விசம்புருவுசோணகிரி வெந்தழலினிடட
பசம்பொனிகர் கார்த்திகைத் தீபம்.

எக

பன்னற்கரியசெழும் பசைபவளமெனே
வன்னமிரண்டா வளர்தீபம்—நென்னருளை
வெற்பொனும்வெந்தழலின் வெந்திட்டவெணகட்டிப்
பற்பரிகர் கார்த்திகைத் தீபம்.

எஉ

மான்மேற்புலிபோல் வருமிடரெல்லாம் போககி
பான்மேலிவர்ந்தெனவந் தாட்பம்—மேன்மே
வணிகொளருணைசலமா மம்புயமேலுற்ற
பணிலரிகர் கார்த்திகைத் தீபம்.

எங

தேடரிய தீபஞ்சிதம்பரத்தி லாடுடுத்து
காடறியப் பேர்படைத்த நற்றீப—தீடக்
கசியார்க் குவக்காக் கணவருணை சார்ந்தார்
பசிதீர்க்குவ கார்த்திகைத் தீபம்.

௭௪

சாகையுடன் சாத்திரமுஞ் சாற்றரிய பல்கலையு
மாகமபு ராணமுத லாந்தீபந—தேகப்
பிணியகல வந்தெவரும் பேசிமகிழ்ந் தேத்திப்
பணியருணை கார்த்திகைத் தீபம்.

௭௫

துப்பற்ற வெண்ணையுமோர் கொண்டாகக் கொள்தீபந
தப்பற்ற சேவை தருதீப—மொப்பற்ற
வட்டாங்கயோகிகள்வாழ் வாராதவரு னுசலத்திற
பட்டாங்காவ கார்த்திகைத் தீபம்.

௭௬

தூர்த்தவடி வாய்வந்து தோராவியற்பகையார்
சீர்த்தவில்லா னைக்கொண்டு செலதீபந—தீரத்த
நலனாகுஞ் சோணமலை நாடுனர்க்குகிட்டிம
பலனாகுவ கார்த்திகைத் தீபம்

௭௭

கொக்கிறகும் வெள்ளெருக்குவ கோணுகலாமதியு
மக்குமணியு மணிதீப—மிகக்
வரிசையுற்ற சோணகிரி வாழ்துனாக்கு வேண்டும்
பரிசளிக்குவ கார்த்திகைத் தீபம்.

௭௮

இக்கடன்ஞாலத்தி விறப்பு பிறப்பென்னுந்
துக்கமுறு வோற்கருளுந் தூய்தீப—மிக்க
திருமணிசேர் சோணமலைச் செம்மலரின முத்தின்
பருமணிநேர் கார்த்திகைத் தீபம்.

௭௯

மான்மீனிகர்த்தவிழி மாத்தரார் மையலுற்ற
கான்வீனக் காண்பார்க்கு நற்றீபம்—வானம்

ஐதிரந்ததென வேய்முத் தொளிர்சோணவெற்பிற்
பதிர்ந்ததிருக கார்த்திகைத் தீபம்.

௮௦

தீவகினில்வீழாதடியார் சீராருமுத்தியெனும்
பாங்கினிலேசெல்லப் பகர்தீப—முககின்மதி
ததிரமேனதுகாமபாத தானேவருஞ் சோணவெற்பிற்
பத்திரமாவ கார்த்திகைத் தீபம்.

௮௧

பந்ததொடகைப் பரிகரிகருத் தீபரிதம்
வந்தடியேனுள்ளம் வந்தீப—மிருகத
பரணிபணி சோண சலமுடியினலல
பரணிவரு கார்த்திகைத் தீபம்.

௮௨

கானகவேடன்றணலிற் காயசசியெடுத துணை
கானகமகிழ்ந்தினிடுதன் துண்டிப—மான
சராசரமும்பொற்றுத் தனியருணை வெற்பிற்
பராபரமாவ கார்த்திகைத் தீபம்.

௮௩

காசிமன்னன்றன்னைக் கவியாகிப் பின்பவனசீ
மாசிலுருவந்தந்த வண்டிப—காசினிமீ
ஞெற்றுதவம்போலாவ கருணைவள ரன்பாவினே
பாறறுமெழிற கார்த்திகைத் தீபம்.

௮௪

கலலாவடியிற் கரவகாட்டி நாலவருக்குஞ்
சொல்லாதுணிரததுஞ் சபதீப—கொல்லா
கந்தமொடுதென்னருணை மேவுனருள் ளத்திற்
பாதமிடுக கார்த்திகைத் தீபம்.

௮௫

கேசகிளகராசமகன் வேண்டெல்ல கம்படுனைக்
கச்சிளகர்வழங்க கனதீப—கொச்சையெழின்
புதுதளிர்வண்டன் மகிழருணை தன்னிலன்பா
பாறுருவக கார்த்திகைத் தீபம்.

௮௬

ஆனஞ்சாடுந்தீப மன்பர் பிறப்பிறப்பா
மூனஞ்சாடுந்தீப மொண்டபம்—வானஞ்
செவித்திரவெல் லும்போற்றிச் சேரருணவெற்பிற
பவித்திரமாவ் கார்த்திகைத் தீபம்.

அ

கேட்டவரமெல்லாந் கேடுபடா மற்கொடுத்தே
நாட்டமுடனாண்டருளு நற்றீபம்—வாட்டமிலாப்
புள்ளிசேர்மாண்கள் பொலியருணை கணகெடற்
பள்ளிதாழ் கார்த்திகைத் தீபம்.

அ

மாளுகண்ணியுடன் மால்விடைமேல் வேய்நகுழல்கேட்
டாளுபர் முன்வந் தருபபம்—வாளுர்
தருவதனினுஞ்சிறந்த வாருவளர் சோணப்
பருவதம்வாழ் கார்த்திகைத் தீபம்.

அ

ஏறிவருந்தீப மேத்துமவர் வல்வினையே
தூறிவருந்தீப நோன்றீபஞ்—சீறிவரு
மஞ்சிபமாவுற்றறிநாண் மாவருணை வெற்பினிலின்
பஞ்சிறந்த கார்த்திகைத் தீபம்.

க

பாம்பணியுந்தீபம் பத்திரெறி சேரடியார்
தாம்பணியுந்தீபந் தனித்தீபம்—மாம்பல்
விகசிக்குமவாவி மிளிரணை வாழ்கற்
பகமெர்க்குந் கார்த்திகைத் தீபம்.

க

நன்களிக்குந்தீப நவிவருமுண் னாமுலையா
மின்களிக்குந்தீபம் விழைதீபம்—வன்களிந்
தண்ணருவி பெட்டையுடன் ருளுமிஞ்சோணவெற்பிற
பண்ணவர்தேர் கார்த்திகைத் தீபம்.

க

மங்களஞ்சேர்தீப மொருமாசடையா மாசடையிற்
மிகங்களஞ்சேர்தீபந் திருத்தீபம்—வெங்களஞ்சேர்

மாலுமிருவர்க்கரிதா மன்னருணை வெற்பிடைவெண்
பாலுயருந் கார்த்திகைத் தீபம்.

கூட

பாதாரவிந்தம் பரவுந் தொழும்பருக்கோ
ராதாரமாகி யருடபம்—போதாருந்
கொங்கிலங்குஞ்சோலை குலவருணை வெற்பினுமென்
புங்கினும்வாழ் கார்த்திகைத் தீபம்.

கூச

சங்கரிக்கோர்பருந் தகையுடனே மற்றையொரு
பங்கரிக்குமாகப் பகிர் தீபம்—வெங்கரித்தோல்
போர்த்ததெனமங்குல் பொலியருணை வெற்பிலன்பர்
பார்த்தருள்சேர் கார்த்திகைத் தீபம்.

கூடு

ஆணிப்பொன்னம்பலத்தி லாடுந் தீபம் பொல்லா
மாணிக்க தீபமகி மைத்தீபம்—வேணிக்க
ணீராரூந் தீபமெழி ளீடுமருணை ஈலத்திற்
பாராரூந் கார்த்திகைத் தீபம்.

கூசு

அந்தவச்சிராங்கதனை யச்சுவத்தின் கீழ்வருத்திப்
பிந்தவவனேத்தவருள் பெய்தீபம்—வந்தார்
குதவிசெய்வோ மென்றருணை யுற்றடியார்வேண்மொ
பதவிதருந் கார்த்திகைத் தீபம்

கூள

பண்டுபுள காசரனைப் பாவந்தவிர்த்தாண்டு
கொணடுவகைகூர்ந்த குண தீபந்—தொண்டு
கர்விலாமற்செய்வார் காணருணை வெற்பிற்
பரவிவாழ் கார்த்திகைத் தீபம்.

கூழி

சிந்தாமணிகாம்ப தேனு பதமந்தி

யுந்தாழ்ந்தவர்க்கருள்செ யுந்தீபம்—நந்தா⁴⁵

விழ்ப்புள்ள சோணமலை மேற்றீபநல்ல
பயப்புள்ள கார்த்திகைத் தீபம்.

கூக

கார்த்திகைத் தீபவெண்பா.

புத்திதருந் தீபநல்ல புத்திரசம் பத்துமுதல்
சித்திதருந் தீபஞ் சிவதீபஞ்—சததிக்
குயிராகுஞ் சோணமலை யோங்குவளர் ஞானப்
பயிராகுந் கார்த்திகைத் தீபம்.

வாழி.

வானவாழி மணவாழி மன்னவனும் வாழிபுய
ரான்வாழி மெய்ம்மையடி யார்வாழி—மென்மேலுஞ்
சோபனவண னாமலையுந் தூயதிருக் கார்த்திகைநற்
தீபமும் வாழி சிறந்து.

கார்த்திகைத் தீபவெண்பா

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோனாசல வெண்பா.

காப்பு;

வாணளை வீணைளாவையகத்திற் போக்காமற
சோனாசல வெண்பாச சொல்லுதறகு—நாணாளு
மீங்கமுநீ ராணைரினே யேக்கமறக் காககுமுககட
செங்கமுநீ ராணைரினே தோந்து.

நூ ல்

ஓங்காரபீடத் துறையும் பிரானினனைப்
பாங்கரரக் காணப் பணித்திடர—யாங்கார
வெம்பிரமா நற்றிருமான் மெய்யதுமாறித் தொடாமா
சம்பிரமா சோனா சலா.

க

சங்கைச சடையுங் கருணைத் திருமுருமு
மங்கை மழுமாணு மரைக்கைசத்த—பொங்கரவுரு
செந்நாளு மெந்நாளுஞ் சேவிகக மேனமேலுந்
தந்தாளுஞ் சோனா சலா.

உ

எற்றைநாண மரதுமையோ டென்முன் வருவாயோ
வற்றைநா ணல்லநா னானநாண—மற்றைநாள்
கன்மநாள் வீணுள் கரிநா னிருட்டுநாள்
சன்மநாள் சோனா சலா.

ந

திணைய்ப் படநாகத் திண்டினாலுந் துயர்கூர்ந்
தாவூவென் தேவகியமுந் காம—னாவால்
விடாதா வென்பார்க்கு வெய்யவிட முண்டோ
சுடாதா சோனா சலா.

ச

கேயில்வலஞ் செய்யேன் கும்பிட்*னின் றுருகேன்
வாயிலெழுத தஞ்சும் வழுத்துகிலே—னாயிற்
கடையாளாப் பேய்ப்போற் கவல்கின்றேன் கனகைச
சடையாளா சோணா சலா.

௩

மாதேவா சலகரா மைக்கண்டா முக்கண்ணா
கோதேனு மில்லாக் குணகரா—பூதேசா
வோம்பவா வோம்பவா வுள்ளவா வுள்ளவா
சாம்பவா சோணா சலா.

௬

மெய்ந்தலை விட்டுவிட்டு வேறுவே றுள்ளபல*
பொய்நூலைக் கற்றுப்புலமபுகின்றா—ரெண்ணோக்கும்
பொலவாவா தைக்குளிககுப் போவைவாயா கம்பலமா
சல்லவா சோணா சலா.

௭

பிறையிட்ட பொற்சடையெம் பெம்மானே நின்ற
ணிறையிட்ட வனபா நினைந்து—முறையிட்டிடு
கேளாது போலிருந்தாற தெட்டேனி னிககணமுச
தாளாது சோணா சலா.

௮

வேதாகமந் தெரிந்த மேலோ ருடன்கலந்து
மாதாகமான் புனற்காண மாண்பினுளப்—போதா கச
சத்துவா னந்த சகசநிட்டை தந்தருளாய்
தத்துவா சோணா சலா.

௯

மண்ணேறு பல்வகையா மன்பதைக ளத்தனையு
கண்ணேறு நீங்கிக் களிப்பதற்கோ—புண்ணேறு
சிந்தனையே எண்ணையுமோர் சிவனென விவ்வுலகிற்
றத்தனையே சோணா சலா.

௧௦

தண்டா மறையிலேமேற் றண்ணீரா வென்றனுள்
மண்டாத் துயரா விலகின்ற—கண்டாய்

சிலையெழுத்தா லோர்மொழியுஞ் செப்பகிலா யீதென்
றலையெழுத்தா சோண சலர்.

கக

பேயுடனே நட்டம் பிரியமுடன் செய்பவனிச
சேயுடனே சேராதென் செப்புவா—யாயுவத
மரமகண்டா வேதண்டா வண்டரண்டா வாலமுண்ட
சாமகண்டா சோண சலா.

கஉ

மரயாம லம்புணர்நது மாதவமாஞ் சைவநெறித்
தோயாம லம்புலியிற சோகினறேன்—முயாகி
வேண்டவா லின்படியே மெடஞ்ஞானப பால்கொட்பாய
தாண்டவா சோண சலா.

கங

துன்பக கடல்வீழ்ந்த தொண்டனேன் தன்னைச்
யீன்பக்கடலாட்ட வெண்ணினா—லன்பா
கடுப்பாரோ வைராரோ கம்மியிவனென்று
தடுப்பாரோ சோண சலா.

கச

தெய்வமுண் டென்றோவேளை தெய்வமின்றென்றோர்வேளை
மைவளருந் துட்டமன மிருந்தா—லுய்வதெவன்
ஈசனானென் றுனூராக் தீண்டவா வாண்டானீ
தாசனான் சோண சலா.

கஞ

எத்தனைதான் கற்றென்ன வெத்தனை தான்கேட்டென்ன
வத்தனையு மற்றோர்க் கவர்த்தென்ன—சித்தந்
தராசனர்க் கல்லானுன் றுளுண்டோ மேருச
சுராசன சோண சலா.

கக

துன்புவனா தொண்டருள மாலயமா வெப்பொழுதுந்
தென்புவனார் தேவியுடன் சேர்ந்துவனார்—நின்புகழை
பாடுவேன் பந்தவினைப் பரசத்தை வேரற்றவே
சாடுவேன் சோண சலா.

கங

கருநிறத்த காகவ கணகமலை சாரந்தாற்
நிருநிறத்த வாகுஞ் செயல்போ—விருநிறத்த
வாகாரநா னுணைச்சாரந் தன்படுவேன் கருணா
சாகரா சோணா சலா.

கஅ

வனபா தகஞ்செய்யும் வஞ்சர்தமைச சேராம
ளின்பா தகஞ்ச நினைந்துவா—முனபா
நிதானந்தா மந்தாகினிக குவந்தா யெந்தாய
சதானந்தா சோணா சலா.

கங

மான்செய்த கண்ணியொடும் வாலவடி வேலனெடுமி
வாண்டெய்த காட்சி வழங்கென்றால்—யான்செய்த
கன்மமா வந்துமுகவ காட்டகிலா யீதுனகருத்
தன்மமா சோணா சலா.

உ௦

வெய்யபிறப் பீனுமுயர் வித்தாரு மாகையென
வ்யயகல்லோர் சொற்றநெறியோராயன்—மையலிலே
யாழ்கின்றே னின்னீரரு ளெள்ளவயின்றித்
தாழ்கின்றேன் சோணா சலா.

உ௧

முற்ற விளஞ்சேய்க்கு மூண்டநோய்க் காமருந்து
பெற்ற ளருந்துகின்ற பெற்றிபோற்—சிற்றம்
பலசதுவந்த மன்பதைக் காப்பார நடஞ்செய்தித்
தவததுவந்த சோணா சலா.

உ௨

ஆட்டுகின்ற யாடுகின்ற யாடலையுக் காண்கின்றாய்
கூட்டுகின்றாய் கூடுகின்றாய் கொள்கைபல—நாட்டுகின்றாய்
ஞாலமெலா மிவ்வகையே நானறியே னின்னுடைய
சாலமெலாஞ் சோணா சலா.

உ௩

என்னைப்போ லெனையிலை யெவ்வெவ் வுலகத்து
நின்னைப்போல் வள்ளலிலை நிச்சயமே—பின்னையே

யென்றொழிலையாசித்த வில்லையென தீவதூன்
தன்றொழிலே சோனா சலா.

௨௪

நறம்பூவுடன்சேர்ந்த நாரமணமெய்து
மிறம்பூதன்றைய வெளியேன்—பெறம்பே
ததுவேதானாக வடியருடன் சேர்வேன்
சதுவேதா சோனா சலா.

௨௫

பததருக்குஞ் சித்தருக்கும் பண்ணவர்க்கும் விண்ணவாகரு
முத்தருக்கு மநீறவர்க்கு மூவரெனும்—கததருக
நற்றுரையாய் வாழ்கின்றாய் நாயேறகு நாயகனா
சற்றுரையாய் சோனா சலா.

வணங்காத் தலையும் வழுத்தாத நாவு
நினைககா மனமு மெனககே—யுணங்கா
மிருதியா வின்னம் விளம்புவதே னந்தே
தருதியா சோனா சலா.

௨௬

எண்ணேநீ ராடப்போ யெண்ணமறந்தொருவன்
பிண்ணேசே ருடுகின்ற பெற்றிபோற்—கொண்ணெவென
கண்மத்தைச் செய்து கழிக்கின்றே னல்லநா
சண்மத்தைச் சோனா சலா.

௨௭

அண்ண மலையென்று மண்டமெல்லாம் பெற்றெடுத்த
வுண்ண முலையென்று முன்னதே—யெண்ணாத
நாளிலலை நாயேற்கு னறறான வாதடையுந்
தாளிலலை சோனா சலா.

௨௮

இலவுதனைக் காத்தே யிருக்கும் கிளிபோற்
குலவுகுடும் பத்தையே கோரி—விடுகினைன்
மாதுரியா னந்தசகம் வாய்க்குமோ வேண்டிக்குச
சாதுரியா சோனா சலா.

௨௯

நாட்டைவிட்டுக் காட்டையுற்று நற்கனிதேரோர்சிறுவன்
வேட்டையிற்றப் புகுகொடிய வேங்கைகண்டு—கோட்டை
யரண்புகுந்தே யுய்ந்ததென யானுய்ய நின்பூஞ்
சரண்புகுந்தேன் சோணா சலா.

நக

வானேமுகவட்ட மாமூத்தி யாவினாகும்
கோனே நினதுபதக கூடாமல்—யானே
தனித்தேனோ வினவகுத தளரவிதற கென்றே
சனித்தேனோ சோணா சலா.

நக

தேவாரந்தன்னைச சிரததையர நாயடியே
னாவாரப் பயந்துவிழிக—கோவாரக
கன்னிகருமுள்ளங் களிததுருகம் வாழ்வாளாய
தன்னிகருநு சோணா சலா.

நக

ஞாயிறுதிங்க ணையனஞ்செவ் வாயுமைமெய
மேயபுதனின்மெய் வியாழமுதை—வாய
தனியாமோர் வெற்புதழை வெள்ளியறகுச
சனியாமோ சோணா சலா.

நக

பெண்ணாசையாதியாப் பேசுகின்றமூவாசை
பெண்ணாசைவையகத்தி லேறகாதோ—அண்ணா
மலையானே கொண்டவர்பார மற்றாசைதம்மிற
மலையானே சோணா சலா.

நக

ஞர்தனிரு தாண்முமல மோவுறவே நார்கரணஞ்
சேர்தாவஞ் சக்கரமுஞ் சித்தித்தா—ஞர்பொழுது
மேழுவே தத்திசையி னேத்தருண்டவகமுறத
தாமுலேன் சோணா சலா.

நக

காலத்தே சென்றுசெவ கண்ணாரிலே நீராடிப்
பாவுத்தே நீற்றைப் பரிந்தணிந்து—மூலமர

மநதிரமே யோதிநீனை மன்னிவலஞ் செயவதுய்யு
தந்திரமே சோண சலா.

௩௭

நின்னைசசதமா நினைக்குஞ் சிறியேற்கும்
பின்னைவறுமைப் புணியுண்டோ—பொன்னைச
சதாசிவா வென்றழைக்குத் தோணபுணாசாமப
சதாசிவா சோண சலா.

௩௮

உடல்பொருளோடாவி யுனககேயளித்தேன்
கடலுகவகாண வெனைககாவா—கடலுடனே
யிகடத்தைநீபுரிந்தா லேவாபாற கடலுவனென
சககடத்தைச சோண சலா.

௩௯

தன்னிகரிச்சோண சயிலனேயென்பாச
சொன்னிகழ்பாமாலையன று குட்டினருக—நிந்திலத்தின
முன்மானன்றெட்டரிய முண்டகத்தாளன்றி யுண்டோ
சன்மானஞ் சோண சலா.

௪௦

வாக்கின்வருகவென்றால் வாய்நோமோ தாழ்ந்தேனைத
துக்கின்மலர்க்கை துவளுமோ—நோக்கின்
வலிக்குமோ நின்கடைககண் வன்னலுக்குமுள்ளுஞ்
சுலிகுமோ சோண சலா.

௪௧

நன்னெஞ்சுகடனுன்ற னுண்மலர்த்தாள்பூசியே
னென்னெஞ்சகல்லா யிருப்பதா—னின்னெஞ்சுங்
கல்லாபாழ்மெவென்னைக் காவாநென்காரணமோ
சல்லாபா சோண சலா.

௪௨

தஞ்சமெனநின்சமவத் தாளடைந்துநாநிருகக
வஞ்சமெனன்பால் வருவானே—நஞ்சமிக்க
பொவகராவேணிப் புனிதாமார்ச்சுண்டனையாக்
சங்கரரீட்சோண சலா.

௪௩

கரங்குவித்து மெய்சிலிர்த்துக் கண்ணீருநிர்த்துச்
சிரங்குவித்துத் தெண்டனிட்டித் தேம்பி—யிராகுணர்க்கு
வந்திடுவாய்கேட்ட வரந்தருவாய்நாயேற்கென்
தந்திடுவாய் சோணு சலா.

சச

ஒருவனொருத்தியுட னோகைபெறக்கூடும்
பருவம்பனிததுளிபோற பாயநது—கருவுற்
றுருவஞ்சார்ந் துறபவித திககோடியுழலாதான்
சருவஞ்சா சோணு சலா.

சரு

வன்பிறவிநோய்க்கு மருந்தாவிருநகடியா
துன்பிறவிழிக்குநினைச சூழ்ந்தவருக—கென்பிரசீ
சிறபராவமபலத்திற நெய்வநடஞ்செயதருளுந்
தற்பரா சோணு சலா.

சக

ஒருமென்றில்லாம லோடெடுகுதுபிசசைசகா
வூருராசசுற்றி யுலகினருய—பேருரி
வேற்றுவாயென நனை யெபபடியானமபுவது
சாற்றுவாய் சோணு சலா.

சஎ

அன்பாரவுன்ற னடிககமலம்பூசித்த
லென்பாரமெனை பிரசித்த—லுன்பாரக
காரணதீதா கருணாகராமமுமான
தாரணு சோணு சலா.

சஅ

பந்தக்கானென்னப் பருத்தவுடல்சுமப்பே
ணந்தக்காலன்வெருண்டெ னுவிடுகாள—வருதககா
லஞ்சிலிப்பேனீவந் தருளாயேலென்செய்வேன்
சஞ்சலிப்பேன் சோணு சலா.

சக

ஒருமணத்தைநீக்கி யுயர்நாவலூரர்க்
கொருமணத்தைச்செய்தாண்ட தென்னீ—வருமணத்தோ

மாட்சியோவெண்பாரேல் மங்கையுமைகங்கையிவர்
சாட்சியோ சோனா சலா.

ஞ௦

ஞாதுருமெய்ஞ்ஞான நவிலரியநேயமென
வோதுருமம்முப்புருளி னுண்மைதனைப்—பேதுறுவென்
தேர்வேனோதேர்ந்துன் நிருவாளர் தஞ்சபையிற்
சார்வேனோ சோனா சலா.

ஞக

ஞாலமிடலோடருந்து நாரணனேயாதியரிக்
காலமிடர் தீர்தெதம்மைக் காததியென—வோலமிட
கஞ்சமுண்டாவுன்னைவிட நாயேற்குலகிலொரு
தஞ்சமுண்டா சோனா சலா.

ஞ௨

அபயகரமு மருள்சேர்முதமு
முபயபதமு முமையா—ளிபமு கன்சேய்
நண்ணவாமால்விடைமே னுயேன்சரணுனக்கே
தண்ணவா சோனா சலா.

ஞ௩

அன்பேதிரியா வருளேநெய்யாமிக
நன்போகமகலா நாணா—முன்பேமெய்ஞ்
ஞானமாந்தீபமிட்டு நண்பொவொழ் வாழ்வருளசீர்த்
தானமாஞ் சோனா சலா.

ஞ௪

மணமென்று கூறியதோர் வாயாலேமற்றும்
பிணமென்றுகூறுகின்றா பின்புந்—குணமென்ற
வெம்மதியேனானு மெய்வினைமெய்யென்றனுவுஞ்
சம்மதியேன் சோனா சலா.

ஞ௫

மாசகன்றவாதவூர் வள்ளல்வழங்குமணி
வாசகமேமாமறைக்கு மாண்பென்றே—பேசுவே
னங்கையானியெழுந்து மன்பேபெருஞ்சான்ருஞ்
சுன்னையா சோனா சலா.

ஞ௬

இரந்தும் பரிந்தே யிடுவென்று நீதி
கரந்துவிடா திருக்கக் கச்சூர்ப்—பொருந்தி
யுணவா தரித்து நம்பியுண்ண வளித்தாய்சீர்
தணவாத சோண சலா.

௫௭

பாலையளித் தாய்காழிப் பாலனா ரின்புறவே
குலையளித் தாயப்பர் துன்புறவே—யேலவிலை
நன்மையோ வாயுண் முறைகாமத்தி னுல்வினைந் த
தன்மையோ சோண சலா.

௫௮

கற்பனையே லாங்கடந்த கராணா தீதசுக
தற்பரனே நின்றாள் சாண்புகுந்தே—னற்பனெனக்
கொள்ளாதே குற்றங் குறியாதே யன்னியமாக
தள்ளாதே சோண சலா.

௫௯

பூசேன்வியூதினைப் பூனேன்சிவமணியைப்
பேசேன்பஞ்சாக்கரத்தைப் பேசுமையை—வீசேன்
வலவனேபேற்றிரிவேன் வாழ்வேனோவேணிச
சலவனே சோண சலா.

௬௦

அளவைகடந்த வருலொளியேரின்பே
ருளவையனுவு முணரேன்—கனவகன்றோர்
தந்ததியெமெய்ஞ்ஞான தாண்டவாவானந்த
சந்தியே சோண சலா.

௬௧

தொண்டர்களுமாதலருந் தூயசிவகாமியுநல்
வண்டர்களுங் காணமன்று ளாடுகின்றாய்—பண்டிருவர்
காணோமெயென்று கருதுங் கமலப்பூந்
தாணோமே சோண சலா.

௬௨

ஆணிலே பெண்ணிலே யல்லா வுயிர்களிலே
ஹீணிலே யென்போல் விழைவார்யார்—வேணி

வியாளனே பொல்லா வினையேனைக் காப்பாய்
த்யாளனே சோண சலா.

௬௩

தொல்லை வறுமையினுற் சோரந்தாலு மென்மேனி
யிலையெனும் லோபிகளை யாசியேன்—றில்லையிலே
வேமபசிவ தைக்கமுஞ் சேயவேணடும பாலாழிதநத
சாம்பசிவா சோண சலா.

௬௪

கருணைபுரிந தென்னைநீ காததியே லென்ன
யருணையடைந்ததுண்டோ வன்பாத—தருணமல
ரிணடையுண்டோ தொண்டினடோ வென்னுண்டென நனபாசெய
சணடையுண்டோ சோண சலா.

[யுஞ்

திட்டுண்டி வெண்ணெய்த திருடியுண்டி மாதபாற
கட்டுண் டடியுண்டான கண்ணனே—பிட்டுண்டி
வாழ்வெவர்க்கு நலகவே மாறனடி யுண்டாயீ
தாழ்வெவாக்குச சோண சலா.

௬௬

நாயுயிலை தந்தையிலை தான்றனிய னாளுயீ
சேயுயிலை சேயகளுக்குத் தோந்திதனை—யாயுகால்
வர்க்கமிலை முன்பின மரபிலை வீததுவென்னத
தர்க்கமிலை சோண சலா.

௬௭

நண்ணியவெற் போவெள்ளி நறசிலையும பொற்சிலையாம்
புண்ணியமா தேவியன்ன பூரணியே—யுணமையிவை
நம்புமேனன் றுபத்தா நடிபிரந் துண்டகதை
சம்புவே சோண சலா.

௬௮

வினாவான் மலித்திடு நெல்வேலி யுணக்குண்ட
வினையான் குடிமாற னின்பா—முனையதினை
வாரிவருந காலை மறுக்காபோ மால்விடைமேற்
சாரிவருஞ் சோண சலா.

௬௯

அண்ண மலையாளு யுப்பநீ காபுமையு
முண்ண முலையா னாளுண்மைசொல—வொண்ணாநா
மிக்கதோ நல்லோர் வியந்து துதிசெய்யத்
தக்கதோ சோண சலா.

௭௦

குதாடப் பொய்பேசத் துயோரை கிந்திக்க
வாதாட வஞ்சிக்க வல்லவன்யான்—வேதாவின்
ரோதகமோ நின்றாடு திக்கறியே நென்னுடைய
சாதகமோ சோண சலா.

௭௧

குடைநமசி வாயர் குருநமசி வாயா
தகையுறு வெண்பா மாலைசாததிப்—புகழடைந்தா
ரோததுகின்றே னுள்ளபடி யில்லையவா போலச
சாததுகின்றேன் சோண சலா.

௭௨

நந்தவனம் புக்கு நறுமா மலரெடுத்துச
சந்தரப்பன் மாலைதொடுத்த தணிந்தே—பெந்தை
யருணைசா வெண்பாரை யாபத்திற் காகஞ்
தருணைசா சோண சலா.

௭௩

முயலகன் மேல்வைக்கா முளரித் தாளிந்த
மயலகன் மேல்வைத்து மகிழலா—வியல்சேர்
பரதமே செய்க பகனுனக்கு முணடு
சரதமே சோண சலா.

௭௪

பூவடிவம் வெற்பனையன் புத்திரிக்குத் தீண்டரிய
திவடிவ நின்றனக்கேற் சீர்க்கச்சி—மாவலக்கீழ்த்
தந்தேகம் விரடாமற றுண்ணினைத்தா ணீயினித்தாவ்
சந்தேகஞ் சோண சலா.

௭௫

நன்மார்க்க நான்மார்க்க நண்ணுஞ் சரியையுற
முனமார்க்க மேனு முயலாத—வெண்மார்க்கக்
துன்மார்க்க மாதலினுற் சூழ்வதென்கே மேலான
சன்மார்க்கஞ் சோணு சலா.

௪௬

பல்லாயிரக் தரமாப் பாலன்குறை யெல்லாஞ்
சொல்லா திருக்கவிலை சொல்லியுமென் —பொல்லாத
புத்தியின் ரோடத்தாற் பொருத்தயினரோ வாண்டருளச
சுத்தியின்றோ சோணு சலா.

௪௭

ஆடரங்கா வன்பர்மன மானந்தக் கூடதுகாதாய
கோடரங்கா ணென்றன் கொடியமன—நீடரங்க
மணடிப்பாய்வேக மடங்கவென்கு மோடுவதைத்
தணடிப்பாய் சோணு சலா.

௪௮

மழைகுளிர்வென காற்றுருமு வல்லடிதீ வையயில்
குழைபசினோய் கள்ளர் கொடுங்கோல்—விழைகூற்றாற்
நீங்குவா ராதுவலஞ் செய்வாரை நீயிருந்து
தாவருவாய் சோணு சலா.

௪௯

பூமாலை கையும் புணன்மாலை நேத்திரமும்
பாமாலை காவும் பரிந்தணியுக்—தாமே
நெடுமாலைத் தேடவைத்த நீயெனைச்சேர் பாய்கய்த்
தடுமாலைச் சோணு சலா.

௫௦

முற்காசி மண்ணன் முகத்தைக் குரங்காக்கிப்
பிறகாசி கந்தவருள் பெய்தனையே—யெற்காசி
யப்படியேன் றண்டித் தருள்புரியா யத்தோயான்
தப்படியேன் சோணு சலா.

௫௧

தென்பாகத் தேவியுடன் சேர்ந்துகிறத் தொண்டரிட்ட
வன்பாக கறியை யருந்தற்கே—பின்பாப்போய்ச்
சீராள வென்றழையுஞ் சேயையெனத் தந்தளித்த
தாராளா சோண சலா.

௮௨

ஆக்குவாய் காப்பா யழிப்பாய் மறைப்பாய்பின்
ஹைக்குவா யாவு கொடிப்போதே—தாக்கு
மிமியேறகு நேரந்தா நெத்தனையோ கறபந்
தமியேற்குச் சோண சலா.

௮௩

தாயிலாச் சேய்போற் றவிக்கின்றே நென்றுரைத்தா
லாயிலா னுனென்ற ஹைவையென—வாயிலா
ஆமனே யொத்தியா னென்றுமுனர யேனிதழித
தாமனே சோண சலா.

௮௪

அனங்காண னஞ்சுண்டா னம்மை வினையாற்
புனையுடம்பும் பாதியாய்ப் போனான்—றினமுந்தா
னேமாந்த மாண்டெனன் றெள்ளாம லேததுவதென்
ருமாந்தர் சோண சலா.

௮௫

சங்கரியத் தங்கொளலாற் சக்கரமான் மன்னுதலால்
வெங்கரி பயந்தவணன் மேவலா—லிங்கரிது
நிற்குருவே பென்னுருவ நீழுமுதுக கொண்டுறைவாய்
சற்குருவே சோண சலா.

௮௬

மோன முடிவே மொழியவரு மாணந்த
ஞான வடிவேநின் னலமுமுதுந்—நீன
னியம்புவே னெவ்வா றினியவருள் செய்யாய்
சயம்புவே சோண சலா

௮௭

முத்தே மணியே முழுவயிரப் பொற்றானே
சித்தே யெமதுருவ தெய்வமே—சத்தருண
மேருவே சுத்தருணை மேகமே வகதடைந்தேன்
ருருவே சோண சலா.

௮௮

கோதிக்க லாமா தொழும்பனென் றன்னையிக்கு
வாதிக்க லாமா மணியரவம்—பாதிக்க
கலாமதிகஞ் சேரவைத்த காரணநின் றுட்குச
சலாமதிகஞ் சோண சலா.

௮௯

அண்டாண்ட கோடி யருளா லனித்தடிமை
கொண்டாண்ட சோதிக் குருமணிரீ—கண்டாய்
சமுகனே யாகவெனைத் தொண்டுகொள் வாயன்பர்
சமுகனே சோண சலா.

௯௦

திருவல கிட்டித் திருமெழுக்கு மிட்டி
மருவுதிருக் கோலமிட்டி வாழ்த்திப்—பெருகுதளி
கமபத்தே கத்துடனே கைகூப்பிச் சூழ்வதுநந
சம்பத்தே சோண சலா.

௯௧

உருவா யருவா யுருவருவாய் நின்ற
வொருவா வுபதேச மோதக—குருவாய்
வரவேண்டு முன்றன் மலர்ச்சரணத் தன்பு
தரவேண்டுஞ் சோண சலா.

௯௨

ஆருரு மம்பலமு மாணந்த கானமெனும்
பேருருகு கட்டமெனப் பேலுங்கிலென்—சூர்
நித்தியமே நின்னூர் நினைக்கின்றேன் மூத்திபெற
சத்தியமே சோண சலா.

௯௩

பாரறியா விண்ணறிபா பாதானத் தானறியா
யாரறிவாருன்ற னருஞ்சீர்த்தி—யோசனுவும்
யானறியாத் தன்மையதே யெம்பெருமா னின்னமுதீ
தானறியாய் சோணு சலா.

௧௪

கார்ததிகைக்குக் கார்த்திகைநாட் காட்சிபெறக்காட்டுகின்ற
சோததிவளர் மெய்ஞ்ஞான தீபத்தை—யேத்தி
மதானேயத் தமிழால் வாழ்த்த வரந்தாராய்
சுதூரனே சோணு சலா.

௧௫

வானே முதலட்ட மாமூர்த்தி யாயமர்ந்த
யேனே வுலருயய வெண்ணியோ—வானே
றதிபதியே ஞான வருணிதியே சீலச
சதிபதியே சோணு சலா.

௧௬

சமபுவே யென்றுனது தாணினைக்க வொட்டாம
லைப்புலத்தார்குடி யலைககின்ற—வெம்பிறவி
வெந்தோடநீகரு விபவமருள் வாய்மிகவுரு
சநதோடஞ சோணு சலா.

௧௭

சோதனை செய்யாதே சுயவடிவா வந்தென்னை
யாதரிப்பாய்காட்டி வருசசுன்னின்—பாதமலர்
நாடினான் வேடுவனு நண்ணினாய் விஷ்ணுவே
சாடினான் சோணு சலா.

௧௮

வெள்ளையா வின்னும் விளம்புவதென் மென்கணிதேத்
இள்ளைமொழி போலிதனை தேட்டருள்க—பிள்ளைநான்
மாதாரி தொண்டனான் வண்பதினீ யேழைநான்
தாதாரி சேரணு லசா.

௧௯

௭௧௦

சோணாசல வெண்பா.

அருணாசலா வென்றே யன்புடனே போற்றி
யிருணாச மெய்த்தீப மிட்டோர்—பெருவாழ்வைச்
சிந்தையே செய்தளவு தோர் துரைக்க வெண்ணாடுதன்
நந்தையே சோணாசலா.

௧௦௦

சோணாசல வெண்பா.

முற்றிற்ற.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சோணாசல சதகம்.

சோணை நிகராகச் சொரிமும் மதச்சிறுத
ணைமுகன் றுதைசோ ணாசலத்துத்—தேனைச்
சுகம்பொதிந்த பார்வதிக்குத் தக்கிணை யென்புல்
லகம்பொதிந்து பெற்றேனருள்.

க

சோதிவடி வாயிருவர் தேடத்துலங்குமுக்க
ணதிவடி வார்சடையி னுர்கங்கை—பாதிச
சசியணிந்தார் சோணா சலமதனைச் சற்று
லசியமின்றிச் சேர்வா யிது.

உ

சேராத நெஞ்சினிடைச் சோணா சலத்தார்க
ணராத காத லமைவானேன்—பாழாழி
சந்திரனுஞ் சூரியனுந் தநிலைவின் டாலுமுழ
லந்தகனென் முன்சேரா னுவ்.

ங

சோகந் துடைத்தருள்வாய் சூர்ப்பனச் சிறுத
ணாகந் தனைபுரித்த ரம்பனை—மேகமோடி
சந்திரன் சூழ்சோணா சலவாம பாற்றைய
லத்திவன்னத் தையா வருள்.

ச

சோமன் றலைக்கணிந்த சோணா சலவுனரு
ணமத்தனை யென்வாய் கல்குவாய்—தாமன்
சரமுன்மேற் பூப்போலச் சார்த்திடினு நம்மே
அரமெனச் சாராமை யருள்.

சி

சோறுண்டிட லுடுத்தல் துவக விவைகளின் க
ணறுதலுண் டோதஞ்சோ ணசலா—நீறு
சயமாக மேனி தணிவென து கெஞ்சா
லயமாக வென்று மிரு.

க

சோலைகொறி யாளுரோ/சோணமலை யோலிசை யெண்
ணலைரிசைப் பார்வாயேர் நம்பரட்டோ—மாலேச
சயமாழித்த காகியோ சாநில்லை யோவா
லயமென்று நீசா சிடம்.

எ

சோதிததென் னின்ன றுடைகா ரெனவியக
ணுதிக்குஞ் சோணமலை நாதனே—வாதித்த
சவகத்தா னெஞ்சின்மடந் தானொழித்தாய் வேதன்மா
லவகத்தா யுத்தி ணத்தா.

அ

சோகித திருப்போரா துயயிவின் றுட்கிருக
ணுகிததுயர மகற்றாமல்—யேரகத்தா
சவகத்துச சோண சலமதனி லேகாம
லவ்கிவருச சென்று லேவோ ராய்.

க

சோபிக்கு ஞானவருச சோண சலத்தார்தா
ணிக் கமலற்கு காடரிதே—பாவிச்
சனங்கட்குக் காணுமோ சத்திவினக் காள்மா
லனவகொண்டு காணுகதண் ணன்பு.

க௦

சோணசல சதகம்.

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

, திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருவணக் கலிவெண்பா.

கார்பூத்த மாலு கரு மாவாய்க் காணரிய
பார்பூத்த சேடியும் பகதயத்தோ—னேர்பூத்த க

அன்னவடி வாயு மறியா முடியுமன்பர்
நன்மனவகொள் சோண நகத்தனே—சின்மயமாம் உ

உண்ண முலையம்மை யோர்பாகக கொண்டுதிரு
வண்ணமுலை விளங்கு மைம்முதனே—விண்ணவர்கள் ஈ

தந்தியக்க நீங்கமத தந்தி யுரிவைபோர்த்
தந்திவண்ண நீத்தருளைத் தந்திட்ட—சந்தரனே ஈ

நஞ்சைதனி யாதித நஞ்சைவளை சோணமுலை
நஞ்சையணி கண்டத்து நம்பனே—யைஞ்சபையாஞ் டி

செம்பம் பலநெல்லை சித்ரசபை குற்றாலம்
பம்புமணி யம்பலமா லங்காடு—உம்பர்தில்லைப் க

பொன்னம் பலங்கடல் புக்கவெள்ளி யம்பலங்க
ளின்னடஞ்செய் சோணமுலை யீசனே—வன்னமலி எ

தேவன் றுறைச்சந் திரசேக ராலயந்தெத்
காவனா கயிலை யதுவடக்காத்—தேவர்புகழ் அ

சோமநா தம்மேற்குச் சொல்நீமே சாந்திமாநா
வாமத்தி நின்ற வருணையது—தாமர ஊ

வடக்குத் திகளழகை வானிற்றுரக்கஞ் சுடர்ப்பொண் ணிலங்கைதெற்காத் தொல்லோர்—நடத்துபுகழ்	க௦
பொன்னிலங்கண் மூன்றும்விற் போவவினங்கடு நன்னிலங்கொன் றோருணை காதனே—தொன்மை	கக
அவந்தி துவாரகைமேற் காக்கரஞ்சி கீழாச் சிவன்சீர் மாயாமதுரை தெற்காய்ப்—பவந்தீருங்	கஉ
காசி யயோத்திவடக் காகநடு நின்றமார் பூசிக்குஞ் சோணப் பொருப்பனே—ஆசற்ற	க௩
கங்கையமுனை கவுதமியே நன்மதைசீர் மங்காசு சராசு வதிவடக்கால்—ஐவகரத்தோன்	க௪
கொட்டியகா வேரி குமரிதெற்காய்ப் பாயநடு வுட்டிகழு சோணகிரி யோகுகொளியே—சிட்டாபுகல்	கதி
மண்ணிலிங்கங் காஞ்சி மழையிலிங்க மாணைக்கா விண்ணிலிங்கத் தில்லை வியன் மூதூர்—திண்ணர்சார்	க௬
வாயுலிங்கங் கானத்தி மற்றிவைக்குமத்தியாக் தேயுலிங்க சோணகிரிச் சிற்பரனே—காய்	க௭
பிறக்கமுத்தி கல்கு மெழிற்காசி வந்து பிறக்கமுத்தி கல்குநிரு வாரூர்—அறத்தார்	க௮
நனைப்புளர்க்க முத்திதரு தில்லையிவைக்கு ணினைக்கமுத்தி கல்கருணை நின்றாய்—அனைத்தானாய்	க௯
கற்பால்கன் பஞ்சாய்க் கணமழையோ பூவலராய் வெற்புரினூ ராகி வினங்கினவே—பொற்பொலியும்	௨௦
அந்திணைநத் தகரி னமல மவுப்பாதம் ந் திமிவிக் கொண்ட பொருகத்தே—கந்தமலி	௨௧

வள்ளவா யாரவ்வி வாயவளை யாரவொ வெள்ள வினையுன்வயல் வேலிவனை—யுள்ளு	௨௨
ரழல்வரையா ராழிவர யாயயில்வா யுள்ளா ருழியுலவா யொவ்லை யருன்வாய்—விழிநிறைந்த	௨௩
கஞ்சக் கழலிணைகள் கையாற் றுதித்தனது தஞ்சத் தடைந்தேன் தயைதருவாய்—விஞ்சொளிய	௨௪
சந்திரனுஞ் சூரியனுந் தாமிருவிற் கால்போல அந்தவில்வம் பாய்மலைமே லார்தீபம்—இந்துகதிர்	௨௫
மத்திரிற்குந் தீயாகி மாலயனுண் ணீயாரு மித்திருநாள் கண்டார்க் கிடருண்டோர்—வித்தகமார்	௨௬
கல்வி மறந்தழியுங் காய் நிலையாது செவ்வ நிலையாது தேருவகாற்—ஒரவ்லை	௨௭
வினையோ வனுபவித்தாற் றீருமென்றும் வீடா துணையேத்திப் பெற்றவரு ஞ்ணமை—கனைசிலம்பா	௨௮
யாபணங்க் னோலிட்டறியா தகிலசக காரணதத் தாரின் கழலிணைக்கே—சாரன்பாற்	௨௯
பாடகாப் பெற்றேன்கண் பார்க்கப்பெற் றேனின்னை காடமனம் பெறறே னடுக்கயில்லைத்—தேடரிய	௩௦
பாதார விந்தம் பணியப்பெற் றேன்றமியேற் காதார நீயே யருள்.	௩௧

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருணைக்கலிவெண்பா

முற்றிற்று.

உ

சுவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ணாமலை

திருவருட்பதிகம்.

எழுசேர்க்கழி கெடிலாசிரிய விருத்தம்.

வனங்கிளர்சடையும் வினங்கியவிதழி மாலையுமாலையன் வழுத்
துங். குளங்கினர்நதலுங் களங்கினர்மணியுங் சூவுகிண்புயமும்
புயத்தின், நளங்கிளர்பதமு ினவகதிர்வடிவுக் தழைக்கீயிருத்தல்
கண்டிவந்த, லுனங்கிளரமுதே துனக்குகெஞ்சுகனே னுற்றகருணை
யிப்பெறவருளே. க

அன்பர்தம்மனத்தே யின்பமுற்றவைக ளளித்தவர் களித்தி
டப்புரியும், பொன்யொலிமேனிக் கருணையங்கடலே பொய்யனே
ன்பொய்மைகண்டின்னுங். துன்பமுற்றலையச் செய்திடலருணைத்
தொன்னகரிடத்துனதெழில்கண், டென்புளமுருகத் துதித்திடல்
வேண்டியிவ்வரமெனக்கிவணருளே. உ

பூத்திமெவனுங் காத்திமெவனுங் புன்வினவ ருருக்கொடுகேடி,
யேத்திமெடியுங் கூத்திமெடியு யின்னமூல் காண்கில ரென்றங்,
கோத்திமெடியர் மாலையினவிற ருலவினை யென்று கல்லோர்கள்,
சாற்றியீதுகேட் டிவந்தனன்னிது சந்திதியுறவெனக்கருளே. ரு

அருள்பழுத் தோங்கு மானத்தத்தருவே யற்புதவமலரித்திய
மே, தெருள்பழுத்தோங்குஞ் சித்தர்தம்முரிமைச் செவ்வமேயரு
ணையுத்தேவே, யிருள்பழுத்தோங்கு கெஞ்சினெனெனினு மென்
பிண்புபொறுத்து தின்கோயிற், பொருபழுத்தோங்குஞ் சந்திதிமுன்
னர்ப் போத்துனைப் போற்றுமாறருளே.

மறையுமம்மறைபின் வாய்மையுமாசி மன்னியுள்ளலேமலா
மே, ஸீயையுமாதவலு மிறையுமின்னவனென் நெய்திடாவிடைவ
னையடியேன், பொறையுண்ணிறையு மறிவுநட்செறிவம் பொருந்
திடாப்பொய்யனென்னினு, மறையுநத்புகழ்சேருணையை விழை
த்தனக்கெனை யடைகுவித்தருளே. இ

தேவொர்தேடுஞ் செவ்வமேசிவமே திருவருணுபரித்தேவே,
யேவொரிதழிச்சுண்ணியென்கோவே யெந்தையெயம்பெருமானே,
பாடுவார்க்களிக்கும் பரம்பரப்பொருளே பாவியென்பொய்யெலாம்
பொறுத்து, நாடுவார்க்குமு நின்றிறுக்கோயி னன்னுமாடுவனக்கித்
தேனருளே. கூ

உலகுபிர்தொறுநின் றாட்டுவிட்டாட்டு மொருவனேயுத்தம
னோரின், னிலகுமுக்கண்ணுங் காளகண்டமுமெய் யிலகருவெண்
ணீற்றணியெழிலுந், திலகவொண்ணுதலுண ணமுலையுமையாள்
சேரிடப்பாலுகண்டடியேன், கலகவைமபுலன் செய்துயரமுமறதைக்
கலக்கமு நீக்குமாவருளே. எ

அருட்பெருங்கடலே மானத்தறவே யடிநடுவத்தமுங்கடந்த,
தெருட்பெருமலையே திருவணுமலையிற் றிகழ்நயஞ்சோதியேசிவ
னே, மருட்பெருங்கடலின் மயங்குகின்றேனென் மயக்கெலாடொ
தித்துவன்பிறவி, யிருட்பெருங்கடல்விட் டேறின்கோயிற் கெளரிய
னென்வரவாமருளே. சூ அ

கருணையங்கடலே கண்ணன்மூன்றுடைய கடவுளேகமலன்மா
லறியா, வருணையென்கோவே பரசிவானந்த வழுதமேயத்புதநிலை
யே, யிருணிலம்புகுதா தெனையெடுத்தாண்ட வின்பமேயன்பர்தம்
மன்பே, பொருணலம்பெறநின் சந்திக்கெளியேன் போத்துனைப்
போற்றும்வாமருளே. கூ

எகஅ

திருவருட்பதிகம்.

எதுசெய்திடினும் பொருத்தருள்புரியு மென்னுயிர்க்கொருபெ
ருந்துணையே, தீதுசெய்மனத்தார் தம்முடன்சேராச் செயலெனக்க
ளித்தவென்றேவே, ஓரதுசெய்புலனாவ் வருந்தல்செய்கின்றேன் வ
ருந்துருவண்ணமெற்கருளித், தாதுசெய்பவனேத் தருணையங்கோ
யிற் சந்தித்தியான்வரவருளே.

க௦

திருசசிற்றம்பலம்.

திருவருட்பதிகம்

முற்றிறறு.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணாசலீசர்பதிகம்.

காப்பு-வெண்பா.

அல்லல்போம் வல்வினேபோம் அன்னவையிற் திற்பிறந்த
தொல்லைபோம் போகாத் துயரம்போம்—சுல்ல
குணம்திக மாம்பதிகு கூறுதற்குத் தொந்திக்
கணபதியைக் கைதொழுதக் கால்.

நினைவாகிமூலம் நினையாகிமூசம் நிசரூபமான வடிவெ
மனமாய்கைமூடி யறிவேகலங்கி மனமும்மயகி வெருவாய்
யினமோடிருந்து அவதிக்குலைந்து டெமதுதரோடி வருமுன்
மனவேகமாக அருணாசலீசர் வரவேணுமெந்த னருகே. ௧

கயிலாயமேரு அதிலாறுவீடு கரைகண்டதில்லை யொருவர்
வெயிலானசோதி விளையாடும்வீடு வெளியாய்கை யேதுமறியேன்
பயிலானகெரம்பிற் பசுககாயுமாகி பழமாயுதிர்ந்து விழுமுன்
மனவேகமாக அருணாசலீசர் வரவேணுமெந்த னருகே. ௨

நதியோடு தும்பை முடிமீதணிந்து நலமானவெள்ளை விடைமேல்
படியாயிருந்து வுமைபாதிக்கொண்ட பரனேயுன் னுமமறவேண்
வீதினாதனேவ பெமதுதர்வந்து வெருவாடைசெய்து விடுமுன்
மதியேயுனைந்த யருணாசலீசர் வரவேணுமெந்த னருகே. ௩

உற்றருயில்லை யுறவாருயிலையாரு முறைசொல்லி யிப்பவரவே
பெற்றருயில்லை மறைதேடுகின்ற பிரானேயுன் னுமமறவேண்
கற்றருமேற்ற வடியாரிருந்து கனியாயமர்ந்த கணியே
மற்றருயில்லை யருணாசலீசர் வரவேணுமெந்த னருகே. ௪

கொங்கைக்குரும்பை முலைமாதராசை கொடிதான மோகமதனற்
சங்கற்பமொன்று மறியாமல்வீணய்த் தடுமாரியாவி விடுமுன்
திவகட்கொழுந்து முடிமீதணந்த சிவனேயுன் னுமமறவேன்
மங்கைக்கிரங்கு மருணாசலீசர் வரவேணு மெந்தனருகே. ௫

உருவான காய மதிலாறுவீடு யுதிநகலந்த தேகம்
கருவாகின்று பலமீதில்வந்து கபடேதுமொன்று மறியேன்
குருவாகின்று சிவஞானசோதி குருவேநின் னுமமறவேன்
மருவீசசோலை யருணாசலீசர் வரவேணு மெந்தனருகே. ௬

பண்யாதகோயி லணியாதநீறு பசியாதசோறு தருவாய்
துணியானவாசி சிவஞானமோன சுகமேயெனக் கருளுவாய்
தண்யாதகோப முடலோடிருந்து சலியாதமாயகை வெளியே
மணியாகிதாத மருணாசலீசர் வரவேணுமெந்த நருகே. ௭

குதாசின்ன சிவகுஸ்திரங்கன் சுளுவாயமர்த்த சுழியே
பாதாநிகேச முடலோடிருந்து படுகாளிலாடு நடனம்
வேதாவுமாட மதியாடசூவர் ஷீனாயாடிநின்ற வெளியே
வாதாடிந்ந அருணாசலீசர் வரவேணுமெந்த நருகே. ௮

அடிமுலவட்ட வதிலாறுதிட்ட வதின்மேலிருந்த பரணே
துடியானசத்தி சிவரூபவல்லி சுகமானவேதவடிவே
அடியார்களுள்ளத தெரிவாய்விளங்கு மறனேநின் னுமமறவேன்
வடிவானசோதி அருணாசலீசர் வரவேணு மெந்தனருகே. ௯

உரைதங்கிநின்ற யுயிரெங்குமாதி யுலகெங்குமேக வடிவாய்
கரைகண்டதில்லை வெருகோடிகாலக கலிகாலமாய்கை யதனல்
இரைதேடியாசை பசியால்மெலிந்து யிருகண்டியங்கி விழுமுன்
வரைதங்கிநின்ற வருணாசலீசர் வரவேணுமெந்த நருகே. ௧௦

அருணாசலீசர்பதிகம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவண்ணாமலை அருணாசலேஸ்வரர் பதிகம்.

—o—o—o—

வெண்பா-காப்பு. 1 1

ஆதியயன்மா லடிமுடியைக் காண்பரிய
 சோதிவரை யாகிசின்ற தாயனொளி—பாதிமதி
 கற்றைச் சடைக்கணிந்த கண்ணுதலைப் போற்றவென
 னொற்றைக்கொம் பன்னுணைத்தா னுண்டு.

ஆசிரியவிருத்தம்.

ஓதமலைதுவ்விய விபூதிமலைகையே னுறைந்தமலைமந்திரமலை
 உத்தமமெய்ஞ்ஞானியர் தபோதனர்கள் குழுமலை யோங்குமலை யழி
 யாமலை, சோதிமலையிருகண களிக்குமலைமெய்யடியர் தொழுதுகுரு
 சோணமலையே, துங்கபத்திரியமுனை கலைவாணிதீர்த்தமலைசுனைரு
 கிவொளிர்மாமலை, வேதமலைசித்திர விநோதமலை யென்னையர்
 வேண்டிமலை காண்டமலையே, வினைதீர்க்கவந்தமலை கனகாபிஷேக
 மலை வீறுமலையேறுமலையே, ஆதிமலைமீதுறை யகாதியேயென்னை
 யா ளருணாசலக்கடவுளே, அரகரமகேசனே பரமகுருவீசனே அணி
 யண்ணாமலைவாசனே. க

காளத்திராதராய்க் கமுகாசலத்தராய்க் காசிதனில் விசுவேசரா
 ய்க், கச்சியேகம்பராய் வேளூர்விநோதராய்க்கமலமலர்தண்ணிலுறை
 புத், தேனாக்குமாலுக்கு மெட்டாதசோதியாய்த் திருவொற்றியூரத்தி
 யாகராய்த், தென்மதுரையிற்சொக்க ராய்க்காழிதன்னிற் றிருத்தோ
 ணியப்பர்தாமாய், நாளசசரோருகத் தடமேவுதென்றில்லை நடராச
 ராய்விரிஞ்சை, நகர்வழித்துணைலிங்க ராய்த்திருச்செங்காட்டு நடராச

யடியார்களை, ஆளக்கடைக்கணருள் செயவிளங்கியவெங்க ளரு
றுசலக்கடவுளே, அரகரமகேசனே பரமகுருவீசனே அணியண்ண
லேவாசனே.

௨

பாணிச்செழுஞ்சடைப் பரமனேயுலகிலுறு பத்தர்கோடிகளே
புறமும், பாதபங்கேருகா சங்கராசதாசிவா பாலநேத்ராசாம்பவா. பூ
ளிற் பொலிந்தமா தேவிபங்காசர்ப்ப பூஷணநீலகண்டா, பூதநாநா
நம்பராசிந் பராசர்வ பூரணசதுராயணை, சேணிந் பொலித்தபண்ண
பாகணெமொலயின் சிந்தனைசெய்தேவாதேவா, திகழ்சிகரமேருகோ
நண்டாவகண்டா சிதம்பராகருணாகரா, ஆணிந் பொனேநாயினேன்
நனையானுவா யருணாசலக்கடவுளே, அரகரமகேசனே பரமகுரு
வீசனே அணியண்ண மலேவாசனே.

௩

குலமொமொன்மழு கபாவமுநகைக்கொண்ட துவகமிருசிவச
கரா, சுற்றிவந்துன்கோயில் புகதியுடனேதொழுது சொல்லுமெ
னறொல்லையைக்கேள், வாலிபந்தன்னிலே யொருநலமுமெய்திடா
வறுமைவந்தெனைவருத்த, வணபுவியிலொருசாண வயிற்றினைவளா
சகவுளம் வாடினேனதேழுவந்தென், சாலவஞ்சித்தெனைக் கைவிடி
துகாரயினேன் சாயியுனைவிடுவதில்லை, தள்ளாமலுன்பாத பதுமநிதி
மர்நிதத் தயைசெய்வதுன்பாரமே. ஆலவிடமருவுமணி நீலகண்டந
னனே யருணாசலக்கடவுளே. அரகரமகேசனே பரமகுருவீசனே அ
ணியண்ண மலேவாசனே.

௪

தேவாதுதிதேவராய வாழ்வீக்குமீசராய் செகதலக்கர்த்தவ்யமா
ராத. தெய்வீகமாமுசித வைபோகராயனே சிந்தைநொந்தினிதுவாடி.
மாவலகில்கொலைகளவு கட்காமமாறிய வகுததவைம்பாதகங்கன், ம
காசகசமில்லா தியற்றினேனோவுன்னை வந்தித்திடாதருறையோ,
கூவென் நசத்தமுன் செவிகொண்டிகேளாத கொடுமைதானென்னை
யுனே, குழவியழகுநாங்கேட்ட தாய்போலவந்தெனது குறைதவிர்த்
துகோடியுனே ஆவிக்குரீதுணை யலாதுவேழில்லையென் னருணாசலக்

கடவுளே, அரகரமகேசனே பரமகுருவீசனே அணியண்ணு மலேவா
சனே. ௫

மாணிககரப்பாசந் தர்புரிதசம்பந்தர் மாதவத்தோதமசும,
வரமேயளித்தகிவ போகவுண்ணுமுலே வல்லிதனிடப்பாகனே. காணி
க்கைகொண்டட்ட திசையுளோரரசையொடு கனிந்துபூசனைபுரிந் து
கவினுறவிருகாநு சிரமிசைசுவிததேதது காததனேலகலேயாசே,
வீணுகருதிதுவாழ் நாளகழ் ததுப்புலியில் மெல்லிசாரககடலினில்,
வீழாதலைநதிமென தருமபவமகறமுத விதமென்னமோவையன்ன,
ஆணித்தரத்துவெண் முத்தனேயத்தனே யருணாசலக்கடவுளே, அ
ரகரமகேசனே பரமகுருவீசனே அணியண்ணுமலேவாசனே. ௬

நீயெனதுதெய்வமென் றன்கோயில வலம்வந்து நேயமொடு
கொண்டாடினே, நீனெவொடுபணிபவாநக டிலாபபதவியும் ிரு
செவ்வமுநகனதையும் டேயுசும்மிக்கவுண் டாயுளமுதா னுண்டு வெ
ன்புணடுவனபுமுண்டி, தியாஸிககினைவுமுன் டகையுண்டியாகவ
வி தெரிவுணடுஞானமுண்டி. வாயுண்டிகவினாலக கேட்கவுஞ்செ
வியுண்டு வாழ்வுண்டொழ்விலலைய, வவலா னமையுண்டுமிரு ள
லோரிணக்கமது மாறுதநாழ்வுறது, ஆயிராடிகாகியமும் பெருச
வருணவாவிசுழ் அருணாசலக்கடவுளே, அரகரமகேசனே பரமகுரு
வீசனே அணியண்ணுமலேவாசனே ௭

காலுடன்கைகளு நடுக்குறழிடாமுன ி கழிநாகருளறுமுங்
னங். கணகன்பஞ்சடையுமுன னுன்பமவநகைய்தமுன் காலநவநத
ணுகாமுனந், கோலருசுருகித நிரைந்துணையொய்மூப்பு தோன
றுமுன னிரும்மல்முகலாம, தொலவினைவராமுன்ம பலவரிசையு
முன் டெருணியிடயிடுனவியக்கன், மாணுத்தழாமுன்ம பாலன்முன்
குமுன் கைதெனக்காப்பதரிதோ, மரணத்தயாநதிநீர் கருணத்த
னநன்ம லாப்பதமுவந்தருளுவாய். ஆலததையமுதுசெ யுடையனே
யாதியே அருணாசலக்கடவுளே, அரகரமகேசனே பரமகுருவீசனே
அணியண்ணுமலேவாசனே.

வீணயிவ்வவனியி லுதித்துவந்தமுனேர் விசாரத்தினுலெனது
 னாம், வெந்துமிகநொந்துன்னை வந்தடித்தேனென்ன விதமானபாத
 கங்கள், நாணுதுசெய்தகொடி யேனென்னினுமென்பிழையை கம்ப
 னேநீபொறுத்து, நலமெலாந்தந்துன் னடிக்கமலமலர்தன்னை நாட
 வெனை யடிமைகொள்வாய், சேனாடர்போற்றமுழிறை வாசங்கராமகா
 தேவாத்ரிலோகநாதா, சித்தர்கின்னரருகர் அரகரவெனசொலிச
 சேவிக்கு மரைநாயகா, ஆணய்ப்பெண்ணுயலிய தானவென்னைய
 னே அருணாசலக்கடவுளே, அரகரமகேசனே பரமகுருவீசனே அ
 ணியண்ணுமலைவாசனே. க

இந்திரன்தீர்த்தமுடன் ஆக்கினித்தீர்த்தமும் யமதருமதீர்த்த
 முதலாய், இயனிருதிதீர்த்தமும் வருணதீர்த்தமுமுக்ய மென்னுவா
 யுவுதீர்த்தமும், விந்தைக்குபேரதீர்த்த மும்மலமேவுமீ சானதீர்த்த
 முமுவந்த, மிளிர்முலைப்பால்தீர்த்த நளிதமிழ்பயந்தமுனி வேண்டு
 முயர்தீர்த்தமிகவே, சந்தசசரஸ்வதி தீர்த்தமுமிலக்குமித் தாய்தீர்த்
 தமுநகௌதமர். தன்தீர்த்தமுஞ்சக் கரத்தீர்த்தமுநந்தி தகைதீர்த்த
 மும்பிரமமாம், அந்தமலிதீர்த்தங்கள் விந்தைபுடைகுழதுல வருணாச
 லககடவுளே, அரகரமகேசனே பரமகுருவீசனே அணியண்ணுமலை
 வாசனே. க௦

கூட்டமிகுமடியார்கள் கூட்டுறவிலாமடமை கொண்டமுழுமு
 டன்வித்யா, குருசீடனாய்க்கல்வி கல்லாதமுடனுன் கூறுசரித்தன்
 னையே, கேட்டதறியேனுனது நாட்டமறியேனமை கிளர்பாதநான்
 குமறியேன், கெந்தாட்சதைகூ விளங்கொண்டபிழைசனை செய்கிரியை
 யறியாதமுடன், பாட்டுமறியேன்வினைக னோட்டவறியேன்கலிப்
 பத்துமிவையர்த்தமுடனே, பகாவறியேனுனைப் பாவவறியேன்செ
 யத பாவமேதோவறிகிலேன், ஆட்டிவைத்தேமன்கை காட்டிக்கொ
 டாநுள்செய் அருணாசலக்கடவுளே, அரகரமகேசனே பரமகுருவீ
 சனே அணியண்ணுமலைவாசனே. கக

அருணாசலேஸ்வரர் பதிகம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உண்ணாமுலையம்மன் பதிகம்.

ॐ

காப்பு வெண்பா.

அண்ண மலைநாத ராரந்திடுபக்கத் தமர்ந்த
உண்ண முலைப்பதிக மேவுரைக்க—ஒண்ணு
அந்தரிநத் தானீன்ற வண்ணலெனு மைந்துகரத்
தந்திமுகன் றுனே சரண.

சந்த விருத்தம்.

திருவாரூங்கூடு தனிலாறுவீடு தினமேயிருந்துமுடிவிற்பெரு
வீதிதன்னில் மணல்வீடுகட்டிப் பேயேன்பிழைக்கவசமோ, எரிகா
டெனச்சொல், சுகாகாடுபோமென் னெளியேமுன் வந்தருளுவாய்,
மருவாரந்த வுண்ணமுலைநாமதேவி வரவேணுமெந்தனருகே.

விலைமாதர்தங்கள் நிலையெமெய்யென்று விரிவான் வுலகந்த
னில், அலையாய்த்தரும்பு போலேயுழன்ற வடியேனையாராளுவார்,
கலைதெழுகாணு தொளிருமப்ரசித்தில் கனத்தோர் புகழுமண்ணு,
மலைமேவுவுண்ண முலைநாமதேவி வரவேணுமெந்தனருகே. உ

சீர்கொண்டவகிலந் தனில்வாழுமாந்தர் செய்கோடி தப்பித்தத்
தை, ஏர்கொண்ட வுன்றன் வானாலறுத்து யிரட்சிக்கு முலகம்
மைநீ. ஆர்கண்டு நீன்கீட ருரைசெப்ப வல்லவனாதாட்சுகிரியலோ,
வார்கொண்டவுண்ண முலைநாமதேவி வரவேணுமெந்தனருகே. டு.

பிறைபோன்றநெற்றிப் பறையம்பணத்தி பரிபாலனத்திபுகழ்
சேர், நிறையோடுகின்ற திருவேனிச்சீரை நிலையோடு செப்பவுள
ரார், குறைவாழ்வைவீக்கிப் பதவீத்துரட்சிக் கொடிபோலிடைப்பெ
ணமுதே, மறைதேடு உண்ண முலைநாமதேவி வரவேணுமெந்தன
ருகே. ஈ

சென்னிக்குழந்தைப் புனலைத்தரித்த சிவன் விராமபாகந்தனில் மின்னெரெனச்சொன் மிகவேயிருக்கு மெல்லியற் கணுமையே, எனனைப்போலேழையகிலத்திலில்லை யீடேறவைத்தாளுவாய், மன்னிக்கு உண்ணு முலைநாமதேவி வரவேணுமெந்தனருகே. ௩

பந்தாருஜத்தி பனிசோமுகத்தி பதுமாசனத்திமாயி, நந்தார் கழுத்தி நாராயணத்தி நளினப்பதத்தி னனிசேர், சிந்தாருலத்தை வந்தாகரித்து சீர்பெற்றிட்சிறுவன்முன், வந்தாங்கவுண்ணு முலை நாமதேவி வரவேண்டுமெந்தனருகே. ௪

கொடிபோன் றிடைச்சி குறமாதாமாமி குணமானபூஷணத நோ, மடியேறுபோன்ற மிடியால்மெலிந்த யேழைக்கிரங்குசத்தி, எடையாலனத்தை மெலிபசசெய்விக்கு நாராயணன்சோதரி, வடி, வாரந்த உண்ணுமுலைநாமதேவி வரவேணுமெந்தனருகே. ௫

சற்றுகுலுன்ற னுளமேயிரங்க யினிதாமசங்களேனோ, சித்தாந் கருபி திவ்யப்பிரதாபி திருவாரந்ததில்லையதனில், எத்தால்வினோந்த கைகபோலிருக்கு தென்னன்மழைப்பூமியில், வற்றாத உண்ணுமுலை நாமதேவி வரவேண்டுமெந்தனருகே ௬

விரிவானபூமி தனில்வாழுமாந்தர் வெகுதப்பிதங்கள் செயினு ம், அரிதானஞான மதுகொண்டோ வரைப்புரந்தாள்வை, பெருவா ட்வாளித்துப் பிரியத்தொடென்னை பிரியாதிருக்க விப்போ, வருசெ ல்விபுண்ணு முலைநாமதேவி வரவேணுமெந்தனருகே. ௭

ததியிந்தவேளை மதியேயிலாத தமியேனைரசிப்பதற், கெதி யாருழில்லை யுனையன்றிவேறு கெனமாரிவீரியிந்தப் பதிகத்தைநின் றன் சரணத்திலொன்ற பரிவற்றுவைகுமெனையாள், மதிசத்தியுண் ணு முலைநாமதேவி வரவேண்டுமென்றனருகே. ௮

உண்ணுமுலையம்மன் பதிகம்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

உருத்திரசங்கிதைத் தோத்திரம்.

10000

கருவுரு வினுமுள் கவலைகள் களைவா
னருவினை யொடுமத னதுமுத லரிவா
னிருமல னினையடி நீழல் ன யடைவான்
பரிவொடு கரிமுக னடிபின் பண்வாம்.

ச

கருணசல னிமையோர்தொழு கயிலாசல னியலாம
வருணசல மறைஞானிசண முகனவாரண வதன
கருணசல னெனுமுவ ரைச் சமைததா னெமைத்திததா
னருணசல னமருந்திருத் தோய்லெம தயிவே.

உ

பெருந்தாரணி தனிலவாகி ஸிப பிறவாம் வினைப பிண யும
பொருந்தாதுபுக கிருதேசிவ புரஞ்சிறபரி புகுவா
ஈருந்தாருயிர் மலநொயக்கொளி ரருணசலன மயமா
மருந்தாமுலை யடிநாடொழி பண்யாமுடி யண்வாம்.

ங

துங்கமான கயிலை மலையனே
உலகரு செஞ்சடைச் சூழி மலையனே
மகிகையாளுமை யாண்மண வானனே
மாலயன்சிரங் கொய்யங்க வானனே
வெங்கை யானே யுரித்த விடலையே
விரும்பி னூர்தமை யாண்டு விடலையே
யெங்கு பாச மறக்கர மாவையே
யீடழித்துரித தாய்கர மாவையே.

ச

மெயயில் வெண்பொடி பூசும் விரதனே
விண்ணு னார்மயத் தான விரதனே
ஐகயி லமபென வாய்த்தவன் கண்ணனே
கசிபு மன்ம ரகமலர்க் கண்ணனே

பைதல் வெண்பிறை பாம்பணி வேணியே
 பத்தர் மேற்படர் தற்குள் வேணியே
 மைய வென்றனை மாற்றிய காக்கியே
 மயிலின் மண்ணின் ரேததுறு வாக்கியே.

தி

படியிற் நிவியிற் பயிலேனே பரமந றவரைம பரவேனே
 ஈடலைக் கடலிற் படிவேனே நமனைக்குறுகித் துடியேனே
 யுடலைச் சிறையிற் புரியாதா ருணாவிற புரிவுற நெளிர்வோனே
 யடிவைத் தென்துசு சிபிஞளா யருணசு சயிலத் தமாவோனே. சு
 இயலிற் பொருளாத் துயிர்வாழ்வா யெணமற்றிருளிற்றுயில்வேனோ
 னயர்வற் றறிவுற் றிடவேயின் னடிவைத் தென்துசு சிபிஞளாய
 கயிலைச் சயிலத் தமாவானே கனகக கிரியிற பயில்வானே
 யயனசு சுதனுக் கருள்வானே யருணசு சயிலத் தமர்வானே. எ

ஒருவனிரு வருமிகல நடுவே யுணர்வரிய வனலுருவினொளி-
 வேன, வெருவியவர் தொழுவருள் புரிவோன் மிடலுடைய விக
 லவரை விடவே, தருணமதி சடைமுடியி னணிவோன் சகலரையு
 கமலரையு மகலா, னருணகிரி யமலனவ னடியா மறிவினுற நினைவ
 மிருநறவே.

ஈ

தினகரனு மதிதவள மதியுந் திருநயன மெனனனலு முடையோன
 கனகமன சடைமுடியி லணிவோன் கமழிதழி மதியினொடு நதிநீர்
 மனநினைய நிலவருண மலையான் மலவயிரி தனதடியை மறவா
 ரனகனிநு மலனவனொ டகலா த்மருமுமை யடிமுடியி னணிவாம்.

வரமறை யோதிய வாயவனே வானில நீரலு வாயவனே
 பிரமனை யாக்கிய பீடினனே பேரர னட்டவம் பீடினனே [னே
 யாவியை யிற்றொறு மாட்டினனே யணங்குமை யாளுறு மாட்டின
 கருவினைதாய்ந்திடுந்கண்ணினனே கருதடியார்தமக்கண்ணினனே.

போதகத்தீருரி மூடினனே பொழிவிழி யாளொடு மூடினனே
மாதவருக்கற மோதினனே வளரொளி பல்லற மோதினனே
யாதியுமந்தமூ மில்லவனே யடிய ரடைந்தம ரில்லவனே
பேதமவாக்கிறப் பேணினனே பிறரறி யாவனப் பேணினனே. (1)

கருவைத் துரிசைக் கரையாயென கனவைக் கருணைக் கடலானே
பரிவுற் றுனைக்கண ணினமூடிப் பழிபற் றியுலம் பிகைபார்மே
லெரியுற் றறலுற் றெழிலாகத் திடருற் றிடவொப் பரியாளென் ,
றரிவைக் கதுலைக் கருள்வோனே யருணச சயிலத் தமர்வோனே. (1)

பகலற் றிரவற் றுன்பாதப் பரவப் பதம்வைத் தெனையாளாய்
சகலாக் கவரொத் தவர்பாசந் தனையெட் டதனைத் தகைவானே
லிகலர்க் கவருக் கழல்வானே விரையத் துகளைத் தனியேதா
னகலர்க் கெதிழிற் றருள்வானே யருணச சயிலத் தமர்வானே. (1)

கனக வெற்பினுந் கயிலை வெற்பினுந்
கழுகு வெற்பினும பிரியாதா
னனக னற்புத் தருண வெற்பின
னலரி னொத்ததன் னடிபாடி
மனித ருக்குமுன மலம ரித்திலந்
ருணர்வி னுற்றெழும் பனுபூதி
தனையளிப்பவன சுகள நித்களன்
சரண நித்தலும் பணி வாமே.

கசு

அருவ னிட்கள னமல னித்திய
னசல னத்தத னுமையான் வான்
கருவி னுட்படி மெமைய ளிப்பது .
மெனம னத்தினுந் கருநாதா
ரிருவ ருககுமொள் ளெரிய னெத்திகழ்ந்
திகவிரிததவர்க் கினியானு
மொருவ னொப்பில னவனி ட்த்து
மூமம ளர்ப்பத முனைவோமே.

கடு

முனைவினைத் திரத்தினு முதிரவுற் றுடற்களே
யினியெயம் கொழிப்பரா ரெனமனத் திலைப்பிர்கா
னனுசயத் தையற்றுநீ ரருணவெற் பகத்துனீர்
தனியளிப்ப னெப்பிலா தவனுடற்ற டிப்பனே.

கச

கருவினைக் கழித்தலாவ கரியகட் டழிக்கலா
மொருமையுற் றிருக்கலா மொளிநு டிட்டகனத்துநீ
ரிருவருக்கு மெட்டொண ளெவரிமயக்க னத்தினு
மருணவெற் பகத்துனீ ரயர்வினைத்தடுத்தமே.

கள

வெய்யவன் காலனை வீட்டினனேவீற்றன மாறிலவீட்டினனே
னைபுலர் முன்னர வாட்டினனே நசமுகன்றோள்பலவாட்டினனே
னைபதவெ னென்றிடா பாறறினனே படாசடை மேளிரப்பாறறின
னே. கையவென் றென்னுள நாட்டினனே ஞானமணனாமலைநாட்
டினனே.

கஅ

எழுது புகழுடையா ரெழிலருண கிரியார்
புகழுகிழ் பெருமான் புனிதவடி புகழ்வோ
மொழுகுமல கவவா யுடலினினி யுதியோ
மகிழ்விண ணடைவோ மமலனடி யடைவோம்.

கக

கருதுவதன் முனமே கருதினவு முறுமே
ழிருமையினு யினிதா யிருபலமு மெளிதே
யருணகிரி யானே டமருமுமை யடியே
யொருமையுற வுனமா தரவுமுற வுன்னோம்.

உ0

உருத்திர சங்கிதைத் தோத்திரம்

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

உண்ணா முவலயம்மன் சதகம்,

ॐ

காப்பு நேரிசை வெண்பா.

உண்ணாமுலைய நேங்குதங்கை சங்கரிமே
ஊண்முலேச்சதக மோதுதற்குக்—கண்முன்று
வெழுமுகத்தானே வேழுமுகத்தானே
வேழுமுகத்தானே வேண்டு.

அவையடக்கம்.

பார்மிசையி னாவலர்மு னுனுமொரு புன்சொலைப் பகர்வதென்
சமதையெனிலோ. பாதலந்தனிவாதி சேடனுடயாண்டம் பணமுடி
தனிற்சமந்த, சீர்நிகரி யாணுமண் டஞ்சமப் பேனெச் சிற்றெழும்
புகளுமுட்டை, சிதைந்தவொட் டைச்சமந்ததுபோல வெண்கலித்தி
றமையாயி துவலாமல். கூாமையொடு தான்பெற்ற பிள்ளைசிறுவயதி
னிற் குன்றுகிறமழிலைமொழியைக். குற்றமென்றேகற்ற பெரியோர்
களிகழ்வரோ குலவுவாலாம்பிகைபெயர். சார்வாகலிதனுள்ளிருக்கை
யா வியாவருஞ்சரியென்று கைக்கொள்ளுவார். தக்கபெரியோர்களு
ம்மிக்கசிறு பிழையையும் தான்பொருத் தருஞ்செய்வரே.

நூல்.

உலகமிசைமேவிய சராசரத் தெழுவகையி லுண்டானபேதமத
னி, லுள்ளுயிரதாய்நின்று வினையாடியுங்கருணை யோங்குபிரர்ணவு
வுருவமா, யிலகுதிறுயட்சரச டாட்சரப்சாட்சரத் தினியடஞ்சாட்சர
த்தோ, டேற்குமைப்பதினுட னோரட்சரத் தன்னிலு மியல்பஞ்சுநிர்
த்தியமுதலாய், பலபலவிதங்களாய், நின்றபொருணையென்று பழம
றைகண் முறையிடுதலால், பகரவீனி வேறுமொரு தெய்வமுண்
டோ செரலும் பரம்பிரம ஞானவடிவே, தலைவியருனோங்கா ஸ்ரீங்
காரவல்லிவடிவத்தையே முத்திமுதலே, தருமேவும்ருணினி யீசர்பா
லுறையுலகுத்தாயுணமுலையம்மையே.

பிராமண நியல்பு.

கதிரோனுதிக்குமு னெழுந்து ஸ்காணஞ்செய்து காயத்திரிசெ
பதபமெலாம், கருதிவழுவாமலே முடித்தபின் றிருசந்தி தாலக்ரியங்
கொடுத்து, அதிகபுகழ்சேர்சுருதி நூல்கற்கவும்வேள்வி யாகவதன்செ
யவிக்கவும், அறிவுடன்பலசாத்தி ரம்பிரசங்கிக்கவு மவனியிசை யெ
வர்களுக்கும், விதிவழியறிந்து சாதகமெடுத்தோதவும் மிக்கதவமே
ன்மைபதனால், வேதியர் தமைத்தெய்வ மென்றுகலியுகமதில் விளம்
புவர்கள் யாவருந்தான், சதுர்மறையிலெட்டாத திருநயனவல்லியே
சாம்பவிகன்னியரசே, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகுதாயு
ணுமுலையம்மையே.

௨

அரசரியல்பு.

ஆளுகையினுவகிற் பிறக்குஞ்சமாசார மன்றாடகம் விசாரித், த
தற்குமேலெத்தனஞ் சொல்லுமதியுத்தியா யமைசசனெருவனையுநே
மித், தேளிதப்பயலொன்ன லார்முடிதுணித்தவனி யெவகுமொரு
குடையுளாக்கி, யிதமுறுஞ்சேவலர்க் கவரவர்தராதரத் தேற்றசம்ப
ளமுயீயந்தே, நாளினுக்குக்குடிக னுமுதபூமிக்குநிதி ஞாயமுடதன
தெண்டியும், நாலெட்டறத்தையுஞ் சேலமுடனேசெய்து நற்லசற்கு
ணமிசைந்து, தாளினிற்பணிபவர்க் காறுதலைசொல்லுவதுந் தரணி
யாண்மன்னர் முறைமை, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுல
கு தாயுணுமுலையம்மையே.

௩

மேழிச்சிறப்பு.

செகதலத்தனிவரசர் மனுநீதிமுறைமையும், செய்யவேதியர்தர்
மமும், சித்தமொருமைத்தவமு முத்திரிலையும்புகழ் சிறத்தேவதை
மகிமையும், சகவனுதைமேவீன்ப மயல்கொள்வதும் பொருட்சுருதி
யொபி பலகாவியம், சொல்கல்லியுங்கருணை யில்லவறமுந்திவ்லிய
சுந்தரவுலாசவெழிலும், அகமகிழ்ந்திடுசெல்வ மும்பரிவுதருமறிக்
குலமேன்மைவளமும், அடையலரை வெல்வதுங் கீர்த்திபரதாயமு

மஞ்செழுந்துணர்வுநிலையும், சகலமும்புலியிசையில் வேளாளர்மே
ழியின் தனதுடையபெருமையலவோ, தருமேவுமருணைகிரியீசர்பா
லுறையுலகு தாபுணுமுலையம்மையே. ச

கல்வழிப் போதனை.

அதிகாலமேமகா கணபதினைப்பணிந் தகலவதைமறக்கவேண்
டா, மதிகமயல்கொண்டிந் கற்புடையவானிதைமே லாசையதுவை
கவேண்டாம், தும்பெறுந்தாய்தநதை குருவுடன் பெரியோர்கள்
சொல்லதனை யிகழவேண்டாம். சோர்வுற்றகொலையு பொய்யு
டனகந்தையுஞ் சொப்பனத்தினிலுவேண்டாம், நிதிமமையாலே
பரதேசியர்க்கன்னமது நேராதிருக்கவேண்டாம், நீணிலந்தனையாள
மரசரைவணங்காம னேருடன்பகைக்கவேண்டாம், சதியதுவராம
லிப்படிமனிதருக் கியல்புசாற்றினோர் தருமநெறிதான், தருமேவு
மருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாபுணுமுலையம்மையே. கி

மனிதரிற்றெய்வமென்பவா.

அந்தணர்க்கனதான மீயவதும்வேள்வியா கருகளைமுடிப்பிப்ப
தும், அரும்பொருளளித்தீச ராலயஞ்செய்வித்ததுமதினந்தனம்படை
ததும், செந்தமிழ்க்கவிஞாபா நெதமிழ்கேட்டுமிச செகமெலாவகீர்த
திபெற்றும், சிவனைமறவாதஞ்செ முத்திருதயத்தினிற் றியானிதது
வருமுறைமையும், பந்துசனமொடுபுவியி லியார்க்குமொரு தீங்குரு
றைபண்ணுதிருக்கையாலும், பரிவுடன்புலியிசையி லெவர்க்குநலவ
வெனலும் பதிவிரதநிலைமையாலும், சந்ததமுயிப்படிப் புகழ்பெற்ற
மனிதரைத் தான்றெய்வமென்றுசொல்லாம், தருமேவுமருணைகிரி
யீசர்பாலுறையுலகு தாபுணுமுலையம்மையே. சு

பசிவேளையினில்லாதவை.

மதுரவரசமெழுது கல்வியும்விச்சித்ர ஊசனமுக்கணபெருமை
பும், மகிணையர்க்கணமேலதிக விரகசல்லாபமும் வண்ணமுந்தன்மை

சயமும், சதிருடன்பணியணிந் திருநாகரீகமும் தனயன்மேல்வருபி
ரியமும், தங்குபுகழ்மானமு மிங்கிதமுயற்சியும் தாடாண்மையோங்
குதவமும், நிதிமிசையவர்க்களவி லாசையும்புகழுற்ற நேமமும்சூல்
வளமையும், நிசமாகவியதமொரு வழிபடுதலுந்திறமை நேர்த்தியுப
லசமர்த்தும், சதிருடன்பசிவந்த போதிலிவ்வகையெலாம் சற்றுநில
வாதுகண்டாய், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுண
முலையம்மையே. ௭

பயனற்றவை.

குருவுரைக்காதவுப தேசமும்பரிமளங் கொண்டிருக்காதமலரு
ங், கூறரியகணவனில் லாததொருவிதைவையுங் குஞ்சரயிலாததள
மும். தருவெடுத்தற்பண முறைக்காதமநதிரியும் தனயரில்லாசசெ
ல்வமும், சமயகாலகருநக் குதவாடபந்துவும தனயிலாதவரிளமை
யும், நெறிமுறைமையில்லாத வேந்தனுங்கபடசதை நேமிப்பாவிச
வாசமும், நேருடன்பயிர்விளை தாராதபூமியும் நின்புகழ்சொலாதபே
ரும். சரிவரப்புவியிசையிருந்தென்னகாரியஞ்சாரிசமதேதுமுளதோ
தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணமுலையம்மையே.

இல்லையென்பவை.

ஆனபலநூலெலாங் கற்றவரிலேத்தலைகி லயனெழுத்தறிவதில்
லை, அந்நிபகலுந்தனைப் பணிவர்க்குவினையிலை யாசைக்குரோசமி
ல்லை, மாணமதுபோனபின் வருவதில்லைக்கவிசொல் வாணருக்குப்ப
கையிலை, மாநர்மனதளவறிவ நிலையுயிருடன்கவரி மாணகப்படுவதி
ல்லை. யீனமுடனேபொருளி லாசைவைப்பவர்களுக் கினியபுகழ்
ருவதில்லை, யெண்ணருங்கனதனம் பெற்றாறுமறையவர்க ளேற்கா
திருப்பதில்லை, தானமதுமுப்பத் திறண்டறவனர்த்திட்ட சாம்பலிய
ருள்சத்தியே, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணமு
லையம்மையே.

இன்னார்க்கிது முன்னிற்கும்.

சுத்தாணலீராக் குக்கோபமுந்திடும் சோரற்குப்பொய்முந்திடும், தோதகக்கள்ளிக்கு விழியினீர்முந்திடுஞ் சொற்புறட்டோதுமடைய, லுத்தருக்ககடவிகடங்கனதுமுந்திடு மியோகிகட்கமிவுமுந்தும். ஒங்குகவிவாணருக் குக்கல்விமுந்திடுமுன் பதத்தினையெனாமை. சித்தமதில்வைப்பார்க்கு மெய்ஞ்ஞானமுந்திடுத் தியாகிக்குக் கைமுந்திடும். தினமுமாயத்துறையி லணியாயமுந்திடுஞ் சேய்க்கழுகையேமுந்திடும், சுத்திகவமாரிசிவ சார்பவியேனென்மணி சர்வசிவாத்மவுருசிவ, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணாமுலையம்மையே.

௧௦

ஒன்றிலொன்றடக்கம்.

தூதிரிமுழங்குபல வாத்தியமெலாநாக சுரமதிற்றுள்ளடக்கம், சுதமிருங்காமுகர்க்கண மயல்கொண்டவேளைபிற றேகையர்க்குள்ளடக்கம். படியினைவளைத்திட்ட சப்சாகரமெலாம் பண்புதமிழ்முனியடக்கம், பாரிடர்க்களிலுற்ற வடுவனைத்துஞ்செய்ய பருதிமதியாலடக்கம். அடையலாக்கணமுடியி டறுவீரராயினு மரசராக்கினைக்குள்ளடக்கம், ஆதியடியாருமறி யாத்திலோசனனு மன்பரிதயத்தடக்கம் தடமுறுங்கருணைவிதி யம்பிகாமலையுதவு தற்பரீஇ யடியாபாசாய், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணாமுலையம்மையே.

தாசிகளியல்பு.

காரொத்தருமுலினைச சீவிப்பருந்ததித் கமழ்மலரினைப்புனைந்து, சீலநுதலிற்கனக திலதமிட்டுக்கயற் கண்ணிலஞ்சனவவரந்து, வாருறறகுங்குமக் கொங்கையிற்பரிமள வசந்தபாளிதஞ்சுவ்வாது, வாடைகடியிர்ந்துபட்டாடைசிறிதையீது வகையுடன் கொய்துதித்ததி, சீரொசிரிந்தமுக் கடொருபுறத்தனத் தெரிவதொயிலாய்மறைத்துச், சிலம்பொலிபுலம்பிட நடந்திகழ்திறத்தினிய சிறுககையெய் துனைஞர்வாழும், சார்பினிற்சென்றுவிழி வலைவிசியல்தருவ

ர், தாசிகண்டத்தையிதுவாம், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே. க௩

இதுவுமது.

பொதுமடந்தையர்வீடு சதுர்பரவகச்சேரி புல்குமனையங்காடியாமம், புந்திவதுவஞ்சகத்தொப்பையவளங்கம் பொருந்துவாடகை மட்டமாம், நிதிதருங்கொங்கை விளையாடுபந்தாமல்கு நேர்ந்தவர்கணீர்பருகலசவாயாம், விதமுடன்றழவுகைக் கிணைதேரின்வடமாகு மிக்கநகைவேம்புரசமாம், வேதைதருவார்களாவ ராசையதுடாஷாண மேதினியிலிப்படியெலாஞ், சதிகண்டிருந்துமவண மயல்வலையிலைவதேன் சற்றறிவிலாதபேர்கள், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே. க௪

இதற்கு இதுகலமென்பவை.

சற்றறிவிலாதபர மூடர்களிடத்திற் கருதுவிசுவாசமதினுங், கல்லிரெறியறிகின்ற பெரியோர்கள்சிந்தையிற் காண்குபகைமிகநல்லதாம், உற்றசொற்களோ திடெம்புசொலுமனையிய ருடன் கூடிவாழ்வதனிலும், ஒங்குகையிலோடுகொண் டெகெவாஞ்சென்றிறத் துண்பதேமிகநல்லதாம், பற்றலரிடத்திலடி போற்றியேசிவனம் பண்ணிப்பிழைப்பதினிலும், பங்கமுற்சடலத் தொழித்துயிர்விடுப்பதும் பார்மிசையிலேன்மையாம், சற்றுநின்கிருபையுண் டானவர்கணியித்த சங்கதியெலாநன்மையாம், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே. க௫

மனிதரிற் சணங்கர்.

காசொன்றமீயாதலுத்தனும்புகழுற்ற கல்வியடையாமடையனும், கருதுமனையானையொரு வர்க்கீய்ந்துதான்நினை காலட்சியஞ்செய்யனும், நேசமுடனன்பிலா மங்கையனாவலுமையோடு நித்திராபித்தொகிப்பனும், நிலையிலாப்பொய்சொலுங் கசுடனோடசுடனுநிந்.

தையுற்றிடுசோரனும், தாசமுக்குடனணிவ தொடுமேனிசற்றுஞ்சு
சிகரயிலாக்கானையும், துற்சனம்பலவித விரோப்பணம்புவியினிற்சொ
ற்கெளித்தாய்த்திரிவனும். தாசவியோகியை யிகழ்த்தவனுவிவரொ
லார் தரணியிற்சணங்கனெனலாம், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலு
றையுலகு தாபுணுமுலையம்மையே. கடு

தீமையென்பவைகள்.

தேவரீரல்லாது வேறுகதியிலையெனத் தெண்டனிடுவார்கள்
மீது, சிந்தையிற்கபடம்வைத் தனுதினமவர்க்கிடு செய்வதுகொடு
ந்தீமையாம், பாவலரிடத்தினிற் செந்தமிழ்க்கேட்டுநற்பசவுநல்காம
லேபின், பாகட்டிமென்றுலீ னாப்நடப்பிப்பதும் பவமுறுகொடுந்தீ
மையாம், காவலரிடத்தரு கிருந்தமுதருந்தியுட் கவடுளவறிந்தபின்பு
கருகிமெதிராளியைச் சோந்துசமர்புரிவதுங் கடியதோர்கொடுத்திய
தாம், தாவபரிமளகந்த குவருமபயோதரத்தரிவையேவித்துமுதலே
தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாபுணுமுலையம்மையே. (1)

பெருமையென்பவை.

மக்களொடுபதினாறு மறிவிலர்பிறந்தென்ன வரிசையொடுபெ
ருமையல்ல, மன்னுகல்வித்தொழில் வீவேகசற்குணனுமொரு மக
வுபெறுவதுபெருமையாம், மிக்கதனதான்யசம் பத்துகளநேகமு
யிருப்பத்துபெருமையல்ல, மேதினியிலேற்பவர்க் கீய்ந்துபுகழெங்
கும் வினக்குவதுவெகுபெருமையாம், பக்குவமுறுஞ்சுமரி னின்று
வீண்பாசையது பகருவதுபெருமையல்ல, பற்றலர்கண் மருடமுடி
யற்றிடப்பொருதுவது பராக்கிரமம் வெகுபெருமையாம், தக்கபுகழ்
மெய்ஞ்ஞான வல்லியேயருமறைத் தலைவியேயோங்காரியே, தரு
மேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாபுணுமுலையம்மையே. ௧௭

கபடசந்நியாசிகள்.

நெற்றியிற்றாளித விபூதிருத்திராக்கமும் நேசமுறுசடைமுடி
புடன்த்; நிசமானகாலிகாம்பு முமணிந்து மிகநேமமும் பலவிரதமும்.

கற்றுணர்ந்தவரனைய சாஸ்திரப்ரசங்கமும் கையினிற் செபமணித
னை, கண்முடியெண்ணுவது மெப்பொழுதுமரையே கருதுவது
போன்மழிவதும், கந்தவம்புரிகின்ற யோசைர்வாதமுறை நான்கோ
டிசெய்வமென்பார், நாலாறுகைக்கொண்டவ் வேகராத்திரியிலேகன்
றையொளிந்துவிடுவார், சற்பனைசெய்தித்தவகை வேடம்புனைந்தகடு
தான்வளர்ப்பார்கள் வெகுபேர், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறை
புலகு தாயுணாமுலையம்மையே.

௧௮

நன்மைபிற்றீமை.

தேடரிய தருமத்தை நாடினுமவர்க்குமொரு தீமைகன்வராதி
ராது, சிறந்தவின்பத்தளவு துன்பமுங்கடவே சேர்ந்தேவாராதிராது
கூடுகிறியனினுற்றி லொன்றினிறகழிவுடன் குத்துகளிராதிராது,
கோகக்கமேவிய தடாகத்திலுங்கொட்டி கூடிலில்லாதிராது, நாடிர
விமதியுமொரு கண்மாயினும்மரவி னுண்மறைபடாதிராது, நற்கருப
புககட்டி யாயினுவகணமண்ணு நாடாமலேயிராது, தடாக்கை சம்மார
மரல் துணைவியேகருணைவிழித் தையலெசெய்யபுகழார், தருமேவும
ருணைகிரி யீசர்பாலுறைபுலகு தாயுணாமுலையம்மையே.

௧௯

சிறுமைபிற்சிறுமை.

ஆசைதருவேசியொடு கேசமதுவாயினு மதுவுமொருசிறுமை
யல்ல. வன்புடன்காசுதா ராமலேஜாடையா யகலுவதுவெகுசிறுமை
யாம், பாசமுறுவதுமையா னெந்துடன்மெலித்துமலை பவதுமொரு
சிறுமையல்ல, பாக்கியமிருந்துமிலை யென்றுபாசாங்குமொழி பகரு
வது வெகுசிறுமையாம், நீசர்துரையாயினு லவரிடங்கைக்கட்டி நிற
்பதுகுசிறுமையல்ல, நிகழ்முனையர்மகக் கேவருன்புரிசுவது நிற
தைபுற்றிடுசிறுமையாம், சாகவதமாய்ச்சிரஞ் சீவிமர்க்ககண்டனைத்
தாபரித்தெமனைவென்ற, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறைபுலகு
தாயுணாமுலையம்மையே.

௨௦

இன்றியமையாமை.

பாவலர்க்குனதுசெய லல்லாதுசுற்றுமவர் பைந்தமிழ் முடிப்ப தில்லை, பகரறியவிற்குன் செய்கையல்லாமலிப் பாரின்மழை பொ ழிவதில்லை, யேவவுபுகணணுனர் தொழிலையல்லாமலே யெத்தொ ழிலுமாவதில்லை, யேரம்பர்தனைமுந்தி நினையாதகருமக னேதொ ன்றுமாவதில்லை, மாவிருதர்பஞ்சவர் முகுந்தனருள்ல்லாமல் வன் சமரில்வென்றதில்லை, வனலட்சுமிகிருபை யில்லாமலியாவர்க்குமகி ழ்செவ்வம்வருவதில்லை, தாவும்ல்லிகைமுல்லை யிருவாட்சிசணபகந் தன்கோடிபடர்ந்தபஞ்ச, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே.

உக

கன்மத்தால்வருபவை.

கற்பித்தவித்கையை மறந்தசடனாவது காயமுன்செய்த கர் மம், கல்வியறியாதவர்க் குப்பாரியாவது கருதுபெண்ணெய்தகர்மம் சிற்புத்தியாலேபோய் பொயசசாட்சிசொல்வதுந் தெளிந்துசெய்திட் டகர்மம், சிவமாலேமதபேத மொதொசுணிப்பதுந் தீராதகர்மமாகும், கற்புற்றமனைவிவிப சாரியாவதுமந்த நாயகன்செய்தகர்மம், நளசக கிரவர்த்தியடி கைத்தொழில்புரிந்ததும் நவிலவொண்ணாத கர்மம், சற்பூரணிபார பரிகரதபாவியே சாம்பவீசிவுகாமியே, தருமேவுமரு ணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே.

உரு

தனத்தாற்றுக்கமென்பவை.

தனமதைவருத்தமாய்த் தேடவும்வியாகூலஞ் சாரந்திடெம்நிதி யையொருவர், தாண்கடன்கேட்கக் கொடுக்கவும் வியாகுலந் தந்தபி ன்சொன்னதெனில் தினநடந்ததைமெல்ல வாங்கவும் வியாகுல ந்தெண்டியைகைக்கொண்டினீச, சீரல்லவூரொம்ம லாகுமென்றெ ண்ணியே செப்பமாய்ச்சொப்பிலிட்டு மனைதனிற்கல்லிப் புண்தக் கவும் வியாகுலந் வைத்தபொருளுக்குமோசம், வாராதிராப்பகல்கா க்தவும் வியாகுலந் வலுவரசர்சேரார்பூமி, தனதிலாவனலிவையிலொ

ருமோசம்வந்திடிற் சாகும்வரைவியாகுலந்தான், தருமேவுமருணைகி
ரி ஈசர்பாலுறையுலகு தாயுணாமுலையம்மையே. உ௬

இன்னார்க்கின்ன திட்டமென்பவை.

படியிசையிலரசுபுரி மன்னருக்கதிகபொன் பாலிப்பர்மீதிலிவ்
டம், பரமசிவனுக்குரிய தவமுயலுமெய்ஞ்ஞான பத்தர்களிடத்திலி
வ்டம், வடிதமிழுணர்ந்தகவி ஞோர்களுக்கேகைபுரிமாந்தர்களிடத்தி
லிவ்டம், மயலதிகமுற்றவிப சாரிக்குவாலிப வசீகரர்தம் மீதிலிவ்
டம். அடிமைவானரவெள்ள மெழுபக்திரண்டில்மா ரையனுக்கனும
னிலவ்டம், அந்திபகலுந்தனைக் கருதித்துதித்தலே யடியனுக்கிவ்
டம், சடைதிகழ்வினோதபரி பூரணதயாதிவ்ய சாம்பவியேழைபா
காய். தருமேவுமருணைகிரி ஈசர்பாலுறையுலகுதாயுண முலையம்
மையே. உ௭

உலகம் பலவிதம்.

காசினியின்மரணிடர்க் கயன்விதிப்படியாலே கன்மவினைவந்த
போது, கணிகாரர்தமதிட முறைக்கவமுறைப்பாடு கண்டுதீர்த்திடுவ
னென்பார், வீசுபுகழ்ச்சோசிய ரிடத்துரைத்தாலவனு யிகநவக்கிராதி
கள், விரோதித்திருக்கின்றதுபசாந்தி செய்திடுவேண்டுமென்றே
யுரைப்பார், நேசமுறுதெய்வமா டிவர்களைக்கேட்கிலுன்னீதியுயர்
வீட்டிலுள்ள, நேரானதெய்வமது சேராமென்பார்க ணிசவைத்திய
ர்கைகளைப்பார்த், தாசைவைத்திதுதொந்த ரோகமென்பார்விதியி
ன் சவகதியையாருமுரையார், தருமேவுமருணைகிரி ஈசர்பாலுறையு
லகு, தாயுணாமுலையம்மையே. உ௮

இதற்கிதுகலமென்பவை.

அட்டதிக்கொன்னலரை வெட்டிச்செயங்கொண்டவ் வரசாட்
சிசெய்வதிலும், அராமடியராயஞ் செழுத்தெண்ணிமெய்ஞ்ஞான
வறிவதுமிகுசிலாக்யம், வட்டமிட்டிக்கிர மயிற்சுழுகண்வடிகிரியை
வலமாகவந்தினிலும், மதகரிமுகக்கடவுள் சிவனைவலவந்துகனிவா
கினாதிவெகுசிலாக்யம், துட்டவினை தொலையவுல கத்திலுளதல

மெலாஞ்சுற்றி யோதொழுவதின்னிலும், சுந்தரமுயரருணைகிரியிற் பி
ருக்கார்த்திகைச சோதிகாண்பது சிலாக்கியம், சட்டமுடனெவ்வு
பிர்க்குயிரானபார்வதி சமயமுதலானபொருளே, தருமேவுமருணை
கிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே. ௨௬

இன்னருக்கின்னார் விரோதமென்பவை.

சொற்புத்திகளாத மைந்தர்தன் றந்தைக்குச் சொல்லரியசத்
திராதி, தொலையாதகடன்வைத் திறந்தபின்தந்தையுஞ் சுதனுக்
நச்சத்திராதி, உற்பித்தசிகவேற தாமளவுமாதாவி னுயிருக்கு சத்தி
யாவதி, யுட்புக்குந்தரசர்பாற் கோட்சொல்லுவோர்தமக் கூடுவொரு
த்திராவதி, சற்பத்தினுக்குமண மீதினிற் கையினிற் றடிக்கொள்வர்
த்திராவதி, தன்மனைவிக்கொடுமைசொல்லி வென்றமவள்சல்லியந்
ணியாதசத்திராவதி. சற்றுமிவைபிசகிலைப் புவிமிசையி லிவர்களை
சத்துருவெனச சொல்லலாம், தருமேவு மருணைகிரி யீசர்பாலு
றையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே. ௨௭

பலனற்றவை.

கோத்திரமுயர்ந்தென்ன சாத்திரமிலாதவன் குலவீனனாகுமல
வா, கொடியவாபத்திலுத வாத்தெய்வம்மிக் குழுவியின் சமதைய
வோ, மாத்திரையிருந்தென்ன தாதுநிலையறியாத வைத்தியனும
னலவோ, மாட்டாளிகையலக் காரித்துமாதரில் மனையிடம்பாழதல
வா, ஆத்தினிடைசென்றதிற் றீர்த்தமாடாவிடிலுரும்பாவி தானும
வோ, ஆரியபஞ்சாட்சரத் துபதேசமில்லாத வசடனும் பிரேதமல
வா, தாத்தியியதாவெனத் திருநடனவம்பலத் தானவர்கள் புகழி
ரத. தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணு முலையம்
மையே. ௨௮

அற்பர்களியல்பு.

புல்லறிவுணோர்தமக் கதிகாரம்வந்திழற் புகழறத் திணைவிரும்
பர், புண்பபதிவிரதைமேன் மயல்கொன்னவார்களிப் புடனுதாசன
வின்னுவார், அல்லபகலுற கொடிய கோணினுத்தெவர்களையு

மகடவிகடஞ்செய்குவார், அன்புடன்பெரியோர் களுக்கிடருபுரிஞ
வா ரதிககருவங்களுடனே, நல்லுருவினிற்காய்ச் தெனக்குநிகரிலை
யென்று நடட்டணைகள்பேசிவெல்ல, கைகசெய்து மீசைமேற் கை
போடுவார்தன் னடத்தையைப்பார்த்தபின்பு, சல்லியப்படுவார்க்கு
நின்கிருபைதங்குமோ தங்காது சற்றமவர்பால், தருமேவுமருணை
கிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுனுமுலையம்மையே. உக

உலுத்தர் உதவார்.

காட்டின் மரமாயினும் நிழலுதவுமறிவிலாக் கதைபும்பொதி
சுமக்கும், கதரிச்சுணங்கணுங் கன்னனையகற்றிடுங் கைத்துரும்புதவி
யதிகம், வீட்டினிற்சீமையார் சுத்தமதுசெய்திடும் வேலிப்பிரைக்கா
த்திடும், யீதியடிபுழுள்வெய் யலுக்குதவிசெய்திடும் வீழ்பழயசவரு
மறைவாம், காட்டிவதின்மலசலா திகண்மருந்துக்காகும் ஈட்டிலாலு
த்தரியார்க்கும், நல்குமுபகாரயிலை யாகையாலே முன்னனவின்றதற்
கிணையாவரோ, தாட்டிணைய லாதியான் வேறுகதி யறுகிலென் றரு
மஞானக்கொழுந்தே, தருமேவு மருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு
தாயுனுமுலையம்மையே, ௩௦

கல்லோரியல்பு.

கல்லசற்குணர்தமக் கதிகாரம்வந்திடினு நாவினிற் பொய்யு
ரைக்கார், ஈம்பினோர்தமையாத ரிப்பரெல்லோருக்கும் நல்வசனமே
பகருவார், சொல்லரியதருமத்தை யேசெய்குவாரொருவர் சொத்தி
னுக்காசைவையார், தூயபிறர்மனைவியைத் தாபெனச் சிந்தையிற்
சொப்பனத்திலுமெண்ணுவார், அல்லலெனியன்வலிய னாரேனுமவ
ர்வழிக் கரியாயமதுவுரைக்கார், அரன்றிருப்பதமலரை யெப்பொழு
துயிருதயத் தகலாமல்வைத்துநினைபுந், தல்லிப்பதியெனத் துதிசெ
ய்வராகையால் சாயுச்சியமீவதரிதோ, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பா
லுறையுலகு தாயுனுமுலையம்மையே. ௩௧

கின்னமனிதர்.

அன்புடன்வாங்கின கடன்கொடாமனிதனு மபசத்தியு ழுன
மனிதனும், அன்னையொதிநந்தைசொல் வீசழ்கின்றமனிதனு மப

யமென்றஞ்சிமிசவே, கன்மைபெறவந்தோர்க்கு வீண்சொல்லுமனிதனும் நயகுணமிலாமனிதனும், நாடோறும்வேட்டசுந் தனிஹண்ணுமனிதனும் கல்லோரையிகழ்மனிதனும், இன்பமனையானே வேசிக்கடிமைசெய்துதன் னிதயமகிழ்வுறுமனிதனும், ஈனர்க்கிடத்திலுறவானவீண்மனிதனு மிவர்களைவ்லோரு மெளிதாய்த், தன்பெருமையில்லாத சின்னமானிடரெனச சாற்றுமே யுலகுமுழுதும், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே. ௩௨.

இணைசொலிப்பலனில்லாதவை.

அருங்கானின் மிருகத்தை மாமென்றுமென்னபெண்ணுனமானிணையாகுமோ, ஆமணக்கன்விரையை முத்தென்றுமென்னதிசு முாணிமுத்திணையாகுமோ, வருங்காமனைப்புலவர் வேளென்று மென்குப்ர மண்யவேட்கிணையாகுமோ, வள்ளலிருபத்தொருவரென்றென்னவடக்கலை வள்ளலுங்கிணையாகுமோ, திறமிலாலோபரைக் கர்னனென்றென்னலவர் தியாகமப்படியீய்வரோ, தெய்வமெத்தனைபகிரிந் தாலுரின்பதசேர்வை செய்வதற்கிணையாகுமோ, தரையிசையிலிவர்களுக் கிணைசொலிற் பயனில்லை தற்பரானந்தவொளியே, தருமேவுமருணைகிரி ஈசர்பாலுறையுலகுதாயுணுமுலையம்மையே.

பழவினைப்பயன்.

பொன்னுலகையாளிந்த்ர னகலியாலாயிரம் பொருதுவிழியுருவதானுன், புகழரிசசுந்திரன் விசுவாமித்திர முனியினுற் புலையனுக்கடிமையானுன், மூன்னானனைச்சனிய னுனவந்தொடுத்தவர், முயன்மென்னபாடிபட்டார், முருத்தர் சானகியுடன் பதினான்கு வருடமும் மொய்வனந்தனிஹைந்தார், பன்னரியசேடனுக் குண்மவலியாலுடல்படைத்தகமெலிந் துழன்றான், பக்ருமுன்பெரியோர்கள் விதியாலலைத்திட்டபண்டுகதை கேட்டிருந்தும், தன்னைமுனைவினைவிடா தென்றிராமல்மனிதர் தான்விசுண மடைவதேதோ, தருமேவுமருணைகிரி ஈசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே. ௩௩.

தியாகிகள்.

சீருவங்கானனும் புதம்பெற்றருமுண்ணும் திருவசிகரந்தியும் செயவெண்ணைநல்லூரி னிறசடையனுமபரிவு சேர்ந்தசயிதக்காதி யும், காரணையகரதலச சேந்திகாததானெழிற கதிகருநல்காமனும் பின், கணிசமுறுகசசியப பனுமதிகபெரியனுவ கருதினடவகானத த்யும், ஏர்ப்பரவுசோமனு மிவரெலாம்புலியிசைபி ல்லிந்தமிழுக்கி ராகி, யிரவலாகதோயாம லீயநகேதியாகியென நெண்ணருவ கீர்த் திபெற்றா, சார்புருணமிவலாத னுததருக்கவாகளேச சரியெபாட லாமோ, தருமேவுமருணைகிரி ஈசாபாலுறையுலகு தாயுண முலைய மமையே

நடு

பாவவழி.

அந்தணர்களுடைமையைத் தெண்டம்பிடித்தீய்வ த னுபுண்யமலபாவமாம், அன்னசததிரமதின முகம்பார்த்து வன்னமிடுவது புண்யமலபாவமாம், முநதுசமரிற்றாளில் வீ ழுவனைக்கொல்வது முனைசசௌரியமலபாவமாம், முன்னவ ன்றேனியைப்பரிகாசமாகவே மொழிவதது வெருபாவமாம் சந்ததிகருடனுண்ண வேயச்சமுறுவதுந தான்சத்தமலபாவ மாம், தனதான்யவாகததி லாபவிலைவைப்பதுஞ் சம்பர்த்ய மலபாவமாம், சந்ததமுமிவவகை நடக்கையிற் பாவங்கடா னனுருகலிகாலமே, தருமேவுமருணைகிரி ஈசர்பாலுறையுல கு தாயுணமுலையம்மையே.

நடு

புண்ணியத்தாலாமென்பவை.

குலவீனர்சிவனடியராகிலவரைப்பணிதவ் கொஞ்சமலவேபுண் யமாம், கொடியபகையாளருக்காபத்திலுதவும்து கோழைமதியல்பு ணயமாம், தலையைத்துணிக்கவேவிடும்புதப்புலகு தாட்டமலபுண் ணியம், சகலசௌபாச்யமுடனேவாழ்ந்திருப்பதுந் தன்றிறமைபல புணயமாம், நிலையாப்பெருக்காற்றில் வீழ்ந்தவனறப்புலது நீர்ச்சின் வலியலபுண்ணியம், கொடியவாருதியெய்தி மீள்வதுநீராமல் லுண்ம யலகெருபுண்ணியம், சலதரமடந்தைபூங் குழலியேபுலியினிற்றங்கு

புன்யங்களிதுவாம், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயு
ணுமுலையம்மையே. ௩௭

பயனற்றவர்.

கண்ணிருந்துங்கண்ணி லாதவர்களாரெனிற் கல்விகல்லாத
பேராம், காலிருந்துமுடவ ராரெனிற்சுவதலங் கருதிமிதியாதபே
ராம், மண்ணுடன்பொன்னிருந் தன்னமீயாதவர்கள் வாயுள்ளபெரி
யகாயாம், வாயிருந்தும்முனது திருநாமமொருதினம் வருத்தவறியா
ருமையாம். பண்ணிருந்தும்பாட வல்லமையிருந்துமுனைப் பாடாத
வன்புலையமும், பரிவாகவிருகை யிருந்துகருவித்தனைப் பணியாத
வருமுடராம். தன்மையுளவிம்மனிதர் புவியிற்புறம்பதிற்ரு னென்
னபலனோசொலும், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயு
ணுமுலையம்மையே. ௩௮

வைசியரியல்பு.

சீரிலாமடையரோ டுணககிலார்வியாபாரஞ் சிந்தையாய்வந்த
பேர்க்குச், சித்தமொப்பித்திர மெழுப்பசும்பொனைசெய லாகவே
யுதவுவார், ஆர்வமுடனேகணக் காசாரமதனிலே யரைவீச்சமுந்த
ரியெலாம், ஆராய்ந்துபார்த்தெழுதி நிறுவைதெண்டிப்பொன்னை
யருமையாய்ச்சேர்ப்பார்பின்னும், கூர்மையொடுவேளையா வேளை யு
மதிந்கரங் கொண்டமட்டிம்பொருளினைக், கொள்ளுபதினாயிர மில
க்கமாயினுமனங் கொணுதுசெவவழிப்பார், தாரணினையிற்பிரபுல
ஞ்சிறத்திடுவைசியர்தங்கடனியற்கையிதுவாம், தருமேவுமருணைகிரி
யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே. ௩௯

உலகவழக்கம்.

வரிசைப்பிடாரிக்கும் பொங்கல்வையாமலே மழைபெய்யவில்
லையென்பார், வந்தகொடுநோயறிந் தெளடதமீயாமலிம் மனிதனு
மிறந்தெனென்பார், சரிவரசசெய்தொழிந், முயற்சியில்லாமலே
தாண்டுடியினைத்தென்பார், தன்றிறமையாலேமுன் சொன்னபடி

தப்பாது சபதமுமுடித்தனென்பார், ஒருவனவனெதிராளி போன பின்பதினிகையோகம் வந்துற்றதென்பார், உபாத்தியாயர் திறமில்லையாகையாலேமதற் குயர்கல்லிவல்லையென்பார், சரிவையெலாபீசா செய்கையென்றறியாமற் தணியின்மயங்குவார்கன், மருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாபுணாழுமையம்மையே. சC

ஒன்றலொன்றுவரும்.

தனதென்றகூசாம லரசர்மனைசொல்லோர் தனக்கிழிவுவது நேரும், தன்கணவற்றபெண் ணுருயில்லாவிடிற் றாய்விடுவந்துசேரும், நினைவுபெதித்துப் பிதற்றுவர்தனைப்பித்த னிவனென்றுசொல்லரியாரும், நினைமொத்தவிசுவாச மும்பொருள்வழுவருவதி னெடிவபகைவந்துசேரும், பனகமொடுபலகாளு மேபழகிலொருதினம் பகெவிடந்தருகமீதும், படிமிசைவிலருணைய நனைத்தபொழுதேபஞ்ச பாதகமொழிந்ததீரும், தனியனதுபாதமல ரல்லாது துணையிலை தமயன்மேற்கிருபைபாரும், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாபுணாழுமையம்மையே. சக

பொது.

மாணிக்கமீய்த்தெனு மறவத்தைபுகைத்து மணிதர்கம்புவது முண்டோ, மாசனதனம்படைத் தாலுவகொடாதவரை வையகம் புகழ்வதுண்டோ, பூணிக்கையானநற் மயிழ்வாணர்காலினிற் பொய்த்தட்டவட்டமுண்டோ, புலிபித்தாலுமது தசையருந்தாமலே புல்லினைத்தின்பதுண்டோ, நாணியெதிராளிமுன் வார்த்தைசொல்லா கனது ஞாங்கரும்வெவ்வதுண்டோ, கரசன்னைகப்படவுயிர் மீண்டு வகதிப்பெரிய ஞாலத்தமும்வதுண்டோ, சாணிக்குமேன்மைச் சங் வாதுக்குமேறலிலை சரியென்றுசொல்வதுண்டோ, தருமேவுமருணை கிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாபுணாழுமையம்மையே. சஉ

ஒன்றலொன்றுபயன்படாது.

வேதார்த்தமெய்ஞ்ஞான னுணர்ந்தென்னகொடி வெகுளின னுன்னிருக்க, மிகையவொழுக்கமுடன் வார்த்தைசொலி வென்னு

வன் வெருலோபியாயிருக்க, வாதாடியெதிர்செய்து நின்றென்ன
கூறிய வழக்கினைத்தேயிருக்க, வரிசையாபரணங்கள் பூண்டென்ன
மெய்ம்முக வசிகரமிலாதிருக்க, கேதாரமொடுதீர்த்த யாத்திரைகள்
சென்றென்ன கெடுத்தனினைவுள்ளிருக்க, கெம்பீரமாய்க்கரையி லா
புதமெடுத்தென்ன கெசபேடியாயிருக்கத், தாதாவேயுலகுக்கு மா
தாவேயெழுவகைச சராசரத்திலுமுறைந்த, தருமேவு மருணைகிரி
யீசர்பாலுறையுலகு தாபுணுமுலையம்மையே. சக.

மூடர்கள்.

சகலகலைகற்றுணர்ந் தாலுஞ்சினத்தைத் தவிர்க்காதவன்மூட
னும், தந்தைதாய்சொற்புத்தி சிந்தையிலுமெண்ணாது தள்ளிவிடு
வோன்மூடனும், அகமகிழ்ந்தரிசிவன் பூசையினிண்ணைவுவே ருவ
னொருபரமூடனும், அன்பிலாவீட்டிலே வலியவேசென்றுதா னை
ம்புசிப்போன்மூடனும், சகமகிற்பெண்வார்த்தை கேட்டொருவர்
மேற்சண்டை தான்செய்குவோன்மூடனும், தயானுவேயென்றவாக்
கீய்வரைவிலக்கிடுந் தகவிலாதவன்மூடனும், தகவிலாதரணையே வே
றுபறகாக்குவோன் சண்டாளமூடனாகும், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்
பாலுறையுலகு தாபுணுமுலையம்மையே. சச.

பயன்படாதவை.

உரியவேளானபுஞ் சகுனமதுசெய்ததா லார்ப்பீடையதுதுலை
புமோ, கொருவர்வாழ்வதுபொருந் தாமலெகாய்த்தா லுயர்பவுச
வர்க்குவருமோ, பரிபூரணனந்த ஞானமறியாவிடிந் பரமபதமுத
கிட்டிமோ, பண்டுநோய்க்குத்தெய்வம் வேண்டியெபொங்கலொடு
புடிக்கொடுத்தாற்போருமோ, அரியவாருநிதீரி னைத்தாகமாய்பே ரன்
னியுமருந்தலாமோ, அடையலர்கண்முன்னகையி லாபுதமெடுத்தபின்
னஞ்சியும்நிற்கலாமோ, சரியெனக்கொருவர்க்கி லிலையென்றியாவ
ருந் தண்ணியேபுகழலாமோ, தருமேருமருணைகிரி னசர்பாலுறையு
லகு தாபுணுமுலையம்மையே. சகி.

இதனைவிவரறிவொன்பது.

வித்துவானருமைதனை வித்துவானறியாமல் வீண்மூடர்தாமறிவரோ, விவாபாரந்திலைவரந் தனவைசியரறியாமல் வேறொருவர்தாமறிவரோ, பத்தரிடதவமகிமை ஈசனாறியாமல் பலதேவர்தாமறிவரோ, பருவாதிமதனுருவை யறிவதல்லாமலிப் பாரிலொருமாதறிவரோ, எத்திசையின்விடய நாரதமுனிவரறியாம ல்சையதும்புருவறிவரோ, வெழில்கமலமுளமதுவை வணடினமுருந்தாம வேதமுளதவளைபுணுமோ. சத்தியேநின்மகிமை யாரறியவல்லார்கள் சண்முகனை ஈன்றவளையே, தருமேவுமருணைகிரி ஈசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே.

சச

ஒன்றிலொன்றுபயன்.

பண்புற்றசதிசுட்டி யிசையுடன்படியாத பைந்தமிழினிப்பிருது, பருவகாலத்திலவிரை தெளிமாதபயிரும் பலித்தேவினாந்திடாது, நண்ணுபொருளில்லாதா சொல்வசனமரசர்பவை நடுவினும் பிடியிராது, நடுவழிவறிததடித் துப்பொருள்பறிப்போர்க்கு ஈவ்வொழுக்கத்தயவிரா, தெண்பத்துநான்குது றுயிரஞ்செய்து மில்லாமலுயிரிராதே, ஈசருன்றிருமவை லுசசலுக்கயல்லாமலேநஞ்சையுண்பதேது, தன்புத்தியில்லாத வர்க்குருனங்களைச சாற்றினுமறிவிராது, தருமேவுமருணைகிரி ஈசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே.

சஎ

இதற்கிதுவேண்டுமென்பது.

வசிரமருடந்தித் தாசுபிரிமன்னர்க்கு வாக்கின்மனுநீதிவேண்டும். மன்னுகல்வித்தொழிலு மெளிதல்லவிரவுபுகன் மனத்திற்குத்துவேண்டும். உச்சிதமுடன்சபைய லுட்கார்த்தபோதிலுமுதாரணைதன் சொல்லவேண்டும். ஒருகாணதானிலுந் திருக்கார்த்திகைக்குவந் துத்தனைப்பணியவேண்டும். எச்சலிச்சித்தமுடன் வித்தைசெய்யினுயிருகையேத்தியேயிரக்கவேண்டும், எதுமொருதருமங்கள் கோரிக்கைசெய்யுமிடத் தெண்ணியேயிரக்கவேண்டும், எச்சிதநார்த்தபரி பூரணி

யகிலமதுதந்தகாரணிசாம்பவி, தருமேவுமருணைகிரி யசர்பாலுறை
யுலகு தாயுணாமுலையம்மையே. ௪௮

அதிகபுகழ்பெற்றிடுஞ் செல்வநிலைநிற்குமோ வாங்காரமானதி
லெண்ண, வவரவர்கள்முன்செய்த கர்மநோய்த்தீவினைக் கயலாடை
கொந்துமென்ன, மதியாமலெவரையும் வகைசொல்லுவோர்கட்டு
மானமரியாதையென்ன, வந்தவுடனேமகிழ்ந் துபசரிக்காதவன் வா
சலிற்செல்வதென்ன, பதிதொறுமிரந்துண்ப வர்க்கினியசுகிசோறு
பழஞ்சோறுபஞ்சமென்ன, பக்தியிதயத்திலில் லாதவன்சிவபூசை
பண்ணுவகிற்பலனுமென்ன, சதுர்மறைபுகழ்ந்திடுங் கருணைநிறை
வாரியே சயிலரசனுதவுமயிலே, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறை
யுலகு தாயுணாமுலையம்மையே. ௪௯

நன்னகரம்.

சித்ரமணிமேடையுஞ் சத்ரநிறைசாலையுஞ் சிற்றதரவீதியுழ
கும், தென்கயில்பலாவெலு மிசைசகதலியங்கமுரு சேர்த்திலகுசோ
லைவளமும், பத்திரமதானகற் கோட்டையுஞ்சிகர்ப்ர பலபலமதிந்
கோவிலும், பங்கேருகத்தடமு மெங்கெனகுறித்திடுந் பானகனடவி
யாபாரமும், உத்தியோகபுருட ரதகஜதூரகபநாதியு முறைந்திருக்கி
ன்றவனுவும், உற்றசகலீதசாகித்யமுளபாடலு மோங்குதாசிகண்ட
னமாஞ், சத்தமும்முரசுபல வாச்யமுடனிறையெலாம் தவருவதுகன்
னகரமாட், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணாமுலே
யம்மையே. ௫௦

உலகவியல்பு.

சிற்றத்தியுள்ளபே ரந்தியர்களுன்னினுக் தெருவீதிவரவுகா
ணிந், சித்தையின்மகிழ்ச்சிமொடு கைதொழுதுகார்த்திகைத் திங்க
னீன்பிறையென்னவே, விறல்பெறவுநீங்கன்வந் ததுகல்லவேளை
யென் னீட்டில்லவவேனுமென்ற, மெத்தவுமகிழ்ச்சியொ பிபசரித்
தேமனை வீரித்ததிவிருத்திவைத்து, திரும்பெந்தப்பட்டசனந காய்கரி

படைத்துணவு செய்தபிணுரைப்பர்ப்பூர்வத், தினிலுங்கடாயெங்கள்
கிளையினிற்பெண்ணெயிறு சேதிபெரியோர்கண்மொழிவர், சரச
முடனீங்கஷ்வர்துறவாடவிலையென்று சலுவைகொண்டாவொர்கள்,
தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாபுணுமுலையம்மையே.

இதுவுமது.

தனமிலாதவனதிக பவுசாளிதன்பந்து ஐனமென்றுவீடுவந்தா
ல், தயவுடன்வந்தவனை வாவென்றழைத்திடார் சற்றுநேரத்தினப்
பால், மனமதுசலித்துநீ யாரென்றுகேட்கவுன் மைத்துனனியானெ
ன்னவே, வரலாறுகேட்டபின் னுந்தனைக்கண்டியான் வாடிக்கையி
ல்லையென்பார், தினமிரண்டாடியிற் பெண்களுமென்னச சினந்துத
ட்டைப்பிதுக்கிச், செப்புவாகன்சாடையாய்க் கெதிகெட்டிலீண்சோ
று தின்னவந்தவனென்பர்கள், சனமல்லவெனவவளை வலியவேதா
ட்டுவது தரணிமானிடர்முறைமையாம், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்
பாலுறையுலகு தாபுணுமுலையம்மையே. ௮௨

மானிடசென்மமல்லார்.

மகிமையுளசிவயோகி யென்றுதலைழீறின்று வயறதுவனர்க்க
வெண்ணி, வம்புசெய்தேகாச வரங்குவனுமியோகியல வெளவாவெ
னுஞ்சென்மமரம், அகமறிவிலாமலே யான்பெருமைத்தியனென்ற
சாத்திகொடுரோகத்தினுக், கெடைதஞ்செய்தவுடனே கூலிவாமரு
வோணவன் வேசநீசென்மமாம், பகல்முழுதுமென்றற்கை யென்ன
னையென்றே புரிந்திரவில்வந்தெனக்குப், பாரியென்றேமுறை மய
க்கிப்புணர்ந்திடும் பாவிவொருகாய்ச்சென்மமாம், தருமிவர்களைச்
கால னாரென்னதண்டனைக டான்செய்வரோ வறிகிலென், தருமே
வுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாபுணுமுலையம்மையே. ௮௩

பொது.

எம்பிரானருளவது மூவுலகிலேமுயது மெத்தொழிதுமாவுதல்
ல, வினியரசவாதமுறை புவித்துமானிடர்க ளெல்லோருமறிவதல்

ல, தம்பிதமயற்குமுன் பங்குபதியிலையென்று தள்ளுவதுநியாயமல்ல, தருமங்கெடுப்பவரை யியவொண்ணாதவனை தடுப்பதுநியாயமல்ல, கெம்பீரகயமீது வருவனைச்சுன்னமது கெட்பதும்புத்தியல்ல, சொடியரசுதனதென்று படியிலுளபேரைக் கெடுப்பதுந்தருமமல்ல, சம்புவைப்பரிசெய்த பரமசிவனடிமுடிகள் சகலருவகாண்பதல்ல, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே.

சகாயத்தாலாமென்பவை.

சந்தரமுயர்தீபபந் திகளதுவிளங்கிடத் தூண்டுகோலொன்று வேண்டும், சூழ்த்தசதுரங்கதள படைசேனையேவிடச் சொல்லாளி யொருவன்வேண்டும், மாதிரஞ்சித்திக்க வேண்டுமெனின்மனமது மகிழ்த்துருவாக்குவேண்டும், மறையவரைவெதிர்கொண்ட போது மிகவழிபாடு வந்தனைகள்செய்யவேண்டும், கந்தரமிசைந்திராகத்தொடுபடிக்கிலுங் கல்லியைக்கருதவேண்டும், கடியகடையானதுரகத மெனினுமிராவுத்தர் கையிற்சவுக்குவேண்டும், சந்தத்தமுமிடியாலுலா திடினுமழியாத தருமசிந்தனைமுன்வேண்டும், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே.

டுக

தகாதமனைவி.

ஆரடிவீட்டிலே பரதேசியொருவனுக் கன்னமிடுவென்றகணவ னுன்யொருபார்வைபார்த் தென்பாவமேன்கொங்கி ருயுணக்கறிவி ல்லையோ, சீருற்றமக்களுக் கேயன்னமிலையென்று சிவவாளேதுப தர்தான், சீர்கெட்டதெனவெண்ணி மனதில்வைத்தவ்வாறு செப் பெரணாதையர்மெத்தத், தூரத்திருந்துவந் தாரன்னமிடுவெனச் சொ ல்லவும்பின்னேதுநின், துக்கத்துக்கெத்தனை நாளமுலெனென்றவ னைச் சொல்லவும் வெருண்டடித்தால், தாரைபோல்விழியினீர் சோர வழுதுவெலாஞ் சுவைவசொலுமனைவிமனனும், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே.

டுக

சிறப்பிலாதவை.

சித்தமகிழ்வடைகின்ற புத்திரபவுசில்லாத செல்வஞ்சிறப்பி
ராது, திருமங்கல்யங்கழுத் தில்லாதமாதரிட தேகமுஞ்சிறப்பிக்கா,
தொந்திலாப்புக்கழ்பெற்ற காவேரியனுக்காதவூருஞ்சிறப்பிக்கா, துன்
கிருபைதாங்காது பூதலந்தன்னிலே தோன்றுஞ்சிறப்பிராது, சத்த
சுரமறியிலா ரஸ்தமதில்வீணைசக கீதஞ்சிறப்பிராது, சத்தசிவசாம்ப
விசாதலிமனோன்மணி சடாதரிவேதமுதல்வி, தருமேஷமருணைகிரி
ஈசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே. ௫௭

வதுபயன.

குன்றதசகலசௌ பாக்கியமொவொழுவதுவ கொடுங்கலிய
டைந்துளவதுவ, கூர்மையொடுகல்விகற் றுப்பிரஸங்கிததலுங் கு
றுகிமடையனுமாவதும், ஒன்றுநூரய்வம் மிசம்பிரபலிப்பதும் ஒழு
ந்திலாதேவிடுவதும், வுமைகூன்குருமுட முடலாயெடுப்பது முறு
மழகிவழகாவதும், மனனரவலியாரெளிய ராவதும்மெளியரம் மன்
னராவதுமெலாழன், வரலாரியனெழித் தென்னளவுந்தப்பாது மற்
றொருவராலாகுமோ, தன்னையேசாந்துருகு குமணிபடியாதயக சச
சிதாணந்தபரையே, தருமேஷமருணைகிரி ஈசர்பாலுறையுலகு தாயு
ணுமுலையம்மையே. ௫௮

இன்னார்க்கிதுதலி.

பாங்குயருவடவரைக் குதலியாமல்டருவ பருவதகமழ்சிறந்
து. பளபளெனவளர்தா மரைக்குதலி நீர்சித்திரபானுவுக்குதலி வாய்
வாம், ஒங்குபுதழ்விண்ணவாக் குதலிக்குணர்கையி லுக்கிரவருவேலா
யுதம, உற்றசுகீதசெக் தமிழ்ராகமோதுவார்த் குதலிதம்பூர்புலியி
ளில், தேங்குபயிருக்குதலி மேகம்வருவித்தல்கிறு சேய்க்குதலியா
ரும்ண்ணை, திக்கரசருக்குதலி மதிமந்திரிசுத்தரண, சேவகாக்குதலி
கைவான், தாகருசின்சருணையரு ணல்லாதவேறுதலி தமிழனுக்கே
துமுண்டிலா, தருமேஷமருணைகிரி ஈசர்பாலுறையுலகுதா யுணுமுலே
யம்மையே. ௫௯

சிறந்தவை.

வரிசையுனகவரத் தினத்திற்பிரகாசமுள மாணிக்கமதுகிரேஷ்டம், மங்கையர்க்குன்னதிக கற்புநிலையுற்றகுண மாதருத்ததுகிரேஷ்டம், அறியமந்திரமதிற் பிரணவந்தேவர்க்கு மரிதாருமதுகிரேஷ்டம் அம்புவிவிவேகோச வத்தரிச்சந்திரனே யரசரில்வெருகிரேஷ்டம், பரிவுகந்திடுசத்த சாகரமதிற்றிருப்பரற்கடன்மிகச்சிரேஷ்டம், பண்ணுபழமொழிதமிழி லிந்நிலச்செய்கையது பகர்திருக்குறள்கிரேஷ்டம், தருவுயர்ந்திடுகிவஸ் தலமதிற்சிரேஷ்டரீ தங்குபுகழருணைச்சராம், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுனுமுலையம்மையே.

௧௦

மாதராற்கெட்டவர்கள்.

புலியிசையிராவண னிறந்ததுங்கீசுகன் பொன்றினது விஷ்ணுலகில்லாழ், புறந்தரர்க்காயிரங் கண்ணுனதுந்தவப் புனிதசாதனன்மாண்டதுந், தவநிலைநிலைக்கோட்டு மாமுனிசுலைந்ததுஞ் சரங்கஹ்ரணமான, சங்கதியுமிகித முயர்ந்ததுற்றொருவர்கள் சமர்க்களத்தேபட்டதுவ, கவியினத்துற்றபல வாலியுயிர்போனதுவ கணவணக்கோலிலனைமுன், கருதரியமதுரையில் விருதாசர்க்கொன்றதுவ கபடமயிடன்போனதுந், தவனிச்சமுறுங்கொங்கை மாதரால்வந்திட்ட தாழ்வுருறையென்பர்பெரியோர், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுனுமுலையம்மையே.

௧௧

மேலோருக்கு எப்பொழுதும் மேன்மை.

மேதினியின்மேன்மக்கள் கெட்டாலுமவுருக்கு மேன்மைமரியாதையுண்டு, வேல்வளைந்தாலுமது நிகழ்கின்றசிலிகையின் பேதல்காணுகுட்ப்பதுண்டு, நீதரசவாதமுறை கெட்டாலுமைத்தியும் கோர்த்தேபலிப்பதுண்டு, நிகழ்கரியிறந்திகுணம் வீணல்வலவந்தினை நததத்துகொள்வருண்டு, குதிலாயோகிகட் கிகழ்ந்தசுகமிஷலை சொர்க்கத்தின்முத்தியுண்டு, சுகமதனைருயியென் குலுயிரிழாட்டு சருப

எஞ்சு

உண்ணாமுலையம்மன்சத்தம்.

மொடுதோற்றமுண்டு, தாசியில்லில்வாச மிலாவிடினுமரனுடைய த
லையிதிப்பதுண்டு, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகுதாயுளு
முலையம்மையே. சுஉ

ஒப்பில்லாதவை.

முருக்குப்பெருத்திடித் தூணுகுமோபட்சி முட்டையண்டமுமர்
குமோ, மூடர் திதேடினுஞ் சர்ச்சனர்களாவரோ ருலைகள் துமலையா
குமோ, விரும்பயில்லாதபேய்ச் சுரைகரிக்காகுமோவென் ததென்
சுக்கிரனுமோ. மிக்கபிணைகற்ப்கத் தருவாகுமோதவனை வெற்றிபெரு
தவனையாமோ. இருக்கிலும்பெருப்பிள்ளை தன்பிள்ளையாகுமோவெ
ழுதுமடன்மாதாகுமோ, வீனவெள்ளாட்டிதன் பெண்டாவனோகிரி
னிற்கயல்முடுவதாமோ, தருவடருதலமெலாம் புகழ்தற்குமருணைத்
தலத்தினுக்கொப்பாகுமோ. தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுல
கு தாயுணாமுலையம்மையே. சுந

இன்னார்க்கிதுநாசம்.

தெரிவையர்கண்மேலதிக விரகமுற்றிடுவரிட தேகமும்பொரு
ளுநாசம். உதயவசந்திரியினின் தகபத்தியநகளைச் செய்வாகுலமுழு
துநாசம், தடமசுந்தனையிலாத துன்மார்க்கலோந்தரைச் சார்ந்திடுங்கு
டிகணாசம். எவ்வாதெத்தனையிலொரு பணையளவுசுண்ணமது தான்
கலக்கிடவுநாசம், உருகதலிவேய்சிப்பி நண்டிவைகள்செற்பமுண்
டாயிலுயிருக்குநாசம், உள்ளகலங்கிடி வெடுத்தகருமங்கனியாதொ
ன்றயில்லாமநாசம், மருபாவாக்கனோய் மிடியலாநின் துடைத்துநா
ன்புநாயநாசமாகும், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயு
ணாமுலையம்மையே. சுச

உலகத்தார்மயக்கம்.

ஐயமிட்டுண்கவென வெளவையாருரைத்தது வறிவகத்தெண்
ணமலே, யகேகமாய்ந்திடுநாறி முகைதமையையியாசமுனி யருளிஞ
ரென் தவல்ல, செய்யகுருமுணியுடன் பதினெண்மருஞ்சில செப்பி
னொன் றுவினாய்த், திரிவதானலமேது நதிமுழியேதவன் செலிப்
பதேதுபயிஞ், வையுமதின் மெய்சித்தி யாடுமென்கதற்பமுல் வழுத

திருரதனையெண்ணி, மானிடர்கணிசமெனக் கருதுவாரதுரினது மகிமையில்லாமல்வேறே, தையலேபரிமள மடந்தைபங்கேருகத் தற்பரானந்தவல்லி, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயு ணாமுலையம்மையே.

சுரு

பொது.

சிறுபிள்ளையாயினும் புத்திநிலைசாஸ்த்ரவழி தெரிந்தொழுகுவ ன்பெரியவன், சிந்தைகோணமலொரு தாம்பூலமாயினுந் தெரிந்து தவுவதுதர்மமாம், பரிவுள்ளபங்கே ருகத்திரளனைகம் படர்ந்திருப்ப துதடாகம், பவமுறுஞ்சிறழும் பாசமுமொழிந்திருப் பவனுமெய்ஞ் ஞானயோகி, புருடனைத்தெய்வமென்றெண்ணியேபூசித்த பூவையே கற்புடையவன், புதியவறுசுவைமிகுதி யாகவேசேர்த்துப் புசித்திடுவ தேபோசனம், சருவபூடணமெனும் பரிவுள்ளவஸ்திரந் தரிப்பததல ங்காரமாம், தருமேவுமருணைகிரி ஈசர்பாலுறையுலகு தாயுணாமுலையம்மையே.

சுரு

இன்னொருக்கிதுபிரியம்.

குழந்திரவியாலுலர்ந் திட்டபயிருக்குமழை சொரிவதாலேகெ ற்சிதம், சோரற்கமாவாசை யிரவினிற்பிறர்மனை சுரக்கமிடவேகெற் ற்சிதம், தாழ்ந்தவிபசாரிக்கு வருசோரநாயகர் தனைக்காணவுங்கெற் ற்சிதம், சமரிவொன்றாற்படை முறிந்தோடில்வெற்றிபெரு ததமனைத் துங்கெற்சிதம், வாழவுணரைக்குகன் வேற்றுணித்திடுபோதில் வா ணவர்க்குக்கெற்சிதம், மந்தியிரசம்பெருகு கனிசிறந்திடுதோப்பில் ஐ ருகமிகவேகெற்சிதம், தார்குழலீனியெவகு, நீற்பகாலீரே மூலகனைத் துங்கெற்சிதம், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணாமு லையம்மையே.

சுரு

இல்லை.

அறிவிலாமுடர்முன் கல்விப்பிரஸங்கமதி வழகில்லையின்பயிற் றை, அய்யமிட்டிணை வர்க்குமெய்ப்புகழ்மீர்த்தி யறமில்லைவந்த

மில்லை, துரியாதீத மறியார்க்குமெஞ்ஞான சூட்சுமிலைமோட்சமில்லை, சுத்தராணவீரருக் கெந்நாளுமனத்தினிற் றுயரிலைப்பயமுமில்லை, யிருதமக்கபடமிரு சக்தமணியத்தினுக் கிதமிலைப்பயமுமில்லை, யெவ்வுயிர்க்குயிரான வீசஞார்க்கெப்போது மிறப்பொடுபிறப்புமில்லை, ஈருனலோகாம்பிகா வென்றுணைப்பணிவாக்குத் தாழ்வெனுங்குறைவகில்லை, தருமேஷுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணாமுலையம்மையே.

சுஅ

இன்னார்க்கிதுணடு

அதிகபலசரத்திரவ் கற்றுணர்த்தவர்களுக் கறிவுடன் மேன்மைபுண்டு, அபயமெனவந்தவரை யஞ்சாதேயென்பவர்க் கறமுண்டு திறமையுண்டு, பதிவிரதைமாதர்மே லாசைவைத்திடிவதிகபாவமொபைகையுண்டு, பாலடிசிலுண்ணகம தாகிரண்டகஞ்செயிற் பழியுண்டிவமுவுமுண்டு, சுகிதானமறவிவாற் பாடுசுகீதமதில் சுகமில்லை குற்றமுண்டு, துன்மார்க்கமுடரோ டிணங்கியுறவாடிற் சூதுண்டு ஓதுமுண்டு, சதுர்மறையிலெட்டாத திருநயனவல்லியே சத்தியே லீவதமுதலே, தருமேஷுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணாமுலையம்மையே.

சுசு

துன்பமென்பவை.

துலையாத்நரித்திரகோ யடைவதுத்துன்பலினை சூழ்த்திடினும் திகதுன்பம், சொல்லிகழுமனைவியோடு வாழ்வதுத்துன்பமெய் சுகிரமிலாதுதுன்பம், பலகாலமுந் துயிலு வதுதுன்பமாவயிற் பசியாதிநூத்ததுன்பம், பாங்குயாத்திடினுமுட் கலிணத்தையெண்ணைத பரிபேதவதுதுன்பமா, மிலருமனுநீதியில் லாவாசஞானி விரும்பதமனைதுதுன்பம், எதிராளியைத்தினம் வணங்குவதுதுன்பமக வில்லாததுதுன்பம், சலத்திற்கராடுவன்ற மாலின்சகோதரி சாம்பலிமதுகரயாசி, தருமேஷுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணாமுலையம்மையே.

எடு

இன்பமென்பவை.

சிந்தையிற்மகிழ்ச்சியுறு செல்வமின்பம்பரம சிவனடியராவதி
ன்பம், செகதலப்பிரக்யாதி யாவதின்பத்தரும் சிந்தனைமிருந்தவின்
பம், தந்திமுகனைக்கால மேதொழுவதின்பநற் சற்சனர்க்கச்சேர்வை
யின்பம், சற்புத்ராணப்பெற் நெடுப்பதின்பக்கல்வி தானறிந்திடுதின
பம், கொந்தலர்த்திடுபுட்ப மணிவதின்பம்கேம குருவினுபதேசமின்
பம், குணமிக்கமனைவியுட னில்லறத்தன்னிலே கூடிவாழ்த்திடுவதி
ன்பம், சத்ததமுநின்பதம் பணிவதறகினைபமே சாயுச்சயமெனக்கருளு
வாய், தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுவரு தாயுணுமுலையம்
மையே.

எக

நரகமெய்தவழி.

கற்புவனிதைக்குமொரு தப்பிதஞ்சொல்வதுங் கள்ளுண்டடஞ்
செய்வதுங், கனித்தொருவாதேடும் பொருளபகரிப்பதுங் கடுவ
கொலைதொழில்புரிவதுங், செப்புருருவைத்துச மணிப்பதுஞ்சிவ
னடியர் சிந்தைநலியசெய்வதுங், தியாகமேறபவர்தமக் கீய்வரைவ்
லககிடுக் தீமையும்வாய்வலுளையிங், ஒப்பினவருக்கழிவுசெய்துதைக்
க்கூலியாவ குடன்கொன்வதும்பிறிதத், துய்யவேசையோக மது
செய்வதினையெலா முமுநாகில்வீழ்வதற்குத், தப்பிலமரசெலும்
தடமென்றறிந்துமித் தானியின்மயங்குவார்கள், தருமேவுமருணை
கிரி யீசர்பாலுறையுவரு தாயுணுமுலையம்மையே.

௭௮

காவலர்வறுமை.

ஒருகாசியாத லுத்தப்பிசாசர்களை யோங்குபுகழ் கன்னனெ
ன்று, முரியசெந்தமிழ்சற்று மறியாதமுடர்களை யுயர்த்தருருமுனிவ
னென்றும், விருதாயினியிடமதி னூறுபொய்கூறுவரை மிக்கரிசசந்
நிரானென்றும், மெய்முகவசிகர மிலாதவண்ணஞ்சித மிருந்தமன்மத
னென்றவெஞ், செருமுனையிலாத மெய்க்காத்பேடிபை செயலீம
சேனென்றும், செந்தமிழிணுவும் புகழ்த்துபுவிமனிதரைத் தினந்

தினம்பாவெதினாம், தரைமிசையினுவலர்க் கலையாதவறுமையைத்
தாண்டைத்தார்களம்மா, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு
தாபுணாமுலையம்மையே. எந்

இதிலிதுமேன்மை.

பாவில்வெண்பாக்கலித் துறையதிகமலரினிற் ப-----கக்கம
லமாம், பட்சியிற்கருடனே யதிகமாங்கீர்த்தியிற் பாண்டிவேளாளரா
கும், கோவிலினிவதிகரின் சந்திபிலத்தினிற் கொடுவிடசசேடன
திகம், குலவுபலமொழியினிற் குறளதிகமலையினிற் குன்றாவிரண்ய
வரைபாம், காவீனிர்கற்பகத் தருவதிகமானினிற் கற்புடையவனி
தையதிகம், கரியிலதிகம்வெண்மை யயிராவதம்மதிக் கறையினிற்
கங்கையதிகம், தாவுபொருண்மேவுதிரி கோணததுயர்ந்தசிவ சுகை
ரீயருள்வாரியே, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாபுண
முலையம்மையே. எச

இன்னார்க்கிவார்விரோதம்.

அருளதுநிறைத்திடம் வைகுந்தமாலுக்கு மவுணருக்கும்விரோ
தம், ஐயமிலுணர்ந்தோர்க்கு மூடாக்குமெந்நாளு மாகாதுவெருவி
ரோதம், பருதியொடுமாமதிக் கும்ராகுகேதெனும் பரம்பினுக்கும்வி
ரோதம், பரிமளசவ்வாதினிற் சுண்ணமதுசேராது பழுதுண்டிவெரு
விரோதம், அருமறையர்கணிகைக்கு வைத்தியர்க்கணக்கேடு டவரி
னத்தார்விரோதம், அம்புலியையான்சின்ற கெம்பீர்த்துறைகளுக்
கடையவர்கண்மேல்விரோதம், தரணிதனிலிவர்களுருவர்க்கொரு
வர்பகையென்று சரற்றினேமுலகரிய, தருமேவுமருணைகிரி ஈசர்,
பாலுறையுலகு தாபுணாமுலையம்மையே. எந்

பயனற்றசெலவு.

அடங்காதமோகலி காரத்தினுன்மீழ்த் தரிவையார்க்குதவுபொ
ருளும், அறிவகற்றிச்சிறுமை வெறிதருங்கண்ணினுக் கன்புடனணித்
தபொருளும், உடன்படாமற்கோ னுரைக்கின்றபாதகரை யுறவுசெ

ய்திந்தபொருளும், ஒருவருக்கொருவர்க்கு தாடுசங்கதியினாலொப்பியேதோற்றப்பொருளும், திடங்கொண்டவாதமுறை தெரியாமல் லீணிலே தீயினிற்சுட்டபொருளும், செப்புயிப்பொருளெலாம் புணையலிவ்யத்தினிற் சேர்ப்பித்தபொருளல்லவாம், தடவகொண்டீரி, கரைத்தபுளியாமொன்று சாற்றினேன்பரறிவுறத், தருமேவமுருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே. எசு

தருமகாரியம்.

பூவினின்மகததான சாலேநீர்ப்புத்தரும் புகழுடனமைத்ததருமம், புட்பஞ்சிறத்திருந்தனவனப்பயிர் பொருந்தவேசெய்ததருமம், கோவிலணிகிரகோபுரமண்டபஞ்செயுநகொள்கையுமனேகதருமம், கூபத்தடாகல் குளம்வாவிசெய்வித்தல் கூறவரிதானதருமம், யாவருமிலாதவர்க் குரியமணமேசெய்வ ததுமகிமையுற்றதாமம், அன்னசத்திரமுடன் கன்னயமகஞ்ஞ டாக்குவதுயாந்ததர்மம், தாவபுகழேசிறந தோவகுபரிபூரண தயாபரீமுத்திமுதலே, தருமேவமுருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே. எசு

அஞ்ஞானிகள்.

சகலநாமக்குளே யல்லாதுகோலிலிற் றுனென்றுமில்லையென்பார், சமுசாரமாய்கையது வீணைதொல்லையாரு சங்கியாசம்நல்லதென்பார், பகரியவேதாக மமுராணகஜைப் பளுதுமுன் சொன்னதென்பார். பரிவாகவீரேழு புவனத்திலும்புணய பாவமேதில்லையென்பார், மகிமையுளபனிரண்டு சமையமுஞ்சமையத்துண மத்திரமில்லையென்பார், வாயிலிப்படியுரைப் பார்கள்சிலபேர்தவதன்மனதின்மெய்ஞ்ஞானமறியார், தனைமையுடனுலகைப் பழித்திகழாமற் விலாச் சண்டாளர்மெத்தவம்மா, தருமேவமுருணைகிரியீசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே. எசு

பகைக்கவொணர்.

சுருதிநூலறிபுகம் தணரையும்கல்விமுறை துதன்றக்கற்றவனாபம், திருவுழுவியையாளுமன் னவரையும்மன்னிடி தோளமையுற

சாதமையும், விருதணிந்திடுசுத்த வீரர்களுண்கரையு மிகவயித்தியா களதமையும், விபரிதமகாமந்தர வாதியருடன்றினம் வேண்டுருரு தேசியையும், அறிவுயர்த்திடுதபோ தனரையுந்தன்னப்பிப் பிராயந் தெரிந்தவனாரும். அரிதானபஞ்சத்தி லாதரித்தோர்களுட னுருமிப் பதினொருவனார. தரணிமிசையெலர்சனும் பகைசெய்யலாகாது தன தாயிருக்கவேண்டும், தருமேவுமருணைகிரி யீசாபாலுறையுலகு தாயு ணுமுலையம்மையே.

௪௬

உமையுதவி

மண்ணுபுதழீச்சாரவெந் நஞ்சண்டமகிமையும் மழுமரன்றிருக்க ரத்திலு, வைத்தமகிமையுமேவெ னைச்சிரமறுகதிட்ட மகிமையுடன லுலவளமல், நன்னயமதக்கரி யுரித்துமுப்புரமதை நகைத்தெரித்திடு மகிமையும், கவலகற்பிணிகளது கற்பகற்பியவடிவு நவிலவொண ணுமகிமையும், மின்னுமுயலகளைபு மிதித்ததொடுமனைபு விழவு கைத்தந்திமகிமையும், மிருகக்கன்வேன்வியை யழித்தமகிமையினோடு வெற்றிபெறுமகிமைகளெலாம், தன்னிகரிவாதநின் மகதல்யமகிமை யின் சலுகையல்லாமல்வேறோ, தருமேவுமருணைகிரி யீசாபாலுறையு லகு தாயுணுமுலையம்மையே.

௪௭

திருமாதிருப்பு.

வில்லத்திலுக்கலங்க மலரிலும் மும்மத முகைத்தவேழத்தின்மி னையும், வெம்பரியமுகத்திலுமி ரணகனத்தன்னிலே வீரமாய்ச்செல் வாபாலும், கல்வசுதன்னிலும் பாலினுந்தேனிலும் நாகரிகவனதை பாறும். கவலரியபவகேரு கத்திலுதகடலிலும் கற்பாறகுடவகொடி யிலும், இல்லினிலிராசுதித் மிரும்மனைபு லுத்தெளிந் திடுநீலரசாவ கணத், திலுமுதராரணத்தொழிலி லுத்துயயவன் பாலுமியல்வல்வவா மொழியிலுரு, சல்லாபமாயவன் மார்பினுத்திரு மாதுசலியுதுவாழ் திருப்பா, தருமேவுமருணைகிரி யீசாபாலுறையுலகு தாயுணுமு லையம்மையே.

௪௮

திரவியவகை.-

நாடுபடுதிரவியம் பயறுசெந்நெந்ததவி நற்கனிபசக்ஞரகதம், யகடும்பொடுமின்பு ககர்படுந்திரவியம் நவில்வதுகருங்குரங்கு, நீடு ண்ணாடிபித் தனுமரசர்காட்டாளை நெடியகாடுதிரவியம், நிருதமய னாபியு மிருலரக்கொடுதேனு நீழ்கடற்றிரவியவகை, கூடுமுத்துச ரங்கு பவனமூப்புக்கோர்வை குவவுமலைபடுதிரவியம், கோஷ்டமொ ருறுமின்கு குங்குமந்தக்கோலங் குளிர்சந்த மைந்துமாகும், சாடிய ரகாசுர பதமனைவதைத்திட்ட சரவண்ணையின்றவனையே, தருமேவு ருணைகிரி வீசர்பாலுதைபுலகு தாயுணுமுலையம்மையே. ௮௨

உமைமயம்.

புலனமென்றும்பெருங் ககனமென்றங்கரும் புனல்பரவுமுவரி யென்றும், போதமென்றுவகருணை வேதமென்றுதிவ்விய புண்யமெ ப்த் தலமுமென்றும், மவுனமென்றும்ஞான மந்திரமென்றும் மேழு வகையிலுறுதோற்றமென்றும், வாசமென்றும் தலவிசேடமென்றும் மகிமை வாய்ந்திடுந்தெய்வமென்றும், கவனமென்றும்ரவ்வு வுவண மென்றும்மறிவிற கட்டழித்தின்பமுலவும், கடாட்சமென்றும் மதிக மோட்சமென்றிப்படிக்க் கருணையொடுசகலவடிவாய்த், தவறாமலெவ கெகரு நின்றபொருணியென்று சாற்றுக்கிதாரணமெலாம், தரு மேவுமருணைகிரி ஈசர்பாலுதைபுலகு தாயுணுமுலையம்மையே. ௮௩

சரியை.

பரிவுகத்திடுதேவ ராலயந்தொழுதலும் பகாரியகங்கை முத லாய், பாரிலுளபுணயதீர்த் தங்கண்மூழ்கலுமிதய பக்தியொடுமலர் சாற்றலும், பொருள்வழங்கியதே திருப்பணிமுடித்தலும் பொருந் தநிபகவைத்தலும், புகழுடன்திருவலகு செவ்வலும், மெழுதலும் போதமெய்க்குஞ்ஞானியர்களை, யரிவினாற்கண்ணை மகிழ்ச்சியொடுபணி ச்லு மண்புடனே யுண்டியிடலும், அம்முலவுவாவிகு பங்கன்செய்

வித்தலும் ஆகுமிவ்வவனியிசையில், சரியையாமிதன்படி நடப்பவரு
முன்பதஞ் சார்ந்திடுவார்சாலோகமே, தருமேவுமருணைகிரி ஈசர்பாலு
றையுலகு தாயுணாமுலையம்மையே. அச

கிரியை.

கத்தவர்க்கமுமதிக கிளர்மணப்புதைபுடன் கவின்கொடிபமு
மன்புடன், கமழ்சிறந்தோருதிரு மஞ்சனபிடேகவ கனிந்துநறுபு
னல்சொரிந்து, கொந்தலர்ந்திடுபுட்ப முங்கொண்டமாய்கையின்
ருணமனைத்துகளைந்து கூறவரிதானபரமானந்த வடிவையுருகொ
ணடிதயபகதிபுடனே, யைந்துஞ்சுததிகன்செயத கம்பெருவிறைஞ்சி
யுமகிபின் கடன்முடித்தும், அறிவுடன் சிந்தையொரு வழியிலே
கொண்டிமைந் தக்கரத்தாலுமரனை, சந்ததமுயிப்படிப் பூசிப்பர்கிரி
மையோர் தானடைவார்சாமீபமே, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலு
றையுலகு தாயுணாமுலையம்மையே. அநி

யோகம்.

முக்கலைம்புலந்தனை மைந்துடனடக்கியே மூலவாய் விளைய
டைத்து, முற்றியிகவேயதைப் பக்குவத்தொடுவழி முடித்தொருவழி
ப்படுத்தி, சிக்கெனும்படியாக வேபிடித்தருணையொளி சேர்ந்திடும்
பிர்மமதுபோல், திகழ்கின்றதாண்டவச சிலம்பொலியுடன் சிறந்தி
ட்டவருனெனியுந்த, மிக்கபுகழஞ்செழுத் தோரெழுத்துருவதாய்
விளங்கிடத்தன்மைகண்டே, மேவுபெருவழியினுக்கேபுக்கிளேறுகி
மெய்யுறுப்பெற்றுலாழ்வார், தக்கதொரு வேட்டுவனை மன்புமுடுவ
னசொலவத் தருமியோகசாரூபமே, தருமேவுமருணைகிரி ஈசர்பாலு
றையுலகுதாயுணாமுலையம்மையே. அக

ஞானம்.

அரிதான சுருதின லாறுசாஸ்திரசுமைப மாறிரண்டிருபத்தி
யெண், ஞாகமம்பதினெண் புராணபலகலையெலா மறித்துதோத்தி

தெல் பின்னும், உரியதாயகமப் பொருளினது செய்தியையுலமை
பலவெனவறிந்தே, யுள்ளந்தெளிந்தறி விசைந்துமலு மாய்கையினு
லேவுமுதலாகரித்து, பரிவாகவேண்டவரி தாருந்நிவபோத பணப
னைத்துந்தெரிந்து, பாசமென்னணுவளவு நெஞ்சினிற்கொள்ளாது
பறித்தறிவினாலறிவது, சரியுள்ளனானத் தியற்கைநாலாம்பதந் தரு
மென்பர்வேதமுதியோர், தருமேவுமருணைகிரி ஈசர்பாலுறையுலகு
தாயுணுமுலையம்மையே. அஎ

தசதுவம்.

பூதமைந்தரிதான புலனைந்துவாக்குமுதற் புகலுகரு மேந்திரி
பமைந்து, போதயிருளுனேந்திரியமைந்தரியதாய்ப் புகழ்க்கின்ற கர
ணம்நான்காம், ஒதரியநாடிபத் தாதாரமாறுபிணி யுறுமூன்றுகோச
மைந்து, ஊனுற்றவாயில்க ளொன்பதெனவேமொழிவ றேறாகிய
வாய்க்கன்பததாம். ஆதியுளமமூன்று குணமூன்று மண்டலமூன்றரி
தான தாதுவேழு, அற்புதயிருந் கவி காரயிருநான்குடனவதையோ
ரைத்தமாகும், தாதையே தொணனுரோடாறுததுவமெனச சாந்
யினார் ஞானமுறையோர், தருமேவுமருணைகிரி ஈசர்பாலுறையுலகு
தாயுணுமுலையம்மையே. அஅ

பதரென்பவர்.

பலபேர்கன்வாய்தனைப் பார்த்துமேதன்ருழிற் பாருதவன்
வெருபதர், பாரிசற்குணமோடிருக்கவப் பாவையைப் பயினியாதவ
வெருபதர், இலகுசம்பத்துக ளிருந்தேயிரவவர்க் கியாதவன், வீண்
பதர், எதிருளரிவந்துறவு செய்தபொழுதுள் ளாதையிம்புவோன்மதி
பிற்பதர், உலகினிகரிலையென்று தன்னையே தான்புகழ்ந்தகைப்பத
ரிவில்லாப்பதர், உள்ளமட்டிமேனட் டகந்தனிலுண்பவனுமுதாரியா
னபதராம், தலைவிபகவதிபுரு தனிமனோன்மணி நிகர்த்தாண்டவிய
ருமைமணியே தருமேவு மருணைகிரி ஈசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமு
லையம்மையே. அஆ

திறமுடையவர்கள்.

மிக்கசெருமுனை தனிற் பின்கொடரமற்சென்று வெட்டுவோ
னதிகதிறவான், மிகுதுன்பவினோசோடி வரினுக்கன்றையம்விடா
தவனுமதிகதிறவான், சித்தெனவெடுத்தகருமங்களை முடிக்கின்றசின்
கையனுமதிகதிறவான், திண்புவியிலியார்க்குநல் வவனெனப்பேர்
கொண்ட செயலுடையனதிகதிறவான், மைக்கடலினிற் செல்லு
வங்குமீதுற்றபல மாலுமியுமதிகதிறவான், வரிசையுனகல்வியிற்கண்
டதைககற்கின்ற வல்லபனுமதிகதிறவான், தககபுகழானந்த ஞாவா
ருதிபரு சத்தியேகைலையரசே, தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறை
யுலகு தாயுனுமுலையம்மையே.

௬௦

பொது.

பொய்வுசனமெத்தனை யுரைக்கிலொரு மெய்ம்முன்பொருத்தி
யதுசிலைகொளது, புல்லருக்கதிகவுப காரமேசெயினுமவர் புத்தி
யிற்றயவிறுது, தையலர்கண்மேலதிக மயல்கொள்ளுவோர் மனை
சுற்றம்வெட்டப்படாது. சந்ததிகன்பெற்றதிது போதுமெனவே பெ
ற்றதாய்க்குஞ்சலிப்பிறுதே, யையமிட்டுண்டவர்க் குரியகிழ்மேன்
மையா மன்றியொருகுறைகன்வாறு, தனுபோகவினாதனை பலமிலா
ப்பெரியோர்களுமல்லக்கொணுது, சையமாதவரம்பூ சிதபாதநே
மியே சந்திரசேகரநாரியே, தருமேவு மருணைகிரி ஈசர்பாலுறையு
லகு தாயுனுமுலையம்மையே.

௬௧

அரிதென்பது.

அடங்காதசண்டமாருத மதைச சிமிழிசிலவடைக்கினுங் கடலி
னிற்சென், குழமிவ்வனவெனவுரைக்கினும் பிசகாதவட்டருலபரு
தைத்தைத், திடவகொண்டுகையினிற் செண்டடிக்கினு மாதிசேட
னெடு மல்லபுத்தம், செய்துவெவ்வினுமறையி வாதவர்க்கருத்தைத்
திருத்தினுங்கஜாட்டையும், அடங்காமலாவைப்பிடித்துச் சுழற்றி
னும்மாதரிதயத்தினனவை, மன்மிசையிலெவரா லுமரிவதரிதென்றே

வழுத்தினார் தமிழ்வல்லோர்கள், தடங்கொண்டொலவபூவும் பொழில்
கனெங்கெவரு சார்ந்திலருவேதமுதலே, தருமேவுமருணைகிரி ஈசர்
பாலுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே. கஉ

இது இதினைத்தருமென்பது.

கல்விகற்றிடினிலா தென்னதருமென்னிலோ கருத்தினல்லறி
வுதருமாம், கருத்தினிடைகவ்வறிவு தென்னதருமென்னிலோ கனி
ந்தரன்றனைவிரும்பும், தொல்புவியிலீசனரு னென்னதருமென்னி
லோ சோர்வற்றபுணயமுதவும், சொல்லரியபுண்மவை யென்னத
ருமென்னிலோ தோற்றமெய்ஞ் ஞானமுதவும், கல்லுற்றமெய்ஞ்ஞா
ன மென்னதருமென்னிலுன் னனினபதசேர்வைய்யுந், களினபெர்
றபதசேர்வை யென்னதருமென்னிலோ காடுசாயுசுசியீயும், வல்
லியேரின்கிருபை புண்டாகிலிவைவெலாந் தானாகவந்துசேரும், தரு
மேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே. கூஉ
சமயங்கள்.

சேமமுயர்சைவமொடு பாசுபதவைவரவம் கிருமலக்காளாமுகம்
நேர்த்திடுமவாமாமாவிரதமிவையாறு ரிசமானவுட்சயமாம், பூமிசை
யினுவகாயி தம்பெனத்தஞ்சமணமபுகலுபாட்டாசாரியம், பொருகது
ம்மாஞ்சையொடு பாஞ்சராத்திரமெனும் யுலசசமய மிவைகளோரா,
றும்மைப்பனிரண்டு சமயத்திலுலவுமுயரைம் பதினோடோராத்சரீ,
யத்கோணசதகோண முக்கோணவீட்டில்வினையாடுமருளானத்தியே
தாயிசமிலாமலெளி யேனையாட்கொளவருக சமயத்தருமைபுமை
யே, தருமேவுமருணைகிரியீசர்பா லுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மை
யே, கசு

அரிதானவர்கள்.

குலமுழுது மோட்சமடையததவஞ் செய்தரவி குலபகீ ரதன்
பொலவும், கூறுபதினாலாண்டி லனல்விழு ட்வண்ணக் கூறுபா
கன்போலவும், இஃகும்ச னைப்பிரிந் துயிர்வைத் திரேனென்றி,

றந்த தச ரதன்போலவும், இசைத்திடுங் கணவர்மொழி தப்பாமரே
வல்செய் திடுதபதி யைப்போலவும், நிலமிசையின்மருவுருஞ்சகோத
ரார்பிதாவுடன் கேயமுறு மனையாட்டி யும், நெடியராயரியதவ மேசெ
யினு மவர்போல நேர்த்திடுவ தரிதுகண்டாய், தலைவிகங்காளிமகி
டாருர சம்மாரி தற்பரீ சத்திபரையே, தருமேவுமருணிகிரி யீசர்பா
லுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே. கூடு

ஸ்திரீ யுடன் புணரொணுக்காலம்.

வருடசகவ ரார்த்தியிற் நிற்கண்முன பின்னிலும் வளர்பிறைப்
பிரதமையிலும், மதிவீளங்கும்பூர ணத்திலும் பிதூர்தலைவி வாய்ந்தி
டுஞ்சிரார்த்தத்தினுங், இருணிறைத்திடுமமாவாசையொடு சென்மாநா
ளியல்பொடு பிறத்தகாரும், இனியமங் கையாபூ மலர்ந்தநாண்மூன்
றுதவ மேற்கின்ற விரதகாரும். அரிவையுடனே கூடலாகாது கூடி
னாலதிகபா வங்கனேரும், ஐசுவரிய நில்லாதுதிருவகலுமதுவலாலா
யுளவ குறையுமென்றே, தரையிசையின் முன்னொருரைத்தவர்க
ளாகையாற் சாற்றினே னுலகமறியத், தருமேவுமருணிகிரி ஈசர்பா
லுறையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே. கூசு

பிரயாணத்துதவி.

கையினிற் றண்டொன்று துப்பட்டுமோர்பணங் காலில் வலி
நானகுறடுவ, கட்டுசா தந்தாக நீர்கொளப் பரத்திரம் கனலுதவிசெ
ய்யவயமும், தொய்யல்தறு வெள்ளிலை யடைக்கா யுடன்கண்ணந்
தாயவொரு நாழியிரிசி சொன்னதிவை யாவையுந் தையியத்தொடு
கொண்டு சேர்விலா நல்வேளையில், துய்யகரி முகனடி பணிந்து
பின்னாழிசெலத் துணையாகு மிவைநன்மையும், குழிவனையுவிதிலுள்
மானிடவருக்கறிவு தோன்றவே சொன்னதிவையாம், னையுலே ஈ
ரறு சமயமுத லாய்கின்ற தற்பரீ பச்சைமணியே, தருமேவுமருணை
கிரி ஈசர்பாலுறையுலகுதா யுணுமுலையம்மையே. கூசு

புகழ்பெற்றோர்.

மெய்வாச கந்தனிலரிச்சந்தரனென்கொடையில் மிக்கபுகழுறுநர்
னனே, விரதநிலை காப்பதிலு ருக்குமாங்கதனென்னும் வேந்தனே
யவனியிசையில், செய்யுமுபகாரமதில் வித்ரமா தித்தனெனெருவல
ர்க்கஞ்சியபயம், செப்பின ரடைக்கலங் காத்திடுதல் விசயனே திவ்ய
ரவி குலம்விளக, மெய்த்தவஞ்செய்தவன் பகீரத நெருத்தனே
மேவுமிப் படியிசையிலே, வேந்தர்களி விவ்வகைக்கீர்த்தியிவர்கட்
லால் வேறெருவ ருக்குவருமோ, தையலே முப்பத்திரண்டாம் வள
ர்த்திட்ட சாம்பலி பொன்வல்லியே, தருமேவுமருணைகிரிசுர்பாலு
றையுலகு தாயுணுமுலையம்மையே.

௬௮

புராணங்கள்.

விரிந்தபொருள் மசசமார் கண்டேயும் வாமனம் விளங்குவை
ணவமிலிககம், விண்ணவர் புகழ்சைவநாரதி யும்பதும் மேன்மை
தரு மாக்கினேயம். தெரிதரும் பௌடிகம் பிர்மகை வாத்தமிரு சீரு
லவுபாகவதமும், திகழ்கின்ற ஸ்காந்தமெழில் கூர்மமொடுவராகமும்
திருதிதிரு பிர்மாண்டமும், வரந்தரும் பிர்மமுயர் காருடமென்பதி
னெணவாய்ந்தவெம் புராணமிவையாம், மாநிலந் தனிலரசருக்கரசி
யாய்வந்து மாறனுக் கருள்செய்தநீ, தருஞ்சிறிபுணுக்கினிய பேரின்
பமுதவுவாய் தருமேவுமருணைகிரி யீசர்பாலுறையுலகு தாயுணுமு
லையம்மையே.

௬௯

பொது.

உலகவாழ் வைப்பொய்யன் நேமனதினுக்கறி வுறுத்தியு மன
த்தினுசை, யொழியாதுமானிட வருக்கரியகாரிரு னுன்னத்தி லறி
ஷமின்னும், நலமிருந் திடுகினது பாததா மரைமலரை நம்புமடியந்
கருளுவாய், நாயகி சராசரக் காரணிபூரணி நாரிய யிராணிதேவி,
மலைராசதன்னி பவ்ரணிமுக் கண்ணியரை மாதாவி மலையத்தரி, ம
னோன்மணி பராபரி சத்திசங் கரின்யை மூசிலா மேதவுருவே

௪௬௮

உண்ணாமுலையம்மன் சதகம்.

தலைவிமரகதவல்லி பகவதி யுருத்திரை சாம்பலி பிராட்டிபஞ்ச.தரு
மேவுமருணைகிரி ஈசர்பாலுறையுவரு தாயுணாமுலையம்மையே. ௧௦௦

வாழி.

சங்கரன் மாயன் வாழி சதுர்முகன் முருகன் வாழி
யைககரன் வாழிதேவ ரனைவரும் வாழிவாழி
இவகித சதகத்தன்னை யெழுதினோ படித்தோர்கேட்போ
பகமில்லாமச்சிற் பதித்தவர் வாழிவாழி.

உண்ணாமுலையம்மன் சதகம்.

முற்றிற்று.

இ ி து.

மகா வித்ஸாண் ம-ந-ந ஸ்ரீ.

சின்ன கவுண்டரவர்களால் செய்யப்பட்டது.

சிவமயம்.

திருவண்ணாமலை
ஸ்ரீ அருணாசலேசர்
நவகாரிகைமாவலை.

காப்பு-நேரிசைவெண்பா.

சொற்பவள மேனியினத் தும்பிமுகத் தைககரனை
யற்பிடுனெடு வேண்ட வமையுமா—லற்பு
தவகாரிகைமாலே தாமியருணேசர்
நவகாரிகைமாலே நனகு.

கட்டளை கலித்துறை.

பாரார்தருகம் மருணாசலேசா பதாம்புயத்தை
பூரார்தினந்து கடைத்தேறுந் தன்மையை யோர்பொழுது
'மாராய்ந்தறிந்தவ் வழியினிலாத வசடனொரு
தேராய்ச சனமந்திலனே யருணாபுரித் தேவருக்கே. ௪
தனமாதர்தவகளுக் கேயிதஞ்சொல்லிச் சலித்திடுமென்
மனமாசுதிர்க்கும் வகையருள்வாயடி வாழ்த்துமன்பாக்
கினமானவர்புடை சூழ்தரவேறி யிவர்தரும்வா
கனமாய்ச்சமைந்திலனே யருணாபுரிக் கர்த்தருக்கே. ௨
கேனானவைபல கற்றேவயிற்றின் சொடுமைமீறல்
வானாவிலைத்துலைத்தே னவரேறிடும் வாகனத்தைத்
தோளாற்சுமத்தவ் னூர்ந்திடுந்தேரினைத் தொட்டிழுக்கு
மாளாய்ப்பிறத்திலனே யருணாபுரி மிக்கருக்கே. ௩
தடமானதீதென்றறியாக்குருடின் தன்மையைப்போல்
மடமாதர்மோக வலையினிப்புட்டு மயங்குகின்றேன்

என்

ஸ்ரீ அருணாசலேசர் நவகாரிகைமாலே.

திடமாகப்பூசார் நாடோறுமாட்டுத் திருமஞ்சனக்
குடமாய்ச்சமைந்தில நேயருணாபுரிக் கோயிலுக்கே.

ச

கடியாரும்வேற்கணி வுண்ணுமுலைக்கு மணைவென்றே
யடியாரைக்கண்டு நற்றோத்திரஞ்சொல்லி யவரடியை
முடியாரவைக்கு முறையறியாப்பேரு மூடனொரு
படியாய்ச்சமைந்தில நேயருணாபுரிப் பாதையிலே.

இ

கோடானுகோடி பவமேபுரிந்திட்ட கொள்கையினால்
நாடார்நகைத்த வுடம்பெடுத்தேனின்ற நாணிலத்தில்
கூடாதபாவி மினியேவல்செய்குவன் கோயிற்பசு
மாதாய்ப்பிறத்தில நேயருணாபுரிமந்தையிலே.

ஈ

சல்லாதுகாயம் நிலையாதுவாழ்விலை நிசசயமே
பொல்லாதபுத்தியை யேன்படைத்தாய் புரமுன்றெரித்த
லல்லாய்கின்கோயில் பசுமாகளவையி ருரவுணைப்
பல்லாய்ச்சமைந்தின நேயருணாபுரிப் பூமியிலே.

எ

சுனியானபாவி யிளமையிலேயெனைத தான்பிடித்தே
யானியாயகண்டதை யார்க்குரைப்பேனயன் மால்வணகும்
பனியாமலைமகள் பாகனுக்கன்பர் பரிந்தருந் துற
கனியாய்ச சமைந்திலனே யருணாபுரிக் காவகத்தே.

அ

சாயாப்பெரும்புல்லர்க் கேயிதஞ்சொல்லி யிரந்துழல்வேன்
மையாப்பிறவி யறுக்குஞ் சிவபெருமான் பதமென்
பேரயாமற்பூசைசெய் துண்ணன்பர்சேடத்தை யுண்ணுமொரு
நாயாப்பிறத்திலனே யருணாபுரி காட்டினிலே.

க

ஸ்ரீ அருணாசலேசர் நவகாரிகைமாலே

முற்றிற்று.

உ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்

சென்னை-20.

சிவமயம்.

கிருச்சிற்றம்பலம்.

ரசல சதகம்.

பொன்பாவுகொன்றையினோடுவான் புனலாறவெண்மதிருநீ
என்பா ரமுமினிதாவணிந் திடு சன்மையாலெனியென்சொலும்
புன்பாடலிவகிதுதன்னை யும் போற்றிக்கொள்வாயெனவுள்ளெழும
அன்பா லுரைத்தேன் கொண்டரு ளருணசலாவறுணசலா.

கடியார்தூளவதெனகலான கமலப்புதுமலர்மேவினான்
படியூடிடந்தடிதேடவும் பறத்தன்னமாய்முடிதேடவும்
கொடியேன்மனமேகோயிலாக் குடிமேவினையெனிலையரின்
அடியாரெலாமென்சொல்லிடா ரருணசலாவறுணசலா.

கற்பம்மனுநற்பம்முப கற்பம்மெனுமுறையால்வரு
பொற்பின்மிகுதிருநீறணி புனிதாக்கலானின்றொன்னு
கற்பகயநறுமாமலர் நன்னுகும்மருடானெய்துமோ
அற்பின்னடியார்போற்றிடு மருணசலாவறுணசலா.

வல்லார்மலர்க்கணையேவிய வேளைப்பொடியாச்செய்தனை
கல்லாலெறிந்நவன்முத்தியே காணப்பரித்தையாதலாற்
பொல்லாமனத்தவனென்றெனைப் புறமேவிடுததிடலையனே
அல்லார்க்கதெம்மண்ணலே யருணசலாவறுணசலா.

முடிபட்டமென்முலைக்கேமலர் முகிழ்போற்றுகழங்கிடக்கண்டிடுநீ
வடிபட்டகோக்குடையான்புவி வாரோடளித்திவொண்மனம்
பொடிபட்டகின்றிருமேனியிற் பொருபூழியன்கையிற்பிரம்
படிபட்டயோதென்பட்டதோ வருணசலாவறுணசலா.

வானுகினைவளியாகினை மால்வேதனோடமரர்க்கெலாங்
கோனுகினையடியார்மனங் குடிகொண்டவருணவூறிடங்
தேனுகினையமுதாகினைத் தேருந் திடர்செறுபோரினில்
ஆனுகிமால்வர வூர்திடு மருணாசலாவறுணசலா.

சு

புல்லாகியேபூடாகியே புருவாகியேமாமாகியே
கலலாகியேனூர்நின்னகர்க் கண்மேவிலேனினியெங்குனே
பொல்லாப்பிறப்பொழிந்துய்குவேன் புலையினேளியமந்தரும்
அல்லார்குழிற்கொருபாகனே யருணாசலாவறுணசலா.

எ

படைக்குந்தொழிலயற்கீந்தனை பரிக்குந்தொழிலரிக்கீந்தனை
துடைக்குந்தொழிலரர்க்கீந்தனை துதிக்குந்தொழிலடியாக்கெலாவ
கிடைக்கும்பிடிக்கினிதீந்தனை கினரும்வைகைதலையன் றுநீ
அடைக்குந்தொழிலாளானதென் னருணாசலாவறுணசலா.

அ

பரிந்திட்டறமெண்ணுன்குமுன் பயில்லாளிருக்கவுரின்னருள்
சுரந்திட்டவன் றொண்டர்க்கெனச் சோறன் றுமிகச்சூரினில
இரந்திட்டதென்னோசொல்லுவா பெகினத்தவன் றலையொன்றினே
அரிந்திட்டதிற்பலிதேர்திடு மருணாசலாவறுணசலா.

க

மையார்விழிமலைமாதொடு மருவுந்திருக்கோலத்தையோ
கையார்புனன் மலரானிதன் காணப்பரியாகெண்ணையோர்
மெய்யான துவேருகுவே லேதாவரியுழல்வற்றனா
ஐயாவனர்மதியென் கொலோ வருணாசலாவறுணசலா.

க௦

வாதகண்ணண் வின்மலைமாலார்களைமறையேபரி
போதாசனனேசாரதி புலியோதமாக்கொண்ணிபின்
நாதாபுரநகைத்திட்டது நவிலும்மலரகமங்கலோ
ஆதாரமாறினிமேலுறு மருணாசலாவறுணசலா.

கக,

முன்னாளிதழ்க் கமாலையு முரிதேகாலுமேபுனையத்தரும்
பெண்ணரிதழிவினோடெவழ் புலியுனைமற்றிவைதம்மொடு

மன்னாப்பயிரலவெண்ணியோ வளர்மாமலையுருவாயினே
அன்னொயெனும்பர்க்கரு ளருஞ்சலாவறுஞ்சலா.

கஉ

மேனொளொருவிழியுன்பத மேல்சாத்தியமாயோன்பெரு
மீனொளொருவிழியுன்பத மேல்சாத்தியமாயோன்பெரு
மீனொளொருவிழியுன்பத மேல்சாத்தியமாயோன்பெரு
காணர்கருமபதைவேறொடு களைகின் றதுபோலானதரீவ்
ஆனையொடுதொழுமையேன யருஞ்சலாவறுஞ்சலா.

கங

பாரின்கணையைக் காகினை பகர்நீரிடைநான் காகினை
சேருந்தழற்கண்மூன்றெனச் செறிந்தாய்வளிக்கிரண்டாகினை
நேருமவிண்ணொன்றாகினை நிமிரும்முயிர்க்குயிராகினை
ஆருன்னிலையறிவார்கொலா யருஞ்சலாவறுஞ்சலா.

கச

மாறாவர்கருவோமென வைகுந்தனும்மலர்த்தேவனும்
நூறாயிரமுறைவந்தெதிர் நவல்கிழ்க்கினுநின்னன்பர்கள்
பேரையதைநினைவார்கொலோ பிறலிக்கடலதுநீந்தவே
ஆறு துநீத்தவரவாழ்த்துறு மருஞ்சலாவறுஞ்சலா.

கரு

ஊனந்தருமில்வாழ்வினி லுலையேற்றமாமையின்ண்ணியே
ஈனந்தொடர் துயர்மேலினை நென்செய்துவேனெளியேனருண்
மோனந்தருநிலையிதென மொழிவாபெனிலினியுய்ருவேன்
ஆனத்தமேயுருவாகிய வருஞ்சலாவறுஞ்சலா.

கசு

இடியுருகரைமரமாமென வெண்ணுமலிவ்வுடறண்ணையோர்
யிடியுக்குறையா துண்டொன் பெரிதேவளாததுனதன் பினில்
படியுக்குணயிலறயினும் பரிவாருனையலதியாவோ
அடியும்முடியுக்காணென வருஞ்சலாவறுஞ்சலா.

கஎ

மாட்டார்மலர்கொடுநின்னடி மலர் பூசினசெய்கின்றிலார்
மொட்டார்முலையார்தம்மையே லையங்கித்திகைப்பாரையையோ
கெட்டாரவர்தமக்குண்ணருன் கிடையாதுமுப்புரநீரொழு
அட்டாரணன்செழுநின்றரு ளருஞ்சலாவறுஞ்சலா.

கஅ

பாம்பின்விடவாயிற்ருளே படுதேரைபோ லெளியேனுளந்
தேம்பிப்புலனிற்சிக்குறத் திகைப்புற்றுநல் னுணர்வின்றியே
சாம்பிடக்கின்றேனரு டருவாயெனிலினியுக்குவேன்
ஆம்பந்நிறுவாய்பங்கனே யருணாசலாவறுணசலா.

௧௧

வீட்டுக்கொருவித்தாகிய மெய்ஞ்ஞானனன்னேறிதேர்கிலார்
புட்டிக்கருள்செய்வாயெனும் பண்பேனுன்குணர்நிதிலார்
கேட்டுக்கிடீமாய்நாடொறுங் கிறிசெய்குவாருய்வார்களோ
ஆட்டுக்குவல்லவானாகிய வருணாசலாவறுணசலா.

௨௦

செம்பிற்களிம்பதுரீங்கவே செம்பொன்னெனத்திகழ்தன்மைபோல்
பம்புற்றமும்மலரீங்கவே பரமாவைநீயெனவோதிலை
வம்புற்றநாயேனோந் திலேன் மயிலைக்குளுநகயிலைக்குளும்
அன்பர்க்குளுமகிழ்பூத்திமி மருணாசலாவறுணசலா.

௨௧

பாராளுமன்னவாரசெல்வமும் பகரும்விசுப்பிறைசெல்வமும்
சீரானவேதன்செல்வமும் திருமான்மகிழ்தருசெல்வமும்
காராறுயின்னெனவெண்ணியுன் கழல்போற்றுவார்தஞ்செல்வபிங்
காராளுமோர்வொண்ணாததா மருணாசலாவறுணசலா.

௨௨

உனக்குண்மறைந்திந்நாளுநா னுறல்பேயெனதருளாலினு
யெனக்குண்மறைந்திருமைந்தனே யென்றாய்குருவாய்வந்தூரீ
நினைக்குந்தொருநினைக்குந்தொறு நியன்றியொன் றுங்காண்கிலன்
அனக்குண்டேமார்பூதந்தரு ளருணாசலாவறுணசலா.

௨௩

கரவிக்குகேர்விழிமாநூரார் காமக்கடலதின்முழங்கிய
பாவிக்குரின்னிருதாட்டினை பாலித்திடாமெனிலுய்வனே
கரவிக்கருள்செயுமையனே ஞானத்தவர்புகழ்துய்யனே
ஆவிக்குறுதுணைமெய்யனே யருணாசலாவறுணசலா.

௨௪

௧. அன்பர்-எதுகைகோக்கி அம்பர் எனத்திரித்தது.

ஒன்றாகினை பலவாகினை யுளதாகினை பிலதாகினை
யென்றாரண மதுகூறுவ தெண்ணுதுதாம் பரமென்றிடுந்
சன்றால்விள வெறிமாயவன் கமலத்தயன் வெருவுற்றிட
அன்றராமுல் வரையாகினை யருணாசலா வறுணாசலா. ௨௫

வளர்கார்த்திகை மாதந்தொறும் வருகார்த்திகை நாடன்னிலே
பளர்கானத்தில் லாவன்பர்கள் பரிவாகவே யேத்தித்தொழுகு
கிளர்மாமலை தனிலேயொளி கெழுமுகோதிகாட் டாசின்மறின்
அளவார்தெரி பவரையனே யருணாசலா வறுணாசலா. ௨௬

ஒருபான்மல ரயனாகவு மொருபாநிரு மாலாகரும்
பொருவாவருட் டிருமேனிபாய்ப் பொலிவாயிதன் நியுமாமலை
வருபாவையோர் பாலாகவம் வருவாயிதன் நியுமையனே
பருவாவையுன் னருளென்னையோ வருணாசலா வறுணாசலா. ௨௭

ஒப்பானதி லொருமூர்த்தியா யொருபாதமார் திரிமூர்த்தியாம்
அப்பான்மைபோன் மலையாகியு மருளின்பெரு மையினையனே
இப்பாருளோர்கண்டேதொழ லிருந்தாய்ந்தி மதியாயர
வப்பார்சடை முடியண்ணலே யருணாசலா வறுணாசலா. ௨௮

இருப்பானது வெளிமாமலை பீடத்தோர்மீது கதமாமலை
மருப்பார்மத மலைபெற்றது வளைவில்லொரு பொன்மாமலை
விரும்பாதம னாலோவொளி வேவும்மலை வடியாயினே
யருப்பாரெருக் கணிமாலையா யருணாசலா வறுணாசலா. ௨௯

பொறியின்வழி மனம்போக்கிடார் பொன்னந்திரு வடிசேர்வதுஞ்
செறியும்மிரு வினையாளர்க டிகழும்பிற வியிலாழ்வதும்
வெறிகொண்மறை பரிதிக்கெதிர் விகசித்துவா இதல்போலுமென்
தறியுக்கிலை பெய்தீர்த்தரு ளருணாசலா வறுணாசலா. ௩௦

படியாவுமோர் குடைநீழலிற் பரிக்கும்மவர் மகிழ்செல்வமும்
கடியார்தரு நிறுந்நைவருதும் கண்ணாபிரன் மகிழ்செல்வமும்

நெடியோன்மகிழ் தருசெல்வமு நின்னன்பர்தான் பணித்தேத்திடும்
அடியாரடிப் பொருநேருமோ வருணசலா வறுணசலா. ௭௧

காட்டித் துளை தவஞ்செய்குவார் கணலின்னடிக் தவஞ்செய்குவார்
பேட்டிற்றகற் கதிகாணவென் செயலிங்கிதுன் கோயிற்குளை
வேட்டிற்றகற் கிட்டேதிரு மெழுகிட்டிலார் கதிகாணபரோ
ஆட்டிச்சுமன் றினினின் றிதி வருணசலா வறுணசலா. ௭௨

பிறவாசெறி தருணானுரீ பிறக்கும்படி செய்வானுரீ
யிறவாசெடு தருணானுரீ யிறக்கும்படி செய்வானுரீ
மறவாதுனை வாழ்ந்தும்படி வந்தானவும் வேண்டிம்மையா
அறவாணர்வாழ் தொலிமேவிய யருணசலா வறுணசலா. ௭௩

உன்னுண்மலர் முடியாகவே யுறுமன்பர்கூற் றுவற்பெற்றபே
ஞென்றேனுமா வயன்னாணுளோ ருதுகின்றில ரெனிலாக்கவர்
கன்றார்களோ விதுன் றுகொல் கருணாகரா மதிசேகரா
அன்னுலமுண் டருள்செய்திடு மருணசலா வறுணசலா. ௭௪

மானேந்தினை மழுவேந்தினை மதியேந்தினை நதியேந்தினை
கானேந்திலா வெருக்கேந்தினை கமலன்முடி கரத்தேந்தினை
வானேந்தினா ரெலும்பேந்தினை வறியேன்மொழி வையுமேந்தினல்
ஆனேந்தவே வந்தாளுவா யருணசலா வறுணசலா. ௭௫

திருமாலொரு கண்வாகவியுன் செஞ்சேவடி மிசைசாத்தினன்
கருமாவடர் கண்ணப்பருன் கண்ணுக்கொரு கண்காத்தினர்
பெருமானிவர் கனிலயாவுரே பெரியோரொனச் சிலரெண்ணுவார்
அருமாதவர் மெய்யேயர்குவா ரருணசலா வறுணசலா. ௭௬

பூமாந்திணுன் முதலோர்தமைப் பொன்றச்செய்வை வெனவேயர்
காமாந்தக னாவாயெனுங் கருத்தேபெரி தாக்கொண்டவீ [துமே
ணைமாந்தர்கன் புகழ்வாரிது வெதியோமிரு மஞ்ஞானமோ
ஆமாந்திணுநிசிரசரங்கு முருணசலா வறுணசலா. ௭௭

கல்லாணைருன்கைநீட்டியே கரும்புண் ணுமாறருள்செய்தநீ
பொல்லாதகன்மனமுன்னருட் போதந்தனைபுண்ணச்செய்
வல்லாயலைபோனிற்பதென் மரயஞ்சொலாய்மகிழ்தொண்டர்கள்
அல்லாதவக்கரிதாசிய வருணாசலாவறுணாசலா.

௩௮

வாட்டேறுகண்ணிசைஞானியர் மைந்தன் றனையாட்கொண்டநான்
பட்டையருச்சினையாமெனப் பசர்ந்தாயும் துணர்ந் தும்பிறர்
மாட்டேகவிகொவெண்ணுமென் மருணிக்ருவாயிருவேர்கள்போ
ராட்டேசெய்வவர்முன்வரு மருணாசலாவறுணாசலா.

௩௯

நானந்தருபிறவிககட லிடையேழையேன்பலகால்விழ
கூனந்தரும்வினையாம்வளி யுறுவித்தலா லுன தின்னருள்
மோனந்தருகுதைசேரவே முன்னிக்கொடுவந்தேனையர்
ஆனைந்துமாடியவையுனே யருணாசலாவறுணாசலா.

௪௦

நாய்தன்னிலுங்கடையாகிநின் னல்லன்பர்தம்பரணன்னிலென்
வாய்தன்னிலின் றனைவாழ்த்திலேன் வணங்கிப்பணிசெய்தும்மிலன்
பேய்தன்னொடாடியவாறுபோற் பித்தேறுமென்னகண்ணிலே
ஆய்தன்னிலுமருள்செய்திடு மருணாசலாவறுணாசலா.

௪௧

சந்தித்தாலயன்வா துசெய் தலிளுமகவர்க்கரிதாசியை
வந்தித்தலாலொருபாணன்முன் வந்தாய்விற்றேந்திக்கொடு
சிந்தித்திடிலவரித்திறந் தெளிவெய்தியன்னருள்சேர்குவார்
அந்திப்பிறைமுடியாளனே யருணாசலாவறுணாசலா.

௪௨

உமையானருளையாகவு மொருதந்தைநீதானாகவுந்
தமருன்னடியாராகவுஞ் சார்பற்றவர்தமைகோக்குறி
னமனார் ணுகாதேதாடுத ளுயேனினர்ந் துனையன்மனேன்
அமர்நீதியார்கொழுமைபுனே யருணாசலாவறுணாசலா.

௪௩

கார்மேவியகனங்கண்டனன் கழன்மேவுமால்விழிகண்டன்
பேரார்மேவுருஷ்கண்டனன் போதன் றிலேத்தமககண்டனன்

சீர்மேவுமாதிடங்கண்டனன் சிறியேனிடரினிக்காண்பனே
ஆர்மேவுதாரணிடோளனே யருணாசலாவறுணாசலா.

சச

திருமாலயனுனதான்முடி தெரிவானலமர்தார்முனம்
ஒருமாதுவத்தியின்வாய்தலி னுறுமாறநிகிலாநிகல்
ஹருமாதியதிறனென்னையோ வுமைபாகனையருளாகனே
அருமாதவர்பலரேற்றிடு மருணாசலாவறுணாசலா.

சடி

வல்லாளமன் னவன்வாழுவோர மகவாயவந்தருளீர்திடும்
வில்வார்மதிமுடியணணலே வினையேன்பிறத்திடவைப்பையேல்
கல்லாய்மரமாயேனுநீ கனிலோடமர்தருமிப்பதி
யல்லாவிடந்தனில்வைத்திடே லருணாசலாவறுணாசலா.

சக

வரமாமலரவனித்திட வானோர்களுக்கிடரேசெய
நரகாசுரன்றனைவெல்லமுன் னாராயணன்மவஞ்செய்தலின்
ஒருபாதியாகவனுக்களித தொருபாதிதேவிக்இதலால்
அருவாயமருவினையோசொலா யருணாசலாவறுணாசலா.

சஎ

என்னுகருணைன்னெய்போலவு மெறிமாமணியொளிபோலவுங்
நன்னுற்றமூமணம்போலவுங் கனகத்துறுமொளிபோலவுங்
வின்னுற்றிடுதாயிர்தோறுநீ மேவுற்றதோர்ந் துவப்பேற்றுவென்
அன்னுற்றநீறணிமெய்யனே யருணாசலாவறுணாசலா.

சஅ

உலையாளுணவியிழமுடுகா னொருங்கதிர்மதிவானிடை
சமைவாயிவவுக்கவுந்ந்ளிநு டரணிக்ருண்மூடியதன்மையாற்
கமையாருகின்விழிகாரணக் கதிர்மாமதியெனவேரந்தனன்
அமைவாமனத்தவர்போற்றிய வருணாசலாவறுணாசலா.

சக

பேருமைக்கடனிறைவண்ணலும் பிரமன்முதலியதேவரும்
ஒருமிக்கமாய்தருமூழிதோ நெருதானுமாய்தரனீக்கவே
தருமக்கடவுள்வென்விடை தானுய்வரவுலர்ந் தூர்த்திடும்
அருமைத்திருவருளானனே யருணாசலாவறுணாசலா.

இஃ

கனையார்முகித்திராகுமின் கண்ணோரிரண்டையுமுநொண்
மலையான்மகள் கழுவாய்செயும் வகைசொல்லியேவினேநின்னரு
ணிலையீதெனினெவருய்ந்திடார் நிமிர்செஞ்சடைமிசையேமதி
அலையார்நதியொடுகுடிய வருணாசலாவறுணாசலா.

௧௧

தக்கன்முனிந்தேகூறிய சாபந்தொடர்ந்தெய்தா துணைப்
புக்கண்முசந்திரனோர்கலை பொலிவெய்தவுன்முடிமீதிலே
வைக்கும்படியசசந்திரன் மனநைந் துசெய்தவனென்னையோ,
அக்கன்புடனணிமெய்யனே யருணாசலாவறுணாசலா.

௧௨

உன்னன்னிலைவினவும்பொழுது துமைதன்னையேவியந்தானென
மன்னுமயமுனையிற்சங்கமாய் மருவிசசி நுவிதியாமக
னென்னப்பொலிகென்றேவிய தெவர்க்கும்மருடரவல்லவோ
அன்னத்தவன்பணிமையனே யருணாசலாவறுணாசலா.

௧௩

விண்ணருமிந்திரனக்கினி விறலந்தகனிநூதர்க்கிறற
தண்ணூர்வருணன்வாயுவே தனதன்னுடனீசானனும்
உண்ணாடிமூழ்கியதீர்த்ததின் றென்றேயெமதிடா தீர்த்திட
அண்ணாமலையெனநீடிய வருணாசலாவறுணாசலா.

௧௪

பூசிக்கனம்மலருண்டுதீம் புன லுண்டிநின்னெறிதோருவான்
வாசிந்கவாகமுணடுநின் மலர்நோக்கமுமுண்டாகுமே
னேசித்தெளியேனுய்குவே நேருடுகண்மணிபூண்டிநத்
தாசந்தவார்தொழுமையனே யருணாசலாவறுணாசலா.

௧௫

திருவாசகமொன்றுண்டிநற் நேவாரமுமுண்டாககவை
கருவாய்வழிவாராநெறி நீட்டிம்மெனச்சான்றோர்சொலத்
தெருளா துலீனெய்யயவோ தெருளாயினுக்கடையாயினென்
அருமாதவர் துதியோய்விவா வருணாசலாவறுணாசலா.

௧௬

பீவலார்விடப்பணியாமுனி பரிந்தேகிதழ்வருளீர்த்ததும்
பெரில்லுவிடமுண்டண்டரைப் புதந்தான்வதுமேரீர்த்ததும்முனைக்

கல்லார்தீனேச்சேரநெறி கடையேற்கருள்செயவேண்டிமால்
அல்லார்கடலையிலாடிய வருணாசலாவறுணாசலா.

இள

தேவாதிதேவாவெண்கிலேன் சிவலோகநாதாவெண்கிலேன்
காவாயரேயெண்கிலேன் காபாலிவந்தாளெண்கிலேன்
சேவானதூர்வாயெண்கிலேன் சிறியேனதனாலாவையா
ஆவாவெனவருள்செய்கிலே யருணாசலாவறுணாசலா.

இய

கண்ணாபேராவந்திரா காமாமுகசோமாபுலி
மண்ணாமெனவேபொய்யரை வாழ்த்திக்கவிசெல்லாமனன்
குண்ணாருள்பெறுமன்பர்தா னுனம்வைத்துவாழ்த்துநல்குவாய்
அந்நாவண்ணாராளிக்கரு ளருணாசலாவறுணாசலா.

இக

பசுசென்னிறமொருபாலுநப் பைம்பொன்னிறமொருபாலுந
வெசுசென்றதீநிறமேலிமேல் வெண்ணீறுபூத்திடநின்மநீ
நசுசுண்டிருண்டுகண்டமு நண்ணுற்றதைம்பூதங்களுக்
கசுசென்னநிற்பதுநாட்டவோ வருணாசலாவறுணாசலா.

க௦

புன்னாகனைதுயின்மாயனே பரிவோடுகாத்தருள்செய்குவ
னென்னஞ்சிலரெடுத்தோதுவ நீதுண்மையேலிமையார்வனாக
தன்னாற்கடைத்திடவந்தகஞ் சங்கண்டவாஞ்சித்தொழும்
அந்நாள்புரவாவண்ணமென் னருணாசலாவறுணாசலா.

க௧

காமத்தொடுகொலைகுதுபொய் களவுக்கிடந்தந்தென்மனம்
பூமத்தமென்பணிகின்மநீ பொருத்தங்கிடந்தாராமையால்
சாமத்தெநிரகம்மெனக் கிடமாகுமென்மெண்ணின்னரு
ளாமெய்த்துணையேகம்பினே னருணாசலாவறுணாசலா.

க௨

உனக்குள்ளடியேன்மேலிய முனையோர்கிலாமையினிவ்வுடல்
என்ககென்னவீந்தனைமுன்னிரு னென்னோடுசேர்ந்தந்தோலென
நின்குப்புரம்பாய்நிற்கவே நீடுற்றதாலென்செய்குணை
அனக்கென்னிகேர்தருமாநீகு முருணாசலாவறுணாசலா.

க௩

பாசக்கிடம்பசுவென்னவும் பசவுக்கிடம்பதிரே ன்னவு
மாசற்றயாபறைபேசுமம் மாயைம்பசு வாமென்னுளே
தேசிறபொலி பதிபாகுநீ சிகழ்கின்றகற் புதமலலவோ
ஆசைக்குமே னுமிர்சோதியே யருணாசலா வருணாசலா. ௬௪

யான்செய்தனன் பிறர்செய்தன ரெனநியானென்று மஞ்ஞானமே
பூன்செய்பிற விஷயநல்குமென் றுணாந்தேனின தருளாலினி
வான்செய்புத விகள்காவினு மயங்காகொறி தந்காளுவாய்
ஆன்செய்நெடுங் கொடியானனே யருணாசலா வருணாசலா. ௬௫

வெய்யோனுத யஞ்செய்திடில் வீரவும்மிரு ளொழிவாதல்போற்
பொய்யானதில் குருவாந்திடப் பொய்ப்போதந்ந கிடமென்னவே
மெய்யான னு லுரைசெய்யவும் வீணேதிரிந் துழலவார்சிலர்
ஐயாவாவு ருய்வார்கொலோ வருணாசலா வருணாசலா. ௬௬

பரையுன்னிரு விழிமூடுகைப் பதமத்தனி விகற்பத்திலும்
வருகங்கைப் தினின்மூன்றயன மாலிந்திர னுககீந் துமற்
றொருநாண் குழன் னறையும்வேண்யி லொளித துப்புணங்காத்தின்
அருமைசெசய வறிவாடுவ ரருணாசலா வருணாசலா. ௬௭

வடவார்மய றுனோர்புறம் வருகின்றபல் பிணியோர்புறந்
திடமாம்மறு மையுமோர்புறந் தீராவதீப் பசியோர்புறம்
கடனாண் கும்வன் பேயோர்புறங் கழிவான்மரங் குரங்கோர்புறம்
அடலான்மெலிந் துனையண்டினே னருணாசலா வருணாசலா. ௬௮

தாய்மார்களுஞ் சலித்தார்வரு சமனாகுமோ சலித்தார்மலர்
வாய்வேசனுஞ் சலித்தானழன் மலிகும்பிரிஞ் சலித்திட்டதாற
சேய்நாளினிச செய்யுண்வண்ணமென் செப்பாயபல கலைவேதமும்
ஆய்மேலவந் தொழுமையனே யருணாசலா வருணாசலா. ௬௯

மணியான்மனம் வெறுப்பாகவு மாதாமனம் வெறுப்பாகவு
கணிவானபெண் கென்பின்னீகன் சுசந்தேமனம் வெறுப்பாகவுஞ்

சனியாபிறு மறு நீளையுஞ் சார்ந்தேழையே னலியாவகை

அனையாமென வந்தாளுவா யருணாசலா வருணாசலா.

௪௦

காட்டுக்குளே தவஞ்செய்குவார் கனலுக்குளே தவஞ்செய்குவார்

காட்டுக்குளே யாஞ்செய்குவார் நதியாயினும் போய்மூழ்குவார்

பாட்டுக்குறால் வர்களுய்திய புரிசிற்பய னடைவார்களோ

ஆட்டிற் பொலி தீக்கண்ணனே யருணாசலா வறுணாசலா.

௪௧

பறவைக்கர சாலோந்தவெம் பணிவந்துபோற் றப்பூண்டீ

மறமுற்றமா தவரேவிட வறுபாம்பணித் திடவிலையேர [னைமுன்

திறமுற்றவண பிலனென்றெனைச சேயிர்த்தாட்கொளவுகையென்

அறவர்க்கறு டறுமையனே யருணாசலா வருணாசலா.

௪௨

எரிசுன்றதீப் போற்சிறியே யியமன்வறு மேற்பேதையேன்

பரிகின்றமாரக் கண்டேயர்போற் பணிந்துன்பதம் போற்றுந்திறக்

தெரிகின்றிலே னதனாலினே சிறியேனையாண் டருள்வெம்பலி

யரிகின்றசென் னியிலேற்றிடு மருணாசலா வருணாசலா.

௪௩

தம்மாலறி வனயாவையுந் தாமல்லவென் பதுமைத்தனே

சும்மாவிருந் திடுமாறெனச் சொல்லுத்தெரி வீப்பான்மலர்க்

கைம்மான்றமுத லியயாவையுந் கர்த்தோர்க்குந் வாய்வந்தனே

அம்மாவுன தருளென்னையோ வருணாசலா வறுணாசலா.

௪௪

கரலாழ்களர் படுமாயின்வெங் கரிதன்னையு கரிகொல்வது

போலாசையாம் படுசேற்றினிற் புலையேன்விழுந் துழல்கின்றதாற்

பாலாமிரு வினாவெல்லுநின் பதமெங்கனந் தொழுவேனையா

ஆலாலமுண் டருணாதனே யருணாசலா வறுணாசலா.

௪௫

பொருளீட்டவு மதனெனவப் பொத்தற்கடந் தனையோம்பவு

மருளீட்டிமா தர்களாசையின் மயங்கித்திரி தரவுக்கொலோ

தெருளீட்டியித் தனுவிந்தனை தேவசுந்திதே வாவென்னையே

அருளீட்டிமென் பர்கன்போற்றிய வருணாசலா வறுணாசலா.

௪௬

பொய்யானதேருடிகொண்டது புழுவானதோடுளிகின்றது
சையோகமே விழைகின்றது சல்லாகிமில் விழுகின்றது
மெய்யானதிங் கிதைநாயினேன் வீணேசுமந் துழல்கின்றிலேன்
ஐயாவுன் தருள்வேண்டினே னருணாசலா வறுணாசலா. ௪௭

இந்நான்வரை யிலுமுண்டசோ நெல்லாமள விடவெண்ணிலோ
பொன்னுமலை தானேருமோ புலியோனின் முணலேபெரி
தென்னாவுழல் வேளுதலா வியமன்வர வேயுன்னுவான்
அந்நானின்மு னீவந்தரு ளருணாசலா வறுணாசலா. ௪௮

பறக்குஞ்சினற மறையன்னமும் படிகிடைக்கோட் டொருபன்றியுங்
கறக்கின்றவான் பாலாட்டியே கனியாவருச சித்தின்றவன்
இறகும்படி செயுமன்பர்தா மெய்தும்பய னுணரார்கொலோ
அறக்குஞ்சியஞ் சடையாளனே யருணாசலா வறுணாசலா. ௪௯

தாய்தந்தைநீ குருசெய்வநீ தமிழேனுயி ரதுநீயென
வாய்தந்தன மொழிவேனவான் மனமாண்டரின் னடியாறொடுந்
தோய்தந்துவல் வினைநீவகவுந் துலையொத்தநன் னிலைகூடவும்
ஆய்தந்திலே னுய்வேன்கொலோ வருணாசலா வறுணாசலா. ௫௦

மார்ததாண்டனின் மலையுசகிமேன் மதிவாதுநாடொறுமேகுதல்
பார்த்தாநகவன் வெருவும்படி பணிததோர்புறஞ் செலன்வத்தநீ
வோத்தாநென் வுணமேவுமென் வினையோர்புறஞ் செலன்வத்திலு
ஆர்த்தார்முடிக் கணியண்ணலே வருணாசலா வறுணாசலா. ௫௧

தெள்ளித்தெளி தருமன்பர்பாற் சேர்த்தேவரு ளீவாய்ப்படர்
முள்ளிக்குவேலிகன்போடுதன் முறைபலவ்வென்பதுபோலெனை
பெள்ளித்திருவருளீந்தில யெனினேழையே னென்செய்குவேன்
அள்ளிப்புன் முடிமேற்கொளு வருணாசலா வறுணாசலா. ௫௨

தென்பட்டகொந் லியரரசையிற் நிகழாலைவாய்க் கரும்பென்னவே
நான்பட்டுநீந் தன்னமேலுமோ நமனார்வரி கென்செய்குவேன்' .

கான்பட்டபூம் குழல்பாசின் கழல்குடியாட் கொளவேண்டுமால்
ஆன்பட்டநீன் கொடியண்ணலே யருணாசலா வறுணாசலா. அ.ப.

பதியாருநின் பதமாமலர் பணியாதபே யருநின்புகழ்
துதியாதமு டருமாலாஞ் சூழ்வந்திடாப் புலையாளரும்
கதியாதுகா ணுவரையையோ காலன்கதை யடிபட்டினைந்
ததியாகுல மடைவாரலா யருணாசலா வறுணாசலா. அ.ச

மாயோனையுந் தொழுகின்றிலன் மலரோனையுந் தொழுகின்றில
னையேனினே யேபோற்றுலே னல்காயரு ளெனிலாககவர்
ஏயேயென ககைசெய்வரே யெனநாணாளுன் மெலிகின்றனன்
ஆயேயென வடியார்க்கரு ளருணாசலா வறுணாசலா. அ.தி

பொருப்புச்சிலையாயுன்னருட் போதத்தலைப் படுமன்பாக
செருப்புக்கும்வா யுலினுக்குநீ ணீருக்குஞ் சார்மேலுமோ
மருப்புக்கடா மதலிக்குமே ழனமாய்வுறு தென லூர்ந்துரின்
அருட்புக்குய்வான், விழைககின் றன் னருணாசலா வறுணாசலா. அ.ச

வாசிப்பதுன் னடியார்புகழ் வந்திப்பதுன் னடியார்பத
சேசிப்பதுன் னடியார்பத நினைகிற்பதுன் னடியார்பதம்
பூசிப்பதுன் னடியார்பதம் புனைகிற்பதுன் னடியார்பதம்
ஆசிப்பதுன் னடியார்பத மருணாசலா வறுணாசலா. அ.எ

ஒள்ளுக்குளே யொளியென்னவும் பூவுக்குளே மனைமென்னவும்
என்னுக்குளே நீமேவுவ தெளியேனுணர் தருமாறுசெய்
துன்னுக்குளே யான்மேவுவ மொருநீயருன் செயவேண்டுமால்
அன்னக்கொடி யோன்போற்றிடு மருணாசலா வறுணாசலா. அ.அ

வேலிக்குமுன்னிடவெண்ணிலார் வெறுகொண்டபேயர்களாகியோர்
காணுக்குமுன் ளிடல்போலுனைக் கிடையேன்மறந் திதுகாறுமே
மாறுற்றுமெய் யதுபோற்றிபுண் மலர்தநாடொழு மாறோர்ந்திலன்
ஆலிக்குமுன் ளத்தோர்க்கரு ளருணாசலா வறுணாசலா. * அ.க

நட்டுத்தொழா தவரென்றரு ணல்காஃ தோர்வாரெனிற
 ரெட்டுக்கலா லெறிந்தோற்குமுன் ரெலையாதவின் பந்தந்தது
 கட்டுக்கதை யென்றேசிலர் கழறிக்கொள்வா ரேயம்மொழி
 யட்டிச்சுடி மென்காதினை யருணாசலா வுருணாசலா. ௬௦

கையாற்பெறு பயனின்மலர்க் கழலர்ச்சனை யதுசெய்தலே
 மெய்யாற்பெறு பயன்மெய்யநீ மேவாலய மதுகுழ்தலே
 பொய்யானதில் வாயாற்பயன் போற்றித்துதி செயலின்கிவை
 ஐயாவெளி யேற்கெய்துமோ வருணாசலா வுருணாசலா. ௬௧

மலமுன்றுடை யாருக்கருள் வடிவங்கொடு வந்தாங்கவர்
 சலமுன்றிரு வினை யொப்பிலே தற்போதவா தனைநிகழியே
 நலமுன்றுற வருள்செய்யுநீ காயேற்கருள் செய்வாய்கொலோ
 அலமுன்றுதோ ளவனேடிய வருணாசலா வருணாசலா. ௬௨

பாசாடவிக் குள்ளீம்புலப் பகைவேடருக் குறவரதலாற்
 காசாகையான் கொண்டற்பதக கடைவாயிரே றுறகாத்திது
 பூசாய்ல னேவென்றுனே புலம்பித்திரிந் துழல்கின்றிலேன்
 ஆசாரமா றுதார்க்கரு ளருணாசலா வுருணாசலா. ௬௩

புலையானதோர் தொழில்செய்யினும் பொய்யானதோர் மொழிபே
 கொலையாகியசெயல்செய்யினுன்கொடி தாகளவதுசெய்யினு [சினு
 மலையாதுநின் னாருள்சேர்வரேல் யறியேனவ ரடிசேர்வனல்
 அலையாறுகு டியவண்ணலே யருணாசலா வுருணாசலா. ௬௪

படைப்பானுநீ யிலதியாதையும் பரிவாயனித் திவொனுநீ
 னுடைப்பானுநீ பொய்பொய்யெனத் தோற்றுவகைமறைப்பானுநீ
 ஈடைப்பாலனுக் கிரகஞ்செயுந் கண்ணானு நீயாயன்
 னுடைப்பாற்றுயில் வேனையதென் னுருணாசலாவுருணாசலா. ௬௫

பாடார்க்கவி புரியாருனைப் பணிமாமலர் கொடுப்புகியுநீ
 தேடாரடி யார்தம்மையுந் தின்முண்டதே புண்ணையையோ
 ௬௬

மாடாமெனத் திரிவாரவர் மனம்வெந்துகும் பியில்வீழ்வரே
ஆடாதபே யுடனுடிய வருணசலா வறுணசலா.

௧௬

போகாதுவா யுனைபுன்னுளே பூசித்துநே ரிற்பாக்கியே
சாகாமனத் தவராகிரின் சார்புத்திட வேயெண்ணுதல்
சேகார்தரு பலவேணிகள் செறித்தாங்கதன் மேலேறியே
ஆகாயமெட் டிடல்போலுமா வருணசலா வறுணசலா.

௧௭

மாலாரொரு கற்பந்தனின் மழைமேகமாய் வரவாங்கதன்
மேலாயினே பின்னுமொரு வீடையாய்வரு வேழர்த்தனை
பாலாமொழி மாதாய்வரப் பரிவாலிடப் பாலீய்த்தனை
ஆலாலமுண் ணும்பித்தனீ யருணசலா வறுணசலா.

௧௮

பாய்வானதி நீர்பாச்சினும் படரெட்டியின் கணிகைம்பறு
நாய்வானி ராதாற்பல நாண்கொண்டி றுக் கிக்கட்டினு
மாய்காசிவன் மனசேருரு வகையாங்கவை போலாதலோர்
தாய்வார்க்கரு னுளையண்டினே னருணசலா வறுணசலா

௧௯

கொம்பாரிடை வண்டார்விழிக் கொககார்முலை சிங்காரிக
டம்பான்மனஞ் சென்றேயழி சண்டாளனை யென்றான்வையோ
செம்பாகினேர் மொழிபங்கனே சிந்தித்தவர்க் குயர்வீட்டுள்
அம்பாசடை நம்பாவொளி ரருணசலா வருணசலா.

௨௦௦

யடியாளுமன் னவர்வாழவும் பரிவோடுமன் னுயிர்வாழவும்
முடியாமறை தான்வாழவும் முதலானவை வம்வாழவும்
கடியானெறித் தமிழ்வாழவுவ கவிவாணர்யா வருமவாழவும்
அடியார்கள்வா முகந்தரு ளருணசலா வறுணசலா.

௨௦௧

அருணாசலசதகம் முற்றிற்று.

இ ி து.

மகாவித்துவான் காஞ்சிபுரம்,

சயாபதி முத்தியாரவர்களாற் செய்யப்பட்டது.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணாசல அக்ஷரமாவஸ.

விராயக வணக்கம்.

வெண்பா.

முன்றறிவுந் தோன்றறிவா முப்பொருட்கு முற்பொருளாஞ்
சான்றறிவாம் பூரண சதாசிவத்திற்—ரேருன் லும்
அருணாசலவக் கரமாலையோதக்
கருணா கரசு முகன் காப்பு.

நூல்.

இளைக்குறட்டாழிசை.

நிட்களாங்கம்.

லாலிசந்தம்.

அக்கரமனைத்தியக்கும் ஆதித்ய

மிக்கவகரத்தினிதி

சொக்கிசிவசோதியரியவா யெவருகிறை

செக்கரொளியறுணர் லா.

ஆரணநல்லாமகலை மீதினமா

பூரணமெய்ஞ்ஞான லவாளியே

பாரளவுமன்பிருளமாம் பத்மவணை

சீரணவுமருணாசலா

இச்சையெழின்மேனிடாதி யெவ்வெலரி

னிச்சையறவெய் ஹிசாதி

பச்சையொருபாதிமேய பாதிமலர்

செச்சையொளிரருணாசலா.

ஈ றநடுவாதிபில்லா வீடிச்சகப்

பேறுதவுபோவின்சோதி

கூறிலொருகூறதாகும் கூர்த்தமதி

நீறுபுனையருணாசலா.

ச

உண்மையறிவானத்தமா மோவிலருள்

பெண்மையகலாதமேனி

அண்மியெவனுள்ளுமேனு மாடல்புரி

திண்மையறியறுணாசலா.

டு

ஊழிபுலவாதசோதி யோர்மூன்று

பாழினிலவாதசோதி

ஆழியருடானசோதி யற்புதகல்

வாழிமிகுமருணாசலா.

க

எட்டுருளமெட்டிடுவா யெட்டெட்டு

வொட்டிகையெட்டுமுறிவாய்

பட்டிமவையெட்டவரிதாய்ப் பாகமறு

சிட்டர்புகழருணாசலா.

எ

ஏகவொளியாகின்னதே யெண்ணிலக

னேகவெளியாவெதிர்த்தம்

ஏகவெளியென் றகண்டா லாகருகிவ

யோகவெளியருணாசலா.

அ

ஐந்துகலையைந்துபரையா யைந்துமொரு

னைந்துறிமைந்துதொழிலா

யைந்துபொறியைம்புலனுமா யாந்தாரியு

விர்தைபெரு வருணாசலா.

க

ஒன்றோடிண்டதென்னு தேநாங்குமொளி

யன்றோடதாமதென்னு

நின்றோர்களுள்னமவர்மே னித்தாட
நன்றுமெருஞ்சலா.

க௦

ஒசையொளியூறுகந்த மாதிரிவை
யாசையகலாதகன்ற
பூசைபுரிவார்கடம்மைத் தன்னுளுற
வாசைபுரியருஞ்சலா.

கக

ஒளவியமவிந்தவருளோ டார்வமிரு
செவ்வியுமெய்ஞ்ஞானவொளியே
எவ்விருளுமென் றுமனுநா வேகரவி
திவ்வியநல்லருஞ்சலா.

கஉ

அஃகேனமிருமைமருவித் தன்னிலையை
அஃகாதுகாட்டெரமே
எஃகார்மெய்யறிவையொன்றி யெந்நாளும்
அஃதாதெழருஞ்சலா.

கங

சகனாகம்.

கட்டுமறையாகமாதி யாவுமன
விட்டுமுணராதசோதி
மட்டுமலர்பொய்கைகாழி பிள்ளைவிரல்
சுட்டினனவறுஞ்சலா.

கச

வப்போலிருந்தினமெலாக் காசத்த
மெய்ப்போதமருவுதொண்டைச்
செப்பாதுசெய்துகாட்டுந் திருவாரூர்
வைப்போதுமறுஞ்சலா.

கஞ

சத்தாதிதத்துவந்தேர் முத்தர்களும்
பித்தாநிரிப்பவஞ்சீர்

கொத்தாருகாவிலுரன் கூர்ந்து
பித்தர்வென றுணுசலா.

௧௧

ஞமலியெனத்தனையிகழ்ந்து நிண்ணுந்
கமலவயன்வாதலூர்ன்
முமலமறமொயக்குருந்தின் நீழல்ம
விமலகுருவ றுணுசலா.

௧௨

டம்பமுதலாவருயா தீயகெறி
வம்பிலமிழாததுயார்
உம்பரகலாதமைத்தா யும்பர்வனர்
செம்பேருளெளிய றுணுசலா.

௧௩

இணங்கிளவனத்தனக்கோங் கேந்திய
றுணங்கிடையணங்கலர்ந்து
மணங்கமழ்தலின்றிருந்தாற் கண்டுண
வணங்கலெவன றுணுசலா.

௧௪

தங்களைத்தாமதித்து வாக்கிருவர்
பொக்கிமாபுரித்தவந்நா
ளக்கமெரியக்கியாகி யனையரக
மங்கலெழும றுணுசலா.

௧௫

நக்தைமதிக்கொன்றைதும்பை நாரியக
ரந்தைவனிராகநல்லா
ரந்தமில்லுரண்டகாலு மானலொட
ணித்தமுடி யுணுசலா.

௧௬

பற்றிவிசிலைரைக்கனை பைக்கழையி
னெற்றிவிடுமணிமாரண
வெற்றிபெறனெருளா தெழும் வீரவெரி
கெற்றிவிழி யுணுசலா.

௧௭

மன்னுபுலிமூன் றினுழலும் வஞ்சவினே
பொன்னுமுதன்மூன் றுபுரிசை
தன்னையொருவாதொருவகே சாம்பர்புரி
புன்னகையின றுணாசலா.

யட்சபதியெந்தைநின்பா னீங்காத
பட்சமதிதோழனன்றோ
பிட்சைபதியென்னசெவியி லக்குமணி
கட்செவியென றுணாசலா.

உச

அரவணையனாதிதேவ ராவியது
கரவணையவெய்துமாலம
வரவணையவரங்கியுண்ட கண்டவெழி
லிரவணையுமறுணாசலா.

உடு

இலவங்கணிகாததிரவ கேழைசுக
முலவுஞ்சுகம்மதென்றும்
பலவங்கணிகுகமிதென றும்மருளை
நிலவங்கையறுணாசலா.

உசு

வஞ்சகமிருகிடாது கஞ்சன்முத
வெஞ்சமரஞ்சநாளும
துஞ்சமவரங்கமாலே மார்பினணி
விஞ்சமொளியருணாசலா.

உள

அழகுதிகழிருடிமாதர் கற்புவளை
கழலவரைதுகில்கன் கண்டப்
பொழுதறவரழலதோம்பி யேவுசின
வுழுவையுரியருணாசலா.

உஅ

இளமைகழியாதசெங்ங மெய்தவொரு
வளமைமுளிபாலனாத்தம்

வள்ளமையுறவந்தகால னுயிர்த்தரு
முனரிபதவறுணசலா.

௨௧

அறவடிவமானவிடைமே னன்பரருள
| பெறவடிவமாகிவருநீ
மறவடிவமானமுயன்மே னடனழிதி
திறவடிவென றுணசலா.

௨௦

அனகமணிகனகவெளியே யன்பின்மிது
பனகமுனியொடுபாற்கடல்
கனகமிகமழிவுண்டான் ருதைதொழு
கனகவடிய றுணசலா.

௧௨௪

சகன நிட்களாககம்.

கதருருமறியாநலவ கல்லாது
பெற்றருமதிவள்ள லுந
குற்றபுரிந் துகோலக் காவிலொளிர்
பொற்றாளமறுணசலா.

௩௨

கான்றுதழுவீற்றினரையே கஞ்சமுடி
டோன்றுதடமோடுதென்றற்
போன்றுருளிச்செய்யவம்ப மூர்த்தியினே
யேன்றுகொளுமறுணசலா.

௩௩

கிணைமுலைவண்ணவொழியினான் தேமதி
பண்ணைமுனிதண்ணின்மொழியான்
பெண்ணின்லமுண்ணவெண்ணு மாருர
னண்ணவறுள றுணசலா.

௩௪

கேவுருவேடாடாடித் தேமதி
யாடுகுழவிக்குகேரே

அருஞ்சல அகநாடகம்

அகநா.

தோடமறவாதவூரற் காடல்பல
கூடல்வினையருஞ்சலா.

நா.இ

குருலிங்கசங்கமங்கட் கன்புறுவா
திருவங்கமல்லிகமென்றால்
சருவங்கடந்தநிற்கே திருவொன்று
வருவெங்கேயருஞ்சலா.

நா.சு

குருஸ்வரூபம்.

கூடனெடுமாறனரை மூடுமம
ணீடுமிருள்காடுவர்ட
நீடுமருணீறதாகி நேரதற
ஆடுமொளியருஞ்சலா.

நா.இ

கெடிலநதியதிகைபதியாற் கன்புபுரி
துடிகொளிரைதிலதவதியார்
வடிவையடைந் துரைநல்லரசை யாண்டவருள்
பொடிவடிவெமருஞ்சலா.

நா.இ

கேட்டவுடனப்பநாம மெப்பொருளுந்
திட்டமதியப்பூதியார்
வாட்டமறவாசீசரை வந்தொன்றி
யாட்டகுருவருஞ்சலா.

நா.இ

கைம்மாறுநதாச்சிவ ஞானமழை
பெய்ம்மாதுதன்னையேவி
பொய்ம்மாறப்புகலியரசை யாண்டருரு
மெய்ம்மார்க்கவருஞ்சலா.

நா.இ

கொங்கைமுகிழ்பால்சுரப்ப கூர்ஞரண்
செங்கதிருதித்தவன்றே

மங்கையர்க்கரசிபாண்டி. மாதேவிக்
கங்கொளிரும்ருணைசலா.

சக

கோனருகவினலிருளைக் கொன்றோகொள
மூளுமருண் ஞானவெள்ளியை
காளுமதிஞானநற்கு லச்சிறையை
யாளுமதியருணைசலா.

சஉ

கௌலினிமையாழ்மூரியம் பதிகநறை
செவ்வதினருந்து செவியான்
திவ்யநெறிபாணனாரை யாண்டவிசை
தெய்வகுருவருணைசலா.

சந

சந்ததிறைத்தவொளியே சுந்தார்சு
தந்திரமிலாதுவெளியே
சுந்தறநெறிக்கணித்பா னோலையளி
தந்திரவருணைசலா.

சச

சாத்திரமதாந்தவுண்மை சம்பந்தர்
காத்திரமடைந்துணர்த்தி
சீர்த்திகணநாதர்தம்மை யாண்டபர
மார்த்தகுருவருணைசலா.

சசி

சின்மயானந்தமூலஞ் சீர்நந்தி
சன்மெயானங்குணர்த்தி
தன்மெயானந்தமூலன் றனையாண்ட
வின்மெயானருணைசலா.

சசு

செறாப்புனையும்வேணி சோமாசி
மாறனர்க்கருள்மேனி
நிறஞ்சுந்தராளுநாய் நீடருட்
பேறருவருணைசலா.

சஸ

சுழலைப்பெருச்சுரும்பர் சோலைபெரு
மிறலைக்குறும்பனாரை
மழலைச்சொற்பரவைகேள்வன் வாய்ந்தபத
நிறலைச்செயருணாசலா.

சுச

சிவலிங்கஸ்வரூபம்.

சூக்கமுணர்நிலைவாழ மந்தணர்கள்
பூக்கண்முதல்கொண்டுநாளும்
ஊக்கமுள பூசைகொண்டாக் காடல்புரி
சூக்கவடிவருணாசலா.

சுச

செப்போதினங்கொவகையே யோர்பாலி
ருப்பாயமேனிதன்னை
முப்போது திண்டாருந் திண்மெழல்
வெற்பாகுமருணாசலா.

சு

சேமவருளுள்ளிலக் கண்ணப்பார்
நேமமறிவானினைந்தே
சோமரவிசோதிவிழியே சேரரிசொரி
சாமர்வடிவருணாசலா.

சு

சைவமுணர்சண்டேசனார் தாதையடி
கொய்துமதுபாதகமெனா
தெய்தவருனீசனடியார்க் கேயிதைமை
செய்தவருளறுணாசலா.

சு

சொக்கவெளிநீறுபூசுஞ் சோதிசிவ
அக்கணிமாலை பூணும்
மிக்கசிவநேசநெஞ்சார் நிருநீஷ
நக்கர்பணியருணாசலா.

சு

சோராச்சிவானுபூதி தோன்றியுளம்
நேராத்தெறிந்தோர்புத்தர்
சோராநெறித்தகல்லே தாமலரி
நேராக்கொளருணாசலா.

௧௪

கோயில்.

சென்னகாநகமுனிவருஞ் சாற்றறிய
மென்னவானிலைவாயிலார்
சென்னவானிலைபூசலார் புரிகோயி
லிவணவாவறுணாசலா.

௧௫

தத்தைமொழிபத்மவதியா வீன்றவன
ரத்தவிழியுற்றவளவன்
பத்திவிருகாவலடியிற் பூசைபுரி
சுத்தமுதலருணாசலா.

௧௬

தாவில்பொருள்கோவையோதித் தமிழ்மன்னர்
மூவர்தருபொருள்கொடன்பின்
ஆவலொகொரியடிகள் செய்கோயில்
மேலிவளரருணாசலா.

௧௭

குளம்.

நிண்டிறற்றண்டியடிகள் செய்பொய்கை
கண்டமூக்காறுகொண்ட
மிண்டுகெஞ்சமணர்வெருவ தண்டிக் குக்குக்
கண்டருணாசலா.

௧௮

அபிபேகம்.

நியபுகிகோள்வலித்து சேனெடிது
காயபசியான்மெலித்த

நாயசீர்புகழ்த்துணைசெய் அபிடேக
நேயநீரறுணசலா.

௩௬

துரியவெளிபோவனானை யென்றவொரு
பெரியகுலந்தனரை
யெரிமிலவனாடுவித்தங் கேன்றபெருங்
கரியவெளியறுணசலா.

௬௦

புட்பம்.

தூம்பணிகையென்னவண்டேன் றுளிதுள்ளித்
தேம்பணிசெய்மாலேசெய்து
பாம்பணிகன்பாறவணியா முறுகவடி
தாம்பணிசெயறுணசலா.

௬௧

தூபம்.

தெங்குதிரன்சோலைகடலூர் திகழையர்
மங்கிலியமாறிககொணர்
குங்கிலியதூபமுரல்பு திருமேனி
யங்கணிமிரறுணசலா.

௬௨

தீபம்.

தேசருவமானநிற்கே திருவொற்றி
வாசர்தனவணிகருதிரம்
பேசுதிருவகலிலாற்றித் தீபமிட
வீசுமொளியறுணசலா.

௬௩

ஓதயலோர்பாகநின்னை வாதபுரி
ஐயர்நீருறுதியெனும்
மெய்வாசுகம்வினக்கு நயிநந்தி
ஐயர்தொண்டருணசலா.

௬௪

தொண்டைவாய்க்கெண்டைவிழியுள் ளோர்ப்பாதி
பிண்டவாண்மதியினானை

தொண்டவாமண்டலானே புத்தீபம்
கொண்டவான றுணாசலா.

கரு

கெய்வேத்தியம்.

தோடமதுதற்கொலையென மறையாதி
பாடவதுசெய்ததாயர்க்
கீடவணிவாதிவங்கு மின்பவொரு
வீடருளமருணாசலா.

கக

தெனவைமகவாதிசுற்றஞ் சிவசொத்தை
வெளவுமபராத நீப்பான்
வெளவியவராவீவாட்கீ கோட்புலியென்
செவ்வடிகளருணாசலா.

கஎ

தோத்திரம்.

கல்லோசைருதர்பாரா யணமதனை
யல்லோடுபகலுமாறு
தெல்லோருமகிழுவோதும் பாசுபதி
கல்லோசையருணாசலா.

கஅ

நாடவர்கண்மகிழமைந்தன் முடிசூடி
பீடுபெறவரசுகல்கி
பாடறவமாலையெய்தா ரையடிக
காடவர்கேர்ணருணாசலா.

கக

நித்தியவநித்தியந்தோர்
சத்தியகற்சேரர்பெருமான்
பத்திபெறமாலையிழைத் கருடந்த
வுத்தமாவருணாசலா.

எ

இசை.

நிதானேனாதெவயிரும் போதமயந்
தானாய்த்தனித்துநிற்ப
வானாதவேணு துவாரைந்தெழுத்
தானாயரறுணசலா.

எக

சிவாக்கினி.

தண்ணியமெய்ஞ்ஞானவிழியாளுக்கரிய
திண்ணியசிவான லம்வளர்
புண்ணியசிறப்புலியர்பாற் போகமறள்
தண்ணியநலறுணசலா.

எஉ

சிவபத்தி.

தான்முறையறிந்தசீல னோர்மும்மை
யான்மதுரையாண்டகோலன்
தேன்மொழியாராகையமிழர் மூர்த்தியடி
யான்மறுவுமருணசலா.

எங

நெற்றிவிழியுற்றபெருமான் குஞ்சிதப
தத்தைதமுடிவைத்துமுடியாய்
மற்றுலகளித்தபெருமான் கூற்றுவரென்
நற்றவர்கொளறுணசலா.

எச

கேர்பெறநிலாவுசோதி நீனவாரி
யேர்பெறமுதற்படுத்த
பேர்பெறுபொன்மீனைநிற்கீந் ததிபத்தர்
சீர்பெறுவாருணசலா.

எந்

வயிராக்கியம்.

நைந்துறுகுசின்டையவனா மேயர்குடி
வந்தவதரித்தகேயன்

நொந்துமனமாழ்க்பெண்பாற் றுதுசெல
லந்தமதுவறுணசலா.

எக

நொச்சியறுசுச்சிபுனைவா யெச்சவிடை
கச்சமுலைச்சவிழியான்
ஷகச்சிதைசெறுத்துணையனார் தம்மைமிக
மெச்சியறளறுணசலா.

எஎ

நோன்பெனல்கொலாமையன்றோ வுதுசெய்த
பூன்படையெறிபத்தனா
வான்படமராதிடோர்கள் வாழ்த்துபதந்
தான்பெறல்கருணசலா.

எஅ

பங்கயன்சிரமரிந்தாய் அதுகண்டோ
விக் கொருபெண் மூக்கரிந்தா
தெக்குகார்திகருமாருர்ச் சீர்கழற்
சிவகாகாணறுணசலா.

எக

சககமஸ்வரூபம்.

பாடறமடந்தைபசுமெய்த் திணடாது
வீடறகூர்த்துமொருவர்
காடறியக்கூடவருந்ன் வேடவித
ஆடலதெலருணசலா.

அ0

பிறர்மனைபுகாமையதனின் மிக்கதொரு
வறமதிலையென்றதசரே
மறமறுமியற்பகைமனை கைப்பற்று
மறவராரறுணசலா.

அக

பிடைகொடுவாடுமினையன் குடிமாறன்
வீடுகடுயாமமடையா

கீடுபெயென்றுமுள்ளெல் லமுதுண்ட
வாடலதென்றுஞ்சலா.

அஉ

புன்புலியுதிதன் றுமறியார் புனிதமுறு
நன்புலியபெற்றமறியார்
மன்பொலியுமெய்ப்பொருளென வந்திட்ட
தென்பொலிவெறுஞ்சலா.

அங

பூண்டசிவவேடர்த்தொழாச சுந்தரனா
மாண்டசிவனும்புறகெனக்
காண்டல்புரிமிண்டனாரை யன்பிடுவெ
மாண்டதெவனறுஞ்சலா.

அச

பெண்டிடுவெயிள்ளையாதி பிறவுமுள
பண்டமெவையும்பறித்தாய்
துண்டமுறுகோவணவுடைக் கமர்நீதித்
தொண்டரிடமறுஞ்சலா.

அரு

பேதலிதமறியாதகல் லேனாதி
நாதர்தமையாள வெளிவந்
தேதமுறுமேதிலவர்போ லெதிர்நின்ற
போதமதென்றுஞ்சலா.

அக

பையராவையொழித்தீர் மாவிரத
சைவவேடந்தீர்தீர்
சைவையம்பாலறுத்தீர் கஞ்சாறு
மெய்யுர்பாலறுசனாலா.

அள

பொன்னுத்திறுக்குறிப்பே பொறுளென்று
நின்றதாஞ்செய்வண்ணுந்
கண்ணுதாஞ்செய்வண்ணு மலர்பாணம்
பின்னேருன் றுமறுஞ்சலா.

அஅ

போய்த்தலைஇயானடந்துகைலமலை
மேய்ப்பாமேசுலிர்கண்
டாய்புகழ்பாடுமம்மைக் கொளிமங்கு
பேய்வடிவென றுணுசலா.

அக

பெனவமலியுலகினுனது ஆடல்விளை
திவ்யகரகைடோறும்
எவ்வமறவெய்துமூர்க்கர் சூதாட
லொவ்வுமதுவறுணுசலா.

கஉ

மனதொத்ததற்கைதாயார் கறிசெய்து
பினமற்றமாவையூட்ட
அனமொததவமுதுசெய்ய வரவுறற
தெனமெத்த வருணுசலா.

கத

மாற்றலர்தலைக்குவைக்கு னொன் றுசடை
தோற்றொருதலைக்கணுற்று
போற்றெரிபுகுத்துநெசர் புகழ்ச்சோழ
ராற்றவென வருணுசலா.

கஉ.

மித்தையுலகத்தைமதியா மிளிர்ச்சைவ
முத்தனரசுகமுனைமன்
சுத்தரிதம்பொய்த்தவர்க்கே யிருபகை
ளித்தலெவனருணுசலா.

கங.

மீனவிழிபங்கனடியா ரடிபூசை
மானமறவாற்றமனைவி
நனமுறுகைதரித்தார்கலிக்கம்பர்
ஞானமதெனருணுசலா.

கச

மூலதிருளீசனடியார் தம்மையிதழ்
புததியுறச்சீர்துனிநா
கத்தொடரிவகிஞ்சை ககர்வார்நூஞ்
சத்தியடியருணுசலா.

கஞ

மூட்டமர்முனைகடந்து முனையற்று
வாட்டமுறவந்தவரசர்
வாட்டமறவாக்கிபகைதீர் முனையடுவர்
நீட்டிபுகழருணாசலா.

௬௬

மெச்சபண்டாரமிவரே யாமென்று
வைச்சநெற்கவருவார்க்கே
மிக்கபொன்னீயந்தீரீ டங்கழியர்
எச்சமன்னருணாசலா.

௬௭

மேதினியிலாடைபலகெய் தாதரவி
னீதலபுரிநேசவடிகள்
பாதமவர்பரவுமவரை மெய்ஞ்ஞான
போதமுறுமருணாசலா.

௬௮

மைத்தமணிகண்டனடியேமறவாது
பத்தராய்ப்பனியருடனும
நித்தமன்பொடுபாதிவா ரொடுநின்று
நிர்த்தநிமிருணாசலா.

௬௯

மொழிமனமிறந்தவொளிபாற் சித்தத்தை
யொழிவறவமர்த்துநின்றார்
அழிவிற்றுவாளுர்ப்பிறத் தாரோடு
மொழிவறநிலருணாசலா.

௭௦௦

மோகவிருளேகவொளிகால் வெண்ணீறு
ஆகமுழுதாகவண்ணவர்
ஏகசிவபேசமுறுவா ரப்பாற்சி
வோகரெமதருணாசலா.

௭௦௧

மென்னமகடனைமருவுவா ரிகைஞானி
தவமகடனைமருவுவார்
நவநவசிவாநுபவராஞ் சடையடிகள்
சிவமுறுவருணாசலா.

௭௦௨

வந்துணைமனத்திலுணைத்தா னாலானை
சந்தரணை வயிற்றிலுற்றான்
சந்தரணை முகத்திலொத்தா ளிசைஞானி
செத்தளிர்மெய்யருஞ்சலா.

க௦௩

வாக்குலசெலாமென் றுசீ ரம்பலவர்
தூக்கியருளும்பெரியர்சீர்
தேகதியபுராணமறைவார் செங்குன் னை
பாக்கியமெருஞ்சலா.

க௦௪

விண்டவர்கன்கண்ட திலையாம் மிளிர்ஞானக
கண்டவர்கன்கண்ட திலையாம்
அண்டவெளியின் னுநிலையாம் பாதமலா
புண்டரிகமருஞ்சலா.

க௦௫

வீதிவிடவீதிவருமென் றருமறைகள்
பாடமுகமதுபலகொடி
நாடவொருதரரினைத்தா ளையில
வீட்டுளவையருஞ்சலா.

க௦௬

உற்றதையுரைக்கினுடனே யுடனின் றும்
அற்றது றுமென்றவுரைநேர்
பற்றறுசுருபசுக்காய் வந்தென்னி
னுற்றதருளருஞ்சலா.

க௦௭

ஊர்பிரவீதெய்வொழிய வோமாதி
தேர்புரலிகவுசமருள்வான்
நேர்பரவனாமலைத்தே வெழின்மேனி
யார்பெறுவாருஞ்சலா.

க௦௮

வெண்ணையம்பதியுதித்தார் மெய்கண்ட
கண்ணையெங்குந்தொரித்தார்
பண்ணையுமோகையும்போ லுத்துவித
வண்ணமென் றருஞ்சலா.

வேனுபுரஞானவள்ளல் வேறுபுரி

ஆணவமருதவரையும்

பேணிநிருவாணமருளுங் காருண்ய'

மாணுருவரருஞ்சலா.

கக௦

வையமொமொனமுதலா மற்றுளவுந்

தெய்வமெனல்சைவகெறியென்

றையமறவோதிபுகலூர்ச் சிவலிங்க

மெய்யுறவரருஞ்சலா.

கக௧

ஒண்டலைக்கடருமரவ மொளிரதிவகன்

வெண்டலைஇயாலையணிலோய

அண்டரேற்றருரனை யானையிசை

கொண்டனை யருஞ்சலா.

கக௨

ஒங்காரவுட்பொருளுள் வைததேறிப்

பங்காநின்றோ டொன்றினா

நீங்காதகெறிவாசகர் நின்னருளி

னங்காணு மருஞ்சலா.

கக௩

ஒள்தார்யவருளும்வாழி யானந்த

ஒள்தார்ய வடியர்வாழி

ஒள்தார்யவருணைவாழி சந்ததமும்

ஒள்தார்யவருஞ்சலா.

கக௪

அருஞ்சல அக்ஷரமாலே

முற்றிற்று.

உ
சிலமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சீ ர் ப ர த வ கு ப் பு,

தன்னதன் தன்னதன் தன்னதன் தன்னதன்
தன்னதன் தன்னதன் தனதான் தானதன்.

உத்தியிடை கடவுமர கதவருண குலதூரக
வுபலளித கணகர்த சதகோடி சூரியர்கள்
வுதயமென வநிகலித கலபகக மயிலின்யிசை
யுகமுடிவி னிருளகல கொருசோதி வீசவதும்
உடலுமுட லுயிருநிலை பெருதல்பொரு னெனவுலக
மொருவிவரு மனுபவன சிவயோக சாதனையில்
ஒழுமுவார் பிறிதுபர வசமழிய லிழ்செருகி
யுணர்வுலிழி கொடுநியதி தமதாடு காடுவதும்
உருவெனவு மருவெனவு முளதெனவு மிலிதெனவு
முழலுவன பரசமய கலையார வாரமற
உரையலிழ வுணர்வலிழ வுளமலிழ வுயிரலிழ
வுளபடியை யுணருமக ரனுபூதி யானதுவும்
உரவுமுறை மனைவிமக வெனுமலையி லெனதிதய
வுருவுடைய மலின்பவ சுவராசி யேறவிடும்
உறபுணையு மறிமுசமு முயரமார் மணிமுடியி
லுறைவதுவு முறைவிலது மடிபேன் மனோதரமும்.

இதழிவெரு முகககன கதியறகு தறுகணர
லிமகிரண தருணவுடு பதிசேர் டாமவுலி
இறைமகிழ வுடைமணியெச டணிசகல பணிகலென
லிமையமயி தழுவுமொரு திருமார்பி லாடுவதும்
இமையவந்த ணகரிலிதை குடிபுருத திருதர்லயி
தெரிபுருத வுரகர்பதி யபிஷேக மாயிரமும்

எழுபிலமு நெறுநெறென முறியவட குவடிடிய
 வினையதளர் நடைபழகி வினையாடல் கூறுவதும்
 இனியசனி கடலைபய ரெடியல்பொரி யமுதுசெயு
 மிலகுவொகு கடலிகட தடபார மேருவுடன்
 இகலிமுது திகிரிகிரி நெரியவளை கடல்கதற
 வெழுபுவியை யொருநொடியில் வலமாக வோடுவதும்
 எறுதுபுலிகரடியரி கரிகடமை வருடையுழை
 யிரலைமறை யிரவுபக லிரைதோக டாடரியில்
 எயினரிடு மிதணதனி விளகுதினை இளிகடிய
 வினிதுபயில் இறுமியனர் புனமீது லாவுவதும்.

௨

முதலவளை முடிவிலிரு பிறையெயிறு கயிறுகொடு
 முதுவடவை விழிசுழல் வருகால தூதர்கெட
 முடுகுலது மருணெறியி லுதவுவது நினைபுமவை
 முடியவரு வதுமடியர் பகைகோடி சாடுவதும்
 மொகுமொகென மதுபமுரல் குரவுவின வினதுகுறு
 முறியுமலர் வருளதள முழுநீவ நீவரமும்
 முருகமழ் வதுமகில முதன்மைதரு வதும்விரத
 முனிவர்கரு தரியதவ முயல்வார் தபோபலமும்

முருகர் வணமகளி ரறுவர்முலை நுகருமறு
 முகருமா சரணமென வருள்பாடி யாடியிக
 மொழிமுழற வழுதுதொழு துருகுமவர் விழியருவி
 முழுருவதும் வருசுவென வவைகூவி யாளுவதும்
 முடியவரு வழியடிமை எனுமுரிமை யடிமைமுழு
 தலகரிய மழலைமொழி கொடுபாடு மாகமவி
 முதலமொழி வன்நிபுண மதுபமுக ரிதமவுன
 முருளபரி மன்கில கவிமாலை குடுவதும்.
 முககிரி கதடுமுது முகலைவர் தருசெடிய
 மடுகடுவில் வெருவியொரு ரிசையிதி மூலமென

௩

வருகருணை வரதனிக விரணியனை றுதியுருகின்
 வகுருமட லரிவடிரு குறளாகி மாமலியை
 வலியசிறை யிடவெளியின் முகடுகிழி படமுடிய
 வளருமுகி னிருதனிரு பதுவாகு பூகாமும்
 மகுடமொரு பதுமுயிய வடுபகழி விடுருகின்
 மருகனிசி சரர்தனமும் வருதாச காசுரனும்
 மடியமலை மினவுபட மகாசல நிதிருறுகி
 மறுகிமுறை யிடமுனியும் வடிவேல னீலகிரி
 மருவுருரு பதியுவதி பவதிபக வதிமதுர
 வசனிபயி ரவிகவுரி யுமையாள த்ரிசூலதரி
 வணசைமது பதியமலை விசயைதிரி புரைபுனிகை
 வுனிதையபு நவைபனனை யபிராம நாயகிதன்
 மதலைமலை கிழவனனு பவனபய னுபயசதுர்
 மறையின்முத னடுமுடிவின் மணநாறு சிறடியே,
 சீ ர் பாத வ கு ப் பு.
 முற்றிற்று.

கடைக்கணியல் வகுப்பு.

—o—o—o—

தன தன தனந்த தத்த
 தன தன தனந்த தத்த
 தன தன தனந்த தத்த
 தானஞ.

அலைகடல் வளைந்து டெத்த வெழுபுவி புரத்திருக்கு
 மாசென நிரத்தரிக்க வாழலாம்
 அனகைப ரசனற னக்கு மமரர சன்ற னக்கு
 மரசென வறஞ்செலுத்தி யானலாம்

அடைபெறுவதென்றுமுத்தியதிமதூரசெந்தமிழ்க்கு
 மருள்பெறநின்றதுசித்தியாகலாம்
 அதிரவருமென்றுமுட்ட வலகில்வினேசண்டைநீர்க்
 வடலெதிர்புரிந்துவெற்றி யாகலாம்
 இலகியநலஞ்செயுட்ப கமுமுடனிறம்வெளுத்த
 விபவரசெனும்பொருப்பு மேறலாம்
 இருவரவாரின்றிடத்து வெவ்வொவாரிந்திடத்து
 மொருவனிவனென்றுணர்ச்சி கூடலாம்
 எம்படர்தொடர்ந்தழைக்கி லவருடனெதிர்த்துளுட்க
 விடியெனமுழங்குவெற்றி பேசலாம்
 இவையொழியவும்பலிப்ப தகலவிடுமுகள்வித்தை
 யினைபினிவிடும்பெருத்த பாருளீர்
 முலையிடைகிடத்தினைப்ப மொருமொகெனவண்டிரைப்ப
 முகையவிழ்கடம்படுத்த தாரினான்
 முதலிபெரியம்மலத்துள் வரையாலமண்டபத்துண்
 முனிவர்தொழுவன்றுநிர்த்த மாடினான்
 முன்னதொறுமுழங்கியொற்றி முகிலெனவிரங்குவெற்றி
 முறைநெறிபற்ற்துவிட்ட கோழியான்
 முதியவுணரன்றுபட்ட முதியகுடர்நன்றுசுற்று
 மூதுகமுமுபந்தரிட்ட வேலினான்
 முருகுவுபைம்புனத்தி வளருமிருகுன்றமொத்தி
 முகுடிபுகுந்திருக்கு மார்பினான்
 முகன்களியின்பிமொய்த்த வறுவர்முலையுண்டுமுற்றும்
 முடிவுடன்வளர்ந்திருக்கும் வாழ்வினான்
 முலிறைமடந்தைபெற்ற வொருமதலையென்றுதித்து
 முலையிடியவுந்துணித்த தோளினான்
 முலையுமவன்றிருக்கை யயிலையுமவுன்கடைக்க
 முலையுநிர்த்திருக்க வாருமே.

கடைக்கணியல்வகுப்பு

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேல்வகுப்பு.

தனத்தன தனத்தன
தனத்தன தனத்தன
தனத்தன தனத்தன
தனத்தன தான.

பருத்தமுலை சிறுத்தவிடை வெளுத்தநகை கறுத்தருழல்
சிவத்தவிதழ் மறச்சிறுமி விழிக்குறிக ராகும்
பனைக்கைமுக படக்கரட மதத்தவள, ககக்கடவுள்
பதத்திடுகி களத்துமுனை தெறிக்கவர மாறும்
பழுத்தமுது தமிழ்ப்பலகெ யிருக்குமொரு கவிப்புலவ
னிசைக்குருகி வரைக்குகையை யிடித்துவழி காணும்
பசித்தலகை முசித்தமுதுமு றைப்படுத லொழித்தவன்
ருர்த்துதிர நிணத்தசைகள் புசிக்கவரு ணேரும்
சுரர்க்குமுனி வரர்க்குமக பதிக்கும்விதி தனக்குமரி
தனக்குரார் தமக்குமுறு முடுக்கண்வினை சாடும்
சுடர்ப்பரிதி யொளிப்பிலி லொழுக்குமதி யொளிப்பிலி
யடக்குதழ லொளிப்பவொளி ரொளிப்பிரபை வீசும்
துதிக்குமடி யவர்க்கொருவர் செடுக்கவிடர் நினைக்கின
ருலத்தைமூத லறக்களையு மெனக்கோர் துணை யாரு
சொலற்கரிய திருப்புகழை யுரைத்தவரை யடுத்தபன்
யறுத்தெறிய வுறுக்கியெழு மறத்தைநிலை மாணு
தருக்கிகமன் முருக்கமரி னெருக்குமிதி தரித்தமுடி
படைத்தவிதல் படைத்தவித கழற்குறிக ராகும்
தலத்திலுண் ணைத்தொருதி களிப்பிலுண் வழைப்படு
மலக்கமல கரத்தினமுனை விதிர்க்கவனை வாகும்

தனித்துவழி நடக்குமென திடத்துமொரு வலத்துமிரு
 புறத்துமரு கடித்திரவு பகற்றணைய தாரும்
 சலத்துவரு மரக்கருடல் கொழுத்துவளர் பெருத்தகுடர்
 சிவத்ததொனாட யெனச்சிகையில் விருப்பமொடுருடும்.
 திரைக்கடலை ரிடைத்துநிற புனற்கடிது குடித்துடையு
 முடைப்படைய வடைத்துநிற நிறைத்துவினே யாடும்
 திசைக்கிரியை முயற்குலிச னறுத்தசிறை முளைத்ததென
 முகட்டினிடை பறக்கவற விசைத்ததிர வோடும்
 சினத்தவுண ரொதிர்த்தரண களத்திலவெரு குரைத்தலைகள்
 சிரித்தெயிறு கடித்துவிழி விழித்தலற மோதும்
 திருத்தணியி லுதித்தருளு மொருத்தன்மலை விருத்தமென
 துளத்திலுறை கருத்தன்மயி னடைத்துருகன் வேவே.

வேல்வகுப்பு முற்றிற்று.

மயில்வகுப்பு.

தான தன தந்தன
 தான தன தந்தன
 தான தன தந்தன
 தந்த தனநா.

தவனு மம்புலியு மாசுற விழுங்கியுமி
 லாமருவும்பணி யிரண்டிமழுதே
 னைந்துமுக னுனைமுக னெங்கடவு
 னாமெனமொழிந்தக கென்றுவிடுமே
 ர்கலிதடைந்தமுது வானவரந்தவரு
 திபகவன் னுயில னந்தன்மணிசேர்

ஆயிரமிருந்தலைக ளாய்விபணங்குருதி
 யாகமுழுதுருளைய வந்ததையுமே
 வேகமுழுதும்புகவி ராமனொருதம்பியிசை
 வீடண்ணருந்தமையன் மைந்தனிகலா
 வீசுமரவஞ்சிதறி யோடவருவெனகலுழன்
 மேலிடியெ னும்படிமு முகிவிழுமே
 மேதினிசுமந்தபெரு மாசுணமயங்கநச
 மேவுசரணகொடில கெருகுமுழுமே
 வேலியெனவெண்டிசையில வாழுமுரகத்தனா
 வேயுமுலெனுஞ்சின முடன்படருமே
 போதினிலிருந்தகலை மாதினைமணந்தயுயர்
 ஷோதனையிரந்தமலர் கொண்டுமுறையே
 பூசனைபுரிந் துகொடி யாகிமகிழொன்றுதுகா
 போன்முடிவிளககவரு மஞ்சமடுமே
 பூதரொடுகந்தருவர் நாதரொடுகிம்புருடர்
 பூரணகணகசொளாடு வந்துதொழுவே
 போரிடுவெவன்றுவெகு வாரணகணகளுயிர்
 போயினமெனும்படி யெதிர்ந்துவிழுமே
 கோதகலுமைந்துமலர் வாளிமதனன்பொருவில்
 கோலவுடலகருகி வெந்துவிழுவே
 கோபமொடுகண்டவிழி நாதரணியும்பணிகள்
 கூடிமுனமஞ்சிவலை சென்றுபுகமே
 கூவியிரவந்தமுணர் வாழியெனநின்றபொரு
 கோடியொடுவென்றிமுறை பும்பகறுமே
 கோலமுறுசெந்தினகர் மேவுருமரன்சர்ண
 கோகனத மன்பொடுவ ணகருமயிலே.

உ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சேவகன் வகுப்பு.

தன தன தனன தன தன தனன
தன தன தனன தனத்தா தனனா.

இருபிறை யெயிறு நிலவெழ வுடவ
நிருள்படு சுருப முடைக்கோ விடவே
இறகிய கயிறு படவினை முடுகி
யமபிடர் பிடரி பிடித்தே கொடுபோய்
அருமறை முறையின் முறைமுறை கருதி
யதரிடை வெருவ வொறுத்தால் வகையால்
அறிவொடு மதுர மொழியது குழறி
யலமரு பொழுதி லமைத்தால் வருவாய
ஒருபது சிரமு மிருபது காமும்
விழவொரு பகழி தொடுத்தோன் மருகா
புரமது பெரிய திரிபுர மெரிய
புயர்கன கிரியை வளைத்தோர் புதல்வா
புருவள ரடவி வனிதையர் பரவ
மரகத விதணி லிருப்பாள் கணவா
கணகடல் கதற நிசிரார் மடிய
மலையொடு பொருத முழுச்சே வகணே.

சேவகன் வகுப்பு

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேல்வாங்கு வகுப்பு.

௧௯௯

தன தன தந்தன தன தன தந்தன
தந்தன தானாந்தன தானாந்தன.

திடலிய நெஞ்சடை யடியரி மிம்பைநெ
மெம்படி தீயாகுகுறை பேயாழ்த் தது
செயசெய வென்றிசை பரவிய வெங்கெனக
மெகலி தேசாந்தர மேசாயந்தது
செயலுறை நஞ்சுறழ் மயநுறு நெஞ்சினா
வஞ்சகர் தீமானகதர் தாமேங்கினா
சிகரத ரங்கித மகரநெ ருங்குபெ
ருங்கன நீமுண்டென் வாயமாண்டது
தெரியலர் சென்றடை திசைகளி லெண்கரி
சிமபெழ மாறாங்கிரி நூரூத் துளை
சிகரநெ மிங்கிரி குடைகடி நகதுதி
கத்தமும் லோகாந்தமு நீர் தேங்கின
சிறையுள முந்திய குறைக னொழிந்துசெ
யன்கொடி தேவேந்திரர் சேணுண்டனர்
திரிபுல னங்களு மொருபய மின்றிய
னங்கெழி சோபுண்டற கேர்புண்டனர்.
விடவச னஞ்சில பறையும்வி ரிஞ்சன்விழி
லங்கது கால்புண்டென் மேநீர்த்தனன்
விகதித சுந்தர விதரண னைந்தரு
வெந்தெழில் வீமரண் பெரழின்பு வாழ்த்தது

விழைவுத ரும்பத சசிதன் வினங்கிய
 மங்கல தூல்வாங்கு கிலாள் வாழ்ந்தனள்
 வெருவியொ துங்கிமை யவரெவ ருஞ்சிறை
 வென்றித மேலாம்படியே மீண்டனர்
 விழியொரி ரண்டொரு பதுசத நின்றெரி
 கண்டகன் மேல்வாங்கினே கால் சாய்ந்தது
 வெளிமுழு துத்திசை முழுதும் விழுங்கியே
 முககன சூர்மாண்டற வேர் மாய்ந்தது
 விபுதர் பயங்கெட நிருதர்த ளங்கெட
 விண்கெடு மேடாம்படி பா டோங்கின
 மிடைகுறன் வெங்கொடி கழுகுப ருந்துவி
 ருந்தென வுரூர்ந்தகல் வா றூர்ந்தன.
 அடவிப டிஞ்சடை மவுலியில் வெம்பணி
 யம்பணி யாமாங்கதர் வா மாங்களை
 அனுபவை யம்பிகை யனுதிதை யம்பைத்தரி
 யம்பகி யாசாம்பரை பாசாங் குசை
 அனகைய சஞ்சலை யதிருண சுந்தரி
 யந்தரி காலாந்தகி மேலாக் திரு
 மலைய லங்கிர்தை யபிரய பகருரை
 சங்கினி மாணுக்கனி ஞானாங்குழை
 தணிமுக பந்திகள் சிறுபொறி சிந்தவி
 லோத்தழல் வாய்கான்றிடு நாகாக் கதை
 அபயவ ரம்புரி யுபயக ரந்திக
 முந்தணி யாமாங்கறி தாய்மாண் பினள்
 தலைத ருத்திரு மதலையி பங்கொன்ப
 பங்கொடு பாய்மாண்கலை வாய்மாண்பு
 மிழிசுற மின்புணர் தணிகையி லந்தனை
 லித்திர ரசாகைக தாயாய்ந்தவன்

அகசு

வேல்வாங்கு வகுப் ப

வடவையிடும்படி மணிமுடி பஞ்செழு
விஞ்சிய மாடாம்புடை நாடாண்டகை
வசைகரு துங்குரு பதியொடு தம்பிய
நும்பட வேபர்ணடவர் தேருர்ந்தவன்
வடவில் வளர்ந்திடை மகளிராகு விர்துக
டகருடை வார்பூர்துகில் வாராபூம்புயல
வரைநிறை கன்றின முழுது மயங்கிய
பணகெழு வேயேந்திய வாயாண்கழல
மருதிடை சென்றுயா சககித டிந்தடா
வெம்புளை வாய்கீணெடாரு பேயகாதவன்
மதசயி லமபொர வரவிடு நெஞ்சினில்
வஞ்சக மாமான்பகை கோமானறிரு
மருகனி ரம்பிய மதிமுக மஞ்சரி
குஞ்சரி வாகாமபரை தேய்காங்கெயன்
மகபதி தன்பதி பணகிழி யும்படி
யனறடல் வாளோங்கிய வேல்வாங்கவே.

வேல்வாங்கு வகுப்பு

முற்றிறறு.

ஆக வகுப்பு—ஆறு.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணகிரிநாதராளிச்செய்த
கந்தராஸூதி.

காப்பு.

கெஞ்சக் கணகல்லு கெகிழ்ந் தருகத்
தஞ்சத் தருஞ்சண் முகனுக்கியவ்சேர்
செஞ்சொற் புனைமால சிறந்திடவே
பஞ்சக்கரவானை பதம்பணிவாம்.

தூல்.

மதயானை அநுசரிக்க.

ஆடும்பரிலே லணிசேவலெனப், பாடும்பணியே பணியாவருள்
தேங்கயமா முகனைச்செருவிற், சாடுத்தளி யானை சகோத

வணங்காரத்தண்டிக்க.

சல்லாசரிராகுல யோகவிதச், சல்லாபவினோ தனுநீவஸ்யேயர்,
பாமறவென்னை யிழந்தந்தந், சொல்லாய்முருகாகர பூய்தியே

கல்வியின்மெச்ச.

புண்பார் கணன்மாருதமே, ஞானோதயமோவானுன்
புண்புணுமோவெனை யாண்டவிடர், தானோபொருள்
முனை.

துறவுபெற.

வளைபட்டகைமா தொடுமக்களெனுந், தளைபட்டழியத் தருமே
தருமோ, கிளைபட்டெழு குருமுறகியுந், துளைபட்டிருவத் தெரு
வேலவனே.

மாயையை ஒழிக்க.

மாகமாயைகளை நீதிவல்லதரான், முகமாறுமொழிந்து மெ
நீலனே, யகமாடைமடந்தையரென்றயருந், சகமாயையுணின்
கயங்குவதே.

மாதரைத்தழுவு.

திணியானமனே கிலைதுனதா, ளணியாராவின் தமரு
தேச, பணியாவென வள்ளிபதம்பணியுந், தணியாவதிமோ கதமா
ரனே.

தீராப்பிணிதீர.

கெடுவாய்மன நேகதிகேள்தரவா, திடுவாய்வடி வேலின
ணினைவாய், சுடுவாய்நெடுவேதனை தூள்படவே, வீடுவாய்விக
வினையாவையுமே.

குடிகளைத் தன்வசமாக்க.

அமரும்பதி கேளகமாமெனுமிப், பிரமககெடமெய்ப்பெ
பேசியவா, குமரன்கிராசகுமாரிமகன், சமரம்பொருதான்
கினை

பெண்ணுடை ஒழிக்க.

மட்டுக்குழன் மங்கையர்மையல்வலைப், பட்டேசல்படு
நெருழுவேன், றட்டேறடேவ் சைலத்தெரியு, கிட்டேகிர
பயனே.

சந்தரனுபூதி.

அகசு

நமனை விலக்க.

கார்மாயிசைகாலன் விற்கலபத், தேமாமாயிசைவந் தெதிரப்ப
யாய, தாமார்பவலாரிதலாரியெனுஞ், ஞாமாமடியத்தொடுவேல
னே.

கௌ

தனிகைகோர்க்க.

கூகாவெனவென் கிளைகூடியழப், போகாவைகமெய்ப் பொரு
பசியவா, நாகாசலவே லவநாலுக்கித், தியாகாசரலோககிகாம
யே.

கக

களவு வெல்ல.

பெம்மான்மகளைத்திருநெதிருடன், பெம்மான்முருகன்பிலவா
றவான், சும்மாவிருசொல்லறவெனறலுமே, யம்மாபொருளொன்
யிந்திலனே.

கஉ

இருள்வழிநடக்க.

முருகன்மனிலேன் முந்நருருவென், மருள்கொண்டரியா
ந்தரமோ, வருவன் மருவன் னுளதனிலதன, மிருளன்ருள
மெனநின்றதுவே.

கங

பாததரிசனஞ்செய்ய.

கைவாய்க்கிரவேன் முருகன்கழல்பெற். நய்வாய்மனளையொ
யொழிவாய், மெய்வாயவழிகாசியொடுஞ்செவியா, மைவாய்க
லும்வாலினையே.

கச

அவ்நடவதானம் செய்ய.

கன்குமான்ருகனென் றுமொழிந், துருஞ்செயந் துண
ன்வாய், பொருபுகளருழ்புவிபும்பரவுன், குருபுகளடு
ஞ்சரனே.

கடு

அ.உ.ப.

கந்தரனுபூதி.

பேராசைவிலக்க.

பேராசைமெனும் பிணியிற்பிணிபட், டோராவினையேனு,
ததகுமோ, வீராமுதுசோ படவேலெறியுந், குராசுரலோகதூ
ரனே.

தன்னடததைமேன்மையாக.

யாமோதியகல்வியுமெம்மறிவுந், தாமேபெறவேலர் தத்த
ம், பூமேன்மயல்பேரயறமெய்ப்புணர்வீர், நாமேனடவீரகடவீர்
யே.

கற்பழியாதிருக்க.

உதியாமரியாவுண ராமறவா, விதிமாலறியாவி மலையாந்
வாதிசாவககாவயாவமரா, வதிசாவகரூபயகரனே.

இலவாழ்க்கைநீக்க.

வடிவுந்தன மூமனமுககுணமுக, குடியுக்குவமுதகுடிபே
லா, வடியந்தயிலாமயில்வேலரசே, மிடியென்றொ ரூபாவில
படினே.

அனுக்கிரகம்பெற.

அரிதாசியமெய்ப்பொருளுக்கடியே, னுரிதாவுபதேசமு
தியவா, வீரிதாரண விக்கரம வேளிமையே, புரிதாசக கா
தனே.

திருவடிவணங்க.

கருதாமறவாநெறி காணவெனக், கிருதாசுவன கந்த
சைவாய், வரதா முருகா மயில்வாதனே, விரதாசு
டனே.

கந்தரனுபூதி.

அடக

தவம்பெற.

தானைக்குமரே சனெனக்கருதித், தானைப்பணியத் தவமெய்தி
பாலைக்குழுவன்னிபதம்பணியும், வேளைச்சரபு பதிமேருணை
உஉ

சலிகைசொல்ல.

அடியைக் குறியா தறியாமையினான், முடியைக் கெடவே மு
றையே முறையோ. வடிவிக்ரமவேன்மகிபா குறியின், கொடியைப்
புருகி குணபுதரனே. உஉ

மாதர்விலையில் அகப்படாதிருக்க.

கூர்வேல் விழிமங்கையர்கொங்கையிலே, சேர்வேனருள்சேரவு
ண்ணுமதோ, சூர்வேரொடுகுன்றுதுளைத்தகெடும், போர்வேல்
ததரபுபதியே. உஉ

மகரவினை ஒழிக்க.

மெய்யேயெனவென்வினைவாழ்வையுதர், தையோவடியேனலை
ருமோ, கையோவயிலேகழலோமுழுதுஞ், செய்யோய்யமயிலே
வகனே. உஉ

யாருமறபேர்க்கு ஆதாரமாக.

தாரமிலேன ருளைப்பெறவே, நீதாடுருசற்று கிணைத்திலே
தாருமருளவினோதமனோ, தீதாசரலோகசிகாமணியே. ()

பாக்கியத்தை விதிவழி அனுபவிக்க.

புலிகர்வாழ்வையிரும்பியபா, நென்னேவிதியின் பயனி
பொன்னே மணியேபொருளேயருளே, மன்னேமயிலே
வகனே. உஉ

தான் அவனாக.

ஆனாவுமுதேயயில்வேலரசே, ஞானாகரணே கவிலத்தகு
யானாகியவென்னை விழுகி வெறுத் தானாயநிலை நின்றது
பரமே.

கடவுள் முன்கோபமாற்ற.

இல்லேயெனுமாயையிலிட்டனை நீ, பொல்லேனறியாமை
றுததிலேயே, மல்லோபுரிபன்னிருவா முவிலென், சொல்லேயு
புருகடர்வேலவனே.

வழக்குப்பேச.

செவ்வமணுருவீற் றிகழ்வேலவனன், ரெவ்வாததெனவு
லித்ததுதா, னவ்வாரறிவா ரறிகின்றதலா, வெவ்வா ரெருவ
கிசைவிப்பதுவே.

கடவுள் முன்னிலையில் ஞானம்பெற.

பாழ்வாழ்வெனுமிப் படுமாயையிலே, வீழ்வாயெனவென்
விதித்தனையே தாழ்வானவைசெய்தன தாமுளகோ, வாழ்வா
நீமயில்வரகனே.

கோலேமறுக்க.

கலையேபதறிக் கதறித்தலேயு, டலையேபடுமா றதுவா
லோ, கோலையேபுரிவேடர் குலப்பிடிதோய், மலையேமலேக
னையனே.

வியாகுலம் ஒழிக்க.

கந்தாருலவில் லொடுசெவ்வமெனும், வித்தாடலு
டப்பெறுவேன், மந்தாமினித்தவரோதயனே, கந்தாமு
கரனே.

கந்தரனுபூதி.

அ.உ.ந்.

பெண்களைத்தாயாகவினைக்க.

சிவகாமடந்தையர் தீநெறிபோய், மங்காமலெனக்குவரந்தர
ய், சுவகராமகிளவலசணமுதனே, கனகாநதிபாலகருபாகரனே.

சரீரவாஞ்சை ஒழிக்க.

விதிகாணுமுடம்பைவிடாவினையேன், திகாணமலாக்கழிவெ
றருள்வாய், மதிவாணுதல் வள்ளியையல்லதுபின், றுதியாவிதா
பூபதியே.

ந.இ

கடவுளைக்காண.

நாதாகுமராகமவென்றறா, ரோதாயெனவோதிய தெப்பொரு
ன். வேதாமுதல் விண்ணவர் குடுமலர்ப், பாதாகுறமின்பத சே
ரனே.

ந.சு

தனது அகந்தையை ஒழிக்க.

கிரிவாய்விடுவிக் கிரமவேலிரையோன், பரிவரமெனும்பதமே
லையே, புரிவாய்மனனேபொறையாமறிவா, லறிவாய்மையோடு மக
தையையே.

ந.எ

பிரகாசம் ஒழிக்க.

ஆதாளியையொன்றறியேனையறத், தீதாளியையாண்டது செ
தோ, கூதாளகிராதகுவிக்கிறைவா, வேதாளகணம்புகழ்நீவெ
ன்.

ந.உ

ஜனனம் எடாதிருக்க.

மாவேழ்சனனங்கெடமாயைவிடா. மூவேடனையென்று முடி
தோவேகுறயின்கொடிதோள்புணருங், தேவேசிவசுக
ந.

அரசு

கந்தரனுபூதி.

மாயைதெளிய.

வினையோடவிடுகதநீர்வேன்மறவேன், மனையோடுதிவக
வெட்டிவோ, நனையொடருவிததுறையோடுபக, தினையோடி,
மதிரித்தவனே.

நித்தியதேகம் பெற.

சாகரதெனையே சரணாகதனிலே, சாகரமனார் கலகஞ்ஞெ
ன், வாகரமுருகாமயிலவாகனனே, யோகாசிவஞானோபதேசிகெ

நின்றநிலநிற்க.

குறியைக்குறியாதுகுறித்தறியு, செறியைத்தனிலேவிடை
நிடைநூல், செறிவற்றவகோகிரசின்மைதழமற், நறிவற்றறியா
மற்றதுவே.

ஆசானுகி அனுக்கிரகிக்க.

தாசாமணியுந்துதிலும்புனைவா, தோசாமுருகாநினதன்பு
லாசாநிகளந்துகளாயினபின், பேசாவனுபூதிபிறத்ததுவே.

குருமத்திரம்பெற.

சாமித்தனிலென்முருகன்சரணஞ், சூழிம்படித்ததுசொ
தா, விதிஞ்சாநீமா முடிவேதமும்வெக, கரிம்புனமும் கமரு
தே.

கல்லியில்கம்பாவித்த.

காசாநியகல்லியுனார்கடைசென், நிரவாவகைமெய்ப்பெ
நையோ, குரவாகுமகாகுவிசாயுதஞ், ஆவாசிவயோக
னே.

கந்தரனுபூதி.

அஉதி

மனவருத்தந்தீர.

எந்தரயுமெனக்கருடந்தையுநீ, சிந்தாருலமானவைதீர்த்தெனையான்,
கந்தாகதிர்வேலவனேயுமையான், மைந்தாருமராமதையகனே,
சக

ஆனந்தகடனங்காண.

ஆருதையுநீத்ததன்மேனிலையைப், பேருவடியேன்பெறுமாறு
னதோ, சீருவருருர்சிதைவித்திமையோர், கூருவுவீகம் குளிரவித்த
வனே.
சஎ

தற்சொருபங்காண.

அறிவோன்றறநின்றறிவாரறிவிற், பிறிவொன்றறநின்றபிரா
னையோ, செறிவொன்றறவந்திருளேசிதைய, வெறிவன்றவரோ
நிறும்வேலவனே.
சஅ

தன்னை அறிந்துகொள்ள.

தன்னந்தனிரின்றதுதானறிய, வின்னம்மெவருக் கிசைப்பது
யிவ், மின்னுக்கதிர்வேல்விகிர்தாநுனைவார், கிஷ்ணல்களையுக் கிரு
வையுழ்கடரே.
சக

அவா அறுக்க.

மதிசெட்டறவாடிமயவகியறக், கதிசெட்டவமெகெடலோகட
னதிபுத்திரஞானசுகாதிபவத், திதிபுத்திரர்வீறடுசேஷகனே.

நினைத்தபடிதரிசனங்கொடுக்க.

உருவாயருவாயுனதாயிலதாய், மருவாய்மலராய்மணியாசொளி
யுந், கருவாயுயிராய்க்கதியாய்விதியாய்க், குருவாய்வருஷா பருள்
வாய்முன்னே.
சஉ

கந்தரனுபூதி முற்றிற்று.

உ-

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருணகிரிகாதாராளிச்செய்த

பஞ்சரத்நத் திருப்புகழ்.

*

—o—o—o—

தன்ன தனத்த தனந்தாளுதன
தன்ன தனத்த தனந்தாளுதன
தன்ன தனத்த தனந்தாளுதன—தனதாளு.

மலடிவயிற்று மகன்போலே யொரு
புதையலெடுத்த தனம்போலே யொளிர்
வயிரமடித்த களம்போலே யொயிலிள்—முலைமாறார்

வலியவினைத்த சுகம்போலே கதி
ரொளிவிடுரது வடம்போலே பரி
மளமிகுபுட்ப வனம்போலே சுர—நதிபோலே

அலைகடல்பெற்றிடு பெண்போலே வரு
புலவர்தமக்கிரு கணையோலே கரை
யருகிலடுத்த சலம்போலே யுன—தழகாமோர்

அமுதுபுகித்த ரசம்போலே திரை
கடன்மடைவிட்டசலம்போலே தின்
மதிசயமுத்தமி முன்போலோ தரி—னருடாராய்

கலகலெனசொல் சிலம்பரசிர் பெறு,
முலைமகள்பெற்ற குழந்தாய் மாகை
கரிமுதலுக்கொரு தம்போ னவர—மகனாமோர்

கடிமலர்மொய்த்த கரும்பேஞானி கண்
மனதுருசித்த கருப்பே வானவர்
கவலைதணித்தரு ளன்பே மாயவன்—மருகோனே

சூவிசன் மகட்கொரு நண்ப வோழிசை
யளிகள் சுணவத்த கடம்பா போய்வரு
குரைகடலுக்கொரு சம்பா னாய்வரு—வடிவேலா

கொடியபிணிக்கு மருந்தே தாள்பணி
யடியர்தமக்கு விருந்தே தோகைகொள்
குருகுநடத்து துரங்கா வேரக—முருகோனே.

தானதனத்தத் தனந்தனதன
தானதனத்தத் தனந்தனதன
தானதனத்தத் தனந்தனதன—தனதான.

தேனைவடித்துச் சொரிந்த தேன்கொதி
பாலுடனெக்கத் கலந்ததோ நல
சீனியிலிட்டுப் பிசைந்ததோ பல—கனிதாமே

தேடியெடுத்துப் பிழிந்ததோ நினை
பாகுபதத்திற் சமைந்ததோ விவை
சேரவுருட்டத் திரண்டதோ நல—ரசமீசே

ஞானமுனைத்துப் பகிர்ந்ததோ விதி
ஸேயெழுபுட்பச் சுகந்தமோ மறை
நாமுள்வித்தைப் பரசங்கமோ வெண்—வண்ணாவல்

நாவலர்மெச்சிப் பணிந்து தாமுவ
நீயெனைமெச்சிக் கணிந்து பேசுவ
காணுனைமெச்சிப் புகழ்ந்துபாடவு—மருடாராய்

யானைமதப்பட் டெழுந்ததாமென
வேயிருபதம்ச சதங்கையோவிட
வாறுமுகத்துத் குழந்தையாயரு—எனையார்பால்

ஆறுமுலைசெய் பருத்துபாலுட
ஐறுமலைக்கட் சொரிந்தவாமென
வாறுமுலைக்கட் சரத்தபா வதி—வமையாதே

சோனைமழைக்கொத் திருத்துலா வரு
கோதமுதாத் தாவகமே வெழு
குரியனெக்கத் திரிந்துலா விய—புதல்வோனே

சோனைமலைக்குக் கடம்புபோல
விராலிமலைக்குக் கொழுத்துபோ லுயர்
சுவர்மிமலைக்குக் கரும்புபோல் வரு—முருகோனே.

தன்ன தனத்தத் தனத்தத்தன
தன்ன தனத்தத் தனத்தத்தன
தன்ன தனத்தத் தனத்தத்தன—தனநானு.

தலியையலைந்து தெனாந்து விட்டொழி
பினையையலுத்துத் துரத்தி விட்டெழு
வலையெழுப்பைத் தணித்து விட்டத—வெரியாதே.

கடினகசப்புக் கினிப்பு விட்டென
துயரிலமுகைத துடைதது விட்டொரு
கருணைமழைக்குட் குளிக்க விட்டினி—யலையாதே

அலையுமனத்தைப் பிடித்து வைத்ததி
லுறையுமிருட்டுக் கருகக லுக்குறி
னழகுவினககைப் படுத்தது வைத்தது—தவிடாதே

அறிவையுருட்டித் திரட்டி வைத்தது
னமுதருணததைத் துதிக்க வைத்தென
யடிமைபடைக்கக் கருத்தது முற்றிலு—கிணையாயே

மலைமகன்பயப்டுட் டொளிப்பதற கொரு
புகலிடமறறுத தவித்தது நிறகவும்
வடவரைமிககுச சலித் திருக்கவு—மதனாலே

மலையரசற்குப் பழிபபெனச சொலி
புறவின்மூறைபயற் றெனக் குறித்தபின்
மகிமைகிடைக்கக் குறிப்பை வைத்தமா—வீனையாதே

குலவரைவிட்டுத் திசைக் களிறறினை
புடலைமதித்ததுக் கிழத்த திற்சொரி
குருதிசுடித்துப் பெருத்த செப்பின—முலையாளோர்

குறமகளைக்கைப் பிடித்து மற்ருரு
துறைமகளைக்கைப் பிடித்து மிககுள
குருகிரியைக்கைப் பிடித்திருக்கு மெம்—முருகோனே

தன தன தன தன தந்தத்தத்தன
தன தன தன தன தந்தத்தத்தன
தன தன தன தன தந்தத்தத்தன—தன தானா.

அரிவையரெனுமிரு தங்கக் கடடிக
ணிருபுறமருவொரு சிவகக் குட்டி
னறமுதமதிபுனை செம்பொற் சுட்டியு—முகமீதே

அழகொழுகியமது வுருத்துபி ணயுமட
மவளிவன் விழிவரு தும்பிப் பட்சிபு
மதுவிதுவெனுயிவை சண்டை பட்டது—மெழுதாரும்

இரவிலொளிரணி யந்தத்திற் பொலி
யிமையவரவரவர் சித்திப்புக்களு
யிறைமகபதிபயி விர்தரப் பட்டமு—மழியாதே

இசையெழுதனை சதங்கைக் கொத்துகள்
கலசலவெனுமா விர்தப் புட்பமு
யிருவீழுருளிரவு மென்றைக் கிப்படி—வருவாயே

குரைகடலெனுமொரு தம்பட்டத் தொனி
இழிபடமதன னுடம்பைச் சுட்டது
குளிர்தாவருணமழை சித்தத்தககவா—குருநாதா

குறமகன்கினிமொழி கண்டிச்சைப் படு
பரிமுன்களப் சுந்தரத்தத் தீதப்பின
குவிமுலைமுகடு மழுந்தத்தத்திடு—மணிமார்பா

திரைகடலெனுமொரு பெண்பெத் திட்டது
தெரிசுண்புறவிரு சண்டெழ்ம் திட்டது
தெரிசுண்புறவிரு சண்டெழ்ம் திட்டது—தலவீரனா.

தி நிரபடல் மிது துன்பத்துக் கெழு
தினசரினைபவ ரன்னைப் பெற்றுயர்
திரிசிரிசிரியினி லின்பத் தைத்தரு—முருகோனே

தனைத்தானை தாத்தத்தனான
தனைத்தானை தாத்தத்தனான
தனைத்தானை தாத்தத்தனான—தன்தான

வழமைப்பாழ்பிணி யாற்றப் படாதுள
முருகிப்போனது கோற்றப்படாதினி
மகிமைக்கேடுகள் பார்க்கப் படாதின—தமையாதோ

வலியப்பெயுடல் கூச்சப் படாமையும்
முடியப்பெரிய நசுக்க தரகையு
மறுசொற்காதுகள் கேட்கப்படாமையும்—வரலாமோ

செறுவிப்பாய்புலி வேட்டைக்கு னேவரு
பசுவைப்போன்மிடி யாற்பட்ட பாடொரு
கதையைப்போலிஊத யார்க்குசொல் வேனிரி—மறியாயோ

கவலைச்சாகர மீச்சுக்கு னேயுயிர்
தவறிப்போருமு னோட்டத்தி லோடியு
கருணைத்தோனியி லேற்றிக்கொள்வாய்தின—மலைவேனே

குறைபட்டேனாயி கரத்துக் கொளாயென
முறைபிட்டேகரி கூப்பிட்ட காளொரு
ஞாலிப்போயுயிர் மீட்டுக்தொன் வோர்நரு—முருகோனே

அரு.உ

பஞ்சரத்நத் திருப்புகழ்.

குளிர்முத்தாலணி மூக்குத்தி யோடிவரு
களபப்பூணமூலை பார்த்துப் பெண்மோகினி¹
ருவினைப்பார்வையின் மாட்டிக் கொள்வோர்பணி—குருநாதா^{*}

நறையிற்றாதுகு பூக்கொத்தி லேகணி
கிழியத்தேனமிழ் காய்க்கொத் திலேமயி
னடனக்கால்படு தோப்புகு னேபல—வயலுடே

நதியிறகாவிரி யாற்றுக்கு னேபயில்
வளமைச்சோழநன் னுட்டுக்குனே சில
நகரிற்சீர்பெறு மோகூத்தை யேதரு—முருகோனே.

பஞ்சரத்நத் திருப்புகழ்.

முற்றிற்று.

மகாமகோபாதாராஃ . டாக்டர்
ஐ. வே. சாமிநாதையர் நூல் நிலையம்
அடையாறு, சென்னை-20.

சிவமயம்.

அருணாசலபுராணச் சருக்கத்தின்

திருவுருவப்படங்களட்டவணை.

- 1-வது. விநாயகர், பரமசிவன், சுப்பிரமணியர்படம்.
- 2-வது. விநாயகர்படம்.
- 3-வது. நடேசர்படம்.
- 4-வது. சுப்பிரமணியர்படம்.
- 5-வது. ரிஷபவாகனருடர்படம்.
- 6-வது. நந்திதேவர்படம்.
- 7-வது. திருமலைப்படம்.
- 8-வது. அடிமுடிதேவர்படம்.
- 9-வது. திருக்கணபுதைத்தபடம்.
- 10-வது. பார்வதியார்திருவவதாரப்படம்.
- 11-வது. இடப்பாகமெற்றபடம்.
- 12-வது. மகிடாசூரசம்மார்படம்.
- 13-வது. வச்சிராகதபாண்டியன்படம்.
- 14-வது. வல்லாளமகாராசன்படம்.
- 15-வது. தீர்த்தத்தினப்படம்.
- 16-வது. திருமலைவலம்புரிப்படம்.
- 17-வது. ஆதித்தபகவான்படம்.
- 18-வது. பிரதத்தராசன்படம்.
- 19-வது. பாவந்தீர்த்தபடம்.
- 20-வது. புளகாதிபன்படம்.

* ஆக படங்கள் 20-அடங்கியிருக்கின்றன.

சிவமயம்.

அருணாசலபுராணச் சருக்கத்தின்

அட்டவணை.

சருக்கங்கள்.	பக்கம்.
பாயிரம்.	145
1-வது. திருநகரச சருக்கம்.	175
2-வது. திருமலைச் சருக்கம்.	217
3-வது. திருவ்வதாரச சருக்கம்.	267
4-வது. திருக்கண்புடைத்த சருக்கம்.	317
5-வது. இடப்பாகம்பெற்ற சருக்கம்.	361
6-வது. வச்சிராங்கற்பாண்டியன் சருக்கம்.	369
7-வது. வல்லாளமகாராசன் சருக்கம்.	427
8-வது. தீர்த்தச் சருக்கம்.	471
9-வது. திருமலைவலம்புரி சருக்கம்.	493
10-வது. ஆதித்தன் சருக்கம்.	515
11-வது. பிரத்தராஜன் சருக்கம்.	523
12-வது. பாவத்தீர்த்த சருக்கம்.	537
13-வது. புளகாதிபன் சருக்கம்.	554

பாயிரமுட்பட சருக்கங்கள்-14

முற்றிற்று.

சிவமயம்.

அருஞ்சலபுராணச் செய்யுளகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அக்கணமழங்கிரி அ.	244	அத்தனாற்பெருந்	161
அக்கணங்கயிலை	444	அத்தசையதல	189
அக்கணநன்னீராடி	459	அத்தனுமொழிவா	329
அங்கர்புற்றேற	528	அத்தகையவீதிகட	343
அங்கமெல்லாமயிர்	191	அத்தடமுழுகி	482
அங்கதன்பினமுலு	379	அத்தனடியார்	547
அங்கமயாவு	393	அத்திரிமுதற்றலை	347
அங்கிசுலமோங்க	169	அந்தகர்க்குஞ்	436
அங்கிராச்சனகதி	221	அந்தமுடிவெல்லை	230
அங்கிதன்பெயரா	475	அந்தரத்தமர	328
அஞ்சனக்கிரியில்	361	அந்தவேளையி	318
அஞ்சலெனவமை	320	அந்தவிடத்துமை	345
அஞ்செழுத்துமவாழி	560	அந்தரியுமாய	358
அடிதலைவரவீது	242	அந்தவனநாடர்	400
அடலவன்வரக்கண்	370	அந்தகாவியக	404
அடித்தசெஞ்சடை	393	அந்தமலைவலம்	500
அடித்தருணகிரி	252	அந்தகத்தடத்தி	478
அட்டிக்குப்பாலரும்	278	அந்தவினை	496
அட்டித்தனைத்துந்	299	அந்தமைந்தர்தம்மை	515
அண்டவாயிரவர்படை	367	அப்பதிதழிந்தாட்	110
அணிச்சிதுபிறை	416	அப்படிமகிடன்சிறு	365
அண்டகடமுண்டி	280	அப்பொழுதரனு	327
அண்ணலிவைமொழி	251	அம்மலைச்சுடரடி	218
அண்ணலேக்கமையா	433	அம்பொருதவஞ்	259
அண்ணமலைப்புடையா	417	அம்மொழியெயர்ந்த	424
அத்திபிணைக்கூறு	16	அயனசங்கிரகம்	501

அநகர்

செய்யுளகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ஆயன் றவத்தினி	437	அற்றமில்லவன்	201
அரத்தருகத்தன	413	அனக கமாபுரத்தி	333
அரத்தருகுழவி	461	அனையமருகக	324
அரன்சிலை	292	அன்பாகருதி	548
அரம்பையுருப்பசி	389	அன்பிலுயா	349
அரிட்டையென ப	222	அன்புமுனிபுரைத்த	385
அரிமாலிதனடி	239	அன்றமாறிசை	187
அரியயள்ளவீடா	196	அன்னதவாபிரு	254
அரியயனுமன	257	அன்னமிசை	252
அரியமண்ட	308	அன்னவயலருணை	510
அருக்கவெண்பஞ்சு	296	அன்னமோகிளியோ	529
அருகிகனறனை	375	அன்னவனமகிட	363
அருணகிரிவலம்	496	அன்னவீராக	406
அருணைவாழிறை	523	அன்னையுருகனை	332
அருணைப்பதிவள	418	ஆ	
அருணைநகரவள	167	ஆகமாரணி	308
அருந்தவரைம்பதின்	383	ஆகமாதிமதனி	400
அரும்பவிழ்மலர்	528	ஆகையாலும்	218
அருவுருவாமொரு	386	ஆகவாமசாற்	33
அரக்கமாமலையுள	198	ஆகையாலுருகு	246
அலகைநாலிரண்டு	275	ஆசைதருந்திரு	256
அவ்வரைமறுத்தெ	381	ஆடலர்ந்த	402
அழகுதர்க்கனி	165	ஆடுமத்தந்தி	190
அழிந்தனைய	745	ஆதரவாகத்தங்க	456
அழியாதவனாக	255	ஆதியாமிவர்க	200
அளகையானரசே	442	ஆதியோசாரண்	468
அளகித்திகனி	225	ஆதிவேதனரு	472
அளித்தந்தரிதா	249	ஆரணனாநீரணனு	281
அற்புதத்தம்	454	ஆரணன்	829
ஆற்றமற்றமுனிவர்	515	ஆரிடபிராகேத	195

செய்யுள்காராதி.

அநுஎ

பாட்டு.

பக்கம். பாட்டு.

பக்கம்.

ஆலயத்திலுற்ற
ஆவடியளவு
ஆளிமேற்கன்னி
ஆளியேறுசென்
இ
இக்கதைபடி
இக்காதையின்
இக்கிதுவாய்
இக்கிவைவயிரு
இக்கிவான்
இதைவிடவே
இத்தலத்திலு
இத்தலமுதற்
இத்தலத்தை
இத்தகைசிறப்பை
இத்தமொழி
இத்தவண்ணம்
இத்தமாக்கதை
இத்திரகீல
இத்திரன்போன
இத்திரகரா
இப்படியே
இமகிரிப்பதி
இமையவெற்
இம்மயலெங்
இரவிகன்சுந்
இருப்பனத்தன்
இருநருக்குத்
இருமயசேர
இருவினையுதறு

435
484
378
378
560
419
282
287
346
450
346
350
249
428
350
431
394
177
513
180
191
306
298
240
155
184
178
221
506

இலகும்ங்கை
இல்லமுற்ற
இளமுலை
இளைத்தகொடி
இறத்திடம்
இறத்தவயிரி
இன்றெருமுதி
இன்னதா
இன்னவாறமை
ஈ
ஈசர்வடிவான
ஈசனணநதி
ஈசனார்விழி
ஈசனார்வடி
ஈசனுமங்கு
ஈதுகண்டவ
உ
உண்ணிலாவு
உடுக்கணமுதி
உதயமேகனி
உத்தமகலத்தி
உத்திமலரோ
உருட்படுகை
உருவபலவேறு
உருவெனத்தெரி
உலகினிலவரும்
உலவுகின்ற
உறவொடுபகை
உறுதுணை
உற்றபெருந்தவ

308
454
155
352
202
322
457
238
453
551
177
318
509
321
380
269
229
504
484
226
232
554
291
456
607
157
374
538

செய்யுள்கராதி.

பக்கம்

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
கச்சமற்ற	276	கன்னியாழி	379
கஞ்சுகம்போர்	505	கன்னிமாறு	544
கடிக்கலாஞ்	524	கன்னியைத்தான	433
கண்டெலகெலா	224	கா	
கண்டமட்டி	381	காகமுன்பலிபீட	485
கண்டைபேரினை	405	காசியெனுமொருத	180
கண்ணிலுளவிட	235	காசிமுதற்சிற்	403
கண்ணினுல்	207	காதலாலிறை	333
கண்ணுதன்	243	காயமண்ணில்	273
கந்தவேளழைத்த	333	காரிகையவரை	505
கந்தனுமயிலி	411	காரிலேறி	275
கம்புகதிரும்பநதி	180	காரொழுஞ்	158
கயலின்	339	கார்த்திகைக்கு	252
கயிடவன்புகை	386	கார்த்திகைத்திங்	387
கரிபரியுடனும்	455	காலனெதிர்த்திட	156
கரிமுகத்	369	காலகேயர்	222
கருதியுமகலா	362	காலனேர்விழி	526
கருத்துருக	167	காலமேயதனின்	482
கருவேழுமுகின்	539	காலையம்	288
கருவியர்முகக்க	196	காலையிலே	255
கலையனரு	284	காலடைகொடு	502
கற்பமெலா	494	கிரகமேழு	304
கற்பமுடிவா	547	கிறியேயண்ட	239
கற்பகல்	279	குட்டிசை	365
கற்பினிதாயர்	414	குண்டகர்பதிநர்	203
கற்பனைவாள்	391	குதிரையுக்கரி	516
கண்டமலகளை	494	குருக்கடந்தை	516
கண்டினது	390		
கண்டமலகளை	227		
கண்ணிலுளவி	290		

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
குலவுமா	302	சணமுக்களை	542
குரசனாரோம	179	சததபுரி	220
குன்றெனுங்குண	421	சத்தியமதா	192
கூ		சந்ததமு	339
கூற்றான	304	சந்தனமணமு	293
கெ		சர	
கெண்டைபேரன்	446	சாபவெஞ்சிலை	378
கே		சாலையன்சமைத்	484
கெட்டளவன்	368	சி	
கை		சித்தார்த்தத்தொ	244
கைதையே	246	சிந்தையிற்கவலை	452
ககிலங்களை	405	சிலகணங்க	272
கொ		சிலந்தியொன்	486
கொண்டலேழை	273	சிலையெலாம்	204
கொண்டசென்	382	சிறந்ததிக்குப்	279
கொந்தாருமலர்	160	சிறையெலாம்	239
கொந்தளக	352	சி	
கொம்பனா	330	சேராகேட்டி	226
கொய்வனசு	176	சு	
கொற்றவனின்	462	சுந்தரமன்னா	463
கொ		சுந்தரவருணை	432
கொணியகரு	295	சுரமடத்தை	304
கொதமனை	351	சூ	
கொதமாச்சிர	354	சூடச்ச்செங்கை	546
கொய்யேதவம்	407	சூலபாணி	375
சுக்கரதீர்த்த	481	செ	
சுங்கரன்	297	செங்கணன்	105
சுந்தரபினம்	301	செங்கைவிசரமற்	569
சுண்டனாகுத்	365	செத்ததேவர்	288
		செந்தபனன்	400

செய்யுள்காதி.

அகாசம்

பாட்டு,	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
செம்மலையுரு	412	தன்னையே	199
செய்தபின்	416	தன்னையறியா	547
செருமலையுருவகளி	472	தா.	
செருவிலகை	376	தாநகாழியின்	183
செலவதினறெம	292	தாதவிழ்மலரோ	510
சென்றுதொ	373	தாதைபிவை	347
சென்றுவேசை	451	தாததிரிமுற்ற	433
		தாமரைக்கண்	357
சே.		தாமதகுணதக	291
சேரமானின	404	தாயரைக்கண்	269
சேவீரர்க்கினிய	407	தாயுமநகது	382
சேற்பொதிந்து	501	தார்ப்பொலி	241
சொ.		தாவரத்தை	323
சொல்லுதலும்	539	தானவர்சென்று	364
சொ.		தி.	
சோணகிரிவலம்	494	திக்குப்பாலகர்	305
சோனைபோன்	404	திருந்துசெயா	480
சோதிபெறுகர	327	திருவினையக	303
சூ.		திருவுயாதரும	439
சூனம்வழி	560	தில்லைபைக்காண	202
த.		தினையளவுந்	166
தங்கவிராட்டிரு	182	தி.	
தங்கனையகனி	301	திர்ந்தமும்மதிந்	473
தண்டெலிலாத	507	தியிருந்த	272
தம்போரை	238	தி.	
தருணராகிய	213	துககமமுவுழைபிரம்பு	175
தலத்தின்மேன்	438	துகசவாம்பரி	403
தெய்திடத்திந்	478	துந்துமிக்கொடி	375
தெய்வத்திந்	212	துந்துமிமுதலா	374
தெய்வத்திந்	199	துன்னியகைத்தை	241

எல்லாவற்றையும் பரவச்செய்தனுடன் கூடியவனானதான் பிறும் மம் என்பதனானும்,

ஸ்ரீகண்டபாஷியம்.

ஸகலவிதமலாரஸாரஸூகியாநஸூ, ஸவஸிவஸர்வ-
பஸூபகி வரஜெஸ்ரர ஜஹாஜெவரூஷ, ஸம்ஹாபுஹூதி
பய-டாயவாஹக ஸஸலாரஸூகாஸித வரஜஜஹிஜவிவா
ஸஸூ, ஸஸெஷஹூதி-கமிவிவெவெதந ஸஜுவாஸநாந
மாணஸஜூஷித மிஜபுஸாஜஸஜவி-த வ-ராஸாடி-
ஸாடி-ஸூ, வரஸூஹணஃ .

ஸகலநிகமஸாரஸாமரஸ்யநிதாநஸ்ய, பவஸிவஸர்வ பஸூபதி
பரமேஸ்வர மஹாதேவருத்ர ஸம்புபிரபிருதி பர்யாயவாசக ஸப்த
ஸாரபிரகாஸித பரமமஹிமவிஸாஸஸ்ய, ஸ்வஸேஷஸூக நிகலசேதந
ஸமுபாஸநாது குணஸமுதித நிஜபிரஸாதஸமர்பித புருஷார்த்த
ஸார்த்தஸ்ய, பரப்ரம்ஹணஃ.

சகலவேத சாரசமரஸத் தன்மையிருப்பிடமாக விருப்பவனும்,
பவசிவசர்வ பசுபதி பரமேச்சுர மகாதேவருத்திரசம்பு என்பதாதி
பர்யாயச் சொற்சாரத்தால் விளங்கிய வரியமகிமை விளக்கத்தை
யுடையோனும், தனக்குள்ளடங்கிய சகல சேதனர்களது உபாசனைக்
கிணங்கத் தோன்றிய தனது திருவருளால் கொடுக்கப்பட்ட புரு
ஷார்த்தத்தை யுடையோனுமாகிய பரப்பிரும்மத்தினது. என்பத
னானும் காண்க.

இரகஸ்யத்தினும் ரகசியமென்றது.

பகவத்கீதை.

ஔரஸ்ரஸூவ-ஹூதி-காநாஹூஜெஸெஜ-நாதிஷ-கி |

ஜாஜயநஸூவ-ஹூதி-தாமி ய-ஞ்ஞாரு-ஹிஜிராயயா ||

தஜெவஸரண-மஹ ஸவ-ஹாவெநஹாரத |

ததஸா-தாஷ்வரா-ஸா-ஹிஸா-த-ஹா-ஸூ-விஸாஸ-கூ ||

ஸஸ்வரஸ்ஸர்வபூதாநாம் ஹ்ருத்தேதேஸர்ஜ-நதிஷ்டதி

ப்ராமயந்ஸர்வபூதாநி யந்ந்ராருடாநிமர்யயா

தமேவஸரணங்கச்ச ஸர்வபாவேவநபாரத

தத்ப்ரஸாதாத்ப்ராம்ஸாந்திம்ஸ்தாநம்ப்ராபஸ்யஸிஸாஸ்வதம்

பகவத்கீதை.

ஓ அருச்சுனா மாயையாகிய யந்திரத்தையடைந்த எல்லாப் பிராணிகளையும் பிரமிக்கச்செய்துகொண்டு எல்லாப் பிராணிகளின் இருதயத்தில் எந்த வீச்சுரன் இருக்கின்றனோ அவையே எல்லாத் தன்மையாலும் சரணமடைவாயாக. ஓ பாரத, அவனருளாலேயே மேலாகிய சார்தியையும் அழிவற்ற பதத்தையு மடைவாய்.

என்பதாதிரிய சிவரஹிமைகளைக் கூறும் வாக்யங்களடங்கிய பகவத்கீதையே இரகசியமென்னப்படும். இதளினும் இரகசியமாயுள்ள பக்தியோகம், விசுராதிகை, சிவப்பிராநாப்பாவம், விபூதி வீஸ்தாரயோகம், விசுவரூபதர்சனயோகம், உபாஸிஸிதி, பிரஸாதம் அல்லது திருவருட்சிறப்பு, மோகநயோகம், பஞ்சகோச உபாசனை முக்தியோகம் என்ற வரிய தத்துவரகசியங்கள் சிவகீதையெனும் மிவ்வரிய நூலிலேயே கூறப்படுகின்றனவாதலின் இது இரகசியத்திலும் இரகசியமென்பது நன்கொவ்வு மென்க. இவ்வரிய நூலைத் தக்கபரிபாடிகளுக்கே யுபதேசிக்க வேண்டுமென்றும் அறிக.

ஸ்லோகம்.

யஸ்யாவஸுரணஜாதேண நுணா஽஽கிபு ஸ்வாஹிஸா |

யஸ்யாவஸுநகூஜாராய ஸுஹேநாஹிஹிதாஹிஸா ||

(அ)

யஸ்யாஸ்ஸமரணமாத்ரேண ந்ருணாம்முக்த்ருதவாஹிஸா
புரஸநக்துமாராய ஸகந்தேநாபிஹிதாஹிஸா

வியாக்யானம்—யஸ்யாஃ - எந்தக் கீதையினது, ஸ்மரணமாத்ரேண - நினைத்த மாத்ரத்தில், ந்ருணாம் - மனிதருக்கு, த்ருவா - நித்தியமான, ஸா - முற்கூறிய கைவல்யமென்ற, முக்திஹி - முக்தி விரித்திக்கின்றதன்றோ, ஸா - அந்தக் கீதையானது (சிவகீதையானது), ஸகந்தேன - கந்தபகவானால், புரா - முன்னம், ஸநக்துமாராய - சநக்துமாரரின் பொருட்டு, அபிஹிதா-கூறப்பட்டது.

பொழிப்புரை—எந்தக் கீதையை நினைத்தமாத்ரத்தில் மனிதருக்கு சத்யமான முற்கூறிய கைவல்யமெனும் முக்தி வித்திக்கின்றதோ. அச் சிவகீதையே கந்தபகவானால் முன்னம் சநக்துமாரருக்குப் பதேசிக்கப்பட்டது.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
பொடிமூலம்	247	மருங்கிழித்து	276
பொய்மமகிட	183	மருவிய	199
பொய்யாது	188	மலையிறை	297
பொருக்கொண்	576	மல்லினை	293
பொறுவிலா	205	மழைகவுழு	223
பொன்னரித்தா	415	மகிழ்ப்புன	485
போ		மறையவறு	319
பொகியொருபுற்றி	181	மற்றிதுகிவனென	240
பொதுவானவர்	381	மற்றுநாலவரை	188
பொதித்தபடி	519	மற்றுமேழகரு	473
பொற்றியகவா	364	மனத்தாளினேத	326
ம		மனுமுறையறி	438
மகலதினத்திற்	503	மனையாளே	162
மகாநதியின்	325	மன்மதன் கணை	544
மகசுவுரு	228	மன்னதன	384
மருகபற்றி	220	மன்னவன	490
மருநாமைத்த	485	மன்னகேளரசு	441
மட்டினமாயை	380	மன்னொருமக	415
மணிகொழி	428	மன்னியமார்ச்	393
மணிகொண்ட	157	மாசிலாநமது (மா)	400
மணிவரைபரி	508	மாசசரியமிக்க	400
மணிவின	300	மாதமுமமாரி	400
மண்மகண்	331	மாதவனெயருண	400
மதமுன்று	159	மாதவமுனிவர்	400
மந்திரம்பரவும்	475	மாதவர்கனின்	400
மந்திரிககிழுவ	530	மாதுவன்	387
மயனெனு	363	மாயமால்விடை	54
மயிலெனத்திகழ்	310	மாயவனுரத்தின்	200
மயன்பலு	253	மாயவிற்கை	307
மயிலவ்வி	220	மாயவேடவ்ச	380

செய்யுள்கராதி.

அசுதி

பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.	
மாயவர்	272	முன்னையார	308
வேளு	407	முன்னமகத்	382
யனிருவர்	143	முன்னமேயொரு	526
யன்வச	351	மூ	
யாழத்தின்	504	மூசுவணடின	441
யெனு	336	மூடிகொன்று	486
மி		மெ	
கருந்து	376	மெத்துமரை	236
கவேத	153	மெயப்பொருள்	341
ரன்னையு	218	மே	
மு		மேலிணிகெடு	290
ருந்தர்தேடு	491	மேவியருணை	551
கணத்த	271	மேவுபுனல	338
கணுன்பொருளை	525	மேவுமந்த	405
தத்தகங்கை	283	மேவுமென	558
தகங்கை	245	மேற்றிசை	498
தகமண	359	மேனகையு	500
ருஞ்சுவை	154	மை	
மல்புரி	204	மைந்தரது	224
மணி	408	மையாகிய	417
ரை	541	மையுலாம்பிழி	453
லகை	502	யோ	
முலி	176	யோகத்தி	388
	387	வ	
டு	234	வருத்தனன்	543
விறையி	414	வசையறுமலை	477
யுரோக	676	வசிரொ	287
தவர்த்து	404	வஞ்சமென்	243
யெனை	394	வஞ்சியர்புணர்	502
யிழ்	352	வடதிவசுக்கு	478

அச்சு

செய்யுளகராதி.

பாட்டு.

பக்கம். பாட்டு.

வதுவைசெய
வந்தவழி
வந்தமாமுனி
வந்தவரெது
வயலினமென்
வரம்பெற்ற
வரந்தரு
வருணமண்ட
வலங்கொளோ
வளர்ப்புடைய
வன்னிமாமலை
வன்னிமலை
வன்னிமுன்
வாக்கினால்வடி
வாசிமகமேமுதன்
வாதமிரு
வாதுகொண்ட
வாதைபடி
வாயந்தசாலி
வாலவெய்கதிர்
வாளிருலம்
வானக்கண்
வானகத்திலும்
வானமார்மலை
வி
விசையமகள்
விஞ்சுமன்னர்
விடத்தழம்பிய
விடித்தனன்

435 விண்ணிலார்
227 விதிபுனைந்த
442 வித்தகமுனி
455 வித்தகர்க்குண
294 விதாகமுற்ற
302 விருப்படியாந்
503 விருப்பில்கோ
527 விலைமாதர்தனி
497 விழியினொ
227 வீ
427 வீசலரிலைமெய
499 வீரையே
476 வீழ்த்தப்பின்ப
வீறுமம்புலி
537 வெ
549 வெங்கடாமுகன்
193 வெண்மைசேர்
160 வெதிர்சிலம்பு
250 வெம்மைச்சர
407 வெம்புசெம்பு
509 வெய்யவனமை
275 வெவ்விருக
235 வெளித்தல
401 வெள்ளையானளி
506 வெள்ளவாழி
வெற்புகள்
321 வெற்பெணுமலை
406 வெற்றிகொண்ட
379 வெற்றிரும்
325 வென்றியினார்

செய்யுளகராதி.

அசௌ

பக்கம். பாட்டு.

பக்கம்.

வே

வை

னிவை	226	வைத்தவோரடி	497
னாலை	460	வையகத்தி	251
னாகடிது	411	வையகமளி	476
ழம்பரியுந்	414	வையகீர்	285
நமேது	342	வையமுண்ட	280

செய்யுளகராதி

முற்றிற்று.

மகாமகேசரதீராய, டாக்டர்

. வே. சாமிநாதையர் நூல் நியாயம்

அடையாய, சென்னை-20.

